EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder

Ändringar i regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris

Betänkande av Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder

Stockholm 2019

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR

SOU 2019:60

SOU och Ds kan köpas från Norstedts Juridiks kundservice.
Beställningsadress: Norstedts Juridik, Kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@nj.se
Webbadress: www.nj.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Norstedts Juridik AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.
Svara på remiss – hur och varför
Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).
En kort handledning för dem som ska svara på remiss.
Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet
Omslag: Elanders Sverige AB
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2019

ISBN 978-91-38-24999-4
ISSN 0375-250X

Till statsrådet Per Bolund

Regeringen beslutade den 20 december 2018 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att anpassa svensk rätt till de ändringar av regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris som skett inom ramen för arbetet med det så kallade bankpaketet (se dir. 2018:116 och dir. 2019:35).

Den seniora rådgivaren Per Håkansson förordnades samma dag till särskild utredare.

Som experter förordnades från och med den 18 februari 2019 numera kanslirådet Therese Villard, dåvarande departementssekreteraren Thérèse Orlando Rülcker, numera rådgivaren Maria Blomberg, seniora analytikern Daniel Westin, rådgivaren Camilla Ferenius, seniora rådgivaren Jenny Nordgren samt juristen Bengt Nordström. Thérèse Orlando Rülcker entledigades från och med den 2 september 2019 och ersattes samma dag av rättssakkunniga Carl Lidquist.

Som sekreterare anställdes från och med den 14 januari 2019 kammarrättsassessorn Sofia Karlsson Wramsmyr, från och med den 1 februari 2019 rådgivaren Magnus Georgsson och från och med den 11 februari 2019 seniora kapitaltäckningsexperten Katja Moll Forsström.

Utredningen, som har antagit namnet Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder, överlämnar härmed sitt betänkande *(*SOU 2019:60*)*.

Utredningens uppdrag är härigenom slutfört.

Stockholm i december 2019

Per Håkansson

/Katja Moll Forsström
Magnus Georgsson
Sofia Karlsson Wramsmyr

Innehåll

Sammanfattning **15**

1 Författningsförslag **19**

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag 19

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden 20

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 22

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 35

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 38

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 50

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna 53

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar 55

1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar 72

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag ... 74

1.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution ... 101

DEL A
Allmänt

2 Uppdraget och genomförandet ... 175

2.1 Uppdraget och utredningens arbete ... 175

2.2 Några allmänna utgångspunkter ... 176
2.2.1 Hanteringen av relevanta rättsakter ... 176
2.2.2 Hänvisningar till EU-rättsakter ... 177
2.2.3 Användningen av begreppet grupp ... 177

2.3 Betänkandets disposition m.m. ... 178

3 Bakgrund ... 181

3.1 Inledning ... 181

3.2 Behovet av att reglera den finansiella marknaden ... 181

3.3 Baselkommitténs arbete ... 182

3.4 Den globala finanskrisen ... 183

3.5 EU:s regelverk om kapitaltäckning och krishantering ... 184
3.5.1 Tillsynsförordningen ... 184
3.5.2 Kapitaltäckningsdirektivet ... 184
3.5.3 Krishanteringsdirektivet ... 185

3.6 Hur EU:s rättsakter genomförts i svensk rätt ... 186
3.6.1 Tillsynsförordningen ... 186
3.6.2 Kapitaltäckningsdirektivet ... 187
3.6.3 Krishanteringsdirektivet ... 188

3.7 EU:s bankpaket ... 189

DEL B
Kapitaltäckning

4 Behovet av kompletterande lagstiftning till tillsynsförordningen 193

4.1 Inledning 193

4.2 Ansvarig myndighet enligt artikel 124 och 164 193

4.3 Möjligheten att ta ut avgifter 194

4.4 Bemyndiganden att meddela föreskrifter 194

5 Kapitalbuffertar 197

5.1 Det kombinerade buffertkravet 197

5.2 Kapitalbuffertar för systemviktiga institut 199

5.3 Systemriskbufferten 204

5.4 Den kontracykliska kapitalbufferten 210

5.5 Underrättelser till europeiska myndigheter 211

5.6 Konkurrerande buffertkrav 212

5.7 Åtgärder om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls 214

5.8 Åtgärder om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls 216

6 Bolagsstyrning och riskhantering 221

6.1 Krav på ansökan om tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse 221

6.2 Ägarprövningen 222

6.3 Förbudet mot att ta emot återbetalningsbara medel från allmänheten 223

6.4 Informationsskyldigheten för filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland 224

6.5 Lämplighetskraven för ledningsorganet ... 226
6.6 Skyldigheten att tillhandahålla information om avtal med närstående ... 229
6.7 Hanteringen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret ... 232
6.8 Regler om ersättningar ... 234
6.8.1 Ersättningspolicy ... 235
6.8.2 Ersättningens rörliga delar ... 237
6.9 Åsidosättande av revisorernas och särskilda granskares rapporteringsskyldighet ... 238
6.10 Tillämpningen av kraven på gruppnivå ... 239

7 Nya behörighetskrav ... 247

7.1 Krav på ett särskilt godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ... 247
7.1.1 Bakgrund ... 247
7.1.2 Ett nytt förfarande ... 248
7.1.3 Förutsättningar för godkännande ... 250
7.1.4 Undantag från kravet på godkännande ... 253
7.1.5 Handläggningen av ansökan ... 254
7.1.6 Samordning av ansökan ... 256
7.1.7 Tillsyn och ingripande ... 259
7.2 Krav på ett intermediärt moderföretag inom EU för grupper i tredjeland ... 263

8 Tillsyn ... 269

8.1 Tillsynens utövande ... 269
8.2 Tillsynsansvaret på gruppnivå ... 271

9 Samarbete och informationsutbyte ... 277

9.1 Allmänt ... 277
9.2 Samarbete med resolutionsmyndigheter ... 278

9.3 Samarbete med myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ... 279

9.4 Samarbete med myndigheter inom EES som har ansvarar för tillämpningen av strukturell uppdelning inom en bankgrupp ... 282

9.5 Informationslämning till internationella organ ... 282

10 Tillsynsbefogenheter ... 285

10.1 Återkallelse av tillstånd i vissa fall ... 285

10.2 Åtgärder mot moderinstitut samt finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag i vissa fall ... 286

10.3 Tidiga ingripanden ... 289

10.4 Beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ... 290
10.4.1 Justeringar avseende det särskilda kapitalbaskravet ... 292
10.4.2 De särskilda kapitalbaskravens närmare omfattning ... 296
10.4.3 Typ av kapital och kapitalkravens inbördes relation ... 298
10.4.4 Riktlinjer för särskild kapitalbas ... 300
10.4.5 Skyldigheten att informera resolutionsmyndigheter om ett beslut ... 304

10.5 Ingripande genom ett särskilda likviditetskrav ... 304

11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser ... 307

11.1 Ikraftträdandebestämmelser ... 307

11.2 Övergångsbestämmelser ... 308

DEL C
Krishantering

12 Nya begrepp och definitioner 313

12.1 Nedskrivningsbar skuld, kvalificerad skuld och efterställda kvalificerade instrument 313

12.2 Resolutionsenhet och resolutionsgrupp 315

12.3 Tillämpningsområde 316
12.3.1 Omfattade företag och grupper 316
12.3.2 Andra definitioner 321

13 Resolutionsplaner 323

13.1 Upprättande av resolutionsplaner 323
13.1.1 Resolutionsplanen 323
13.1.2 Prövning av förutsättningar resolution, m.m. 325

13.2 Gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp 326

14 Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder 329

14.1 Kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld 329

14.2 Resolutionsenheternas krav 332

14.3 Kravet för dotterföretag i en resolutionsgrupp och möjligheten till undantag 335

14.4 Beslut och fastställande av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. 339

14.5 Beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder 343

14.6 Kapitalbas och kvalificerade skulder 347

14.7 Minskat utrymme för nationella avvikelser 351

14.8 Kravet på efterställning 353

14.9 Individuella krav på efterställning för resolutionsenheter 359

14.10 Övergångsarrangemang. 367

15 Förberedande arbete 371

15.1 Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering 371

15.2 Avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder 377

16 Särskilt investerarskydd för icke-professionella kunder 381

16.1 Villkor för försäljning av vissa finansiella instrument 381

16.2 Ytterligare krav för försäljning till kunder med en begränsad portfölj med finansiella instrument 385

17 Underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder 389

17.1 Åtgärder mot väsentliga resolutionshinder 389

17.2 Förfoganderestriktioner till följd av underlåtenhet att uppfylla det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld. 391

17.3 Åtgärder med stöd av artikel 45k 395
17.3.1 Allmänna utgångspunkter 396
17.3.2 Riksgäldskontorets befogenheter att vidta åtgärder ... 397
17.3.3 Finansinspektionens befogenheter att vidta åtgärder 397

17.4 Fastställande av fallissemang 401

18 Förutsättningar för resolution 403

18.1 Beslut om resolution av holdingföretag 403

18.2 Avveckling under ordnade former för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder 405

19 Nedskrivning och konvertering 409

19.1 Undantag från nedskrivning och konvertering..... 409

19.2 Nedskrivning och konvertering utöver resolutionsverktyget 410

20 Rådrum och kontinuitet 417

20.1 Befogenheten att besluta om vissa tillfälliga förbud... 417

20.2 Befogenheten att besluta om tillfälliga åtgärder utanför resolution 419

20.2.1 Förbudet mot att fullgöra vissa förpliktelser 420

20.2.2 Förbudet mot att ta i anspråk säkerhetsrätter och att utöva vissa rättshandlingar..... 427

20.3 Förbudet mot att besluta om tillfälliga åtgärder både före och efter ett beslut om resolution..... 429

20.4 Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar..... 430

21 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser 433

DEL D
Övrigt

22 Konsekvensanalys..... 439

22.1 Bakgrund och syfte..... 439

22.2 Offentligfinansiella och samhällsfinansiella effekter 441

22.3 Effekter för företagen..... 441

22.4 Effekter för myndigheter och domstolar..... 446

22.5 Speciella informationsinsatser..... 447

22.6 Alternativa lösningar 447

22.7 Överensstämmelse med EU-rätten 448

23 Författningskommentar 449

23.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag 449

23.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden 449

23.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 450

23.4 Förslag till lagen om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 456

23.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 457

23.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden 464

23.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna 464

23.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar 464

23.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar 478

23.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag 478

23.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution 502

Bilagor

Bilaga 1 Kommittédirektiv 2018:116 549

Bilaga 2 Kommittédirektiv 2019:35 555

Bilaga 3 Tillsynsförordningen (ändringsförordning) 557

Bilaga 4 SRM-förordningen (ändringsförordning)..... 783

Bilaga 5 Kapitaltäckningsdirektivet (ändringsdirektiv)..... 811

Bilaga 6 Krishanteringsdirektivet (ändringsdirektiv) 855

Bilaga 7 Parallelluppställning över genomförandet av direktiv (EU) 2019/878 (ändringar i kapitaltäckningsdirektivet) i svensk rätt 905

Bilaga 8 Parallelluppställning över genomförandet av direktiv 2019/879 (ändringar i krishanteringsdirektivet) i svensk rätt..... 913

Sammanfattning

EU har antagit nya förordningar och direktiv som innebär ändringar i de befintliga rättsakterna i fråga om kapitaltäckning och hantering av banker i kris. Samlingsnamnet för dessa förändringar i det europeiska regelverket är EU:s bankpaket. Detta betänkande innehåller förslag till de lagändringar som behövs för att anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i förordningarna och genomföra ändringarna i direktiven.

Betänkandet innehåller förslag på bestämmelser som innebär att ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag kan göras ansvarig för kapitalkraven på gruppnivå. För att gruppkraven ska kunna riktas mot ett holdingföretag införs det även en skyldighet för företagen att ansöka om ett särskilt godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Om ett holdingföretag inte ansöker om eller inte uppfyller förutsättningarna för ett godkännande eller undantag ska Finansinspektionen ingripa. I fråga om grupper från tredjeland, som är av viss storlek och som har två eller fler kreditinstitut eller värdepappersbolag inom EU, innebär förslagen vidare att de blir skyldiga att ha ett intermediärt moderföretag etablerat inom EU.

Det sker dessutom förändringar i fråga om det särskilda kapitalbaskravet, det så kallade pelare 2-kravet. Det införs bland annat ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet, som ska utgöra ett parallellt krav till det riskvägda särskilda kapitalbaskravet. Möjligheterna att beakta risker som institutet utsätter det finansiella systemet för inom ramen för kraven tas dock bort. Finansinspektionen blir vidare skyldig att fatta skriftliga beslut avseende de särskilda kapitalbaskraven. Vid sidan av dessa krav föreslås det införas riktlinjer för särskild kapitalbas. Riktlinjerna ska täcka risker och hantera framtida stresscenarier som inte täcks av övriga delar i kapitalkraven. Enstaka

brister att efterleva en riktlinje ska inte leda till ingripanden, men ett särskilt kapitalbaskrav ska beslutas vid upprepade överträdelser.

I fråga om kapitalbuffertar förslås ändringar som bland annat innebär att den möjliga nivån på vissa buffertar höjs, att systemriskbufferten och bufferten för systemviktiga institut blir additiva samt att restriktioner aktualiseras och ingripande kan ske om bruttosoliditetsbufferten, som tillkommer i tillsynsförordningen, inte uppfylls.

Därtill innehåller betänkandet bland annat förslag som möjliggör för Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information med andra myndigheter och vissa mellanstatliga organ, samt krav på institutens bolagsstyrning och riskhantering.

Bankpaketets bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder[1] finns i krishanteringsdirektivet och tillsynsförordningen. De är till stor del en följd av genomförandet av de globalt överenskomna TLAC-principerna, se avsnitt 3.7.

De större ändringarna i svensk rätt innebär en mer utförlig reglering av de skulder som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och de särskilda kraven på kapitalbas och efterställda skulder. De nya bestämmelserna om beräkningen av kravet har koppling till kapitaltäckningskraven. Kravet ska uttryckas som en procentandel av såväl det totala riskvägda exponeringsbeloppet som det totala exponeringsmåttet.

En ny ordning för både planering och genomförande av resolution införs som stärker möjligheten att genomföra resolution av delar av en koncern, så kallade resolutionsgrupper. En resolutionsgrupp ska typiskt sett bestå av en resolutionsenhet som är ett moderföretag med ett eller flera underliggande dotterföretag. När resolutionsgruppen försätts i resolution tillämpas resolutionsåtgärderna endast på resolutionsenheten efter det att dotterföretagens skulder till resolutionsenheten skrivits ner eller konverterats. Meningen är att resolutionsenheten ska uppfylla ett konsoliderat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för hela resolutionsgruppen. En resolutionsenhet i en resolutionsgrupp ska kunna vara ett annat företag än ett institut. Särskilda krav ska gälla för de resolutionsenheter som enskilt eller genom resolutionsgruppen har tillgångar som överskrider 100 mil-

[1] I krishanteringsdirektivet benämnt minimikravet på nedskrivningsbara skulder, på engelska minimum requirement for own funds Eligible Liabilities, förkortat MREL

jarder euro eller som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

Vidare kompletteras åtgärderna mot resolutionshinder, när hindret avser bristande efterlevnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Bland annat införs en möjlighet att besluta om förfoganderestriktioner liknande de som gäller för det kombinerade buffertkravet enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar. Finansinspektionen föreslås få möjlighet att även ingripa mot andra företag än institut, och mot vissa fysiska personer, om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte uppnås. Det införs också bestämmelser om närmare samarbete mellan Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om åtgärder.

I syfte att skydda icke-professionella kunder föreslås bestämmelser som begränsar dessa aktörers möjlighet att investera i vissa skuldinstrument som används av ett företag för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Betänkandet innehåller också förslag som innebär att Riksgäldskontoret ges möjlighet att vidta tillfälliga åtgärder som berör ett företag i kris samt dess motparter och borgenärer även när ett beslut om resolution inte har fattats.

Ändringarna föreslås i fråga om kapitaltäckning i huvudsak träda i kraft den 29 december 2020 och i fråga om hantering av banker i kris i huvudsak träda i kraft den 28 december 2020. I fråga om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder föreslås Riksgäldskontoret besluta om lämplig övergångsperiod med gradvis uppbyggnad fram till 2024.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag att 5 kap. 7 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	5 kap.
	7 §[1]
Vid tillämpningen av denna lag ska artikel *434.2* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.	Vid tillämpningen av denna lag ska artikel *434.1* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 beaktas.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

[1] Senaste lydelse 2014:975.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

Härigenom föreskrivs[2] i fråga om lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden att 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §[3]	
I denna lag avses med	
administratör: ett företag som är ansvarigt för verksamheten i ett avvecklingssystem; företaget anses som deltagare i systemet,	
anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, eller ett likställt avvecklingssystem,	
	<u>central motpart</u>: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordningen (EU) nr 648/2012.
<u>clearingorganisation</u>: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,	
	<u>deltagare</u>: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordningen (EU) nr 648/2012

[2] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.
[3] Senaste lydelse (2018:2019).

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

kollektivt obeståndsförfarande: konkurs, företagsrekonstruktion eller annat därmed jämförbart förfarande,

likställt avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som Finansinspektionen enligt 9 a § har beslutat att likställa med ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

samverkande system: två eller flera anmälda avvecklingssystem vars administratörer har ingått ett ömsesidigt arrangemang som innebär att överföringsuppdrag verkställs mellan systemen, och

värdepapperscentral: detsamma som i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder ikraft den 28 december 2020.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs[4] i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att nuvarande 6 kap. 2 a och 2 b §§ ska betecknas som 6 kap. 2 b och 2 c §§ samt att nuvarande 13 kap. 8 a § ska betecknas som 13 kap. 8 b §,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 2 a § ska sättas närmast före 6 kap. 2 b § och rubriken närmast före 13 kap. 8 a § ska sättas närmast före 13 kap. 8 b §,

dels att 1 kap. 5 §, 6 kap. 2 §, 6 b kap. 4 §, 8 kap. 6 §, 13 kap. 2 och 6 a §§ samt 15 kap. 1 och 1 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 6 kap. 2 a §, 13 kap. 8 a och 10 a §§ samt 14 kap. 2 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

1 kap.

5 §[5]

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

[4] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

[5] Senaste lydelse 2018:1397.

7. finansiellt institut: ett *företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att*	7. finansiellt institut: ett *institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen*,
a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,	
b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller	
c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,	

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *2014/59/EU*,	11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *(EU) 2019/878*,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

6 kap.

2 §[6]

Ett kreditinstitut ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll. Det ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap.

Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.	Ett kreditinstitut ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande. *Kreditinstitutet ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer.*

[6] Senaste lydelse 2015:1029.

2 a §

I fråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet kräva att ett kreditinstitut använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 i samma direktiv.

6 b kap.

4 §[7]

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälper de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet inte i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt

[7] Senaste lydelse 1015:1029.

de övriga krav som gäller enligt artikel *104.2* i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.	de övriga krav som gäller enligt artikel *104a* i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

8 kap.

6 §

Institutets styrelse *skall* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *skall* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats.	Institutets styrelse *ska* behandla ärenden som avses i 5 §. Den *ska* vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats. *Förteckningen ska också innehålla uppgift om kredit som har lämnats till* *1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verkställande direktören för institutet, och* *2. en juridisk person som en sådan person som avses i 1 eller i 5 § första stycket 1–3 eller 5* *a) har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller* *b) har en sådan ställning som avses i 5 § första stycket 1–3.* *För att uppfylla kravet på en förteckning enligt första stycket får institutet även föra en förteckning*

	över de närstående som omfattas av kravet.

13 kap.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

För ett kreditinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar institutets verksamhet,
3. institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.	Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. *Inspektionen ska i synnerhet kontrollera att ägare och ledning uppfyller dessa krav när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.*
För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § *skall* inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.	För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § *ska* inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.
Lydelse enligt prop. 2018/19:150	*Föreslagen lydelse*

6 a §

Finansinspektionen ska i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

– andra behöriga myndigheter,

– Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,	
– Europeiska bankmyndigheten,	
– Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,	
– Europeiska systemrisknämnden, *och*	– Europeiska systemrisknämnden,
– Europeiska centralbanken.	– Europeiska centralbanken, *och*
	– myndigheter som har ansvar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.
	8 a §
	Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.
	10 a §
	Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina skyldigheter enligt 10 § ska bytas ut.
	14 kap.
	2 c §
	Om det samtidigt med en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet enligt detta kapitel pågår en prövning om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, ska Finansinspektionen på lämpligt sätt

samarbeta med de myndigheter som prövar ansökan om godkännande.

Vid tillämpning av första stycket ska bedömningsperioden i 2 b § förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar efter det att godkännandeförfarandet avslutats.

15 kap.

1 §[8]

Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. *Ett tillstånd för ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen får dock inte återkallas på grund av att institutet inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i den förordningen.*

[8] Senaste lydelse 2014:982.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med andra stycket, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

1 a §[9]

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,
3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,
4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,
5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,
6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,
7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,
8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,
9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,
10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

[9] Senaste lydelse 2018:1791.

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ *eller 8 a kap. 3 och 4 §§* lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet

fallerar eller sannolikt kommer att fallera, *eller*	fallerar eller sannolikt kommer att fallera,
21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.	21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,
	22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller
	23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 6 kap. 2 a § och i övrigt den 29 december 2020.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att 15 kap. 1 a § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.3	*Föreslagen lydelse*
15 kap.	
1 a §	
Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet	
1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,	
2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,	
3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,	
4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,	
5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel *99.1* i den förordningen,	5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel *430.1* i den förordningen,
6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i *artikel 101* i tillsynsförordningen,	6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i *artikel 430a* i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 *och 430.2* i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ eller 8 a kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtföljа överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4

eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs[10] i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att nuvarande 8 kap. 4 a och 4 b §§ ska betecknas som 8 kap. 4 b och 4 c §§,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 4 a § ska sättas närmast före 8 kap. 4 b §,

dels att 1 kap. 4 a §, 8 kap. 4 §, 8 b kap. 4 §, 9 kap. 45 §, 23 kap. 1 och 5 §§ samt 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 8 kap. 4 a §, 9 kap. 25 a och 25 b §§, 13 kap. 6 b och 9 a §§, och närmast före 9 kap. 25 a § ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

1 kap.

4 a §[11]

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

[10] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

[11] Senaste lydelse 2019:419.

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

8 kap.

4 §[12]

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

[12] Senaste lydelse 2015:1032.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för. *Bolaget ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer.*

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

4 a §

I fråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet kräva att ett värdepappersbolag använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 i samma direktiv.

8 b kap.

4 §[13]

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälper de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel *104.2* i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel *104a* i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

[13] Senaste lydelse 2015:1032.

9 kap.

Särskilda villkor vid försäljning till icke-professionella kunder

25 a §

Ett värdepappersinstitut får endast sälja primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade skuldinstrument som emitterats efter den 27 december 2020 till en icke-professionell kund om

1. institutet har utfört en lämplighetsbedömning enligt 23 §,

2. institutet har bedömt att instrumenten är lämpliga för kunden, och

3. institutet har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt 28 §.

Med efterställda kvalificerade skuldinstrument avses detsamma som i 2 kap. 2 b § lagen (2015:1016) om resolution.

25 b §

Ett värdepappersinstitut får kräva att den icke-professionella kunden lämnar institutet information om sin portfölj.

Om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att

1. kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av sin portfölj i instrument som avses i 25 a §, och

2. det ursprungliga investeringsbeloppet som investeras i ett eller flera sådana instrument är minst 10 000 euro.

En portfölj enligt andra stycket ska innehålla kontanta insättningar och finansiella instrument, med undantag för sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

45 §[14]

Vid kreditgivning enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 gäller för värdepappersbolag denna paragraf och 44 § i stället för 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

Ett värdepappersbolag får inte på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp lämna kredit till

1. en styrelseledamot,
2. en person som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som ska avgöras av styrelsen,
3. en anställd som har en ledande ställning inom bolaget,
4. någon annan aktieägare än staten med ett aktieinnehav som motsvarar minst 3 procent av hela aktiekapitalet,
5. den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4, eller
6. en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Finansinspektionen prövar efter ansökan om en anställd har sådan ledande ställning som avses i andra stycket 3.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning. *Förteckningen ska också innehålla uppgift om kredit som har lämnats till*

[14] Senaste lydelse 2017:679.

1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verkställande direktören för bolaget, och

2. en juridisk person som en sådan person som avses i 1 eller i andra stycket 1–3 eller 5

a) har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller

b) har en sådan ställning som avses i andra stycket 1–3.

För att uppfylla kravet på en förteckning enligt fjärde stycket får värdepappersbolaget även föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet.

Andra-fjärde styckena tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärvar och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

23 kap.

1 §[15]

Finansinspektionen har tillsyn över värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporteringstjänster, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige.

För svenska värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporteringstjänster och svenska clearingorganisationer omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet.

För ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse eller en reglerad marknad eller clearingverksamhet från filial i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige.

[15] Senaste lydelse 2018:1399.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. Inspektionen ska i synnerhet kontrollera att ägare och ledning uppfyller dessa krav när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.

Finansinspektionen har därutöver tillsyn över att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 16 kap. följs.

Lydelse enligt prop. 2018/19:150	*Föreslagen lydelse*
5 §	
Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med	
1. andra behöriga myndigheter,	
2. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,	
3. Europeiska systemrisknämnden,	
4. Europeiska centralbanken,	
5. byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer),	
6. offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader,	
7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014, *och*	7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,
8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europa-	8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europa-

parlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007.	parlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, *och* *9. myndigheter som har ansvar för tillämpningen av regler om strukturell uppdelning inom en bankgrupp.*
	6 b § *Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.*
	9 a § *Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina skyldigheter enligt 8 och 9 §§ ska bytas ut.*

25 kap.

1 d §[16]

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ *eller 8 a kap. 3 och 4 §§* lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av

[16] Senaste lydelse 2018:1399.

instrument som ingår i kapitalbasen,	instrument som ingår i kapitalbasen,
11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,	
12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,	
13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,	
14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,	
15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,	
16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,	
17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,	
18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,	
19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,	
20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, *eller*	20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,
21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.	21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 8 kap. 4 a § och i övrigt den 29 december 2020.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden att 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.5	*Föreslagen lydelse*

25 kap.

1 d §

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ eller 8 a kap. 3 och

4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med *artikel 99.1* i den förordningen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med *artikel 430.1* i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i *artikel 101* i tillsynsförordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i *artikel 430a* i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 *och 430.2* i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

3 §[17]

I databasen får sådana uppgifter behandlas som har samlats in med stöd av

1. 6 kap. 9 § första och andra styckena lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank,
2. 9 kap. 3 § första stycket lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,
3. 10 kap. 2 § första stycket lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
4. 13 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
5. 8 kap. 5 § första stycket lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
6. 5 kap. 10 och 11 §§ lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
7. 23 kap. 2 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
8. 8 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,
9. 17 kap. 5 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
10. 5 kap. 2 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
11. 13 kap. 6 § första stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
12. 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
13. 6 kap. 2 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet, och
14. artiklarna *99–101*, 394, 415, 416, 430 och 451 i Europa-

14. artiklarna 394, 415, 416, 430-*430b* och 451 i Europa-

[17] Senaste lydelse 2018:1229.

parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.	parlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021.

1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs[18] i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

dels att 4 kap. 6 § och 5 kap. 8 § ska upphävas,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 4 § ska tas bort,

dels att 1 kap. 1 och 2 §§, 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 3 §, 4 kap. 1–5 och 7 §§, 5 kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 1 och 2 §§, 8 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 10 kap. 1 § och rubriken närmast före 4 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 8 a kap., och en ny paragraf, 8 kap. 7 §, och närmast före 8 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	1 §
Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet.	Denna lag innehåller bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar och om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet *eller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a tillsynsförordningen*.
	2 §[19]

I denna lag betyder

1. *blandade finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

[18] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

[19] Senaste lydelse 2018:1957.

2. *dotterföretag*: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *ESRB*: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. *finansiella moderholdingföretag inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. *institut*: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.	*7. kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878*,

8. *kärnprimärkapital*: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. *moderinstitut inom EES*: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhällsekonomin,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för

kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, *och*

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

a) utbetalning i form av en kontant utdelning,

b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,

e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen, *och*

17. *primärkapital: kapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen.*

2 kap.

1 §

Institut ska, utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av artikel 92 i tillsynsförordningen *och av* ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, *ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §*.	Institut ska *ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §* utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av *1.* artikel 92.*1 a*, *b och c* i tillsynsförordningen, *2.* ett beslut om särskilt kapitalbaskrav *för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet* enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, *och* *3. en riktlinje om särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som meddelats enligt 2 kap. 1 c § samma lag*. *Institut får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i* *1. kraven i artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen*, *och* *2. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 3 a § och 3 c § första stycket 1 lagen (2015:1016) om resolution.*

2 §

Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av det krav på kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den	Det kombinerade buffertkravet utgörs av summan av det krav på kärnprimärkapital som enligt denna lag följer av kapitalkonserveringsbufferten, den

institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten och	institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten, *systemriskbufferten* och *tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.*
1. i de fall som systemriskbufferten tillämpas på exponeringar i ett annat land, det högsta av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §,	
2. i de fall som systemriskbufferten tillämpas endast på exponeringar i Sverige, summan av systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 §.	

3 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.	Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kapitalkonserveringsbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 1.

4 kap.

1 §

Finansinspektionen får, i syfte att motverka en *strukturell* systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.	Finansinspektionen får, i syfte att motverka en systemrisk som kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige, besluta att institut för alla eller vissa av sina exponeringar på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå ska ha en systemriskbuffert.

Systemriskbufferten får inte användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisker som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen eller av en kapitalbuffert enligt 5 kap. eller 6 kap. i denna lag.

2 §

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *minst 1 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på de exponeringar som systemriskbufferten ska tillämpas på enligt 3–7 §§.*

Systemriskbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till *ett belopp beräknat i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 13.*

Till grund för beräkningen ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella. Om en exponering omfattas av flera värden ska dessa läggas ihop till ett kombinerat buffertvärde.

3 §

Systemriskbuffert på exponeringar inom Sverige och utanför EES

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel *133.11* i kapitaltäckningsdirektivet *i enlighet med de förutsättningar som följer av artikel 133.14 i samma direktiv* besluta *att institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 5 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat*

Beslut om systemriskbuffertvärde

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel *133.9* i kapitaltäckningsdirektivet besluta *om ett systemriskbuffertvärde som inte medför ett kombinerat buffertvärde på mer än 3 procent för en exponering. I ett sådant buffertvärde ska ett erkänt värde enligt 7 § inte räknas in.*

på institutets exponeringar i Sverige eller utanför EES.

Systemriskbufferten får fastställas till mer än 5 procent av det belopp som avses i första stycket endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.15 i samma direktiv.

Ett systemriskbuffertvärde som för en exponering medför ett sammanlagt buffertvärde om mer än 3 procent men högst 5 procent får Finansinspektionen endast besluta om i enlighet med de förutsättningar som följer av artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ett systemriskbuffertvärde som för en exponering medför ett kombinerat buffertvärde om mer än 5 procent får Finansinspektionen endast besluta om åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet.

4 §

Finansinspektionen får en månad efter det att inspektionen har fullgjort underrättelsekravet i artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet besluta att ett institut ska ha en systemriskbuffert som uppgår till högst 3 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på institutets exponeringar utanför Sverige men inom EES.

Om ett systemriskbuffertvärde som fastställs enligt 3 § är mindre eller lika stort som det senast fastställda buffertvärdet ska inte förfarandet enligt artikel 133.11 respektive 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet tillämpas.

5 §

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert *i enlighet med 4 §*, ska samma

Om Finansinspektionen beslutar om en systemriskbuffert *avseende exponeringar i andra*

buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES.	*medlemsstater*, ska samma buffertnivå gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES. *Det gäller dock inte om systemriskbufferten grundas på ett beslut enligt 7 §.*

7 §

Om Finansinspektionen erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att institut med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet.

En systemriskbuffert enligt första stycket får gälla utöver systemriskbufferten i 1 §, om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska dock endast den högre av dem gälla.

5 kap.

2 §

Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent *och högst 3,5 procent* av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.	Kapitalbufferten enligt 1 § ska bestå av kärnprimärkapital och uppgå till minst 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

4 §

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst *2* procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.	Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fastställas till högst *3 procent* av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.
	Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut får fastställas till mer än 3 procent av

	institutets totala riskvägda exponeringsbelopp endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.
5 §	
Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergruppnivå får inte uppgå till mer än det *högsta* av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det buffertvärde som gäller för gruppen på gruppnivå *enligt tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut*.	Om ett institut som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut är ett dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, gäller följande. Den kapitalbuffert för systemviktiga institut som institutet kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergruppnivå får inte uppgå till mer än det *lägsta* av 1. *summan av* 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och *det högsta av antingen* *a) buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller* *b)* det buffertvärde *för övriga systemviktiga institut* som gäller för gruppen på gruppnivå, *eller* *2. 3 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller den procentsats som har fastställts för gruppen på gruppnivå enligt 4 § andra stycket.*

7 §

Om en tillämpning av 1–4 och 6 §§ skulle medföra att ett institut är skyldigt att på gruppnivå ha både en kapitalbuffert för systemviktiga institut och i enlighet med 4 kap. en systemriskbuffert på institutets exponeringar i ett annat land, ska endast den högsta av dessa buffertar gälla på gruppnivå.

Om kravet på en systemriskbuffert tillämpas endast på exponeringar i Sverige, gäller dock kapitalkravet till följd av systemriskbufferten utöver det kapitalkrav som följer av tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert enligt 4 kap. ska kapitalkravet till följd av systemriskbufferten gälla utöver det kapitalkrav som följer av tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt 4 kap. 2 § och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 5 procent, får sådana värden fastställas endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

6 kap.

3 §

Små och medelstora värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

Små och medelstora värdepappersbolag får undantas från kravet på kontracyklisk kapitalbuffert i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 8.

7 kap.

1 §

Finansinspektionen ska för varje kvartal *fastställa* ett kontracykliskt buffertriktvärde och ett kontracykliskt buffertvärde.	Finansinspektionen ska för varje kvartal *beräkna* ett kontracykliskt buffertriktvärde och, *vid behov, fastställa eller justera* ett kontracykliskt buffertvärde.

Det kontracykliska buffertriktvärdet ska användas som ett referensvärde för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet.

Det kontracykliska buffertvärdet ska ligga till grund för beräkningen av storleken på den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten i enlighet med 6 kap.

2 §

Det kontracykliska buffertriktvärdet och buffertvärdet ska fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.	Det kontracykliska buffertriktvärdet *ska beräknas* och *det kontracykliska* buffertvärdet ska fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

8 kap.

1 §

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från det att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå det kombinerade buffertkravet.	2. inom fem arbetsdagar från *den dag* det *konstaterades* att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå det kombinerade buffertkravet.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

3 §

Ett institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet,

3. göra utbetalningar kopplade till *primärkapitaltillskott*.

3. göra utbetalningar kopplade till *primärkapitaltillskottsinstrument*.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller det kombinerade buffertkravet.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller kärnprimärkapital omfattas inte av förbudet i första stycket.

4 §

Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärderna ryms inom detta belopp, eller

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i konkurs.

2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i *resolution eller* konkurs.

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

7 §

Ett institut ska anses inte uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt detta kapitel om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

1. De krav som följer av artikel 92.1 a i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

2. De krav som följer av artikel 92.1 b i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

3. De krav som följer av artikel 92.1 c i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

8 a kap. Ingripanden och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls

Högsta förfogandebelopp och kapitalkonserveringsplan

1 § Ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen ska till Finansinspektionen

1. i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10 rapportera högsta förfogandebelopp, och

2. inom fem arbetsdagar från den dag det konstaterades att buffertkravet inte längre uppfylldes lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå kravet på bruttosoliditetsbufferten.

Om det med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet finns skäl för det, får Finansinspektionen medge att kapitalkonserveringsplanen ges in till inspektionen inom högst tio arbetsdagar.

2 § Om Finansinspektionen bedömer att de åtgärder som framgår av kapitalkonserveringsplanen inte återställer institutets primärkapital, ska inspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då förelägga institutet att stärka kapitalbasen eller besluta om inskränkningar som är striktare än de som anges i 3 §.

Inskränkningar i institutens rätt att vidta värdeöverföringar m.m.

3 § Ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert får inte

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde kravet på bruttosoliditetsbufferten,

3. göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskottsinstrument.

Ett institut får inte heller vidta en åtgärd som avses i första stycket, om åtgärden medför att institutet inte längre uppfyller kravet på bruttosoliditetsbufferten.

Åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller primärkapital omfattas inte av förbudet i första stycket.

4 § Förbudet i 3 § gäller inte

1. för ett institut som i enlighet med 1 § har beräknat högsta förfogandebelopp och åtgärderna ryms inom detta belopp, eller
2. om en tillämpning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution eller konkurs.

5 § Ett institut som avser att vidta åtgärder med stöd av 4 § 1 ska underrätta Finansinspektionen innan åtgärden vidtas.

6 § Om ett institut inte uppfyller kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet.

Underlåtenhet att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbufferten

7 § Ett institut ska anses inte uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt detta kapitel om det inte har primärkapital i den mängd som behövs för att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbufferten samt de krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kriterier för vilka värdepappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätt-

1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätt-

hålla en kapitalkonserverings-buffert,	hålla en kapitalkonserverings-buffert,
2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,	
3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemrisk-buffertkraven ska sammanvägas,	
4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,	
5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,	
6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,	
7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,	
8. kriterier för vilka värde-pappersbolag, *fondbolag och AIF-förvaltare* som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,	8. kriterier för vilka värde-pappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,
9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,	
10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,	
11. de krav som en kapital-konserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla, *och*	11. de krav som en kapital-konserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla,
12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §.	12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §, *och*
	13. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022 i fråga om 8 a kap. och i övrigt den 29 december 2020.

1.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs[20] i fråga om lagen (2014:966) om kapitalbuffertar att 10 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 1.8	*Föreslagen lydelse*
10 kap.	
1 §	
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om	
1. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 3 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert,	
2. de principer som ska beaktas vid fastställandet och graderingen av systemriskbufferten enligt 4 kap. 1 §,	
3. fastställandet av geografisk tillhörighet hos exponeringar avseende systemriskbufferten samt hur de geografiska systemriskbuffertkraven ska sammanvägas,	
4. bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut,	
5. hur övriga systemviktiga institut ska identifieras och hur bedömning av tillhörande kapitalbuffertkrav ska ske enligt 5 kap. 3 och 4 §§,	
6. vilka kreditexponeringar som i enlighet med 6 kap. 1 § ska beaktas vid beräkningen av den kontracykliska kapitalbufferten,	
7. beräkningen av det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärdena enligt 6 kap. 1 §,	
8. kriterier för vilka värdepappersbolag som enligt 6 kap. 3 § får undantas från kravet att upprätthålla en kontracyklisk kapitalbuffert,	
9. skyldighet för instituten att ange sina kreditexponeringars geografiska område,	
10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,	10. hur högsta förfogandebelopp enligt 8 kap. 1 § *och*

[20] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

	8 a kap. 1 § ska beräknas och rapporteras,
11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § ska uppfylla,	11. de krav som en kapitalkonserveringsplan enligt 8 kap. 1 § *och 8 a kap. 1 §* ska uppfylla,
12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 §, och	12. underrättelseskyldigheten enligt 8 kap. 5 § *och 8 a kap. 5 §*, och

13. hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 § och vilka exponeringar bufferten får gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs[21] i fråga om lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 1 kap. 2 och 6 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 1–4 §§, 4 kap. 1–3 och 5 §§, 6 kap. 3 och 6 §§, 8 kap. 2 §, 9 kap. 1 § samt 10 kap. 1 och 2 §§, och rubriken närmast före 3 kap. 1 §, ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 1 a kap., och 10 nya paragrafer, 2 kap. 1 a–1 e §§, 4 kap. 11 §, 7 kap. 4–6 §§ samt 8 kap. 2 a §, och närmast före 2 kap. 1 c och 1 e §§, 4 kap. 11 § samt 7 kap. 4 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	2 §[22]
I denna lag betyder	I denna lag betyder
1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	1. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,	2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,	3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt Svenska skeppshypotekskassan,
4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag.	4. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag,
	5. *värdepappersföretag inom EU:* *ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen som är etablerat i en medlemsstat*,
	6. *värdepapperiserings-förordningen*: *Europaparlamentets*

[21] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.
[22] Senaste lydelse 2017:1151.

och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012,

7. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879,

8. grupp från tredjeland: en grupp enligt artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen där moderföretaget är etablerat i ett tredjeland,

9. utländskt finansiellt holdingföretag: ett utanför Sverige hemmahörande

a) finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller finansiellt

moderholdingföretag inom EU, eller

b) annat finansiellt holdingföretag inom EU som är skyldig att uppfylla tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå, och

10. utländskt blandat finansiellt holdingföretag: ett utanför Sverige hemmahörande

a) blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU,

b) annat blandat finansiellt holdingföretag inom EU som är skyldig att uppfylla tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet på undergruppsnivå.

Termer och uttryck i övrigt i denna lag har samma betydelse som i tillsynsförordningen.

6 §

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och utövar tillsyn över att förordningen och denna lag följs.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet *för att i enlighet med* artikel 458 i tillsynsförordningen *besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder*.

Finansinspektionen är ansvarig myndighet *enligt* artikel *124, 164 och* 458 tillsynsförordningen.

I fråga om tillsynen och möjlighet att ingripa mot institut gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

1 a kap. Krav på godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Omfattningen av kravet

1 § Följande företag ska hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt detta kapitel:

1. svenska finansiella moderholdingföretag och svenska blandade finansiella moderholdingföretag, och

2. andra svenska finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa tillsynsförordningen, denna lag eller lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på undergruppsnivå.

Förutsättningar för godkännande

2 § Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får godkännas, om

1. de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är sådana att de krav som ställs i tillsynsförordningen, denna lag och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar på gruppnivå eller undergruppsnivå kan uppfyllas,

2. organisationsstrukturen inte hindrar en ändamålsenlig tillsyn över att instituten inom gruppen efterlever kraven på individuell nivå, gruppnivå och undergruppsnivå,

3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och

4. i fall när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag

a) information har lämnats om kreditinstitutens större ägare eller medlemmar,

b) den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i kreditinstituten bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut, och

c) kreditinstitutets nära förbindelser med andra inte hindrar en effektiv tillsyn av kreditinstituten.

Undantag från kravet på godkännande

3 § Godkännande enligt 2 § ska inte krävas om

1. det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag,
2. det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,
3. ett dotterkreditinstitut har utsetts ansvarig för att säkerställa att gruppen efterlever tillsynskraven på gruppnivå,
4. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget inte är delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är finansiella institut eller institut, och
5. det inte finns något som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Samordningen av ansökan när myndighet i en annan medlemsstat också är behörig att pröva ansökan

4 § Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat också är skyldig att pröva ansökan ska Finansinspektionen komma överens med den myndigheten om ett beslut. När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 §, ska inspektionen lämna sin bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten.

Om ansökan avser ett blandat finansiellt holdingföretag ska ett samtycke till beslutet också lämnas av samordnaren av den särskilda tillsynen enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG.

5 § Inom två månader från det att den behöriga myndigheten har mottagit Finansinspektionens bedömning enligt 4 §, ska inspektio-

nen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om ett beslut.

6 § Om en överenskommelse enligt 4 § första stycket inte kan nås, ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten. När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 § ska inspektionen därefter fatta ett beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om ett samtycke enligt 4 § andra stycket inte lämnas, ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Tidsfrist för när ett beslut ska meddelas

7 § Ett beslut ska meddelas holdingföretaget inom fyra månader från det att ansökan mottagits eller, om ansökan då inte var fullständig, inom fyra månader från det att fullständig information mottagits. Ett beslut ska dock senast fattas inom sex månader från det att en ansökan mottagits.

Utländskt finansiellt holdingföretag och utländskt blandat finansiellt holdingföretag

8 § Särskilt godkännande enligt 2 § eller undantag från kravet på godkännande enligt 3 § krävs även för ett utländskt finansiellt holdingföretag eller ett utländskt blandat finansiellt holdingföretag.

En sådan ansökan prövas av Finansinspektionen om inspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 §. Prövningen ska ske tillsammans med behörig myndighet i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat enligt bestämmelserna i 4–6 §§.

2 kap.

1 §

Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav *utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar*, *om*	Finansinspektionen ska besluta att ett institut *utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen* ska uppfylla *både* *1.* ett särskilt kapitalbaskrav *för risken för alltför låg bruttosoliditet, och* *2. ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet*. *Beslut enligt första stycket ska vara skriftliga och grunda sig på översyner och utvärderingar som i fråga om institutets enskilda situation visar att*
1. något av kraven i 6 kap. 1–*3*, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. *3*–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt,	1. något av kraven i 6 kap. 1–*2 a*, 3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–4 a §§ och 5–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden inte är uppfyllt *och det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid*,
2. *det i samband med en översyn och utvärdering av institutet bedöms* nödvändig*t* för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för *och risker som institutet utsätter det finansiella systemet för, eller*	2. *ett särskilt kapitalbaskrav är* nödvändig för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för,
3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt *första stycket* 1.	3. det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1,

4. institutet vid upprepade tillfällen underlåtit att hålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, eller

5. det finns andra situationer som är specifika för det enskilda institutet som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

Finansinspektionen får avstå från att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Första stycket gäller inte om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas.

1 a §

De särskilda kapitalbaskraven enligt 1 § ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet får Finansinspektionen dock när det bedöms nödvändigt kräva att institutet ska uppfylla de särskilda kapitalbaskraven med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital.

1 b §

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg brutto-

soliditet enligt 1 § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,

2. det kombinerade buffertkravet i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller

3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, om riktlinjen avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. bruttosoliditetsbufferten i artikel 92.1a i tillsynsförordningen, eller

3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §, om riktlinjen avser risken för alltför låg bruttosoliditet.

Riktlinje för särskild kapitalbas

1 c §

Som en del i sin översyn och utvärdering ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer. Utifrån dessa kapitalbasnivåer ska Finansinspektionen meddela institutet sådan riktlinje för särskild

kapitalbas som är relevant. Sådan riktlinje ska grunda sig på institutets enskilda situation.

1 d §

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 c § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,

2. det särskilda kapitalbaskravet som beslutats enligt 1 § för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, eller

3. det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 1 c § får inte användas för att uppfylla

1. de krav som följer av 92.1 d i tillsynsförordningen,

2. det särskilda kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet, eller

3. bruttosoliditetsbufferten som avses i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

	Underrättelseskyldighet
	1 e §
	Finansinspektionen ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de särskilda kapitalbaskrav som beslutas enligt 1 § och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelats enligt 1 c §.
2 §[23]	
Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för *och de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.*	Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för.
3 §[24]	
Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet, om ett institut inte uppfyller ett särskilt kapitalbaskrav som beslutats enligt 1 § eller ett särskilt likviditetskrav som beslutats enligt 2 §.	
Om ett institut uppfyller kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och *det* särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. lagen om kapitalbuffertar tillämpas.	Om ett institut uppfyller kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen och *de* särskilda kapitalbaskrav som följer av ett beslut enligt 1 §, men inte kapitalkraven enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar *eller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a,* ska bestämmelserna om ingripande i 8 kap. *respektive 8 a kap.* lagen om kapitalbuffertar tillämpas.

[23] Senaste lydelse 2017:705.
[24] Senaste lydelse 2017:705.

3 kap.

1 §

Ansvarigt *institut*	**Ansvarigt *företag***
Ansvaret för att kraven i 2 § uppfylls har det institut	*För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag.*
1. som inte är dotterföretag till ett annat institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag, eller	
2. vars moderföretag är ett sådant finansiellt holdingföretag, svenskt blandat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett institut, ett svenskt finansiellt holdingföretag eller ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag.	
Om ett sådant holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som ansvarar för att de gruppbaserade kraven uppfylls.	*Med ansvarigt företag enligt detta kapitel avses*
	1. moderinstitut i en medlemsstat,
	2. finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som har fått godkännande enligt 1 a kap.,
	3. institut som
	a) kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som har undantagits från kravet på godkännande enligt 1 a kap. 2 §, och

b) är utsett att ansvara för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå enligt 1 a kap. 3 § 3, och

4. institut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som efter ingripande enligt 8 kap. 2 § andra stycket tillfälligt utsetts som ansvarig för att säkerställa efterlevnaden av kraven på gruppnivå.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, ansvarar det kreditinstitut respektive värdepappersbolag som har den största balansomslutningen för att de gruppbaserade kraven uppfylls.

2 §

Det ansvariga *institutet* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

Det ansvariga *företaget* enligt 1 § ska se till att kraven om soliditet och riskhantering i 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden uppfylls på gruppnivå i enlighet med vad som följer av artiklarna 18–24 i tillsynsförordningen.

3 §

Även om ett institut inte är det ansvariga *institutet* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

Även om ett institut, *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte är det ansvariga *företaget* enligt 1 §, ska det se till att kraven i 2 § tillämpas på undergruppsnivå, om

1. institutet eller dess moderföretag, när moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett dotterföretag eller har ägarintresse i ett dotterföretag, och

2. dotterföretaget är ett utländskt institut, ett finansiellt institut eller ett förvaltningsbolag som är etablerat i ett land utanför EES.

Med förvaltningsbolag avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag.

4 §

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt denna lag ska på grupp- eller undergruppsnivå uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som *är etablerade i ett land utanför EES*.

Företaget ska även införa styrformer, processer och rutiner enligt första stycket i sina dotterföretag som *inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet. Sådana dotterföretag ska uppfylla kraven på individuell nivå.*

Finansinspektionen ska, efter ansökan av *företaget*, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Finansinspektionen ska, efter ansökan av *moderinstitutet*, besluta om undantag från kravet i andra stycket, om företaget kan visa att ett sådant införande strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat.

Med moderföretag respektive moderinstitut enligt denna paragraf avses moderföretag respektive

	moderinstitut inom EU samt företag som omfattas av 1 § andra stycket 2, 3 och 4.
	4 kap.
	1 §
Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, om	
1. moderföretaget är ett institut,	1. moderföretaget är ett *kredit*institut,
2. *det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,*	2. *moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,*
3. *det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag inom EES,*	3. *ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,*
4. *det finns två eller flera finansiella holdingföretag eller två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika länder inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag inom EES, och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller*	4. *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,*
5. *det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag som inte är auktoriserade i det*	5. *ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till* *a) ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,*

land inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

b) ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller

c) *ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller*

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 tillsynsförordningen och

a) ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller

b) ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

I de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 ska utöva tillsynen över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, ska Finansinspektionen trots det utöva sådan tillsyn om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett kreditinstitut inom gruppen och sum-

man av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land. Motsvarande ska gälla i de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.3 c i samma direktiv ska utöva tillsynen över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett värdepappersföretag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land.

Vad som anges i första stycket 3, 5 b och 6 gäller dock inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet. Vad som anges i första stycket 5 c § gäller på motsvarande sätt inte om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än för värdepappersbolaget.

Finansinspektionen ska även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det enligt 3 §.

I 7 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför EES och är ett motsvarande utländskt företag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

2 §

När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket *3–5*, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.	När Finansinspektionen ska utöva tillsynen enligt 1 § första stycket *1–3, 5 och 6*, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut och motsvarande utländska företag det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå*.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES, det blandade finansiella holdingföretaget eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

3 §

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller *och* den relativa bety-	Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut eller motsvarande utländska företag det gäller, den relativa betydelsen

delsen av deras verksamheter i de olika länderna att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaserade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.	av deras verksamheter i de olika länderna *eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå* att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel *111.1*, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878* ska utöva den gruppbaserade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut eller motsvarande utländska företag som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om en sådan överenskommelse.

5 §[25]

Inom *en månad* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen. Överenskommelsen ska ta hänsyn till de resultat som framkommit relaterade till institutens organisation, riskhantering och beho-	Inom *fyra månader* från det att Finansinspektionen har lämnat en rapport enligt 4 §, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med 2 kap. 2 § med anledning av väsentliga resultat av likviditetstillsynen. Överenskommelsen ska ta hänsyn till de resultat som framkommit relaterade till institutens organisation, riskhan-

[25] Senaste lydelse 2018:1800.

vet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Inom fyra månader från det att rapporten har lämnats, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil samt den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 § på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.

tering och behovet av särskilda likviditetskrav för specifika institut.

Inom fyra månader från det att rapporten har lämnats, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella situation och riskprofil samt den kapitalbasnivå som krävs för att tillämpa 2 kap. 1 *och 1 c §§* på såväl enskilda enheter som gruppen som helhet.

Kraven på godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

11 §

När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska inspektionen övervaka att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande enligt 1 a kap. 2 § eller för att undantas från kraven på godkännande enligt 1 a kap. 3 §.

6 kap.

3 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med följande myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU:

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska bankmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, *och*
5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag.

4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
5. myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag, *och*
6. myndigheter som har ansvar för regler om tillämpningen av strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.

Om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i något land inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU.

6 §

Finansinspektionen ska, efter begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, inom ramen för sin befogenhet lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som görs av inspektionen.

Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer

av kapitaltäckningsdirektivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

7 kap.

Krav på ett intermediärt moderföretag inom EU

4 §

En grupp från tredjeland som har två eller fler institut inom EU ska ha ett intermediärt moderföretag etablerat inom EU, om det totala värdet av tillgångarna för gruppen i EU uppgår till 40 miljarder euro eller mer.

En sådan grupp i tredjeland kan emellertid ha två intermediära moderföretag inom EU om

1. det är oförenligt med ett tvingande krav på åtskillnad av verksamheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen har sitt huvudkontor att endast ha ett intermediärt moderföretag inom EU, eller

2. den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget i EU bedömt att ett resolutionsförfarande annars blir mindre effektivt.

5 §

Det totala värdet av tillgångar enligt 4 § ska vara summan av

1. värdet av de totala tillgångarna hos gruppens alla institut

i EU enligt dess konsoliderade balansräkning, eller enligt de individuella balansräkningarna, om institutets balansräkning inte är konsoliderad, och

2. värdet av de totala tillgångarna hos varje filial i gruppen som är auktoriserad inom EU.

6 §

Ett intermediärt moderföretag ska antingen vara ett i EU auktoriserat kreditinstitut eller ett i EU godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag.

Om det i gruppen från tredjeland inte ingår ett kreditinstitut inom EU får det intermediära moderföretaget dock vara ett inom EU auktoriserat värdepappersbolag som omfattas av krishanteringsdirektivet. Det andra moderföretaget som etableras med stöd av 5 § får också vara ett sådant värdepappersbolag.

8 kap.

2 §

Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande ska också riktas mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande enligt 1 a kap. inte uppfyller förutsättningarna för det, får Finansinspektion dessutom ingripa genom att besluta att företaget inte får företräda sina aktier i dotterinstitut vid stämman eller förelägga företaget att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska efterleva kraven. Ett föreläggande får även riktas mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem. Om annan myndighet inom EES också är behörig ska ingripande enligt detta stycke ske i överenskommelse med den behöriga myndigheten enligt förfarandet i 1 a kap. 4–6 §§.

Om den som ingår i ledningen av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 3 kap. 5 §, får Finansinspektionen besluta att denne inte längre får ha en sådan position.

2 a §

Utöver vad som anges i 2 § första stycket gäller dessutom bestämmelserna om åtgärder enligt 15 kap. 1 a och 8–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om

1. ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att tillse att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt 2 kap. 1 och 2 §§ efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå, eller

2. ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande enligt 1 a kap. eller annars inte efterlever kraven i det kapitlet.

Vid en överträdelse enligt första stycket 2 får Finansinspektionen även besluta att den eller de aktieägare som är ansvariga för överträdelsen inte får företräda sina aktier vid stämman.

9 kap.

1 §

Institut som står under tillsyn enligt tillsynsförordningen och denna lag ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar enligt

Finansinspektionen *och Riksgäldskontoret* får ta ut avgifter för prövning av ansökningar och

tillsynsförordningen och denna lag.

anmälningar enligt tillsynsförordningen och denna lag.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, ska kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

10 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om

1. offentliggörande av information och tillsynsrapportering,
2. beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen,
3. stora exponeringar,
4. exponeringar i fastigheter,
5. säkerställda obligationer,
6. likviditetskrav,
7. interna modeller för marknadsrisker,
8. schablonmetoden för marknadsrisker,
9. schablonmetoden för kreditrisker,
10. IRK-metoden för kreditrisker,
11. motpartsrisker,
12. värdepapperisering,
13. bruttosoliditet, *och*
14. konsolidering av de gruppbaserade kraven.

13. bruttosoliditet,
14. konsolidering av de gruppbaserade kraven,
15. omklassificering av positioner, och
16. klassificering av institut.

2 §[26]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka krav som enligt 3 kap. 5 § ska ställas på den som ska ingå i ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag,

[26] Senaste lydelse 2018:1800.

2. vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall institut ska offentliggöra sådan information som anges i artiklarna 431–455 i tillsynsförordningen,

3. vilken information moderföretag ska offentliggöra enligt 6 kap. 2 §,

4. *de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut*,

4. *när en risk inte kan anses täckas av kapitalbaskraven i tillsynsförordningen och värdepapperiseringsförordningen och hur nivån på ett särskilt kapitalbaskrav för att täcka sådan risk ska fastställas*,

5. de omständigheter som ska beaktas, dels vid prövningen enligt 2 kap. 2 § av om ett institut ska uppfylla ett särskilt likviditetskrav, dels vid fastställandet av en lämplig nivå för ett sådant särskilt likviditetskrav i samband med en översyn och utvärdering av ett institut, och

6. hur uppgifter enligt 6 kap. 11 § ska lämnas.

---

1. Denna lag träder i den 29 december 2020.

2. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 får fortsätta verksamheten till dess att Finansinspektionen slutligt har prövat en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt 1 a kap., dock endast om en sådan ansökan har gjorts senast den 28 juni 2021.

3. Grupper från tredjeland som redan den 27 juni 2019 bedrev verksamhet via fler än ett institut i EU som hade ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder eller mer, ska uppfylla kraven på intermediärt moderföretag i 7 kap. 4–6 §§ senast den 30 december 2023.

1.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs[27] i fråga om lagen (2015:1016) om resolution

dels att 4 kap. 4 och 11 §§ och 8 kap. 10 § ska upphävas,

dels att mellanrubriken närmast före 4 kap. 1 § ska utgå,

dels att 1 kap. 2–4 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 1–3, 5, 11–13, 15–18 och 21–24 §§, 4 kap. 1–3, 5, 10 och 12 §§, 5 kap. 1 och 2 §§, 6 kap. 1, 2, 7 och 14–16 §§, 8 kap. 7–9 §§, 11 kap. 3 §, 13 kap. 1, 5, 11 och 12 §§, 21 kap. 2, 15, 27, 28 och 30 §§, 28 kap. 1, 5, 7 och 8 §§ samt 29 kap. 1 och 2 §§, och rubrikerna närmast före 3 kap. 12 §, 4 kap. 1 och 10 §§ samt 6 kap 1 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 4 a kap. och 7 a kap., 25 nya paragrafer, 2 kap. 2 a och 2 b §§, 3 kap. 26–30 §§, 4 kap. 1 a, 1 b, 3 a–3 c, 4, 11 och 13 §§, 5 kap. 1 a, 1 b, 3 a och 3 b §§, 6 kap. 19–21 §§, 13 kap. 6 a och 18 §§ och 16 kap. 6 § och närmast före 3 kap. 26 §, 5 kap. 1 a § och 13 kap. 18 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	2 §
Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.	
AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER	
1 kap. – Övergripande om lagen	
2 kap. – Definitioner	
AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG	
3 kap. – Resolutionsplaner	
4 kap. – *Minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder	4 kap. – *Kravet* på *kapitalbas och kvalificerade* skulder

[27] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

4 a kap. – Om att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* utanför resolution

7 kap. – Värdering

7 a kap. – Tillfälliga åtgärder

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. – Inledande av resolution

9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

12 kap. – Resolutionsåtgärder

13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar

14 kap. – Kompletterande befogenheter

15 kap. – Särskild förvaltare

16 kap. – Åtgärder mot ägare

17 kap. – Försäljningsverktyget

18 kap. – Broinstitutsverktyget

19 kap. – Avskiljandeverktyget

20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring

21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget

22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen

23 kap. – Skyddsåtgärder

24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

27 kap. – Finansiering av resolution

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. – Samarbete och informationsutbyte

29 kap. – Bemyndiganden

30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

3 §

Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.	Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §. *Riksgäldskontoret prövar även frågor som enligt tillsynsförordningen ska prövas av resolutionsmyndigheten.*

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

4 §

Frågor om nedskrivning eller konvertering *av kapitalinstrument* utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.	Frågor om nedskrivning eller konvertering utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

2 kap.

1 §[28]

I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga

[28] Senaste lydelse 2018:2021.

om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europeiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som enskilt eller, om den ingår i en resolutionsgrupp, samlat har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,	*kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,*
	kombinerat buffertkrav: kombinerat buffertkrav enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, *i den ursprungliga lydelsen*,	*krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879*,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet enligt beslut som avses i 4 kap. 4 §,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person för vilken resolutionsplanen anger en resolutionsåtgärd,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsgrupp består av en resolutionsenhet och de av dess dotterföretag som omfattas av samma resolutionsgrupp enligt resolutionsplanen och som inte själv är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

	större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 tillsynsförordningen,
tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,	*tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019*,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2 §

En *kvalificerad* skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är	En *nedskrivningsbar* skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är
1. en garanterad insättning,	
2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,	
3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,	
4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrodda medel,	
5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,	
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare,	6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare *eller till centrala motparter*,
7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen	
a) som inte regleras av kollektivavtal, eller	
b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,	
8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,	
9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt, *eller*	9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt,

10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.	10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, *eller*
	11. en skuld till företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 i samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet, med undantag för skulder som är efterställda andra oprioriterade borgenärers fordringar i händelse av konkurs eller likvidation.
Som en *kvalificerad* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.	Som en *nedskrivningsbar* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.
	2 a §
	En kvalificerad skuld är en sådan nedskrivningsbar skuld, eller ett sådant supplementärkapitalinstrument, som uppfyller villkoren som avses i 4 a kap.
	2 b §
	Ett efterställt kvalificerat instrument är ett instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a tillsynsförordningen, med undantag för villkoren i artikel 72b.3–72b.5 samma förordning.

3 §

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

– minimikrav på nedskrivningsbara skulder i 4 kap. 1 §
– *krav på kapitalbas och kvalificerade* skulder i 4 kap. 1 §
– försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
– broinstitutsverktyget i 18 kap. 1 §
– broinstitut i 18 kap. 2 §
– avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
– tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
– skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
– statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
– arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
– arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
– arrangemang om säkerhetsöverlåtelser i 23 kap. 1 §
– kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
– nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
– partiell överföring i 23 kap. 1 §

3 kap.

1 §

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de *resolutionsåtgärder* som *Riksgäldskontoret avser* att *vidta om institutet försätts* i resolution. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de *åtgärder* som *avses* att *vidtas* i, *eller i samband med*, resolution *enligt denna lag*. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Resolutionsplanen ska upprättas efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn.

2 §

Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som *Riksgäldskontoret, eller* i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution.	Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som *avses* att *vidtas i, eller i samband med resolution, enligt denna lag samt,* i förekommande fall, *som* en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution. *Planen ska ange koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper.*

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter samråd med relevanta behöriga myndigheter.

3 §

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från det att informationen

överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *minimikravet* på *nedskrivningsbara skulder* enligt 4 kap.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *kravet* på *kapitalbas och kvalificerade skulder* enligt 4 kap. *och 4 a kap.*

5 §

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten *men invänder mot den samordnade myndighetens resolutionsplan* och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

11 §

När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att *rekonstruera eller* avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller *resolution* eller motsvarande utländska förfaranden på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.	När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller motsvarande utländska förfaranden, *eller att försätta koncernen eller en resolutionsgrupp i resolution genom att tillämpa en resolutionsåtgärd på dess resolutionsenhet eller genomföra åtgärd som avses i 6 kap.*, på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. *En sådan prövning ska utgöra en del i beslutsprocessen enligt 3–9 §§.* Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter samråd med de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Åtgärder för att hantera väsentliga *hinder mot att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern*	**Åtgärder för att hantera väsentliga resolutionshinder**
	12 §
Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot *att rekonstruera eller avveckla* ett *institut*, ska Riksgäldskontoret underrätta *institutet*, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer. Riksgäldskontoret *ska* samtidigt förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.	Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder, mot *resolution, inbegripet en åtgärd som avses i 6 kap. eller 16 kap. i samband med resolution, av* ett *företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2* ska Riksgäldskontoret underrätta *företaget*, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.
	Om ett hinder som avses i första stycket har sin grund i en situation där företaget
	1. uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver de riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a § och 3 c §, eller
	2. inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller i 4 kap. 3 a, 3 b eller 3 c §§,

ska Riksgäldskontoret samtidigt med en underrättelse enligt första stycket förelägga företaget att inom två veckor inkomma med

1. förslag till möjliga åtgärder för att säkerställa att företaget efterlever kraven, och

2. en tidsplan för genomförandet av åtgärderna.

Har ett sådant hinder som avses i första stycket annan grund än vad som avses i andra stycket, ska Riksgäldskontoret förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot *att rekonstruera eller avveckla ett institut*, får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för *institutet* förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns *sådana* väsentliga hinder mot *resolution* får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för *företaget* förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

13 §

Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som *institutet* anger inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren *mot att rekonstruera eller avveckla institutet*, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som

Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som *ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2* anger *enligt 12 §* inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren, ska Riksgäldskontoret, *efter samråd med Finansinspektionen,*

institutet ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.	besluta om vilka andra åtgärder som *företaget* ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.
Åtgärder för att hantera väsentliga *hinder mot att rekonstruera eller avveckla* en koncern	**Åtgärder för att hantera väsentliga *resolutions*hinder *som avser* en *gränsöverskridande* koncern**
15 §	
Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot *att rekonstruera eller avveckla* en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas *beträffande samtliga institut i koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.*	Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot *resolution av* en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas.
16 §	
När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår	När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår

i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *institutets* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.	i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen *och dess resolutionsgrupper*. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *koncernens eller resolutionsgruppens* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.
17 §	
En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.	En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten. *Om ett hinder enligt första stycket har sin grund i ett förhållande som avses i 12 § andra stycket ska Riksgäldskontoret, efter samråd med övriga resolutionsmyndigheter meddela sin bedömning till moderföretaget inom EES.*

En bedömning enligt andra stycket ska lämnas till moderföretaget inom EES med ett föreläggande att inom två veckor efter mottagande av bedömningen föreslå möjliga åtgärder för att säkerställa att kraven efterlevs och en tidsplan för genomförandet av åtgärderna.

18 §

När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med behöriga myndigheter och med resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,

2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom EES ska bedömas, och

3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller, om moderföretaget inte yttrat sig, *vid* utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller om moderföretaget inte yttrat sig *inom en månad räknat från* utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

En överenskommelse om ett hinder som avses i 12 § andra stycket, ska träffas inom två veckor efter det att moderföretaget inom EES yttrat sig.

21 §

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *ett institut*.

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *den resolutionsenheten, eller något av dess dotterföretag som omfattas av 4 kap. 1 b §, som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för*.

22 §

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra *eller tredje* stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i

	saken från Europeiska bankmyndigheten.
Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *fyramånadersfristen* i 18 § andra stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.	Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *tidsfristen* i 18 § andra *eller tredje* stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.
23 §	
Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *fyra månader*.	Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *tidsfristen i 18 § andra eller tredje stycket*.

24 §

För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som har identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,
2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,
3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,
4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,
5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,
6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,
7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som

direkt eller indirekt står under företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverktygen juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,

8. förelägga ett *institut* eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta åtgärder för att uppfylla *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder, *eller*

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett *institut* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *institutet*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen.

8. förelägga ett *företag* eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta *andra* åtgärder för att uppfylla *kraven som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§*,

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett *företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *företaget*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen,

11. förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 att återställa efterlevnad av kraven som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§ och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet som avses i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller

12. förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 att, i syfte att säkerställa fortsatt efterlevnad av de krav som

avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§, ändra löptidsprofilen för

a) kapitalbasinstrument, efter godkännande av Finansinspektionen, och

b) kvalificerade skulder.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga företaget att inom en månad ta fram en plan för hur företaget avser att genomföra de åtgärder som föreläggandet avser.

Inskränkningar i rätten att vidta värdeöverföringar

26 §

Om ett företag som omfattas av 4 kap. 1 a § eller 1 b §,

1. uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen om (2014:966) om kapitalbuffertar, men

2. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a § och 4 kap. 3 c §,

får Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen och efter en sådan bedömning som avses i 28 §, förbjuda företaget att

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en

tidpunkt då institutet inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet, eller

3. göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskottsinstrument.

När en situation som avses i första stycket uppkommer ska företaget omedelbart underrätta Riksgäldskontoret.

27 §

Ett förbud enligt 26 § första stycket gäller inte åtgärder som ryms inom ett högsta förfogandebelopp i relation till kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

28 §

Om ett företag befinner sig i en situation som avses i 26 § första stycket, ska Riksgäldskontoret utan dröjsmål pröva förutsättningarna för ett förbud som avses i 26 §. Riksgäldskontoret ska, så länge en sådan situation föreligger, göra en förnyad prövning varje månad.

En bedömning enligt första stycket ska beakta

1. skälen till situationen enligt första stycket, dess varaktighet, omfattning och inverkan på resolutionsbarheten,

2. sannolikheten för en situation som avses i 8 kap. 2 § första stycket, och

3. om en oförmåga att ersätta skulder som inte längre uppfyller kvalificerings- eller löptidskriterierna i enlighet med artiklarna 72b och 72c tillsynsförordningen eller 4 a kap. beror på företaget eller på marknadsomfattande störningar.

29 §

Om företaget nio månader efter att en situation som avses i 26 § första stycket uppkommit fortfarande befinner sig i en sådan situation och något beslut som avses där inte fattats, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om ett sådant förbud.

Riksgäldskontoret ska dock inte besluta om sådana inskränkningar om myndigheten bedömer att fler än ett av följande förhållanden är uppfyllda:

1. Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar i flera segment av de finansiella marknaderna.

2. De störningar som avses i 1 inte bara leder till ökad prisvolatilitet för företagets kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för företaget, utan också leder till att marknaderna helt eller delvis är stängda med följden att företaget inte kan ge ut kapital-

basinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.

3. En sådan stängning av marknaden som avses i 2 inte enbart drabbar det berörda företaget utan också flera andra företag.

4. Den störning som avses i 1 hindrar det berörda företaget från att ge ut den volym kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som krävs för att avhjälpa underlåtelsen.

5. Ett beslut enligt första stycket kan leda till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn som riskerar att underminera den finansiella stabiliteten.

30 §

Riksgäldskontoret ska meddela Finansinspektionen om den bedömning som avses i 29 §. Ett sådant meddelande ska innehålla en skriftlig förklaring till bedömningen.

Riksgäldskontoret ska, så länge en situation som avses i 29 § föreligger, göra en förnyad bedömning varje månad.

4 kap. ***Minimikravet*** **på** ***nedskrivningsbara*** **skulder**

Hur minimikravet beräknas

Med minimikravet på nedskrivningsbara skulder avses ett krav, uttryckt i procent, som anger hur stora företagets medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i förhållande till företagets totala skulder och kapitalbas

Vid beräkningen av de totala skulderna ska derivatskulder tas upp till det belopp som återstår när hänsyn har tagits till motparters rätt till nettning.

4 kap. ***Kravet*** **på** ***kapitalbas och kvalificerade*** **skulder**

1 §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med detta kapitel och 4 a kap.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beräknas i enlighet med 3–3 c §§ som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen (avser det riskvägda kravet), respektive

2. det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a tillsynsförordningen (avser bruttosoliditetskravet).

Det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet ska uppfyllas samtidigt.

1 a §

För en resolutionsenhet ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder beräknas och uppfyllas på konsoliderad basis på

	resolutionsgruppnivå om den ingår i en resolutionsgrupp. En resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp ska uppfylla kravet på individuell nivå.
	1 b §
	För ett institut som ingår i en resolutionsgrupp utan att vara resolutionsenhet och som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, eller som är ett dotterföretag till ett företag i tredje land, ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder beräknas och uppfyllas på individuell nivå.
	Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att första stycket ska tillämpas avseende ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men utan att vara resolutionsenhet.
	Är ett företag som omfattas av första stycket ett moderföretag inom EES som i sin tur är dotterföretag till ett företag i tredjeland, ska kravet beräknas och uppfyllas på konsoliderad nivå.
	2 §
Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om *det minimikrav på nedskrivningsbara* skulder som ska uppfyllas av ett institut på individuell nivå.	Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om *krav* på *kapitalbas och kvalificerade* skulder som ska uppfyllas av *företag som omfattas av 1 a och 1 b §§.*

Riksgäldskontoret ska dessutom, efter samråd med Finansinspektionen, besluta vilket minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett moderföretag inom EES på gruppnivå. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 5–9 §§.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett svenskt finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet ska uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå.

För ett globalt systemviktigt institut, eller ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EES, ska ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna lag fastställas med utgångspunkt i kraven i artikel 92a respektive artikel 92b och andra tillämpliga bestämmelser i tillsynsförordningen.

3 §

Minimikravet på *nedskrivningsbara* skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. *Kravet ska fastställas* med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, *i syfte att* säkerställa att *ett företag, om det försätts i resolution, har kvalificerade skulder och en kapitalbas som tillsammans är tillräckligt stora för att kunna vidta* resolutionsåtgärder som uppfyller resolutionsändamålen.

Kravet på *kapitalbas och kvalificerade* skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. *Utifrån vad som anges i resolutionsplanen, och* med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet *och effekterna av företagets fallissemang på den finansiella stabiliteten, ska beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder* säkerställa att

1. resolution och nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. kan genomföras på ett sätt som *effektivt* uppfyller resolutionsändamålen,

2. de resolutionsåtgärder och den nedskrivning eller konvertering som resolutionsplanen förutsätter kan utövas i enlighet med planen,

3. företaget har kapitalbas och kvalificerade skulder till ett belopp som är tillräcklig för att

a) förväntade förluster ska absorberas, och

b) företaget, i enlighet med resolutionsplanen, åter kan uppfylla kraven för verksamhetstillståndet och för att fortsatt bedriva sådan verksamhet,

4. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till storlek och innehåll säkerställer att också omfatta de skulder som sannolikt helt eller delvis kommer att undantas från skuldnedskrivning genom 21 kap. 27 § eller som överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, och

5. de belopp som avses i 3 a § första stycket 2 och 3 b § första stycket 2 baseras på de senaste värdena för det relevanta riskexponeringsbeloppet respektive det totala exponeringsmåttet samt att storleken på det belopp som efter genomförd resolutionsstrategi, eller nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap., motsvarar det särskilda kapitalbaskrav som beslutas i enlighet med 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värde-

pappersbolag. Riksgäldskontoret ska utan dröjsmål se till att kravet genomgår nödvändiga justeringar till följd av Finansinspektionens tillämpning och beslut.

Om minimikravet avser ett institut som ingår i en finansiell koncern eller *moderföretaget inom EES*, ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§.

För en gränsöverskridande koncern eller *resolutionsgrupp* ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§ *och med utgångspunkt i kravet som avses i 1 a § och om ett företag som avses i 1 b § i tredjeland enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat*.

3 a §

Det riskvägda kravet som avses i 1 § andra stycket 1 ska, i enlighet med ändamålen i 3 § och kravet i 1 a § respektive 1 b §, motsvara det sammanlagda beloppet av

1. det belopp som krävs för att absorbera förluster och som motsvarar det krav som avses i artikel 92.1 c tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som beslutats i enlighet med 2 kap. 1 § första stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

2. det belopp som gör det möjligt att återigen uppfylla kraven som avses i 1 efter resolution eller, vad avser företag som omfattas av 1 b §, efter nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap.

Riksgäldskontoret får besluta att beloppet som avses i första stycket 2 ska kompletteras med det

belopp som behövs för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet, tillhandahålla kritisk verksamhet och har tillgång till finansiering utan annat offentligt stöd än vad som avses i 21 kap. 30 §, för den period efter genomförd resolution, eller åtgärd som avses i 6 kap., som behövs. En sådan period får dock inte överstiga ett år. Bedömningen av storleken på ett sådant tilläggsbelopp ska som referensvärde utgå från det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lag (2014:966) om kapitalbuffertar, med undantag för det kontracykliska buffertkravet.

3 b §

Det bruttosoliditetskrav som avses i 1 § andra stycket 2 ska, i enlighet med ändamålen i 3 § och kravet i 1 a § respektive 1 b §, motsvara det sammanlagda beloppet av

1. det belopp som krävs för att absorbera förluster och som motsvarar det krav som avses i artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

2. det belopp som gör det möjligt att återigen uppfylla kravet som avses i 1 efter genomförd resolution eller, vad avser företag som omfattas av 1 b §, efter nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap.

Fastställande av det belopp som avses i första stycket ska beakta de krav som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § 2.

3 c §

Ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder får inte underskrida ett belopp som för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet utgör

1. 13,5 procent enligt det riskvägda kravet, och

2. 5 procent enligt bruttosoliditetskravet.

Beloppet som avses i första stycket ska uppfyllas med sådan kapitalbas och sådana skulder som avses i 4 a kap. 4 §, dock i enlighet med 2 kap. 1 § andra stycket lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

4 §

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, men som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang, ska omfattas av samma krav som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet.

Inför ett beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret även pröva i vilken utsträckning

1. finansiering sker till större del genom insättningar och till mindre del genom skuldinstrument,

2. tillgången till kapitalmarknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i 1 a §.

Även om Riksgäldskontoret inte har fattat ett beslut enligt första stycket påverkar det inte Riksgäldskontorets möjlighet att fatta ett beslut enligt 4 a kap. 7 §.

5 §

För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska *dotterinstituten och, om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, den samordnande myndigheten*, om storleken på *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder för

1. moderföretaget inom EES på gruppnivå, och

2. ett dotterinstitut och utländskt dotterinstitut på individuell nivå.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 ska Riksgäldskontoret beakta det krav som har fastställts på gruppnivå

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret

För en gränsöverskridande koncern *eller resolutionsgrupp* ska Riksgäldskontoret *om myndigheten är ansvarig för resolutionsenheten*, försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska *företag som avses i 1 b §* om storleken på *kravet* på *kapitalbas och kvalificerade* skulder för

1. en resolutionsenhet som avses i 1 a §, och

2. ett företag som avses i 1 b §.

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret

fatta beslut *om minimikravet enligt 1 §* i enlighet med överenskommelsen.	fatta beslut i enlighet med överenskommelsen, *meddela resolutionsenheten om beslutet och överlämna åt de andra resolutionsmyndigheterna att informera utländska företag inom resolutionsgruppen samt i tillämpliga fall, koncernens moderföretag inom EES, under myndigheternas respektive ansvar.*
	6 §
Om en överenskommelse inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är *samordnande* resolutionsmyndighet, fatta beslut om *minimikravet* för *moderföretaget enligt 5 § första stycket 1 och för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2*.	Om en överenskommelse *som avses i 5 §* inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är resolutionsmyndighet *för resolutionsgruppens resolutionsenhet*, fatta beslut om *kravet för de företag som avses i 5 § första stycket efter bedömning av de företag som avses i 5 § första stycket 1 och, i förekommande fall, med hänsyn till yttrande från resolutionsmyndigheten för ett moderföretag inom EES som avses i 5 § andra stycket*.
Om Riksgäldskontoret inte är *samordnande* resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om *minimikravet* för *dotterinstitut enligt* 5 § första stycket 2.	Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet *för resolutionsgruppens resolutionsenhet*, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om *kravet som avses i* 5 § första stycket 2 *med beaktande av synpunkter och reservationer från resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, för övriga företag i resolutionsgruppen och, i tillämpliga fall, det moderföretag inom EES som avses i 5 § andra stycket*.

7 §

Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom fyramånadersfristen i 6 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 6 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut *eller* en överenskommelse har träffats.	Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut *om* en överenskommelse har träffats *eller om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet inte överstiger 2 procent av det riskvägda kravet som avses i 1 a § och dottern uppfyller kravet som avses i 1 b §.*

8 §

Ett sådant beslut som avses i 5 § gäller i Sverige om det fattas av

1. en utländsk samordnande resolutionsmyndighet avseende en eller flera jurisdiktioner efter en överenskommelse med resolutionsmyndigheten, eller

2. en utländsk resolutionsmyndighet inom dess jurisdiktion på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder är uppfyllt.	Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om *kravet på kapitalbas och kvalificerade* skulder är uppfyllt.

Undantag för *institut* som ingår i en koncern	Undantag för *dotterföretag* som ingår i en koncern *eller resolutionsgrupp*
	10 §
Riksgäldskontoret får undanta ett *dotterinstitut* från att uppfylla *minimikravet på nedskrivningsbara* skulder *på individuell nivå, om*	Riksgäldskontoret får undanta ett *dotterföretag som omfattas av 1 b §* från att uppfylla *kravet på kapitalbas och kvalificerade* skulder, om *moderföretaget uppfyller kravet på konsoliderad basis eller, om moderföretaget är en resolutionsenhet, uppfyller det krav som avses i 1 a § och*
1. institutet är undantaget från tillsyn på individuell nivå enligt artikel 7.1 i tillsynsförordningen, och	*1. både dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,*
2. moderinstitutet, om det inte också är moderinstitutet inom EES, uppfyller kravet som ställs på moderinstitutet i Sverige och på dotterinstitutet.	*2. det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga, hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala sina skulder till dotterföretaget om bedömning om nedskrivning utanför resolution gjorts enligt 6 kap. 2 §, särskilt när resolutionsåtgärder genomförs på resolutionsenheten,*
	3. moderföretaget uppfyller Finansinspektionens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har gett sitt godkännande till att resolutionsenheten åtar sig att svara för dotterföretagets åtaganden,
	4. moderföretagets riskkontroll också omfattar dotterföretaget, samt

5. moderföretaget innehar mer än 50 procent av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

11 §

Riksgäldskontoret får, i samråd med Finansinspektionen, tillåta att en resolutionsenhet som avses i 10 § helt eller delvis garanterar dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 1 b §. Ett sådant tillstånd får dock inte ges med mindre än att

1. resolutionsenheten uppfyller kravet som avses i 1 a § och villkoret i 10 § 1,

2. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,

3. garantin utfaller så snart

a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller

b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. fastställts beträffande dotterföretaget,

4. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse till en andel på minst 50 procent av beloppet,

5. de säkerheter som ställs för garantin ska uppfylla kraven i

artikel 197 tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda beloppet som avses i 4,

6. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter och andra säkerhetsrätter, och

7. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som avses i artikel 72c.1 tillsynsförordningen.

12 §

Riksgäldskontoret ska övervaka att *minimikraven* på *nedskrivningsbara* skulder uppfylls *på individuell nivå och, i förekommande fall, på gruppnivå.* Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Riksgäldskontoret ska övervaka att *kraven* på *kapitalbas och kvalificerade* skulder uppfylls. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

13 §

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av bestämmelserna i detta kapitel och 4 a kap, ska Finansinspektionen, efter samråd med Riksgäldskontoret, ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

4 a kap. Om att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Resolutionsenheter

1 § De skulder som ska räknas med i beloppet kapitalbas och kvalificerade skulder ska för en resolutionsenhet uppfylla kriterierna i artiklarna 72a, 72b, med undantag för 72b.2 d och 72c, tillsynsförordningen.

2 § Skulder som uppfyller kriterierna i 1 §, med undantag för artikel 72a.2 l tillsynsförordningen, och som hänför sig till skuldinstrument med en derivatkomponent, ska omfattas av 1 § till den del som avser

1. kapitalbeloppet, om det är känt vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivategenskap och det totala beloppet för skulden är föremål för daglig värdering på en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 tillsynsförordningen, eller
2. det fasta eller ökande beloppet, om skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet på fordran i händelse av emittentens insolvens eller resolution är fast eller ökande, och inte är lägre än den nominella skulden.

De skuldinstrument som avses i första stycket, inklusive derivatkomponenten, får inte omfattas av något avtal om slutavräkning (nettningsavtal) eller värdering i enlighet med 21 kap. 17 §.

3 § En resolutionsenhet får även uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med sådana skulder som ett av resolutionsenhetens dotterföretag som omfattas av 4 kap. 1 b § i samma resolutionsgrupp utfärdat till och som förvärvats av en av dotterföretagets befintliga aktieägare utanför resolutionsgruppen i enlighet med 9 §, förutsatt att

1. resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna som avses i 6 kap. eller 21 kap., och
2. beloppet inte överskrider dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, efter avdrag för de skulder som utfärdats

till och förvärvats av resolutionsenheten och den kapitalbas som utfärdat i enlighet med 9 §.

4 § En resolutionsenhet ska uppfylla det belopp som avses i 5–7 §§ med kapitalbas, inklusive kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, samt efterställda kvalificerade skuldinstrument och skulder som avses i 3 §.

5 § Ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning.

Efter ansökan av resolutionsenheten får Riksgäldskontoret tillåta en lägre nivå än som avses i första stycket i överensstämmelse med artikel 72b.3 tillsynsförordningen och i enlighet med Riksgäldskontorets bedömning. Förutsättningarna för en sådan ansökan och bedömning ska framgå av föreskrifter meddelade i enlighet med bemyndigandet i 29 kap. 1 §.

Riksgäldskontoret ska begränsa det belopp som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla enligt första och andra stycket till motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om myndigheten bedömer att

1. resolutionsplanen inte förutsätter tillgång till finansiering genom resolutionsreserven för att avveckla resolutionsenheten, eller,

2. om inte 1 är tillämplig, resolutionsenheten uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som gör det möjligt att uppfylla villkoren för finansiering enligt 21 kap. 30 och 32 §§.

6 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § i enlighet med 8 §, om antingen

1. ett väsentligt hinder för resolution, eller för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande att vidta någon av de åtgärder som avses i 3 kap. 24 §,

2. ett hinder som avses i 1 inte helt eller delvis kan undanröjas eller begränsas genom åtgärderna i 3 kap. 24 § och ett krav enligt denna paragraf bedöms helt eller delvis kunna kompensera för hindrets negativa effekter på resolutionsbarheten,

3. den resolutionsenhetens storlek, dess juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art, omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan innebära begränsade förutsättningar för genomförbarheten eller tillförlitligheten i en planerad resolutionsåtgärd eller nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, eller

4. det krav som avses i 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag återspeglar att resolutionsenheten i risktermer tillhör de översta 20 procenten av alla institut för vilka Riksgäldskontoret kan besluta om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontorets beslutsmandat enligt första stycket är begränsat till det antal av alla resolutionsenheter som omfattas av bestämmelsen som motsvarar 30 procent, avrundat uppåt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får med hänsyn till särdragen i den svenska banksektorn, särskilt med beaktande av det antal resolutionsenheter som omfattas av bestämmelsen besluta om en högre andel än 30 procent.

7 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav på kapitalbas och kvalificerad skuld som avses i 4 kap. 1a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § upp till det belopp som beräknats i enlighet med 8 §.

Ett beslut enligt första stycket förutsätter att

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder som avses i 1 och 2 §§ med inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder enligt 2 kap. 2 § eller undantas från nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 27 §,

2. det till följd av ett förhållande som avses i 1 finns risk för att borgenärer med en fordran som hänför sig till en sådan kvalificerad skuld som inte undantas åsamkas större förluster till följd av en planerad tillämpning av nedskrivning och konvertering enligt denna lag än vad borgenären hade gjort till följd av likvidation eller konkurs, och

3. att det befintliga beloppet kapitalbas och skulder som avses i 4 § inte är tillräckligt stort för att säkerställa att det förhållande som avses i 2 inte inträffar.

Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska Riksgäldskontoret bedöma risken enligt 2.

8 § Ett beslut enligt 6 och 7 §§ får inte avse ett belopp som överstiger det högre av motsvarande

1. 8 procent av resolutionsenhetens totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning, och

2. summan av

a) det belopp som krävs för att uppfylla det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

b) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla kravet som avses i artikel 92.1 c i tillsynsförordningen, och

c) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla det särskilda kapitalbaskrav som avses i 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

När ett beslut fattas i enlighet med 6 eller 7 §§ ska Riksgäldskontoret även beakta

1. marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättning för sådana instrument, i den mån det förekommer, samt den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs för att uppfylla beslutet,

2. beloppet av de kvalificerade skuldinstrument som uppfyller samtliga kriterier i artikel 72a i tillsynsförordningen och som har en kvarvarande löptid under ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av nivåkraven,

3. tillgång och belopp avseende de instrument som uppfyller samtliga krav i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.2 d,

4. graden av kvalificerade skulder som inte är efterställda och som har inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte räknas som nedskrivningsbara skulder, om dessa undantagna skulder överstiger 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens återkapitalisering.

Andra företag i en resolutionsgrupp

9 § Ett företag som avses i 4 kap. 1 b § får endast uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kvalificerade skulder

a) som har utfärdats till och som direkt eller indirekt förvärvats av resolutionsenheten eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget i händelse av nedskrivning eller konvertering, utfärdats till och som förvärvats av en annan av företagets aktieägare,

b) som har sämre rätt enligt förmånsrättslagen än skulder som inte uppfyller 1 och som inte får medräknas i kapitalbaskraven,

c) som omfattas av nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. eller 21 kap. i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

d) som uppfyller kriterierna i artikel 72a tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.2 b, c, k, l och m samt artikel 72b.3–5 i den förordningen,

e) vars förvärv av äganderätten inte finansierats direkt eller indirekt av det företaget,

f) som inte omfattas av någon bestämmelse eller att det på annat sätt uttryckligen eller implicit framgår att skulden ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av det företag som avses i första stycket utom i händelse av det företagets insolvens eller likvidation,

g) som inte ger innehavaren av skulden rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om

företaget som avses i första stycket blir föremål för konkurs eller försätts i likvidation och

h) för vilken storleken på ränta eller utdelning inte är beroende av kreditvärdigheten hos vare sig företaget som avses i första stycket eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som uppfyller kriterierna i 1.

Övergångsperioder

10 § Beslut enligt 5 och 6 §§ och krav som avses i 4 kap. 3 c § ska inte tillämpas avseende en resolutionsenhet inom en treårsperiod från det datum som den resolutionsenheten når upp till förutsättningarna för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet eller identifierats som ett globalt systemviktigt institut.

Om ett företag varit föremål för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, ska Riksgäldskontoret fastställa en lämplig övergångsperiod för företaget för att åter uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. För ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska övergångsperioden vara två år från dagen för en sådan nedskrivning eller konvertering. Krav på publicering enligt 28 kap. 1 § andra stycket ska åter tillämpas först från den dag övergångsperioden enligt detta stycke löpt ut.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under varje övergångsperiod meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret ska inte vara förhindrad att revidera de övergångsperioder myndigheten beslutat eller de planerade krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i tredje stycket, med undantag för de initiala övergångsperioder myndigheten beslutat i enlighet med punkten 3 i övergångsbestämmelserna till denna lag.

5 kap.

1 §[29]

För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder.	För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd *eller en tillfällig åtgärd enligt 7 a kap.*, eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder *eller tillfälliga åtgärder*.
	Avtalsvillkor om erkännande av befogenhet att vidta tillfälliga åtgärder
	1 a §
	Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att
	1. avtalet kan komma att bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 a kap. 1 § och 13 kap. 1, 7, 8, 11 och 12 §§, och
	2. ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

[29] Senaste lydelse 2017:1310.

	1 b §
	Ett moderföretag i EES ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en sådan åtgärd som avses i 11 kap. 3 § inte får vidtas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder enligt 7 a kap. 1 § och 13 kap. 1, 7, 8, 11 och 12 §§ avseende moderföretaget. Skyldigheten gäller dock endast om dotterföretaget är ett företag som skulle betraktas som ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag om det bedrivit verksamhet i Sverige eller är ett finansiellt institut.
	2 §
Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och *kvalificerade* skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar	Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och *nedskrivningsbara* skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar
1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller	1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller
2. konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.	2. *de* konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder*.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,

2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.*3* i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.*5* i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

Riksgäldskontoret får besluta att kravet enligt första stycket inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställts till det belopp som ska absorberas enligt 4 kap. 3 § första stycket 3 a.

3 a §

Om ett företag bedömer att det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i skuldavtalet ska företaget underrätta Riksgäldskontoret och samtidigt ange till vilken kategori skulden hör utifrån föreskrifter som meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 4. Detta gäller dock inte skuldavtal som innefattar relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument utan säkerhet.

En underrättelse enligt första stycket innebär att kravet enligt

2 § första stycket upphör att gälla i samband med att Riksgäldskontoret tar emot underrättelsen. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta med villkoret ska Riksgäldskontoret dock kräva att företaget inom rimlig tid inför villkoret.

Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan en underrättelse enligt första stycket har på möjligheten att försätta företaget i resolution.

3 b §

Riksgäldskontoret ska bedöma möjligheten att försätta ett företag i resolution om en kategori, som omfattar kvalificerade skulder, till mer än 10 procent består av skulder som

1. inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11,

2. har undantagits från kravet på avtalsvillkor enligt 3 a §, eller

3. sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap 27 §.

6 kap.

Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution	**Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* utanför resolution**
1 §	
När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.	Finansinspektionen ska *på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret* pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* utanför resolution. *I samband med en sådan prövning* ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.
Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om	Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om
1. minskning av kärnprimärkapital,	
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller	
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.	3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* till kärnprimärkapitalinstrument.

2 §

Finansinspektionen ska skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, om	Finansinspektionen ska, *efter samråd med Riksgäldskontoret*, skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, *liksom relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 § och som ett sådant företag utfärdat i syfte att uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 b § på individuell basis*, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

5 §

Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.	Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.
Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten ska skrivas ned eller konverteras.	Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten *och de kvalificerade skulderna som avse i 20 §* ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i 8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

7 §

När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen skyndsamt underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten och den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom *skyndsamt* underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen *inom 24 timmar efter en underrättelse som avses i första stycket* dessutom underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder*

14 §

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument eller

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument *och*

konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas fallera eller sannolikt komma att fallera.

kvalificerade skulder som avses i 20 § eller konvertera relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas fallera eller sannolikt komma att fallera.

Relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

Relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument.

3. Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i 20 §.

15 §

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument gäller följande:

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.

3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens konvertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

16 §

Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument *och* relevanta kapitalinstrument. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.	Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §*. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

19 §

För tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 4a kap. 9 § och som en resolutionsenhet förvärvat indirekt genom andra företag inom samma resolutionsgrupp, ska nedskrivning eller konvertering genomföras gemensamt på moderföretagsnivån för det företag som utfärdat skulderna eller på nivå som avser andra moderföretag som inte är resolutionsenheter.

Efter en sådan nedskrivning eller konvertering ska en värdering enligt 7 kap. 10 § göras.

20 §

Nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder enligt detta kapitel avser endast skulder som avses i 4a kap. 9 § 1, oaktat återstående löptid.

21 §

Det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med 14 § ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § för det företaget.

7 a kap. Tillfälliga åtgärder utanför resolution

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

1 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget. Ett sådant beslut får fattas om

1. Finansinspektionen har fastställt att företaget fallerar eller att det är sannolikt att företaget kommer att fallera,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget,

3. åtgärden bedöms nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget, och

4. åtgärden är antingen

a) nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, eller

b) nödvändig för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

Om Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

2 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut enligt 1 §. Offentliggörandet ska innehålla villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 1 § ska gälla under så kort tid som möjligt och får inte överskrida den period som Riksgäldskontoret anser är nödvändig med hänsyn till de syften som avses i 1 § första stycket 3 och 4. Som längst får dock beslutet gälla från offentliggörandet av en underrättelse enligt första stycket och till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

3 § Om en betalnings- eller leveransförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 2 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

4 § Ett beslut enligt 1 § första stycket får inte avse

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, eller

2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker.

5 § Om ett företag fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 1 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

6 § Om ett beslut enligt 1 § omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Förbud mot att ta i anspråk säkerhetsrätter och att utöva vissa rättshandlingar

7 § Om Riksgäldskontoret beslutar om ett förbud enligt 1 § får Riksgäldskontoret under samma period även besluta att

1. en borgenär till företaget som omfattas av åtgärden inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och

2. en motpart till företaget som omfattas av åtgärden inte får

a) säga upp eller häva ett avtal med företaget,

b) ändra villkoren i ett avtal med företaget,

c) ställa in fullgörelsen mot företaget,

d) kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

e) omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

f) tillämpa en slutavräkningsklausul.

Vid beslut enligt första stycket ska vad som sägs i 13 kap. 8–10 §§ respektive 12–16 §§ tillämpas.

8 kap.

7 §

Riksgäldskontoret *får* försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om	Riksgäldskontoret *ska* försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.
1. ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och	
2. holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.	
I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.	

8 §

Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

	1. holdingföretaget är en resolutionsenhet,
1. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution,	*2.* ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget, *men inte resolutionsenhet,* uppfyller förutsättningarna för resolution,
2. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *koncernen* som helhet *eller insol-*	*3.* institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *resolutionsgruppen* som helhet, och

vensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet, och	
3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela *koncernen*.	*4.* resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela *resolutionsgruppen*.

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

9 §

Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget försättas i resolution.	Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om *det relevanta* institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget, *som är en resolutionsenhet*, försättas i resolution.

11 kap.

3 §

En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),

6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller

7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller

2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, *7*, *8*, *11 eller 12 §*.

2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt *7 a kap. 1 § eller* 13 kap. 2, *7 eller 8 §*.

13 kap.

1 §

I fråga om *kvalificerade* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

I fråga om *nedskrivningsbara* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,

2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller

3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.

Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

5 §

Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. kvalificerade insättningar,

2. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem,

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, *eller*

3. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, *eller*	*2.* betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker.
4. finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.	
	6 a §
	Om ett beslut enligt 2 § omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

11 §

Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.	Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten. *Om företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut enligt 7 a kap. 1 § eller 13 kap. 2, 7 eller 8 § ska dock första stycket gälla.*

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

12 §

Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och

2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra och tredje *styckena*.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra *stycket första meningen* och tredje *stycket*.

Tidigare beslut om tillfälliga åtgärder utanför resolution

18 §

Riksgäldskontoret får inte besluta om en tillfällig åtgärd enligt 2–17 §§ om Riksgäldskontoret tidigare har beslutat om en åtgärd enligt 7 a kap.

16 kap.

6 §

Det belopp kapitalbas och skulder som minskas till följd av åtgärder enligt detta kapitel ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 och 22 kap. 2 § för det företaget.

21 kap.

2 §

Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuldnedskrivningsverktyget:

1. relevanta kapitalinstrument, och

2. *kvalificerade* skulder.

2. *nedskrivningsbara* skulder.

15 §[30]

För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) övriga primärkapitalinstrument,

b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de *kvalificerade* skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de *nedskrivningsbara* skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten,

b) skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen (1970:979) för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet,

c) enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

27 §

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta *kvalificerade* skulder från nedskrivning eller konvertering, om

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta *nedskrivningsbara* skulder från nedskrivning eller konvertering, om

[30] SFS 2018:1958

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid,

2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,

3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

28 §

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *kvalificerade* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta	När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *nedskrivningsbara* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta
1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,	
2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, *och*	2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas,
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.	3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution, *och*
	4. om en kvalificerad skuld som avses i 4 a kap. 9 § 1 till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 i samma resolutionsgrupp, men som inte själv är en resolutionsenhet, behövs eller bör undantas för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

30 §

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *kvalificerade* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *kvalificerade skulder*, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *nedskrivningsbara* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *nedskrivningsbara* skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller

2. 20 procent av det berörda företagets riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de garanterade insättningarna, och

2. det berörda företagets konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

28 kap.

1 §

Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.	Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret *och Finansinspektionen* de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.
	Ett institut ska årligen offentliggöra ett krav som avses 4 kap. 1 a och 1 b §§ samt belopp och sammansättning av den kapitalbas och de kvalificerade skulder som omfattas av 4 a kap. 9 §.
Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.	Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första *eller andra* stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

5 §

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet.	Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet, *tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet*.

Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

7 §

Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

– 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.

– 18.6 tredje stycket och 18.7 andra stycket.	– 18.6 tredje stycket, *18.6a tredje stycket* och 18.7 andra stycket.
– *45.9 tredje* stycket och *45.10 femte* stycket.	– *45h.4 andra* stycket och *45h.5 andra* stycket.

8 §

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

– 13.4 *tredje* stycket.	– 13.4 *fjärde* stycket.
– 18.5 *andra* stycket.	– 18.5 *fjärde* stycket.
– 91.7 andra stycket.	
– 92.3 andra stycket	

29 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. *vilka kvalificerade skulder* som *är medräkningsbara vid beräkningen av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt*,	1. *tillämpningen av bestämmelserna i 3 kap. 26–30 §§ och genomförande av bestämmelserna om beräkningen av det högsta förfogandebelopp som avses i 3 kap. 27 §,*
2. *vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,*	2. *tillämpning av beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1–3 c §§, tillämpning av beslutsförfarandet enligt 4 kap. 4 § samt kompletterade bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut eller ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EES,*

3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,

4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,	4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder *och de kategorier av skulder för vilka ett företag enligt 5 kap. 3 a § får bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 5 kap. 2 §,*

5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,

6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,

7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,

8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,

9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §, *och*

10. vilka upplysningar ett institut eller något annat *koncernföretag* ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag.

9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,

10. vilka upplysningar ett institut eller något annat *företag* ska lämna till Riksgäldskontoret *eller Finansinspektionen* för dess verksamhet enligt denna lag,

11. bestämmelser om det ansökningsförfarande och beräkning som avses i 4 a kap. 5 § andra stycket,

12. till vilken procentandel som ett beslut enligt 4 a kap. 6 § får fattas, och

13. kompletterande bestämmelser om nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 15 §.

2 §

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§, och

3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § *och ett beslut om* resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 §, resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § *och åtgärder enligt 7 a kap. 2 § samt uppgifter som avses i 28 kap. 1 § andra stycket* ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

1. Denna lag träder ikraft den 28 december 2020.

2. Europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska uppfylla de krav som följer av 4 kap. 3c § senast den 1 januari 2022.

3. Utöver vad som anges i 1, ska företag som omfattas av 4 kap. 1 § uppfylla det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 1 a § respektive 1 b § och som fastställts i enlighet med 4 kap. 3 § senast den 1 januari 2024. För en gradvis övergång till det nya kravet ska Riksgäldskontoret besluta om lämpliga övergångsperioder fram till den 1 januari 2024 med mellanliggande målnivåer varav en ska vara den 1 januari 2022.

4. Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under varje övergångsperiod meddela företaget planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5. 28 kap. 1 § andra stycket ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

DEL A

Allmänt

2 Uppdraget och genomförandet

2.1 Uppdraget och utredningens arbete

Enligt kommittédirektiven ska utredaren analysera och lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att i svensk rätt genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet[1] och krishanteringsdirektivet[2] samt anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i tillsynsförordningen[3] och SRM-förordningen[4].

I utredningens arbete har deltagit experter från Finansdepartementet, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret, Riksbanken, Svenska Bankföreningen och Sparbankernas Riksförbund. Arbetet har bedrivits på sedvanligt sätt med regelbundna sammanträden med experterna. Sammanlagt har utredningen haft sex expertgruppssammanträden. Därutöver har utredningen haft samrådsmöte med Utredningen om ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag (Fi 2019:02).

Regeringens direktiv finns i *bilaga 1* och *bilaga 2*.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.
[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.
[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.
[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 av villkoren för att starta och driva verksamhet.

2.2 Några allmänna utgångspunkter

2.2.1 Hanteringen av relevanta rättsakter

De aktuella EU-rättsakterna består av både EU-förordningar och EU-direktiv. En förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat som omfattas av den och får inte införlivas genom nationell normgivning. Ett direktiv överlåter dock åt varje medlemsstat att bestämma form och tillvägagångsätt för genomförandet. Ett direktiv måste därmed genomföras, det vill säga införlivas i den svenska rättsordningen.

Genom SRM-förordningen upprättas en gemensam resolutionsmekanism för en enhetlig tillämpning inom euroområdet av EU:s regler för hantering av banker i kris. Förordningens bestämmelser avser endast den Europeiska bankunionens medlemsstater, det vill säga stater med euron som valuta och andra medlemsstater som har inlett ett så kallat nära samarbete. Förordningen är alltså inte tillämplig i svensk rätt.[5] Det krävs därför inte heller några författningsändringar för att anpassa eller komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i förordningen. Betänkandet innehåller därför inte några förslag i den delen.

Utgångspunkten har varit att de ändringar i den svenska regleringen som krävs med anledning av de justerade EU-rättsakterna i övrigt i möjligaste mån ska anpassas till gällande lagstiftning och, i den mån det avser lämplig normnivå, nuvarande lagstiftningstradition. Vid tidigare genomföranden av kapitaltäckningsdirektivet respektive krishanteringsdirektivet har föreskriftsrätten i viss omfattning delegerats till Finansinspektionen respektive Riksgäldskontoret (se prop. 2006/07:5 s. 101 ff., prop. 2013/14:228 s. 123 och prop. 2015/16:5 s. 259 f.). Skälet för detta har varit att bestämmelserna i direktiven ansetts för detaljerade eller tekniskt komplicerade eller bedömts komma att behöva ändras ofta för att hållas aktuella och följa utvecklingen på de finansiella marknaderna.

[5] Utredningen om ett eventuellt deltagande i Europeiska bankunionen (Fi 2017:10) presenterar i sitt betänkande *Sverige och bankunionen* (SOU 2019:52) en analys av innebörden av ett eventuellt svenskt deltagande i bankunionen där för- och nackdelarna med ett deltagande samt de risker som är förknippade med att delta i eller kvarstå utanför bankunionen redovisas. Betänkandet är tänkt att ligga till grund för ett svenskt ställningstagande om ett eventuellt deltagande i unionen.

2.2.2 Hänvisningar till EU-rättsakter

Flera av förslagen i detta betänkande innebär att det i lag införs hänvisningar till tillsynsförordningen. Det hänvisas också till kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet. Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

För att säkerställa att ändringar i tillsynsförordningen får omedelbart genomslag är det ändamålsenligt att hänvisningar dit görs dynamiska. Eftersom ändringar i EU-direktiv bör föranleda överväganden av lagstiftaren om lagtexten behöver ändras görs hänvisningar till sådana rättsakter statiska.

EU-rättsakterna har inte motsvarande förarbeten som finns i Sverige. I ingressen till en EU-rättsakt redogörs i stället i viss mån för bakgrunden till och skälen för huvuddragen i rättsakten. När det i betänkandet hänvisas till skälen i tillsynsförordningen, kapitaltäckningsdirektivet eller krishanteringsdirektivet är det därmed vad som anges i rättsaktens ingress som avses.

2.2.3 Användningen av begreppet grupp

I tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet är begreppet grupp vanligt förekommande. Innebörden av begreppet förefaller dock vara olika beroende på vilket sammanhang som det används. I artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen införs nu en definition som anger att en grupp är en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU. Det innebär att företagen ska ha ett sådant förhållande till varandra att de är skyldiga att upprätta en koncernredovisning. I artikel 3.1.63 kapitaltäckningsdirektivet definieras grupp genom en hänvisning till tillsynsförordningens definition.

Definitionen av grupp har införts tillsammans med en definition av grupp från tredjeland i artikel 3.1.64 i kapitaltäckningsdirektivet, som används i fråga om det nya kravet på ett intermediärt moderföretag för sådana grupper i artikel 21b i direktivet. Den nya defini-

tionen av grupp torde också knyta an till just den bestämmelsen. Begreppet grupp används emellertid även i stor utsträckning i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet med utgångspunkt i regelverket om tillsynskraven och tillsynsansvaret på gruppnivå. I dessa sammanhang används begreppet som ett samlingsbegrepp för de företag som ska omfattas av den konsoliderade situationen, det vill säga där tillsynskraven ska tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra enheter utgjorde ett enda institut.

Av artikel 18 och 19 i tillsynsförordningen framgår vilka företag som ska omfattas av metoderna för den konsoliderade tillsynen. Denna avgränsning är inte synonym med de företag som omfattas av en koncernredovisning och begreppet grupp i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen. När begreppen grupp, gruppnivå eller undergruppsnivå används i kapitaltäckningsdirektivet i fråga om tillsynskraven eller tillsynsansvaret på gruppnivå eller avseende kapitalbuffertar syftar de därmed inte på definitionen i artikel 4.1.138 utan på företag som omfattas av den konsoliderade situationen. Då ändringar inte har gjorts för att ändra tillämpningen av den konsoliderade situationen kan avsikten inte ha varit att begreppen grupp, gruppnivå och undergruppsnivå i dessa sammanhang ska relatera till den nya definitionen i förordningen. Avsikten med den nya definitionen torde snarare vara att knyta an till definitionen av grupp från tredjeland och tillämpningen av bestämmelserna om intermediära moderföretag.

I de sammanhang begreppet grupp knyter an till tillsynskraven och tillsynsansvaret på gruppnivå eller tillämpningen av kapitalbuffertar på grupp- eller undergruppsnivå ska begreppet därmed fortsatt avse företag som omfattas av den konsoliderade situationen.

2.3 Betänkandets disposition m.m.

Betänkandet är indelat i fyra delar.

I den första delen (del A, avsnitt 2 och 3) presenteras kort uppdraget och genomförandet samt bakgrunden till regelverken, EU-rättsakterna, huvuddragen i den relevanta svenska lagstiftningen och EU:s bankpaket.

I den andra delen (del B, avsnitt 4–11) finns överväganden och förslag avseende behovet av att anpassa och komplettera svensk rätt

med anledning av ändringarna i tillsynsförordningen samt i svensk rätt genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet.

I den tredje delen (del C, avsnitt 12–21) finns överväganden och förslag avseende behovet av att i svensk rätt genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet. Där det i denna del hänvisas till en artikel utan angivande av rättsakt avses krishanteringsdirektivet och där det hänvisas till ett lagrum utan angivande av lag avses lagen (2015:1016) om resolution (LOR).

I den fjärde delen (del D, avsnitt 22 och 23) finns avslutande gemensamma avsnitt avseende konsekvensanalys och författningskommentarer.

När det i betänkandet i följande avsnitt hänvisas till en artikel i tillsynsförordningen, kapitaltäckningsdirektivet eller krishanteringsdirektivet, som ändrats genom dess ändringsförordning[6] eller ändringsdirektiv[7], anges artikeln i ursprungsförordningen respektive ursprungsdirektiven. Hänvisningen inkluderar då de ändringar som gjorts genom ändringsförordningen respektive ändringsdirektiven.

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.
[7] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG.

3 Bakgrund

3.1 Inledning

I detta kapitel ges en kort redogörelse för bakgrunden till regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker och vissa andra finansiella företag i kris, gällande rätt samt för huvuddragen i EU:s bankpaket.

3.2 Behovet av att reglera den finansiella marknaden

Att det finansiella systemet fungerar väl är nödvändigt för samhällsekonomin, eftersom en situation där betalningar inte kan genomföras eller krediter inte kan ges snabbt kan skapa allvarliga skadeverkningar för samhället i stort. Ett effektivt och stabilt finansiellt system är därför en förutsättning för att ekonomin ska fungera och växa. När det finansiella systemet bedöms kunna uppfylla sina grundläggande funktioner på ett ändamålsenligt sätt utan störningar som innebär allvarliga samhällsekonomiska kostnader, brukar man säga att det råder finansiell stabilitet eller att det finansiella systemet är stabilt.

En period av finansiell instabilitet kan leda till betydande samhällsekonomiska och sociala kostnader beroende på hur allvarligt och under hur lång tid funktionsförmågan är nedsatt. För ett utförligt resonemang i dessa delar se Finanskriskommitténs slutbetänkande *Resolution En ny metod för att hantera banker i kris*, SOU 2014:52 (s. 237 ff.).

Mot bakgrund av att de samhällsekonomiska kostnaderna av en finansiell kris kan bli mycket höga är det av stor vikt att värna den finansiella stabiliteten. För att förebygga dessa risker ställs därför

krav på kreditinstitut och värdepappersbolag i regelverket om kapitaltäckning. Om det trots dessa förebyggande åtgärder uppstår en finansiell kris syftar regelverket om krishantering till att motverka att krisen medför betydande störningar och avbrott i samhällsviktig verksamhet.

3.3 Baselkommitténs arbete

Det pågår ett ständigt internationellt arbete för att säkerställa finansiell stabilitet över tid och för att utveckla regelverket för att kunna förebygga och hantera problem som uppstår. Det sker bland annat genom överenskomna regelverk för att stärka de finansiella aktörernas soliditet och förmåga att förebygga och stå emot finansiella kriser samt förbättra kvaliteten på tillsynen. Vägledande i det arbetet är Baselkommittén (The Basel Committe on Banking Supervision), som är ett globalt forum för samarbete kring frågor om banktillsyn. I kommittén ingår centralbanker och – i de länder där tillsynen över institut utövas av annan myndighet än centralbanken – tillsynsmyndigheter. De internationella standarder, riktlinjer och rekommendationer som Baselkommittén tagit fram har legat till grund för EU:s regelverk för reglering i fråga om kapitaltäckning. EU:s regelverk präglar i sin tur i stor utsträckning den svenska lagstiftningen på finansmarknadsområdet.

År 1988 antog Baselkommittén den så kallade Basel 1-överenskommelsen, som var en rekommendation om gemensamma kapitaltäckningsregler för internationellt verksamma kreditinstitut. Rekommendationen utvecklades och år 2004 undertecknade kommittén en ny överenskommelse, Basel 2-överenskommelsen som är uppbyggd kring tre pelare. Pelare 1 omfattar kapitalkrav för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker. Pelare 2 handlar om tillsynsmyndigheternas översyn och utvärdering och redogör för kraven på bankernas riskhantering och interna kapitalutvärdering samt fastställer tillsynsmyndigheternas funktioner och befogenheter. Pelare 3 beskriver kraven på att bankerna ska offentliggöra information.

Efter den globala finanskrisen år 2008 presenterades under år 2010 ett nytt ramverk, första delen av den så kallade Basel 3-överenskommelsen. Överenskommelsen, som avsåg att ta itu med de mer brådskande bristerna, innebar bland annat att instituten skulle ha

mer kapital och kapital med högre kvalitet samt nya krav på institutens likviditet. Därefter har arbetet fortsatt med att åtgärda vissa utestående problem. I december 2017 publicerade Baselkommittén en slutlig version av regelverket, slutförandet av Basel 3-överenskommelsen. Överenskommelsen innehåller bland annat reviderade schablonmetoder för beräkning av kapitaltäckning för olika risktyper, införandet av ett schablongolv vid användning av interna modeller, och införandet av ett bindande bruttosoliditetskrav.

3.4 Den globala finanskrisen

Den globala finanskrisen, som blev akut under hösten 2008, visade på brister i de regler och den tillsyn som skulle upprätthålla den finansiella stabiliteten. Kreditinstituten hade bland annat för lite kapital och det kapital som fanns var inte av tillräckligt bra kvalitet. Vidare var likviditetsbuffertarna otillräckliga. Förutom att regelverket ställde otillräckliga krav hade det även en konjunkturstärkande, så kallad procyklisk, effekt på finansmarknaden. Det saknades också ett övergripande perspektiv på risker i hela det finansiella systemet, så kallade systemrisker. Framväxten av stora gränsöverskridande koncerner innebar att krisen kunde få stora spridningseffekter globalt.

En del av arbetet efter finanskrisen har bestått i att ta fram regelverk och standarder för att förstärka förmågan att stå emot finansiella kriser, och därmed undvika spridningseffekter från den finansiella sektorn till samhällsekonomin. Ett stärkt regelverk för att förebygga kris skapar förutsättningar för att undvika att samhället och skattebetalare belastas. En annan del har berört frågan hur institut som ändå råkar i kris kan rekonstrueras eller avvecklas på ett sätt som begränsar kostnaderna för samhället då avsaknaden av lämpliga ramar för hantering av banker i kris tvingade regeringar att, i kölvattnet av finanskrisen, lämna ekonomiskt stöd till kreditinstitut.

Den globala finanskrisen innebar att EU antog nya rättsakter som i fråga om kapitaltäckning innebar omfattande förändringar i redan befintligt regelverk, men också ett nytt regelverk i fråga om hantering av banker och vissa andra finansiella företag i kris.

3.5 EU:s regelverk om kapitaltäckning och krishantering

3.5.1 Tillsynsförordningen

För att uppnå en ökad harmonisering av kapitaltäckningsregelverket finns bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, den så kallade tillsynsförordningen.

Förordningen är en gemensam regelbok med syfte att säkerställa ett robust och enhetligt regelverk för att främja den inre marknaden och förhindra regelarbitrage. I denna finns bland annat minimikrav på hur mycket kapital av olika slag som ett institut måste hålla vid varje tidpunkt, för att täcka de olika risker som verksamheten är förenad med. I förordningen finns även likviditetsregler som avser att säkerställa att instituten har tillräckligt med likviditet på kort sikt samt för att säkerställa en stabil finansiering över tid.

Tillsynsförordningen ger vidare medlemsstaterna visst utrymme att vidta åtgärder för att hantera makrotillsyns- eller systemrisker som är specifika för den enskilda medlemsstaten samtidigt som det finns mekanismer för att säkerställa att nationella åtgärder inte skadar den inre marknadens funktionssätt och att de genomförs på ett transparent och enhetligt sätt av medlemsstaterna. Medlemsstaterna medges också utrymme att på nationell nivå höja riskvikterna för bostäder och kommersiella fastigheter samt för exponeringar inom den finansiella sektorn. Därutöver finns det i förordningen bland annat bestämmelser om stora exponeringar och offentliggörande av information.

3.5.2 Kapitaltäckningsdirektivet

Vid sidan av tillsynsförordningen finns även Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, det så kallade kapitaltäckningsdirektivet. Kapitaltäckningsdirektivet utgör den rättsliga ramen för behörigheten att utöva verksamhet i ett kreditinstitut.

Direktivet innehåller bland annat villkor för att starta verksamhet i kreditinstitut, etableringsfrihet inom EU och förhållandet till tredje land. Det finns vidare bestämmelser om behöriga myndigheters metoder för att utöva tillsyn över instituten, bolagsstyrningsfrågor, krav på institutens riskhanteringssystem samt sanktioner vid överträdelser av regelverket. Bestämmelserna om bolagsstyrning och riskhantering syftar till att säkerställa att instituten har en riskhantering som förebygger ett överdrivet risktagande. En central del i regelverket om tillsyn är de behöriga myndigheternas skyldighet att granska och utvärdera företagens bedömning av de risker som kan äventyra förmågan att fullgöra sina förpliktelser. Inom ramen för det kan högre krav på kapitalbas ställas än tillsynsförordningens kapitalbaskrav, för att täcka risker som inte fullt ut fångas upp av förordningens minimikrav. Direktivet innehåller vidare bestämmelser som ska säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner.

I kapitaltäckningsdirektivet finns dessutom bestämmelser om kapitalbuffertar. Buffertarna syftar till att ytterligare stärka aktörernas förmåga att stå emot förluster och att minska sannolikheten för nya finansiella kriser genom att i dåliga tider täcka förluster och därmed fungera som stötdämpare för att undvika att instituten bryter mot kapitalbaskraven. Kapitaltäckningsdirektivet innehåller olika typer av kapitalbuffertar, som avser att hantera risker av både cyklisk och strukturell karaktär.

3.5.3 Krishanteringsdirektivet

Den globala finanskrisen gjorde det tydligt att befintliga nationella regelverk för krishantering inom unionen var av skiftande kvalitet och att det behövdes ett gemensamt regelverk för att hantera institut med gränsöverskridande verksamhet. Inom EU antogs därför Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, det så kallade krishanteringsdirektivet.

Genom krishanteringsdirektivet infördes ett alternativ till de normala insolvensförfarandena, närmare bestämt resolution. Förfarandet är avsett att tillämpas när de normala insolvensförfarandena skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet och medföra stora samhällsekonomiska kostnader. Förenklat innebär resolution att staten genom en resolutionsmyndighet får ta kontroll över det finansiella företaget i kris i syfte att rekonstruera eller avveckla verksamheten under ordnade former. Centralt är att institutets ägare och långivare, snarare än staten och skattebetalare, ska bära förluster i företaget om det försätts i resolution.

Av direktivet framgår resolutionsändamålen, som handlar om att upprätthålla kritiska funktioner, undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten, skydda offentliga medel samt insättare, investerare, kundmedel och kundtillgångar.

I resolution är tanken att skuldnedskrivningen ska kunna ske snabbare än vid ett normalt insolvensförfarande, baserat på en värdering av företaget som görs vid resolutionsinträdet. För detta ändamål innehåller direktivet vissa resolutionsverktyg, bland annat möjligheten att besluta om nedskrivning av institutets skulder för att låta ägare och fordringsägare i första hand absorbera institutets förluster och stå för återkapitalisering av institutet (se prop. 2015/16:5 s. 165 f.). Företaget ska därefter kunna drivas vidare om resolutionsmyndigheten bedömer att det är lämpligt.

I krishanteringsdirektivet finns också bestämmelser om förberedande arbete för det fall en kris skulle inträffa och om tidiga ingripanden. Bestämmelserna innehåller krav på företag att upprätta återhämtningsplaner och resolutionsplaner. Det finns även en möjlighet för resolutionsmyndigheten, om den bedömer att ett företag inte kan rekonstrueras eller avvecklas på ett ordnat sätt genom resolution, kräva att hinder för en effektiv resolution avlägsnas samt möjlighet att teckna avtal om finansiellt bistånd inom en koncern.

3.6 Hur EU:s rättsakter genomförts i svensk rätt

3.6.1 Tillsynsförordningen

Tillsynsförordningen är direkt tillämplig i Sverige. I viss utsträckning förutsätter förordningen dock kompletterande nationell reglering. Sådan reglering finns i huvudsak i lagen (2014:968) om särskild

tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen). Av 1 kap. 6 § tillsynslagen framgår till exempel att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsförordningen och att inspektionen utövar tillsyn över att förordningen följs. Det framgår också att Finansinspektionen är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i förordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder.

Tillsynslagen kompletteras i viss mån även av bestämmelser i förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar och föreskrifter som Finansinspektionen meddelar. Av 10 kap. 1 § tillsynslagen framgår i vilka avseenden regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser. Bemyndigandet ger bland annat möjlighet att meddela föreskrifter i de delar som förordningen erbjuder medlemsstaterna att göra nationella val och när det behövs föreskrifter för att omhänderta riktlinjer som meddelas av Europeiska bankmyndigheten (Eba).

3.6.2 Kapitaltäckningsdirektivet

Kapitaltäckningsdirektivet har genomförts i svensk rätt främst genom bestämmelser i tillsynslagen och lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen). Viss reglering, bland annat i fråga om bolagsstyrning, tillsyn och sanktioner, finns dock i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF) och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (LVM).

I tillsynslagen finns bestämmelser om de särskilda kapitalbas- och likviditetskraven, hur krav ska uppfyllas på gruppnivå och hur tillsynsansvaret ser ut på gruppnivå samt om Finansinspektionens tillsyn över interna modeller för att beräkna kapitalbaskraven. Lagen innehåller vidare, i likhet med LBF och LVM, bestämmelser om företagens uppgiftsskyldighet, Finansinspektionens samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter samt tillsyn och sanktioner.

Buffertlagen innehåller i huvudsak bestämmelser om olika slag av kapitalbuffertar samt regler om ingripanden och restriktioner när ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet. Både tillsynslagen och buffertlagen kompletteras av bestämmelser i förordningen

om särskild tillsyn och kapitalbuffertar. Genom bemyndigande finns också kompletterande reglering i Finansinspektionens föreskrifter.

3.6.3 Krishanteringsdirektivet

Krishanteringsdirektivet har genomförts i svensk rätt framför allt genom bestämmelser i LOR och lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut (stödlagen). Lagarna ersatte den funktion som lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut haft sedan den infördes till följd av finanskrisen. I LBF och LVM finns vidare direktivets bestämmelser om återhämtningsplaner, avtal om koncerninternt finansiellt stöd, tillfällig förvaltning samt beslut om vissa ingripanden och tillfällig förvaltning avseende gränsöverskridande koncerner.

Av 1 kap. 3 § LOR framgår att Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet i Sverige och därmed i huvudsak ansvarig för både förberedelser och hantering av institut i kris. Enligt 1 kap. 4 och 5 §§ har dock även regeringen och Finansinspektionen vissa befogenheter i fråga om resolution. I LOR finns huvuddelen av de materiella bestämmelser om åtgärder som syftar till att förbereda och genomföra resolution, förhindra fallissemang och om samarbete med utländska myndigheter. Lagen innehåller därmed bland annat bestämmelser om resolutionsverktygen, resolutionsplaner och minimikravet på kapitalbas och nedskrivningsbara skulder. Med stöd av bemyndiganden i 29 kap. finns också kompletterande bestämmelser i förordningen (2015:1034) om resolution samt Riksgäldskontorets föreskrifter.

Stödlagen innehåller bestämmelser om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut, samt en särskild fond för finansiering av sådant stöd och av statligt stöd enligt 22 kap. LOR. Lagen kompletteras av bestämmelser i förordningen (2015:1035) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.

3.7 EU:s bankpaket

Även om tidigare reformer har gjort det finansiella systemet mer stabilt och motståndskraftigt mot många typer av chocker och kriser som kan tänkas inträffa, har inte alla problem åtgärdats. Internationella standardiseringsaktörer som Baselkommittén och Rådet för finansiell stabilitet (FSB) har därför arbetat fram ytterligare internationella överenskommelser.

Under våren 2019 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i tillsynsförordningen, SRM-förordningen, kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet. Dessa ändrade rättsakter brukar sammantaget benämnas som ”bankpaketet”. Den senare förordningen är obligatorisk att tillämpa för medlemsstater som har euron som valuta (se avsnitt 2.2.1).

Genom bankpaketet genomförs på EU-nivå bland annat vissa delar av den slutliga versionen av Basel-3 överenskommelsen med krav på till exempel stabilare finansiering och ett icke-riskvägt mått på bruttosoliditet. Det innebär att dessa krav blir bindande. Genom att bruttosoliditetsmåttet inte tar hänsyn till risken i exponeringarna, är tanken att det ska fungera som en säkerhetsspärr och att måttet sätter ett tak för hur mycket ett institut får belåna eget kapital, även i de fall där verksamheten anses vara relativt riskfri.

Bankpaketet innehåller vidare bestämmelser som genomför TLAC (Total Loss Absorbing Capacity) i unionen och innebär en omarbetning av det befintliga MREL-kravet (MREL – Minimum Requirement of own funds and Eligible Liabilities). TLAC-standarden, som är en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet, syftar till att säkerställa att globala systemviktiga institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar eller den finansiella stabiliteten äventyras vid en kris. Standarden offentliggjordes av FSB i november 2015 och antogs därefter av G20-länderna.

Ett annat syfte med nu aktuella ändringar, bland annat i fråga om informations- och rapporteringskraven, är att göra regelverket mer proportionerligt och bättre anpassat till institutens storlek och komplexitet. Det bidrar i sin tur till att minska den administrativa bördan för mindre institut. I syfte att skapa en jämnare spelplan för institut inom EU har regelverken också förtydligats i de delar de varit föremål för olika tolkningar.

I detta betänkande lämnas förslag till de författningsändringar som krävs för att genomföra EU:s bankpaket i svensk rätt, det vill säga för att genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet, samt anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i tillsynsförordningen. Det närmare innehållet i ändringarna som berörs genom förslagen behandlas i samband med respektive förslag till genomförandet i del B och C.

DEL B

Kapitaltäckning

4 Behovet av kompletterande lagstiftning till tillsynsförordningen

4.1 Inledning

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Däremot kan det finnas anledning att anpassa nationell rätt för att säkerställa att den inte innehåller bestämmelser som till exempel innebär en dubbelreglering eller hamnar i konflikt med förordningen. Tillsynsförordningen förutsätter vidare att medlemsstaterna vidtar vissa nationella åtgärder, som till exempel att utse ansvarig myndighet, och i vissa fall behöver förordningens bestämmelser kompletteras genom nationella föreskrifter.

4.2 Ansvarig myndighet enligt artikel 124 och 164

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska utses som ansvarig myndighet vid tillämpningen av artikel 124 och 164 i tillsynsförordningen.

Innehållet i förordningen: Enligt artikel 124.1a och 164.5 i tillsynsförordningen ska medlemsstaterna utse en myndighet som ansvarig för att tillämpa bestämmelserna om bedömning av riskvikt och minimivärde för exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom i respektive artikel.

Skälen för utredarens förslag: Av 1 kap. 6 § tillsynslagen framgår att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt tillsynsför-

ordningen och att Finansinspektionen även är ansvarig myndighet för att i enlighet med artikel 458 i tillsynsförordningen besluta om särskilda makrotillsynsåtgärder. Det är därför lämpligt att Finansinspektionen även utses som ansvarig myndighet enligt artikel 124 och 164.

4.3 Möjligheten att ta ut avgifter

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret får ta ut avgifter för prövning av anmälningar och ansökningar enligt tillsynsförordningen.

Innehållet i förordningen: Enligt artikel 78a i tillsynsförordningen ska resolutionsmyndigheten bevilja ett institut tillstånd att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kvalificerade skuldinstrument.

Skälen för utredarens förslag: Enligt 9 kap. 1 § tillsynslagen får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning av anmälningar och ansökningar enligt tillsynsförordningen och lagen. Bestämmelsen ger bland annat Finansinspektionen möjlighet att ta ut en avgift för prövning av ansökningar om tillstånd till återköp av kapitalbasinstrument, som regleras i artikel 78 i tillsynsförordningen.

Genom artikel 78a i tillsynsförordningen ska Riksgäldskontoret nu hantera ansökningar om tillstånd för återköp m.m. av kvalificerade skuldinstrument. På motsvarande sätt som Finansinspektionen bör Riksgäldskontoret ges rätt att ta ut en avgift för prövningen av en sådan ansökan (jfr prop. 2013/14:228 s. 209 f.). Bestämmelsen i tillsynslagen bör därför utvidgas till att även omfatta Riksgäldskontoret. Av 10 kap. 3 § följer att regeringen får meddela föreskrifter om avgiften.

4.4 Bemyndiganden att meddela föreskrifter

Utredarens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om klassificering av institut som bland annat litet och icke-komplext och omklassificering av positioner.

Utredarens bedömning: Befintliga bemyndiganden omfattar i övrigt de nationella val och de möjligheter att genomföra de inte bindande riktlinjer och rekommendationer som Eba ska utfärda som tillkommit genom bankpaketet.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: I den utsträckning tillsynsförordningen ger utrymme att hantera nationella valmöjligheter genom generella föreskrifter i stället för enskilda beslut – och prövning – så finns det allmänt sett inget hinder mot att utnyttja en sådan möjlighet. Sådana kompletterande bestämmelser till tillsynsförordningen har tidigare bedömts lämpliga att genomföra i form av föreskrifter genom bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Bemyndigandena i 10 kap. 1 § tillsynslagen och 16 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar omfattar även möjlighet för Finansinspektionen att, i de fall inspektionen bedömer det vara motiverat, omhänderta inte bindande riktlinjer och rekommendationer som Eba utfärdat i form av myndighetsföreskrifter (jfr prop. 2013/14:228 s. 126 f.).

Tillsynsförordningen har nu kompletterats med flera nya bestämmelser. I den mån dessa ger utrymme för motsvarande nationella val eller kompletterande bestämmelser bör även de kunna genomföras genom myndighetsföreskrifter. I tillsynslagen bör det därför ingå bemyndiganden som möjliggör sådana. Av 10 kap. 1 § tillsynslagen framgår redan att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser inom ett stort antal områden. Dessa bemyndiganden är generella och täcker i stor utsträckning redan behovet avseende de tillkommande bestämmelserna i förordningen. Det finns dock inte något bemyndigande för att i enlighet med möjligheten i artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen sänka tröskelvärdet för ett litet och icke-komplext institut eller för att genom föreskrifter omhänderta riktlinjer som Eba ska utfärda med stöd av artikel 104a i fråga om innebörden av sådana ”exceptionella omständigheter” som kan motivera att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt. De befintliga bemyndigandena bör därför kompletteras i sådana delar.

5 Kapitalbuffertar

5.1 Det kombinerade buffertkravet

Utredarens förslag: Institut ska ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av

- artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,
- ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen, och
- en riktlinje om särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som meddelats institutet enligt 2 kap. 1 c § tillsynslagen.

Institut får vidare inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i

- kraven i artikel 92a och 92b i tillsynsförordningen, och
- kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 3 a § och 3 c § första stycket 1 LOR.

Utredarens bedömning: Förbudet för institut att använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose andra delar av buffertkravet ryms inom gällande rätt.

Innehållet i direktivet: I artikel 128 görs tillägg om att institut inte får använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla minikraven i artikel 92.1 a, b och

c i tillsynsförordningen, de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts enligt 104a i kapitaltäckningsdirektivet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet samt den riktlinje som meddelats enligt 104b.3 i direktivet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. Samtidigt tas motsvarande bestämmelser i artikel 129.5, 130.5, 131.13 och 133.4 bort. I förhållande till dessa innebär punkterna a, b och c i artikel 92.1 ett tillägg liksom preciseringen om att de ytterligare kapitalbaskrav som avses i fråga om 104a är de som avser andra risker än alltför låg bruttosoliditet. Därutöver är skrivningen om den riktlinje som har meddelats ett tillägg.

Det anges vidare i artikel 128 att institut inte får använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose de andra tillämpliga beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav. Institut får inte heller använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade delarna i kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen och artiklarna 45c och 45d i krishanteringsdirektivet.

Skälen för utredarens förslag: Genom artikel 128 säkerställs att det kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte samtidigt används för att uppfylla vissa andra krav som instituten också måste uppfylla. Bestämmelsen i sig avser inte att reglera i vilken ordning kraven ska uppfyllas eller när ett institut ska anses inte uppfylla kraven och ingripande därmed ska ske. Sådana bestämmelser finns i stället i artikel 141 och 141b kapitaltäckningsdirektivet.

Förbudet mot att använda samma kärnprimärkapital som används för att uppfylla minimikraven i tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskravet för att uppfylla det kombinerade buffertkravets reglerades tidigare i artikel 129.5, 130.5, 131.13 och 133.4. Dessa bestämmelser har genomförts genom 2 kap. 1 § buffertlagen där det anges att institut ska, utöver det krav på kärnprimärkapital som följer av artikel 92 i tillsynsförordningen och av ett beslut om särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen, ha ett kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet beräknat enligt 2 §. Bestämmelsen behöver kompletteras mot bakgrund av de tillägg, om det kapital som ska upprätthållas för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, som görs i artikel 128 i förhållande till nämnda artiklar. Tilläggen grundar sig på att det i artikel 92 tillsyns-

förordningen införs ett minimikrav i form av ett bruttosoliditetskrav, som är ett icke riskvägt krav, samt vid sidan av det ett särskilt kapitalbaskrav och en riktlinje för särskild kapitalbas, som också avser att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet. Genom tilläggen framgår att det endast är kärnprimärkapital som används för att upprätthålla de riskvägda kraven som inte får användas för att uppfylla det kombinerade buffertkravet.

Det förhållandet att det av 2 kap. 1 § buffertlagen framgår att institut ska ha kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet innebär i sig att institut inte får använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av delarna i det kravet i syfte att tillgodose andra tillämpliga delar av kravet. Instituten ska alltså uppfylla samtliga delar av det kombinerade buffertkravet samtidigt. Det krävs därför inte några särskilda åtgärder för att genomföra direktivet i sådan del.

Det finns emellertid inte någon bestämmelse som anger att instituten inte får använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven som fastställs i artikel 92a och 92b i tillsynsförordningen och de riskbaserade komponenterna i kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. 3 a § och 3 c § första stycket 1 LOR. Regleringen i 2 kap. 1 § buffertlagen bör därför kompletteras i sådan del.

5.2 Kapitalbuffertar för systemviktiga institut

Utredarens förslag: Begränsningen till 3,5 procent av ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp i fråga om kapitalbufferten på gruppnivå för globalt systemviktiga institut tas bort.

Kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut får Finansinspektionen själv fastställa till högst 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp. En sådan kapitalbuffert får dock fastställas till mer än 3 procent om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

Den kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut som dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller ett övrigt

systemviktigt institut som är ett moderinstitut inom EU, som omfattas av buffert för övriga systemviktiga institut på gruppnivå, kan förpliktas ha på individuell nivå eller undergruppnivå får inte uppgå till mer än det lägsta av

1. summan av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp och det högsta av antingen

- buffertvärdet för globalt systemviktiga institut, eller
- det buffertvärde för övriga systemviktiga institut som gäller för gruppen på gruppnivå, eller

2. 3 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller den procentsats som har fastställts för gruppen på gruppnivå.

Utredarens bedömning: Ändringarna i artikel 131.1 i fråga om vilka som kan vara globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut omfattas av gällande rätt.

Behovet av genomförandeåtgärder avseende den nya metoden i artikel 131.2a för identifiering av globalt systemviktiga institut och justeringarna i artikel 131.10 om när ett globalt systemviktigt institut får flyttas till en kategori med ett högre kapitalbuffertkrav, får övervägas inom ramen för befintligt bemyndigande.

Innehållet i direktivet: I artikel 131 finns reglering avseende kapitalbuffertar för systemviktiga institut. I artikel 131.1 görs ändringar i strukturen för uppräkningen av vilka som kan vara globalt systemviktiga institut. Det görs vidare ett tillägg om att ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, vid sidan av de som tidigare angivits, får vara andra systemviktiga institut.

Mot bakgrund av den ökade harmoniseringen av tillvägagångssätt för resolution av gränsöverskridande grupper inom bankunionen införs i artikel 131.2a en alternativ metod för identifiering av globala systemviktiga institut. Den alternativa metoden avser att återspegla harmoniseringen utan att påverka de behöriga eller utsedda myndigheternas behörighet att utöva sin tillsynsbedömning (se skäl 28 i kapitaltäckningsdirektivet). Metoden utgår ifrån den ursprungliga metoden enligt artikel 131.2, men gör det möjligt att ifråga om en

grupps gränsöverskridande verksamhet undanta gruppens verksamheter i deltagande medlemsstater enligt vad som anges i artikel 4 i SRM-förordningen. Varje bedömd enhet ges genom metoden ett kompletterande totalt poängtal som behöriga eller utsedda myndigheter får använda för att vidta en åtgärd enligt artikel 131.10 c. Den senare bestämmelsen är också ny och innebär att behöriga eller utsedda myndigheter, med beaktande av den gemensamma resolutionsmekanismen och på grundval av det kompletterande totala poängtalet enligt artikel 131.2a, får flytta ett globalt systemviktigt institut från en högre till en lägre kategori.

Vid den indelning i minst fem underkategorier som ska göras för samtliga globala systemviktiga institut enligt artikel 131.9, ska kravet på kärnprimärkapital vara relevant och inte primärkapital, som i den tidigare svenska språkversionen felaktigt angetts avseende *Common Equity Tier 1 capital*. Vad som tidigare angetts om att den högsta underkategorin avseende bufferten för globala systemviktiga institut ska omfattas av en buffert på 3,5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet har vidare tagits bort.

Nivån på kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut enligt artikel 131.5 höjs från 2 till 3 procent. En ny bestämmelse, som ger den behöriga eller utsedda myndigheten möjlighet att kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert på över 3 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i tillsynsförordningen, tillkommer vidare i artikel 131.5a. En sådan buffert ska bestå av kärnprimärkapital och får beslutas först efter att kommissionen godkänner det. I artikel 131.8 anges en ny metod för beräkning av den högsta kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut som ett institut, som är dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut, får ha.

I artikel 131.3 görs tillägg i fråga om riktlinjer (Eba Guidelines) som Eba ska utfärda och lämplig metod för utformning och kalibrering av buffertvärden för andra systemviktiga institut som Eba ska rapportera till kommissionen.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: I 5 kap. 1 § buffertlagen anges att Finansinspektionen ska besluta om vilka institut som på gruppnivå ska ha en kapitalbuffert för globalt systemviktiga institut. Det gäller dock inte för dotterföretag till antingen ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat

finansiellt moderholdingföretag inom EES. Av 5 kap. 3 § framgår vidare att Finansinspektionen dessutom får besluta att institut på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut. Bestämmelserna genomför artikel 131.1. Då de justeringar som gjorts i den artikeln omfattas av gällande rätt föranleder dessa inte behov av några särskilda åtgärder.

Av 5 kap. 2 § framgår att en kapitalbuffert på gruppnivå för globalt systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och att den får uppgå till högst 3,5 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp. Eftersom begränsningen av det värde som bufferten högst får uppgå till nu tas bort i artikel 131.9 bör motsvarande ändring göras i 5 kap. 2 §. Ändringen i artikeln från primärkapital till kärnprimärkapital omfattas emellertid redan av gällande rätt och kräver därmed inte några ytterligare åtgärder.

I Kommissionens delegerande förordning (EU) nr 1222/2014 av den 8 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut fastställs med stöd av artikel 131.18 den metod som Finansinspektionen ska använda för att identifiera en relevant enhet på gruppnivå som ett globalt systemviktigt institut. I förordningen anges också metoden för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut och placera sådana institut i dessa underkategorier utifrån deras systemviktighet. Justeringen i artikel 131.18 om att de tekniska standarderna ska specificera *de metoder*, och inte bara *den metod,* som ska identifiera ett globalt systemviktigt institut innebär att förordningen sannolikt även kommer omfatta den nya metod som nu införts i artikel 131.2a. Förordningen ska tillämpas av Finansinspektionen direkt. Enligt 10 kap. 1 § buffertlagen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om bedömningsgrunder för när ett institut ska utses till globalt systemviktigt eller ska flyttas till en högre kategori av globalt systemviktiga institut. Den tillkommande bestämmelsen i artikel 131.2a och ändringarna i artikel 131.10 bör omhändertas på motsvarande sätt och kräver därmed inte några särskilda åtgärder i lag för att genomföra.

Av 5 kap. 4 § buffertlagen framgår att kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut ska bestå av kärnprimärkapital och får fast-

ställas till högst 2 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp. Mot bakgrund av ändringen i artikel 131.5 ska den högsta nivån avseende bufferten som får tillämpas utan anmälan höjas från 2 till 3 procent. Den införda möjligheten i artikel 131.5a att fastställa kapitalbufferten till mer än 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp bör också framgå av lag, liksom att en sådan får fastställas först efter att Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i direktivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv (angående begreppet ”underrättelsekravet”, se avsnitt 5.3). Det innebär i praktiken att Finansinspektionen innan en sådan buffert fastställs eller ändras ska underrätta Europeiska systemrisknämnden (ESRB) om det. ESRB ska sedan yttra sig om lämpligheten av en sådan buffert till bland annat kommissionen. Om kommissionen i sin tur bedömer att bufferten är lämplig ska den anta en akt som ger Finansinspektionen behörighet att anta den föreslagna åtgärden.

Artikel 131.8 har genomförts genom bland annat 5 kap. 5 § buffertlagen. Av bestämmelsen framgår att kapitalbufferten för systemviktiga institut för dotterföretag inte får uppgå till mer än det högsta av 1 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen och det buffertvärde som gäller för gruppen på gruppnivå enligt tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut. Då det i direktivet nu anges att kapitalbufferten inte får överstiga det lägsta av två andra värden behöver 5 kap. 5 § ändras.

I den del artikel 131 riktar sig till Eba och kommissionen krävs inte heller några nationella genomförandeåtgärder.

5.3 Systemriskbufferten

Utredarens förslag: Kravet på att en systemrisk ska vara strukturell för att kunna ligga till grund för ett beslut om en systemriskbuffert tas bort. Systemriskbufferten får inte användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisker som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Systemriskbufferten ska uppgå till ett belopp som beräknas enligt föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela. Till grund för beräkningen ska Finansinspektionen fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella. Om en exponering omfattas av flera värden ska dessa läggas ihop till ett kombinerat buffertvärde. Att ett systemriskbuffertvärde ska beslutas i enlighet med det förfarande som följer av det kombinerade buffertvärdets omfattning enligt bestämmelserna i artikel 133.9–12 i kapitaltäckningsdirektivet ska framgå av lag.

Kravet på att en systemriskbuffert avseende exponeringar i andra medlemsstater som beslutats ska gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES, ska inte gälla om systemriskbufferten grundar sig på Finansinspektionens erkännande av ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES. En systemriskbuffert, som grundar sig på ett erkänt systemriskbuffertvärde, får gälla utöver systemriskbufferten som sätts för systemrisker i Sverige om buffertarna avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska endast den högre av dem gälla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om vilka exponeringar som en systemriskbuffert får gälla.

Utredarens bedömning: Behovet av justeringar avseende de principer som ska beaktas vid fastställandet av ett systemriskbuffertvärde och den information som Finansinspektionen ska offentliggöra ska övervägas inom ramen för föreskriftsarbete på lägre nivå än lag.

Innehållet i direktivet: Avseende systemriskbufferten, som behandlas i artikel 133, görs genomgående justeringar som innebär att bufferten kan användas mer sektorsspecifikt. Ett systemriskbuffertvärde ska kunna sättas för en specifik grupp av eller enskilda sektorsspecifika exponeringar för alla institut eller en eller flera grupper av institut, om instituten uppvisar liknande riskprofiler i sin affärsverksamhet (se skäl 24 i kapitaltäckningsdirektivet). I artikel 133.5, som motsvaras av tidigare artikel 133.8, görs tillägg om vilka sektorexponeringar som en systemriskbuffert får gälla. I artikel 133.2 införs en metod för att beräkna systemriskbufferten, samtidigt som kravet i tidigare artikel 133.3, om upprätthållande av en systemriskbuffert på minst 1 procent för exponeringarna som bufferten avser, tas bort. I fråga om kalibreringen i artikel 133.7, tidigare artikel 133.9, görs ett tillägg om att systemriskbufferten även kan fastställas genom stegvisa justeringar om multiplar av 0,5 procentenheter.

I artikel 133.10–12 anges det förfarande den behöriga eller den utsedda myndigheten ska tillämpa inför ett beslut om systemriskbufferten. Avgörande för om myndigheten ska hämta in ett godkännande, yttrande eller rekommendation från relevanta myndigheter är omfattningen på det kombinerade, det vill säga det sammanlagda, systemriskbuffertvärdet för någon grupp eller undergrupp av exponeringar som omfattas av en eller flera systemriskbuffertvärden. Underrättelseskyldigheten i tidigare artikel 133.11–14, som nu finns i artikel 133.9 har i den svenska språkversionen ersatts med att en *anmälan* ska göras till ESRB, som utan dröjsmål ska vidarebefordra anmälan till övriga relevanta myndigheter. Motsvarande ändring görs avseende anmälningar till tillsynsmyndigheter i berörda tredjeländer. Bestämmelserna om de upplysningar som då ska lämnas har också kompletterats. Det läggs vidare till att om institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska anmälan göras till myndigheterna i den medlemsstaten. Ett tillägg görs också om att anmälan endast behöver ske enligt artikel 133.9 vid beslut som medför en minskning eller ingen förändring jämfört med tidigare fastställda buffertvärden.

I artikel 133.11, tidigare artikel 133.14, förtydligas att behöriga och utsedda myndigheter innan ett beslut om ett systemriskbuffertvärde på mer än 3 procent och upp till 5 procent ska begära ett yttrande av Europeiska kommissionen. I fråga om förfarandet när

ett institut har ett moderföretag etablerat i en annan medlemsstat görs i huvudsak språkliga justeringar. Genom att den tidigare artikel 133.13 tas bort och förfarandena i artikel 133.11 och 133.12 ska gälla för exponeringar både inom och utanför EES görs inte längre någon skillnad avseende det förfarande som Finansinspektionen ska tillämpa när systemriskbuffertvärden fastställs för exponeringar inom respektive utanför EES. De tidsfrister som myndigheterna har att beakta i samband med ett beslut om systemriskbufferten justeras i viss mån.

Förtydliganden har gjorts om att en systemriskbuffert endast får användas avseende makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte redan omfattas av tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller kapitalbuffert för systemviktiga institut. Skrivningarna i artikel 133.1, om att det ska röra sig om långsiktiga och strukturella systemrisker, har dock tagits bort. Även skrivningen i tidigare artikel 133.3, nuvarande artikel 133.4, om att den behöriga eller utsedda myndigheten får kräva att institutet upprätthåller systemriskbufferten på såväl individuell nivå som på gruppnivå tas bort. Samtidigt görs ett tillägg i samma punkt om att kravet på institut att upprätthålla en systemriskbuffert på individuell nivå, gruppnivå och undergruppsnivå, ska gälla beroende på vad som är tillämpligt.

Vissa tillägg görs i förhållande till tidigare artikel 133.16 avseende den information som behöriga eller utsedda myndigheter enligt artikel 133.13 ska offentliggöra. Förutom språkliga justeringar görs tillägg i artikel 133.15, tidigare artikel 133.18, om att skyldigheten att, avseende exponeringar i andra medlemsstater, fastställa samma systemriskbuffert för alla exponeringar inom unionen inte ska gälla om bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat.

I fråga om erkännande av ett systemriskbuffertvärde tillkommer, genom artikel 134.4, en ny bestämmelse. Den anger att om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som gäller i enlighet med artikel 133 förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna. Om buffertarna hanterar samma risker ska endast den högre av buffertarna gälla.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Av 4 kap. 1 § buffertlagen framgår att en systemriskbuffert får beslutas i syfte att motverka en strukturell systemrisk som kan medföra allvarliga kon-

sekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet och den reala ekonomin i Sverige. Med hänvisning till att artikel 133.1 inte längre ställer krav på att systemriskerna ska vara strukturella bör motsvarande justering göras i 4 kap. 1 §. Ett tillägg bör också göras om att systemriskbufferten inte får användas för att täcka makrotillsyns- eller systemrisker som redan täcks av ett kapitalkrav enligt tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut.

Eftersom det i 4 kap. 1 § redan anges att bufferten kan gälla alla eller vissa av ett instituts exponeringar behöver det inte vidtas några särskilda genomförandeåtgärder för att genomföra direktivets tillägg i sådan del. De tillägg som görs i artikel 133.5 avseende vilka exponeringar som en systemriskbuffert får gälla är vidare med hänsyn till dess detaljerade art lämpliga att genomföra genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i sådant avseende bör därför lämnas.

Även metoden för beräkning av systemriskbufferten i artikel 133.2 är, mot bakgrund av dess tekniska karaktär, inte lämplig att tas in i lag. I stället bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter i sådan del. Metoden ska enligt 133.4 användas som utgångspunkt vid fastställandet av en systemriskbuffert. En justering bör därför göras i 4 kap. 2 § buffertlagen, som nu anger att systemriskbufferten ska uppgå till minst 1 procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp baserat på de exponeringar som systemriskbufferten ska tillämpas på. Då metoden i artikel 133.2 grundar sig på att Finansinspektionen fastställt ett systemriskbuffertvärde för exponeringar som omfattas av en systemriskbuffert bör det finnas en bestämmelse av vilken det framgår att Finansinspektionen ska fastställa ett systemriskbuffertvärde för de exponeringar som är aktuella. Vid beslut om ett systemriskbuffertvärde är det kombinerade buffertvärdet, det vill säga det sammanlagda värdet av de systemriskbuffertvärden som en exponering omfattas av, som är relevant. Vad som omfattas av detta värde bör därför också framgå.

Ändringarna i artikel 133.3 innebär dock inte någon ändring i sak och kräver därför inte några åtgärder för att genomföra. Bestämmelserna i artikel 133.7 och 133.8, om de principer som ska beaktas vid fastställandet av ett systemriskbuffertvärde, har tidigare bedömts

lämpliga att genomföra genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Det är också lämpligt att på motsvarande nivå, med stöd av bemyndigandet i 10 kap. 1 § 2, överväga om ändringarna i dessa artiklar medför behov av justeringar i gällande rätt.

I 4 kap. 3–6 §§ buffertlagen finns bestämmelser som i viss utsträckning inskränker Finansinspektionen beslutanderätt i fråga om bufferten. I 3 § behandlas exponeringar inom Sverige och utanför EES medan 4–6 §§ behandlar exponeringar utanför Sverige men inom EES. Uppdelningen grundar sig på att direktivet tidigare angav olika förfarandesätt beroende på om den geografiska tillhörigheten hos exponeringen. Motsvarande uppdelning görs emellertid inte längre i direktivet. Det bör därför i stället finnas en gemensam bestämmelse som reglerar förfarandet för beslut oavsett om de grundar sig på nationella exponeringar, exponeringar i förhållande till andra medlemsstater eller i förhållande till tredjeland. Av en sådan bestämmelse bör det framgå att förfarandena enligt artikel 133.9–12 ska tillämpas.

En systemriskbuffert kan gälla för alla exponeringar i den medlemsstat där den fastställs, andra medlemsstater eller tredjeländer. En systemriskbuffert kan också gälla för vissa sektorsspecifika exponeringar, det vill säga exponeringskategorier eller undergrupper därav, och i andra medlemsstater när det avser ett erkänt buffertvärde. För att en systemriskbuffert ska kunna beräknas för en exponering behöver Finansinspektionen besluta om ett systemriskbuffertvärde för exponeringen. Eftersom en sektorsspecifik exponering är en del av alla exponeringar kommer bufferten för en sektorsspecifik exponering att omfattas av det värde som fastställs för alla exponeringar och det värde som fastställs för den sektorsspecifika exponeringen, om ett sådant också fastställs. Dessa värden ska, som framgår ovan, läggas ihop till ett kombinerat systemriskbuffertvärde.

Beroende på systemriskbuffertvärdets omfattning ställs i artikel 133.9–12 krav på Finansinspektionen att vidta åtgärder i samband med ett beslut. Bestämmelserna utgår ifrån att behöriga myndigheter innan de fattar ett beslut om ett systemriskbuffertvärde ska *anmäla* det till de europeiska myndigheterna. Motsvarande bestämmelse i ursprungsdirektivet angav emellertid att myndigheterna skulle *underrätta* de europeiska myndigheterna. Begreppet har dock inte ändrats i den engelska språkversionen. Eftersom det inte heller i övrigt finns anledning att anta att någon ändring i sak varit avsedd bör skyldigheten även fortsatt i buffertlagen anges som underrättelsekravet.

Om ett kombinerat systemriskbuffertvärde inte är mer än 3 procent behöver Finansinspektionen endast underrätta ESRB att inspektionen ska fatta ett beslut om att fastställa eller ändra ett systemriskbuffertvärde. Om en exponering endast omfattas av ett systemriskbuffertvärde är det värdet relevant i sammanhanget. Vid ett kombinerat systemriskbuffertvärde om mer än 3 procent men högst 5 procent ska Finansinspektionen i samband med en sådan underrättelse begära ett yttrande av Europeiska kommissionen. Om det aktuella institutets moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska Finansinspektionen även begära en rekommendation från kommissionen och ESRB. Om systemriskbuffertvärdet är mer än 5 procent för någon exponering ska Finansinspektionen dock begära ett godkännande från Europeiska kommissionen. Förfarandet, liksom de tröskelvärden som ska gälla och vad dessa ska omfatta, bör framgå av lag. Det förhållandet att ett systemriskbuffertvärde som inspektionen har erkänt inte ska räknas med vid ett systemriskbuffertvärde om högst 3 procent bör också framgå av lag, liksom att förfarandet enligt artikel 133.11 och 133.12 inte ska tillämpas om buffertvärdet inte höjs i förhållande till tidigare fastställt värde.

Det bör i 4 kap. 5 § uttryckligen anges att bestämmelsen, om att en beslutad buffertnivå ska gälla för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES, avser systemriskbuffert som beslutats avseende exponeringar i andra medlemsstater. Det bör vidare framgå att det dock inte gäller om bufferten beslutats enligt 7 §, det vill säga när bufferten grundar sig på ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land och som Finansinspektionen erkänt.

I 3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar anges att Finansinspektionen på sin webbplats ska tillhandahålla den information som ska offentliggöras enligt artikel 133.16, vilken nu motsvarar artikel 133.13. Behovet av justering i sådan del bör därmed övervägas på förordningsnivå.

Av 4 kap. 7 § framgår att om Finansinspektionen erkänt ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES, får inspektionen besluta att institutet med exponeringar i det landet för dessa exponeringar ska ha en systemriskbuffert motsvarande den som fastställts i det landet. Mot bakgrund av tillägget i artikel 134.4 bör det av bestämmelsen även framgå att en systemriskbuffert, som grundar sig på ett erkänt systemriskbuffertvärde, får gälla utöver, det vill säga tillsammans med, systemriskbufferten som sätts för system-

risker i Sverige. Buffertarna får dock endast adderas om de avser att täcka olika risker. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska endast den högre av dem gälla.

5.4 Den kontracykliska kapitalbufferten

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska för varje kvartal beräkna det kontracykliska buffertriktvärdet och, vid behov, fastställa eller justera ett kontracykliskt buffertvärde. Värdena ska beräknas respektive fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Utredarens bedömning: Skyldigheten för Finansinspektionen att bedöma intensiteten i cykliska systemrisker och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet samt att anmäla varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet till ESRB omfattas av befintliga bestämmelser.

Innehållet i direktivet: I artikel 136, som avser fastställande av kontracykliska buffertvärden, görs vissa justeringar. I artikel 136.3 specificeras att varje utsedd myndighet på kvartalsbasis ska bedöma intensiteten i cykliska systemrisker och lämpligheten i det kontracykliska buffertvärdet och att det kontracykliska buffertvärdet endast vid behov ska fastställas eller justeras. Förutom språkliga justeringar görs det i sista stycket i artikel 136.7 en ändring som innebär att utsedda myndigheter till ESRB endast behöver anmäla ändringar av det kontracykliska buffertvärdet.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Av 7 kap. 1 § buffertlagen första stycket framgår att Finansinspektionen för varje kvartal ska fastställa ett kontracykliskt buffertriktvärde och ett kontracykliskt buffertvärde. Det kontracykliska buffertvärdet ska enligt tredje stycket ligga till grund för beräkningen av storleken på den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten. I 7 kap. 2 § anges det vidare att det kontracykliska buffertvärdet ska fastställas på det sätt och utifrån de faktorer som avses i artikel 136.2 och 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet. Genom att artikel 136.3 görs tillämplig i den lydelse som följer av ändringsdirektivet följer det direkt av bestämmelsen att Finansinspektionen ska bedöma intensiteten i

cykliska systemrisker och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet. Tillägget i artikel 136.3 i sådan del föranleder därmed inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder. Det bör dock av 7 kap. 1 och 2 §§ framgå att Finansinspektionen ska beräkna, och inte fastställa, det kontracykliska buffertriktvärdet och, vid behov, fastställa eller justera det kontracykliska buffertvärdet.

Enligt 7 kap. 8 § buffertlagen ska Finansinspektionen informera ESRB och offentliggöra beslut om kontracykliska buffertvärden i enlighet med artiklarna 136.7, 137.2 och 139.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Genom att artikel 136.7 görs tillämplig i den lydelse som följer av ändringsdirektivet följer att vad som där anges om att varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet ska anmälas får genomslag i svensk rätt genom hänvisningen.

5.5 Underrättelser till europeiska myndigheter

Utredarens bedömning: Behovet av genomförandeåtgärder i fråga om underrättelser till de europeiska myndigheterna bör övervägas på förordningsnivå.

Innehållet i direktivet: För att förbättra samordningen mellan myndigheterna och säkerställa en tydlig ansvarsfördelning ges ESRB en central roll i fråga om bland annat överföring och offentliggörande av information (se skäl 25 i kapitaltäckningsdirektivet). Genom ändringar i artikel 129.2 och 130.2, som ger medlemsstaterna en möjlighet att undanta små och medelstora värdepappersföretag från kraven på en kapitalkonserveringsbuffert och en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert, är medlemsstater som beslutar att tillämpa undantag inte längre skyldiga att meddela det till kommissionen, Eba och de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, utan endast till ESRB. ESRB ska därefter vidarebefordra underrättelserna till övriga myndigheter. Motsvarande ändringar och vissa tillägg har även gjorts i artikel 131.7, 131.12 och 134.2. Eftersom skyldigheten som tidigare fanns i artikel 131.11 nu återfinns i artikel 131.12, har artikel 131.11 tagits bort.

Skälen för utredarens bedömning: Det noteras att begreppet ”notify” i artikel 131.7, 131.12 och 134.2 i kapitaltäckningsdirektivet i den svenska språkversionen visserligen har ändrats från ”under-

rätta" alternativt "meddela" till "anmäla". Avseende motsvarande begrepp i artikel 129.2 och 130.2 anges emellertid fortsatt "underrätta" i den svenska språkversionen. Mot den bakgrunden och eftersom någon ändring inte gjorts i den engelska språkversionen finns det inte anledning att anta att någon ändring i sak varit avsedd.

Skyldigheterna att underrätta europeiska myndigheter har tidigare bedömts lämpliga att genomföras genom föreskrifter på förordningsnivå (se bland annat prop. 2013/14:228 s. 140, 146 och 156). Av 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar framgår att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, ESRB, Eba och Europeiska unionens råd i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. I den mån direktivet anger att *behörig myndighet* ska underrätta aktuella europeiska myndigheter behöver därför inte några särskilda genomförandeåtgärder vidtas för att uppfylla direktivet. Behovet av åtgärder i de delar direktivet föreskriver att *medlemsstaterna* ska underrätta aktuella myndigheter bör dock övervägs på förordningsnivå.

5.6 Konkurrerande buffertkrav

Utredarens förslag: Det ska av lag framgå att systemriskbufferten och bufferten för systemviktiga institut är kumulativa. Om summan av systemriskbuffertvärdet och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 3 procent, får sådana värden dock fastställas endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

Innehållet i direktivet: Tidigare har artikel 131.14–17 och 133.4–7 innehållit bestämmelser om vilka kapitalkrav som ska gälla om ett institut är ålagd att hålla fler än en av kapitalbuffertarna för systemviktiga institut eller sådan kapitalbuffert och systemriskbufferten. Av dessa bestämmelser finns nu endast artikel 131.14 och 131.15 kvar. Av artikel 131.14 framgår fortfarande att om en grupp på gruppnivå omfattas av en buffert för globalt systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut ska den högsta av

buffertarna tillämpas. Vad som gäller om ett institut omfattas av en systemriskbuffert och en buffert för andra systemviktiga institut eller för globala systemviktiga institut regleras dock i artikel 131.15. I sådana fall ska buffertarna vara kumulativa. Det anges vidare att om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 procent, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas.

Skälen för utredarens förslag: Tidigare artikel 131.14–17 och 133.4–7 har genomförts genom 2 kap. 2 § samt 5 kap. 6–8 §§ buffertlagen. Av 5 kap. 6 § framgår att om en tillämpning av bestämmelserna om krav på kapitalbuffert på gruppnivå för globalt systemviktiga institut och kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut skulle medföra att ett institut är skyldigt att på gruppnivå ha fler än en kapitalbuffert för systemviktiga institut, ska på den nivån endast den högsta av dessa kapitalbuffertar gälla. Bestämmelsen motsvarar den del av kraven i artikel 131.14 som finns kvar.

I 5 kap. 7 och 8 §§ regleras situationen när ett institut både har en kapitalbuffert för systemviktiga institut och en systemriskbuffert enligt 4 kap. I sådana situationer ska i fråga om en systemriskbuffert på institutets exponeringar i ett annat land den högsta av dessa kapitalbuffertar gälla på gruppnivå. I fråga om en systemriskbuffert för institutets exponeringar i Sverige ska systemriskbufferten och kapitalbufferten för systemviktiga institut vara kumulativa. Detta framgår även av 2 kap. 2 §. Enligt artikel 131.15 ska dock systemriskbufferten vara kumulativ med den buffert för andra systemviktiga institut eller för globala systemviktiga institut som ska tillämpas oavsett om den avser institutets exponeringar i Sverige eller i ett annat land. En ny bestämmelse i 5 kap. 7 § bör därför ersätta de tidigare bestämmelserna i 5 kap. 7 och 8 §§ och 2 kap. 2 § bör justeras på motsvarande sätt. Det ska även framgå att om summan av systemriskbuffertvärdet och buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som gäller för samma institut är högre än 5 procent får sådana värden fastställas endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet och åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv.

5.7 Åtgärder om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls

Utredarens förslag: Tiden för när ett institut ska lämna in en kapitalkonserveringsplan ska räknas från den dag det konstaterades att det kombinerade buffertkravet inte längre uppfylldes.

I 8 kap. 3 § 3 buffertlagen ska begreppet primärkapitaltillskott ersättas med primärkapitaltillskottinstrument. Inskränkningarna enligt 3 § ska inte gälla om det leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution.

Det ska av lag framgå när ett institut ska anses inte uppfylla det kombinerade buffertkravet.

Innehållet i direktivet: I artikel 141.1–6 görs i huvudsak språkliga justeringar och förtydliganden. I artikel 141.2 c, som begränsar ett institut att göra utbetalningar utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp, har den tidigare svenska språkversionen av *Additional Tier 1 instruments* ändrats från primärkapitaltillskott till primärkapitaltillskottinstrument. I fråga om överskottet som enligt artikel 141.5 a och b ska räknas med i artikel 141.4 har ändring gjorts som innebär att det ska bestå av nettobeloppet efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i artikel 141.2 andra stycket, i stället för det som har genererats efter det senaste beslutet om vinstutdelning eller någon av de åtgärder som avses i artikel 141.2 andra stycket. Artikel 141.6 justeras också för att beakta även kapitalbaskraven i artikel 92.1 a och b samt det ytterligare kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i direktivet.

I en ny bestämmelse, artikel 141a, klargörs när ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt artikel 141. Så ska vara fallet om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och artikel 92.1 a, b eller c tillsynsförordningen tillsammans med det ytterligare kapitalbaskravet för andra risker än risken för allt för låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i direktivet.

Skälen för utredarens förslag: Bestämmelser om ingripanden och restriktioner om det kombinerade buffertkravet inte uppfylls finns i

8 kap. buffertlagen. Justeringen från primärkapitaltillskott till primärkapitaltillskottinstrument i artikel 141.2 c beror på fel i den tidigare svenska språkversionen. Motsvarande justering, som endast är språklig och inte innebär någon ändring i sak, bör göras i 8 kap. 3 § 3.

Justeringen i artikel 141.5 avser att ta bort fokuset från det senaste beslutet om vinstutdelning eller utbetalning eftersom ett sådant beslut kan vara begränsat till en kortare period och därför inte korrekt återspeglar det belopp som bör beaktas vid beräkningen. Tillägget i fråga om det särskilda kapitalbaskravet i artikel 141.6 ligger i linje med övriga ändringar i direktivet som placerar de särskilda kapitalbaskraven i artikel 104.1 a framför det kombinerade buffertkravet i turordningen. Att kraven i artikel 92.1 a och b, vid sidan av punkten c, ska uppfyllas innebär att institut måste ha tillräckligt med kärnprimärkapital för att uppfylla kraven vart och ett för sig tillsammans med det särskilda kapitalbaskravet. Dessa detaljerade bestämmelser som i grunden avser att ange hur det högsta förfogandebeloppet ska beräknas har genomförts genom bestämmelser i Finansinspektionens föreskrifter om tillsynskrav och kapitalbuffertar (FFFS 2014:12) med stöd av bemyndiganden i 10 kap. 1 § 10 buffertlagen. Justeringarna av bestämmelserna är lämpliga att genomföra på motsvarande nivå med stöd av befintliga bemyndiganden.

Det finns i buffertlagen inte någon bestämmelse som uttryckligen anger när ett institut ska anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Det är lämpligt att det av lag uttryckligen framgår att ett institut, för att uppfylla buffertkravet, ska ha kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att uppfylla det kombinerade buffertkravet vid sidan av vart och ett av kraven i artikel 92.1 a, b och c tillsammans med det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. En bestämmelse motsvarande artikel 141a bör därför genomföras i 8 kap. buffertlagen.

Med hänvisning till att möjligheterna att försätta ett institut i resolution har införts sedan artikel 141 genomfördes i 8 kap. buffertlagen bör vidare ett tillägg göras i 4 § om att förbudet enligt 3 § inte heller ska gälla om en tillämning av bestämmelsen leder till en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution. Det bör även i 8 kap. 1 § 2 förtydligas att tiden för att lägga fram en kapitalkonserveringsplan ska räknas från och med den

dag när det *konstaterades* att det kombinerade buffertkravet inte uppfylldes (se vidare resonemang i avsnitt 5.8)

5.8 Åtgärder om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls

Utredarens förslag: Det ska i buffertlagen införas ett nytt kapitel om ingripanden och restriktioner om kravet på en bruttosoliditetsbuffert inte uppfylls. Bestämmelserna i kapitlet ska motsvara bestämmelserna i 8 kap. med undantag för att bestämmelserna i det nya kapitlet ska ta sikte på att återställa institutets primärkapital utifrån kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i tillsynsförordningen. En definition avseende primärkapital ska vidare införas i lagen.

Befintliga bemyndiganden i fråga om hur förfogandebeloppet ska beräknas och rapporteras, de krav som en kapitalkonserveringsplan ska uppfylla samt underrättelseskyldigheten till Finansinspektionen ska även utvidgas för att omfatta bruttosoliditetsbufferten.

Innehållet i direktivet: Det har genom artikel 141b och 141c, samt tillägg i artikel 142, införts bestämmelser om åtgärder som ska vidtas om kravet på bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls. Bestämmelserna motsvarar artikel 141 och 141a samt delvis artikel 142, som avser åtgärder om det kombinerade buffertkravet inte är uppfyllt.

Artikel 141b motsvarar artikel 141 med undantag för att bestämmelserna om bruttosoliditetsbufferten tar sikte på att institutet ska ha tillräckligt med primärkapital, och inte kärnprimärkapital, för att täcka specifika krav. Till skillnad mot vad som anges i artikel 141.8 behöver ett institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert och som har för avsikt att betala utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta annan angiven åtgärd enligt artikel 141b.8 vidare inte lämna information om supplementärt kapital som det innehar.

Bestämmelserna i artikel 141b innebär att ett institut som uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert ska förbjudas att göra värdeöverföringar som minskar deras primärkapital till en nivå där buffertkravet inte längre är uppfyllt. Institut som inte uppfyller buffertkravet ska åläggas att beräkna sitt högsta förfogandebelopp

med avseende på bruttosoliditetsgraden och anmäla det till den behöriga myndigheten. Artikel 141b.2 innehåller restriktioner för institut som inte uppfyller buffertkravet fram till dess att det har beräknat sitt högsta förfogandebelopp och i artikel 141b.3 finns restriktioner för institut som har räknat fram det högsta förfogandebeloppet.

I artikel 141b.4–6 finns detaljerade krav på hur beloppet ska räknas fram. Enligt artikel 141b.7 ska restriktionen inte tillämpas om en uppskjuten betalning eller en utebliven betalning innebär fallissemang eller utgör en förutsättning för att inleda ett insolvensförfarande avseende institutet. Ett institut som inte uppfyller buffertkravet men ändå har för avsikt att genomföra en värdeöverföring eller vidta en annan åtgärd enligt artikel 141b.2 a, b och c ska enligt artikel 141b.8 underrätta behörig myndighet om detta. I artikel 141b.9 ställs krav på institut att vidta åtgärder för att kunna beräkna förfogandebeloppet på ett korrekt sätt och på begäran kunna styrka riktigheten för tillsynsmyndigheten. I artikel 141b.10 anges att en utdelning kopplad till primärkapital ska omfatta samma faktorer som en utdelning kopplad till kärnprimärkapitalet enligt artikel 141.10, det vill säga en utbetalning i form av kontant utdelning, en utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalbasinstrument som avses i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen, inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra aktuella kapitalinstrument, återbetalning av belopp som utbetalats med anknytning till aktuella kapitalbasinstrument eller en utbetalning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.

Skyldigheten för ett institut att enligt artikel 142 utarbeta en kapitalkonserveringsplan och presentera den för den berörda myndigheten ska gälla om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls på motsvarande sätt som när det kombinerade buffertkravet inte är uppfyllt.

Skälen för utredarens förslag: Artikel 141 har i huvudsak genomförts genom bestämmelser i 8 kap. buffertlagen och kompletterande myndighetsföreskrifter med stöd av bemyndiganden i 10 kap. 1 § 10 och 12. I 1 kap. 2 § 8 och 16 har dessa bestämmelser kompletterats med definitioner avseende kärnprimärkapital och överföringar kopplade till kärnprimärkapitalet. Av 6 kap. 7 § framgår vidare att ett institut ska ha metoder som gör det möjligt att, i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av 10 kap. 1 § 10, fortlöpande beräkna institutets högsta förfogandebelopp.

Motsvarande bestämmelser bör i fråga om bruttosoliditetsbufferten genomföras i ett separat kapitel i buffertlagen. I artikel 141b.2 b anges visserligen att institutet inte får skapa en skyldighet att betala ut vissa ersättningar om skyldigheten skapades vid en tidpunkt när institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Eftersom bestämmelserna tar sikte på åtgärder när bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls förefaller det vara en felskrivning att tidpunkten för när det kombinerade buffertkravet inte uppfylldes ska vara aktuell. I stället torde tidpunkten för när kravet på bruttosoliditetsbufferten inte längre uppfylldes vara relevant.

För att i myndighetsföreskrifter kunna genomföra artikel 141b.4–6 och delvis artikel 141b.8 bör bemyndigandena i 10 kap. kompletteras för att omfatta ingripanden och restriktioner även när kravet på en bruttosoliditetsbuffert inte uppfylls.

I 8 kap. 6 § första stycket buffertlagen anges att om ett institut inte uppfyller kraven i 8 kap., får Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet. Det innebär att Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i 15 kap. LBF och 25 kap. LVM. Bestämmelsen genomför artikel 67.1 n i kapitaltäckningsdirektivet av vilken det följer att vissa administrativa sanktioner och åtgärder ska kunna riktas mot ett institut, som i strid med artikel 141, gör betalning till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas. Det har nu inte gjorts någon ändring i artikel 67. Direktivet anger därmed inget krav på att motsvarande sanktioner och åtgärder ska gälla vid betalningar i strid med artikel 141b. Samtidigt anger artikel 67.1 att sanktionerna och åtgärderna ska vidtas under *minst* någon av de angivna omständigheterna. Det finns därför utrymme för att tillämpa sanktionerna och åtgärderna även i andra fall än de som räknas upp i artikel 67. Då det är lämpligt att Finansinspektionen, på motsvarande sätt som gäller i fråga om det kombinerade buffertkravet, får tillämpa bestämmelserna om ingripande i LBF och LVM när ett institut inte uppfyller kraven i 8 a kap. bör en bestämmelse motsvarande 8 kap. 6 § första stycket även införas i 8 a kap. För att kunna tillämpa möjligheten att enligt 15 kap. 1 a § LBF respektive 25 kap. 1 d § LVM vidta åtgärder mot någon som ingår i ett företags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem vid aktuella överträdelser bör även en uttrycklig komplettering göras i dessa bestämmelser.

I 8 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen finns vidare bestämmelser, motsvarande artikel 142, med krav på institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet att lämna in en kapitalkonserveringsplan som visar hur institutet inom rimlig tid ska uppnå det kombinerade buffertkravet och bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att ingripa. Med stöd av bemyndigandet i 10 kap. 1 § 11 finns vidare i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) kompletterande bestämmelser om de krav som en kapitalkonserveringsplan ska uppfylla. Artikel 142.3 har dock tidigare bedömts lämplig att genomföra genom föreskrifter på förordningsnivå (se prop. 2013/14:228 s. 160 f.).

Motsvarande bestämmelser i fråga om kraven på kapitalkonserveringsplan om ett institut inte längre uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert bör även införas avseende tilläggen i artikel 142.1. Vad som nu anges i 8 kap. 1 § 2 buffertlagen är dock i viss mån missvisande eftersom det anges att en kapitalkonserveringsplan ska lämnas in inom fem arbetsdagar från det att buffertkravet inte uppfylldes medan artikel 142.1 i direktivet anger att tiden för att lägga fram planen ska räknas från den dag det konstaterades att buffertkravet inte uppfylldes. Detta bör uttryckligen framgå av lag. Föreskriftsnivån och regleringen i övrigt bör motsvara den i 8 kap. 1 och 2 §§ avseende det kombinerade buffertkravet.

6 Bolagsstyrning och riskhantering

6.1 Krav på ansökan om tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse

Utredarens bedömning: De kompletterande bestämmelserna i artikel 10.1 i kapitaltäckningsdirektivet om vad som ska bifogas en ansökan om auktorisation bör genomförs genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Kravet i artikel 10.2 på att behöriga myndigheter ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet om kreditinstitutets styrformer, processer och metoder inte på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt, ryms inom gällande rätt.

Innehållet i direktivet: I artikel 10.1 i kapitaltäckningsdirektivet har tillägg gjorts om att den verksamhetsplan som ska fogas till en ansökan om auktorisation ska inkludera uppgifter om moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Medlemsstaterna ska också kräva att det till ansökningar om auktorisation bifogas en beskrivning av de styrformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1. Enligt artikel 10.2 ska de behöriga myndigheterna neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet, såvida de inte bedömer att styrformerna, processerna och metoderna enligt artikel 74.1 på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för det institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt.

Skälen för utredarens bedömning: Av 3 kap. 8 § LBF framgår att en ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse prövas av Finansinspektionen. Närmare bestämmelser om vad en ansökan ska innehålla finns i förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse. I 2 kap. 2 § i den förordningen anges det att det

tillsammans med en sådan ansökan ska lämnas in en verksamhetsplan och ett förslag till bolagsordning, reglemente eller stadgar eller till ändring av dessa. Genom 5 kap. 2 § 1 har Finansinspektionen bemyndigats att meddela föreskrifter om innehållet i en sådan verksamhetsplan. Kompletteringarna i direktivet om vad som ska fogas tillsammans med en ansökan om auktorisation bör på motsvarande sätt genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Tillstånd att driva ett kreditinstitut ska redan enligt gällande rätt vägras om Finansinspektionen inte bedömer att institutets styrformer, processer och metoder på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt. Av 3 kap. 2 § LBF framgår de grundläggande krav som ska vara uppfyllda för ett tillstånd att driva ett kreditinstitut. Enligt punkten 2 förutsätter ett tillstånd att det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i lagen och andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Det innebär att tillstånd ska vägras om det inte finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att uppfylla kraven på en sund och effektiv riskhantering enligt 6 kap. 2 och 5 §§ LBF. Kraven i artikel 10.2 ryms därmed inom gällande rätt.

6.2 Ägarprövningen

Utredarens bedömning: Ändringen i artikel 23.1 omfattas av gällande rätt.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 23.1 ska behörig myndighet, vid en anmälan om ett tilltänkt förvärv av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och om det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt i enlighet med vissa kriterier. Genom en ändring i punkten b ska bedömningen i fråga om anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter enligt artikel 91.1 inte längre, vid sidan av medlemmar i ledningsorganet, omfatta medlemmar i den verkställande ledningen, som kommer att leda kreditinstitutet efter det tilltänkta förvärvet.

Skälen för utredarens bedömning: Motsvarande bestämmelse om ägarprövning finns i 14 kap. 2 § andra stycket 1 LBF. Där anges att prövningen av om ett förvärv är lämpligt och sunt i detta avseende

ska göras i förhållande till den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för kreditinstitutet eller vara verkställande direktör i det eller ersättare för någon av dem.

Artikel 23.1 b hänvisar till ledningsprövningen i artikel 91.1, som genomförts genom 3 kap. 2 § första stycket 4 LBF. I samband med att den bestämmelsen genomfördes uttalades det i fråga om omfattningen av begreppet ledningsorgan att det primärt avser styrelsen. Samtidigt angavs det att direktivet är utformat för att tillämpas inom EU, där medlemsstaterna har mycket skiftande bolagsrättsliga traditioner, vilket innebär att bestämmelserna om ledningsorgan i vissa fall får anses ta sikte på såväl styrelsen som den verkställande direktören (se prop. 2013/14:228 s. 166 f.).

Ägarprövningen i artikel 23.1 b knyter alltså an till artikel 91.1 där endast begreppet ledningsorgan används. I likhet med 3 kap. 2 § första stycket 4 LBF bör begreppet ledningsorgan på motsvarande sätt vid prövningen av 14 kap. 2 § andra stycket 1 omfatta styrelsen, den verkställande direktören och ersättare för någon av dem. Ändringen i artikel 23.1 b bör därför inte föranleda några justeringar i svensk rätt.

6.3 Förbudet mot att ta emot återbetalningsbara medel från allmänheten

Utredarens bedömning: Tillägget om att medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och Eba de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra återbetalbara medel ska hanteras på annat sätt än i lag. Förbudet för medlemsstaterna att undanta kreditinstitut från tillämpningen av direktivet eller tillsynsförordningen föranleder inte några särskilda genomförandeåtgärder.

Innehållet i direktivet: I artikel 9 regleras förbud för personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalningsbara medel. Genom artikel 9.3 har tillägg gjorts om att medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och Eba de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra

återbetalbara medel. Enligt artikel 9.4 får medlemsstaterna vidare med stöd av artikeln inte undanta kreditinstitut från direktivet eller tillsynsförordningen.

Skälen för utredarens bedömning: Det är lämpligt att Finansinspektionen ansvarar för att meddela kommissionen och Eba om nationell lagstiftning som gör det möjligt för andra än kreditinstitut att ta emot insättningar eller andra återbetalningsbara medel från allmänheten. Reglering om ett sådant ansvar för Finansinspektionen kräver dock inte några särskilda åtgärder i lag utan bör lämpligen hanteras på förordningsnivå.

Tillsynsförordningen är direkt tillämplig på kreditinstitut. Genom i huvudsak bestämmelser i LBF, tillsynslagen och buffertlagen är kreditinstitut skyldiga att uppfylla de krav som ställs i kapitaltäckningsdirektivet. Det har inte gjorts några undantag för kreditinstitut från dessa skyldigheter med stöd av artikel 9. Förbudet för medlemsstaterna att undanta kreditinstitut från tillämpningen av direktivet eller tillsynsförordningen föranleder därmed inte några särskilda genomförandeåtgärder.

6.4 Informationsskyldigheten för filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland

Utredarens bedömning: Skyldigheten för filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland att lämna viss information till Finansinspektionen ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Kraven på att Finansinspektionen ska lämna uppgifter till Eba och samarbeta med andra behöriga myndigheter ryms inom gällande rätt.

Innehållet i direktivet: Genom en ny bestämmelse i artikel 47.1a i kapitaltäckningsdirektivet ska medlemsstaterna kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar viss information som anges i bestämmelsen.

Artikel 47.2 justerats på så sätt att tillägg görs om uppgifter som behöriga myndigheter ska underrätta Eba om i fråga om filialer med huvudkontor i ett tredjeland. Den tidigare skyldigheten att även anmäla uppgift till kommissionen och Europeiska bankkommittén

har vidare tagits bort. I stället anges det att Eba på sin webbplats ska publicera en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i medlemsstaterna, med uppgift om medlemsstaten där de är auktoriserade att bedriva verksamhet

En ny artikel 47.2a innehåller vidare en skyldighet för behöriga myndigheter att samarbeta i fråga om filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland. Eba ska underlätta ett sådant samarbete.

Skälen för utredarens bedömning: Bestämmelser om information som kreditinstitut ska lämna till Finansinspektionen finns i huvudsak i Finansinspektionens föreskrifter (se bland annat FFFS 2014:14 och FFFS 2016:6). Det är lämpligt att också den information som filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland ska lämna enligt artikel 47.1a genomförs genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Sådana föreskrifter omfattas av bemyndigandena i 16 kap. 1 § 16 LBF och 5 kap. 2 § 17 förordningen om bank- och finansieringsrörelselagen.

Finansinspektionen är redan genom befintliga bestämmelser skyldig att lämna Eba de uppgifter som anges i artikel 47.2. Enligt 1 kap. 9 § förordningen om bank- och finansieringsrörelse ska Finansinspektionen nämligen underrätta Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. Det krävs därmed inte någon särskild åtgärd för att genomföra artikeln.

Det behövs inte heller vidtas några särskilda åtgärder för att i svensk rätt genomföra skyldigheten för Finansinspektionen att enligt artikel 47.2a, i fråga om tillsynen över filialer med huvudkontor i ett tredjeland, samarbeta med andra behöriga myndigheter avseende institut som är del av samma grupp (tillsynskrav på gruppnivå, se vidare angående betydelsen av begreppet grupp i dessa sammanhang i avsnitt 2.2.3). Redan inom ramen för 13 kap. 6 a § LBF är Finansinspektionen skyldig att samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU (jfr prop. 2013/14:228 s. 213 och 328).

I den del artikel 47 riktar sig till Eba krävs inte några nationella genomförandeåtgärder.

6.5 Lämplighetskraven för ledningsorganet

Utredarens förslag: Det ska av LVM framgå att Finansinspektionen har tillsyn över att ägare och ledningen i värdepappersbolag uppfyller lämplighetskraven i lagen. Det ska av tillsynslagen framgå att Finansinspektionen får besluta att en person som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, som inte uppfyller lämplighetskraven för det, inte längre får ha en sådan position.

Det ska i LBF och LVM förtydligas att Finansinspektionens tillsyn innebär att det särskilt ska kontrolleras att ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.

Utredarens bedömning: Tilläggen om att det är instituten, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen som har det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet uppfyller lämplighetskravet samt att delaktighet i ett närstående företag eller närstående enheter inte i sig utgör ett hinder för att agera med självständigt tänkande, ryms inom gällande rätt.

Innehållet i direktivet: Särskilda bestämmelser om instituts ledningsorgan finns i artikel 91. I artikel 91.1 har ett tillägg gjorts om att det är instituten, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen som ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet har ett tillräckligt gott anseende, tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenhet för att kunna utföra sina plikter. Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller dessa krav ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera om kraven fortfarande är uppfyllda, om de har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta. Skrivningen om att ledningsorganets övergripande sam-

mansättning ska återspegla tillräckligt breda erfarenheter har dock flyttats till artikel 91.7.

I artikel 91.8 har vidare ett tillägg gjorts om att medlemskap i närstående företag eller närstående enheter inte i sig utgör hinder för att agera med självständigt tänkande. I fråga om Eba:s skyldigheter att utfärda riktlinjer (Eba Guidelines) har tillägg också gjorts i artikel 91.12.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: I både LBF och LVM finns bestämmelser om krav som måste uppfyllas för att få tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse respektive värdepappersrörelse. Enligt 3 kap. 2 § 4 LBF ska den som ska ingå i företagets styrelse eller vara dess verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift. Motsvarande krav finns i LVM och tillsynslagen när det gäller den som ska ingå i styrelsen eller vara verkställande direktör för ett värdepappersbolag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag (3 kap. 1 § första stycket 5 LVM och 3 kap. 5 § tillsynslagen). Bestämmelserna har bedömts motsvara direktivets krav på att ledningsorganet ska ha tillräckligt gott anseende, tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att utöva sitt uppdrag (prop. 2013/14:228 s. 167 f., 176 och 275).

Det ligger i sakens natur att det är företaget, som beviljats tillstånd, som löpande ska säkerställa att kraven på styrelsen, den verkställande direktören och ersättarna för dem är uppfyllda. Direktivets tillägg i sådan del kräver därmed inte några särskilda lagstiftningsåtgärder.

Av 15 kap. 2 § tredje stycket LBF respektive 25 kap. 4 § tredje stycket LVM framgår att Finansinspektionen i fråga om kreditinstitut och värdepappersbolag ska ingripa mot den ledamot som inte uppfyller ställda krav. Finansinspektionen kan bland annat ingripa genom att besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får vara det. Direktivets krav på att de behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att avsätta en ledamot från ledningsorganet omfattas därmed redan av gällande rätt.

Av 13 kap. 2 § tredje stycket LBF framgår det uttryckligen att Finansinspektionens tillsyn omfattar att säkerställa att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i lagen. Det anges dock inte specifikt att tillsynen innebär att kraven på led-

ningen ska kontrolleras när misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism uppstått eller när det finns en förhöjd risk för sådana företeelser. I klargörande syfte bör en komplettering göras i sådan del. I direktivet anges att lämplighetskraven ska kontrolleras vid misstankar om att institutet har koppling till penningtvätt eller finansiering av terrorism. Avsikten med denna skrivning torde inte ha varit att begränsa kontrollen endast till när institutet aktivt medverkar till dessa företeelser utan även när institutet utnyttjas för aktuella syften. Det bör vara tydligt i lag att en kontroll ska göras både när det finns misstankar om att instituten har koppling till och när de utnyttjas för dessa företeelser.

Det följer visserligen redan av Finansinspektionens skyldighet att ingripa om en ledamot i ett värdepappersbolag inte uppfyller lämplighetskraven att Finansinspektionens tillsyn ska omfatta en kontroll av personer i ledningskretsen. Det finns dock till skillnad mot LBF inte i LVM någon uttrycklig bestämmelse i sådan del. Eftersom regleringen i LVM och LBF har likartad struktur är det lämpligt att, i klargörande syfte, ta in en sådan bestämmelse. Bestämmelsen bör utformas med 13 kap. 2 § tredje stycket LBF som förebild.

I tillsynslagen finns det inte några specifika bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn. I 8 kap. finns det dock bestämmelser om ingripande som omfattar bland annat finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Att Finansinspektionen kan ingripa mot ett företag enligt dessa bestämmelser innebär också i sig att inspektionen har att utöva tillsyn i motsvarande utsträckning som möjligheterna att ingripa omfattar. Om en styrelseledamot, verkställande direktör eller ersättare för någon av dem i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller lämplighetskravet kan Finansinspektionen med stöd av 8 kap. 2 § tillsynslagen förlägga företaget att vidta åtgärder för att göra rättelse. Finansinspektionen kan vidare enligt 14 kap. 7 § LBF och 24 kap. 8 § LVM förelägga företaget att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet i kreditinstitutet eller värdepappersbolaget därefter inte längre är kvalificerat. Gällande rätt ger dock inte Finansinspektionen specifikt möjlighet att avsätta en styrelseledamot eller verkställande direktör i ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag. Med hänsyn till direktivets krav i den delen bör bestämmelserna i tillsynslagen kompletteras.

Gällande rätt har bedömts omfatta direktivets krav i artikel 91.8 om att varje ledamot i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande (se prop. 2013/14:228 s. 167 f.). Det behövs inte någon uttrycklig reglering om att delaktighet i ett närstående företag eller närstående enheter inte i sig utgör ett hinder för att agera med självständigt tänkande särskilt. Tillägget i artikel 91.8 får därmed anses omfattas av gällande rätt.

I den del artikel 91 riktar sig till Eba krävs inte några nationella genomförandeåtgärder.

6.6 Skyldigheten att tillhandahålla information om avtal med närstående

Utredarens förslag: Skyldigheten i 8 kap. 6 § LBF och 9 kap 45 § LVM att föra en förteckning med uppgifter om avtal som träffats eller krediter som lämnats ska utvidgas till att även omfatta uppgifter om kredit som lämnats till

1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verkställande direktören för kreditinstitutet eller värdepappersbolaget, och
2. en juridisk person som en styrelseledamot eller den verkställande direktören eller dennes make, sambo, barn eller förälder

- har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller
- är styrelseledamot, verkställande direktör eller annars har en ledande ställning eller kan utöva ett betydande inflytande.

Innehållet i direktivet: I artikel 88.1 har ett tillägg gjorts om att medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna. Med termen ”närstående part” avses:

a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet,

b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem som avses i led a har ett kvalificerat innehav på minst 10 procent av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet.

I en ny artikel 89.6 har tillägg gjorts med bestämmelser som riktar sig till kommissionen.

Skälen för utredarens förslag: Låneförbudet i 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551) gäller enligt 8 kap. 5 § och 10 kap. 17 § LBF samt 9 kap. 45 § LVM inte för kreditinstitut och värdepappersbolag. När lån lämnas till personer inom en viss jävskrets ska styrelsen dock enligt 8 kap. 6 § LBF och 9 kap. 45 § fjärde stycket LVM föra in uppgifter om sådana i en särskild förteckning. Jävkretsen omfattar bland annat styrelseledamöter och personer som får avgöra kreditärenden som annars ska avgöras av styrelsen eller har en ledande ställning inom bolaget, vilket täcker personer i ledningsorganet (se 8 kap. 2 § Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om hantering av kreditrisker i kreditinstitut och värdepappersbolag, FFFS 2018:16). Kretsen omfattar även bland annat deras make eller sambo samt juridiska personer där någon av de angivna har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Kreditinstitut och värdepappersbolag är alltså redan skyldiga att föra en förteckning över lån som lämnas till vissa av de personer som anges i artikel 88.1. Skyldigheten syftar till att säkerställa att avtal inte ingås med närstående på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp. De nuvarande skyldigheterna i LBF eller LVM omfattar dock inte kredit som lämnas till barn eller föräldrar till personer i ledningen eller till juridiska personer där dessa eller någon som inom jävskretsen har ett kvalificerat innehav på minst 10 pro-

cent av kapitalet eller rösterna, kan utöva ett betydande inflytande, har ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet.

Jävskretsen omfattar visserligen redan juridiska personer i vilken en styrelseledamot eller en person med ledande ställning har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem. Vad som kan utgöra ett väsentligt ekonomiskt intresse kan emellertid variera beroende bland annat på den juridiska personens storlek. I fråga om ett ekonomiskt intresse, som absolut sett är av helt obetydlig storlek, torde man enligt förarbetsuttalanden kunna tala om väsentligt ekonomiskt intresse endast vid en majoritetspost (se prop. 1955:3 s. 173 ff. och SOU 1984:27 s. 191). Det är därför inte självklart att ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet i varje situation utgör ett väsentligt ekonomiskt intresse. Skyldigheten enligt gällande rätt säkerställer därmed inte att förteckningen omfattar alla lån som lämnas till juridiska personer där någon som inom jävskretsen har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av rösterna. Skyldigheten i LBF och LVM att föra en förteckning bör därför utvidgas så att den täcker samtliga personer som omfattas av artikel 88.1. Genom att det i lag anges ett krav på att institut ska föra en förteckning över krediter som lämnas till närstående är den behandling av personuppgifter som sker genom förteckningen i sig laglig (se artikel 6.1 c dataskyddsförordningen[1]).

Det framgår inte av direktivet hur ett institut ska identifiera att en kredit lämnas till en person i dess ledning eller till någon närstående till denne. Det är inte heller självklart att en person i ledningen har vetskap om lån som tas av dess make, sambo, barn eller förälder eller en juridisk person som denne själv eller någon närstående är involverad i. För att säkerställa att instituten kan fullgöra den förpliktelse som följer av kapitaltäckningsdirektivet bör det av lag framgå att instituten även får föra en kompletterande förteckning över närstående som kan kontrolleras i samband med att kredit lämnas. Ändamålet med behandlingen av personuppgifter genom den kompletterande företeckningen är dock endast som ett hjälpmedel för att kunna uppfylla kravet på en förteckning över krediter som lämnas till närstående. Den behandling av personuppgifter som sker genom

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

förteckningarna ska i övrigt, på motsvarande sätt som i dag, uppfylla de krav som ställs i dataskyddsförordningen.

Enligt 13 kap. 3 § LBF och 23 kap. 2 § tredje stycket LVM är kreditinstitut och värdepappersbolag skyldiga att lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär. Det innebär att ett kreditinstitut redan genom gällande rätt är skyldiga att till Finansinspektionen vid begäran lämna över en förteckning över lån som lämnats till närstående. Det behöver därmed inte vidtas någon särskild åtgärd för att genomföra direktivet i sådan del.

Artikel 89 riktar sig till kommissionen och behöver inte genomföras i svensk rätt.

6.7 Hanteringen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

Utredarens förslag: I fråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet kräva att ett kreditinstitut använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 samma direktiv.

Utredarens bedömning: Direktivets tillägg i övrigt i fråga om kraven på ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och hantering av operativa risker ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag inom ramen för befintliga bemyndiganden.

Innehållet i direktivet: Av artikel 76.1 följer att ett instituts ledningsorgan i sin riskhantering ska beakta de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. I de artiklar som följer finns sedan särskilda bestämmelser om hantering av vissa specifika risker. Ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret behandlas i artikel 84. Genom justering av artikel 84.1 förtydligas att det är ett internt system som instituten ska införa för att, inte bara identifiera, utvärdera och hantera, utan också reducera risker från potentiella ränteförändringar, som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

Instituten ska genom tillägg i artikeln använda sig av en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera riskerna. Behöriga myndigheter får enligt artikel 84.3 kräva att ett institut använder schablonmetoden när de interna system som införts av det institutet för att utvärdera riskerna inte är tillfredsställande. I fråga om ett litet och icke-komplext institut får behöriga myndigheter enligt artikel 84.4 kräva att schablonmetoden används om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret. Behöriga myndigheter ska vidare enligt artikel 84.2 säkerställa att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoräntenintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

Ett tillägg görs också i artikel 85.1 som innebär att de riktlinjer och processer som instituten ska tillämpa för att utvärdera och hantera exponeringen av operativa risker även ska omfatta risker som följer av utkontraktering.

I artikel 84.5 och 84.6 har tillägg gjorts om tekniska standarder som Eba ska ta fram och riktlinjer som Eba ska utfärda.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Enligt 6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM ska ett institut identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institut ska även se till att ha en tillfredsställande intern kontroll. Vidare ska institut särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta ska institutet ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan komma att bli exponerade för. Metoderna ska utvärderas för att säkerställa att de är heltäckande. Av 6 kap. 4 a § LBF och 8 kap. 6 § LVM framgår att kraven ska tillämpas i proportion till arten och omfattningen av institutens verksamheter och komplexitetsgrad.

Utöver den generella bestämmelsen om riskhantering i 6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM har kapitaltäckningsdirektivets reglering om de åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla kraven på riskhantering ansetts lämpliga att genomföra genom närmare myn-

dighetsföreskrifter. Genom bemyndiganden i 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett kreditinstitut respektive ett värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla kraven på bland annat riskhantering.

Tilläggen i artikel 84.1 och 84.2 medför i sig inte behov av att hantera bestämmelserna om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret genom särskilda lagstiftningsåtgärder. Behovet av reglering i sådan del bör därför omhändertas inom ramen för befintliga bemyndiganden. Genom artikel 84.3 och 84.4 får Finansinspektionen dock nu rätt att kräva att ett institut i vissa fall ska tillämpa en specifik metod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret. Sådan reglering, om hur Finansinspektionen får agera, bör framgå av lag i anslutning till de generella bestämmelserna i LBF och LVM, trots att närmare reglering om kreditinstitutens riskhantering annars finns i Finansinspektionens föreskrifter. Då den närmare regleringen beträffande hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret annars inte finns i LBF och LVM är det lämpligt att utforma bestämmelsen genom hänvisning till artikel 84.3 och 84.4.

Kraven i artikel 85 avseende hantering av operativa risker omfattas av bemyndigandet att meddela föreskrifter i 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM. I Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om hantering av operativa risker (FFFS 2014:4) finns viss sådan reglering. Behovet av ytterligare föreskrifter med anledning av tillägget i artikel 85.1 bör därför lämpligen ske på myndighetsnivå.

I den del artikel 84 riktar sig mot Eba krävs inte några nationella genomförandeåtgärder.

6.8 Regler om ersättningar

Utredarens bedömning: Justeringar i fråga om direktivets bestämmelser om ersättningar ska genomföras genom förskrifter på lägre nivå än lag inom ramen för befintliga bemyndiganden.

6.8.1 Ersättningspolicy

Innehållet i direktivet: I artikel 74 finns grundläggande bestämmelser om krav på företagsstyrning, vilket inkluderar bland annat att instituten ska ha ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering. Genom tillägg i artikel 74.1 ska ersättningspolicyn och ersättningspraxisen vara könsneutrala. Eba ska vidare enligt tillägg i artikel 74.3 utfärda riktlinjer om könsneutrala policys och, inom två år efter publiceringen, utfärda en rapport om tillämpningen i sådan del.

I artikel 75.1 har ett tillägg gjorts om att den offentliggjorda information som behöriga myndigheter ska samla även ska omfatta information som instituten lämnar om lönegapet mellan kvinnor och män.

Närmare bestämmelser om krav för att säkerställa att institutens totala ersättningspolicy för löner och pensionsförmåner är förenlig med direktivets ersättningsprinciper finns i artikel 92. I artikeln har den inledande bestämmelsen, som angav att de behöriga myndigheterna ska säkerställa att punkt 2 i artikeln och artiklarna 93, 94 och 95 tillämpas för institut på grupp-, moderföretags- och dotterföretagsnivå, inklusive sådana som är etablerade i finansiella offshorecentrum, tagits bort. I artikel 92.2 har en justering gjorts som innebär att medlemsstaterna, i stället för de behöriga myndigheterna, ska se till så att instituten uppfyller vissa särskilt angivna krav i fråga om ersättningspolicyn. Som ett tillägg till dessa krav har också lagts att policyn ska vara könsneutral. Förutom ett par språkliga justeringar har uppräkningen av de specifika personalkategorier som omfattas av policyn ersatts med de personalkategorier vars yrkesutövning ska anses ha en väsentlig inverkan på institutets riskprofil. En närmare redogörelse för vilka som ska omfattas av dessa kategorier anges i stället i en ny bestämmelse, artikel 92.3.

Skälen för utredarens bedömning: Syftet med direktivets regler om ersättningar är att förbättra institutens hantering av risker som kan uppstå till följd av utformningen av ersättningssystemen. Reglerna innebär en skyldighet för instituten att upprätthålla en ersättningspolitik och en ersättningspraxis som är förenlig med en effektiv riskhantering.

EU-kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna har visat att vissa av principerna i kapitaltäckningsdirektivet i fråga om ersättningsreglerna har varit alltför be-

tungande och inte stått i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar när de tillämpas på små institut. Det har på liknande sätt konstaterats att kostnaden för att tillämpa dessa krav överstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personal att ta överdrivna risker. Det har därför bedömts nödvändigt att undanta små institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer från vissa principer i direktivet (skäl 7 i kapitaltäckningsdirektivet).

Enligt 6 kap. 2 § LBF och 8 kap. 4 § LVM ska ett institut identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institut ska även se till att ha en tillfredsställande intern kontroll. Genom bemyndiganden i 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § första stycket 1 LVM får vidare regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla kraven på bland annat riskhantering. Regleringen på föreskriftsnivå har motiverats med att bestämmelserna är av sådan art att de löpande kan behöva anpassas till nya eller ändrade europeiska riktlinjer samt anpassas till förhållanden på den svenska marknaden (se prop. 2013/14:228 s. 182 f.).

I Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i kreditinstitut och värdepappersbolag (FFFS 2011:1) finns bestämmelser om hur företagen ska mäta, styra, rapportera och kontrollera de risker som ersättningssystem kan medföra. Av föreskrifterna framgår bland annat att institut ska ha en ersättningspolicy och de krav som ska gälla för denna. I den mån direktivsändringarna i artikel 74.1 och 92 motiverar särskilda genomförandeåtgärder bör sådana därmed vidtas genom föreskrifter på lägre nivå än lag med stöd av befintliga bemyndiganden. Ändringen från ”de behöriga myndigheterna” till ”medlemsstaterna” i inledningsfrasen i artikel 92.2 markerar endast att ansvaret i den delen ska finnas inom medlemsstaten och därmed inte ligga på Europeiska centralbanken i de fall myndigheten är behörig myndighet enligt direktivet. Ändringen innebär därmed inte i sig någon begränsning för medlemsstaterna att bemyndiga den nationella behöriga myndigheten att utfärda föreskrifter i sådan del.

Artikel 75 innehåller anvisningar om hur behöriga myndigheter ska utöva tillsyn över ersättningspolicy. Vid genomförandet av

2006 års kreditinstitutsdirektiv i svensk rätt gjordes bedömningen att detaljerade regler om vad tillsyn ska omfatta inte bör framgå av lag utan i stället regleras genom föreskrifter på lägre nivå (jfr prop. 2006/07:5 s. 343 och prop. 2013/14:228 s. 203). I linje med detta resonemang bör det inte vidtas några särskilda lagstiftningsåtgärder för att genomföra ändringarna i artikel 75.1 i svensk rätt.

I den del artikel 74 riktar sig mot Eba krävs inte några nationella genomförandeåtgärder.

6.8.2 Ersättningens rörliga delar

Innehållet i direktivet: I artikel 94 anges de principer som ska gälla för ersättningens rörliga delar. Den tid som en viss rörlig ersättningsdel ska skjutas upp har genom ändring i artikel 94.1 m förlängts. Språkliga justeringar har också gjorts i punkten l. Ett tillägg i ny artikel 94.3 innebär vidare att vissa av kraven inte ska tillämpas för

a) Ett institut som inte är ett stort institut enligt tillsynsförordningen och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med direktivet och tillsynsförordningen är lika med eller mindre än 5 miljarder euro över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.

b) En anställd vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 euro och inte motsvarar mer än en tredjedel av den anställdes totala årliga ersättning.

Medlemsstaterna får dock enligt artikel 94.4 sänka eller höja det tröskelvärde som anges i artikel 94.3 a förutsatt att

a) det institut avseende vilket medlemsstaten tillämpar denna bestämmelse inte är ett stort institut enligt tillsynslagens definition och att, vid en höjning av tröskelvärdet,
   i) institutet uppfyller de kriterier som anges i artikel 4.1.145 b, c och d i tillsynsförordningen, och
   ii) tröskelvärdet inte överstiger 15 miljarder euro,

b) det är lämpligt att ändra tröskelvärdet med hänsyn till institutets verksamhet och dennas art och omfattning samt institutets interna organisation eller, om så är tillämpligt, särdragen för den grupp som det tillhör.

En medlemsstat får vidare enligt artikel 94.5 genom undantag från artikel 94.3 b besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som där avses inte ska omfattas av det undantag som där anges på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

Även i artikel 94.2, som riktar sig till Eba, har ändringar gjorts. Dessutom har nya bestämmelser, som berör Eba och kommissionen, tillkommit genom artikel 94.6 och 94.7.

Skälen för utredarens bedömning: I 6 kap. 4 c § LBF och 8 kap. 8 f § LVM anges att den rörliga ersättningen till en anställd vars funktion eller totala ersättningsnivå innebär att han eller hon kan ha en väsentlig inverkan på ett värdepappersbolags riskprofil inte får vara större än den fasta ersättningen. Direktivets reglering om rörlig ersättning i övrigt har genomförts genom Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1). Även ändringarna genom artikel 94.1 och 94.3–94.5 bör lämpligen genomföras på motsvarande sätt med stöd av befintliga bemyndiganden, som återfinns i 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM.

I den del artikel 94 riktar sig till kommissionen och Eba krävs det inte några åtgärder för att genomföra bestämmelserna i svensk rätt.

6.9 Åsidosättande av revisorernas och särskilda granskares rapporteringsskyldighet

Utredarens förslag: Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina rapporteringsskyldigheter till Finansinspektionen ska bytas ut.

Innehållet i direktivet: I artikel 63.1 har ett tillägg gjorts till skyldigheten för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd redovisning. I tillägget anges att medlemsstaterna ska föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att en person som utför en sådan revision som avses i bestämmelsen ersätts om den personen agerar i strid med sina skyldigheter enligt bestämmelsen, det vill säga inte följer kraven på rapportering.

Skälen för utredarens förslag: I 13 kap. 10 § LBF och 23 kap. 8 § LVM behandlas revisorers och särskilda granskares rapporteringsplikt

till Finansinspektionen. Finansinspektionen har visserligen med stöd av 13 kap. 9 § LBF och 23 kap. 7 § LVM möjlighet att återkalla ett förordnande som inspektionen utfärdat och utse en ny revisor. Rapporteringsskyldigheten, och därmed rätten för behörig myndighet att enligt tillägget i artikel 63.1 kräva att en revisor eller en särskild granskare som bryter mot skyldigheten ska ersättas, omfattar dock inte bara de av inspektionen förordnade revisorerna utan även andra revisorer och särskilda granskare för institutet, som till exempel stämmovalda revisorer och sådana revisorer som utsetts med stöd av bestämmelse i bolagsordningen (se prop. 1995/96:173 s. 111).

Av 9 kap. 22 § aktiebolagslagen framgår att ett sådant uppdrag upphör i förtid, bland annat om den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och anmäler att uppdraget ska upphöra. Om en revisors uppdrag upphört i förtid ska enligt 9 kap. 24 § institutets styrelse vidta åtgärder för att en ny revisor utses. Bestämmelserna i sig ger dock inte Finansinspektionen rätt att kräva att en revisor som inte efterlevt sin rapporteringsplikt till inspektionen ska bytas ut.

För att genomföra tillägget i artikel 63.1 behöver revisorns och den särskilda granskarens rapporteringsskyldighet i LBF och LVM kompletteras med en möjlighet för inspektionen att kräva att en revisor som bryter mot skyldigheterna ska bytas ut. Bestämmelser i den delen bör därför införas i respektive lag.

6.10 Tillämpningen av kraven på gruppnivå

Utredarens förslag: För varje konsoliderad situation ska det finnas ett ansvarigt företag. Med ansvarigt företag avses

1. moderinstitut i en medlemsstat,
2. finansiella holdingföretag eller blandade holdingföretag som har fått godkännande enligt 1 a kap.,
3. institut som

- kontrollerats av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat

finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som har undantagits från kravet på godkännande enligt 1 a kap. 2 §, och

- är utsett att ansvara för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå enligt 1 a kap. 3 § 3, och

4. institut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som vid ingripande enligt 8 kap. 2 § tillfälligt utsetts som ansvarig för att säkerställa efterlevnaden av kraven på gruppnivå.

Ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt tillsynslagen ska införa styrformer, processer och rutiner om riskhantering och genomlysning i sina dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet. Sådana dotterföretag ska uppfylla kraven på individuell nivå. Undantag från kravet på att dotterföretag, som inte omfattas av direktivet, ska uppfylla kraven på individuell nivå ska göras efter ansökan av moderinstitutet. Med moderföretag respektive moderinstitut avses ett moderföretag respektive ett moderinstitut inom EU och företag som är ansvarigt företag enligt 3 kap. 1 § andra stycket 2, 3 eller 4.

Utredarens bedömning: Möjligheten att på gruppnivå undanta dotterföretag, som redan omfattas av särskilda krav i fråga om ersättningspolicy, ersättningens rörliga delar och ersättningskommitté i andra unionsakter eller som skulle omfattats av sådana krav om de vore etablerade i unionen, ska inte utnyttjas.

Innehållet i direktivet: I artikel 108 finns bestämmelser om krav på intern process för bedömning av kapitalbehov medan artikel 109 innehåller bestämmelser om institutens styrformer, processer och rutiner. Av bestämmelserna framgår att det kan krävas att kraven på riskhantering ska uppfyllas både individuellt och på grupp- eller undergruppsnivå.

Genom ändringar ska nu vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kunna hållas direkt ansvariga för efterlevnaden av de gruppbaserade kraven. Artikel 108.3, som inneburit att institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag ska uppfylla skyldigheter på grundval av den konsoliderade situationen för det

finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget, har därför tagits bort.

Tillägg har i stället gjorts i artikel 3.3 där det anges att för att säkerställa att krav eller tillsynsbefogenheter som fastställs i direktivet eller tillsynsförordningen tillämpas på gruppnivå eller undergruppsnivå, ska termerna ”institut”, ”moderinstitut i en medlemsstat”, moderinstitut inom EU” och ”moderföretag” också innefatta

1. finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har beviljats godkännande enligt artikel 21a,
2. utsedda institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderhholdingföretag i en medlemsstat där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande enligt artikel 21a.4 och
3. finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som utsetts enligt artikel 21a.6.

I fråga om tillämpningsnivån för styrformer, processer och rutiner görs ett tillägg i artikel 109.2 som anger att skyldigheten för moderföretag och dotterföretag som omfattas av direktivet att införa sådana i dotterföretag som inte omfattas av direktivet även ska inkludera dotterföretag som är etablerade i finansiella offshore-center. Det görs vidare ett tillägg om att dotterföretag som inte själva omfattas av direktivet ska uppfylla sina sektorspecifika krav på individuell nivå. Möjligheten för sådana dotterföretag att enligt artikel 109.3 undantas från skyldigheterna i fråga om styrformer, processer och rutiner ska vidare endast gälla om moderinstitutet inom EU – och inte längre institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag – kan påvisa för behöriga myndigheter att tillämpningen strider mot lag i det tredje land där dotterföretaget verkar.

Av ny reglering, artikel 109.4–5, framgår att kraven i artiklarna 92, 94 och 95 inte ska tillämpas på gruppnivå för dotterföretag som är etablerade i unionen om de omfattas av sådana krav i enlighet med andra unionsrättsakter eller dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland och som skulle omfattas av sådana krav i enlighet med andra unionsrättsakter om de vore etablerade i unionen. För att

undvika kringgående av kraven ska medlemsstaterna dock säkerställa att kraven ändå tillämpas på anställda vid dotterföretag som inte omfattas av direktivet på individuell nivå om dotterföretaget antingen är ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, och dessa anställda har fått uppdraget att bedriva yrkesutövning som har direkt väsentlig inverkan på riskprofilen för instituten i gruppen. Enligt artikel 109.6 ges medlemsstater emellertid möjlighet att på gruppnivå tillämpa kraven på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.

Skälen för utredarens förslag och bedömning

Kraven på intern process för bedömning av kapitalbehov

Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag för en grupp där det ingår institut. Tillsynskraven ska i sådana fall tillämpas på holdingföretagets konsoliderade situation (tillsynskrav på gruppnivå, se vidare angående betydelsen av begreppet grupp i dessa sammanhang i avsnitt 2.2.3).

Enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 samt andra och tredje stycket tillsynslagen, som genomför den tidigare bestämmelsen i artikel 108.3, ska i sådana fall ett av holdingföretagets dotterinstitut ha ansvaret för kraven på grupp- och undergruppsnivå. Institut som kontrolleras av sådana holdingföretag kan emellertid inte alltid säkerställa att kraven uppfylls i hela gruppen. För att säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå har därför vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag förts in i det direkta tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheter (se skäl 3 i kapitaltäckningsdirektivet).

Genom att ta bort artikel 108.3 ska dotterinstitut som regel inte längre vara ansvariga för den konsoliderade situationen i grupper där moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag. Av artikel 3.3 följer i stället att vad som enligt artikel 108.2 och 108.4 gäller för moderinstitut, moderföretag och institut också ska gälla för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som fått godkännande enligt artikel 21a samt institut, andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som i stället för ett godkänt holding-

företag fått ansvar för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå. Det innebär att dessa företag ska uppfylla skyldigheterna på grupp- och undergruppsnivå.

Ändringarna i artikel 108 jämfört med artikel 3.3 innebär alltså att 3 kap. 1 § första stycket 2 samt andra och tredje stycket tillsynslagen bör tas bort. Samtidigt behöver vad som gäller för institut i 3 kap. 1 § första stycket 1 göras tillämpligt även för de företag som avses i artikel 3.3. Det görs lämpligen genom att ange de företag som i en konsoliderad situation kan vara ansvarigt företag. Med konsoliderad situation avses enligt artikel 4.1.47 tillsynsförordningen den situation som blir resultatet av att kraven om konsolidering under tillsyn enligt förordningen tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra enheter, utgjorde ett enda institut. Begreppet ”ansvarigt företag” bör omfatta moderinstitut i en medlemsstat och de företag som anges i artikel 3.3 kapitaltäckningsdirektivet. Följdändringar av att även andra företag än institut kan vara ansvariga för den konsoliderade situationen bör även göras i 3 kap. 2 och 3 §§ tillsynslagen.

Ett blandat finansiellt holdingföretag kan vara ansvarigt för att kapitaltäckningsregelverket uppfylls samtidigt som det finns bestämmelser i Solvens II-direktivet[2] och konglomeratdirektivet som holdingföretaget har att förhålla sig. Det kan innebära att det blandade finansiella holdingföretaget omfattas av flera olika regleringar som inte är förenliga med varandra. Finansinspektionen ska i sin tillsyn i dessa fall göra en adekvat avvägning mellan regelverken där allmänna principer som proportionalitet ska tas i beaktande (prop. 2013/14:228 s. 190).

Kraven på styrformer, processer och rutiner

Kraven i artikel 109.2 och 109.3 på att företag som omfattas av direktivet ska se till så att styrformer, processer och rutiner införs i dotterföretag, som inte omfattas av direktivet, har tidigare genomförts i 3 kap. 4 § tillsynslagen. Av bestämmelsen framgår att ett moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt lagen ska uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § LBF samt 8 kap. 4 § första stycket och

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet

5 § LVM på grupp- eller undergruppsnivå. För att uppfylla kraven på grupp- eller undergruppsnivå ska företaget enligt andra stycket införa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES.

Genom tillägg i artikel 109.2 förtydligas att dotterföretag, som inte omfattas av direktivet, inte bara avser dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES utan även sådana som är etablerade i finansiella offshore-center. Då ett sådant center kan vara etablerat i ett land inom EES omfattar skyldigheten enligt den nuvarande lydelsen i tillsynslagen inte dessa. Det bör därför i stället anges att skyldigheten att införa styrformer, processer och rutiner gäller dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet. Med det avser såväl dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES, som dotterföretag etablerade i ett finansiellt offshore-center. Det bör också i enlighet med tillägget i artikel 109.2 i tillsynslagen anges att dessa dotterföretag ska följa kraven på styrformer, processer och rutiner på individuell nivå.

Ansvaret enligt artikel 109.3, det vill säga att påvisa för de behöriga myndigheterna att en tillämpning av bestämmelserna strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat, ska inte längre läggas på institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag. På motsvarande sätt som i artikel 108 ska dock, i enlighet med vad som anges i artikel 3.3, vad som gäller för moderinstitut inom EU enligt bestämmelsen, även gälla för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som fått godkännande enligt artikel 21a samt institut, andra finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som i stället för ett godkänt holdingföretag fått ansvar för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå.

I motsvarande bestämmelse i tillsynslagen, 3 kap. 4 § tredje stycket, anges att det är moder- eller dotterföretag som står under tillsyn enligt tillsynslagen som är ansvariga för att visa att det strider mot lagen i det land där dotterföretaget är etablerat att införa styrformer, processer och rutiner enligt LBF och LVM. Med hänvisning till att artikel 109.3 endast omfattar moderinstitut inom EU, som genom artikel 3.3 får en vidare tillämpning, bör 3 kap. 4 § tredje stycket tillsynslagen justeras. Ansvarig enligt bestämmelsen blir därmed i princip de företag som är ansvariga enligt 3 kap. 1 § med den skillnaden

att 4 §, i likhet med artikel 109, avser moderinstitut inom EES medan 1 §, i likhet med artikel 108, avser moderinstitut.

Tilläggen i artikel 109.4–6 innebär att medlemsstater kan välja att inte tillämpa kraven i artikel 92, 94 och 95, det vill säga i fråga om ersättningspolicy, ersättningens rörliga delar och ersättningskommitté, avseende vissa dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivets krav på individuell nivå. Syftet med kraven är att främja en sund och effektiv riskhantering vid instituten genom att de långsiktiga intressena för både instituten och de anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutens riskprofil (väsentliga risktagare) anpassas till varandra. Möjligheten som nu erbjuds, att inte tillämpa kraven avseende vissa dotterföretag, grundar sig på att dessa kan omfattas av andra motsvarande krav enligt sektorsspecifika rättsakter (se skäl 10 i kapitaltäckningsdirektivet).

Regelverket om kapitaltäckning bör dock skapa så likartade förutsättningar som möjligt för de som ska tillämpa det. För undantag som endast gäller vissa företag bör det finnas ett konkret behov utifrån de nationella förhållandena, som överväger en särreglering för vissa aktörer. Sådant behov och tillräckliga skäl för att frångå den nuvarande regleringen i fråga om kraven bedöms inte finnas. Särregleringen i artikel 109.4 och 109.5 bör därför inte utnyttjas.

7 Nya behörighetskrav

7.1 Krav på ett särskilt godkännande för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

7.1.1 Bakgrund

Finansiella holdingföretag[1] och blandade finansiella holdingföretag[2] kan vara moderföretag i en grupp. För grupper i vilka institut ingår tillämpas tillsynskraven i kapitaltäckningsdirektivet på grundval av holdingföretagets konsoliderade situation. Begreppen grupp och gruppnivå syftar alltså i detta sammanhang på denna situation (se närmare angående dessa begrepp i avsnitt 2.2.3). Samtidigt har utgångspunkten varit att ett institut i den konsoliderade situationen är ansvarigt för att kraven på gruppnivå uppfylls (se artikel 11.1 tillsynsförordningen). Institut som kontrolleras av holdingföretag kan dock inte alltid säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå. Det har därför bedömts nödvändigt att vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag förs in i det direkta tilllämpningsområdet för tillsynsbefogenheter enligt direktivet och tillsynsförordningen (se till exempel artikel 11, 13 och 18 i tillsynsförordningen och artikel 108 och 109 i kapitaltäckningsdirektivet). För att holdingföretag också ska kunna hållas direkt ansvariga för att säkerställa efterlevnad av tillsyns-

[1] Definieras i artikel 4.20 tillsynsförordningen som ett finansiellt institut vars dotterföretag enbart eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag. Finansiella instituts dotterföretag är huvudsakligen institut eller finansiella institut om åtminstone ett av dem är ett institut och mer än 50 procent av det finansiella institutets egna kapital, konsoliderade tillgångar, inkomster, personal eller någon annan indikator som bedöms vara relevant av den myndighet som är behörig har anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut.

[2] Definieras i artikel 4.21 tillsynsförordningen som ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG, det vill säga ett moderföretag som inte utgör en reglerad enhet men som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är en reglerad enhet med huvudkontor inom gemenskapen, och andra enheter utgör ett finansiellt konglomerat.

kraven på gruppnivå, utan att bli föremål för ytterligare tillsynskrav på individuell nivå, har det i artikel 21a införts ett särskilt godkännandeförfarande (se skäl 3 i kapitaltäckningsdirektivet).

7.1.2 Ett nytt förfarande

Utredarens förslag: Ett särskilt förfarande för godkännande i fråga om finansiella och blandade finansiella holdingföretag ska införas i tillsynslagen.

Skyldiga att ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande är svenska finansiella moderholdingföretag, svenska blandade finansiella moderholdingföretag och andra svenska finansiella holdingföretag eller svenska blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa tillsynsförordningen, tillsynslagen eller buffertlagen på undergruppsnivå.

Motsvarande utländska finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag är också skyldiga att hos Finansinspektionen ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande om inspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå. Definitioner avseende utländskt finansiellt holdingföretag och utländskt blandat finansiellt holdingföretag ska införas i tillsynslagen.

Utredarens bedömning: Bestämmelser om vilka uppgifter som holdingföretaget ska förse Finansinspektionen med i samband med en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Innehållet i direktivet: Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska enligt artikel 21a.1 ansöka om ett särskilt godkännande. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännandet när de är skyldiga att följa kapitaltäckningsdirektivet eller tillsynsförordningen på undergruppsnivå.

Av artikel 21a.2 framgår de uppgifter som de finansiella holdingföretagen och blandade finansiella holdingföretagen ska förse den

samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: I LBF och LVM finns bestämmelser med krav på att bank- och finansieringsrörelse respektive värdepappersrörelse får drivas bara efter tillstånd (2 kap. LBF och 2 kap. LVM). Gällande rätt innehåller inte några krav på något liknande förfarande för finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag. Bestämmelser som uppfyller kraven i artikel 21a behöver därför införas. Ett godkännande enligt artikel 21a innebär dock inte i sig ett tillstånd för finansiella holdingföretag eller blandade finansiella företag att bedriva verksamhet. Innebörden med förfarandet är i stället att fånga in de företag som kan vara skyldiga att säkerställa att kraven på gruppnivå tillämpas.

I tillsynslagen finns bestämmelser som genomför kapitaltäckningsdirektivet, bland annat de gruppbaserade krav som ställs och viss specifik reglering för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Bestämmelser som motsvarar kraven i artikel 21a bör därför lämpligen genomföras i tillsynslagen.

Av bestämmelserna bör det framgå vilka holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande. Tillsynslagens förfarande bör i första hand vara tillämplig för svenska finansiella moderholdingföretag och svenska blandade finansiella moderholdingföretag samt för andra svenska finansiella holdingföretag eller svenska blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att följa kapitaltäckningsdirektivet eller tillsynsförordningen på undergruppsnivå. Direktivets bestämmelser på undergruppsnivå finns i tillsynslagen och buffertlagen. Då Finansinspektionen i vissa fall enligt artikel 21a ska pröva en ansökan av motsvarande holdingföretag hemmahörande utanför Sverige men inom EES bör förfarandet enligt tillsynslagen även vara tillämpligt för dessa. Definitioner avseende utländska finansiellt holdingföretag och utländska blandade finansiella holdingföretag bör också införas i tillsynslagen.

Bestämmelser om vilka uppgifter som holdingföretaget enligt artikel 21a.2 ska förse Finansinspektionen med bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag inom ramen för befintliga bemyndiganden (se 19 § 1 förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar).

7.1.3 Förutsättningar för godkännande

Utredarens förslag: Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får godkännas, om

1. de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är sådana att de krav som ställs i tillsynsförordningen, tillsynslagen och buffertlagen på gruppnivå eller undergruppnivå kan uppfyllas,
2. organisationsstrukturen inte hindrar en ändamålsenlig tillsyn över att instituten inom gruppen efterlever kraven på individuell nivå, gruppnivå och undergruppsnivå,
3. den som ska ingå i ledningen för holdingföretaget har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och
4. i fall när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag

- information lämnas om kreditinstitutets större ägare eller medlemmar,
- den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i kreditinstituten bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut, och
- kreditinstitutets nära förbindelser med andra inte hindrar en effektiv tillsyn över kreditinstituten.

Innehållet i direktivet: För att godkänna ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska enligt artikel 21a.3 samtliga följande krav vara uppfyllda:

a) De interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla de krav som fastställs genom kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen på gruppnivå eller undergruppsnivå och, i synnerhet, ändamålsenliga för att

- samordna alla det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets dotterföretag, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitut,
- förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och
- genomföra de policyer på gruppnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen.

b) Organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstituten eller moderinstituten vad gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, gruppnivå och, i förekommande fall, undergruppsnivå. Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till

- det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,
- aktieägarstrukturen, och
- den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

c) De kriterier som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda.

Skälen för utredarens förslag: Artikel 21a.3 anger de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att godkännande ska lämnas ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag. Förutsättningarna bör även framgå av tillsynslagen.

Det bör därför anges att ett godkännande förutsätter att de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är sådana att holdingföretaget kan uppfylla kraven i tillsynsförordningen, tillsynslagen och buffertlagen på gruppnivå eller undergruppsnivå. Av det följer att det ska finnas en samordning och nödvändig fördelning av uppgifter i förhållande till dotterföretag, förutsättningar för att förhindra eller hantera konflikter inom gruppen och möjligheter för ett moderholdingföretag att driva igenom koncernövergripande policys inom koncernen. Dessa mer specifika

krav på de interna styrformerna och fördelning av uppgifter behöver därför inte uttryckligen anges i lag.

För godkännande ska vidare krävas att gruppens organisationsstruktur gör det möjligt att effektivt övervaka att berörda institut inom gruppen efterlever de krav som ställs på individuell nivå, gruppnivå och undergruppsnivå. Det innebär att det vid bedömningen av kriteriet finns anledning att beakta strukturen inom gruppen och då särskilt ta hänsyn till det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer, aktieägarstrukturen, och den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

För godkännande kräver direktivet vidare att kriterierna i artikel 14 och kraven i artikel 121 ska vara uppfyllda. Av artikel 14 framgår vissa kriterier som ska vara uppfyllda för att ett kreditinstitut ska beviljas auktorisation att inleda verksamheten. Kriterierna är att information ska ha lämnats om kreditinstitutets ägare eller medlemmar, att den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet ska bedömas lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av det och att kreditinstitutets nära förbindelser med andra inte hindrar en effektiv tillsyn av kreditinstitutet. Artikel 14 har tidigare genomförts genom bestämmelser i 3 kap. 2 § LBF samt bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter (se prop. 2013/14:228 s. 196). Av artikel 121 följer att den som ska ingå i ledningen för ett holdingföretag ska ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för uppgiften. Artikel 121 har tidigare genomförts genom 3 kap. 5 § tillsynslagen. Dessa förutsättningar, som samtliga även ska vara uppfyllda för att ett godkännande för finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska kunna lämnas, bör anges tillsammans med övriga förutsättningar för godkännandet.

7.1.4 Undantag från kravet på godkännande

Utredarens förslag: Ett godkännande ska inte krävas om

1. det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, när det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag,
2. det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget inte har utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper,
3. ett dotterkreditinstitut har utsetts ansvarig för att säkerställa att gruppen efterlever tillsynskraven på gruppnivå,
4. det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är finansiella institut eller institut, och
5. det inte finns något som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Innehållet i direktivet: Godkännande av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska enligt artikel 21a.4 inte krävas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.

b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt krishanteringsdirektivet.

c) Ett dotterkreditinstitut har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.

d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.

e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande ska dock inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt direktivet och tillsynsförordningen.

Skälen för utredarens förslag: Det bör i tillsynslagen införas bestämmelser som ger möjlighet att ansöka om undantag från kravet på godkännande i enlighet med de förutsättningar som anges i direktivet. För att undantag ska kunna meddelas ska samtliga angivna förutsättningar vara uppfyllda.

Det ligger i sakens natur att ett meddelat undantag från kravet på godkännande inte i sig innebär att holdingföretaget också undantas från tillämpliga konsolideringsregler för dessa företag i kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen. Särskild lagreglering i den delen behövs därför inte.

7.1.5 Handläggningen av ansökan

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska pröva ansökningar enligt lagen. Ansökningarna ska prövas tillsammans med behöriga myndigheter i annan medlemsstat som också är skyldig att pröva ansökan.

Ett beslut ska meddelas holdingföretaget inom fyra månader från det att ansökan mottagits eller, om ansökan då inte var fullständig, inom fyra månader från det att fullständig informa-

tion mottagits. Ett beslut ska dock senast fattas inom sex månader från det att en ansökan mottagits.

Om det samtidigt med en prövning om godkännande pågår en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet enligt 14 kap. LBF, ska Finansinspektionen på lämpligt sätt samarbeta med de myndigheter som prövar ansökan om godkännande. Bedömningsperioden för prövningen enligt 14 kap. LBF ska då förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar efter att prövningen av ansökan om godkännande avslutats.

Innehållet i direktivet: Av artikel 21a.2 framgår att om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artikel 22 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.

Enligt artikel 21a.10 ska den samordnande tillsynsmyndigheten inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet meddela sökanden om ett beslut om godkännande eller nekande samt skälen för det. Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka godkännande fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan.

Skälen för utredarens förslag: Av artikel 21a följer att Finansinspektionen ska pröva ansökningar om godkännande eller undantag för kravet på godkännande avseende holdingföretag för vilka Finansinspektionen antingen är behörig myndighet eller samordnande myndighet. I de situationer när en motsvarande myndighet i ett annat land också är behörig att pröva ansökan ska ansökan prövas gemensamt (se avsnitt 7.1.6).

Det bör av lag framgå att ett beslut ska meddelas holdingföretaget inom fyra månader från det att ansökan mottagits eller, om ansökan då inte var fullständig, inom fyra månader från det att fullständig information mottagits. Ett beslut ska i vart fall fattas inom sex

månader från det att en ansökan mottagits. Av 32 § förvaltningslagen (2017:900) framgår att ett beslut ska innehålla en klargörande motivering, om det inte är uppenbart obehövligt.

Det bör vidare av lag framgå att Finansinspektionen, om det samtidigt pågår en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet enligt 14 kap. LBF, på lämpligt sätt ska samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheteten och behörig myndighet i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, om denna är annan än den samordnande myndigheten. Inom ramen för prövningen om godkännande ska nämligen även en prövning göras om kreditinstitutets ägare är lämplig (se 1 a kap. 2 § 4 b). Bedömningsperioden för prövningen enligt 14 kap. LBF ska då förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar efter att prövningen av ansökan om godkännande avslutats. Avsikten med att förlänga tidsfristen är att tillsynsmyndigheten ska kunna beakta en prövning av en ansökan om godkännande inom ramen för en bedömning av en ägares lämplighet. För att kunna göra så behöver prövningen i fråga om godkännande inte ha vunnit lagakraft. Tidsfristen enligt bestämmelsen ska därmed räknas från det att beslut fattats i fråga om ansökan om godkännande.

7.1.6 Samordning av ansökan

Utredarens förslag: När det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat i en annan medlemsstat, ska inspektionen lämna sin bedömning av ansökan till behörig myndighet i den medlemsstaten. Inom två månader från det att den behöriga myndigheten mottagit Finansinspektionens bedömning, ska inspektionen försöka komma överens med övriga berörda myndigheter om ett beslut. Om en överenskommelse inte kan nås, ska ärendet hänskjutas till Eba. Ett beslut ska därefter fattas i överensstämmelse med Eba:s beslut.

I fråga om blandade finansiella holdingföretag där samordnaren av den särskilda tillsynen enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG,

92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (konglomeratdirektivet) är annan än Finansinspektionen eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat det blandade finansiella holdingföretaget är etablerad, ska inspektionen också se till att samordnaren av den särskilda tillsynen samtycker till beslutet. Om ett samtycke inte lämnas, ska ärendet hänskjutas till Eba eller Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa).

Innehållet i direktivet: Av artikel 21a.8 framgår att i de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om godkännande och undantag från godkännande. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning och överlämna den till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen. Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet.

Vid oenighet ska myndigheterna avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till Eba i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Eba ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till Eba. De berörda behöriga myndigheterna ska sedan anta ett beslut i överensstämmelse med Eba:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Eba efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett beslut har fattats.

När det gäller blandade finansiella holdingföretag krävs enligt artikel 21a.9 samtycke av den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 i konglomeratdirektivet, om denna är någon annan än den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. När samordnarens samtycke krävs ska tvister lösas av Eba eller, Eiopa. Varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt ska inte påverka skyldigheterna enligt direktiv 2002/87/EG eller 2009/138/EG.

Skälen för utredarens förslag: Den samordnande tillsynsmyndigheten har anförtrotts huvudansvaret när det gäller den gruppbaserade tillsynen enligt kapitaltäckningsregelverket. Det har därför i skälen bakom förfarandet med godkännande bedömts nödvändigt att den samordnande tillsynsmyndigheten är involverad på lämpligt sätt i godkännandet av och tillsynen över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat bör därför godkännande beviljas genom ett beslut som dessa myndigheter har kommit överens om (se skäl 6 i kapitaltäckningsdirektivet).

Direktivets krav i artikel 21a.8 på att den samordnande myndigheten och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där företaget är etablerat, när denna är annan än den samordnande myndigheten, ska vara överens om ett beslut bör framgå av lag. Av kraven följer att Finansinspektionen ska, när inspektionen är samordnande myndighet, lämna sin bedömning av ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där företaget är etablerat. Finansinspektionen ska därefter inom två månader från det att den behöriga myndigheten mottagit inspektionens bedömning komma överens om ett beslut med den behöriga myndigheten. Det innebär att myndigheterna ska komma överens om en ansökan ska avslås eller bifallas och hur beslutet ska motiveras.

Om en överenskommelse inte kan nås, ska ärendet hänskjutas till Eba. Ett beslut ska därefter fattas i överensstämmelse med Eba:s beslut. Finansinspektionen får dock inte hänskjuta ett ärende till Eba efter det att tvåmånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats. Detta bör framgå av lag.

I fråga om blandade finansiella holdingföretag följer av artikel 21a.9 att, samordnaren av den särskilda tillsynen enligt konglomeratdirektivet dessutom ska samtycka till beslutet. Av direktivet framgår inte de närmare formerna för att inhämta samtycket. Det är dock lämpligt att Finansinspektionen inte heller i dessa fall får hänskjuta ett ärende till Eba eller Eiopa efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett beslut har fattats.

7.1.7 Tillsyn och ingripande

Utredarens förslag: När Finansinspektionen är samordnande myndighet ska inspektionen övervaka att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande eller för att undantas från kraven på godkännande.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande enligt 1 a kap. inte uppfyller förutsättningarna för det, får Finansinspektion dessutom ingripa genom att besluta att företaget inte får företräda sina aktier i dotterinstitut vid stämman eller förelägga företaget att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska efterleva kraven. Föreläggandet får riktas mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem. Om annan myndighet inom EES också är behörig ska ingripande ske i överenskommelse med den behöriga myndigheten enligt de bestämmelser som tillämpas vid en ansökan om godkännande och undantag från kraven på godkännande.

Innehållet i direktivet: Den samordnande tillsynsmyndigheten ska enligt artikel 21a.5 kontinuerligt övervaka efterlevnaden av villkoren för godkännande och undantag från kravet på godkännande. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av dessa villkor. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

Av artikel 21a.6 framgår att när den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som fastställs för godkännande inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaserade

tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i direktivet och tillsynsförordningen på gruppnivå. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande.

De tillsynsåtgärder som avses i första stycket får omfatta:

a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i dotterinstituten som innehas av det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

b) Utfärdande av förelägganden eller sanktioner gentemot det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen, om inte annat följer av artiklarna 65–72.

c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut.

d) Tillfälligt utseende av ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i direktivet och tillsynsförordningen på gruppnivå.

e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.

f) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i finansiella sektorn.

g) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan på hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges för att undantas från kravet på godkännande inte längre är uppfyllda ska enligt artikel 21a.7 det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande.

Av artikel 21a.8 framgår att i de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade

finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om tillsynsåtgärder. Det redogörs i bestämmelsen också för det förfarande som myndigheterna ska tillämpa, vilket motsvarar det förfarande som gäller i fråga om gemensamma beslut avseende en ansökan om godkännande eller undantag från kraven på godkännande (vilket beskrivs i avsnitt 7.1.6).

Skälen för utredarens förslag: Det bör av 4 kap. tillsynslagen uttryckligen framgå att Finansinspektionens ansvar för tillsynen på gruppnivå enligt 1 § även omfattar att löpande övervaka så att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande eller för att undantas från kravet på godkännande.

Redan av 6 kap. 1 § 1 tillsynslagen framgår att aktuella holdingföretag är skyldiga att lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen (se prop. 2013/14:228 s. 195). Enligt 6 kap. 3 § ska Finansinspektionen vidare i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i EU. Övervakningen i fråga om holdingföretagens efterlevnad av villkoren för godkännande och undantag från kravet på godkännande får anses vara en del av Finansinspektionens tillsyn. Det innebär att Finansinspektionen med stöd av 6 kap. 3 § kan dela information med andra behöriga myndigheter på det sätt som artikel 21a.5 föreskriver. Det krävs därför inte några särskilda åtgärder för att genomföra kraven i direktivet i denna del.

Direktivet kräver att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag när det inte längre uppfyller de krav som ställs för ett godkännande. I 8 kap. tillsynslagen finns bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte uppfyller kraven i lagen att vidta åtgärder för att göra rättelse. Föreläggandet kan också förenas med vite. Då detta inte fullt ut motsvarar direktivets krav i artikel 21a.6 bör gällande rätt kompletteras med de möjligheter som anges i direktivet. Finansinspektionen ska därför ges befogenhet att i aktuella fall besluta att företaget inte får företräda sina aktier i dotterinstitut vid stämman och att förelägga företaget att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i något avseende,

begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller lämna in en plan som visar hur företaget utan dröjsmål ska efterleva kraven. Ett föreläggande bör också kunna riktas mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem. Möjligheterna att ingripa får anses omfatta kraven enligt artikel 21a.6. Vid valet av tillsynsåtgärd ska Finansinspektionen beakta vad som är lämpligt för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaserade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav på gruppnivå som föreskrivs kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen.

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller förutsättningarna för undantag från kravet på godkännande bör vidare Finansinspektion återkalla det tidigare meddelade beslutet om undantag. Finansinspektionen har med stöd av 37 § förvaltningslagen möjlighet att ändra ett tidigare beslut, bland annat om inspektionen i samband med beslutet meddelat att beslut kan ändras om förutsättningarna ändrats. Det behövs därmed inte någon särskild reglering om återkallelse av beslut. Det är underförstått att beslutet innebär att holdingföretaget är skyldig att i stället ansöka om godkännande enligt tillsynslagen. Vad som anges i artikel 21a.7 behöver därför inte komma till uttryck i lag.

Även i fråga om beslut om ingripande kräver direktivet att den samordnande myndigheten och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska samarbeta och komma överens om ett ställningstagande samt, i förekommande fall, inhämta samtycke från samordnaren av den särskilda tillsynen enligt konglomeratdirektivet. Motsvarande förfarande som gäller vid beslut om godkännande och undantag från kravet på godkännande bör därför också gälla vid ett beslut om ingripande.

7.2 Krav på ett intermediärt moderföretag inom EU för grupper i tredjeland

Utredarens förslag: En grupp från tredjeland som har två eller fler institut i EU ska ha ett intermediärt moderföretag etablerat i EU, om det totala värdet av tillgångarna för gruppen i EU uppgår till 40 miljarder euro eller mer. Det ska i lag anges hur det totala värdet av tillgångarna ska beräknas.

Gruppen i tredjeland kan emellertid ha två intermediära moderföretag inom EU om det är oförenligt med ett tvingande krav på åtskillnad av verksamheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen har sitt huvudkontor att endast ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget i EU bedömt att ett resolutionsförfarande annars blir mindre effektivt.

Ett intermediärt moderföretag ska som utgångspunkt antingen vara ett i EU auktoriserat kreditinstitut eller ett i EU godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag. Om det i gruppen från tredjeland inte ingår ett kreditinstitut inom EU får det intermediära moderföretaget dock vara ett inom EU auktoriserat värdepappersbolag som omfattas av krishanteringsdirektivet. Om ett andra moderföretag har etablerats får även det vara ett sådant värdepappersbolag.

Med grupp från tredjeland ska avses en grupp enligt artikel 4.1.137 i tillsynsförordningen där moderföretaget är etablerat i ett tredjeland.

Utredarens bedömning: Kraven i artikel 21b om att behörig myndighet ska säkerställa så att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland ska ha ett intermediärt moderföretag också har det och på underrättelse till Eba kräver inte några särskilda åtgärder.

Innehållet i direktivet: Genom artikel 21b, som är ny, har det införts krav på att etablera ett intermediärt moderföretag i EU när två eller fler institut som är etablerade i EU har samma moderföretag i ett tredjeland. De behöriga myndigheterna får dock enligt artikel 21b.2 tillåta institut att ha två intermediära moderföretag inom

EU om etableringen av ett enda sådant moderföretag inom EU skulle

a) vara oförenlig med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheterna som fastställs i reglerna eller av tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen från tredjelandet har sitt huvudkontor, eller

b) leda till att möjligheterna till resolution blir mindre effektiva än med två intermediära moderföretag inom EU enligt en bedömning som utförs av den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget inom EU.

Enligt artikel 21b.3 ska ett intermediärt moderföretag inom EU vara ett kreditinstitut som är auktoriserat enligt direktivet, eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande. Om inget av de institut som är etablerade i EU, men har samma moderföretag i ett tredjeland, är ett kreditinstitut eller om ett andra intermediärt moderföretag inom EU måste etableras i samband med investeringsverksamhet, får det intermediära moderföretaget inom EU respektive det andra intermediära moderföretaget inom EU vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II) och som omfattas av krishanteringsdirektivet.

Kravet på att etablera ett intermediärt moderföretag i EU gäller enligt artikel 21b.4 dock inte om det totala värdet av tillgångar i EU för gruppen från tredjeland är lägre än 40 miljarder euro. Det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland ska enligt artikel 21b.5 anses vara summan av

a) värdet av de totala tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkning om institutets balansräkning inte är konsoliderad och

b) värdet av de totala tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014.

Av artikel 21b.6 framgår den information som behöriga myndigheter ska lämna till Eba. Det anges vidare i artikel 21b.7att behöriga myndigheter ska säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland uppfyller ett av följande villkor:

a) Det har ett intermediärt moderföretag inom EU.

b) Det är ett intermediärt moderföretag inom EU.

c) Det är det enda institutet i unionen för gruppen från tredjeland.

d) Det ingår i en grupp från tredjeland med totala tillgångar i unionen som är lägre än 40 miljarder EUR.

I artiklarna 21b.7, 21b.9 och 21b.10 finns ytterligare bestämmelser som riktar sig till Eba och kommissionen.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: En grupp i tredje land definieras i artikel 3.1.64 som en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland.[3]

Det finns i dag inte några bestämmelser i svensk rätt med krav på att grupper i tredjeland, som har två eller fler institut inom EU, ska ha ett intermediärt moderföretag etablerat inom EU. Bestämmelser som motsvarar direktivets krav bör därför införas i tillsynslagen. I likhet med direktivet bör skyldigheten endast omfatta grupper där värdet av tillgångarna för gruppen i EU uppgår till 40 miljarder euro eller mer. Direktivets bestämmelser om hur värdet av tillgångar ska beräknas bör uttryckligen framgå av lag. Det ska också anges att en grupp i vissa fall får tillåtas ha två intermediära moderföretag etablerade inom EU.

Det bör av lag även framgå att ett intermediärt moderföretag som utgångspunkt ska vara ett auktoriserat kreditinstitut i EU eller ett i EU godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt hol-

[3] I artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen definieras grupp som en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

dingföretag. Om ingen verksamhet i EU drivs som kreditinstitut får det intermediära moderföretaget dock vara ett i EU auktoriserat värdepappersbolag som omfattas av krishanteringsdirektivet. Att värdepappersbolaget också ska omfattas av krishanteringsdirektivet innebär att bolaget ska ha ett startkapital på minst 730 000 euro (se artikel 1.1 a, 2.3 och 2.23 i krishanteringsdirektivet). När en grupp från tredjeland tillåts etablera två intermediära moderföretag får också det andra etablerade intermediära moderföretaget vara ett sådant värdepappersbolag.

Aktuella institut är enligt 6 kap. 1 § tillsynslagen skyldiga att lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär. Om ett institut, som är etablerat i Sverige men ingår i en grupp från tredjeland, inte uppfyller kraven enligt lagen på att ha ett, eller i undantagsfall två, intermediära moderföretag kan Finansinspektionen enligt 8 kap. 1 § förelägga institutet att vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen. Föreläggandet får enligt 8 kap. 3 § förenas med vite. Finansinspektionen har också möjlighet att ingripa genom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet, det vill säga 15 kap. LBF och 25 kap. LVM. Det innebär att Finansinspektionen i förlängningen kan återkalla ett tillstånd om institutet inte följer ett föreläggande om att komma till rätta med situationen (se 15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM). De aktuella bestämmelserna ger alltså Finansinspektionen möjlighet att säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som är del av en grupp från tredjeland efterlever kraven. Det behövs därför inte införas några särskilda bestämmelser för att uppfylla kraven i denna del.

Av 1 kap. 9 § förordningen om bank- och finansieringsrörelse följer att Finansinspektionen ska underrätta Eba i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet. Det behöver därför inte införas några särskilda bestämmelser i fråga om kraven i artikel 21b.6 i denna del. Finansinspektionen har med stöd av bemyndigandet i 16 kap. 1 § 16 LBF och 23 kap. 15 § 1 LVM möjlighet att meddela föreskrifter om vilka upplysningar som kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till inspektionen för dess tillsynsverksamhet. Bestämmelser om information som kreditinstitut ska lämna till Finansinspektionen finns i huvudsak i Finansinspektionens föreskrifter (se bland annat FFFS 2014:14 och FFFS 2016:6). Gällande rätt ger därmed Finansinspektionen de verk-

tyg som inspektionen behöver för att kunna begära in information från verksamma institut i Sverige som tillhör grupp från tredje land.

I den del artikel 21b riktar sig till Eba och kommissionen krävs inte heller några nationella genomförandeåtgärder.

8 Tillsyn

8.1 Tillsynens utövande

Utredarens bedömning: Direktivets justeringar i fråga om kraven på tillsynens utövande omfattas av gällande rätt.

Innehållet i direktivet: I artikel 97–99, som innehåller bestämmelser om metoder för att utvärdera instituten, har vissa justeringar och tillägg gjorts. Till följd av att det inte längre medges någon möjlighet att beakta systemrisker som instituten ger upphov till inom ramen för det särskilda kapitalbaskravet (se avsnitt 10.4.1) tas vissa krav i artikel 97.1, 98.1 och 99.2 bort.

I artikel 97.4 görs vidare ett tillägg om att behöriga myndigheter när de genomför en översyn och utvärdering ska tillämpa proportionalitetsprincipen. I artikel 97.4a, som är ny, anges vidare att de behöriga myndigheterna får skräddarsy metoderna för sådan översyn och utvärdering för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil samt den närmare omfattningen av sådana metoder. Det framgår vidare att Eba ska underrättas om skräddarsydda metoder som används och att Eba ska övervaka tillsynsmetoderna och utfärda riktlinjer för tillsynsmetoder.

Av artikel 97.6 framgår vidare att om behöriga myndigheter har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta Eba och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet efterlever Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och

om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, det så kallade fjärde penningtvättsdirektivet. Om det finns en potentiell ökad risk för penningtvätt och finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den som har att övervaka att fjärde penningtvättsdirektivet efterlevs omedelbart underrätta Eba om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vid behov vidta åtgärder i enlighet med direktivet.

I artikel 98.5 har regleringen om justeringar gjorts om när tillsynsbefogenheterna ska utövas i fråga om institutens exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. I stället för att det ska krävas att åtgärder vidtas åtminstone beträffande institut vars ekonomiska värde minskar med mer än motsvarande 20 procent av deras kapitalbas till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna med 200 räntepunkter eller sådan förändring som definieras i Eba:s riktlinjer anges det att tillsynsbefogenheterna ska utövas åtminstone i följande fall:

a) Om ett instituts ekonomiska värde på eget kapital enligt artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 procent av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som gäller räntor.

b) Om ett instituts nettoränteintäkter enligt artikel 84.1 blir föremål för en stor minskning till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de två chockscenarier som ska tillämpas på räntor.

De behöriga myndigheterna ska dock inte vara skyldiga att utöva tillsynsbefogenheter om de, på grundval av den översyn och utvärdering som avses i denna punkt, anser att institutets hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Av artikel 98.5a och 98.7a framgår de tekniska standarder som Eba ska utarbeta och att Eba ska bedöma om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning ska inbegripas i den översyn och utvärdering som genomförs av de behöriga myndigheterna.

Skälen för utredarens bedömning: Av 1 § förordning (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen framgår att Finansinspektionen ansvarar för tillsynen, regelgivningen och tillståndsprövningen som rör finansiella marknader och finansiella företag.

Den granskning och de åtgärder som Finansinspektionen ska utöva respektive vidta enligt artikel 97–99 utgör i varierande utsträckning anvisningar om hur myndigheterna ska utöva tillsynen över instituten. Bestämmelserna har bedömts lämpliga att genomföras på förordningsnivå (se prop. 2005/06:5 s. 343). Av 9 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar framgår att Finansinspektionen i sin tillsyn ska följa de bestämmelser om översyn och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet. Justeringarna i artikel 97–99 omfattas därmed redan av gällande rätt.

I den del artikel 97 och 98 riktar sig till Eba eller kommissionen krävs inte heller några nationella genomförandeåtgärder.

8.2 Tillsynsansvaret på gruppnivå

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, om

1. moderföretaget är ett kreditinstitut,
2. moderföretaget är ett värdepappersbolag och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut,
3. ett värdepappersföretag inom EU är moderföretag till ett kreditinstitut och det i gruppen inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning,
4. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,
5. ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till

- ett kreditinstitut men inte till något motsvarande utländskt företag inom EES,

- ett kreditinstitut och det i gruppen finns motsvarande utländskt företag inom EES men inte något som har en större total balansomslutning, eller
- ett värdepappersbolag och det inte finns något motsvarande utländskt företag inom EES med en större total balansomslutning eller något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES, eller

6. konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 tillsynsförordningen och

- ett kreditinstitut har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES, eller
- ett värdepappersbolag har den största totala balansomslutningen av motsvarande företag inom EES och det inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag inom EES.

I de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.1 tredje stycket, 111.3 b eller 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva tillsynen över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, ska Finansinspektionen trots det utöva sådan tillsyn, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett kreditinstitut inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag i gruppen inom samma EES-land. Motsvarande ska gälla i de fall en annan myndighet än Finansinspektionen enligt artikel 111.3 c i samma direktiv ska utöva tillsynen över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda, om inspektionen på individuell nivå utövar tillsynen över mer än ett värdepappersföretag inom gruppen och summan av de totala balansomslutningarna för dessa är högre än de för motsvarande utländska företag inom samma EES-land.

I de situationer som avses i punkterna 3, 5 b, 5 c och 6 ska Finansinspektionen dock inte utöva tillsynen över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett motsvarande företag inom gruppen och summan av de totala

balansomslutningarna för dessa är högre än för kreditinstitutet respektive värdepappersbolaget.

Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaserade tillsynen, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får på motsvarande sätt när inspektionen utövar tillsynen enligt 4 kap. 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, komma överens med de övriga behöriga myndigheterna att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen.

Tidsfristen i 4 kap. 5 § tillsynslagen ändras från en månad till fyra månader och beslut om riktlinjer för särskild kapitalbas läggs till de beslut som Finansinspektionen är skyldig att komma överens med övriga behöriga myndigheter om.

Direktivets innehåll: I artikel 111 har utgångspunkten för vilken myndighet som ska vara ansvarig för den gruppbaserade tillsynen ändrats från den behöriga myndighet som, i fråga om ett specifikt företag inom gruppen, har beviljat företagets auktorisation till den behöriga myndighet som utövar tillsynen över företaget på individuell nivå. Utgångspunkten i artikel 111.1, det vill säga att moderinstitutets behöriga myndighet ska utöva tillsynen, har vidare ändrats i fråga om modervärdepappersföretag som har kreditinstitut som dotterföretag, där tillsynen flyttas från värdepappersföretagets behöriga myndighet till kreditinstitutets behöriga myndighet. Om det finns fler kreditinstitut ska tillsynen utövas av den myndighet som är behörig för det kreditinstitut som har den största balansomslutningen. Först om inget kreditinstitut är dotterföretag till ett modervärdepappersföretag ska tillsynen utövas av den myndighet som är behörig att utöva tillsyn över modervärdepappersföretaget på individuell nivå.

I fråga om den gruppbaserade tillsynen för grupper där moderföretaget är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat moderholdingföretag inom EU har justeringar gjorts i artikel 111.2–4. I artikel 111.2 klargörs det att den gruppbaserade tillsynen ska utövas av

en behörig myndighet och att det ska vara den behöriga myndighet som utövar tillsynen över institutet på individuell nivå. Artikel 111.3 tar sikte på när två eller flera institut, som är auktoriserade inom unionen, har samma holdingföretag som moderföretag. Utgångspunkten ska i sådana fall vara att tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen. Om det finns flera kreditinstitut i samma grupp ska tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen. Om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen ska tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag i gruppen som har den största totala balansomslutningen.

Ny reglering har också tillkommit genom artikel 111.4 och 111.5. Av artikel 111.4 framgår att om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i tillsynsförordningen ska den gruppbaserade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

I artikel 111.5 görs dock undantag från reglering i artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i vissa fall där moderföretaget är ett värdepappersföretag, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag eller konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 tillsynsförordningen och en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i gruppen. Ansvarig för tillsynen på gruppnivå ska i sådana fall vara den behöriga myndighet vars summa de totala balansomslutningarna för kreditinstitut under dess tillsyn är högst. När moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiell holdingföretag och en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i gruppen, ska ansvarig för tillsynen på gruppnivå vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

Den tidigare artikeln 111.5 har vidare flyttats till artikel 111.6. I bestämmelsen regleras en möjlighet för behöriga myndigheter att komma överens om att utse en annan myndighet som ansvarig för tillsynen på gruppnivå än den som följer av vissa tidigare bestäm-

melser. Förutom språkliga justeringar har ett tillägg gjorts om att sådant undantag kan göras om tillämpningen av regleringen vore olämplig med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet.

Även i artikel 113 har ändringar gjorts. Förutom vissa språkliga justeringar och förtydliganden består ändringarna i stor utsträckning av tillägg kopplade till den nya reglering om att ett institut kan meddelas en riktlinje för särskild kapitalbas, som också ska omfattas av de beslut som de berörda behöriga myndigheter ska komma överens om enligt artikel 113. Tidsfristen för när ett beslut ska fattas avseende åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat som följer av likviditetstillsynen har vidare förlängts från en månad till fyra månader från det att den myndighet som är ansvarig på gruppnivå lämnat en rapport med sin bedömning.

Skälen för utredarens förslag: I detta sammanhang syftar begreppen grupp och gruppnivå på de företag som omfattas av den konsoliderade situationen (se närmare angående begreppet grupp i avsnitt 2.2.3).

Justeringarna i artikel 111 innebär att tillsynsansvaret på gruppnivå, när det finns både kreditinstitut och värdepappersbolag i den grupp som konsolideringen omfattar, knyts till den behöriga myndigheten som utövar tillsynen över kreditinstitutet, även om kreditinstitutet varken är moderföretaget eller det företag som har den största balansomslutningen i gruppen. Om det finns flera kreditinstitut inom gruppen ska den myndighet som utövar tillsynen över det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen utöva tillsynen på gruppnivå, om inte flera kreditinstitut i ett annat land tillsammans har en större balansomslutning än ett sådant kreditinstitut. I den situationen ska tillsynen över den konsoliderade situationen utövas av den behöriga myndigheten i det landet. Först om det inom gruppen saknas ett kreditinstitut ska den behöriga myndigheten för värdepappersbolaget vara ansvarigt för tillsynen på gruppnivå på motsvarande sätt som gäller för kreditinstitut. Direktivets bestämmelser om tillsynsansvar på gruppnivå har tidigare genomförts i 4 kap. 1 § tillsynslagen. Dessa bestämmelser bör justeras med anledning av ändringarna i artikel 111.

I 4 kap. 2 och 3 §§ tillsynslagen bör vidare tillägg enligt artikel 111.6 göras om att Finansinspektionen får komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller

någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen även i situationer när det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av Finansinspektionen enligt 4 kap. första stycket 1–3, 5 och 6 respektive den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i direktivet ska utöva den gruppbaserade tillsynen.

Enligt justeringarna i artikel 113 bör vidare tidsfristen i 4 kap. 5 § första stycket tillsynslagen justeras från en månad till fyra månader och omfattningen av andra stycket utvidgas till att också omfatta riktlinjen om särskild kapitalbas enligt 2 kap. 1 c §.

9 Samarbete och informationsutbyte

9.1 Allmänt

I kapitaltäckningsdirektivet finns flera bestämmelser om krav på samarbete och utbyte av information mellan myndigheter nationellt och internationellt. Sådant samarbete är ett naturligt inslag i de svenska myndigheternas verksamheter då de förutsätts att vid behov bistå och i övrigt samarbeta med andra myndigheter, såväl svenska som utländska. Skyldigheten att samverka kommer bland annat till uttryck i 8 § förvaltningslagen (jfr prop. 2016/17:173 s. 435).

Svenska myndigheter kan dock vara begränsade att dela uppgifter med varandra på grund av att uppgifter omfattas av sekretess. I offentlighets- och sekretesslagen (2009:400, OSL) finns bestämmelser som gör det möjligt att i vissa fall utbyta även sekretessbelagda uppgifter med andra myndigheter, så kallade sekretessbrytande bestämmelser. Möjligheten att röja en sekretessbelagd uppgift för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation regleras i 8 kap. 3 § OSL. Där anges det att en sådan uppgift får röjas, om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning, eller uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen.

I tidigare lagstiftningsärenden har det med hänvisning till 8 kap. 3 § OSL i och för sig bedömts att Finansinspektionen har goda möjligheter att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter i den utsträckning som olika EU-direktiv kräver det och att sådant informationsutbyte därmed kan komma till stånd inom ramen för gällande rätt (jfr prop. 1994/95:50 s. 134 f. och s. 273 f., prop. 1995/96:173

s. 93 ff., prop. 1999/2000:94 s. 56 ff. och prop. 2005/06:45 s. 155). I samband med genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, det så kallade 2006 års kreditinstitutsdirektivet, uttalades dock att det är lämpligt att Finansinspektionens skyldigheter i fråga om informationsutbyte i förhållande till andra utländska behöriga myndigheter slås fast i lag (se prop. 2006/07:5 s. 350). Sådan reglering finns därför i 6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM.

9.2 Samarbete med resolutionsmyndigheter

Utredarens förslag: Skyldigheten för Riksgäldskontoret och Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information med varandra enligt 28 kap. 5 § LOR ska även omfatta samarbete som följer av kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen.

Innehållet i direktivet: I artikel 4.8 anges att om andra myndigheter än de behöriga myndigheterna har rekonstruktionsbefogenheter ska medlemsstaterna se till att dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av planer för rekonstruktion och avveckling. Det ska, genom ett tillägg i direktivet, gälla även i alla andra fall där så krävs enligt direktivet, krishanteringsdirektivet eller tillsynsförordningen.

Skälen för utredarens förslag: Av 1 kap. 3 § LOR framgår att Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet i Sverige. I 28 kap. 5 § anges vidare att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Eba i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet. För att tydliggöra att myndigheterna även är skyldiga att samarbeta och möjliggöra utbyte av sekretessbelagda uppgifter i den mån det följer av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet bör bestämmelsen utvidgas i sådan del. En sådan reglering innebär med stöd av 8 kap. 3 § 2 OSL att Finansinspektionen och Riksgäldskontoret även ska samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska myndigheter.

9.3 Samarbete med myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Utredarens bedömning: Kapitaltäckningsdirektivets krav på samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter som är behöriga enligt kapitaltäckningsdirektivet och myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism omfattas av gällande rätt.

Innehållet i direktivet: I fråga om misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism har särskilda bestämmelser om samarbete och utbyte av information tagits in i artikel 56 g och 117.5.

I artikel 56 g, som är ny, anges att bestämmelserna om tystnadsplikt och användning av förtrolig information inte ska utgöra hinder för utbyte av information som sker inom ramen för tillsynsuppdraget mellan behöriga myndigheter och finansunderrättelseenheter samt myndigheter som ansvarar för tillsynen av kreditinstitut och finansiella institut enligt fjärde penningtvättsdirektivet.

Enligt artikel 117.5 ska dessa myndigheter ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och förse varandra med information som är relevant för deras respektive uppgifter enligt direktivet, tillsynsförordningen och fjärde penningtvättsdirektivet förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten eller myndigheten som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut är belägen.

Skälen för utredarens bedömning: Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är nödvändigt för att kunna upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och integritet. De behöriga myndigheterna spelar, som ansvariga för auktorisation och tillsyn, en viktig roll när det gäller att identifiera och beivra brister. Därför har det bedömts att behöriga myndigheter konsekvent bör beakta frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med detta informera de berörda myndigheter och organ

som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om eventuella resultat av bland annat sin översyn- och utvärderingsprocess och bedömningar av lämpligheten av institutens verksamhet samt vid behov vidta tillsynsåtgärder enligt sina befogenheter (skäl 20 i kapitaltäckningsdirektivet).

I Sverige är Finansinspektionen tillsynsmyndighet, och behörig myndighet, för kreditinstitut och andra finansiella institut både i fråga om efterlevnaden av regelverken om kapitaltäckning och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Det finns ingen sekretessgräns mellan dessa olika tillsynsverksamheter inom Finansinspektionen (se 8 kap. 2 § och 30 kap. 4 § OSL). Finansinspektionen har därmed en samlad överblick över sådana instituts efterlevnad av dessa regelverk samt möjlighet att vid en möjlig ökad risk för penningtvätt och finansiering av terrorism vidta lämpliga åtgärder enligt 15 kap. LBF och 25 kap. LVM.

Finansinspektionen ska vidare i sin tillsynsverksamhet enligt 6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM samarbeta och utbyta information med bland annat andra behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Bestämmelserna omfattar alltså samarbete med Finansinspektionens motsvarigheter i andra medlemsstater, det vill säga andra myndigheter som är behöriga att tillse att kreditinstitut och finansiella institut efterlever regelverken om kapitaltäckning samt penningtvätt och bekämpning av terrorism.

Kapitaltäckningsdirektivets bestämmelser kräver vidare samarbete med den myndighet som enligt artikel 32.1 fjärde penningtvättsdirektivet har inrättats för att förebygga, upptäcka och effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, det vill säga finansunderrättelseenheten i varje medlemsstat. I Sverige är Finanspolissektionen vid Polismyndigheten (Finanspolisen) finansunderrättelseenhet. Av 4 kap. 4 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism följer att om Finansinspektionen vid inspektion eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska inspektionen utan dröjsmål underrätta Polismyndigheten om detta. Med stöd av 8 kap. 3 § 2 OSL möjliggörs också sådan informationslämning till motsvarande utländska

enheter. Kapitaltäckningsdirektivets krav i dessa delar uppfylls således av gällande rätt.

Av artikel 117.5 följer dessutom en skyldighet för finansunderrättelseenheter att samarbeta och utbyta information med myndigheter som är behöriga att utöva tillsynen enligt kapitaltäckningsdirektivet och fjärde penningtvättsdirektivet. När det gäller utbyte av information mellan dessa myndigheter i Sverige finns det inom Polismyndigheten en samordningsfunktion för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Samordningsfunktionen ska fungera som ett forum för informationsutbyte och kunskapsöverföring för de myndigheter som utövar tillsyn över verksamhetsutövare (se 13 och 14 §§ förordningen [2009:92] om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism). Inom ramen för samordningsfunktionen sker visserligen inte utbyte av uppgifter som omfattas av sekretess i respektive tillsynsverksamhet. Sådan sekretess avser dock i stor utsträckning att skydda en utredning eller förfarande i enlighet med straffrätten. Vid sidan av denna samordningsfunktion har Finanspolisen vidare möjlighet att med stöd av 10 kap. 27 § OSL lämna sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda. På motsvarande sätt som Finansinspektionen har Finanspolisen därmed även goda möjligheter att lämna uppgifter till Finansinspektionen och motsvarande utländska myndigheter inom EES i den utsträckning som EU-direktiv föreskriver det och det inte undergräver en pågående utredning eller annat förfarande inom straffrätten (jfr prop. 1999/2000:94 s. 56 ff. och prop. 2005/06:45 s. 155). Det finns därför inte behov av att i detta sammanhang ytterligare reglera Finanspolisens skyldighet att utbyta information med Finansinspektionen eller dess utländska motsvarigheter.

I den del artikel 117 riktar sig till Eba krävs inte några nationella genomförandeåtgärder.

9.4 Samarbete med myndigheter inom EES som har ansvarar för tillämpningen av strukturell uppdelning inom en bankgrupp

Utredarens förslag: Finansinspektionens samarbetsskyldighet ska omfatta även samarbete med myndigheter som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell uppdelning inom en bankgrupp.

Direktivets innehåll: I artikel 56 h, som är ny, anges att bestämmelserna om tystnadsplikt och användning av förtrolig information inte ska utgöra hinder för utbyte av information som sker inom ramen för tillsynsuppdraget mellan behöriga myndigheter och behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp.

Skälen för utredarens förslag: I Sverige finns inte någon särskild reglering för strukturell uppdelning inom en bankgrupp. Finansinspektionen är emellertid skyldig att genom tillägget i artikel 56 h samarbeta och utbyta information med myndigheter i andra medlemsstater som fått ansvar för att tillämpa en sådan reglering som antagits i medlemsstaten. Bestämmelserna om samarbete och utbyte av information i tillsynslagen, LBF och LVM bör därför kompletteras i sådan del.

9.5 Informationslämning till internationella organ

Utredarens förslag: Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

Direktivets innehåll: Enligt artikel 58a, som är ny, ska bestämmelserna om tystnadsplikt och användning av förtrolig information inte hindra behöriga myndigheter att överlämna eller utbyta viss information med följande organ:

a) Internationella valutafonden och Världsbanken med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn.

b) Banken för internationell betalningsutjämning för kvantitativa konsekvensbedömningar.

c) Rådet för finansiell stabilitet för dess tillsynsfunktion.

De behöriga myndigheterna får enligt artikel 58a.2 endast utbyta konfidentiell information efter en uttrycklig begäran från det berörda organet och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat.

b) Begäran är tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring.

c) Den begärda informationen är strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och går inte utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats.

d) Informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften.

e) De personer som har tillgång till informationen är föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

Behöriga myndigheterna får enligt artikel 58a.3 endast överlämna aggregerade eller anonymiserade uppgifter och endast utbyta annan information i den behöriga myndighetens lokaler. I den mån utlämnande av information innefattar behandling av personuppgifter ska enligt artikel 58a.4 all behandling av personuppgifter av det begärande organet uppfylla de krav som föreskrivs i dataskyddsförordningen.

Skälen för utredarens förslag: De i artikel 58a angivna internationella organen är att betrakta som mellanfolkliga organisationer. Även om det med stöd av 8 kap. 3 § OSL finns vissa möjligheter för Finansinspektionen att överlämna även sekretessbelagd information

till sådana organ är det lämpligt att sådan överlämning sker med stöd av en uttrycklig bestämmelse i lag.

Som tidigare konstaterats innehåller 13 kap. LBF, 23 kap. LVM och 6 kap. tillsynslagen bestämmelser som gör det möjligt för Finansinspektionen att utbyta information med andra myndigheter. Det finns emellertid inte någon bestämmelse som reglerar överlämning av information till aktuella organ. En sådan bestämmelse bör därför införas.

Av artikel 58a framgår att information endast får överlämnas eller delas för vissa specifika syften och i vissa särskilt angivna situationer samt hur information får delas. Sådana närmare bestämmelser om under vilka förutsättningar och i vilken utsträckning som information får överlämnas behöver inte uttryckligen anges i lag. Direktivets krav för att få överlämna informationen blir i stället tillämpliga genom att det i lag anges att informationen får lämnas under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig för behandling av personuppgifter som sker hos den som begärt informationen. Det behövs därför inte några särskilda bestämmelser för att genomföra direktivet i den delen.

10 Tillsynsbefogenheter

10.1 Återkallelse av tillstånd i vissa fall

Utredarens förslag: Ett tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse får inte återkallas på grund av att ett globalt systemviktigt kreditinstitut inte uppfyller kraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen.

Innehållet i direktivet: I artikel 18 anges att behöriga myndigheter endast i vissa fall får återkalla en auktorisering som beviljats ett kreditinstitut. Genom en ändring i artikel 18 d får en auktorisering inte återkallas på grund av att kreditinstitutet inte uppfyller tillsynskraven i artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen, det vill säga vissa kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för globalt systemviktiga institut.

Skälen för utredarens förslag: Det finns för närvarande inte något svenskt kreditinstitut som har identifierats som globalt systemviktig. Sådan identifiering görs av Finansinspektionen med utgångspunkt i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1222/2014 av den 8 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut. Det är dock inte uteslutet att ett svenskt kreditinstitut i framtiden kan identifieras som globalt systemviktigt. För att uppfylla direktivets krav ska det i svensk rätt finns ett förbud mot att återkalla ett tillstånd på grund av ett sådant kreditinstitut inte uppfyller tillsynskraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen.

Enligt 8 kap. 1 § tillsynslagen gäller i huvudsak bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet, det vill säga LBF i fråga om kreditinstitut, om ett institut bryter mot till-

synsförordningen. Grundläggande förutsättningarna för att ingripa mot ett kreditinstitut finns i 15 kap. 1 § LBF. Av bestämmelsen framgår att Finansinspektionen ska ingripa om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt lagen, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet. Om överträdelsen är allvarlig ska Finansinspektionen återkalla ett kreditinstituts tillstånd eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Vid en överträdelse som är allvarlig ska Finansinspektionen alltså som utgångspunkt återkalla ett kreditinstituts tillstånd. Det finns varken i LBF eller tillsynslagen något uttryckligt hinder mot att återkalla ett globalt systemviktigt kreditinstituts tillstånd på grund av en överträdelse av kraven i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen. En bestämmelse med sådant innehåll bör därför införas i 15 kap. 1 § LBF.

10.2 Åtgärder mot moderinstitut samt finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag i vissa fall

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett moderinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i tillsynslagen efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå.

LBF:s bestämmelser om ingripande mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem och i form av sanktionsavgift ska tillämpas om ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att tillse att kraven på gruppnivå eller undergruppsnivå i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt 2 kap. 1 och 2 §§ i tillsynslagen efterlevs. Dessa bestämmelser om åtgärder ska vidare tillämpas vid underlåtenhet att ansöka om godkännande enligt 1 a kap. tillsynslagen eller annan överträdelse av kraven i det kapitlet. Vid underlåtenhet att ansöka om godkän-

nande eller annan överträdelse i strid med 1 a kap. får Finansinspektionen även ingripa genom ett föreläggande att inom viss tid upphäva rösträtten.

Innehållet i direktivet: I artikel 64.1 görs tillägg som innebär att behöriga myndigheter ska ges alla tillsynsbefogenheter att ingripa även mot finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag. Enligt en ny punkt i artikel 66.1 preciseras att medlemsstaterna ska se till att det i nationella lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artikel 66.2 för underlåtenhet att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller någon annan överträdelse av de krav som anges i den artikeln.

Genom ett tillägg i artikel 67.1 ska medlemsstaterna se till att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som anges i artikel 67.2 också ska tillämpas när ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i delarna tre, fyra, sex eller sju i tillsynsförordningen eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i direktivet på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Skälen för utredarens förslag: Enligt direktivet ska behöriga myndigheter ha tillgång till en rad åtgärder för att kunna ingripa mot ett institut som inte följer regelverket. I artikel 66 regleras administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för överträdelser av auktoriseringskrav och krav för förvärv av kvalificerade innehav. Av artikel 66.2 framgår de åtgärder som ska kunna tillämpas medan artikel 66.1 anger de situationer när åtgärderna ska tillämpas. I artikel 67.1 anges övriga omständigheter som ska leda till ingripande, medan artikel 67.2 reglerar vilka administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som åtminstone ska kunna tillämpas.

Tillägget i artikel 66.1, om att åtgärder ska kunna vidtas om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underlåtit att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller överträtt något annat krav i den artikeln, riktar sig mot samtliga holdingföretag som är skyldiga att ansöka om godkännande. Tillägget i artikel 67.1 tar dock endast sikte på åtgärder mot moderinstitut, finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moder-

holdingföretag vid underlåtelse att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av vissa tillsynskrav på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Bestämmelserna om ingripande i 15 kap. LBF, 25 kap. LVM samt lagen (1986:436) om näringsförbud är tillämpliga vid instituts överträdelser av bland annat krav i tillsynsförordningen och tillsynslagen, i vilka de aktuella tillsynskraven på grupp och undergruppnivå finns. I 3 § 6 förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar finns vidare bestämmelser om offentliggörande av administrativa sanktioner. Genom dessa bestämmelser ges Finansinspektionen i huvudsak sådana befogenheter att ingripa mot moderinstitut som avses i artikel 67.2 (se prop. 2013/14:228 s. 231 ff.). För att kunna ingripa mot någon som ingår i ett moderinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem behöver dock uppräkningen i 15 kap. 1 a § LBF respektive 25 kap. 1 d § LVM kompletteras.

I fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingsföretag finns vissa möjligheter att ingripa i 8 kap. tillsynslagen. Av 2 § framgår att Finansinspektionen ska förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt tillsynsförordningen, lagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Föreläggandet får enligt 3 § förenas med vite. Genom bestämmelserna har Finansinspektionen möjlighet att kräva att ett visst agerande upphör. Även i fråga om holdingföretag ger därmed redan befintliga bestämmelser möjligheter för inspektionen att vidta åtgärder som motsvarar artikel 66.2 a och b samt 67.2 a, b och d.

Det är emellertid inte möjligt att ingripa mot ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag genom beslut om sanktionsavgifter enligt artikel 66.2c–e och 67.2 e–g. Bestämmelserna i LBF i den delen bör därför göras tillämpliga även i aktuella fall. Likaså bör det införas en möjlighet för Finansinspektionen att besluta att den eller de aktieägare som är ansvariga för överträdelsen inte får företräda sina aktier vid stämman vid underlåtenhet att ansöka om godkännande eller annat agerande i strid 1 a kap. tillsynslagen.

10.3 Tidiga ingripanden

Utredarens bedömning: Tilläggen i artikel 104.1 omfattas av gällande rätt. Den närmare regleringen om möjligheterna för Finansinspektionen att enligt artikel 104.2 kräva extra och mer frekvent rapportering ska vidare genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Innehållet i direktivet: I artikel 104 anges specifikt vilka befogenheter som behöriga myndigheter som ett minimum ska ha för att fullgöra de förpliktelser som följer av direktivet och tillsynsförordningen. Vissa justeringar görs nu i bestämmelsen.

I artikel 104.1 f görs ett tillägg om att möjligheten att kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system även ska inbegripa utkontrakterad verksamhet. I artikel 104.1 j har vissa justeringar gjorts, ifråga om vad möjligheten att kräva extra eller mer frekvent rapportering ska inkludera. Närmare bestämmelser om tillämpningen av artikel 104.1 j har även lagts till i artikel 104.2. Det framgår att rapporteringen endast får åläggas där det relevanta kravet är lämpligt och proportionellt i förhållande till det ändamål för vilket informationen krävs och de uppgifter som begärs inte överlappar varandra. Vid tillsynens utövande ska eventuella ytterligare uppgifter som kan krävas av instituten anses vara överlappande om samma eller i huvudsak samma uppgifter annars redan har rapporterats till den behöriga myndigheten eller kan tas fram av den behöriga myndigheten. Det framgår vidare att den behöriga myndigheten inte får kräva att ett institut rapporterar ytterligare uppgifter om den tidigare har erhållit dem i ett annorlunda format eller på annorlunda detaljnivå och detta annorlunda format eller denna annorlunda detaljnivå inte hindrar den behöriga myndigheten från att framställa uppgifter med samma kvalitet och tillförlitlighet som de som framställts på grundval av de ytterligare uppgifter som annars skulle rapporteras.

Skälen för utredarens bedömning: Artikel 104.1 har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom 8 kap. 1–3 §§ tillsynslagen, 15 kap. 1 § LBF samt 25 kap. 1 § LVM. Dessa lagrum ger Finansinspektionen rätt att genom föreläggande ingripa mot institut som har åsidosatt, eller sannolikt inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla, sina skyldigheter enligt lagar och andra författningar som

reglerar företagets verksamhet m.m. Finansinspektionens möjlighet att förelägga ett institut som bryter mot en författning att vidta åtgärder inom viss tid, ger inspektionen utrymme att ålägga ett institut att vidta de åtgärder som räknas upp i artikel 104 (se prop. 2006/07:5 s. 358 f. och prop. 2013/14:228 s. 222).

Vissa åtgärder i artikel 104.1 har dock bedömts vara av så ingripande karaktär att de ändå har motiverat ett särskilt omnämnande i lagtexten. Varken i fråga om rätten att kräva reduktion av den inneboende risken i institutets verksamheter, produkter och system (punkten f) eller möjligheten för Finansinspektionen kräva extra eller mer frekvent rapportering (punkten j) har det dock bedömts finnas behov av uttrycklig reglering i lag. Justeringarna i dessa delar föranleder i sig inte heller behov av att nu vidta några särskilda lagstiftningsåtgärder.

De tillägg som görs i artikel 104.2 i fråga om möjligheten att kräva extra eller mer frekvent rapportering utgör vidare anvisning om hur Finansinspektionen ska utöva tillsyn över instituten. Liknande reglering har tidigare genomförts på förordningsnivå (jfr 9 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). Det är lämpligt att även den närmare regleringen i denna del bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

10.4 Beslut om ett särskilt kapitalbaskrav

I delarna tre, fyra och sju i tillsynsförordningen finns kapitalbaskrav som avser att täcka risker av olika slag som ett institut kan vara exponerat för. Dessa krav benämns i det följande som minimikrav. I värdepapperiseringsförordningen[1] finns dessutom specifika krav i fråga om värdepapperisering.

Utöver minimikravet finns det i kapitaltäckningsdirektivet ett särskilt kapitalbaskrav som ska täcka risker som inte fullt ut fångas upp av minimikravet. Det kan i dag handla om ett högre kapitalkrav för risker som institutet är exponerat för som inte alls täcks av minimikravet, risker som bara delvis täcks av minimikravet eller tillägg för risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012

Detta särskilda kapitalbaskrav, som också benämns pelare 2-kravet, har genomförts genom bestämmelse i 2 kap. 1 § tillsynslagen.

Genom bankpaketet justeras och förtydligas i viss utsträckning de befintliga bestämmelserna om det särskilda kapitalbaskravet i tillägg till minimikravet. Mot bakgrund av att ett bruttosoliditetskrav om 3 procent tillkommer i tillsynsförordningen, som ett parallellt krav till de riskbaserade kapitalbaskraven, förändras hanteringen av det särskilda kapitalbaskravet genom att det införs ett särskilt krav för att även specifikt hantera risken för alltför låg bruttosoliditet vid sidan av ett krav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Varje särskilt kapitalbaskrav som beslutas av behöriga myndigheter för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet läggs alltså till bruttosoliditetskravet och inte till det riskbaserade minimikravet. Instituten ska vid varje tidpunkt uppfylla båda kraven, men kan använda det kapital som de använder för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav, inbegripet relevant buffertkrav, även för att uppfylla de riskbaserade kapitalbaskraven och det kombinerade buffertkravet (se skäl 15 i kapitaltäckningsdirektivet). På motsvarande sätt kan instituten använda det kapital som de använder för att uppfylla sina riskbaserade kapitalkrav och det kombinerade buffertkravet även för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav med därtill relevant buffertkrav. I den relevanta rangordningen för kapitalbaskrav placeras de särskilda kapitalbaskraven över de relevanta minimikraven och under det kombinerade buffertkravet eller bruttosoliditetsbufferten, beroende på vad som är tillämpligt (se skäl 14 i kapitaltäckningsdirektivet).

Genom bankpaket tillkommer dessutom en möjlighet för behöriga myndigheter att meddela riktlinjer för särskild kapitalbas, även kallade pelare 2-guidance, som avser att ge vägledning om den kapitalbas som ett institut förväntas inneha i tillägg till relevant minimikrav, relevant särskilt kapitalbaskrav och relevant buffertkrav. På så sätt säkerställs att institutets kapitalbas är tillräcklig för att täcka alla risker som ett institut är exponerat för och i tillägg för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera möjliga förluster till följd av finansiell stress. Separata riktlinjer för särskild kapitalbas kan alltså där det behövs komplettera de riskvägda kapitalbaskraven respektive kapitalbaskraven avseende bruttosoliditet, inklusive relevanta buffertkrav. Eftersom riktlinjerna för särskild kapitalbas utgör ett kapital*mål*, och inte

ett kapital*krav*, ska de ligga över kapitalbaskraven i den relevanta rangordningen (se skäl 16 i kapitaltäckningsdirektivet).

I det följande lämnas förslag till genomförande av dessa bestämmelser.

10.4.1 Justeringar avseende det särskilda kapitalbaskravet

Utredarens förslag: När en översyn och utvärdering i fråga om institutets enskilda situation visar att något av kraven i 6 kap. 1–2 a §§, 3, 4 a, 4 b och 5 §§ LBF eller 8 kap. 3–4 a §§ och 5–8 §§ LVM inte är uppfyllt ska ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav fattas om det är osannolikt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid. Ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska också fattas om ett institut vid upprepade tillfällen åsidosatt sin skyldighet att hålla tillräckligt med ytterligare kapital för att täcka den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats eller det finns andra situationer som är specifika för det enskilda institutet som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter. Sådant beslut ska vara skriftligt.

Möjlighet att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav för risker som institutet utsätter det finansiella systemet för tas bort.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av det särskilda kapitalbaskravet.

Innehållet i direktivet: Av artikel 104.1 a framgår att behörig myndighet ska ha befogenhet att kräva att institut har en kapitalbas som överstiger kraven i tillsynsförordningen. I bestämmelsen tas hänvisningen till regler om kapitalbuffertar bort samtidigt som skrivningen om vad kapitalbasen ska täcka ersätts med en hänvisning till villkoren i artikel 104a.

Närmare bestämmelser om det krav på ytterligare kapitalbas som behöriga myndigheter kan besluta om, som tidigare fanns i artikel 104.2 och 104.3, finns nu i justerad form i artikel 104a.1. Möjligheten att enligt tidigare artikel 104.2 besluta om ett särskilt kapitalbaskrav för risker som institutet utsätter det finansiella systemet för återfinns dock inte i artikel 104a.

Genom tillägg i bestämmelsen tydliggörs att det är situationen för det enskilda institutet som ska ligga till grund för ett krav på ytterligare kapitalbas och att ett sådant beslut ska fattas, oavsett vilken situation som föranlett beslutet, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101. Det specificeras också att krav på ytterligare kapitalbas får åläggas för att täcka de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

I de situationer som anges i artikel 104a.1 a–f ska ett institut åläggas ett beslut om en kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som anges i tillsynsförordningen. De tidigare punkterna i artikel 104.2 a–f har i justerad form överförts och motsvaras nu i stort av punkterna a–d i den nya artikel 104a.1. Genom bankpaketet tillkommer dessutom nya situationer när ytterligare kapitalbaskrav ska kunna åläggas. Enligt 104a.1 e ska så kunna ske när ett institut vid upprepade tillfällen underlåter att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka en riktlinje för särskild kapitalbas som har meddelats i enlighet med artikel 104b.3. Av artikel 104a.1 f framgår att ytterligare kapitalbas kan krävas även i andra situationer som är specifika för det enskilda institutet och som enligt den behöriga myndigheten ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

I artikel 104a.2 preciseras när risker eller riskelement enligt punkten 1 a inte anses täckas av eller i tillräcklig omfattning täckas av kapitalbaskraven i delarna tre, fyra och sju i tillsynsförordningen eller de särskilda bestämmelserna i 2 kap. i värdepapperiseringsförordningen. Särskild reglering finns även i denna artikel som behandlar risker eller riskelement som omfattas av övergångsarrangemang eller bestämmelser om undantag för äldre regler som fastställs i direktivet eller tillsynsförordningen och ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret.

Av artikel 104a.5 framgår att den behöriga myndigheten för varje institut skriftligen ska motivera beslutet att ålägga ett krav på ytterligare kapitalbas åtminstone genom att tydligt redovisa den fullständiga bedömningen av de faktorer som avses i punkterna 1–4 i samma artikel. I fråga om ett särskilt krav på grund av att institutet vid upprepade tillfällen underlåtit att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104b ska motiveringen inbegripa en särskild

redogörelse för motiven till att införandet av en riktlinje om ytterligare kapitalbas inte längre anses tillräckligt.

Skälen för utredarens förslag: I 2 kap. 1 § tillsynslagen regleras det särskilda kapitalbaskravet. Med hänsyn till de förändringar som gjorts i kapitaltäckningsdirektivet i denna del behöver bestämmelsen justeras.

Det tydliggörs nu i kapitaltäckningsdirektivet att det är institutets enskilda situation som ska ligga till grund för ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav, vilket bör framgå av lag. Kravets institutsspecifika karaktär medför att möjligheten att använda det som ett verktyg för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker som institutet ger upphov till begränsas (se skäl 14 i kapitaltäckningsdirektivet). Vad som tidigare angetts i artikel 104.3 d om att bedömningen av systemrisker ska beaktas i samband med att en lämplig nivå för kapitalbasen fastställs återfinns inte heller i den nya regleringen. Skrivningen i 2 kap. 1 § om att det särskilda kapitalbaskravet ska täcka risker som institutet utsätter det finansiella systemet för bör därför tas bort (jfr 2013/14:228 s. 226). Det anförda hindrar dock inte att risker som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil täcks av kravet.

De situationer som tidigare angetts kunna ligga till grund för ett beslut om särskilt kapitalbaskrav har överförts i viss justerad form till den nya regleringen. De justeringar avseende utformningen som gjorts i artikel 104a.1 a–d torde inte innebära några ändringar i sak. Dessa täcks därmed redan av den befintliga lagstiftningen i 2 kap. 1 § första stycket 1 och 2. Ett förtydligande bör dock, med hänsyn till tillägget i artikel 104a.1 a i förhållande till tidigare artikel 104.2 b, göras i 2 kap. 1 § andra stycket 1 om att ett särskilt kapitalbaskrav ska beslutas på grund av att något av de angivna kraven i 6 kap. LBF eller 8 kap. LVM inte är uppfyllda endast om det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan uppfyllas inom en lämplig tidsram.

De aktuella bestämmelserna i LBF och LVM avser att motsvara kraven i artikel 73 och 74 i kapitaltäckningsdirektivet (se prop. 2006/07:5 s. 133 ff., 140 f. och 362). Även vad som anges i artikel 393 i tillsynsförordningen omfattas av bestämmelserna (jfr prop. 2006/07: 5 s. 288 f.). Sedan det särskilda kapitalbaskravet infördes har det dock genom 6 kap. 2 a och 2 b §§ LBF respektive 8 kap. 4 a och 4 b §§ LVM införts bestämmelser som inte anknyter

till kraven i artikel 73 eller 74 i kapitaltäckningsdirektivet eller 393 i tillsynsförordningen. Hänvisningarna till bestämmelserna, som genom förslagen i detta betänkande blir 6 kap. 2 b och 2 c §§ LBF respektive 8 kap. 4 b och4 c §§ LVM, bör därför tas bort.

Vad som avses med risker eller riskelement som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av minimikraven och de särskilda bestämmelserna i 2 kap. i värdepapperiseringsförordningen har vidare förtydligats i artikel 104a.2. Preciseringarna avser att tydliggöra de omständigheter under vilka det särskilda kapitalbaskravet ska beslutas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och stärka en väl fungerande inre marknad (se skäl 13 i kapitaltäckningsdirektivet). Bestämmelsernas detaljerade karaktär gör att de är lämpliga att genomföra genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Enligt befintligt bemyndigande i 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av en lämplig nivå för kapitalbasen i samband med en översyn och utvärdering av ett institut. Med bemyndigandet avsågs innehållet i den tidigare artikel 104.3 genomföras. Motsvarande bestämmelse återfinns inte längre i direktivet. Bemyndigandet bör därför justeras för att i stället omfatta genomförandet av artikel 104a.2.

Artikel 104a.1 e och f utgör tillägg i förhållande till tidigare reglering. Kompletteringar bör därför göras i 2 kap. 1 § tillsynslagen så att det uttryckligen framgår att ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav ska fattas om institutet vid upprepade tillfällen underlåtit att upprätta eller bibehålla en riktlinje om särskild kapitalbas som Finansinspektionen meddelat (artikel 104a.1 e) eller det finns andra omständigheter som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter som är specifika för det enskilda institutet (artikel 104a.1 f).

Artikel 104a.1 f är generellt utformad. Bestämmelsen avser situationer där det i samband med en översyn eller utvärdering som gjorts enligt artikel 97 och 101 framkommit andra tillsynsmässiga betänkligheter avseende institutets specifika situation utöver de som uttryckligen anges i artikel 104a.1 a–e. En sådan situation skulle kunna vara att det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 2 kap. 1 § första stycket 1. I likhet med den nuvarande regleringen (se 2 kap. 1 § första stycket 3) bör denna grund för att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav uttryckas särskilt i lag.

Det är inte självklart vilka andra omständigheter som skulle kunna ge anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter, som inte redan omfattas av artikel 104a.1 a–e. Det har inte heller närmare preciserats vilka omständigheter som skulle kunna ligga till grund för ett beslut enligt bestämmelsen. Sannolikt är avsikten att bestämmelsen ska kunna tillämpas på omständigheter av olika slag som skulle kunna bli aktuella. Det är därför inte möjligt att uttömmande redogöra för de omständigheter som skulle kunna ligga till grund för ett beslut enligt bestämmelsen. Det överlämnas därför till rättstillämpningen att i enskilda fall bedöma vilka omständigheter som kan bli aktuella.

Det anges redan i 2 kap. 1 § att Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav. Ordalydelsen i sig medger alltså inte något utrymme för Finansinspektionen att avstå från att besluta om särskilda kapitalbaskrav. Av 32 § förvaltningslagen följer dessutom att ett sådant beslut ska motiveras. Eftersom det varken i tillsynslagen eller förvaltningen finns krav på att ett beslut ska vara skriftligt behöver dock 2 kap. 1 § kompletteras i sådan del. I övrigt föranleder tydliggörandet i artikel 104a.5 inte några särskilda åtgärder.

10.4.2 De särskilda kapitalbaskravens närmare omfattning

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska uppfylla dels ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, dels ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, när den kapitalbas som respektive minimikrav täcker inte bedöms tillräcklig.

Utredarens bedömning: Direktivets närmare reglering om de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av de särskilda kapitalbaskraven ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Innehållet i direktivet: Av artikel 104a.3 framgår att behöriga myndigheter ska fastställa det ytterligare krav på kapitalbas som ska krävas enligt artikel 104a.1 a, dels om det krävs för att kunna hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av del tre och fyra i tillsynsförordningen och 2 kap. värdepapperiseringsförordningen, dels om det krävs för att kunna hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av tillsynsförordningen. Nivån på det ytterligare kapitalbaskravet enligt artikel 104a.1 a ska fastställas som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt och de relevanta kapitalbaskraven i tillsynsförordningen och, i fråga om kravet avseende andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, i 2 kap. i värdepapperiseringsförordningen.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Justeringarna i direktivet innebär att Finansinspektionen vid behov ska besluta om dels ett särskilt riskbaserat kapitalbaskrav, dels ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet. Det bör också tydligt framgå av tillsynslagen.

Direktivets närmare reglering tydliggör de minimikrav som ska beaktas vid bestämmande av lämplig nivå för respektive särskilda kapitalbaskrav till den del de avser att täcka risker eller riskelement som inte redan täcks av tillsynsförordningen eller värdepapperiseringsförordningen. Vidare framgår det att nivån på det särskilda kapitalbaskravet ska utgöras av skillnaden mellan den nivå som den behöriga myndigheten anser vara tillräcklig och respektive minimikrav. Det är lämpligt att denna närmare reglering genomförs genom föreskrifter på lägre nivå än lag med stöd av bemyndigandet i 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen, som bör justeras för att tydligare omfatta artikel 104a.3 (se även avsnitt 10.4.1).

10.4.3 Typ av kapital och kapitalkravens inbördes relation

Utredarens förslag: De särskilda kapitalbaskraven ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital. Med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet får Finansinspektionen dock när det bedöms nödvändigt kräva att institutet ska uppfylla de särskilda kapitalbaskraven med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. det krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen,
2. det kombinerade buffertkravet i 2 kap. 2 § buffertlagen, eller
3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats, om riktlinjen avser andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. det krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen,
2. bruttosoliditetsbufferten i artikel 92.1a i tillsynsförordningen, eller
3. den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats, om riktlinjen avser risken för alltför låg bruttosoliditet.

Innehållet i direktivet: I artikel 104a.4 regleras vilket kapital som det ytterligare kapitalbaskravet får täckas med. Det anges att minst tre fjärdedelar av kapitalbaskravet ska täckas av primärkapital och att sedan minst tre fjärdedelar av primärkapitalkravet ska bestå av kärnprimärkapital. Behöriga myndigheter får dock göra undantag och kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital. Så får ske när det är nödvändig och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

Den kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna får inte samtidigt användas för att uppfylla vissa andra krav. Den ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte samtidigt användas för att uppfylla artikel 92.1 a, b och c, det kombinerade buffertkravet eller den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 som hanterar andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. Vad gäller den ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet får kapitalbasen inte användas för att samtidigt uppfylla bruttosoliditetskravet, bruttosoliditetsbufferten enligt artikel 92.1a tillsynsförordningen och den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 som hanterar risken för alltför låg bruttosoliditet.

Skälen för utredarens förslag: Direktivet ställer upp krav i fråga om vilken typ av kapital som de särskilda kapitalbaskraven ska uppfyllas med. Gällande rätt innehåller inte några motsvarande bestämmelser.

Av direktivet följer att minst tre fjärdedelar av kapitalbaskravet ska täckas med primärkapital och att minst tre fjärdedelar av det kapitalet ska bestå av kärnprimärkapital. Det noteras att detta avser både det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet och det särskilda kapitalbaskravet för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, trots att det annars inte finns några skyldigheter att uppfylla krav i fråga om bruttosoliditet med kärnprimärkapital. Det finns dock inte utrymme att frångå direktivet i denna del i fråga om det särskilda kapitalbaskravet avseende alltför låg bruttosoliditet. Bestämmelsen bör därför genomföras avseende båda kraven.

Direktivets krav på vilken typ av kapital som det särskilda kapitalbaskravet får fyllas med är miniminivåer som Finansinspektionen har möjlighet att frångå (se artikel 104a.4 andra stycket). Det bör därför framgå av lag att Finansinspektionen har möjlighet att göra undantag och kräva att kravet ska uppfyllas med mer primärkapital eller kärnprimärkapital. Undantag ska endast kunna göras när det bedöms nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet. Det är inte lämpligt att närmare precisera generella omständigheter som ska kunna ligga till grund för ett sådant undantag. Vad som ska anses nödvändigt får i stället prövas

från fall till fall utifrån de omständigheter som är aktuella. Att ett undantag ska vara nödvändigt ger emellertid uttryck för att undantaget särskilt ska kunna motiveras i det enskilda fallet.

Regleringen klargör hur kapitalkraven och buffertkraven förhåller sig till varandra och säkerställer att kraven inte uppfylls med samma kapitalbas. Genom att kraven hänförliga till bruttosoliditetskravet kan täckas med kapital som används för att täcka andra risker än sådana som är hänförliga till bruttosoliditet, och vice versa, tydliggörs att det rör sig om två parallella krav som kompletterar varandra. Det är lämpligt att även direktivets krav i dessa delar genomförs genom bestämmelser i lag.

10.4.4 Riktlinjer för särskild kapitalbas

Utredarens förslag: Ett institut ska inom ramen för sin riskhantering fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredställande kapitalbasnivåer.

Som en del i sin översyn och utvärdering ska Finansinspektionen bestämma lämpliga kapitalbasnivåer och utifrån dessa meddela institutet sådan riktlinje för särskild kapitalbas som ska gälla för institutet utifrån vad som är relevant.

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för särskild kapitalbas för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. det krav som följer av artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen, eller
2. det särskilda kapitalbaskrav som beslutats för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet eller,
3. det kombinerade buffertkravet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla en riktlinje för risken för alltför låg bruttosoliditet får inte användas för att uppfylla

1. det krav som följer av 92.1 d i tillsynsförordningen,
2. det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet, eller

3. bruttosoliditetsbufferten i artikel 92.1a i tillsynsförordningen.

Utredarens bedömning: Vad som anges i artikel 104b.6 om att ett underlåtande att följa en riktlinje för särskild kapitalbas inte ska utlösa de restriktioner som avses i artikel 141 och 141b omfattas av gällande rätt.

Innehållet i direktivet: I artikel 104b ges behöriga myndigheter en möjligt att även meddela ett institut riktlinjer för kapitalbas som institutet förväntas hålla för att till exempel täcka risker och hantera framtida stresscenarier och som överstiger de relevanta minimikraven på kapitalbas, det relevanta ytterligare kapitalbaskravet och, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkravet eller bruttosoliditetsbufferten.

Det är instituten som enligt artikel 104b.1 först, i enlighet med de strategier och processer som avses i artikel 73, ska fastställa sitt interna kapital till en tillfredställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som institutet är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stresscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100. Behöriga myndigheter ska enligt artikel 104b.2 regelbundet se över den nivå på det interna kapitalet som fastställs och i samband med det fastställa den totala kapitalbasnivå som de anser vara lämplig.

Enligt artikel 104b.3 ska behöriga myndigheter meddela instituten sin riktlinje för ytterligare kapitalbas. Riktlinjen ska avse den kapitalbas som överstiger det relevanta kapitalbasbelopp som krävs i enlighet med delarna tre, fyra och sju i tillsynsförordningen, kapitel 2 värdepapperiseringsförordningen, artiklarna 104.1 a och 128.6 i kapitaltäckningsdirektivet eller i enlighet med artikel 92.1a i tillsynsförordningen, beroende på vad som är relevant, för att nå den totala kapitalbasnivå som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig.

Av artikel 104b.4 framgår att riktlinjen ska vara institutsspecifik och att den får täcka risker som omfattas av det relevanta ytterligare kapitalbaskravet som ålagts endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven. Av artikel 104b.5 framgår vidare att den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats inte ska användas för att även uppfylla det relevanta minimikravet, det relevanta ytterligare

kapitalbaskravet och, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkrav eller bruttosoliditetsbufferten.

Av artikel 104b.6 framgår att underlåtelse att uppfylla riktlinjerna inte ska utlösa de utdelningsrestriktioner som föreskrivs i artikel 141 och 141b i direktivet så länge det kombinerade buffertkravet eller bruttosoliditetsbufferten uppfylls. Om ett institut upprepade gånger underlåter att uppfylla kapitalmålet har den behöriga myndigheten dock rätt att vidta tillsynsåtgärder och vid behov ålägga ytterligare kapitalbaskrav.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Bankpaketets tillägg i artikel 104b innebär att behöriga myndigheter kan meddela institut att de förväntar sig att institutet har en kapitalbas för att till exempel täcka risker och hantera framtida stresscenarier som inte täcks av minimikraven, de särskilda kapitalbaskraven och det kombinerade buffertkravet eller kravet på en bruttosoliditetsbuffert. Det kan till exempel bli aktuellt när resultatet av ett stresstest visar risker vid eventuell finansiell stress, som inte täcks av andra krav. Ett sådant meddelande till instituten benämns i direktivet som riktlinje för ytterligare kapitalbas. Företeelsen bör ha motsvarande benämning i svensk rätt även om begreppet ”riktlinje” kan förväxlas med rättsregler som till exempel Eba utfärdar (Eba Guidelines). En riktlinje för särskild kapitalbas får täcka risker som omfattas av beslut om särskilt kapitalbaskrav endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks av det kravet.

Varje institut ska i enlighet med de strategier och processer som avses i artikel 73 fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå. Av 6 kap. 2 § andra stycket LBF och 8 kap. 4 § tredje stycket LVM framgår visserligen redan att institut ska ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Bestämmelserna anger emellertid inte uttryckligen att instituten också ska fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som institutet är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stressscenarier. För att tydliggöra institutens skyldighet i sådan del bör en bestämmelse med ett sådant innehåll införas.

Finansinspektionens skyldighet att i sin översyn och utvärdering regelbundet se över nivån på det interna kapitalbehovet som fastställts av instituten och utifrån institutens enskilda situation fastställa en lämplig total kapitalbasnivå bör också framgå av lag. Där ska det också anges att Finansinspektionen utifrån den totala kapitalbasnivån ska meddela institutet riktlinjer för särskild kapitalbas. För att kunna kommunicera den riktlinje som instituten förväntas uppfylla bör meddelandet vara motiverat på ett sådant sätt att skälen till riktlinjen framgår.

Riktlinjen ska motsvara skillnaden mellan den totala kapitalbasnivån och den kapitalbas som omfattas av övriga kapitalkrav. Med övriga kapitalkrav avses det relevanta minimikravet, det relevanta särskilda kapitalbaskravet och det kombinerade buffertkravet alternativt bruttosoliditetsbufferten. På motsvarande sätt som för de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen bör det i fråga om riktlinjerna för särskild kapitalbas av lag framgå att samma kapitalbas som används för att täcka övriga relevanta kapitalkrav inte får användas för att uppfylla relevant riktlinje.

De meddelade riktlinjerna för särskild kapitalbas är flexibla på så sätt att enstaka brister ifråga om att underlåta att hålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje för särskild kapitalbas som meddelats i sig inte ska leda till några ingripanden så länge institutet uppfyller relevanta minimikrav, särskilda kapitalbaskrav och buffertkrav. Kapitaltäckningsdirektivets bestämmelser om att sådana överträdelser inte ska utlösa restriktioner enligt artikel 141 och 141b avser att förtydliga att riktlinje för kapitalbas inte är en del av buffertkraven och att bestämmelserna om restriktioner därför inte ska tillämpas.

Varken bestämmelserna i 8 kap. eller i 8 a kap. buffertlagen är dock möjliga att tillämpa enbart på grund av underlåtenhet att uppfylla riktlinje för särskild kapitalbas som Finansinspektionen meddelat. Det behöver därför inte vidtas några särskilda åtgärder för att genomföra direktivet i denna del. Som tidigare påpekats kan Finansinspektionen dock vid upprepade brister att uppfylla en sådan riktlinje för särskild kapitalbas besluta om ett särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen.

10.4.5 Skyldigheten att informera resolutionsmyndigheter om ett beslut

Utredarens förslag: Finansinspektionen ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de särskilda kapitalbaskrav som beslutats och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelats.

Innehållet i direktivet: I artikel 104c anges att behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut enligt artikel 104.1 a och om eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som de meddelar institut i enlighet med artikel 104b.3.

Skälen för utredarens förslag: De särskilda kapitalbaskraven och riktlinjerna för särskild kapitalbas är relevanta för resolutionsmyndigheternas beräkningar av de krav som instituten har att förhålla sig till och bevakning med anledning av bestämmelser om resolution. Det är därför av vikt att resolutionsmyndigheterna meddelas om dessa när de beslutats respektive meddelats. Direktivets krav i denna del bör genomföras i lag.

Det torde i första hand vara Riksgäldskontoret som är relevant för Finansinspektionen att underrätta. Det kan dock inte uteslutas att det i ett visst fall kan vara relevant att underrätta en utländsk resolutionsmyndighet. Finansinspektionens skyldighet bör därför omfatta såväl Riksgäldskontoret, som utländska resolutionsmyndigheter.

10.5 Ingripande genom ett särskilda likviditetskrav

Utredarens förslag: Finansinspektionens beslut om ett särskilt likviditetskrav ska inte längre täcka de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

Innehållet i direktivet: I artikel 105 har kravet i punkten d om att beakta systemrelaterade likviditetsrisker som hotar de finansiella marknaderna i den berörda medlemsstaten när lämplig nivå på likviditetskraven fastställts tagits bort.

Skälen för utredarens förslag: Artikel 105 har tidigare genomförts i 2 kap. 2 § tillsynslagen. Mot bakgrund av att artikel 105 d har tagits bort ska Finansinspektionens beslut om särskilda likviditetskrav inte längre täcka de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för. Ett beslut om särskilt likviditetskrav ska dock kunna fattas om det är nödvändigt för att täcka de likviditetsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för (jfr prop. 2013/14:228 s. 230).

11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

11.1 Ikraftträdandebestämmelser

Utredarens förslag: Lagändringarna i fråga om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret ska träda i kraft den 28 juni 2021 och i fråga om ingripande och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls ska träda i kraft den 1 januari 2022. Lagändringarna i övrigt ska träda i kraft den 29 december 2020.

Innehållet i direktivet: Av artikel 2 i ändringsdirektivet avseende kapitaltäckningsdirektivet framgår att medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i direktivet från och med den 29 december 2020. De bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artiklarna 84, 98.5 och 98.5a i ursprungsdirektivet ska dock tillämpas från och med den 28 juni 2021 och de bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artiklarna 141b, 141c och 142.1 i ursprungsdirektivet ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Utredarens bedömning: Varken artikel 98.5 eller 98.5a i ursprungsdirektivet föranleder några åtgärder i lag. Lagändringar i LBF och LVM föreslås dock genomföra artikel 84 i fråga om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. Dessa bör träda i kraft den 28 juni 2021. Det nya 8 a kap. buffertlagen avseende ingripande och restriktioner om bruttosoliditetsbufferten inte uppfylls, som genomför artiklarna 141b, 141c och ändringarna i 142.1, bör vidare träda i kraft den 1 januari 2022. Övriga lagändringar bör träda i kraft den 29 december 2020.

11.2 Övergångsbestämmelser

Godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Utredarens förslag: Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 får fortsätta verksamheten, men ska senast den 28 juni 2021 ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt 1 a kap. samma lag.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 159a ska finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a senast den 28 juni 2021. Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande senast den 28 juni 2021 ska lämpliga åtgärder vidtas enligt artikel 21a.6. Under övergångsperioden ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbefogenheter som tilldelats dem genom direktivet med avseende på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som omfattas av godkännande i enlighet med artikel 21a vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn.

Skälen för utredarens bedömning: Övergångsbestämmelserna i ändringsdirektivet ger finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som vid ikraftträdandet av direktivet redan fanns extra tid på sig för att ansöka om godkännande. Det anges emellertid inte om samma tid ska gälla för att ansöka om undantag från kravet på godkännande. Eftersom sådana ansökningar har ett nära samband med varandra är det naturligt att tidpunkten för när dessa ska vara gjorda överensstämmer. Avsikten torde inte ha varit att dessa ska behandlas olika. Det bör därför införas en övergångsbestämmelse som ger finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 möjlighet att avvakta med ansökningar om godkännande och undantag från kravet på godkännande till senast den 28 juni 2021.

Aktuella finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag tillåts därmed fortsätta sin verksamhet under ytterligare en tid även utan att en ansökan om godkännande har gjorts. Om en ansökan därefter inte vidtas kan Finansinspektionen tillämpa bestäm-

melserna om ingripande i 8 kap. 2 och 2 a §§. Det förhållandet att holdingföretagen medges längre tid för att ansöka om godkännande inverkar emellertid i sig inte på Finansinspektionens tillsyn på gruppnivå. Finansinspektionen har därmed även under övergångsperioden möjlighet att använda sig av de nödvändiga tillsynsbefogenheter som finns i tillsynslagen med avseende på dessa företag.

Intermediära moderföretag inom EU

Utredarens förslag: Grupper från tredjeland, som bedrev verksamhet via fler än ett institut i EU och som hade ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder eller mer den 27 juni 2019, ska uppfylla kraven på ett, eller i undantagsfall två, intermediära moderföretag i 7 kap. 4–6 §§ tillsynslagen senast den 30 december 2023.

Innehållet i direktivet: Grupper från tredjeland som bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder euro eller mer den 27 juni 2019 ska enligt artikel 21b.8 ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller, om förutsättningarna för det är uppfyllda, två intermediära moderföretag inom EU senast den 30 december 2023.

Skälen för utredarens bedömning: Grupper från tredjeland som redan i samband med direktivets ikraftträdande bedrev sådan verksamhet som kräver ett, eller i undantagsfall två intermediära holdingföretag, tillåts extra tid för att säkerställa att kraven i sådan del är uppfyllda. Det bör framgå av övergångsbestämmelserna till tillsynslagen.

DEL C

Krishantering

12 Nya begrepp och definitioner

12.1 Nedskrivningsbar skuld, kvalificerad skuld och efterställda kvalificerade instrument

Utredarens förslag: *Nedskrivningsbara skulder* ersätter termen kvalificerade skulder för skulder som inte är undantagna från nedskrivning. Termen *kvalificerade skulder* ska i stället avse de nedskrivningsbara skulder som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. *Efterställda kvalificerade instrument* avser kvalificerade skulder som får användas för att uppfylla nivåkraven på efterställning genom samma hänvisning till tillsynsförordningen som i ändringsdirektivet.

Innehållet i direktivet: Enligt ändringen av artikel 2.1.71 ska beteckningen på det som tidigare benämnts kvalificerade skulder ändras till *nedskrivningsbara skulder*. Begreppet *kvalificerade skulder* ska i stället enligt artikel 2.1.71a definieras som nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45f.2a i detta direktiv samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i tillsynsförordningen. Enligt artikel 2.1.71b ska *efterställda kvalificerade instrument* avse instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.3–5 i samma förordning. Undantaget avser resolutionsmyndighetens möjlighet att tillåta andra skulder som kvalificerade instrument än de som uppfyller artikel 72a i tillsynsförordningen.

Skälen för utredarens förslag

Nedskrivningsbara skulder

Enligt 2 kap. 2 § är kvalificerade skulder de som inte är uttryckligen undantagna från nedskrivning. De skulder som ett företag får uppfylla minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kallas medräkningsbara kvalificerade skulder. Enligt den nya ordningen ska skulder som inte är undantagna från nedskrivning kallas *nedskrivningsbara skulder*. Skulder som når kvalificeringskraven för att användas till att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska heta *kvalificerade skulder*. Ändringen genomförs i lag.

Kvalificerade skulder

Den nya definitionen av kvalificerade skulder kan jämföras med vad som i dag kallas medräkningsbara skulder, det vill säga sådana skulder som utöver kapitalbas får räknas som en skuld för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (*eng. MREL*). Genomförandet föreslås genom relevanta paragrafer i 4 a kap. Hit räknas också den delen av supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren artikel 72a.1.b tillsynsförordningen. Definitionen ska framgå av lag.

Efterställda kvalificerade instrument

Med termen efterställda kvalificerade instrument avses kvalificerade skulder som får användas av resolutionsenheter för att uppfylla direktivets nya krav på efterställning, se avsnitt 14.8 och 14.9. Riksgäldskontoret kan enligt artikel 72b.3–5 tillsynsförordningen tillåta att skulder som inte uppfyller förordningens förutsättningar ändå ska räknas som en kvalificerad skuld. De senare omfattas uttryckligen inte av definitionen. Definitionen ska framgå av lag.

12.2 Resolutionsenhet och resolutionsgrupp

Utredarens förslag: En *resolutionsenhet* ska avse en juridisk person för vilken en resolutionsplan anger en resolutionsåtgärd.

En *resolutionsgrupp* ska bestå av en resolutionsenhet och de av dess dotterföretag som omfattas av samma resolutionsgrupp enligt resolutionsplanen och som inte själv är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet.

Innehållet i direktivet: Krishanteringsdirektivet ska möjliggöra resolutionsstrategier med såväl en enda ingångspunkt som med flera ingångspunkter. Strategin med en enda ingångspunkt innebär att koncernen typiskt sätt utgör en resolutionsgrupp och att resolutionsgruppen sätts i resolution genom att resolutionsåtgärder tillämpas på resolutionsenheten, normalt moderföretaget. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter kan koncernen utgöras av flera resolutionsgrupper med var sin resolutionsenhet.

En *resolutionsenhet* är enligt artikel 2.1.83a antingen en juridisk person som är etablerad i EU för vilken koncernresolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller ett institut som inte utgör en del av en koncern men där den individuella resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.

En *resolutionsgrupp* består enligt artikel 2.1.83b av en resolutionsenhet och dess dotterföretag, under förutsättning att dotterföretagen inte själva är resolutionsenheter eller dotterföretag till andra resolutionsenheter eller är juridiska personer som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag (det vill säga det kan inte vara dotterföretag till dotterföretag i tredje land som inte ingår i resolutionsgruppen). För att ett dotterföretag i tredjeland ska kunna bli föremål för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder krävs särskilda arrangemang för samarbete och samordning (se artikel 12.1 d och 3 c och artikel 45f.1 sista stycket). Vilka dotterföretag som ska uppfylla krav på kapitalbas och kvalificerade skulder framgår av artikel 45f.1. Se även avsnitt 14.3 nedan.

En resolutionsgrupp kan enligt definitionen också vara ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det

centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.

Skälen för utredarens förslag: Begreppen är centrala för bestämmelserna om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ett företag som enligt resolutionsplanen i händelse av fallissemang ska tas om hand genom tillämpning av en resolutionsåtgärd ska kallas resolutionsenhet. Ett institut som inte ingår i en resolutionsgrupp är således också en resolutionsenhet, se avsnitt 12.3 och 14.2. En resolutionsenhet kan tillsammans med ett dotterföretag utgöra en resolutionsgrupp. Dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder utgörs till största delen av en skuld till resolutionsenheten. Definitionerna av resolutionsenhet och resolutionsgrupp ska framgå av lag.

I enlighet med motiveringen under avsnitt 12.3 nedan föreslås inget genomförande av definitionen av en resolutionsgrupp som består av ett centralt organ som resolutionsenhet med underliggande kreditinstitut.

12.3 Tillämpningsområde

12.3.1 Omfattade företag och grupper

Utredarens förslag: *Globalt systemviktigt institut* definieras genom hänvisning till artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen.

Globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU definieras genom hänvisning till artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen.

Europeiskt systemviktig resolutionsenhet är en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som enskilt eller, om den ingår i en resolutionsgrupp, samlat har tillgångar som överskrider motsvarande 100 miljarder euro.

Nationellt systemviktig resolutionsenhet är en resolutionsenhet som enligt beslut av Riksgäldskontoret ska omfattas av de bestämmelser som avser en europeiskt systemviktig resolutionsenhet.

Större dotterföretag definieras genom hänvisning till artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen.

Utredarens bedömning: Det saknas tillräckliga skäl att införa krishanteringsdirektivets bestämmelser om centrala organ.

Innehållet i direktivet: Ett *globalt systemviktigt institut* är enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen ett globalt systemviktigt institut fastställt i enlighet med artikel 131.1 och 131.2 i kapitaltäckningsdirektivet. Ett globalt systemviktigt institut kan enligt artikel 131.1 a och b vara både en koncern och ett enskilt institut.

Enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen är ett *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU* en globalt systemviktig bankgrupp eller bank som inte är ett globalt systemviktigt institut och som anges i den förteckning över globala systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av Rådet för finansiell stabilitet (FSB).

Artikel 45c.5 innehåller särskilda bestämmelser för en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro.

Enligt artikel 45c.6 kan resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa de krav som fastställs i artikel 45c.5 på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, förutsatt att resolutionsenheten bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. När resolutionsmyndigheten fattar ett sådant beslut ska den även beakta

a) förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen,

b) i vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad, samt

c) i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsgruppsnivå på konsoliderad basis.

Större dotterföretag är enligt artikel 4.1.135 tillsynsförordningen dotterföretag som på individuell nivå eller gruppnivå antingen innehar mer än 5 procent av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade riskvägda tillgångar, genererar mer än 5 procent av det ursprungliga moderföretagets totala rörelseintäkter eller vars totala exponeringsmått för bruttosoliditetsgraden enligt artikel 429.4 i tillsynsförordning utgör mer än 5 procent av det ursprungliga moder-

företagets konsoliderade totala exponeringsmått för bruttosoliditetsgraden. Vid bestämning av det större dotterföretaget ska, i de fall där artikel 21b.2 i krishanteringsdirektivet är tillämplig, de två intermediära mellanvarande moderföretagen inom EU räknas som ett enda dotterföretag på grundval av deras konsoliderade situation.

Skälen för utredarens förslag och bedömning

Globalt systemviktiga institut

Globalt systemviktiga institut, på engelska Global Systemically Important Institutions (G-SII), ska uppfylla det minimikrav på total förlustabsorberingsförmåga (Total Loss Absorbing Capacity, TLAC) som anges artikel 92a i tillsynsförordningen. Är det en resolutionsenhet som omfattas av Riksgäldskontorets resolutionsplanering, kan TLAC-kravet komma att kompletteras med ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Definitionen bör därför framgå av lag.

Globalt systemviktigt institut utanför EU

Globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU omfattas inte av krishanteringsdirektivets nya definitioner. I artikel 45d finns emellertid bestämmelser om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder avseende stora dotterföretag till sådana institut, se definitionen av större dotterbolag nedan, som nu genomförs i svensk rätt.

Europeiskt systemviktig resolutionsenhet

Artikel 45c.5 innehåller särskilda bestämmelser för en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro. Utredningen föreslår att denna typ av resolutionsenhet får en beteckning och en definition i lag att hänvisa till för att underlätta för läsaren och lagens struktur. I direktivet förekommer begreppet toppnivåbanker, på engelska ”top-tier banks”, för dessa resolutionsenheter (se skäl 10). Kriterierna är genom direktivet bestämda på EU-nivå. Benämningen som ska framgå av lag föreslås därför i linje med definitionen av ett globalt systemviktigt

institut vara en europeiskt systemviktig resolutionsenhet. Begreppet resolutionsenhet tydliggör vad beteckningen avser, nämligen ett företag som kan vara både ett institut eller något annat av de företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, men som har det gemensamt att de alla kan vara resolutionsenhet. I enlighet med den argumentation som förs i avsnitt 14.2 ska en europeiskt systemviktig resolutionsenhet även avse en resolutionsenhet som är ett institut och som inte ingår i en resolutionsgrupp, men som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro. Ett sådant synsätt överensstämmer även med definitionen av ett globalt systemviktigt institut som kan vara både en koncern och ett enskilt institut, se ovan. Definitionen ska framgå av lag.

Nationellt systemviktig resolutionsenhet

I artikel 45c.6 finns förutsättningarna för att besluta att tillämpa kraven i artikel 45c.5 på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, förutsatt att resolutionsenheten bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. Förutsättningarna för ett sådant beslut, som ska kunna tas av Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen, föreslås genomföras genom 4 kap. 4 §, se avsnitt 14.2. Till skillnad mot en europeiskt systemviktig resolutionsenhet har direktivet lagt bedömningen på nationell nivå. I förenlighet med resonemanget ovan föreslås denna typ av resolutionsenhet kallas en nationellt systemviktig resolutionsenhet. I enlighet med vad som anförs beträffande europeiskt systemviktiga resolutionsenheter ovan och den argumentation som förs i avsnitt 14.2, ska även en nationellt systemviktig resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp omfattas. Definitionen ska framgå av lag.

Större dotterföretag

I artikel 45d.2. i krishanteringsdirektivet får definitionen av större dotterföretag betydelse för att bestämma krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett dotterföretag inom EU till ett globalt

systemviktigt institut utanför EU. Eftersom begreppet även används i direktivet och genomförs i lagen bör definitionen genomföras i lag.

Centralt organ

Ändringsdirektivet innehåller ett tillägg till definitionen av dotterföretag i krishanteringsdirektivets artikel 2.1.5 med innebörden att en resolutionsgrupp även ska anses omfatta en struktur där kreditinstitut är underställda ett centralt organ. Enligt definitionen av resolutionsgrupp i artikel 2.1.83b kan en resolutionsgrupp bestå av ett centralt organ och de kreditinstitut som är permanent underställda det centrala organet samt deras respektive dotterbolag, om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet.

Någon verksamhetsstruktur motsvarande vad direktivet avser med centralt organ torde i dagsläget inte förekomma i den svenska rättsordningen. Sedan lagen som reglerade sparbankernas säkerhetskassor upphävts finns i dag två verksamhetsformer i svensk rättsordning med kooperativa inslag, nämligen medlemsbanker enligt lag (1995:1570) om medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar enligt lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar är förvisso kreditinstitut, men saknar ömsesidiga förpliktelser eller solidaritetsmekanismer, eftersom medlemmarna endast riskerar sina insatser. I resolutionshänseende är de dessutom redan reglerade genom 16 kap. 4 §, 24 kap. 4 § och 27 kap. 20 §.

Ett genomförande av bestämmelserna om centrala organ och dess underställda kreditinstitut omfattar definitionen av dotterföretag i artikel 2.1.5 t och resolutionsgrupp, artikel 2.1.83b, samt artiklarna 32a, 45f och 45g.

I artikel 10 tillsynsförordningen finns en möjlighet att undanta en verksamhetsstruktur som består av ett eller flera kreditinstitut permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem. Samtliga dessa juridiska personer ska finnas i samma medlemsstat.

Ändringen av definitionen av dotterbolag ska enligt skälen möjliggöra för resolutionsmyndigheten att göra undantag från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, motsvarande den behöriga myndighetens möjlighet avseende vissa solvens- och likviditetskrav. Vid

genomförandet av möjligheten till sådant undantag i den svenska rättsordningen angav man emellertid att något sådant undantag inte var aktuellt i Sverige.[1] Ett centralt organ kan dock tänkas etablera sig i Sverige genom ett underliggande kreditinstitut. Utifrån att Finansinspektionen inte har grund för att utöva tillsyn över ett centralt organ i Sverige, än mindre besluta om kapitaltäckningskrav, är det osannolikt att Riksgäldskontoret kan komma att vara ansvarigt för att upprätta en resolutionsplan som inbegriper en sådan juridisk person, bedöma att det i händelse av fallissemang ska försättas i resolution och uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ett dotterföretag till ett centralt organ som etablerar sig i Sverige är ett svenskt kreditinstitut och dotterföretag till ett centralt organ i ett annat EES-land.

Sammanfattningsvis saknas tillräckliga skäl att införa krishanteringsdirektivets bestämmelser om centrala organ.

12.3.2 Andra definitioner

Utredarens förslag: *Kärnprimärkapital* definieras genom hänvisning till artikel 50 tillsynsförordningen.

Kombinerat buffertkrav definieras genom hänvisning till 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Skälen till utredarens förslag

Kapitaltäckningsrelaterade definitioner

Kombinerat buffertkrav regleras i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar. *Kärnprimärkapital* används bland annat för att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Definitionen ska framgå av lag.

[1] SOU 2013:65, s. 606 jämförelsetabell.

Övriga definitioner

Ändringsdirektivet innehåller fler nya definitioner än de som redogjorts för i det föregående. I den mån de bör tas med i lag eller analyseras närmare behandlas de i sitt sammanhang i respektive kapitel. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder hanteras i avsnitt 14 nedan. Det förekommer även flera definitioner i andra artiklar som redan från början definieras i sitt sammanhang i stället för samlat under artikel 2.1.

13 Resolutionsplaner

13.1 Upprättande av resolutionsplaner

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret ska identifiera resolutionsenheter och koncernens resolutionsgrupper i samband med att resolutionsplanen fastställs.

En resolutionsbarhetsprövning ska avse såväl koncernen som dess resolutionsgrupper men ska inte längre omfatta koncernenheter.

När en koncernresolutionsplan upprättas ska Riksgäldskontoret därför också pröva möjligheten att försätta resolutionsgruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsåtgärder på resolutionsenheten samt möjligheten för Finansinspektionen att genomföra nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. i samband med resolution. En sådan prövning ska också vara en del av beslutsprocessen ifråga om en gränsöverskridande koncern.

De bestämmelserna som avser resolutionsplanen för ett enskilt institut, och som anger att en prövning av en koncernresolutionsplan ska omfatta resolutionens effekter av det finansiella systemet i EES-länder där koncernen har filialer, ska genomföras på lägre nivå än lag.

13.1.1 Resolutionsplanen

Innehållet i direktivet: I artikel 10.6 har bestämmelserna om när resolutionsplanen ska omprövas kompletterats med mer specifika bestämmelser. Omprövning ska ske efter att resolutionsåtgärder genomförts eller befogenheter enligt artikel 59 utövats, däribland nedskrivning utanför resolution. Efter att sådana åtgärder eller

befogenheter har utövats ska företaget ha en rimlig övergångsperiod för att återigen uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder, se artikel 10.7 o och p. När resolutionsmyndigheten fastställer sådana övergångsperioder ska myndigheten beakta den övergångsperiod som företaget har för att åter uppfylla artikel 104b i kapitaltäckningsdirektivet. För en koncern ska enligt nu gällande artikel 12 i krishanteringsdirektivet resolutionsmyndigheterna för koncernen respektive dotterföretag tillsammans upprätta koncernresolutionsplaner. I planen ska det anges vilka åtgärder, såväl resolutionsåtgärder som nedskrivning och konvertering utanför med i samband med resolution, som ska vidtas. Enligt ändringsdirektivet ska resolutionsmyndigheterna för varje koncern också identifiera koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper för att den resolutionsstrategi som valts, det vill säga antingen med en eller flera ingångspunkter, ska bli ändamålsenlig.

Enligt artikel 12 ska resolutionsmyndigheterna identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom koncernen i syfte att säkerställa en effektiv resolution på koncernnivå (skäl 4). Om en koncern inbegriper fler än en resolutionsgrupp ska resolutionsmyndigheten överväga effekterna av varje planerad resolutionsåtgärd på andra enheter inom samma resolutionsgrupp och andra resolutionsgrupper inom koncernen.

Skälen för utredarens bedömning: Enligt den nya ordningen är det inte varje koncernenhet utan den delen av koncernen som utgör en resolutionsgrupp som försätts i resolution genom att resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna tillämpas på dess resolutionsenhet. Nedskrivning och återkapitalisering ska tillämpas på resolutionsenheten för fallissemang i företag som ingår i samma resolutionsgrupp.

För resolutionsenheter utan resolutionsgrupp ska nedskrivning och återkapitalisering ske på individuell nivå som i dag. Genomförandet föreslås fördelas mellan lag och föreskrifter i enlighet med strukturen i gällande rätt. Av den anledning föreslås att det i lagen endast införs ett krav på att Riksgäldskontoret identifierar resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom respektive koncern. Övriga ändringar i artikel 10.2 och 12.3 i krishanteringsdirektivet föreslås genomföras genom föreskrifter inom befintligt bemyndigande i 29 kap. 2 §.

13.1.2 Prövning av förutsättningar resolution, m.m.

Innehållet i direktivet: Artikel 16.1 ändras på så sätt att bedömningen av koncernens möjlighet till resolution inte längre ska göras utifrån de individuella koncernföretagen. I stället ska resolutionsgruppen försättas i resolution genom tillämpning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheter på resolutionsenheten. En koncern kan utgöra en resolutionsgrupp. Omfattar koncernen flera resolutionsgrupper ska prövningen enligt artikel 16.4 avse både koncernen som helhet och dess resolutionsgrupper. Prövningen ska omfatta förutsättningar att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten i medlemsstater där koncernföretag är belägna och medlemsstater där koncernen har filialer.

I direktivets bilaga C finns en tentativ lista på aspekter som resolutionsmyndigheterna ska beakta vid en prövning. Punkt 17 i den listan har ändrats till följd av att kvalificerade skulder byter namn till nedskrivningsbara skulder. Nu står i stället att resolutionsmyndigheten ska beakta institutets antal och typ av nedskrivningsbara skulder när de prövar förutsättningarna för avveckling och resolution.

Skälen för utredarens förslag: I samband med att resolutionsplanen fastställs ska även möjligheten för resolution, samt möjligheten för Finansinspektionen att genomföra nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. i samband med resolution, prövas för att försöka hantera eventuella hinder. Resolution innefattar enligt 1 kap. 1 § första stycket rekonstruktion och avveckling. När en koncernresolutionsplan upprättas ska Riksgäldskontoret pröva möjligheten att försätta resolutionsgruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsåtgärder på resolutionsenheten och för Finansinspektionen att ifråga om ett dotterföretag i en resolutionsgrupp genomföra nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. i samband med resolution. En sådan prövning ska också vara en del av beslutsprocessen ifråga om en gränsöverskridande koncern. Detta ska framgå av lag.

Riksgäldskontoret ska vid en sådan bedömning söka undvika negativa effekter inte bara i EES-medlemsstater där koncernen är etablerad genom juridiska personer utan även genom filialer. Det, liksom ändringar i bilaga C, genomförs på lägre nivå än lag.

13.2 Gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp

Utredarens förslag: Är Riksgäldskontoret inte samordnande myndighet och det råder oenighet om en resolutionsplan för en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp, får Riksgäldskontoret upprätta en egen resolutionsplan under förutsättning att myndigheten invänt mot den samordnande resolutionsmyndighetens resolutionsplan.

Utredarens bedömning: Ändringarna i krishanteringsdirektivets artikel 12.3 respektive 13.4 ska genomföras genom föreskrift meddelad med grund i det befintliga bemyndigandet i 29 kap. 2 § 1.

Innehållet i direktivet: Det är flera resolutionsmyndigheter involverande i upprättande av en koncernresolutionsplan för en gränsöverskridande koncern. Själva antagandet av planen sker genom en överenskommelse mellan den samordnande resolutionsmyndigheten och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen. En sådan överenskommelse ska träffas inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten översänt information om koncernen till de övriga berörda myndigheterna. Har en sådan överenskommelse inte träffats inom fyra månader, ska den samordnande resolutionsmyndigheten besluta om koncernsresolutionsplanen och, enligt gällande rätt, övriga resolutionsmyndigheter med ansvar för ett dotterföretag fatta beslut om en resolutionsplan för det dotterföretaget. Ändringen i artikel 13.6 innebär att endast de resolutionsmyndigheter som invänder mot den samordnande resolutionsmyndighetens koncernsresolutionsplan ska fatta beslut om resolutionsplan för det dotterföretag de ansvarar för. Följaktligen ska de resolutionsmyndigheter utan invändningar följa den resolutionsplan som den samordnande myndigheten fattar beslut om.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: När en resolutionsgrupp är etablerad i flera länder ska resolutionsmyndigheterna i dessa länder enas om en gemensam resolutionsplan för resolutionsgruppen. Det är resolutionsenhetens resolutionsmyndighet som är samordnande myndighet och som har till uppgift att leda arbetet med att ta fram en plan som alla resolutionsmyndigheter kan enas

om. Om inte den samordnande resolutionsmyndigheten lyckas, kan enligt gällande rätt de andra resolutionsmyndigheterna upprätta separata resolutionsplaner för sina respektive företag. Enligt de nya bestämmelserna är det dock endast den resolutionsmyndighet som invänder mot planen som har rätt att upprätta en separat plan. Övriga resolutionsmyndigheter anses ha kommit överens om den samordnande myndighetens plan som då gäller, med undantag för det företag vars resolutionsmyndighet invänt mot planen. Resultatet blir alltså en något mindre resolutionsgrupp än vad resolutionsplanen från början angav. Ändringarna i krishanteringsdirektivets artikel 12.3 respektive 13.4 föreslås i enlighet med ordningen i gällande rätt att genomföras genom det befintliga bemyndigandet i 29 kap. 2 § punkt 1.

14 Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

14.1 Kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld

Utredarens förslag: Bestämmelserna om krav på kapitalbas och kvalificerad skuld ska omfatta

1. ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag
2. ett finansiellt institut som är dotterföretag till ett institut, ett finansiellt eller blandat finansiellt holdingföretag, eller ett holdingbolag med blandad verksamhet,
3. finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet och
4. finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beräknas i som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i tillsynsförordningen (avser det riskvägda kravet), respektive
2. det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen (avser bruttosoliditetskravet).

Det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet ska uppfyllas samtidigt.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 45.1 ska institut och de företag som avses i artikel 1.1 b, c och d uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld om det krävs enligt artikel 45a till artikel 45.i och i enlighet med artiklarna. Jämfört med artikel 45.1 enligt krishanteringsdirektivets nuvarande lydelse innebär det att ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder även kan avse finansinstitut som är etablerade i unionen och som är dotterföretag till ett institut, ett finansiellt eller blandat finansiellt holdingföretag, eller ett holdingbolag med blandad verksamhet, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i unionen och finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller inom unionen.

Enligt artikel 45.1 ska institut och de företag som avses i artikel 1.1 b, c och d uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld om det krävs enligt artikel 45a till artikel 45.i och i enlighet med artiklarna.

Enligt artikel 45.2 ska kravet beräknas i enlighet med artikel 45c.3 (resolutionsenheter), artikel 45c.5 (minimikrav för resolutionsenheter med samlade tillgångar över 100 miljarder euro eller som utgör en systemrisk i händelse av fallissemang) och artikel 45c.7 (dotterföretag i en resolutionsgrupp). Kravet ska uttryckas som procentandelar dels det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, dels det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

I artikel 45c.1–2 finns de grundläggande premisserna för beräkning av kravet. Det ska säkerställas att resolutionsgruppen ska kunna försättas i resolution genom att tillämpa resolutionsverktygen på resolutionsenheten (artikel 45c.1 a), vilket är en grundläggande förutsättningen för den nya ordningen.

Skälen till utredarens förslag: Genom ändringen av artikel 45.1 utvidgas kretsen av företag som omfattas av bestämmelserna om kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld jämfört med krishanteringsdirektivet enligt dess ursprungliga lydelse. Motsvarande utvidgning i svensk rätt innebär att även företag i 1 kap. 1 § första stycket 2 LOR ska omfattas, även om de inte själva är institut. I lagen anges i Sverige hemmahörande företag som är finansiella institut som i sin tur är dotterföretag till ett institut, till ett EES-institut eller till

ett holdingföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, och holdingföretag med blandad verksamhet. I krishanteringsdirektivet anges också särskilt finansiella moderholdingföretag, blandade finansiella moderholdingföretag och moderholdingföretag med blandad verksamhet. De får emellertid anses ingå i 1 kap. 1 § första stycket 2, eftersom 1 kap. 1 § genomfört artikel 1.1 i krishanteringsdirektivet.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas i samband med att resolutionsplanen upprättas. De företag som är institut som inte ingår i en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn ska som tidigare vara föremål för en individuell resolutionsplan och ska följaktligen uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder utifrån vad planen anger. De företag som inte är institut ingår i en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn. Dessa förutsättningar är desamma som i dag. Det som är nytt är att även företag som inte är institut men som ingår i en koncern eller resolutionsgrupp som omfattar ett institut kan bli tvungna att uppfylla ett krav. Är ett sådant företag en resolutionsenhet, ska det uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis. Om företaget inte är en resolutionsenhet men ett dotterföretag till en resolutionsenhet ska det, efter beslut av Riksgäldskontoret, uppfylla kravet på individuell nivå, se avsnitt 12.2 och 14.2. Kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld beräknas utifrån institutets kapitaltäckningskrav. En resolutionsenhet behöver alltså inte själv vara ett institut eftersom resolutionsenhetens krav omfattar minst ett underliggande institut. Resolutionsgrupper och deras resolutionsenheter ska identifieras i samband med att resolutionsplanen upprättas, se avsnitt 13.1 och 13.2. Hur kravet på kapitalbas ska utformas behandlas i avsnitt 14.4 och 14.5.

För att säkerställa genomförandet av de resolutionsåtgärder som fastställts i resolutionsplanen, och de andra möjligheter till både nedskrivning och konvertering som följer av lagen, ska företag uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uttryckas som en procentandel av två mått som ska vara uppfyllda samtidigt. Ett ska vara uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet (det riskvägda kravet) enligt artikel 92.3 tillsynsförordningen. Det andra som en procentandel av det totala exponerings-

måttet, (bruttosoliditetskravet) som är måttet på bruttosoliditet i artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen.

14.2 Resolutionsenheternas krav

Utredarens förslag: En resolutionsenhet i en resolutionsgrupp ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsgruppsnivå på konsoliderad basis.

En resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp ska uppfylla samma krav som en motsvarande resolutionsenhet i en resolutionsgrupp, men på individuell nivå.

Särskilda krav ska gälla för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet.

Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, kunna besluta om att bestämmelser som avser en europeiskt systemviktig resolutionsenhet även ska gälla för en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut eller uppfyller kriteriet för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, men som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. Därutöver ska Riksgäldskontoret även beakta i vilken utsträckning som finansieringsmodellen till större del utgörs av insättningar och mindre av skuldinstrument, om tillgången till kapitalmarknaden för kvalificerade skulder är begränsad samt om resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det kravet på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivå. En sådan resolutionsenhet ska kallas *en nationellt systemviktig resolutionsenhet*.

För globalt systemviktiga institut ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställas med beaktande av kravet i artikel 92a tillsynsförordningen. De särskilda bestämmelser i direktivet som avser globalt systemviktiga institut ska genomföras på lägre nivå än lag.

Utredarens bedömning: De krav som avser en resolutionsenhet i en resolutionsgrupp ska även gälla för motsvarande resolutionsenhet som är ett institut men som inte ingår i en resolutionsgrupp.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 45e.1 ska resolutionsenheter efterleva kraven på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivån, medan dotterföretag i samma resolutionsgrupp som inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå.

Vad som utgör en resolutionsenhet och en resolutionsgrupp framgår av definitionerna i artikel 2.1.83a respektive 83b.

Enligt artikel 45c.5 ska en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och, enligt artikel 45c.6, en nationellt systemviktig resolutionsenhet uppfylla ett minimikrav som inte får underskridas, oavsett vad resolutionsmyndigheten kommer fram till i sin beräkning enligt artikel 45c.3 av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder får således för dessa resolutionsenheter inte underskrida 13,5 procent när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a (det riskvägda måttet), och 5 procent när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b (bruttosoliditetsmåttet). Dessa nivåer utgör samtidigt minimikrav för hur mycket av kravet på kapitalbas och kvalificerade instrument som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3.

Enligt artikel 45c.6 får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att kraven i artikel 45c.5 ska tillämpas avseende en resolutionsenhet som inte är ett globalt systemviktigt institut eller når upp till förutsättningarna i artikel 45c.5, förutsatt att resolutionsenheten bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. Artikeln anger tre punkter att beakta vid en sådan bedömning, nämligen

a) förekomsten av insättningar, och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen,[1]

b) i vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad, och

c) i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis.

[1] Ordet ”förekomsten” ska motsvara ”prevalence” i den engelska språkversionen. Eftersom den svenska översättningen inte på ett lika tydligt vis beskriver vad en sådan bedömning ska avse, vilket torde vara i vilken utsträckning företaget finansieras genom insättningar snarare än marknadsfinansiering, har utredningen valt att inte använda den svenska språkversionens ordval i författningstexten.

Frånvaron av ett beslut påverkar inte att resolutionsenheten kan bli föremål för ett beslut om att uppfylla kravet på kapitalbas och efterställda skulder enligt artikel 45b.5.

Även globalt systemviktiga institut kan vara resolutionsenheter, se artikel 45d.1. I artikel 45d finns särskilda bestämmelser för globala systemviktiga institut och större dotterföretag till globala systemviktiga institut. Dessa kan omfattas av ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder om det TLAC-krav som framgår av artikel 92a eller artikel 92b i tillsynsförordningen bedöms behöva kompletteras om nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och återkapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin, se skäl 2 och 17 samt artikel 45d.3–5.

Skälen för utredarens bedömning och förslag: Enligt definitionen av resolutionsenhet i direktivet framgår att en resolutionsenhet som är ett institut men som inte tillhör en resolutionsgrupp ska vara föremål för en individuell resolutionsplan och därmed ett individuellt krav, se avsnitt 12.3 ovan. Direktivet innehåller dock ingen annan grund för hur en resolutionsenhet ska efterleva kraven än de för en resolutionsenhet i en resolutionsgrupp, se huvudbestämmelsen i artikel 45e. Skrivningen i den artikeln om att kravet ska uppfyllas på resolutionsgruppsnivå på konsoliderad basis får därmed tolkas som att kraven också gäller det enskilda institutet. Tillämpningen borde inte innebära några större svårigheter, eftersom bestämmelserna om att resolutionsenhetens krav ska avse resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis inte torde få någon materiell effekt när resolutionsenheten saknar relevanta gruppbolag. Enligt samma princip bör i tillämpliga delar också andra direktivbestämmelser som avser resolutionsenheter genomföras. Krishanteringsdirektivet kan inte gärna förstås på annat sätt än att även resolutionsenheter utan resolutionsgrupp, men som i övrigt uppfyller de kriterier som gäller för europeiskt eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter ifråga om tillgångar respektive systemrisk, också ska uppfylla samma krav.

I avsnitt 12.3 redogörs för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet. En sådan resolutionsenhet ska uppfylla ett särskilt minsta krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som innebär att ett krav på efterställning inte får fastställas till ett belopp som understiger 13,5 procent avseende det riskvägda måttet och 5 procent avseende bruttosoliditetsmåttet Riksgäldskontoret ska också,

efter samråd med Finansinspektionen, kunna besluta om att dessa bestämmelser även ska gälla för andra resolutionsenheter som varken är globalt systemviktiga institut eller europeiskt systemviktiga resolutionsenheter, men som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. En sådan resolutionsenhet ska kallas en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid en sådan prövning ska Riksgäldskontoret även beakta i vilken utsträckning som finansieringsmodellen till större del utgörs av insättningar och mindre av skuldinstrument, om tillgången till kapitalmarknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och om resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivå.

För globalt systemviktiga institut och större dotterföretag till globalt systemviktiga institut ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställas med beaktande av kraven i artikel 92a respektive artikel 92b tillsynsförordningen, vilket innebär att ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska avse vad som krävs utöver TLAC-kravet i tillsynsförordningen för att uppfylla syftet med kravet. De särskilda bestämmelser i direktivet som avser dessa företag ska genomföras på lägre nivå än lag.

14.3 Kravet för dotterföretag i en resolutionsgrupp och möjligheten till undantag

Utredarens förslag: Ett institut som ingår i en resolutionsgrupp utan att vara resolutionsenhet och som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, eller som är ett dotterföretag till ett företag i tredje land, ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå.

Är ett sådant dotterföretag ett moderföretag inom EES som i sin tur är dotterföretag till ett företag i tredjeland, ska kravet beräknas och uppfyllas på konsoliderad nivå.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett företag som omfattas av bestämmelserna om kapitalbas och kvalificerade skulder som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet utan att själv vara resolutionsenhet men som inte är ett institut ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå.

För större dotterföretag till globalt systemviktiga institut ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställas med beaktande av kravet i artikel 92b tillsynsförordningen. De särskilda bestämmelser i direktivet som avser dessa företag ska genomföras på lägre nivå än lag.

Riksgäldskontoret får besluta att ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp som sitt moderföretag ska undantas från att uppfylla sitt individuella krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Moderföretaget kan antingen vara resolutionsgruppens resolutionsenhet eller själv vara dotterföretag till resolutionsenheten. Undantaget förutsätter att både moderföretaget och dotterföretaget är etablerade i Sverige och att moderföretaget även uppfyller dotterföretagets krav inom sitt eget krav på konsoliderad basis. Riksgäldskontoret får besluta att en resolutionsenhet under vissa förutsättningar i stället helt eller delvis får garantera dotterföretagets krav. Förutsättningarna ska framgå av lag.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 45f.1 ska institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland men som själva inte utgör resolutionsenheter efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis. En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa samma bestämmelser på ett företag i en resolutionsgrupp som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet. Ett moderföretag inom unionen som själv inte utgör en resolutionsenhet och som är dotterföretag till enheter i tredjeland ska uppfylla kravet på konsoliderad basis.

I princip avses dotterföretag som är rörelsedrivande institut. Ett dotterföretags förlustabsorberings- och återkapitaliseringsbehov ska uppfyllas genom att deras respektive resolutionsenheter direkt eller indirekt genom andra företag i resolutionsgruppen får fordringar på dotterföretaget genom dottern kapitalbasinstrument och skulder som dottern utfärdar[2] (skäl 20).

Möjligheten att undanta dotterföretag från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder framgår av artikel 45f.3 och 4. En förut-

[2] I den svenska språkversionen står ”emittera”, i den engelska ”issue”. Eftersom det här inte kan vara fråga om ett instrument avsett för omsättning på en marknad, utan snarare om ett enkelt skuldförhållande, passar ”utfärdas” bättre.

sättning är att resolutionsenheten ändå har tillräckligt med skulder att uppfylla även dotterföretagets krav. Resolutionsenheten kan också enligt artikel 45f.5 tillåtas ställa ut en garanti för att helt eller delvis täcka kravet. En sådan garanti ska uppfylla följande förutsättningar.

a) Garantibeloppet ska minst motsvara det krav som garantin ersätter.

b) Garantin ska utlösas om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.

c) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 procent av dess belopp.

d) De säkerheter som ställs för garantin ska uppfylla kraven i artikel 197 i tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda beloppet som avses i led c.

e) De säkerheter som ställs för garantin får inte vara belastade av inteckningar och i synnerhet inte användas som säkerhet för någon annan garanti.

f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

De säkerheter som ställs för garantin ska vidare vara mycket likvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk (se skäl 21).

Skälen för utredarens förslag: Ett dotterföretag i en resolutionsgrupp är som huvudregel ett institut. Riksgäldskontoret ska dock, efter samråd med Finansinspektionen, kunna besluta om att även ett annat företag än ett institut ska omfattas av samma bestämmelser som ett institut som är dotterföretag en resolutionsgrupp ska uppfylla.

För större dotterföretag till globalt systemviktiga institut ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställas med beaktande av kravet i artikel 92b tillsynsförordningen, vilket innebär att ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska avse vad som krävs utöver TLAC-kravet i tillsynsförordningen för att uppfylla syftet med kravet. De särskilda bestämmelser i direktivet som avser dessa företag ska genomföras på lägre nivå än lag.

Riksgäldskontoret ska som resolutionsmyndighet för dotterföretaget till en resolutionsenhet kunna besluta om befrielse från att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld, se artikel 45f.3. Undantagsmöjligheten ska även avse de döttrar i en resolutionsgrupp som också i sin tur är moderföretag till ett dotterföretag med krav. En förutsättning för att ett dotterföretag ska kunna undantas är att både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma resolutionsgrupp, är etablerade i Sverige och att dotterns krav ändå uppfylls av moderföretaget på konsoliderad basis och av resolutionsenheten på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivå. Detta ska framgå av lag.

Riksgäldskontoret ska även under vissa förutsättningar kunna tillåta att dotterns krav på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls genom att resolutionsenheten garanterar dotterns krav.

Direktivet anger att det är fråga om ett garantiförhållande mellan ett moderföretag och ett dotterföretag (se skäl 21). Det krav som dotterföretaget ska uppfylla avser emellertid ett skuldförhållande till dess ägare. Garantin, eller utfästelsen, ska materialiseras vid dotterföretagets fallissemang eller om Finansinspektionens prövning enligt 6 kap. 2 § ger grund till nedskrivning eller konvertering.

Möjligheten att garantera ett dotterföretags krav på kapitalbas och kvalificerade skulder får dock anses gälla endast där resolutionsenheten äger dotterföretaget direkt, det vill säga att det inte finns något mellanliggande företag mellan dessa två.

14.4 Beslut och fastställande av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Utredarens förslag: Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. Utifrån vad som anges i resolutionsplanen och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och effekterna av företagets fallissemang på den finansiella stabiliteten, ska beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder säkerställa att

1. resolution av resolutionsgruppen och, i tillämpliga fall, av ett enskilt företag som avses i 1 a §, liksom nedskrivning eller konvertering enligt 6kap. kan genomföras på ett sätt som effektivt uppfyller resolutionsändamålen,
2. de resolutionsåtgärder och den nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. som resolutionsplanen förutsätter kan utövas i enlighet med planen,
3. företaget har kapitalbas och kvalificerade skulder till ett belopp som är tillräcklig för att förväntade förluster kan kunna absorberas, och företaget, i enlighet med resolutionsplanen, åter kan uppfylla kraven för verksamhetstillståndet och att fortsätta bedriva sådan verksamhet,
4. kravets storlek och innehåll säkerställer att också omfatta de skulder som sannolikt helt eller delvis kommer att undantas från nedskrivning eller som överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, och
5. det kapitaltäckningskrav som kravet baseras på utgörs av de senaste värdena.

Beräkningen av det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet ska tolkas i enlighet med Finansinspektionens tillämpning av övergångsbestämmelserna i tillsynsförordningen.

Utredarens bedömning: Vad krishanteringsdirektivet föreskriver om att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara motiverat får anses uppfyllt genom 32 § förvaltningslagen.

Innehållet i direktivet: Bestämmelserna om fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder framgår främst av artiklarna 45c och 45d.

Artikel 45c.1 innehåller de grundläggande kriterierna för fastställande, jfr artikel 45.6 i krishanteringsdirektivet i dess ursprungliga lydelse. Resolutionsmyndigheten ska fastställa kravet utifrån behovet att resolutionsgruppen kan försättas i resolution genom att resolutionsverktygen, däribland nedskrivning och konvertering av skulder, tillämpas på resolutionsenheten, att resolutionsenheten och dess omfattade dotterföretag har en nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillräcklig för att förluster kan absorberas och det är möjligt att uppfylla de kapitaltäckningskrav som krävs för att åter uppfylla förutsättningarna för verksamhetstillståndet.

Kraven ska säkerställa att företaget i överenstämmelse med resolutionsplanen har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att genom nedskrivning absorbera de förluster som väntas uppstå (förlustabsorberingsbelopp) och för att åter kunna uppfylla auktorisationskraven för verksamheten (återkapitaliseringsbelopp). De företag för vilka resolutionsplanen inte föreskriver resolution ska Riksgäldskontoret pröva i vilken mån kravet kan begränsas till att endast uppfylla kriteriet om förlustabsorbering. En sådan prövning ska särskilt beakta vilken inverkan företagets fallissemang har på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet. Kravet ska anpassas så att beloppet även omfattar de skulder som resolutionsmyndigheten kan förutse kan komma att bli undantagna från nedskrivning. Resolutionsmyndigheten ska vidare ompröva beslutet när det behövs för att återspegla de institutspecifika särskilda kapitalbaskraven, så kallade pelare 2-krav, som den behöriga myndigheten beslutar i enlighet med bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet, se artikel 45c.9 i avsnittet ovan. Enligt artikel 45c.10 ska tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 45c.3 och 7 tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av övergångsbestämmelserna i tillsynsförordningen.

Resolutionsenheter och dess dotterföretag i samma resolutionsgrupp som inte själva är resolutionsenheter ska alltid uppfylla ett krav som även inkluderar återkapitalisering jämte tillämpliga krav om att uppfylla kravet med kapitalbas och efterställda skulder.

Enligt artikel 45c.2 ska kravet motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa

a) att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (förlustabsorbering), och

b) att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, men inte resolutionsenheter, återkapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt kapitaltäckningsdirektivet, MiFID eller en likvärdig lagstiftningsakt, under en lämplig period som inte är längre än 1 år.

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med punkt a ovan, det vill säga förlustabsorbering men inte återkapitalisering enligt punkt b. En sådan begränsning ska särskilt utvärderas utifrån en eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

Kravet ska vidare enligt såväl artikel 45c.1 som artikel 45c.8 fastställas utifrån behovet att säkerställa att förluster till följd av undantagna skulder i enlighet med artikel 44.3 som förutses i resolutionsplanen täcks. Företagets storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt följderna av ett fallissemang på den finansiella stabiliteten ska också beaktas, inklusive spridningseffekter till andra institut eller företag till följd av nära sammankoppling till dessa eller det finansiella systemet. Kravet ska vidare fastställas i förenlighet med de resolutionsåtgärder eller utövande av nedskrivning eller konvertering enligt artikel 59 som resolutionsplanen föreskriver, se artikel 45c.2.

Kravet ska enligt artikel 45c.8 vara anpassat så att beloppet även omfattar de skulder som resolutionsmyndigheten kan förutse kan

komma att bli undantagna från nedskrivning enligt artikel 44,5. Resolutionsmyndigheten ska vidare ompröva beslutet när det behövs för att återspegla de institutspecifika s.k. pelare 2-krav som den behöriga myndigheten beslutar i enlighet med bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt artikel 45c.9 ska resolutionsmyndigheten utan onödigt dröjsmål se över det fastställda kravet så att det återspeglar eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i kapitaltäckningsdirektivet. Resolutionsmyndighetens beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska enligt artikel 45c.8 innehålla skälen till beslutet inklusive en bedömning av alla aspekter som ingår i fastställandet.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: I artikel 45c finns principer och förutsättningar för fastställande och beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Till dessa hör att behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution genom att resolutionsverktygen, däribland nedskrivning och konvertering, tillämpas på resolutionsenheten. För dotterföretagen ska kravet motsvara behovet att tillämpa nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. i samband med resolution av resolutionsgruppen. Nivån av kapitalbas och kvalificerade skulder ska vidare vara tillräcklig för att förluster kan absorberas och återkapitalisering kan genomföras till en nivå som gör det möjligt för företaget att efter resolution eller nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. åter uppfylla verksamhetstillståndet samt täcka ett belopp som motsvarar de undantagna skulder som avses i 21 kap. 29 §. Vidare ska Riksgäldskontoret beakta företagets storlek, affärsmodell, finansieringsmodell, exempelvis fördelningen mellan inlåning och marknadsfinansiering, och riskprofil samt följderna av ett fallissemang på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller företag som en följd av företagens koppling till varandra eller till det finansiella systemet.

Kravet ska fastställas i förenlighet med de planerade resolutionsåtgärderna. Anger resolutionsplanen att företaget ska bli föremål för nedskrivning eller konvertering ska det beaktas i beräkningen.

Riksgäldskontoret ska justera kravet utifrån de förändringar som Finansinspektionen beslutar om ifråga om det så kallade pelare 2-kravet som avses i 2 kap. 1 § tillsynslagen och utan dröjsmål fastställa konsekvensändringar av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förlusterna. En sådan begränsning ska särskilt utvärderas utifrån en eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet. Ett exempel kan vara om resolutionsplanen anger att vissa företag i resolutionsgruppen inte avses att ingå i den resolutionsgrupp som blir resultatet efter en resolution. Enskilda resolutionsenheter som inte planeras bli föremål för någon resolutionsåtgärd och alltså inte förväntas försättas i resolution är ett annat exempel.

Enligt 32 § förvaltningslagen ska ett beslut innehålla en klargörande motivering med uppgifter om vilka föreskrifter som har tillämpats och vilka omständigheter som har varit avgörande för myndighetens ställningstagande. Vad krishanteringsdirektivet föreskriver om att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara motiverat bör därmed anses uppfyllt genom förvaltningslagens reglering.

14.5 Beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Utredarens förslag: *Det riskvägda kravet* ska utgöras av ett belopp som ifråga om förlustabsorbering motsvarar kraven i artikel 92.1 c i tillsynsförordningen (pelare 1) och 2 kap. 1 § tillsynslagen (pelare 2). För återkapitalisering ska beloppet motsvara det belopp med kapitalbas och kvalificerade skulder som krävs för att företaget åter kan uppfylla verksamhetstillstånden efter resolution, eller i ett dotterföretags fall efter nedskrivning eller konvertering, enligt den resolutionsstrategi som resolutionsplanen anger.

Bruttosoliditetskravet ska utgöras av ett belopp som för förlustabsorbering motsvarar artikel 92.1 d i tillsynsförordningen (bruttosoliditetskravet) och som för återkapitalisering krävs för att åter uppfylla kraven för verksamhetstillstånden efter resolution eller nedskrivning eller konvertering i enlighet med den resolutionsstrategi som resolutionsplanen föreskriver.

Om det behövs för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet, för att säkerställa ett fortsatt tillhandahållande av kritisk verksamhet och tillgången till finansiering utan annat offentligt stöd än vad som avses i 21 kap. 30 §, får Riksgäldskontoret besluta om att komplettera återkapitaliseringsbeloppet. Kompletteringen ska avse ett belopp stort nog att tillförsäkra marknadsförtroende, kritisk verksamhet och finansiering för den tid efter genomförd resolution eller nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. som behövs, dock längst ett år. Bedömningen av ett sådant tilläggsbelopp ska som referensvärde utgå från det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lag (2014:966) om kapitalbuffertar, med undantag för det kontracykliska buffertkravet.

En beräkning av bruttosoliditetskravet ska även beakta förutsättningarna för att uppfylla förutsättningarna 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §.

Kravet får dock beträffande europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter inte underskrida minimikraven. Dessa är för det riskvägda kravet ett belopp motsvarande 13,5 procent och för bruttosoliditetskravet ett belopp motsvarande 5 procent.

När Riksgäldskontoret fastställer kravet för globalt systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till globalt systemviktiga resolutionsenheter utanför EES ska minimikravet i artikel 92a respektive 92b i tillsynsförordningen beaktas.

Ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet som är ett institut ska uppfylla det riskvägda minimikravet utan att använda det kärnprimärkapital som används att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Samma sak gäller det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och då för alla resolutionsenheter och omfattade företag i en resolutionsgrupp som är institut.

Kompletterande bestämmelser om beräkning av kravet och hur det ska fastställas bör genomföras på lägre nivå än lag.

Utredarens övervägande: Kraven på motiverade beslut får anses uppfyllas genom 32 § förvaltningslagen.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 45.2 a ska det belopp som utgör kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen.

Artikel 45c.3 innehåller bestämmelser om beräkning av kravet som avser en resolutionsenhet. Artikel 45c.7 innehåller motsvarande bestämmelser för de företag inom resolutionsgruppen som inte är resolutionsenheter. Kraven får dock inte fastställas till en lägre nivå än minimikraven för systemviktiga resolutionsenheter eller för stora dotterföretag till globaltsystemviktiga institut utanför EU, se artikel 45c.5 och 6 samt artikel 45d.1. För europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter är minimikravet ett belopp som motsvarar 13,5 procent enligt det riskvägda måttet. För globalt systemviktiga institut är minimikravet artikel 92a i tillsynsförordningen ett belopp som motsvarar 18 procent enligt det riskvägda måttet. Enligt artikel 494 i tillsynsförordningen ska dock beloppet vara 16 procent fram till den 31 december år 2021. Ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EU ska enligt artikel 92b i tillsynsförordningen uppfylla minimikravet med ett belopp som motsvarar 90 procent av kravet för ett globalt systemviktigt institut.

Enligt artikel 45.2 b ska det belopp som utgör kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som procentandelar av det totala exponeringsmåttet, som är måttet på bruttosoliditet i artiklarna 429 och 429a tillsynsförordningen. Kraven får dock inte fastställas till lägre nivå än minimikraven för systemviktiga resolutionsenheter eller för stora dotterföretag till globalt systemviktiga institut utanför EU, se artikel 45c.5 och 6 samt artikel 45d.1. För europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter är minimikravet 5 procent enligt bruttosoliditetsmåttet. För globalt systemviktiga institut 6,75 procent respektive 6 procent fram till 31 december 2021, se artikel 92a respektive 494 i tillsynsförordningen. Ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EU har ett minimikrav som är 90 procent kravet för ett globalt systemviktigt institut, se artikel 92b i tillsynsförordningen.

Skälen till utredarens förslag: Återkapitaliseringsbeloppet ska i sin grundform motsvara vad som krävs för att företaget återigen efter genomförd resolutionsstrategi ska uppfylla förutsättningarna

för sina verksamhetstillstånd och fortsatt kunna bedriva sin verksamhet. Det kapitaltäckningskrav som företaget ska uppfylla har emellertid inte som syfte att säkerställa att resolutionsstrategin kan genomföras på ett effektivt sätt för att uppnå resolutionsändamålen.

Riksgäldskontoret bör därför även pröva om det riskvägda kravets återkapitaliseringsbelopp ska kompletteras med kapitalbas och kvalificerade skulder till ett belopp som säkerställer att resolutionsgruppen eller företaget efter genomförd resolution, eller nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap., kan bibehålla marknadens förtroende, tillhandahålla kritiska funktioner och att det har tillgång till finansiering som gör att det uppfyller förutsättningarna för finansiering från resolutionsreserven enligt 21 kap. 30 § men i övrigt klarar sin finansiering på egen hand.. Resolutionsändamålen framgår av 1 kap. 6 §. I dessa ingår att säkerställa att kritiska verksamheter upprätthålls, att negativa effekter på den finansiella stabiliteten ska undvikas och att offentliga medel ska skyddas. Sammantaget får det anses föreligga betydande samstämmighet mellan behovet att uppfylla resolutionsändamålen och den möjlighet till kompletterande belopp som i krishanteringsdirektivet kallas marknadsförtroendebuffert. En sådan komplettering kan således vara nödvändig för att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska nå en nivå som säkerställer förutsättningarna för en effektivt genomförd resolution i enlighet med resolutionsändamålen.

Det kombinerade buffertkravet undantaget det kontracykliska buffertkravet ska utgöra ett referensvärde för en sådan bedömning, utan att samtidigt vara en begränsning. Förutsättningarna för beräkningen av kravet ska framgå av lag.

Bruttosoliditetskravet ska utgöras av ett belopp som för förlustabsorbering motsvarar artikel 92.1 d i tillsynsförordningen (bruttosoliditetskravet). Återkapitaliseringsbeloppet ska motsvara det belopp som krävs för att resolutionsgruppen eller företaget efter genomförd resolutionsstrategi som den framgår av resolutionsplanen åter igen uppfyller kraven för verksamhetstillstånden. Vidare ska det belopp som krävs för att uppfylla 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § beaktas, vilket får tolkas som att bruttosoliditetskravet inte får understiga vad som enligt Riksgäldskontoret krävs för att nå upp till tröskeln för finansiering från resolutionsreserven i enlighet därmed. Förutsättningarna för beräkningen ska framgå av lag.

Bruttosolidetskravet ska minst motsvara minimikravet för systemviktiga resolutionsenheter eller för stora dotterföretag till globalt systemviktiga institut utanför EU.

14.6 Kapitalbas och kvalificerade skulder

Utredarens förslag: För en resolutionsenhet ska en kvalificerad skuld uppfylla vissa kriterier enligt tillsynsförordningen.

Som tillägg ska sådana kvalificerade skulder till viss del kunna utgöras av skuldinstrument med inbäddat derivat samt av skuldinstrument som utfärdats av ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp för att uppfylla dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och som utfärdats till och förvärvats av en ägare till dotterföretaget utanför gruppen, ska få användas också för att uppfylla resolutionsenhetens nivåkrav på efterställning, jämte kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument.

Ett dotterföretag till en resolutionsenhet ska uppfylla kravet med dels kärnprimärkapital, dels annan kapitalbas och kvalificerade skulder som företaget utfärdar och som förvärvas av resolutionsenheten, direkt eller indirekt genom annat gruppbolag eller av en ägare till företaget utanför gruppen.

Bestämmelserna bör i huvudsak införas i lag.

Innehållet i direktivet: I direktivet anges vilken kapitalbas och vilka skulder som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Kvalificerad skuld, det vill säga sådan skuld som får användas att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld, definieras i artikel 2.1.71a. Definitionen hänvisar i sin tur till artiklarna 45b, som avser resolutionsenheter, och 45f.2 a avseende andra företag i en resolutionsgrupp. Supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren för nedskrivning i artikel 72a.1 b i tillsynsförordningen får användas av såväl en resolutionsenhet som dess dotterföretag, förutsatt att instrumentet har en återstående löptid på mer än ett år till den del som de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64 tillsynsförordningen. Den del av supplementärkapitalinstrumentet som inte längre får medräknas i kapitalbasen i enlighet med artikel 64 tillsynsförordningen får i stället

räknas med som kvalificerad skuld för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

I artikel 128, fjärde stycket kapitaltäckningsdirektivet finns ett förbud mot dubbelräkning av kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Enligt artikeln får institut inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i TLAC-kravet i artikel 92a och 92b i tillsynsförordningen och i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i krishanteringsdirektivet i artikel 45c och 45d.

Resolutionsenheter

Enligt artikel 45b.1 ska kvalificerade skulder för en resolutionsenhet uppfylla villkoren i artiklarna 72a–72c i tillsynförordningen. Artikel 72b.2.d, som anger att skulden ska vara efterställd viss annan skuld, är undantagen och utgör alltså inte något villkor för att skulden ska vara kvalificerad. Utöver skulder som uppfyller kraven ovan ska även skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddat derivat enligt artikel 45b.2 kunna vara kvalificerade skulder. Att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen och globalt anges i skälen som ett av huvudsyftena med direktivet, likaså att harmonisera bestämmelserna med FSB:s TLAC. Kriterierna för att skulder ska kunna betraktas som nedskrivningsbara och medräknas i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder skiljer sig dock från TLAC-bestämmelserna i det att krishanteringsdirektivet tillåter vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, till exempel vissa strukturerade produkter. Dessa ska med förbehåll för vissa särskilda villkor kunna medräknas i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Skulden ska ha ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg. Den ytterligare avkastning som är kopplad till instrumentets derivatkomponent, och som därmed beror på referenstillgångens resultat, får däremot inte räknas med.

Enligt artikel 45b.3 räknas även skulder som utfärdats av ett företag i resolutionsgruppen som kvalificerad skuld, om företaget omfattas av artikel 45f.1 och förutsatt att skulderna utfärdats till och förvärvats av en av företagets ägare utanför resolutionsgruppen.

Artikel 45b.4–9 innehåller också bestämmelser om till vilket belopp en resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och vissa efterställda skulder, det vill säga som motsvarar fordringar som är efterställda andra fordringar enligt den nationella förmånsrättsordningen. Nedskrivning görs i omvänd ordning varför efterställda skulder skrivs ner före övriga skulder. De skulder som avses i artikel 45b.3 enligt ovan får även användas för att uppfylla kraven som avser kapitalbas och efterställda skulder i artikel 45b.4, 5 och 7. Därutöver får kvalificerade efterställda instrument användas, det vill säga instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.3–5 i samma förordning, se avsnitt 12.2 ovan.

Andra företag i resolutionsgruppen

I artikel 45f.2 anges kriterier för den kapitalbas och de kvalificerade skulder ett annat företag i en resolutionsgrupp ska uppfylla kravet med. Ett dotterföretag till en resolutionsenhet ska uppfylla kravet med dels kärnprimärkapital, dels annan kapitalbas och skulder som företaget utfärdar och som förvärvas av resolutionsenheten, direkt eller indirekt genom annat gruppbolag eller av en ägare till företaget utanför gruppen.

Skälen till utredarens förslag

Uppräkningen av vilka kvalificerade skulder som en *resolutionsenhet* ska använda för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder anges i artikel 45b.1 genom hänvisning till tillsynsförordningen. Det föreslagna genomförandet följer den ordningen. De två särskilda förutsättningar som direktivet anger som skiljer sig från kriterierna i tillsynsdirektivet föreslås däremot genomföras mer utförligt i lag. Det gäller dels skuldinstrument med inbäddat derivat och dels en kvalificerad skuld som utfärdats av ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, om den kvalificerade skulden är förvärvad av en ägare till dotterföretaget utanför gruppen enligt de bestämmelser som avser resolutionsenhetens fordran på dotterföretaget i resolutionsgruppen och som i sin tur är en förutsättning

för den nya ordningen enligt vilken nedskrivning tillämpas på en resolutionsenhet också för dotterföretagets förluster.

Resolutionsenheten får även använda en sådan skuld för att uppfylla nivåkravet på kapitalbas och efterställda skulder, se avsnitt 14.8 och 14.9, eftersom de kvalificerade skulder som ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp ska uppfylla sitt krav med endast avser efterställda skulder. Om dotterföretaget inte har några ägare utanför resolutionsgruppen, ska kravet på efterställning endast uppfyllas med kapitalbas och kvalificerade efterställda instrument. I förslaget är *kvalificerat efterställt instrument* definierat i 2 kap. 2a §, se avsnitt 12.1 ovan. Vilken kapitalbas och vilka skulder som en resolutionsenhet får använda för att uppfylla nivån på kapitalbas och efterställda skulder ska framgå av lag.

Enligt direktivet ska särskilda förutsättningar gälla för de företag som ingår i en resolutionsgrupp utan att vara resolutionsenheter. De är antingen direkt eller indirekt dotterföretag till en resolutionsenhet, se avsnitt 14.2 ovan. Grunden till bestämmelserna i artikel 45f.2 är den nya ordningen enligt vilken resolutionsenheten ska uppfylla hela resolutionsgruppens krav på konsoliderad basis och som huvudregel vara det enda gruppföretag som kan bli föremål för resolutionsåtgärder när resolutionsgruppen försätts i resolution. I händelse av dotterföretagets fallissemang kommer alltså de skulder som dotterföretagen har till sina ägare att skrivas ner med motsvarande förlust för främst resolutionsenheten, i vissa fall via ett mellanliggande moderföretag till dotterföretaget. Vilken kapitalbas och kvalificerade skulder som ett dotterföretag i en resolutionsgrupp ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med föreslås i sin helhet framgå av lag.

Artikel 128 fjärde stycket i kapitaltäckningsdirektivet anger att kärnprimärkapital som ett institut använder för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte samtidigt får användas för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Bestämmelsen påverkar vilket kärnprimärkapital som ett institut får använda för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 45c och 45d i krishanteringsdirektivet. Förbudet mot dubbelräkning är begränsat till att omfatta kärnprimärkapital som används för att uppfylla kravets riskbaserade komponenter. Därmed omfattas varken krav baserade på brutto-

soliditetsmåttet eller kraven på efterställning enligt artikel 45b, vilket också framgår av artikel 45b.6.

14.7 Minskat utrymme för nationella avvikelser

Utredarens förslag: Möjligheten att ställa krav på att ett företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med vissa typer av kvalificerade skulder i 4 kap. 4 § liksom föreskriftsbemyndigande i 29 kap. 1 § 1 ska upphävas.

Skälen för utredarens förslag: Den harmonisering som genomförs genom krishanteringsdirektivet syftar bland annat till att undanröja konkurrenssnedvridning och de hinder mot den inre marknadens funktion som avsaknad av harmoniserade regler innebär (skäl 3). Målet för direktivet är att fastställa ett enhetligt regelverk för instituts och enheters återhämtning och resolution (skäl 36).

Krishanteringsdirektivet i sin ursprungliga lydelse ger utrymme för nationella bestämmelser som reglerar kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, se artikel 45.2 fjärde stycket som överlämnade till medlemsstaterna att föreskriva ytterligare kriterier på grundval av vilka minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas, artikel 45.13 som avser skulder med avtalad efterställning och skäl 79. Utrymmet har i realiteten sedan dess emellertid begränsats genom de tekniska standarder som Eba enligt artikel 45.2 ska utarbeta och som beslutats av kommissionen i form av delegerade förordningar.

Enligt 4 kap. 4 § får Riksgäldskontoret besluta att ett företag ska uppfylla minimikravet med vissa typer av kvalificerade skulder. Vidare finns ett bemyndigande i 29 kap. 1 § 1 som ger regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer möjlighet att meddela föreskrifter om vilka kvalificerade skulder som får användas för att uppfylla minimikravet.

Artikel 45.2 och artikel 45.13 upphävdes i och med det nya direktivet, i utbyte mot en mer ingående och detaljerad reglering av vad kravet ska få uppfyllas med och till vilka nivåer, till viss del genom att de tidigare tekniska standarderna togs in i direktivet.

Med de nya bestämmelserna eftersträvas även en överensstämmelse med globalt överenskomna TLAC-principerna. TLAC (Total

Loss Absorbing Capacity)[3] är ett siffersatt minimikrav som på EU-nivå genomförs genom tillsynsförordningen. Många av de bestämmelser som nu genomförs i krishanteringsdirektivet har sin grund i genomförandet av TLAC-standarden, dock inte en bestämmelse som återfinns under avsnitt 6.f i TLAC-standarden som avser att kravet ska uppfyllas till en specificerad andel med en viss kategori skulder. I krishanteringsdirektivets skäl 8 står tvärtom att det bör vara möjligt för institut och enheter att fullgöra kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen. Skäl 8 saknar emellertid en egen korresponderande bestämmelse i direktivet, men att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder får uppfyllas med kapitalbas kommer till uttryck på flera ställen, exempelvis. i artikel 45.2 och 45b.6. Vid förra genomförandet angav regeringen att det är det totala kravet, snarare än frågan om det uppfylls med kapitalbas eller med skulder, som ytterst avspeglar den bedömning som resolutionsmyndigheten gör av hur mycket förlustabsorberande skulder och eget kapital som bör finnas i ett institut.[4] Den nya regleringen av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, som också innehåller bland annat siffersatta nivåer för krav på efterställning som genom exempelvis artikel 45b.4 fyller samma funktion som 4 kap. 4 §, är mer omfattande än tidigare i syfte att genomföra marknadsharmonisering.

Sammantaget torde därför själva avsaknaden av ett uttalat skuldandelskrav i direktivet och de siffersatta nivåerna på efterställning tala för att det saknas utrymme att ställa krav på att företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med vissa typer av kvalificerade skulder. Det innebär att 4 kap. 4 § ska upphävas och att bemyndigandet inte längre är aktuellt.

[3] TLAC offentliggjordes av Rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) i november 2015. Det godkändes samma månad av G20 länderna som enades om att minimikravet ska fasas in från och med den 1 januari 2019.
[4] Se prop. 2015/16:5 sid. 263.

14.8 Kravet på efterställning

Utredarens förslag: Globalt systemviktiga institut, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska minst, vid sidan av det riskvägda minimikravet och det minsta bruttosoliditetskravet, uppfylla en nivå inom kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och vissa andra efterställda skulder med ett belopp som motsvarar 8 procent av företagets totala skulder och eget kapital.

Riksgäldskontoret kan efter ansökan från resolutionsenheter justera beloppet nedåt. Riksgäldskontoret ska begränsa beloppet till motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet en europeiskt systemviktig resolutionsenhet utifrån en bedömning av resolutionsenhetens finansiella förutsättningar i händelse av resolution.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om de närmare förutsättningarna för och beräkningarna i fråga om resolutionsenhetens möjlighet att ansöka om ett lägre belopp än vad som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital.

Innehållet i direktivet: Artikel 45c.5 andra stycket anger, att de resolutionsenheter vars resolutionsgrupp har samlade tillgångar som överstiger 100 miljarder euro genom undantag från artikel 45b ska uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 procent när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5 procent när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i detta direktiv.

Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna enligt artikel 45b.4 säkerställa att resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 ska uppfylla en del av det krav som avses i artikel 45e motsvarande 8 procent av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen (TLOF), med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i artikel 45b.3, det vill säga skulder som ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp utfärdat till och som förvärvats av aktieägare utanför resolutionsgruppen. Resolutionsmyndigheten får

tillåta att en nivå som är lägre än 8 procent av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln (1-X1/X2) × 8 procent på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller med skulder som avses i 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 tillsynsförordning är uppfyllda, och där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen

X1 = 3,5 procent av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen, och X2 = summan av 18 procent av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordning, och det kombinerade buffertkravet.

För ett globalt systemviktigt institut ska det siffersatta minimikravet på kapitalbaskrav och kvalificerade skulder i artikel 92a tillsynsförordningen, TLAC-kravet, som huvudregel i sin helhet uppfyllas med efterställda skulder. Den ansvariga resolutionsmyndigheten kan dock tillåta att skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som inte överstiger motsvarande högst 3,5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 i tillsynsförordningen under vissa förutsättningar, se artikel 72b. 3 CRR. Det är detta som utgör grunden till ett lägre belopp efter ansökan enligt artikel 45b.4. Bland annat ska skulderna ha inbördes lika rätt enligt förmånsrättsordningen som de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 med undantag för sådana undantagna skulder som enligt nationell insolvensrättlagstiftning är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet.

Om det belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital eller tillämpningen av en ansökan om ett lägre belopp enligt ovan resulterar i ett belopp som överstiger 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 för den berörda resolutionsenheten ska resolutionsmyndigheten begränsa den del av kravet i artikel 45e (det vill säga kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som en resolutionsenhet ska uppfylla på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis) som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade

instrument eller skulder som avses i artikel 45.3, till ett belopp motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om resolutionsmyndigheten har bedömt att

a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och

b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömningen ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell. Begränsningen till ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet ovan ska inte tillämpas på resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.6.

När ett belopp enligt artikel 45b.4, 5 eller 7 ska beräknas ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut, se artikel 45b.6. Vidare får en resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet anses uppfylla det krav som avses i artikel 45b.4, 5 och 7.

Skälen för utredarens förslag: Enligt krishanteringsdirektivet bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls med kapitalbas och efterställda skulder (se skäl 9). Efterställningskravets särställning motiveras av syftet att ett sådant krav ökar möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av resolutionsverktygen. Bestämmelserna om krav på efterställning i direktivets artiklar är emellertid inte helt lätta att tolka. Särskilt gäller det förhållandet mellan kravet på efterställning i artikel 45b och kraven i artikel 45c, det vill säga det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet.

Utöver det minimikrav på efterställning för europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter som framgår av artikel 45c.5 andra stycket, innehåller direktivet dels ett krav på efterställning i artikel 45b.4 som avser samma grupp resolutionsenheter samt globalt systemviktiga institut, dels två möjligheter för Riksgäldskontoret att, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om ett alter-

nativt krav för europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter samt globalt systemviktiga institut i artikel 45b.7 respektive resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 45b.4 och 7 enligt artikel 45b.5. De beslutade kraven på efterställning behandlas i avsnitt 14.9 nedan, men de principiella frågorna som behandlas i detta avsnitt om artikel 45b.4 torde vara tillämpliga för alla krav på efterställning i artikel 45b.

Kravet i artikel 45b.4 ger upphov till främst två alternativa synsätt ifråga om förhållandet till det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet. Enligt det ena synsättet innebär artikel 45b.4 ett krav vid sidan av det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet. Det innebär i sin tur att det belopp som enligt artikel ska uppfyllas med kapitalbas och kvalificerade skulder kan tillåtas överskrida de nivåer som beräkningen av det riskvägda kravet respektive bruttosoliditetskravet resulterar i. Enligt det andra synsättet kan ett belopp som blir resultatet av artikel 45b.4, eller de beslutade kraven som avses i artiklarna 45b.5 och 45b.7, inte överstiga de nivåerna som det riskvägda kravet eller bruttosoliditetskravet ger.

Enligt *det första synsättet* är efterställningskravet i artikel 45b.4 ett siffersatt minimikrav parallellt med de som uttrycks i riskvägda respektive bruttosoliditetstermer.

Det alternativet baseras bland annat på att begreppet ”en del av” i artikel 45b.4, med stöd av skäl 10, ska läsas som att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder visserligen som huvudregel presumeras överstiga efterställningskravet, men att efterställningskravet såsom ett parallellt krav inte per definition är begränsat till nivån på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Detta talar för att det är fråga om olika krav då efterställningskravet till skillnad från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte uttrycks som en procentandel av totalt riskvägt exponeringsbelopp och bruttosoliditetskravet, se artikel 45c.3, 45c.5 och 45c.7 som hänvisar till artikel 45.2. Efterställningskravet i artikel 45b.4 uttrycks i stället som en procentandel av totala skulder och kapitalbasen (TLOF). Därtill börjar artikel 45b.4 med orden ”utan att det påverkar minimikraven i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a”, vilket kan läsas som att dessa minimikrav ska gälla parallellt med nivåkravet på efterställning. Enligt artikel 45e ska vidare resolutionsenheter uppfylla kraven som fastställs i artikel 45b till 45d på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivå.

Som stöd för detta alternativ kan även tilläggas att efterställningskravet har konceptuella likheter med det siffersatta minimikravet på globalt systemviktiga institut i artikel 92a tillsynsförordningen, TLAC-kravet, då möjligheten att tillåta en lägre nivå av efterställningskravet i artikel 45b.4 bygger på samma upplägg som finns för TLAC-kravet, i artikel 72b.3 i tillsynsförordningen. Efterställningskravet enligt denna uppfattning kompletterar också väl TLAC-kravet. Detta i och med att efterställningskravet, till skillnad TLAC-kravet, beräknas utifrån skuldsidan och därmed sätter en miniminivå på efterställning för stora banker med låga riskvikter. Uppfattningen om att kravet på efterställning i artikel 45b.4 är ett minimikrav överensstämmer också med behovet av mekanismen för att begränsa kravet till 27 procent, i artikel 45b.4. Den begränsningen skulle inte ha samma betydelse om efterställningskravet redan begränsades av beräkningen av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Enligt *det andra alternativa synsättet* utgör nivåerna för det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet enligt artikel 45c ett tak för krav på efterställning enligt artikel 45b., Alternativet baseras på att det i enlighet med artikel 45 finns ett övergripande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, beräknat enligt artikel 45c.3, 5 och 7, uttryckt som en procentandel av riskvägda termer (det riskvägda kravet) respektive i bruttosoliditetstermer (bruttosoliditetskravet). Dessa två ska som huvudregel uppfyllas med kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som uppfyller kriterierna i artikel 45b.1–3.

Att kravet på efterställning är begränsat av nivåerna av det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet får enligt detta alternativ anses framgå av det i artikel 45b.4, 5 och 7 anges att beloppet (kravet på efterställning) antingen avser uppfylla en del av det krav som avses i artikel 45e (artikel 45b.4 och 5) eller att det krav som avses i artikel 45e ska uppfyllas med kapitalbasen och efterställda skulder (artikel 45b.7).

Att man i stället för de mått som används för att beräkna det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet valt TLOF kan förstås som att måttet redan i direktivets ursprungliga lydelse utgör nivågräns för stöd från de andra, statligt administrerade, finansieringskällorna som avses i artikel 37.10, artikel 44.5 och artikel 101.2. Att nå den gränsen torde underlättas av att företaget har ett motsvarande belopp kapitalbas och efterställda skulder eftersom processen med att

undanta vissa skulder från nedskrivning enligt 21 kap. 27 § därmed minimeras.

Ett annat argument för den här uppfattningen är att den följer direktivets konstruktion. Artikel 45b har titeln kvalificerade skulder för resolutionsenheter medan artikel 45c bär namnet fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Vilket av alternativen ovan som ska betraktas som det korrekta är inte självklart. Om det vittnar inte minst att frågan ställts till Eba av flera intressenter som har att genomföra eller tolka direktivet. Det är kommissionen som har att ta ställning till frågor om tolkning av direktivet som därefter publiceras på Eba:s hemsida. Eba har dock när detta skrivs ännu inte publicerat någon tolkning.

Till grund för förslaget har utredaren valt att lägga det senare alternativet, det vill säga att de belopp som ska utgöras av kapitalbas och efterställda skulder i enlighet med artikel 45b ska anses begränsas av nivån på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt den beräkning av det riskvägda kravet och bruttosolidetskravet som görs i enlighet med artikel 45c.3. I överensstämmelse med argumenten ovan stämmer detta bäst överens med direktivets struktur och lydelse. I den mån kommande tolkningar enligt ovan kan kasta ytterligare ljus över frågeställningen, får det beaktas i beredningen av lagstiftningsärendet om genomförande av bankpaketet.

Begreppet eget kapital i måttet procent av totala skulder och eget kapital som används i LOR skiljer sig från krishanteringsdirektivet som i stället för eget kapital använder kapitalbas. Det ligger även en viss materiell skillnad mellan begreppen. Någon ändring föreslås dock inte, eftersom samma skillnad föreligger i gällande rätt, motiverad i prop. 2015/16:5 s 593. Enligt artikel 45b.6 första stycket ska måttet inkludera derivatskulder efter slutavräkning, så kallad nettning. I brist på andra uppgifter får det förmodas att direktivet avser såväl derivat som handlas mot en central motpart som under standardiserade avräkningsavtal av typen ISDA-avtal.

Riksgäldskontoret får tillåta en lägre nivå än 8 procent av totala skulder och eget kapital efter en ansökan från resolutionsenheten (se skäl 11). En sådan ansökan ska hanteras av Riksgäldskontoret. Rutiner för detta liksom närmare bestämmelser om beräkning föreslås genomföras på lägre nivå än lag.

I sammanhanget kan påminnas om de minimikrav som för ett globalt systemviktigt institut framgår av artikel 92a och artikel 494 i

tillsynsförordningen och för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet motsvarar 13,5 procent beräknat utifrån det riskvägda kravet och 5 procent beräknat utifrån bruttosoliditetskravet. Dessa krav också ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda skulder och får inte underskridas.

14.9 Individuella krav på efterställning för resolutionsenheter

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, ha möjlighet att besluta om två krav på efterställning utifrån vissa förutsättningar i det enskilda fallet. Det ena utgör ett alternativ till det krav på 8 procent av totala skulder och eget kapital för en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Det andra kravet avser resolutionsenheter som inte omfattas av det första kravet, det vill säga som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

För en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska ett krav förutsätta att

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder med inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder eller undantas från nedskrivning och konvertering,
2. det till följd av ett förhållande som avses i 1 finns risk för att borgenärer med en fordran som hänför sig till en sådan kvalificerad skuld som inte undantas åsamkas större förluster till följd av en planerad tillämpning av nedskrivning och konvertering enligt denna lag än vad borgenären hade gjort till följd av likvidation eller konkurs, och

3. att det befintliga beloppet kapitalbas och efterställda skulder inte är tillräckligt stort för att säkerställa att det förhållande som avses i 2 inte inträffar.

Beslut om kravet som avser ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet förutsätter antingen att

1. ett väsentligt hinder för resolution, eller nedskrivning eller konvertering utanför resolution, inte undanröjts eller begränsats,
2. att Riksgäldskontorets befogenheter inte är tillräckliga för att hindret helt eller delvis kan undanröjas,
3. att resolutionsenheten har egenskaper som begränsar genomförbarheten och tillförlitligheten i resolutionsåtgärder och nedskrivning eller konvertering utanför resolution, eller
4. resolutionsenheten utifrån den riskbedömningen som ligger till grund för Finansinspektionens beslut om ett särskilt kapitalbaskrav enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen finns bland de 20 procent som har högst riskvärde av alla företag som kan komma ifråga för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Kravet ska i båda fallen avse ett belopp som motsvarar det högre av

1. 8 procent av företagets totala skulder och egna kapital inklusive derivatskulder efter slutavräkning (nettning), och
2. två gånger det belopp som motsvarar kapitaltäckningskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen, två gånger det belopp som är resultatet av det krav som avses i 2 kap. 1 § i tillsynslagen samt det belopp som motsvarar det kombinerade buffertkravet. För kravet som avser en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller nationellt systemviktig resolutionsenhet är det högsta av de två beloppen en högsta nivå vilket möjliggör för Riksgäldskontoret att besluta om det lägre belopp i det enskilda fallet.

Det krav som avser ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet får bara avse 30 procent av de resolutionsenheter som potentiellt omfattas av Riksgäldskontorets möjlighet att besluta om ett krav. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer, ska utifrån särdragen i den svenska banksektorn och antalet resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen kunna besluta om en högre procentsats än 30 procent.

Utredarens bedömning: Särdragen i den svenska banksektorn och antalet resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen är värden som är föränderliga över tid och föremål för regelbunden analys och utvärdering. Därmed lämpar sig en reglering av beslut om en högre nivå än 30 procent att beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd i ett nytt bemyndigande.

Innehållet i direktivet:

Resolutionsenheter som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

Enligt artikel 45b.5 får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta om att resolutionsenheter som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet med kapitalbas och efterställda skulder upp till ett belopp som är det högsta av de två mått som anges i artikel 45b.7, se nedan.

Kravet är villkorat av vissa institutspecifika förutsättningar, nämligen att

1. de kvalificerade skulder som inte är efterställda har samma rangordning enligt förmånsrättslagen som vissa skulder som inte räknas som nedskrivningsbara skulder,
2. borgenärer med fordringar som inte är undantagna från nedskrivning skulle komma sämre ut i en nedskrivning än vad de hade gjort i en konkurs genom planerad tillämpning av nedskrivnings-

verktyget av kvalificerade skulder som inte är efterställda andra skuldinstrument och inte ska undantas eller planeras att undantas, och

3. beloppet kapitalbas och efterställda skulder inte är tillräckligt för att säkerställa att så inte sker.

Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska resolutionsmyndigheten bedöma risken enligt 2.

Ett alternativt krav på efterställning för ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

Artikel 45b.7 och 8 ger möjlighet för resolutionsmyndigheten att, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta om ett alternativt krav på efterställning för ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet till ett belopp som motsvarar det högsta av å ena sidan 8 procent av företagets totala skulder och kapitalbasen inklusive derivatskulder efter slutavräkning (nettning), och å andra sidan två gånger det belopp som motsvarar kapitaltäckningskravet enligt artikel 92.1 c tillsynsförordningen, två gånger det belopp som är resultatet av det krav som avses i artikel 104a kapitaltäckningsdirektivet samt det belopp som motsvarar det kombinerade buffertkravet.

Ett sådant beslut är villkorat av att något av följande individuella förutsättningar är uppfyllda.

Den första förutsättningen avser fall där resolutionsmyndighetens åtgärder för att hantera väsentliga resolutionshinder inte hörsammats av resolutionsenheten, eller dotterföretag i gruppen, eller när resolutionsmyndighetens arsenal av åtgärder för att hantera väsentliga hinder för avveckling eller resolution inte räcker till eller behöver kompletteras. Enligt *den andra förutsättningen* ska resolutionsenhetens storlek, dess nära koppling till andra företag eller verksamhetens art, omfattning, risk, komplexitet, juridiska form eller dess ägarstruktur bedömas begränsa genomförbarheten och trovärdigheten i den reso-

lutionsstrategi som valts enligt resolutionsplanen. Enligt *den sista alternativa förutsättningen* för ett beslut om ett alternativt nivåkrav på efterställning, ska det krav som avses artikel 104a i kapitaltäckningsdirektivet återspegla det faktum att resolutionsenheten i risktermer är bland de översta 20 procenten av de institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ett beslut om ett alternativt krav på efterställning är enligt artikel 45b.8 vidare begränsat till det antal som närmast motsvarar 30 procent av alla resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen, avrundat uppåt. Artikeln sista stycke ger emellertid en möjlighet för medlemsstaten att på nationell nivå göra avsteg från begränsningen och besluta om en högre procentsats än 30 procent, när det kan motiveras utifrån särdrag i den nationella banksektorn, särskilt med beaktande på antalet resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen.

Andra gemensamma bestämmelser för de båda kraven

Enligt artikel 45b.9 ska beslutet beakta marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, i förekommande fall, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet. Vidare ska beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i tillsynsförordningen, ha en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i punkterna 5 och 7. Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i andra än artikel 72b.2 d i tillsynsförordningen ska också tas med i övervägandena. Vidare ska det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt eller lägre än de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 procent av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undan-

tagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärdet ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna. Även resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin ska vägas in, liksom den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens återkapitalisering.

Skälen för utredarens förslag och bedömning

Resolutionsenheter som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, kunna besluta om att resolutionsenheter som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet med kapitalbas och efterställda skulder upp till ett visst belopp. Kravet är villkorat av tre förutsättningar som alla ska vara uppfyllda, nämligen

1. att kvalificerade skulder som enligt förmånsrättslagen har inbördes lika rätt som skulder som förutses undantas från nedskrivning eller konvertering eller som inte räknas som nedskrivningsbara skulder,
2. att borgenärer med fordringar som inte undantas från nedskrivning eller konvertering till följd av ett förhållande som avses i 1 ovan skulle åsamkas större förluster genom en planerad tillämpning av nedskrivning eller konvertering enligt lagen än vad som hade varit fallet i händelse av en konkurs, och
3. att beloppet kapitalbas och efterställda skulder inte är tillräckligt för att säkerställa att så inte sker.

Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska Riksgäldskontoret bedöma risken enligt 2 ovan.

Ett alternativt krav på efterställning för ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, även kunna besluta om ett alternativt krav på efterställning för ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet utifrån en individuell bedömning. Ett beslut om ett sådant krav på efterställning ersätter det som gäller enligt artikel 45b.4, se avsnitt 14.8.

Den första grunden för ett sådant beslut avser fall där ett väsentligt hinder för resolution eller annan åtgärd som avser nedskrivning eller konvertering enligt LOR. Bestämmelsen ska i den delen således utgå från åtgärder i 3 kap. 24 § mot resolutionshinder eller hinder för nedskrivning eller konvertering utanför och i samband med resolution enligt 6 kap. och 16 kap. Enligt direktivets ordalydelse avses resolutionsåtgärder. Hinder mot nedskrivning eller konvertering av skulder i ett dotterföretag i resolutionsgrupp ska emellertid utföras enligt 6 kap. och aktiekapital minskas för ägare enligt 16 kap. Dessa åtgärder är en del av resolutionen men utgör inte en resolutionsåtgärd. Nedskrivning eller konvertering av ett dotterföretags skulder är en central åtgärd för att den nya ordningen ska fungera, se avsnitt 19.1 och 2. Har ett sådant hinder inte begränsats eller undanröjts av resolutionsenheten eller ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp i enlighet med ett åtgärdsföreläggande, inom den tid som anges i föreläggandet, är det grund för ett beslut om krav på efterställning enligt bestämmelsen. Grund till ett sådant beslut föreligger också om Riksgäldskontoret inte har tillräckliga befogenheter enligt lag att åtgärda hindret.

Enligt den andra beslutsgrunden får ett beslut om särskilt krav tas om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsenhetens storlek, dess nära koppling till andra företag eller verksamhetens art, omfattning, risk, komplexitet, juridiska form eller dess ägarstruktur begränsar genomförbarheten och trovärdigheten i resolutionsplanens resolutionsstrategi, inklusive nedskrivning eller konvertering i samband med resolution, som valts enligt resolutionsplanen.

Den sista alternativa grunden för ett beslut om krav på efterställdhet, innebär att resolutionsenheten bedöms utifrån den riskbedömningen som ligger till grund för Finansinspektionens beslut

om ett särskilt kapitalbaskrav, så kallat pelare 2-krav, enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen. Om bedömningen visar att resolutionsenheten finns bland de 20 procent som har högst riskvärde av alla företag som kan komma ifråga för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, är det en grund för ett beslut om krav på efterställning enligt bestämmelsen.

Enligt artikel 45b.8 kan dock ett krav enligt bestämmelsen endast avse ett antal omfattade resolutionsenheter som motsvarar 30 procent av alla resolutionsenheter som bestämmelsen potentiellt omfattar, det vill säga av alla globalt systemviktiga institut, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter som Riksgäldskontoret kan besluta om krav för. Dock finns en möjlighet att besluta om en högre procentandel än 30 procent utifrån vissa nationella förutsättningar. En sådan högre procentandel föreslås beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utifrån ett nytt bemyndigande. Eftersom både särdragen i den svenska banksektorn respektive antalet resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen är föränderliga över tid och föremål för regelbunden analys och utvärdering, torde det vara mer lämpligt med reglering lägre nivå än lag. Även i andra liknande genomföranden har det bedömts lämpligt att i relativt stor omfattning lägga genomförandet på lägre nivå än lag med hänsyn till att regelverket sannolikt kommer att behöva justeras relativt snabbt för att hållas aktuellt och följa utvecklingen på de finansiella marknaderna (se exempelvis prop. 2006/07:5 s. 100 och prop. 2013/14:228 s. 123). I övrigt ska förutsättningarna genomföras genom lag.

Beräkning av kraven på efterställning

Utgångspunkten för de båda kraven är ett belopp som motsvarar det högre av å ena sidan 8 procent av företagets totala skulder och egna kapital inklusive derivatskulder efter slutavräkning (nettning) och å andra sidan ett belopp som motsvarar det dubbla kapitaltäckningskravet enligt artikel 92.1 c tillsynsförordningen och det särskilda kapitalkravet som beslutas enligt 2 kap. 1 § första stycket tillsynslagen samt det kombinerade buffertkravet. Ett beslut som avser ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska avse

det högsta av de två måtten, medan det krav som avser övriga resolutionsenheter kan avse ett lägre belopp. För båda kraven gäller dock att ett beslut enligt respektive bestämmelse endast får avse ett belopp som uppgår till det högre av de två måtten.

Ett beslut om krav enligt bestämmelsen ska även beakta om det till ett betydande belopp är så att kvalificerade skulder som inte är efterställda enligt förmånsrättslagen har inbördes lika rätt som vissa skulder som inte räknas som nedskrivningsbara skulder eller som kan förutses bli föremål för undantag i resolution.

För att det beloppet ska anses vara betydande, ska det överstiga 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Det torde på den nivån vara uppenbart att de borgenärer vars fordran undantas i jämförelse med exempelvis konkurs gynnas på bekostnad av de borgenärer vars fordringar inte undantas. Bedömningen torde underlätta en bedömning av exempelvis hinder för resolution eller avveckling, eller begränsningar i resolutionsåtgärdens genomförbarhet, enligt artikel 45b.7. Andra förhållanden som ska vägas in är marknadsdjupet för efterställda kvalificerade instrument och den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som behövs för att uppfylla det beslutade kravet och i vilken utsträckning om företaget har kvalificerade skulder som inte når upp till kravet på minst ett års kvarvarande löptid, Vidare ska den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens återkapitalisering beaktas, liksom resolutionsenhetens affärsmodell, finansiering och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

14.10 Övergångsarrangemang.

Utredarens förslag: Krav som endast avser globalt systemviktiga institut, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska inte tillämpas inom en treårsperiod från det datum som en resolutionsenhet identifierades som ett globalt systemviktigt institut eller uppfyllde förutsättningarna för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet. De minimikrav som följer av den föreslagna 4 kap. 3 c § ska inte tillämpas på en europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet inom

två år från dagen då resolutionsenheten blev föremål för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag. För övriga företag ska Riksgäldskontoret fastställa en lämplig övergångsperiod efter sådan nedskrivning eller konvertering.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under varje övergångsperiod meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret ska inte vara förhindrad att revidera de övergångsperioder myndigheten beslutat eller de planerade krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelats, med undantag för de initiala övergångsperioderna som anges i övergångsbestämmelserna till denna lag.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 45m.4 ska de krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.

Har ett företag blivit föremål för nedskrivning eller konvertering, i eller utanför resolution, ska resolutionsmyndigheterna enligt artikel 45m.5 fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 45e eller 45f för resolutionsenheter respektive dotterföretag i samma resolutionsgrupp eller tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7. De minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 får vidare enligt artikel 45m.3 inte tillämpas inom två år räknat från det datum som resolutionsenheten blivit föremål för nedskrivning eller konvertering i eller utanför resolution eller i enlighet med artikel 32.1 b. Enligt artikel 10.6 och 7 om översyn av resolutionsplanen ska företaget ha en rimlig övergångsperiod för att återigen uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder, och att resolutionsmyndigheten när den fastställer sådana övergångsperioder ska beakta den övergångsperiod som företaget har för att åter uppfylla artikel 104b i kapitaltäckningsdirektivet.

När resolutionsmyndigheten tillämpar artikel 45m.15 ska den enligt artikel 45m.6 meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden. Syftet är att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets kapacitet för förlustabsorbering och återkapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt arti-

kel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e och 45f, beroende på vad som är tillämpligt.

När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de enligt artikel 45m.7 beakta förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Resolutionsmyndigheterna enligt artikel 45m.8 inte vara förhindrade att revidera vare sig övergångsperioden eller ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelas enligt punkt 6.

Skälen till utredarens förslag

I artikel 45m finns bestämmelser om övergångsarrangemang för hur ett företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder efter det att företaget genomgått nedskrivning eller konvertering eller när en resolutionsenhet kvalificerat sig som ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Ikraftträdande och övergångsperioder i samband därmed behandlas i avsnitt 21.

Övergångsarrangemang med anledning av ny kvalificering av en resolutionsenhet

Finansiella företag genomgår förändringar över tid som alla andra företag. Får en resolutionsenhet egenskaper som kvalificerar det för att vara en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska övergångsperioden enligt artikel 45m.4 vara tre år, vilket överensstämmer med motsvarande bestämmelse för globalt systemviktiga institut enligt artikel 92a.2 a tillsynsförordningen. Övergångsperioden ska räknas från den dagen då, som det heter i direktivet, resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6. Det är alltså företagets individuella förutsättningar för ett beslut om krav på efterställning enligt respektive bestämmelse som avses, inte tidpunkten för Riksgäldskontorets beslut.

Övergångsarrangemang efter att företaget genomgått nedskrivning eller konvertering

Efter att resolutionsenheten eller dess eventuella dotterföretag varit föremål för nedskrivning eller konvertering, i eller utanför resolution, ska Riksgäldskontoret fastställa en lämplig övergångsperiod. För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet, liksom för ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 92a.2 b och c i tillsynsförordningen, ska övergångsperioden dock alltid vara två år. Det ingår i resolutionsplanen att sätta en övergångsperiod, se artikel 10.7 o och p.

Kompletterande bestämmelser

Riksgäldskontoret ska fastställa övergångsperioderna med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i företagets finansieringsmodell, tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis. För att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets kapacitet för förlustabsorbering och återkapitalisering, ska Riksgäldskontoret meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden.

Riksgäldskontoret ska inte vara förhindrad att revidera övergångsperioderna som myndigheten beslutat eller de planerade krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelats. Detta ska dock inte gälla de initiala övergångsperioderna som Riksgäldskontoret beslutar i enlighet med övergångsbestämmelserna till denna lag.

15 Förberedande arbete

15.1 Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering

Utredarens förslag: Hänvisningen till artikel 55.3 i 5 kap. 2 § första stycket 4 LOR ska ändras till artikel 55.5.

Riksgäldskontoret får besluta att kravet i 5 kap. 2 § på avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställts till det belopp som ska absorberas enligt 4 kap. 3 § första stycket 3 a.

Om ett företag bedömer att det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att ta in ett sådant villkor som avses i 2 § första stycket i ett avtal om en skuld ska företaget underrätta Riksgäldskontoret och samtidigt ange till vilken kategori skulden hör. Det gäller dock inte ett skuldavtal som innefattar relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument utan säkerhet. Underrättelsen innebär att kravet upphör att gälla i samband med att Riksgäldskontoret tar emot den. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta med villkoret ska myndigheten dock kräva att företaget inom rimlig tid inför villkoret.

Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan en underrättelse har på möjligheterna att försätta företaget i resolution. Myndigheten ska även bedöma möjligheterna att försätta ett företag i resolution om en kategori, som omfattar kvalificerade skulder, till mer än 10 procent består av skulder som inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11, som undantagits från kravet på ett avtalsvillkor eller som sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de kategorier av skulder för vilka ett

företag får bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor om erkännande av skuldnedskrivning eller konvertering.

Utredarens bedömning: Det följer redan av bestämmelserna i 3 kap. LOR att Riksgäldskontoret ska vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja ett väsentligt resolutionshinder.

Innehållet i direktivet: I fråga om avtalsenlig skuldnedskrivning har det i artikel 55, förutom språkliga justeringar, gjorts vissa tillägg och ändringar. I artikel 55.1 har ett nytt andra stycke lagts till där det anges att resolutionsmyndigheten får besluta att skyldigheten att ta med ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning inte ska tillämpas på institut eller enheter för vilka kravet enligt artikel 45.1 är lika med det belopp för förlustabsorbering som fastställts i artikel 45c.2 a, förutsatt att de skulder som uppfyller villkoren för avtalsenlig skuldnedskrivning och vilka inte inbegriper det avtalsvillkor som anges i det, räknas med vid uppfyllandet av detta krav.

I artikel 55.2 har tillägg gjorts avseende de fall ett företag fastställer att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i avtal som reglerar en skuld ta med ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning. Av bestämmelsen framgår att företaget ska underrätta resolutionsmyndigheten om fastställandet samt ange vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Företaget ska vidare förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram. I de fall en sådan underrättelse lämnas ska skyldigheten att ta med ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning automatiskt upphöra att gälla från och med den tidpunkt när resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen. Om resolutionsmyndigheten dock konstaterar att det inte är rättsligt eller av annan anledning ogörligt att ta med villkoret, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta företaget i resolution, ska den inom en rimlig tidsfrist efter underrättelsen kräva att villkoret införs. Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att företaget ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

Möjligheten att fastställa att ett avtalsvillkor är ogörligt innefattar inte övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. Skulder som inte omfattas av

aktuella avtalsvillkor eftersom det är ogörligt ska rangordnas före de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av möjligheten att försätta ett företag i resolution enligt artikel 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att det inom en kategori av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som inte inbegriper ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3 uppgår till mer än 10 procent av den kategorin, ska myndigheten omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta företaget i resolution. Det inbegriper även effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpningen av skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder. Om resolutionsmyndigheten på grundval av en sådan bedömning konstaterar att de skulder som inte innehåller ett villkor om avtalsenlig nedskrivning skapar ett väsentligt hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution ska myndigheten tillämpa de befogenheter som avses i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder mot resolution. Skulder för vilka företaget inte inkluderar ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning eller för vilket kravet inte är tillämpligt med hänsyn till att det är ogörligt får inte räknas med vid uppfyllandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Genom artikel 55.7 görs dessutom ett tillägg om att resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka företaget får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning utifrån de villkor som närmare fastställts som ett resultat av tillämpningen i av de tekniska standarder för tillsyn som kommissionen antagit enligt punkten 6.

Enligt artikel 55.6 och 55.8 ska Eba utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera bestämmelserna i artikel 55.2.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Bestämmelserna i artikel 55 i krishanteringsdirektivet syftar till att de inom EES hemmahörande företagen ska se till att behandla frågan om skuld-

nedskrivning och konvertering i avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland för att underlätta möjligheterna att verkställa ett beslut om nedskrivning eller konvertering (se prop. 2015/16:5 s. 282 f.).

Av 5 kap. 2 § första LOR framgår att ett företag i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument. Av andra stycket framgår att kravet dock inte gäller i vissa särskilt angivna fall, bland annat om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.3 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs. Eftersom bemyndigandet att utfärda dessa standarder har flyttats till artikel 55.5 bör hänvisningen i 5 kap. 2 § 4 ändras.

Tillägget i artikel 55.1 andra stycket innebär att Riksgäldskontoret får besluta att skyldigheten att införa villkor om avtalsenligt erkännande inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet enligt den föreslagna 4 kap. 5 § första stycket 3 a. Denna möjlighet att besluta att villkoret inte ska gälla förutsätter att det i förlustabsorberingsbeloppet räknas in de skulder som kan skrivas ner eller konverteras, men som inte innehåller ett villkor om avtalsenligt erkännande. Möjligheten att inte tillämpa kravet i dessa fall bör framgå av lag i anslutning till kravet på avtalsenligt erkännande.

Det kan dock finnas fall där ett företag inte kan ta med ett villkor om erkännande av nedskrivning och konvertering i ett avtal. Det skulle till exempel kunna anses vara omöjligt att införa aktuella villkor med hänvisning till rättsordningen i tredjeland, företagets bristande möjligheter att påverka avtalsvillkoren eller omständigheter kopplade till skulden som sådan. I artikel 55.2 har det därför tillkommit bestämmelser som innebär att kravet på ett villkor om avtalsenlig skuldnedskrivning och konvertering inte ska gälla i dessa fall.

Den nuvarande regleringen i svensk rätt innehåller inte några undantag från kravet på ett avtalsvillkor om erkännande av skuldnedskrivning och konvertering. Bestämmelser motsvarande artikel 55.2 behöver därför genomföras. Det ska då röra sig om situationer som

innebär att det inte är möjligt att ta med villkoret. Det förhållandet att motparten inte vill gå med på att vara bunden av villkoret utgör således inte en sådan grund (se skäl 26 i krishanteringsdirektivet).

Möjligheten att bedöma att det inte är möjligt att i ett avtal som reglerar en skuld ta med villkor om erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter gäller dock inte i fråga om övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och skuldinstrument utan säkerhet. Det bör framgå av lag. Med skuldinstrument avses i detta sammanhang obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld (se artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet).

Utifrån de tekniska standarder för tillsyn som kommissionen enligt artikel 55.6 ska anta för att precisera de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning inte skulle vara möjligt att för vissa kategorier ta med aktuella avtalsvillkor ska resolutionsmyndigheten enligt artikel 55.7, där det är nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka ett företag får bedöma att det inte är möjligt att ta med ett sådant avtalsvillkor. Eftersom det av artikel 55.2 dessutom framgår att ett företag ska ange vilken kategori en skuld tillhör är det lämpligt att det klargörs vilka kategorier av skulder som kan vara aktuella i detta hänseende. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därmed bemyndigas att komplettera kommissionens tekniska tillsynsstandarder med föreskrifter i den delen.

Vad som i artikel 55.2 föreskrivs om att företaget, när det har bedömt att det inte är möjligt att ta in ett villkor i ett avtal, ska underrätta Riksgäldskontoret om det och samtidigt ange till vilken kategori skulden hör, bör framgå av lag. Företaget ska då också ange skälen för sin bedömning. Det bör vidare av lag framgå att en sådan underrättelse innebär att det aktuella kravet upphör att gälla.

Riksgäldskontoret ska när det mottar en underrättelse göra en bedömning av om avtalsvillkoret av rättlig eller annan anledning inte är möjligt att införa. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta med villkoret i avtalet ska myndigheten kräva att företaget inom rimlig tid inför villkoret. I de fall företagets bedömning grundat sig på en praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering bör det inkludera en rätt för Riksgäldskontoret att även kräva att företaget ändrar sin praxis. Vad som i fråga om införande av avtalsvillkor ska

anses vara rimlig tid ska kommissionen närmare specificera i tekniska tillsynsstandarder (se artikel 55.6).

I samband med företagets underrättelse ska Riksgäldskontoret bedöma vilken inverkan underrättelsen har på möjligheterna att försätta företaget i resolution. För att kunna göra den bedömningen är företaget skyldig att lämna Riksgäldskontoret sådan information som myndigheten begär. Det följer redan av 28 kap. 1 § LOR att företaget ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som myndigheten begär. Direktivets krav i den delen medför således inte några särskilda åtgärder för att genomföras.

Om Riksgäldskontoret vid någon tidpunkt kan konstatera att mer än 10 procent av en kategori av kvalificerade skulder består av skulder som inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11, har undantagits från kravet på avtalsvillkor i 5 kap. 2 § eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 § ska myndigheten enligt vad som följer av artikel 55.2 femte stycket bedöma vad det förhållandet innebär i fråga om möjligheterna att försätta ett företag i resolution. Direktivets specifika reglering i denna del bör framgå av lag. Vad som anges i sjätte stycket samma artikel innebär att om det aktuella förhållandet bedöms skapa ett väsentligt resolutionshinder ska resolutionsmyndigheten vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja hindret. Sådan skyldighet följer redan av bestämmelserna i 3 kap. och kräver därför inte någon ytterligare reglering.

Av 18 § förmånsrättslagen (1970:979) framgår att fordringar som inte är förenade med förmånsrätt har inbördes lika rätt, men att fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 21 kap. 15 § 3 b LOR medför rätt till betalning efter sådana fordringar men före fordringar som enligt fordringsavtal ska ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer. Bestämmelsen innebär att sådana skulder som avses i artikel 108.2 och 108.3 medför rätt till betalning efter oprioriterade fordringar men före efterställda fordringar. De skulder som omfattas av kravet på villkor om avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning eller konvertering, men där ett sådant villkor inte behöver tas in i ett avtal eftersom det inte är möjligt, är att betrakta som oprioriterade fordringar. Den nuvarande regleringen överensstämmer således med vad som anges i artikel 55.2 fjärde stycket. Det

behöver därmed inte vidtas några särskilda åtgärder för att genomföra krishanteringsdirektivet i den delen.

Enligt den föreslagna bestämmelsen i 4 a kap. 1 § LOR får endast skulder som uppfyller kriterierna i artikel 72a, 72b, med undantag för 72b.2 d, och 72c i tillsynsförordningen räknas med vid uppfyllandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Av artikel 72b.2 n framgår att den avtalsenliga dokumentationen för instrument som ges ut efter den 28 juni 2021 uttryckligen ska hänvisa till möjligheten att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna för att skulden ska kunna räknas som ett kvalificerat instrument. En skuld som regleras av rättsordningen i ett tredjeland och som antingen är undantagen från kraven på ett villkor om avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering eller för vilken det bedömts att det inte är möjligt att ta in ett sådant villkor, uppfyller därmed inte förutsättningen i artikel 72b.2 n i tillsynsförordningen. Det följer således redan av regleringen i 4 a kap. 1 § att en sådan skuld inte kan räknas med i uppfyllandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Det behöver därmed inte heller vidtas några ytterligare åtgärder för att genomföra artikel 55.2 sjunde stycket i krishanteringsdirektivet.

15.2 Avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder

Utredarens förslag: Ett företag ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att avtalet kan komma att bli föremål för tillfälliga åtgärder och att ett beslut om resolution, resolutionsåtgärd eller tillfälliga åtgärder utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

Ett moderföretag i EES ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en sådan åtgärd som avses i 11 kap. 3 § inte får vidtas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder avseende moderföretaget enligt 7 a kap. 1 § och 13 kap. 1, 7, 8, 11 och 12 §§. Skyldigheten gäller dock endast om dotterföretaget är ett företag som skulle betraktas som ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag om det bedrivit verksamhet i Sverige eller är ett finansiellt institut.

Innehållet i direktivet: Det införs i artikel 71a i krishanteringsdirektivet en ny bestämmelse om avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder. Av artikel 71a.1 framgår att medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som de har ingått och som regleras av tredje lands rätt tar med villkor enligt vilket parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 samt erkänner att de är bundna av kraven i artikel 68.

I artikel 71a.2 ges medlemsstaterna dessutom möjlighet att kräva att unionsmoderföretag säkerställer att deras dotterföretag i tredjeländer i de finansiella avtalen tar med villkor för att utesluta att resolutionsmyndigheternas utövande av befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget inom unionen används som ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal. Sådant ytterligare krav kan tillämpas på dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat) eller finansinstitut.

Enligt artikel 71a.3 är kravet på avtalsenligt erkännande i artikel 71.1 tillämpligt på finansiella avtal som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva bestämmelsen och som föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på det finansiella avtalet regleras enligt en medlemsstats lagstiftning.

I artikel 71a.4 konstateras att om ett institut eller en enhet inte tar med det avtalsvillkor som krävs ska det inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses i artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 på avtalet i fråga. Genom artikel 71a.5 ska vidare Eba utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som ska antas av kommissionen.

Skälen för utredarens förslag: En viktig aspekt i en effektiv resolution är att säkerställa att en motpart i ett finansiellt avtal inte kan

säga upp sina skyldigheter enbart på grund av att ett företag försätts i resolution eller blir föremål för tillfälliga åtgärder (se 11 kap. 3–7 §§ LOR). På samma sätt är Riksgäldskontorets befogenhet att under vissa förutsättningar tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet enligt ett avtal eller annars begränsa en motparts rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal av betydelse (se 7 a kap. samt 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§). Dessa krav är dock inte direkt tillämpliga på avtal som regleras av rättsordningen i tredjeland. Det krävs därför att företag tar med avtalsvillkor i de berörda avtalen som innebär att motparten erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av tillfälliga åtgärder och begränsar motparten från att vidta åtgärder med anledning av det. I artikel 71a finns därför bestämmelser som syftar till att de inom EES hemmahörande företagen ska se till att sådana villkor tas med i avtal med motparter från tredjeland.

Eftersom det i dag inte finns några bestämmelser motsvarande dem i artikel 71a bör en bestämmelse med sådant innehåll införas. En utgångspunkt i svensk lagstiftning är att ett krav gäller först från och med att kravet införts. Av det följer att ett krav på avtalsenligt erkännande inte är tillämpligt i fråga om förpliktelser som redan gäller när kravet införs. Ett avtal som redan har ingåtts vid bestämmelsens ikraftträdande behöver alltså inte göras om för att uppfylla det aktuella kravet. Om ett avtal medför en ny förpliktelse, eller en väsentlig ändring av befintliga förpliktelser, förändras avtalet emellertid på ett sådant sätt att villkoren för det normalt sett ska omprövas. I sådana fall ska det aktuella kravet tillämpas. Det behöver dock inte införas någon särskild bestämmelse i lag där så framgår.

Det är vidare överflödigt att uttryckligen i lag ange att kravet i fråga om uppsägningsrätter och säkerhetsrätter endast är tillämpligt där det skulle kunna bli aktuellt att vidta de aktuella tillfälliga åtgärderna. Ett företag är till exempel inte skyldigt att införa ett villkor med anledning av ett tillfälligt förbud att ta i anspråk säkerheter och företa vissa rättshandlingar i fråga om avtal med centrala motparter eftersom Riksgäldskontoret med avseende på dessa avtal inte heller har befogenheter för avtal som regleras i Sverige.

Förekomsten av ett avtalsvillkor av ovan berört slag är inte en förutsättning för att en resolutionsmyndighet ska kunna tillämpa de aktuella befogenheterna. Det förhållandet att befogenheten får ut-

övas även utan ett sådant villkor behöver därmed inte heller komma till uttryck i någon särskild bestämmelse (jfr prop. 2015/16:5 s. 284).

Genom artikel 71a.2 ges medlemsstaterna möjlighet att kräva att ett unionsmoderföretag säkerställer att dess dotterföretag i tredjeland tar med aktuellt villkor om avtalsenligt erkännande. Detta för att utesluta att resolutionsmyndighetens utövande av befogenheten att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget används av dotterföretagets motparter som skäl för att vidta åtgärder, som till exempel förtida uppsägning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter. Då en sådan åtgärd mot ett dotterföretag skulle kunna innebära försämrade möjligheter att vidta resolutionsåtgärder med avseende på moderföretaget finns det skäl för att genomföra det nationella valet. Att kräva att dotterföretag i tredjeland inför det aktuella villkoret skulle dock kunna innebära vissa ökade kostnader för dotterföretaget i samband med att avtalet ingås. Mot bakgrund av den begränsade tid för vilket ett beslut om att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter kan gälla, finns det emellertid inte anledning att anta att sådana kostnader skulle vara betydande. Då regleringen inte heller i övrigt bedöms medföra sådana negativa konsekvenser som överväger behovet av den bör det nationella valet utnyttjas. I likhet med vad som anges i artikel 71a.2 ska kravet endast gälla i fråga om dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansiella institut (jfr prop. 2015/16:1 s. 200).

16 Särskilt investerarskydd för icke-professionella kunder

16.1 Villkor för försäljning av vissa finansiella instrument

Utredarens förslag: Ett värdepappersinstitut får endast sälja primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument som emitterats efter den 27 december 2020 till en icke-professionell kund om

1. institutet har utfört en lämplighetsbedömning enligt 9 kap. 23 § LVM,
2. institutet har bedömt att instrumenten är lämpliga för kunden, och
3. institutet har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt kraven i 9 kap. 28 § LVM.

Med efterställda kvalificerade skuldinstrument avses detsamma som i 2 kap. 2 b § LOR.

Innehållet i direktivet: Genom en ny bestämmelse, artikel 44a, införs i fråga om försäljning av efterställda kvalificerade skulder ett särskilt skydd för konsumenter och andra icke-professionella kunder. Av artikel 44a.1 framgår att medlemsstaterna ska säkerställa att en säljare av kvalificerade skulder som uppfyller samtliga de villkor som avses i artikel 72a i tillsynsförordningen, undantaget artikel 72a.1 b, och artikel 72b.3–72b.5 i samma förordning, säljer sådana skulder till icke-professionella kunder endast under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. För det första ska säljaren ha utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i MiFID II. Säljaren ska vidare

på grundval av ett sådant test ha förvissat sig om att sådana kvalificerade skulder är lämpliga för den icke-professionella kunden. Därutöver ska säljaren ha dokumenterat lämpligheten i enlighet med artikel 25.6 i MiFID II. Medlemsstaterna får förskriva att dessa villkor ska gälla även säljare av andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder.

Medlemsstaterna är enligt artikel 44a.7 inte skyldiga att tillämpa bestämmelserna på skulder som emitterats före den 28 december 2020.

Skälen för utredarens förslag: Att en betydande del av ett enskilt företags instrument för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av så kallade icke-professionella kunder, som eventuellt inte har fått lämplig information om relevanta risker, kan i sig utgöra ett hinder för resolution. Samtidigt kan ett sådant förhållande även innebära stora risker för den enskilde kunden eftersom dessa skulder kan skrivas ned eller konverteras och har låg prioritet i förmånsrättsordningen.

För att säkerställa att icke-professionella kunder i inte alltför stor utsträckning investerar i vissa instrument som kan räknas med i uppfyllandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder har det i direktivet införts särskilda bestämmelser som ska ge skydd för dessa kunder. Bestämmelser av aktuellt slag finns i viss mån redan i den reglering som genomför MiFID II. Eftersom den regleringen inte i tillräcklig utsträckning bedömts omfatta det skydd som är lämpligt i fråga om aktuella skuldinstrument har bestämmelser om skydd för icke-professionella kunder även införts i krishanteringsdirektivet (se skäl 15 och 16 i direktivet).

Det finns i dag inte några bestämmelser till skydd för investerare som motsvarar dem i artikel 44a. Sådana bestämmelser bör därför införas. De i artikel 44a aktuella kraven riktar sig till säljare av vissa specifika finansiella instrument. Begreppet ”säljare” definieras inte närmare och skulle därmed kunna omfatta alla som kan sälja aktuella instrument. Det finns dock inte anledning att tro att avsikten varit att annat än yrkesmässig försäljning ska omfattas av kravet. Regelverket i krishanteringsdirektivet riktar sig vidare endast till en begränsad krets aktörer.

Av 2 kap. 1 § LVM följer att det krävs tillstånd för att yrkesmässigt utföra en order på en kunds uppdrag, vilket omfattar bland annat försäljning av finansiella instrument. Värdepappersinstitut, det vill

säga antingen ett värdepappersbolag eller ett kreditinstitut, är enligt 1 kap. 4 c § LVM företag som kan ha fått sådant tillstånd. Artikel 44a torde därmed ta sikte på försäljning som sker genom ett värdepappersinstitut. Viss reglering avseende investerarskydd för tjänster som ett värdepappersinstitut utför finns redan i 9 kap. LVM. Det är lämpligt att även de nu aktuella bestämmelserna genomföras där.

De redan aktuella bestämmelserna i 9 kap. LVM har genomfört kraven på skydd för icke-professionella kunder som följer av MiFID II. Dessa innehåller bland annat förfaranderegler som ett värdepappersinstitut är skyldig att efterleva när det utför tjänster för en kunds räkning. Denna reglering behöver i fråga om skyddet vid försäljning av aktuella finansiella instrument kompletteras.

De skulder som omfattas av den specifika regleringen i artikel 44a.1 är kvalificerade skulder som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72a.1 b och 72b.3–5. Av definitionen till så kallade efterställda kvalificerade instrument framgår att dessa instrument avser instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen förutom artikel 72b.3–5 (se förslaget till 2 kap. 2 b § LOR). Det är därmed efterställda kvalificerade instrument som avses i artikel 44a.1, med undantag för de kvalificerade skuldposter, som anges i artikel 72a.1 b i tillsynsförordningen. I den artikeln anges supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på minst ett år, i den utsträckning de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64 i den förordningen. Artikel 72a.1 b i tillsynsförordningen innebär därmed att en så kallad amorterad del av ett supplementärkapitalinstrument får räknas in som kvalificerad skuldpost enligt artikel 72a. En sådan amorterad del kan inte bli föremål för försäljning som avses i artikel 44a och blir därför inte aktuell att reglera genom den artikeln. Det behöver emellertid inte uttryckligen anges i lag att denna del av supplementärkapitalinstrument ska undantas. Försäljning av efterställda kvalificerade skulder ska därmed omfattas av investerarskyddet.

Medlemsstaterna får föreskriva att skyddet ska gälla även försäljning av andra kapitalbasinstrument eller nedskrivningsbara skulder än de som anges i artikel 44a.1. Den aktuella regleringen om investerarskydd innehåller dock i artikel 44a.2 begränsningar som innebär att kundens portfölj endast till en viss mindre del får bestå av den typ av instrument som skyddet omfattar. Skyddet bör därför

inte tillämpas alltför brett utan endast ta sikte på sådana instrument som innehåller för komplexa villkor för att en icke-professionell kund ska kunna förstå riskerna med investeringen eller som annars kan vara olämpliga för dessa kunder. Primärkapitaltillskottinstrument är en sådan mer komplicerad produkt för vilken det är lämpligt att den omfattas av investerarskyddet. Även supplementärkapitalinstrument kan i vissa fall anses vara mindre lämpliga för icke-professionella kunder att köpa. Investerarskyddet i artikel 44a bör därför utökas till att även omfatta dessa instrument. Ytterligare utvidgning av skyddet bedöms dock inte lämplig.

De aktuella bestämmelserna ska endast gälla när ett värdepappersinstitut säljer instrumenten till icke-professionella kunder enligt definitionen i MiFID II. Av 1 kap. 4 b § och 9 kap. 4 § LVM framgår att professionella kunder är enheter med tillstånd att verka på de finansiella marknaderna, officiella organ som bland annat stater, statliga myndigheter, centralbanker och mellanstatliga myndigheter, samt institutionella investerare vars huvudverksamhet är att investera i finansiella instrument och företag med omfattande balansomslutning, nettoomslutning eller eget kapital. En kund kan enligt 9 kap. 5 § LVM också under vissa förutsättningar begära att få betraktas som en professionell kund. Det finns inte någon definition avseende icke-professionell kund. Med icke-professionell kund får dock avses en kund som inte omfattas av definitionen av en professionell kund (se prop. 2016/17:162 s. 274). En icke-professionell kund omfattar därmed bland annat kommuner samt små och medelstora företag och således en vidare krets än de som omfattas av definitionen av konsument enligt 1 § konsumentköplagen (1990:932).

I enlighet med artikel 44a.1 bör det av lag framgå att ett värdepappersinstitut endast får sälja aktuella instrument till icke-professionella kunder om institutet har utfört en lämplighetsbedömning som motsvarar 9 kap. 23 § LVM (bestämmelsen genomför artikel 25.2 i MiFID II, se prop. 2016/17:162 s. 691), institutet på grundval av den bedömningen har förvissat sig om att instrumenten är lämpliga för kunden och institutet har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt kraven i 9 kap. 28 § LVM (bestämmelserna genomför artikel 25.6. i MiFID II, se prop. 2016/17:162 s. 693 f.). Det förhållandet att de aktuella instrumenttyperna kan vara mer eller mindre riskfyllda och komplicerade bör återspeglas vid lämplighets-

bedömningen. Det innebär att utfallet av en lämplighetsbedömning kan bli olika beroende på vilken typ av instrument som är aktuell.

Det är lämpligt att skulder som redan emitterats innan kravet på investerarskydd träder i kraft och som kan säljas vidare på en andrahandsmarknad inte omfattas av kraven på investerarskydd för icke-professionella kunder. En sådan reglering skulle nämligen kunna skapa svårigheter för icke-professionella kunder att få sina instrument sålda. Aktuella krav ska därmed inte tillämpas avseende instrument som emitterats före den 28 december 2020, även om försäljning sker efter detta datum.

16.2 Ytterligare krav för försäljning till kunder med en begränsad portfölj med finansiella instrument

Utredarens förslag: Ett värdepappersinstitut får kräva att en icke-professionell kund lämnar institutet information om sin portfölj.

Om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av sin portfölj i aktuella skuldinstrument, och det ursprungliga investeringsbeloppet som investeras i ett eller flera sådana skuldinstrument är minst 10 000 euro. En portfölj ska innehålla kontanta insättningar och finansiella instrument, med undantag för sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Utredarens bedömning: De nationella valen att fastställa ett minimibelopp för denominering och att, avseende enheter som har ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som inte överstiger 50 miljarder euro, endast tillämpa vissa bestämmelser om investerarskydd för icke-professionella kunder, utnyttjas inte.

Innehållet i direktivet: Om villkoren för försäljning är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro ska enligt artikel 44a.2 säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden, säkerställa att den icke-professionella kunden totalt inte investerar mer än 10 procent av sin portfölj i

aktuella skulder och att det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument är minst 10 000 euro.

Av artikel 44a.3 framgår att den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i skulder som avses i artikel 44a.1. Enligt artikel 44a.4 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Enligt artikel 44a.5 får medlemsstaterna fastställa ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 euro, med beaktande av medlemsstaternas marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder som faller inom medlemsstatens jurisdiktion. Av artikel 44a.6 framgår vidare att om värdet av totala tillgångar för enheter som avses i artikel 1.1 och som är etablerade i en medlemsstat och omfattas av det krav som avses i artikel 45e inte överstiger 50 miljarder euro får den medlemsstaten genom undantag från kraven i punkterna 1–5 i den här artikeln tillämpa endast det krav som anges i punkt 2 b i den här artikeln.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: För icke-professionella kunder med en begränsad portfölj med finansiella instrument om högst 500 000 euro ska enligt artikel 44a.2 ytterligare bestämmelser gälla till skydd för kunden. Bestämmelserna innebär att kundens portfölj med finansiella instrument endast till 10 procent får bestå av primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och de aktuella efterställda kvalificerade instrumenten. Det ursprungliga beloppet att investera avseende dessa instrument ska vidare uppgå till minst 10 000 euro. Motsvarande bestämmelser bör införas i lag. Det bör även framgå att portföljen ska inkludera kontanta insättningar (depositioner) och finansiella instrument med undantag för finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

För att ett värdepappersinstitut ska kunna bedöma om kraven som motsvarar artikel 44a.2 ska tillämpas behöver institutet få tillgång till information om kundens portfölj med finansiella instrument. Denna information har framför allt kunden, som därför i enlighet med artikel 44a.3 bör vara skyldig att lämna informationen till värdepappersinstitutet. Det bör därför av lag framgå att institutet får kräva att en icke-professionell kund lämnar institutet information om

sin portfölj. Portföljen ska inkludera uppgift om kontanta insättningar och finansiella instrument men inte sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet. Den information som kunden ska lämna ska innefatta eventuella investeringar i primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda skulder. Eftersom syftet med informationen är att skydda kunden ligger det i kundens intresse att lämna korrekt och fullständig information.

I artikel 44a.5 ges medlemsstaterna en möjlighet att kräva ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 euro. Det förhållandet att en betydande del av ett företags instrument för krav på kapital och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella kunder skulle nämligen i sig kunna utgöra ett hinder för resolution och i förlängningen en betydande risk för kunden då dennes fordran skulle ha låg prioritet vid en eventuell resolution eller konkurs (skäl 15 och 16 i direktivet). Valet innebär ett undantag från kraven i artikel 44a.1–4. Ett minimibelopp för denominering kan därför inte kombineras med bland annat andelskravet i artikel 44a.2 (se skäl 16 i direktivet). Det skulle därmed innebära att en kund med en relativt begränsad portfölj som precis uppgår till minimibeloppet för denomineringen skulle kunna investera hela sin portfölj i aktuella instrument. Det bedöms därför inte lämpligt att utnyttja det nationella valet.

Det är inte mindre riskfyllt för en kund att köpa instrument av en mindre aktör. Eftersom det inte bedöms finnas några skäl för att utnyttja undantaget avseende sådana aktörer i artikel 44a.6 som är starkare än investerarskyddet bör de aktuella kraven gälla för samtliga värdepappersinstitut. Det nationella valet att inte tillämpa kraven i fråga om institut vars värde av totala tillgångar inte överstiger 50 miljarder euro, bör därför inte utnyttjas.

17 Underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

17.1 Åtgärder mot väsentliga resolutionshinder

Utredarens förslag: Om ett väsentligt resolutionshinder beror på underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska det berörda företaget föreslå Riksgäldskontoret möjliga åtgärder, inklusive en plan för genomförande av åtgärderna, inom två veckor efter att företaget fick meddelande om hindret. I de fall ett gemensamt beslut ska fattas med andra resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter inom EES, ska det ske inom två veckor från det att koncernens moderföretag inkommit med synpunkter på myndigheternas gemensamma beslut om åtgärd.

Om Riksgäldskontoret bedömer att de åtgärder som företaget föreslår inte effektivt minskar eller avlägsnar hindren, ska myndigheten kräva att företaget vidtar någon av de alternativa åtgärder som anges i 3 kap. 24 §. Företaget ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra åtgärderna.

Åtgärderna i 3 kap. 24 § justeras för att vara förenliga med den nya ordningen och kompletteras när det gäller underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ett företag ska kunna föreläggas att öka sitt innehav av kvalificerade skulder, ändra löptidsprofilen för kvalificerade skulder och, efter godkännande av Finansinspektionen, kapitalbasinstrument eller vidta andra åtgärder för att uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§.

En ny punkt 11 ska införas, som innebär en möjlighet att förelägga ett institut eller ett företag som aves i 1 kap. 1 § första stycket

2 att återställa efterlevnaden av kraven som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§ och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet.

Innehållet i direktivet: Artikel 17 har genomgått två stora förändringar.

För det första införs en snabbare hantering av hinder som avser uppfyllande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt artikel 17.3 ska en enhet ha två veckor på sig att återkomma med möjliga åtgärder och en tidplan för att åtgärda hindren, för att säkerställa att enheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45e eller 45f och det kombinerade buffertkravet, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där antingen a) enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, eller b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordning eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret.

För det andra har åtgärdskatalogen i artikel 17.5 utökats. Enligt den nya punkten ha) ska resolutionsmyndigheterna kunna kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, samt av de krav som avses i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Även punkten ja) är ny och anger att resolutionsmyndigheterna i syfte att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av artikel 45e eller artikel 45f, får kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för kapitalbasinstrument,

efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b och i artikel 45f.2 a.

I artikel 17.1, 4, 5 a, b, d, e, g, h och k samt 7 ändras *institut* till *enhet*.

Artikel 17.5 i och j har ändrats genom att kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder avser artiklarna 45e eller 45f.

Skälen för utredarens förslag: Artiklarna 16 och 17 i krishanteringsdirektivet enligt dess ursprungliga lydelse har tidigare genomförts i 3 kap. i lagen om resolution, som kompletteras ifråga om när ett hinder för resolution, eller sådan nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap., består i att företaget inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt definitionen i 1 kap. 1 § första stycket utgörs resolution av rekonstruktion och avveckling.

Artiklarnas omfattning utökas även för att omfatta alla företag som kan ingå i en resolutionsgrupp enligt den nya ordningen. Bland annat införs en förkortad process för att åtgärda brister i att uppfylla kravet.

Den tid företaget har på sig att återkomma med egna förslag till åtgärder och en plan för att genomföra dessa har kortats från fyra månader till två veckor. För andra hinder gäller fortfarande den längre tiden. Åtgärdskatalogen har också kompletterats med fler åtgärder för det fall hinder för resolution avser bristande efterlevnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i alla dess beståndsdelar, inbegripet till vilket belopp kravet ska uppfyllas med kapitalbas och andra efterställda skulder. Dessa ändringar ska framgå av lag.

17.2 Förfoganderestriktioner till följd av underlåtenhet att uppfylla det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld.

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, kunna besluta om restriktioner avseende vissa värdeöverföringar när ett företag inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet. Företaget ska omedelbart meddela Riksgäldskontoret om en sådan situation uppstått. Som underlag till beslutet ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finans-

inspektionen, bedöma orsakerna bakom situationen och behovet, lämpligheten och proportionaliteten i en sådan inskränkning.

Riksgäldskontoret ska dock ta beslut om restriktioner senast nio månader efter att en sådan situation uppkommit. Riksgäldskontoret ska emellertid beakta bristande allmänna förutsättningar på marknaden eller negativa spridningseffekter som riskerar underminera den finansiella stabiliteten.

Ett beslut avser ett förbud för företaget att genomföra värdeöverföringar utöver ett högsta förfogandebelopp, beräknat i relation till kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med artikel 92.3 i tillsynsförordningen. Bestämmelser om själva beräkningen föreslås genomföras på lägre nivå än lag.

Enligt ett nytt bemyndigande får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om beräkning av förfogandebeloppet och vad som i övrigt krävs för tillämpning av bestämmelserna ovan.

Innehållet i direktivet: I artikel 16a finns bestämmelser om restriktioner motsvarande de som gäller när ett företag inte uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt kapitaltäckningsdirektivet. I artikel 16a.1 anges att sådana restriktioner är tillämpliga när ett företag uppfyller det kombinerade buffertkravet i enlighet med kapitaltäckningsdirektivet, men inte när det kravet beaktas utöver kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artiklarna 45c och 45d i krishanteringsdirektivet när kravet beräknats i enlighet med artikel 45.2 a, det vill säga som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet. Resolutionsmyndigheten ska i en sådan situation ha befogenhet att förbjuda företaget att vidta värdeöverföringar som överstiger det högsta förfogandebelopp (nedan kallat det högsta utdelningsbara beloppet).

Om företaget befinner sig i den situation som beskrivs ovan, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva befogenheten att begränsa företagets möjligheter att vidta värdeöverföringar till ett högsta förfogandebelopp, med beaktande av vissa institutsspecifika aspekter, som skälen till att företaget underlåtit att uppfylla kravet och andra uppgifter om underlåtenheten såsom underlåtenhetens varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjlig-

heten att försätta den berörda enheten i resolution. Vidare ska bedömningen avse utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kommer att uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a, det vill säga sannolikheten för fallissemang, och kunna säkerställa efterlevnad av kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld inom en rimlig tidsram. Bedömningen omfattar också företagets oförmåga att ersätta skulder som inte längre uppfyller löptids- eller kvalificeringskriterierna i artiklarna 72b och 72c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 45b eller 45f.2, och om oförmågan beror på marknadsomfattande störningar eller inte. Till sist ska bedömningen omfatta ett övervägande av om en restriktion är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation, särskilt mot bakgrund av företagets potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta det berörda företaget i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i 1 åtminstone en gång i månaden så länge enheten befinner sig i den situation som utgör grunden för beslut om restriktion. Om resolutionsmyndigheten efter genomförd bedömning inte tar något beslut om restriktioner, och ett sådant beslut fortfarande inte tagits samtidigt som företaget fortsatt befinner sig i samma situation nio månader efter det att företaget underrättat resolutionsmyndigheten, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, besluta om restriktioner, utom i de fall där resolutionsmyndigheten bedömer att situationen inte främst beror på företaget utan på minst två av följande fyra orsaker:

1. Allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion med omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.

2. Om dessa störningar inte bara leder till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.

3. Om stängningen av marknaden inte enbart drabbar företaget utan också flera andra företag. Störningarna på de finansiella marknaderna som avses i första orsaken hindrar den berörda enheten från

att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen

4. Om restriktionerna leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Skulle resolutionsmyndigheten komma fram till att inte besluta om någon restriktion, ska den underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Varje månad efter niomånadersperioden, det vill säga när skyldigheten för resolutionsmyndigheten att ta beslut uppstod, ska resolutionsmyndigheten upprepa sin bedömning huruvida undantaget fortfarande är tillämpligt.

Artikel 16a.4–6 innehåller bestämmelser om hur ett högsta förfogandebelopp beräknas.

Skälen till utredarens förslag: Artikel 16a har likheter med bestämmelserna i 8 kap. i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen). I dag saknas emellertid sådana bestämmelser med koppling till underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Bestämmelserna i artikel 16a bör därför genomföras i den svenska rättsordningen. Artikel 16a.1–3 föreslås genomföras i lag, medan bestämmelserna i artikel 16a.4–6 om beräkning av förfogandebeloppet genomförs på lägre nivå än lag med stöd av ett nytt bemyndigande. Uppdelningen överensstämmer med hur motsvarande bestämmelser genomförts i buffertlagen. Tolkning och tillämpning av motsvarande bestämmelser i lagen om resolution torde därmed i tillämpliga delar kunna baseras på motsvarande bestämmelser i buffertlagen. Riksgäldskontoret ska enligt de nya bestämmelserna kunna besluta om restriktioner avseende vissa värdeöverföringar om ett företag brutit mot det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45c och 45d uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med artikel 45.2 a. Några sådana förfoganderestriktioner kan alltså inte komma ifråga i fall där företaget inte uppfyller bruttosoliditetskravet eller kravet på efterställning beräknat som ett belopp av TLOF, eller enligt den formel som avser det alternativa kravet på efterställning, se avsnitt 14.9.

Storleken på restriktionerna bestäms genom beräkning av ett högsta förfogandebelopp. Det framräknade högsta förfogandebelop-

pet är det belopp som företaget får använda för värdeöverföringar enligt artikel 16a.1 a–c.

Såväl kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter som övriga företag i en resolutionsgrupp omfattas. Ingripandet utgörs av en begränsning för företaget att vidta värdeöverföringar på liknande vis som i 8 kap. 3 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

Inför ett beslut ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedöma vilka orsaker som ligger till grund för underlåtenheten, företagets behov och möjligheter att åtgärda bristen samt lämpligheten och proportionaliteten i en sådan inskränkning, särskilt avseende dess påverkan på företagets finansieringssituation och möjligheten att sätta företaget i resolution.

Företaget ska omedelbart meddela Riksgäldskontoret så snart det befinner sig i en situation som kan utlösa restriktioner enligt bestämmelsen. Tidpunkten för när företaget uppfyller förutsättningarna för en sådan situation, oaktat om företaget skulle bryta mot plikten att genast meddela Riksgäldskontoret, utgör därmed utgångspunkten för tidsfrist om nio månader inom vilken Riksgäldskontoret ska besluta om restriktioner utifrån myndighetens bedömningar av företagsspecifika förutsättningar. Därefter är tvärtom huvudregeln att Riksgäldskontoret ska ta beslut om inskränkningar om företaget inte uppfyller kraven, oavsett vad en företagsspecifik bedömning enligt ovan kommer fram till. Riksgäldskontoret kan emellertid besluta att inte kräva några restriktioner om företagets underlåtenhet bedöms bero på bristande allmänna förutsättningar som att marknaden är dysfunktionell eller om en sådan inskränkning skulle kunna leda till negativa spridningseffekter som riskerar att underminera den finansiella stabiliteten.

17.3 Åtgärder med stöd av artikel 45k

Utredarens förslag: Finansinspektionens befintliga befogenheter att ingripa enligt 15 kap. LBF och 25 kap. LVM ska göras tillämpliga när företag som ingår i samma koncern som ett institut inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Finansinspektionen ska även kunna ingripa mot någon som ingår i styrelsen i ett företag som omfattas av ett sådant krav eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem, om före-

taget inte uppfyller kravet. Aktuella beslut om åtgärder när kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte uppnås ska ske efter samråd med Riksgäldskontoret.

Utredarens bedömning: Kraven i övrigt i artikel 45k omfattas av befintlig reglering och förslagen i avsnitt 17.1 och 17.2.

17.3.1 Allmänna utgångspunkter

I artikel 45k har de befogenheter och åtgärder som de berörda myndigheterna kan tillgripa när en enhet underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i artikel 45e eller 45f samlats. Enligt artikel 45k.1 ska sådan underlåtenhet åtgärdas genom åtminstone något av följande:

1. Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder enligt artikel 17 och 18.
2. Befogenheter som avses i artikel 16a.
3. Åtgärder som avses i artikel 104 i kapitaltäckningsdirektivet.
4. Åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27.
5. Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artiklarna 110 och 111.

För att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i artikel 45e ska enheten efterleva kraven i artiklarna 45b–d, det vill säga uppnå kravet både i fråga om nivå och i fråga om efterställning. När de åtgärder eller befogenheter enligt artiklarna, som artikel 45k hänvisar till, vidtas eller utövas ska dock relevanta myndigheter tillämpa de förutsättningar som anges i de specifika artiklarna. Det innebär att endast vissa delar av kravet kan vara relevanta avseende en specifik åtgärd (se till exempel artikel 16a).

Relevanta myndigheter får även göra en bedömning av om ett företag fallerar eller sannolikt kommer att fallera i enlighet med artikel 32, 32a eller 33.

De aktuella befogenheterna är fördelade mellan Riksgäldskontoret och Finansinspektionen. Det förhållandet att det i artikel 45k anges att underlåtenheten att uppnå kravet på kapitalbas och kvali-

ficerade skulder ska åtgärdas *åtminstone* genom någon av de aktuella befogenheterna eller åtgärderna innebär att bristerna kan angripas genom åtgärder på fler än ett sätt. Av artikel 45k.2 framgår dock att resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar sina respektive befogenheter. Genom ett sådant förfarande kan åtgärderna mellan myndigheterna samordnas samtidigt som det säkerställs att myndigheterna samarbetar vid sina respektive bedömningar för att vidta de mest lämpliga åtgärderna utifrån den enskilda situationen.

17.3.2 Riksgäldskontorets befogenheter att vidta åtgärder

Innehållet i direktivet: Av artikel 45k framgår att underlåtenhet att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska kunna åtgärdas genom befogenheter som avses i artikel 16a och genom befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder enligt artikel 17 och 18. Innehållet i dessa artiklar redogörs för i avsnitt 17.1 respektive 17.2.

Skälen för utredarens bedömning: I avsnitt 17.1 respektive 17.2 behandlas frågan om hur artikel 16a respektive ändringarna i artikel 17 och 18 bör genomföras. Riksgäldskontorets befogenheter att vidta åtgärder enligt bestämmelserna bedöms genomförda genom förslagen till 3 kap. 26–30 §§ respektive 12–16 och 24 §§. Dessa bestämmelser ger redan myndigheten möjlighet att vidta åtgärder vid underlåtenhet att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i de situationer och under de förutsättningar som de aktuella artiklarna föreskriver. Det framgår även att Riksgäldskontoret ska vidta åtgärder efter samråd med Finansinspektionen. Det behöver därför inte vidtas några ytterligare åtgärder för att genomföra kraven i artikel 45k i denna del.

17.3.3 Finansinspektionens befogenheter att vidta åtgärder

Innehållet i direktivet: Av artikel 45k framgår att underlåtenhet att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska kunna åtgärdas genom åtgärder som avses i artikel 104 i kapitaltäckningsdirektivet, åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 i krishanteringsdirektivet samt administrativa sanktioner och andra admi-

nistrativa åtgärder enligt artiklarna 110 och 111 i krishanteringsdirektivet.

I artikel 104 anges specifikt vilka befogenheter som behöriga myndigheter som ett minimum ska ha för att fullgöra de förpliktelser som följer av direktivet och tillsynsförordningen. Genom bestämmelsen har behöriga myndigheter bland annat befogenhet att kräva ett särskilt kapitalbaskrav, en förstärkning av styrformer, processer, rutiner och strategier och extra eller mer frekvent rapportering samt begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut.

Av artikel 27 framgår att de behöriga myndigheterna åtminstone ska förfoga över vissa specifikt angivna åtgärder för tidigt ingripande. De behöriga myndigheterna ska bland annat kunna kräva att institutets ledningsorgan analyserar situationen, fastställer åtgärder för att komma till rätta med de problem som har konstaterats och utformar en åtgärdsplan för det samt en tidtabell för att genomföra åtgärderna. Andra åtgärder som de behöriga myndigheterna enligt artikel 27 ska kunna kräva är att institutets ledningsorgan upprättar en förhandlingsplan om skuldomläggning med vissa eller alla av sina borgenärer i enlighet med återhämtningsplanen i tillämpliga fall samt att ändringar görs av institutets affärsstrategi eller juridiska eller operativa strukturer.

Av artikel 110 framgår att medlemsstaterna ska fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när kraven i direktivet inte uppfylls. Enligt artikel 111.2 ska ingripande åtminstone kunna ske genom ett offentligt uttalande, ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga personen upphör med sitt agerande eller inte upprepar det eller ett tillfälligt förbud för en ledamot av företagets ledningsorgan eller annan person som kan hållas ansvarig att utöva uppdrag i företaget. Därutöver ska ingripande kunna ske genom sanktionsavgift avseende både den fysiska och den juridiska personen samt administrativa avgifter.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att vidta administrativa åtgärder och sanktioner gentemot institut finns framför allt i 15 kap. LBF respektive 25 kap. LVM. Avgörande för om Finansinspektionen ska ingripa mot en juridisk person är om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt respektive lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet (se 15 kap. 1 § LBF respektive 25 kap.

1 § LVM). I fråga om åtgärder mot fysiska personer framgår det av 15 kap. 1 a § LBF och 25 kap. 1 a–d §§ LVM vilka överträdelser från företagets sida som kan leda till åtgärder.

I 15 kap. LBF respektive 25 kap. LVM anges ett antal åtgärder som Finansinspektionen kan besluta om vid en överträdelse. Finansinspektionen ska välja den åtgärd som är mest ändamålsenlig i det enskilda fallet (prop. 2002/03:139 s. 382). Valet av åtgärd ska i första hand bero på hur allvarlig en överträdelse är. Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms som tillräckliga, får Finansinspektionen avstå från att ingripa. Den allvarligaste formen av ingripande mot en juridisk person är återkallelse av tillståndet. Om det är tillräckligt kan Finansinspektionen emellertid välja den mindre ingripande åtgärden varning. Vid överträdelser som inte är så allvarliga att tillståndet ska återkallas kan Finansinspektionen ingripa genom föreläggande att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen och med förbud att verkställa beslut. Därutöver har Finansinspektionen möjlighet att ingripa genom beslut om anmärkning (15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM). En anmärkning eller varning får förenas med en sanktionsavgift (15 kap. 7–9 §§ LBF och 25 kap. 8–10 §§ LVM).

Avseende finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet finns bestämmelser om ingripandeåtgärder i 8 kap. tillsynslagen. Av 2 § framgår att Finansinspektionen ska förelägga ett sådant holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om det inte uppfyller de krav som ställs på det enligt lagen, tillsynsförordningen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Enligt 3 § kan ett föreläggande även förenas med vite. Ytterligare möjligheter att ingripa mot aktuella holdingföretag i vissa specifikt angivna situationer föreslås nu införas i 2 och 2 a §§

Artikel 104 i kapitaltäckningsdirektivet har i huvudsak genomförts genom bestämmelserna i 8 kap. 1–3 §§ tillsynslagen, 15 kap. 1 § LBF samt 25 kap. 1 § LVM. Finansinspektionens möjlighet att enligt dessa förelägga ett institut eller företag som bryter mot en författning att vidta åtgärder inom viss tid, har bedömts ge inspektionen utrymme att ålägga instituten och företagen att vidta de åtgärder som räknas upp i artikel 104. Vissa åtgärder har dock bedömts vara

av så ingripande karaktär att de ändå har motiverat ett särskilt omnämnande i 15 kap. 1 § LBF respektive 25 kap. 1 § LVM (se prop. 2006/07:5 s. 358 f. och prop. 2013/14:228 s. 222). Därutöver finns i 2 kap. 1 § tillsynslagens bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav.

Ingripande enligt 15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM kan ske även vid åsidosättande av andra författningar som reglerar ett instituts verksamhet. Finansinspektionen har därmed direkt med stöd av dessa bestämmelser möjlighet att ingripa mot ett institut även vid underlåtenhet att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i LOR. Det finns också möjlighet för Finansinspektionen att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav för ett institut enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen, till exempel om situationen bedöms innebära att det är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för eller det finns andra situationer som är specifika för det enskilda institutet som ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter. En åtgärd enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen är visserligen begränsad till att en bedömning görs i samband med en översyn och utvärdering. Avsikten med artikel 45k torde emellertid inte vara att de åtgärder som anges i artikeln ska tillämpas under andra förutsättningar än de som regleras i de angivna bestämmelserna. Den begränsning som följer av 2 kap. 1 §, genom att ett särskilt kapitalbaskrav endast kan beslutas om en översyn och utvärdering visar på brister, blir därmed tillämplig även i fråga underlåtenhet att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom åtgärderna i artikel 104 därmed är möjliga att vidta även när ett institut underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder behöver det inte vidtas några särskilda åtgärder för att uppfylla artikel 45k i den delen.

Det finns emellertid inte några bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot andra företag som ingår i samma koncern som ett institut. Möjligheten att vidta åtgärder enligt 8 kap. 2 § tillsynslagen avseende holdingföretag gäller endast vid överträdelser av lagen, tillsynsförordningen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Mot bakgrund av att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder regleras i LOR är bestämmelsen i tillsynslagen därmed inte tillämplig i fråga om underlåtelse att uppfylla det kravet. Befogenhet för Finansinspektionen att i enlighet med artikel 45k i dessa fall ingripa även mot andra företag som ingår i

samma koncern som ett institut bör därför införas. Relevanta bestämmelserna i 15 kap. LBF och 25 kap. LVM bör då göras tillämpliga.

Bestämmelserna i artikel 27, som endast avser åtgärder mot institut, syftar till att ge den behöriga myndigheten möjligheter att förhindra en försämring av ett instituts finansiella och ekonomiska situation innan någon annan utväg finns än att inleda ett resolutionsförfarande. I samband med genomförandet av artikel 27 uttalades det att möjligheterna att ingripa enligt bestämmelsen påminner om de som ska kunna vidtas enligt kapitaltäckningsdirektivet och som genomförts genom bestämmelser i 15 kap. LBF och 25 kap. LVM. Dessa bestämmelser ansågs därför göra det möjligt att vidta de åtgärder för tidigt ingripande som krävs enligt artikel 27 (se prop. 2015/16:5 s. 289 ff.). Det behöver därmed inte vidtas några ytterligare åtgärder utöver de ovan angivna för att uppfylla kraven i artikel 45k i denna del.

Även artikel 110 och 111 har bedömts genomförda genom bestämmelserna i 15 kap. LBF och 25 kap. LVM (se prop. 2015/16:5 s. 739). De föreslagna åtgärderna ovan är därför relevanta även i den delen. Artikel 111 ger dock möjlighet att ingripa även mot fysiska personer. För att kunna tillämpa möjligheten att enligt 15 kap. 1 a § LBF respektive 25 kap. 1 d § LVM vidta åtgärder mot någon som ingår i ett företags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem även när ett företag inte uppnår kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta uttryckligen anges i bestämmelserna. För att uppfylla artikel 45k i den delen bör därmed dessa kompletteringar införas.

Det förhållandet att Finansinspektionen ska besluta om en åtgärd, som grundar sig på att ett företag underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, först efter att samråd har skett med Riksgäldskontoret (se artikel 45k.2) bör också framgå av lag.

17.4 Fastställande av fallissemang

Utredarens bedömning: Möjligheten för Finansinspektionen att, i samband med att ett företag underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, göra en bedömning av om företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera omfattas av gällande rätt.

Innehållet i direktivet: Av artikel 45k.1 andra stycket framgår att när en enhet underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder får relevanta myndigheter även göra en bedömning av om institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c eller d fallerar eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med artikel 32, 32a eller 33.

Utredarens bedömning: Av 8 kap. 1 § LOR framgår att Finansinspektionen på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret ska pröva om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt 2 och 3 §§. Prövningen ska föregås av samråd med Riksgäldskontoret och Riksbanken. Eftersom prövningen kan göras av Finansinspektionen på eget initiativ finns det inget som hindrar att inspektionen gör bedömningen när ett företag brister i sin skyldighet att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Det behöver därmed inte vidtas några särskilda åtgärder för att uppfylla direktivet i denna del.

18 Förutsättningar för resolution

18.1 Beslut om resolution av holdingföretag

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret ska försätta ett holdingföretag i resolution om holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för det i 8 kap. 5 § LOR.

För att kunna försätta ett holdingföretag i resolution, trots att det inte uppfyller villkoren för det, ska holdingföretaget dels vara en resolutionsenhet, dels ha ett dotterföretag som uppfyller villkoren för resolution men som inte i sig själv är en resolutionsenhet. Förutsättningen om att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet tas dock bort, liksom möjligheten att bortse från koncerninterna överföringar efter gemensam överenskommelse.

Utredarens bedömning: Kravet på att ett mellanvarande holdingföretag i resolutionsplanen ska identifieras som en resolutionsenhet omhändertas genom föreslagen justering i 3 kap. 2 § LOR.

Innehållet i direktivet: I artikel 33 ändras i viss mån bestämmelserna som ligger till grund för att försätta ett holdingföretag i resolution. Genom ändring i artikel 33.2 ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheten vidtar, och inte som tidigare angetts *får* vidta, en resolutionsåtgärd om villkoren i artikel 32.1 är uppfyllda. Bedömningen av om villkoren är uppfyllda ska vidare endast göras i förhållande till holdingföretaget och inte dessutom i förhållande till dess dotterföretag. I artikel 33.3, som avser dotterinstitut till ett holdingföretag med blandad verksamhet som innehas av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag, läggs det vidare till att det i resolutionsplanen ska föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet.

I artikel 33.4 tydliggörs att samtliga angivna förutsättningar i bestämmelsen ska vara uppfyllda för att en resolutionsåtgärd i förhållande till ett holdingföretag ska kunna vidtas. Som förutsättning tillkommer även att holdingföretaget ska vara en resolutionsenhet. Det krävs vidare att det är ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet, som uppfyller villkoren i artikel 32.1. Vidare tas förutsättningen om att insolvensrätten i medlemsstaten ska kräva att koncernerna behandlas som en helhet bort, liksom möjlighet att enligt artikel 33.4 bortse från koncerninterna överföringar efter överenskommelse mellan resolutionsmyndigheterna.

Skälen för utredarens förslag och bedömning: Av 8 kap. 7 § LOR framgår att Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §. I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet. Med hänvisning till ändringarna i artikel 33.2 bör justeringar göras i 8 kap. 7 § så att det anges att Riksgäldskontoret *ska* försätta ett holdingföretag i resolution redan om holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för det. Ändringen markerar att myndigheten är skyldig, och inte bara har en möjlighet, att försätta holdingföretaget i resolution när förutsättningarna för det är uppfyllda. Det krävs vidare inte att även ett dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution. Vad som i övrigt framgår av den nuvarande lydelsen av 8 kap. 7 § bör därmed tas bort.

I avsnitt 13.1.1 föreslås det att det av 3 kap. 2 § LOR ska framgå att resolutionsplanen ska ange koncernens resolutionsenheter. En resolutionsenhet är enligt 2 kap. 1 § LOR en juridisk person för vilken resolutionsplanen anger en resolutionsåtgärd. Eftersom avsikten är att resolutionsåtgärder ska vidtas i förhållande till ett mellanvarande holdingföretag som direkt eller indirekt innehar ett dotterinstitut till ett holdingföretag med blandad verksamhet som uppfyller förutsättningarna för resolution (se 8 kap. 9 §), ska det mellanvarande holdingföretaget identifieras som resolutionsenhet i resolutionsplanen. Detta följer därmed redan av den befintliga lag-

stiftningen och det behöver därmed inte vidtas några särskilda åtgärder för att uppfylla kravet i denna del.

Enligt 8 kap. 8 § LOR får Riksgäldskontoret försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, institutets eller EES-institutets fallissemang hotar koncernen som helhet eller insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet, och resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela koncernen. Ändringarna i artikel 33.4 innebär att det i förutsättningarna för resolution av holdingföretaget enligt 8 kap. 8 § bör läggas till att holdingföretaget är en resolutionsenhet, samtidigt som det ska anges att den eller det dotterföretag som uppfyller förutsättningarna för resolution inte ska vara det. Därutöver bör förutsättningen i bestämmelsen om att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet tas bort på motsvarande sätt som i artikel 33.4.

Eftersom även andra stycket i artikel 33.4, som ger resolutionsmyndigheterna i olika medlemsstater möjlighet att efter gemensam överenskommelse bortse från koncerninterna överföringar, tas bort bör motsvarande bestämmelse i svensk rätt, det vill säga 8 kap. 10 § LOR, upphävas.

18.2 Avveckling under ordnade former för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Utredarens bedömning: Vad som i krishanteringsdirektivet föreskrivs om att företag som uppfyller samtliga villkor för resolution, förutom att resolution är nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, ska avvecklas under ordnade former ryms inom ramen för gällande rätt.

Innehållet i direktivet: Medlemsstaterna ska genom en ny bestämmelse, artikel 32b, säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som resolutionsmyndigheten anser uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset i enlighet med artikel 32.1 c avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Skälen för utredarens bedömning: En avveckling under ordnade former kan enligt svensk rätt ske bland annat genom likvidation eller konkurs.

Likvidationsförfarandet innebär att ett företags tillgångar förvandlas, skulderna betalas och eventuellt överskott fördelas. Företaget är upplöst när tillgångarna skiftats och likvidatorn lagt fram sin slutredovisning. För likvidation gäller delvis olika bestämmelser beroende på vilken associationsform det är fråga om.

Förfarandet om likvidation avseende aktiebolag regleras i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551). Där framgår bland annat att allmän domstol under vissa förutsättningar efter ansökan av aktiebolagets styrelse ska besluta om tvångslikvidation om aktiebolaget har kapitalbrist. Om ett bankaktiebolags tillstånd att driva bankrörelse återkallas utan att bolaget har fått tillstånd driva annan finansiell rörelse ska Bolagsverket vidare besluta att bankaktiebolaget ska gå i likvidation (se 10 kap. 31 § LBF). Även i fråga om en sparbank som fått sitt tillstånd att driva bankrörelse återkallat ska Bolagsverket besluta om likvidation (se 6 kap. 2 § sparbankslagen, 1987:619).

Avseende ekonomiska föreningar finns bestämmelser om likvidation i 17 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Tvångslikvidation ska beslutas av allmän domstol bland annat om föreningens verksamhet drivs på ett sätt som uppenbarligen inte motsvarar de förutsättningar under vilka föreningen har registrerats eller föreningens tillgångar enligt balansräkningen för det närmast föregående räkenskapsåret till övervägande del består av något annat än andelar i den eller de andra föreningarna. I fråga om medlemsbanker finns dock särskilda bestämmelser om likvidation i 9 kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker. På motsvarande sätt som gäller för bankaktiebolag och sparbanker ska Bolagsverket besluta om likvidation för en medlemsbank som har fått sitt tillstånd att driva bankrörelse återkallat utan att banken i stället har fått tillstånd

att driva annan finansiell rörelse (se 9 kap. 4 § lagen om medlemsbanker).

Av 8 kap. 1 § tredje stycket LOR framgår att om Finansinspektionen finner att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att fallera ska inspektionen omgående underrätta Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret ska därefter enligt 8 kap. 4 § stycket pröva om institutet ska försättas i resolution. Om Riksgäldskontoret finner att det inte finns några alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle kunna avhjälpa eller förhindra fallissemang, men beslutar att inte sätta institutet i resolution eftersom en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset, ska Riksgäldskontoret omgående underrätta Finansinspektionen. I den situationen är förutsättningarna för att återkalla ett instituts tillstånd med stöd av 15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM sannolikt uppfyllda. I fråga om kreditinstitut innebär detta i sin tur att Bolagsverket ska besluta om likvidation av institutet. Finansinspektionen har därmed direkta befogenheter att säkerställa att ett kreditinstitut avvecklas under ordnade former.

Bestämmelserna om konkurs finns i konkurslagen (1987:672). En grundläggande förutsättning för att försätta ett företag i konkurs är att företaget är på obestånd. Med obestånd (insolvens) avses att gäldenären inte rätteligen kan betala sina skulder och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. Genom konkurs tas en gäldenärs samtliga borgenärer i ett sammanhang tvångsvis i anspråk gäldenärens samlade tillgångar för betalning av sina fordringar. Under konkursen omhändertas tillgångarna för borgenärens räkning av ett konkursbo. Ett konkursbo är en juridisk person som förvaltas av en eller flera förvaltare.

Syftet med en konkurs är att under ordnade former så långt som möjligt tillgodose borgenärskollektivets intressen på ett förutsebart sätt. I linje med detta är syftet med konkursförvaltningen att se till att utfallet för borgenärerna maximeras (eller förlusterna minimeras). Ett konkursförfarande inleds med att gäldenären själv eller en borgenär ansöker om att gäldenären ska försättas i konkurs. Konkursansökan prövas av allmän domstol, som utser den eller de förvaltare som ska förvalta konkursboet. Den ordning i vilken betalningsanspråken ska tillgodoses regleras i förmånsrättslagen (1970:979).

I svensk rätt finns därmed reglering som innebär att aktuella företag, som Finansinspektionen har fastställt fallerar eller sannolikt kommer att fallerar och för vilken det inte finns några alternativa

åtgärder som inom rimlig tid skulle kunna avhjälpa eller förhindra fallissemang, men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset, i stället kan avvecklas under ordnade former. Det finns därför inte behov av några särskilda åtgärder med anledning av artikel 32b i krishanteringsdirektivet.

19 Nedskrivning och konvertering

19.1 Undantag från nedskrivning och konvertering

Utredarens förslag: En skuld till en central motpart med kortare löptid än sju dagar ska inte vara en nedskrivningsbar skuld. Inte heller ska en skuld till ett annat företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 inom samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet vara nedskrivningsbar, såvida inte skulden vid konkurs eller likvidation är efterställd andra skulder till oprioriterade borgenärer.

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för kvalificerade skulder enligt 21 kap. 27 § ska myndigheten beakta om en sådan skuld som avses i 4a kap. 9 § behövs eller bör undantas för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionen.

Innehållet i direktivet: Artikel 44.2 f innebär att en skuld med en återstående löptid på mindre än sju dagar till central motpart inte ska kunna skrivas ner. Artikel 44.2 h att en skuld till ett institut eller sådant annat företag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet ska vara nedskrivningsbar, såvida inte skulden vid konkurs eller likvidation är efterställd andra skulder till oprioriterade borgenärer. Om skulden är efterställd andra oprioriterade borgenärer ska resolutionsmyndigheten för det berörda dotterföretaget som inte är en resolutionsenhet bedöma om beloppet av de poster som uppfyller kraven i artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.

Artikel 44.3 avser de undantag från resolution som en resolutionsmyndighet kan göra också för nedskrivningsbara skulder och avser skulderna ovan som är efterställda andra oprioriterade borgenärer. Resolutionsmyndigheten ska enligt artikeln noga bedöma om

skulden helt eller delvis bör undantas från nedskrivning för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

Ändringarna av artiklarna 44.2 femte stycket, 44.3 tredje stycket och 44.4 avser att byta ut begreppet kvalificerad skuld mot nedskrivningsbar skuld.

Skälen till utredarens förslag De skulder som inte ska klassas som nedskrivningsbara är tidigare genomförda i definitionen av nedskrivningsbara skulder i 2 kap. 2 §. De två nya skuldkategorierna genomförs genom tillägg till den definitionen.

Ett dotterföretag i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerad skuld som innebär skulder till ägaren som direkt eller indirekt är resolutionsenheten, undantaget dotterföretagets ägare utanför resolutionsgruppen. Det indirekta skuldförhållandet kan då innebära att det företag som har en fordran på dotterbolaget inte är resolutionsenheten utan ett annat företag i samma resolutionsgrupp. Innan en sådan skuld, som är efterställd annan skuld till oprioriterade borgenärer och alltså är en nedskrivningsbar skuld enligt 2 kap. 2 § 11, undantas från nedskrivning i enlighet med 27 § ska Riksgäldskontoret ta reda på om skulden behövs för att kunna genomföra en resolutions av resolutionsgruppen genom att tillämpa nedskrivning på resolutionsenheten, eller om den helt eller delvis bör undantas för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin. Skyldigheten ska framgå av lag.

19.2 Nedskrivning och konvertering utöver resolutionsverktyget

Utredarens förslag: Nedskrivning eller konvertering utanför resolution av skulder som ett dotterföretag utfärdat till resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp ska kunna bli föremål för nedskrivning eller konvertering utanför resolution. Eftersom nedskrivning eller konvertering inte omfattar dessa kvalificerade skulder behöver lagen kompletteras.

Nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder utanför resolution ska vara begränsad till företag i en resolutionsgrupp som inte är resolutionsenheter. Den begränsning till minst ett års kvarvarande löptid som gäller om instrumentet ska kunna

användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska inte gälla vid nedskrivning eller konvertering. Det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med 6 kap. eller 16 kap. ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 och 22 kap. 2 § för det företaget.

Kvalificerade skulder skrivs ner efter relevanta kapitalinstrument.

Finansinspektionens prövning av nedskrivning och konvertering utanför resolution av sådan kapitalbas och kvalificerade skulder som ett dotterföretag har utfärdat till och som förvärvats av dotterföretagets moderföretag ska också ske på begäran av Riksgäldskontoret. Finansinspektionen ska besluta om nedskrivning och konvertering efter samråd med Riksgäldskontoret.

Innehållet i direktivet: Enligt ändringarna av artikel 36.1, 4, 5, 12 och 13 ska den värdering av företagets som bland annat ska ske innan nedskrivning eller konvertering enligt artikel 59 inte bara omfatta kapitalinstrument utan även kvalificerade skulder. Ändringarna i dessa artiklar är en konsekvens av ändringen av artikel 59.

Enligt artikel 36.2 d, 36.4 d, 37.10, 46 och 47.1 b ii ska kvalificerade skulder bytas ut mot nedskrivningsbara skulder, som en konsekvens av att vad som i krishanteringsdirektivet enligt dess ursprungliga lydelse kallas kvalificerade skulder byter namn, se artikel 2.1.71 respektive 71a.

Artikel 37, som avser allmänna principer för resolutionsverktyg, ändras även genom att artikel 37.2, som anger att resolutionsmyndighetens befogenhet i artikel 59 att skriva ner och konvertera kapitalinstrument också ska avse kvalificerade skulder

Artikel 48 reglerar ordningsföljd för nedskrivning och konvertering. Artikel 48.1 e ska kvalificerade skulder ändras till nedskrivningsbara skulder och inkludera skuldinstrument som avses i artikel 108.3. I artikel 48.2 ska också kvalificerade skulder ändras till nedskrivningsbara skulder. En ny artikel 48.7 avser att säkerställa att fordringar som härrör från kapitalbasposter har en lägre rangordning än andra efterställda fordringar enligt den nationella insolvensordningen. Även om endast en del av instrumentet anses vara en kapitalbaspost ska den bestämmelsen avse hela instrumentet. Att endast en del av instrumentet anses vara kapitalbaspost skulle exempelvis kunna vara resultatet av tillämpning av äldre regler som delvis tar bort instru-

mentet från balansräkningen eller ett resultat av tillämpningen av den kalender för avskrivning av supplementärkapitalinstrument som fastställs i tillsynsförordningen (skäl 35).

Direktivets kapitel fem omfattar artikel 59 till 62. Rubriken till artikel 59 ändras från att avse krav på nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument till krav på nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument[1] och kvalificerade skulder och artikel 60 på motsvarande vis till Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder. I artiklarna begränsas nedskrivning eller konvertering utanför resolution till att endast avse kvalificerade skulder som dotterföretaget i resolutionsgruppen har gentemot resolutionsenheten eller, i tillämpliga fall, ett mellanliggande moderföretag.

I artikel 59.1 har dels en referens till artikel 32a, avseende centrala organ, lagts till i b, dels två nya stycken lagts till.

Det första anger att om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera de berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten återkapitaliseras av, resolutionsenheten.

Artikel 59.1 tredje stycket anger att om en sådan nedskrivning eller konvertering gjorts utan koppling till en resolutionsåtgärd, det vill säga i enlighet med artikel 59.1 a, ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 tillämpas efter nedskrivning eller konvertering.

Artikeln har fått två nya underartiklar, artikel 59.1a respektive artikel 59.1b.

Artikel 59.1a anger att nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder enligt artikel 59.1 a enbart är begränsad till skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 a i detta direktiv, med undantag för villkoret avseende skulders återstående löptid i artikel 72c.1 i

[1] I den svenska språkversionen skriver man ”berört kapitalinstrument” i rubriken till artikel 59 liksom på några ställen i ändringar och tillägg. Den engelska språkversionen använder emellertid rätt formulering, det vill säga tillämpliga kapitalinstrument.

tillsynsförordningen. Sådan nedskrivningen eller konverteringen ska vidare göras i enlighet med den princip som avses i artikel 34.1 g.

Artikel 59.1b anger att det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a, eller artikel 44.8 a som gäller för den berörda enheten när därefter när en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet.

Artikel 59.2 ändras till att resolutionsmyndigheterna ska ha möjlighet att skriva ned och konvertera de relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, det vill säga oberoende av resolution.

Samma ändring görs ifråga om artikel 59.3 första stycket, punkten a kompletteras med en hänvisning till artikel 32a (centralt organ) och punkten b med tillägg av kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a. Det senare tillägget görs också beträffande artikel 59.4 och 10.

En ny artikel 60.1 d anger att nedskrivning eller konvertering ska utövas i enlighet med fordringarnas prioritetsgrad vid normala insolvensförfaranden på ett sätt som gör att kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

Artikel 60.2 ändras till att första stycket om de fall där kapitalbeloppet avseende ett tillämpligt kapitalinstrument ska skrivas ned även alternativt avser en kvalificerad skuld som avses i artikel 59.1a. Samma tillägg görs i b och c.

Artikel 60.3 ändras i första stycket så att den avser tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a och att nedskrivning och konvertering ska göras enligt artikel 63.1 b, c och d. I artikel 60.3 d kompletteras också tillämpliga kapitalinstrument med tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a.

I slutet av artikel 61.3 läggs ett nytt stycke till som anger att om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna som avses i artikel 59.1a i det här direktivet bedöms uppfylla det krav som avses i artikel 45f.1 i detta direktiv ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här

direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet har auktoriserats i enlighet med avdelning III i kapitaltäckningsdirektivet.

Artikel 62.1 ändras så att ett fastställande även ska avse som avses kvalificerade skulder som ett dotterföretag emitterat och som avses i artikel 59.1a i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45f på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis.

Enligt artikel 62.1 a ska den berörda myndigheten, före ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e, efter samråd med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar från samrådet med den resolutionsmyndigheten, underrätta

i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,

ii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45f.2 från den enhet som omfattas av artikel 45f.1.

I artikel 63.4 ska inledningen ändras till att samrådet som den berörda myndigheten ska ha nu ska vara med de myndigheter som underrättats i enlighet med leden a i eller b i den punkten.

I artikel 63.1 e, f och j samt i artikel 66.4 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

Skälen till utredarens förslag: Flera ändringar har sin grund i den nya ordningen enligt vilken en resolutionsenhet ska kunna bli föremål för nedskrivning och konvertering också för när ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp fallerar. Befogenheten att skriva ner eller konvertera kapitalbas enligt artikel 59.2 utökas till att även avse kvalificerade skulder som ett fallerat dotterföretag i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet med. Skulle ett dotterföretag i en resolutionsgrupp bedömas fallera eller sannolikt fallera, ska det dock inte bli föremål för resolution enligt den nya ordningen. I stället ska resolutionsverktygen tillämpas på resolutionsenheten även för dess dotterföretags förluster. Nedskrivning och konvertering av dotterföretagets skulder till resolutionsenheten inom samma resolutionsgrupp före eller samtidigt med en eventuell resolution är således en förutsättning för att resolutionsenheten i sin tur ska bli föremål för resolution. Den uppdelning av befogenheterna för nedskrivning och

konvertering utanför resolution respektive resolutionsverktyget som gäller enligt den svenska rättsordningen förutsätter med andra ord ett nära samarbete mellan Finansinspektionen och Riksgäldskontoret. Därför bör 6 kap. 1 § ändras så att Finansinspektionens prövning av nedskrivning och konvertering av ett dotterföretags kapitalbas och kvalificerade skulder också ska ske på begäran av Riksgäldskontoret. Samtidigt bör 6 kap. 2 § ändras så att nedskrivning eller konvertering sker efter samråd med Riksgäldskontoret.

Dotterföretag i samma resolutionsgrupp ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som utgörs av kärnprimärkapitalinstrument och andra skuldinstrument som får användas för att uppfylla det företagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Nedskrivning och konvertering utanför resolution enligt 6 kap. ska utökas till att även omfatta sådana kvalificerade skulder. Begränsningen till minst ett års kvarvarande löptid, som är en förutsättning för att instrumentet ska kunna användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, ska inte gälla vid nedskrivning eller konvertering.

Sådana relevanta kapitalinstrument och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 a kap. 9 § och som utfärdats av företag som inte är institut men som utfärdats i syfte att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1 b §, ska omfattas av beslut och den prövning som avses i 6 kap. 2 §.

Kvalificerade skulder skrivs ner efter relevanta kapitalinstrument. Har resolutionsenheten förvärvat skulderna indirekt genom något annat dotterföretag i resolutionsgruppen ska dessa skulder skrivas ned eller konverteras samtidigt som de resolutionsenheten förvärvat direkt från det fallerande dotterföretaget så att förlusterna verkligen överförs till resolutionsenheten och att resolutionsenheten återkapitaliserar det fallerande dotterföretaget. Efter en sådan nedskrivning ska en ny värdering göras. Antingen klarar resolutionsenheten av att ta förlusten eller så försätts resolutionsgruppen i resolution genom att resolutionsåtgärder tillämpas på resolutionsenheten.

Det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med 6 kap. eller 16 kap. ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 och 22 kap. 2 § för det företaget.
Dessa bestämmelser ska framgå av lag. Övriga ändringar som framgår av innehållet i direktivet ovan är till stor del följdändringar. De genomförs i tillämpliga delar genom lag. Att nedskrivning och kon-

vertering enligt 6 kap. ska utföras utifrån principen att det ekonomiska utfallet för en ägare och borgenär inte ska bli sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation framgår av 1 kap. 8 §. Något genomförande behövs därför inte.

20 Rådrum och kontinuitet

20.1 Befogenheten att besluta om vissa tillfälliga förbud

Utredarens förslag: En central motpart enligt LOR är en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning.

Undantaget från befogenheten att skjuta upp vissa skyldigheter enligt 13 kap. 5 § LOR ska inte gälla för kvalificerade insättningar och finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd. Om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- och leveransskyldigheter omfattar kvalificerade insättningar ska dock Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Innehållet i direktivet: I artikel 69–71 finns bestämmelser som ger resolutionsmyndigheterna befogenhet att besluta om vissa tillfälliga åtgärder, nämligen att skjuta upp vissa skyldigheter för ett företag, att begränsa möjligheten för företagets borgenärer att göra en säkerhetsrätt gällande och att tillfälligt skjuta upp en uppsägningsrätt för företagets motpart. I fråga om undantagen från omfattningen av sådana förbud enligt artikel 69.4, 70.2 och 71.3 förtydligas att de centrala motparter som avses i bestämmelserna ska ha auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordningen (EU) nr 648/2012 eller, i fråga om motparter från tredjeland, ska ha godkänts av Esma enligt artikel 25 i samma förordning. Enligt ändring i artikel 69.4 ska undantaget från tillämpningen av möjligheten att tillfälligt skjuta

upp en skyldighet inte längre gälla kvalificerade insättningar eller fordringar vid tillämpning av direktiv 97/9/EG.

Vad gäller befogenheten att skjuta upp en skyldighet görs även tillägg i artikel 69.5. Det anges att resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag. Det anges vidare att medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Skälen för utredarens förslag: Krishanteringsdirektivets bestämmelser i artikel 69–71 har genomförts genom bestämmelser i 13 kap. LOR. Av 13 kap. 5 § framgår att ett beslut om att ett företag som är försatt i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget inte får avse kvalificerade insättningar, överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, eller finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.

Förtydligandet i direktivet i fråga om centrala motparter, som förutom i 13 kap. 5 § även förekommer i 11 och 14 §§ samma kapitel, bör genomföras genom att det läggs till en definition i 2 kap. 1 §. Definitionen bör ange att med centrala motparter avses en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning.

Mot bakgrund av att undantaget från att skjuta upp vissa skyldigheter inte ska gälla för kvalificerade insättningar och fordringar vid tillämpning av direktiv 97/9/EG ska vad som anges i 13 kap. 5 § 1 och 4 tas bort. Befogenheten att tillfälligt förbjuda fullgörelse av vissa förpliktelser ska emellertid inte tillämpas med automatik och

bör inte heller nödvändigtvis avse företagets samtliga avtalsförpliktelser eller alla förpliktelser enligt ett visst avtal. Omständigheterna i det enskilda fallet ska i stället vara avgörande för hur omfattande ett beslut lämpligen bör vara. Mot bakgrund av att ett beslut om att skjuta upp skyldigheter kan vara särskilt ingripande i fråga om kvalificerade insättningar, inte minst i fråga om de som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag, bör Riksgäldskontoret i synnerhet utreda om det är lämpligt att beslutet omfattar sådana insättningar. Det följer redan av 12 kap. 2 § LOR och 5 § tredje stycket förvaltningslagen att en åtgärd inte ska vara mer långtgående än vad som behövs och endast vidtas om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot. Någon särskild bestämmelse som motsvarar artikel 69.5 i den delen behöver därmed inte införas (jfr även prop. 2015/16:5 s. 452).

Utrymmet för att låta kvalificerade insättningar omfattas av ett förbud mot fullgörelse är därmed begränsat. För att skydda sådana insättare från att råka i finansiella svårigheter under den period förbudet gäller ges medlemsstaterna dock möjlighet att enligt artikel 69.5 föreskriva att resolutionsmyndigheten ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag om befogenheten utövas med avseende på sådana insättningar. Med hänsyn till det synnerliga ingrepp som det kan innebära om kvalificerade insättningar blir föremål för förbudet, inte minst i fråga om insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag, är det lämpligt att möjligheten utnyttjas. Vad som ska anses utgöra en lämplig summa per dag får avgöras av Riksgäldskontoret utifrån omständigheterna i det enskilda fallet med beaktande av både insättarens behov och förutsättningarna för att uppnå syftet med förbudet.

20.2 Befogenheten att besluta om tillfälliga åtgärder utanför resolution

Genom artikel 33a införs en ny bestämmelse som ger resolutionsmyndigheten befogenhet att – redan utan att ett företag har försatts i resolution men först från och med när det avgörs att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera – tillfälligt upphäva vissa skyldigheter. Enligt skäl 27 i krishanteringsdirektivet ska

en sådan befogenhet i synnerhet kunna utövas om resolutionsmyndigheten anser att det inte finns någon åtgärd omedelbart tillgänglig från den privata sektorn som inom rimlig tid skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar och det anses nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av institutets eller enhetens finansiella villkor. Befogenheten skulle kunna utövas om resolutionsmyndigheten inte är nöjd med den åtgärd som företaget föreslagit för att komma till rätta med situationen. Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser kan användas för att ge resolutionsmyndigheten tid att fastställa om en resolutionsåtgärd är i allmänhetens intresse, välja ut de lämpligaste resolutionsverktygen eller säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

20.2.1 Förbudet mot att fullgöra vissa förpliktelser

Utredarens förslag: Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett företag, som inte omfattas av ett beslut om resolution, tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget. Ett sådant beslut får fattas om

1. det har fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera,
2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet eller enheten,
3. åtgärden bedöms nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten, och
4. åtgärden är antingen

- nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, eller
- nödvändig för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser. Offentlig-

görandet ska innehålla villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller. Besluten ska gälla under så kort tid som möjligt och får inte överskrida den perioden som Riksgäldskontoret anser är nödvändig med hänsyn till syftet med beslutet. Som längst får dock beslutet gälla från offentliggörandet av en underrättelse till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet. Om en förpliktelse skulle ha fullgjorts under sådan tid, ska den fullgöras så snart tiden har gått ut. Under den tid ett beslut gäller behöver inte heller motparten fullgöra sin förpliktelse enligt avtalet.

Ett beslut om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser får inte avse överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, eller betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker. Om ett beslut omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Om ett företag fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Regeringen får meddela föreskrifter om när och var ett beslut om tillfälliga åtgärder ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

Förutsättningar för ett förbud

Innehållet i direktivet: Av artikel 33a.1 framgår att medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med de behöriga myndigheterna, som ska svara i tid, har befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part. Resolutionsmyndigheten får utnyttja sådan befogenhet endast om vissa förutsättningar är uppfyllda. För det första ska det ha fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kom-

mer att fallera enligt artikel 32.1 a. För det andra ska det inte finnas någon omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som avses i artikel 32.1 b som skulle kunna förhindra att institutet eller enheten fallerar. För det tredje ska utövandet av befogenheten bedömas vara nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten. För det fjärde ska utövandet av befogenheten vara antingen nödvändig för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c eller nödvändig för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg. Om betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal tillfälligt upphävs ska enligt artikel 33a.6 betalnings- eller leveransskyldigheterna för eventuella motparter till samma avtal tillfälligt upphävas under samma tidsperiod.

Resolutionsmyndigheterna ska enligt artikel 33a.2 andra stycket fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag. Enligt artikel 33a.3 får medlemsstaterna föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Av artikel 33a.5 framgår att resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar befogenheten, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärerna i normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheter ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att tillämpa nationella insolvensförfaranden på institutet eller enheten till följd av fastställandet i artikel 32.1 c och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

Skälen för utredarens förslag: Det finns för närvarande inte några bestämmelser i svensk rätt som motsvarar artikel 33a, som ger

Riksgäldskontoret möjlighet att vidta de föreslagna åtgärderna mot ett företag utan att ett beslut om resolution har fattats. Det behöver därför införas i ett nytt kapitel med motsvarande bestämmelser i LOR.

I 13 kap. 2–6 §§, som genomför bestämmelserna i artikel 69 i krishanteringsdirektivet, finns bestämmelser som ger Riksgäldskontoret möjlighet att besluta att ett företag som är försatt i resolution, det vill säga efter ett beslut om resolution, tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget. De nya bestämmelserna i artikel 33a bör utformas med dessa bestämmelser som förebild. Bestämmelserna bör i enlighet med vad som anges i artikel 33a.9 vara utformade så att de inte begränsar befogenheten att vidta eventuella andra åtgärder innan det har fastställts att företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera eller mot ett företag som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden.

Förutsättningarna i artikel 33a.1 för att Riksgäldskontoret ska kunna besluta om aktuellt förbud bör uttryckligen anges i lag. Det bör också framgå att ett beslut ska fattas först efter samråd med Finansinspektionen. Det behöver dock inte uttryckligen i lag regleras att Finansinspektionen ska svara i tid, utan det får anses ligga inom kravet på skyndsamhet i 9 § förvaltningslagen, som Finansinspektionen har att förhålla sig till i sin handläggning. Det ligger i sakens natur att ju mer brådskande ett ärende är desto starkare gör sig myndighetens krav på skyndsamhet gällande. Vad som mer specifikt får avses med att svara i tid enligt direktivets mening beror emellertid på omständigheterna i det enskilda fallet, det vill säga hur brådskande ett svar är i den specifika situationen. Mot bakgrund av ärendenas karaktär bör utgångspunkten dock vara att Finansinspektionen ska återkoppla ett svar på Riksgäldskontorets samråd tämligen omgående.

För att undvika att resolutionsmyndighetens befogenheter blir alltför ingripande för motparten bör det vidare, i enlighet med artikel 33a.6, av lag framgå att om Riksgäldskontoret fattat aktuellt förbud, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet (jfr 13 kap. 4 §). En sådan bestämmelse innebär dock inte ett förbud för motparten att fullgöra förpliktelser under den tid som Riksgäldskontorets beslut gäller, utan bara att motparten inte är skyldig att fullgöra sina förpliktelser enligt

avtalet under den tiden. Bedömningen om en motparts förpliktelse bör fullgöras i en sådan situation görs således av motparten. En av motparten fullgjord förpliktelse bör ha befriande verkan (jfr prop. 2015/16:5 s. 451).

Riksgäldskontoret bör ges utrymme att, utifrån omständigheterna i det enskilda fallet, utforma omfattningen av ett beslut om att uppskjuta en betalnings- eller leveransskyldighet. Befogenheten att tillfälligt förbjuda fullgörelse av vissa förpliktelser bör inte tillämpas med automatik och inte heller nödvändigtvis avse ett företags samtliga avtalsförpliktelser eller ens alla förpliktelser enligt ett visst avtal eller en viss typ av avtal. Omständigheterna i det enskilda fallet ska i stället vara avgörande för hur omfattande ett beslut lämpligen bör vara (jfr 13 kap. 2 § samt resonemang i avsnitt 20.1).

Riksgäldskontoret bör ta ställning till de tänkbara effekterna av ett tillfälligt fullgörelseförbud innan myndigheten fattar sitt beslut. Myndigheten bör därvid särskilt beakta vilken effekt beslutet kan få på de finansiella marknadernas funktionssätt, befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Dessa skyldigheter följer redan av det generella kravet på resolutionsmyndigheten att välja de resolutionsåtgärder som bäst uppfyller relevanta resolutionsändamål. Några särskilda bestämmelser som motsvarar artikel 33a.2 andra stycket och 33a.5. behöver därmed inte införas i lag. För att ytterligare skydda insättare av kvalificerade insättningar från att råka i finansiella svårigheter under den period förbudet gäller bör dock Riksgäldskontoret säkerställa att sådana insättare får tillgång till en lämplig summa per dag på motsvarande sätt som om befogenheten utövas med avseende på dessa insättningar inom ramen för resolution (jfr avsnitt 20.1).

Undantag från möjligheten att besluta om ett förbud

Innehållet i direktivet: Befogenheten att besluta om förbud att fullgöra vissa förpliktelser ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter för system eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG, centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012

och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen samt centralbanker.

Skälen för utredarens förslag: I likhet med förbudet mot fullgörelse inom resolution enligt artikel 69.4 ska motsvarande förbud utanför resolution inte heller tillämpas på vissa typer av förpliktelser. Artikel 69.4 har genomförts genom 13 kap. 5 § LOR (se avsnitt 20.1). En motsvarande bestämmelse bör införas i fråga om beslut om förbud mot fullgörelse utanför resolution.

Underrättelse om och offentliggörande av beslutet

Innehållet i direktivet: Av artikel 33a.8 framgår att medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter efter att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, men utan att ett resolutionsbeslut har fattats. Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av det beslut eller det instrument som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet av skyldigheter samt villkoren och perioden för det tillfälliga upphävandet genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

Skälen för utredarens förslag: Av 12 kap. 5 § LOR följer att Riksgäldskontoret i fråga om beslut om ett förbud enligt 13 kap. 2 § så snart som möjligt ska offentliggöra beslutet samt villkoren och tidsperioden för det. Detsamma bör gälla i fråga om direktivets krav på offentliggörande av motsvarande beslut utanför resolution. De närmare formerna för offentliggörandet i övrigt, liksom kraven på underrättelser till det aktuella företaget och berörda myndigheter, bör lämpligen framgå av föreskrifter meddelade av regeringen (jfr prop. 2015/16:5 s. 384). Bemyndigandet i 29 kap. 2 § 3 bör därför utvidgas i den delen.

Tiden för beslutets tillämpning

Innehållet i direktivet: Av artikel 33a.4 framgår att perioden för ett tillfälligt upphävande ska vara så kort som möjligt och att den inte får överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara nödvändig för de syften som avses i punkt 1 c och d, och får under inga omständigheter vara längre än den period som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande till och med midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet. Vid utgången av perioden för tillfälligt upphävande ska det tillfälliga upphävande upphöra att ha verkan. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för tillfälligt upphävande ska enligt artikel 33a.7 fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

Skälen för utredarens förslag: Möjligheten för Riksgäldskontoret att skjuta upp en betalnings- eller leveransskyldighet innebär ett stort intrång i den grundläggande civilrättsliga principen om att avtalsparter ska fullgöra sina förpliktelser enligt avtalet. Det bör därför av lag framgå att perioden för ett beslut om förbud mot fullgörelse av förpliktelser i ett avtal kan begränsas på det sätt som anges i artikel 33a.4.

På motsvarande sätt som i 13 kap. 3 § LOR bör perioden knytas till offentliggörandet av beslutet på det sätt som följer av direktivet. Det bör framgå att en sådan period är den yttersta ramen för tidsperioden och att perioden ytterligare kan begränsas om tiden inte är nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget, för att kunna fastställa att en resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset, för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

I enlighet med artikel 33a.7 bör det vidare införas en bestämmelse som motsvarar 13 kap. 4 § LOR, om att en förpliktelse som skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om ska fullgöras så snart tiden har gått ut.

Fullgörelse i strid med Riksgäldskontorets beslut

Skälen för utredarens förslag: I fråga om motsvarande åtgärd inom ramen för resolution anges i 13 kap. 6 § LOR att om ett företag i resolution fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut om förbud att fullgöra vissa förpliktelser ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Den aktuella bestämmelsen är en komplettering till bestämmelserna i krishanteringsdirektivet och har tagits in i lag för att säkerställa att Riksgäldskontorets beslut inte blir verkningslöst om fullgörelse sker i strid med beslutet. Avgörande för om en motpart till ett företag i resolution får behålla en betalning eller leverans från företaget är om motparten är i god tro. En motpart som vet, eller som borde veta, att en betalning eller leverans från företaget sker i strid med ett beslut om ett tillfälligt förbud får därmed inte behålla det den mottagit. I detta sammanhang är det av betydelse att dessa beslut ska offentliggöras på särskilt sätt, bland annat genom att publiceras på företagets och resolutionsmyndighetens hemsida. Efter offentliggörandet torde det vara svårt för en motpart att vara i god tro (se prop. 2015/16:5 s. 454). Eftersom motsvarande bör gälla i fråga om Riksgäldskontorets beslut om tillfälligt förbud utanför resolution bör en liknande bestämmelse införas även i fråga om förbud utanför resolution.

20.2.2 Förbudet mot att ta i anspråk säkerhetsrätter och att utöva vissa rättshandlingar

Utredarens förslag: Om Riksgäldskontoret beslutar att ett företag, som inte omfattas av ett beslut om resolution, tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget får Riksgäldskontoret under samma period besluta även att

1. en borgenär till företaget som omfattas av åtgärden inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och

2. en motpart till företaget som omfattas av åtgärden inte får

- säga upp eller häva ett avtal med företaget,
- ändra villkoren i ett avtal med företaget,
- ställa in fullgörelsen mot företaget,
- kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
- omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
- tillämpa en slutavräkningsklausul.

Vid sådana beslut ska bestämmelserna som gäller inom resolution i fråga om förbud för en borgenär till företaget att ta i anspråk säkerhetsrätter respektive för en motpart till företaget att utöva rättshandlingarna tillämpas.

Innehållet i direktivet: Enligt artikel 33a.10 ska en medlemsstat säkerställa att en resolutionsmyndighet som utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också har möjlighet att utöva befogenheten att under den perioden införa restriktioner för det institutets eller den enhetens borgenärer att göra säkerhetsrätter gällande beträffande det institutets eller den enhetens tillgångar, under samma period i vilket fall artikel 70.2–70.4 ska tillämpas, och tillfälligt upphäva uppsägningsrätter som institutets eller enhetens avtalsparter har under samma period i vilket fall artikel 71.2–71.8 ska tillämpas.

Skälen för utredarens förslag: I 13 kap. 7 § LOR anges att Riksgäldskontoret får besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget. Av 13 kap. 11 § framgår vidare att Riksgäldskontoret får besluta om att företaget förbjuds att utöva vissa rättshandlingar. Mot bakgrund av direktivets krav i artikel 33a.10 bör det även vara möjligt att vidta motsvarande åtgärder utanför resolution

tillsammans med ett beslut om förbud att fullgöra en förpliktelse. Sådana kompletterande förbud ska gälla för samma period som fullgörelseförbudet. I övrigt ska dock bestämmelserna i 13 kap. 8–10 respektive 12–17 §§ tillämpas beroende på omfattningen av de kompletterande förbuden.

20.3 Förbudet mot att besluta om tillfälliga åtgärder både före och efter ett beslut om resolution

Utredarens förslag: Om Riksgäldskontoret före ett beslut om resolution beslutat om tillfälliga åtgärder får myndigheten efter ett beslut om resolution inte även vidta åtgärder enligt 13 kap. 2, 7 eller 11 § LOR.

Innehållet i direktivet: Av artikel 33a.11 framgår att om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a, har utövat befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter under någon av de omständigheter som anges i punkt 1 eller 10, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut eller denna enhet ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet eller den enheten.

Skälen för utredarens förslag: Krishanteringsdirektivet tillåter inte resolutionsmyndigheterna att efter beslut om resolution besluta om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter eller företa vissa rättshandlingar om resolutionsmyndigheten före ett beslut om resolution fattat ett beslut om fullgörelseförbud. Det är därmed inte möjligt att förlänga tidsfristerna genom dubbla förbud. En bestämmelse med ett sådant innehåll bör därför införas i LOR.

20.4 Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

Utredarens förslag: Vad som anges i 11 kap. 3–7 §§ LOR ska även gälla beträffande ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution. Det som i bestämmelserna anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om tillfällig åtgärd.

Riksgäldskontorets beslut att för ett företag vidta en tillfällig åtgärd utanför resolution ska utgöra hinder för motparten till företaget att utöva sådana rättshandlingar som anges i 11 kap. 3 §. Ett beslut om förbud att utöva vissa rättshandlingar inom resolution enligt 13 kap. 11 eller 12 § ska dock inte utgöra sådant hinder.

Riksgäldskontorets beslut att en motpart till ett företag i resolution inte får vidta vissa rättshandlingar ska enligt 13 kap. 11 § LOR gälla även om företaget inte fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten, om företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution, ett förbud inom resolution för företaget att fullgöra vissa förpliktelser eller ett förbud inom resolution för en borgenär till företaget att ta i anspråk säkerhetsrätter.

Innehållet i direktivet: Av artikel 68.3 i krishanteringsdirektivet följer att en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd, inbegripet händelser som har direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte ska utgöra grund för en motpart till ett företag i resolution att utöva vissa rättigheter enligt avtalet som till exempel uppsägnings- eller kvittningsrätt. I bestämmelsen görs nu tillägg om att inte heller ett tillfälligt upphävande av skyldigheterna enligt artikel 33a ska kunna utgöra grund för en motpart att utöva sådana rättigheter. Ändring har även gjorts i artikel 68.5 genom tillägg om att inte heller ett tillfälligt upphävande enligt artikel 33a ska utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse enligt angivna bestämmelser. Däremot tas artikel 71 bort från uppräkningen av bestämmelser som ska utgöra sådan underlåtenhet. Det anges i stället att de i artikeln aktuella åtgärderna inte ska utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpning av artikel 71.1.

Skälen för utredarens förslag: Enligt 11 kap. 3 § första stycket LOR får en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första

stycket inte vidta vissa specifikt angivna åtgärder, som att säga upp eller häva ett avtal med företaget eller ändra villkoren i ett avtal med företaget, på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut. I 11 kap. 3 § tredje stycket anges att första stycket endast gäller om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §. Av 5 kap. 1 § LOR framgår att 11 kap. 3–7 §§ gäller även beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Enligt 13 kap. 11 § får Riksgäldskontoret besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får vidta vissa rättshandlingar. Det gäller dock endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.

För att genomföra tillägget i artikel 68.3 bör det av 5 kap. 1 § framgå att 11 kap. 3–7 §§ gäller även beträffande ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett tillfälligt beslut utanför resolution.

Ändringarna i artikel 68.5 bör genomföras genom att i 11 kap. 3 § tredje stycket och 13 kap. 11 § andra stycket ange att aktuella åtgärder inte får vidtas om företaget inte kan fullgöra skyldigheterna till följd av ett beslut utanför resolution om tillfälliga åtgärder, ett förbud inom resolution för företaget att enligt 13 kap. 2 § fullgöra vissa förpliktelser eller ett förbud inom resolution för en borgenär till företaget att enligt 13 kap. 7 eller 8 § ta i anspråk säkerhetsrätter.

21 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Utredarens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 28 december 2020. Bestämmelserna om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet krav på efterställning, ska omfattas av en övergångsperiod med gradvis uppbyggnad fram till den 1 januari 2024. Riksgäldskontoret ska besluta om en mellanliggande målnivå i form av ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska vara uppfyllt den 1 januari 2022. För europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter får den målnivån dock inte underskrida ett belopp av kapitalbas och efterställda skulder som motsvarar de miniminivåer som följer av 4 kap. 3 c §. Riksgäldskontoret får därutöver besluta om de andra mellanliggande målnivåer myndigheten anser lämpliga för en gradvis uppbyggnad för att omfattade företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och de rapporteringskrav som följer av kravet den 1 januari 2024.

Innehållet i direktivet: Krishanteringsdirektivets bestämmelser ska tillämpas från och med den 28 december 2020 när direktivet träder i kraft. För att säkerställa att företagen får tillräckligt med tid på sig för att på ett ordnat sätt uppnå den nivå som krävs, anger ändringsdirektivets artikel 3 att den 1 januari 2024 eller det senare datum som beslutats även ska avse plikten för företagen att årligen rapportera vissa uppgifter om den kapitalbas och de kvalificerade skulder de använder för att uppfylla kravet, se skäl 37 och artikel 45i.3.

Enligt artikel 45m.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder för att uppfylla krav på kapitalbas och kvalificerade skulder fram till den 1 januari 2024. Övergångsperio-

derna omfattar såväl kraven enligt artiklarna 45e och 45f som krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7. Resolutionsmyndigheten ska vidare fastställa mellanliggande målnivåer för dessa krav som företagen ska efterleva den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet. Av tredje stycket framgår att resolutionsmyndigheten i undantagsfall, om det är vederbörligen motiverat, får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024.

Enligt artikel 45m.2 ska sista datum för resolutionsenheter att uppfylla de minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 vara den 1 januari 2022.

När resolutionsmyndigheten tillämpar artikel 45m.1–5 ska den enligt artikel 45m.6 meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden. Syftet är att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets kapacitet för förlustabsorbering och återkapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e och 45f, beroende på vad som är tillämpligt.

När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de enligt artikel 45m.7 beakta förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Skälen till utredarens bedömning

Artikel 45m innehåller bestämmelser om hur företagen ska uppfylla direktivets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder från och med ikraftträdandet och under övergångsperioden fram till den 1 januari 2024. Kraven skiljer sig åt beroende på om företaget är en resolutionsenhet, om det ingår i en resolutionsgrupp och om företaget vid ikraftträdandet, det vill säga den 28 december 2020, uppfyller kriterierna för ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller bedömts och beslutats vara en nationellt

systemviktig resolutionsenhet, se avsnitt 12.2, 12,3 och 14.2. För företag som uppfyller kriterierna senare gäller andra övergångsarrangemang, se avsnitt 14.10.

Övergången till de nya reglerna

Europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska minst uppfylla det minimikrav som anges i 4 kap. 3 c § senast den 1 januari 2022. Minimikraven behandlas i avsnitten 14.2, 14.4 och 14.5. Därutöver och för övriga omfattade företag ska Riksgäldskontoret fastställa lämpliga övergångsperioder för att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, se avsnitt 14.4 - 6, inbegripet krav på efterställning, se avsnitt 14.8 och 14.9. Riksgäldskontoret ska också fastställa mellanliggande målnivåer, varav minst en den 1 januari 2022. Dessa målnivåer torde avse ett fastställt beslutat krav för att på så sätt säkerställa en ordnad gradvis uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder fram till den 1 januari 2024 i syfte att undvika att företagen skjuter upp efterlevnaden av kraven. Den övergång som avses torde vidare utgå från den kravnivå som gäller vid ikraftträdandet i respektive medlemsstat, vilket sannolikt innebär att utgångspunkterna för olika krav skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Alternativet att en övergång till det nya kravet under delar av övergångsperioden i vissa medlemsländer skulle tillåtas att resultera i en lägre nivå, och ett sämre skydd, än under nuvarande ordning är knappast förenligt med direktivets syfte. Begreppet linjär riskerar sammantaget att vara missvisande varför utredaren i stället valt att använda samma begrepp som används i artikel 45m.6, en gradvis uppbyggnad.
Under övergångsperioderna ska Riksgäldskontoret meddela företagen det krav som enligt resolutionsplanen ska uppnås för varje tolvmånadersperiod. Den bestämmelsen är densamma för de generella övergångsarrangemangen, se avsnitt 14.10.

Kompletterande bestämmelser

Riksgäldskontoret ska fastställa övergångsperioderna med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i företagets finansieringsmodell, tillgången till kapitalmarknaderna för

kvalificerade skulder och vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a § det vill säga på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis.

DEL D

Övrigt

22 Konsekvensanalys

22.1 Bakgrund och syfte

Regelverket om kapitaltäckning

Förstärkningen av kapitaltäckningsreglerna efter finanskrisen 2008–2009 har lett till att institut i EU överlag är bättre kapitaliserade än före krisen. Samtidigt har dessa åtgärder inte ansetts tillräckliga för att hantera alla de risker som identifierats under krisen. Baselkommittén har sedan första delen av Basel 3-överenskommelsen slöts 2010 därför arbetat vidare med att ta fram ytterligare förslag på åtgärder som finns med i, vad som kallas, den slutliga versionen av Basel 3-överenskommelsen. Ändringarna i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet innebär att vissa delar av den slutliga versionen av Basel 3-överenskommelsen har genomförts i EU.

Dessutom görs ändringar som syftar till att harmonisera tillämpningen av kapitaltäckningsregelverket. De syftar till att skapa en jämnare spelplan för institut inom EU, bland annat genom en ökad tydlighet i hur tillsynsmyndigheterna (i Sverige Finansinspektionen) ska bedöma institutens risker och riskhantering och hur de olika verktygen som regelverket tillhandahåller ska tillämpas.

I samband med att kommissionens handlingsplan för att skapa en kapitalmarknadsunion publicerades 2015 tog kommissionen initiativ till ett offentligt samråd, som syftade till att identifiera regler som negativt påverkat finansieringen av ekonomin, regler som innebar onödig administrativ börda, överlappning, inkonsekvens och luckor i regleringen på finansmarknadsområdet och regler som gett upphov till oavsiktliga negativa konsekvenser.

En av kommissionens slutsatser från samrådet var att det fanns behov att justera regelverket i syfte att främja vissa former av

utlåning som är särskilt viktig för den reala ekonomin. Kommissionen såg även att regelverket kunde göras mer proportionerlig i vissa delar för att anpassas efter institutens storlek och komplexitet.

Ändringsförslagen innebär därför bland annat att vissa former av utlåning främjas, såsom utlåning till små och medelstora företag och infrastrukturprojekt samt att hänsyn tas till proportionalitet.

Regelverket om krishantering

Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (TLAC-standarden), som därefter antogs av G20-länderna i november 2015. Syftet med TLAC-standarden är att säkerställa att globala systemviktiga institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar eller den finansiella stabiliteten äventyras vid en kris.

Regelverket om krishantering (resolution) innebär att resolutionsmyndigheten (i Sverige Riksgäldskontoret) får ta kontroll över ett företag i kris i syfte att rekonstruera eller avveckla verksamheten, om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten. Regelverket bygger på att företagets ägare och långivare, inte staten och skattebetalarna, ska bära förlusten i företaget om det försätts i resolution. Ett centralt verktyg i resolution är skuldnedskrivningsverktyget som innebär att långivare får sina fordringar nedskrivna eller konverterade till aktier. Verktyget kan således användas för att absorbera förluster och återkapitalisera ett företag i kris så att det kan fortleva.

Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget förutsätter att ett institut vid varje tidpunkt har tillräckligt med nedskrivningsbara skulder. Det finns därför bestämmelser i regelverket om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL).

TLAC och MREL har samma syfte, nämligen att skuldnedskrivningsverktyget ska kunna tillämpas i resolution genom att det finns tillräckligt med nedskrivningsbara skulder i instituten. EU har åtagit sig att genomföra TLAC i unionen och omarbeta reglerna om MREL för en harmonisering av dessa två.

Genomförande

Utredaren har som uppdrag att lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att i svensk rätt genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet, och anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i tillsynsförordningen och SRM-förordningen.

22.2 Offentligfinansiella och samhällsfinansiella effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella effekter.

När det gäller de samhällsfinansiella effekterna av förslagen innebär en ökad harmonisering av tillämpningen av reglerna, genom ökad tydlighet i hur tillsynsmyndigheter ska bedöma institutens risker och riskhantering, och hur olika verktyg ska tillämpas positiva effekter för samhällsekonomin. Den ytterligare förstärkningen av kapitaltäckningsreglerna syftar till att öka företagens motståndskraft mot finansiell kris. Förstärkningen av reglerna för hantering av företag i kris syftar till att säkerställa att det finns tillräckligt med förlustabsorberingskapacitet och återkapitaliseringskapacitet hos systemviktiga institut så att deras samhällskritiska verksamheter kan upprätthållas vid en kris. Sammantaget innebär det att sannolikheten för att skattemedel eller andra offentliga medel behöver användas vid en kris minskar.

Lättnader i vissa delar av regelverken och hänsyn till proportionalitet vid tillämpningen av vissa delar av regelverken när det gäller mindre företag ska underlätta för dessa företag att bedriva eller utöka sin verksamhet vilket gynnar samhällsekonomin genom att dessa företag kan skapa ökad sysselsättning och ökade skatteintäkter.

22.3 Effekter för företagen

Berörda företag

Företagen som berörs är företag som är verksamma på de finansiella marknaderna. Institut, det vill säga kreditinstitut och värdepappersföretag, omfattas av ändringsförslagen. Även vissa holdingföretag

och finansiella institut omfattas av ändringsförslagen under vissa förutsättningar.

Företagen kommer i olika utsträckning beröras av ändringarna i regelverken beroende på sin storlek och i vilken utsträckning de verktyg som regelverken tillhandahåller kommer att tillämpas.

Kapitalkraven innebär i grunden att institut ska inneha tillräckligt med kapital, för att kunna bära oförutsedda förluster som kan uppstå vid ekonomisk påfrestning. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är ett kompletterande krav som innebär att systemviktiga institut, utöver det förlustbärande kapitalet, ska inneha tillräckligt med ytterligare kapital eller skuldinstrument för att vid behov kunna återkapitaliseras så att företagets verksamhet kan fortleva.

Strukturen på institutens kapitalkrav kommer att förändras genom förslagen i betänkandet. Företagens krav på kapitalbas och kvalificerade skulder bygger i sin tur till stor del på utformningen och strukturen på kapitalkraven och kommer därför påverkas av förändringar i kapitalkraven. Vissa av förslagen i betänkandet kan innebära minskningar av kapitalkraven och kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och vissa ändringar kan innebära ökningar av kraven.

Effekter för större företag

Effekterna för företagen beror på i vilken utsträckning Riksgäldskontoret och Finansinspektionen kommer att använda de verktyg som regelverket tillhandahåller. Sammantaget bedöms effekterna för finanssektorn som helhet, det vill säga inklusive de större företagen, bli positiva. Krav på kapitaltäckning och krav på kapitalbas och kvalificerade skulder minskar riskerna för finansiella kriser och begränsar skadeverkningarna om en kris ändå inträffar. En av förändringarna som kan få större effekt för de största instituten berör det särskilda kapitalbaskravet i kapitaltäckningen. I tillsynsförordningen finns kapitalbaskrav som avser att täcka risker av olika slag som ett institut kan vara exponerat för, så kallade pelare 1-krav. Utöver kraven i tillsynsförordningen föreslås ändringar i tillsynslagen avseende ett särskilt kapitalbaskrav, som också benämns pelare 2-krav. I det särskilda kapitalbaskravet ingår i dag ett påslag för systemrisk på 2 procent på gruppnivå för de största svenska instituten. Det påslaget för system-

risk kommer, förenklat uttryckt, inte att kunna räknas med i sin nuvarande form i det särskilda kapitalbaskravet framöver. Det kan innebära att det särskilda kapitalbaskravet minskar i denna del.

En annan förändring som kan få större effekt avser kapitalbuffertar. Gällande kapitaltäckningsregelverk ställer krav på företagen att ha extra kapitalbuffertar. Kapitalbuffertar kan ses som stötdämpare som syftar till att undvika att företagen bryter mot tillsynsförordningens och kapitaltäckningsdirektivets kapitalbaskrav och de beaktas även i samband med kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ändringsförslagen avser bland annat bufferten för övriga systemviktiga institut. Den högsta nivån på kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut höjs från 2 till 3 procent. Dessutom innebär förslagen att bufferten för övriga systemviktiga institut och systemriskbufferten är kumulativa framöver, i dag gäller i huvudsak att den högsta av de två ska tillämpas. Förenklat skulle en systemriskbuffert på 3 procent och en buffert för övriga systemviktiga institut på 2 procent kunna adderas till en buffert på 5 procent. Det skulle innebära att berörda institut behöver hålla mera kapital i denna del för att uppfylla buffertarna än om bara den högsta av dem skulle gälla.

En ytterligare större förändring är att företagen kommer att behöva uppfylla ett så kallat minimikrav för bruttosoliditet. Det innebär att företag i normalfall måste ha ett primärkapital som överstiger 3 procent av företagets totala exponeringsmått. Bruttosoliditetskravet innebär en lägsta nivå för företagens kapital och ska uppfyllas vid sidan av de riskvägda kraven, som ett parallellt krav. De flesta företagen uppskattas redan i dag ha det kapital som krävs för att uppfylla minimikravet för bruttosoliditet vilket innebär att ändringsförslagen bedöms ha begränsad effekt när det gäller just uppfyllandet av detta krav.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder påverkas av utformningen och strukturen på kapitalkraven. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder utgörs förenklat av ett förlustabsorberingsbelopp och ett återkapitaliseringsbelopp vilka utgår ifrån kapitalkraven. Förändringar i utformningen och strukturen på kapitalkraven liksom införandet av bruttosoliditetskravet påverkar även kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

I resolutionsregelverket införs bindande miniminivåer när det gäller efterställda instrument. Att ett instrument är efterställt innebär att det i förmånsrättsordningen kommer efter skulder som reso-

lutionsmyndigheten inte kan eller vill skriva ner, till exempel insättningar från privatpersoner. De flesta företag kommer behöva emittera efterställda instrument för att uppfylla miniminivåerna, vilket innebär att ändringsförslagen bedöms innebära ökade kostnader för företagen i denna del. Det är inte möjligt att bedöma effekterna för de totala finansieringskostnaderna för företagen då dessa även påverkas av andra faktorer.

Effekter för mindre företag

Förslagen innehåller ändringar som innebär att regelverken görs mera proportionerliga för att kunna anpassas efter institutens storlek och komplexitet. Det kan innebära minskade kostnader för företagen. Ändringsförslagen innebär bland annat att mindre institut kan få mindre omfattande krav på vad som ska rapporteras till tillsynsmyndigheter än vad stora institut kan få samt att kraven på offentliggörande kan vara lägre för mindre institut än för stora institut.

Även ersättningsreglerna kan göras mera proportionerliga. Det har visat sig att vissa krav i sådan del är alltför betungande och inte står i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar när de tillämpas på mindre institut. Det har också visat sig att kostnaden för att tillämpa kraven överstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana rörliga ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personalen att ta överdrivna risker. Mindre institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer kan undantas från kraven om uppskov och utbetalning i instrument och om ett sådant undantag skulle tillämpas skulle det kunna innebära minskade kostnader för företagen.

Konkurrensförhållanden

Harmoniseringen av regelverken neutraliserar konkurrensförhållanden för svenska institut inom EU och för svenska institut på den globala marknaden då den svenska utformningen av reglerna anpassas mer till utformningen av reglerna i övriga länder inom EU och EU-reglerna har anpassats till den globala utformningen. När det gäller hanteringen av banker i kris är syftet med de globala reglerna, TLAC-standarden, att säkerställa att globala systemviktiga institut

har tillräcklig förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla samhällskritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar eller andra offentliga medel måste användas eller att den finansiella stabiliteten äventyras om företagen hamnar i resolution. Inom EU tillämpas MREL för samma ändamål och nu har de två harmoniserats och svensk rätt anpassas utifrån den harmoniseringen.

Det görs även bland annat ändringar i regelverken som innebär lättnader i kapitalkraven för utlåning till små och medelstora företag med syftet att underlätta deras finansiering. Effekten blir lättnader genom reduceringar av de riskvägda exponeringsbeloppen för de institut som lånar ut pengar till små och medelstora företag. Reglerna gäller inom hela EU och är lika för berörda institut. Motsvarande regler finns inte i regelverken som gäller globalt. Berörda företag inom EU bedöms därför få en relativ konkurrensfördel gentemot liknande företag på den globala marknaden i detta avseende. Svenska företag bedöms dock inte få någon konkurrensfördel gentemot liknande företag inom EU.

Administrativa kostnader

Det bedöms inte uppstå några nya administrativa kostnader avseende uppgifter som ska upprättas, lagras eller överföras. Ändringsförslagen innebär bland annat att mindre institut kan få mindre omfattande krav på vad som ska rapporteras till tillsynsmyndigheter än vad stora institut kan få samt att kraven på offentliggörande kan vara lägre för mindre institut än för stora institut. Detta innebär att de administrativa kostnaderna kan minska för mindre institut.

Mindre institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer kan undantas från kraven om uppskov och utbetalning i instrument. Om dessa undantag skulle tillämpas skulle det kunna innebära minskade kostnader för berörda institut.

Andra kostnader

Det kan uppstå kostnader för utbildning avseende ändringarna i regelverken. Då instituten redan i dag omfattas av regelverken bedöms kostnaderna för utbildning i ändringarna av regelverken bli begrän-

sade. Uppskattningsvis kommer 160 arbetstimmar per institut investeras för utbildning, kostnaden skulle då uppgå till cirka 103 200 kronor (160 timmar * 645 kronor[1]) per institut.

Det bedöms inte uppstå några behov och därmed kostnader för implementering av nya it-system men vissa kostnader kan uppstå för anpassningar av befintliga system.

Det kan tillkomma kostnader avseende godkännande för vissa holdingföretag enligt 1 a kap. tillsynslagen. Att sammanställa uppgifter till en ansökan uppskattas ta ungefär 16 arbetstimmar för ett företag vilket skulle innebära en kostnad på ungefär 10 320 kronor (16 timmar *645 kronor[2]). Dessutom tillkommer en avgift till tillsynsmyndigheten för prövning av en ansökan.

22.4 Effekter för myndigheter och domstolar

Finansinspektionens tillkommande arbetsuppgifter till följd av ändringarna i regelverken innebär bland annat att skriftliga beslut om särskilda kapitalbaskrav ska fattas, uppdatering av processer och metoddokument, framtagande av nya föreskrifter, hantering av tillstånd för vissa holdingföretag och ökat samarbete med Riksgäldskontoret i olika frågor kring kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Merkostnader bedöms huvudsakligen rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser.

Riksgäldskontorets tillkommande arbetsuppgifter till följd av ändringarna i regelverken innebär bland annat uppdateringar av befintliga föreskrifter och interna metoddokument samt framtagande av nya föreskrifter. Tillkommande löpande arbetsuppgifter är bland annat godkännande av återköp av kvalificerade skuldinstrument. Merkostnader bedöms rymmas inom befintliga ramar och hanteras genom omprioriteringar av befintliga resurser.

Förslagen innebär att det ställs vissa nya krav och att vissa nya beslut kan fattas som kan överklagas vilket kan medföra visst merarbete för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Beslut som tillkommer i lagen om resolution eller där tillämpningsområdet utvidgas gör

[1] Beräkningen är baserad på SCB:s yrkeskategori ”jurist” med en genomsnittlig månadslön på 56 100 kronor och ett totalt lönepåslag på 84 procent. Det innebär en kostnad på 645 kronor per timme. Källa: Tillväxtverket.

[2] Beräkningen är baserad på SCB:s yrkeskategori ”jurist” med en genomsnittlig månadslön på 56 100 kronor och ett totalt lönepåslag på 84 procent. Det innebär en kostnad på 645 kronor per timme. Källa: Tillväxtverket.

att det kan komma att fattas fler beslut som kan komma under domstolsprövning. Ett sådant beslut är till exempel beslut om moratorium utanför resolution. Med hänsyn till att nuvarande möjligheter att besluta om moratorium inom resolution inte har använts i någon större omfattning förväntas dock inte den nya möjligheten resultera i något större antal beslut. I tillsynslagen tillkommer beslut om godkännande eller beslut om undantag från godkännande av vissa holdingbolag under vissa omständigheter. Om godkännande nekas eller undantag från godkännande inte medges kan detta överklagas. Framöver kommer även beslut fattas avseende det särskilda kapitalbaskravet och dessa beslut kan överklagas. Förslagen bedöms inte bidra till annat än en begränsad måltillströmning. De merkostnader som förslagen kan medföra för domstolarna bedöms kunna hanteras inom befintliga ramar.

22.5 Speciella informationsinsatser

Hur de ändrade regelverken ska tillämpas hanteras framför allt av de berörda myndigheterna. Finansinspektionen anordnar till exempel informationsträffar i samband med införandet av nya eller ändrade regler som påverkar instituten.

Eba tar tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna fram skriftliga svar på frågor från instituten avseende nya eller ändrade regelverk. Dessa frågor och svar publiceras på Eba:s hemsida i syfte att främja en enhetlig tolkning och tillämpning.

22.6 Alternativa lösningar

Förslagen genomför i huvudsak ändringsdirektiv och det finns därför inte utrymme för alternativa lösningar. Om Sverige skulle välja att inte anpassa svensk lagstiftning till de nya rättsakterna riskerar Sverige att kommissionen inleder ett formellt överträdelseförfarande mot Sverige och i förlängningen en process i EU-domstolen.

22.7 Överensstämmelse med EU-rätten

Kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet är EU-direktiv som ska genomföras i medlemsländerna. Ursprungsdirektiven är minimidirektiv. Genom ändringsförslagen genomförs ändringsdirektiven i svensk rätt. Genomförandet av ändringsdirektiven innebär en ökad harmonisering av regelverken för kapitaltäckning och krishantering inom EU.

23 Författningskommentar

23.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

5 kap

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om metoder för offentliggörande.

Ändringen i paragrafen är en följd av att motsvarande bestämmelse om hur information ska offentliggöras som tidigare fanns i artikel 434.2 i tillsynsförordningen nu finns i artikel 434.1 i samma förordning. En hänvisning ska därför rätteligen göras till den senare artikeln.

23.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

2 §

Paragrafen innehåller definitioner.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 2 i Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

23.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om definitioner.

Ändringen i *punkten 7* innebär att definitionen av finansiellt institut i tillsynsförordningen görs direkt tillämplig i lagen (jfr 1 kap. 5 § LVM). Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

Ändringen i *punkten 11* innebär att hänvisningar i lagen till kapitaltäckningsdirektivet ska vara statiska och därmed avse direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

6 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om riskhantering. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 104b.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget i *andra stycket* klargör att kreditinstitutet inom ramen för sin riskhantering ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredställande kapitalbasnivåer. Sådana nivåer ska vara tillräckliga för att täcka alla de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stresscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100 i kapitaltäckningsdirektivet. Nivåer ska fastställas både i fråga om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och i fråga om risken för alltför låg bruttosoliditet.

2 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen kompletterar den generella bestämmelsen om riskhantering i 6 kap. 2 § LBF. Av paragrafen följer att Finansinspektionen i vissa fall vid hantering av ränterisker utanför handelslagret får kräva att ett kreditinstitut ska använda schablonmetoden, och inte den förenklade schablonmetoden, som avses i artikel 84. Av artikel 84.1 framgår nämligen att behöriga myndigheter ska säkerställa att institut ska använda sig av en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på egna kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret. Sådana metoder ska uppfylla de tekniska tillsynsstandarder som kommissionen ska anta enligt artikel 84.5. De situationer när Finansinspektionen får kräva att schablonmetoden används är antingen när inspektionen bedömer att ett kreditinstituts interna system för att utvärdera riskerna inte är tillfredsställande (artikel 84.3) eller, när det rör sig om ett sådant litet och icke komplext institut som avses i artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen, inspektionen anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret (artikel 84.4). Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 5 § 11 innebär att hänvisningarna till direktivet är statiska och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

6 b kap.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av koncerninternt avtal.

I *andra stycket 4* justeras hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet eftersom aktuell bestämmelse nu regleras i artikel 104a.

8 kap.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om information som ska föras om avtal som ingåtts med vissa närstående. Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 88.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget i *första stycket* innebär att den förteckning som ett kreditinstitut ska föra om de avtal som har träffats, utöver jävskretsen enligt 5 §, ska innehålla uppgifter om kredit som lämnats till vissa andra närstående till personer i ledningen av kreditinstitutet. Av 13 kap. 3 § LBF följer att ett kreditinstitut är skyldigt att lämna de upplysningar som förs i en sådan förteckning till Finansinspektionen om inspektionen begär det.

Med stöd av *andra stycket* ges kreditinstitutet rättsligt stöd för att dessutom föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet enligt första stycket för att uppfylla kravet på en förteckning enligt första stycket.

13 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om omfattningen av Finansinspektionens tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

I *andra stycket* görs nu ett förtydligande om att Finansinspektionen särskilt ska kontrollera om ett kreditinstituts ägare och ledning uppfyller kraven på lämplighet när det finns misstankar om pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta eller det finns en sådan ökad risk som kan kopplas till institutet.

Ändringen i *tredje stycket* är språklig.

6 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 56 h i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget innebär en skyldighet för Finansinspektionen att i sin verksamhet samarbeta och utbyta information med sådana myndigheter som i vissa länder har fått särskilt ansvar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp. Skyldigheten gäller i den utsträckning det följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen och därmed enligt kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen får lämna ut även en uppgift som omfattas av sekretess till en utländsk myndighet (8 kap. 3 § OSL).

8 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.5.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen i vissa fall får lämna information till vissa internationella organ. Att informationen ska lämnas under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet innebär att utlämnande endast får ske enligt de krav som anges i direktivet. Det innebär att kraven i artikel 58a ska vara uppfyllda. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 5 § 11 innebär att hänvisningen till direktivet är statisk och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version. I fråga om Internationella valutafonden och Världsbanken får information lämnas med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn. Vad gäller Banken för internationell betalningsutjämning får information lämnas för kvantitativa konsekvensbedömningar och för Rådet för finansiell stabilitet får information lämnas för dess tillsynsfunktion. Av kapitaltäckningsdirektivet följer vidare att sekretessbelagd information endast får lämnas efter en uttrycklig begäran från det behöriga organet och om vissa villkor är uppfyllda. Dessa villkor innebär först och främst att

begäran ska vara vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat. Begäran ska vidare vara tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring. Därutöver ska den begärda informationen vara strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och inte gå utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats. Slutligen ska informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften och de personer som har tillgång till informationen vara föremål för krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med de som ställs enligt direktivet. Endast aggregerande eller anonymiserande uppgifter får överlämnas. Finansinspektionen får endast utbyta annan information i sina lokaler. Dataskyddsförordningen är tillämplig i fråga om behandling av personuppgifter som sker i samband med informationsutbytet.

10 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande mot revisorer och särskilda granskare. Övervägandena finns i avsnitt 6.9.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 63.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär en möjlighet för Finansinspektionen att kräva att en revisor eller särskild granskare som åsidosatt sina rapporteringsskyldigheter enligt lagen ska bytas ut. Om revisorn är utsedd av kreditinstitutet innebär detta att kreditinstitutet ska entlediga revisorn och vidta de åtgärder som krävs för att en ny revisor ska utses.

14 kap.

2 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om samarbete i vissa fall vid prövning av en ägares lämplighet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.5.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 21a.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

Första stycket innebär att Finansinspektionen, när det samtidigt med en prövning av ett kreditinstituts ägares lämplighet pågår en prövning av en sådan ansökan om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 1 a kap. till vilket kreditinstitutet hör, på lämpligt sätt ska samarbeta med de myndigheter som prövar ansökan om godkännande. Samarbetet ska därmed ske med den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå och den myndighet som är behörig myndighet i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, om denna är annan än den myndighet som ansvarar för tillsynen på gruppnivå.

Av *andra stycket* framgår att bedömningsperioden för prövningen av en ägares lämplighet ska förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar efter det att ansökan om godkännande enligt 1 a kap. tillsynslagen prövats av relevant myndighet. Prövningen behöver därmed inte ha vunnit laga kraft.

15 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot kreditinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 18 i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget i *andra stycket* innebär ett förbud mot att återkalla ett tillstånd för ett globalt systemviktigt institut på grund av att det inte uppfyller kapitalbaskraven och kraven på kvalificerade skulder i artikel 92a eller 92b i tillsynsförordningen. Sådana överträdelser kan dock innebära skäl för Finansinspektionen att vidta andra åtgärder enligt 15 kap. och för Riksgäldskontoret att vidta åtgärder enligt LOR. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

1 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer. Övervägandena finns i avsnitt 5.8, 10.2 och 17.3.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet och den nya artikel 45k.1 e i krishanteringsdirektivet.

Ändringarna i *punkten 14* innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot en fysisk person även när institutet inte efterlever bestämmelserna om inskränkningar i institutets rätt att vidta värdeöverföringar m.m. i 8 a kap.

Punkten 22, som är ny, innebär en möjlighet att ingripa när ett kreditinstitut, som också är moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen, inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till så att vissa kapitalkrav i tillsynsförordningen och tillsynslagen efterlevs. Ett ingripande enligt bestämmelsen förutsätter att ett institut faktiskt har haft möjlighet att vidta de åtgärder som bedöms nödvändiga. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

Punkten 23, som är ny, innebär en möjlighet att ingripa när ett kreditinstitut inte uppnår kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. och 4 a kap. LOR. Av 4 kap. 13 § LOR framgår att ett sådant beslut ska fattas efter samråd med Riksgäldskontoret.

23.4 Förslag till lagen om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

15 kap.

1 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer.

Ändringarna i *punkterna 5, 6 och 9* är en följd av att motsvarande bestämmelser i tillsynsförordningen har flyttats. En hänvisning görs därför rätteligen till de nya artiklarna.

23.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

4 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om definitioner.

Det förs in en definition avseende *kapitaltäckningsdirektivet*. Direktivet definieras som Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878. Definitionen innebär att hänvisningar till direktivet i lagen är statiska, det vill säga avser direktivet i den specifika lydelsen i konsoliderad version.

8 kap.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om riskhantering. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 104b.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget i *tredje stycket* klargör att värdepappersbolag inom ramen för sin riskhantering ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredställande kapitalbasnivåer. Sådana nivåer ska vara tillräckliga för att täcka alla de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för och för att säkerställa att bolagets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stresscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100 i kapitaltäckningsdirektivet. Nivåer ska fastställas både i fråga om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och i fråga om risken för alltför låg bruttosoliditet.

4 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om riskhantering i fråga om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 84.1, 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen kompletterar den generella bestämmelsen om riskhantering i 8 kap. 4 § LVM. Av paragrafen följer att Finansinspektionen i vissa fall vid hantering av ränterisker utanför handelslagret får kräva att ett värdepappersbolag ska använda schablonmetoden, och inte den förenklade schablonmetoden, som avses i artikel 84. Av artikel 84.1 framgår nämligen att behöriga myndigheter ska säkerställa att institut ska använda sig av en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på egna kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret. Sådana metoder ska uppfylla de tekniska tillsynsstandarder som kommissionen ska anta enligt artikel 84.5. De situationer när Finansinspektionen får kräva att schablonmetoden används är antingen när inspektionen bedömer att ett värdepappersbolags interna system för att utvärdera riskerna inte är tillfredsställande eller, när det rör sig om ett sådant litet och icke komplext institut som avses i artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen, inspektionen anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 4 a § innebär att hänvisningarna till direktivet är statiska och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

8 b kap.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av koncerninternt avtal.

I *andra stycket 4* justeras hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet eftersom aktuell bestämmelse nu regleras i artikel 104a.

9 kap.

25 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om investerarskydd vid försäljning av kapitalbasinstrument och nedskrivningsbara skulder till icke-professionella aktörer. Övervägandena finns i avsnitt 16.1.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 44a.1 och 44a.7 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att ett värdepappersinstitut endast får sälja primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade skuldinstrument som emitterats efter den 27 december 2020 till icke-professionella kunder under förutsättning att institutet bedömt att köpet är lämpligt. Samtliga förutsättningar i punkt 1–3 ska vara uppfyllda för att försäljning ska få ske.

Med efterställda kvalificerade skuldinstrument avses enligt *andra stycket* ett instrument som avses i 2 kap. 2 b § LOR, det vill säga uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen, med undantag för villkoren i artikel 72b.3-72b.5 i samma förordning. En så kallad amorterad del av ett supplementärkapitalinstrument enligt artikel 72a.1 b kan dock inte bli föremål för försäljning och blir därmed aldrig aktuell enligt bestämmelsen.

25 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om investerarskydd vid försäljning vissa av kapitalbasinstrument och nedskrivningsbara skulder till icke-professionella aktörer. Övervägandena finns i avsnitt 16.2.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 44a.2–4 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att ett värdepappersinstitut får kräva att en icke-professionell kund lämnar institutet korrekt information om sin portfölj. Informationen ska inkludera investeringar som gjorts i

primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument. Det förhållandet att ytterligare begränsningar enligt andra stycket gäller i fråga om en icke-professionell kund med en begränsad portfölj innebär att ett institut måste förvissa sig om hur stor kundens portfölj är innan försäljning kan ske.

Av *andra stycket* framgår att om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av sin portfölj i instrument som avses i 25 a §, och att det ursprungliga investeringsbeloppet som investeras i ett eller flera sådana instrument är minst 10 000 euro.

Av *tredje stycket* framgår att en portfölj enligt andra stycket ska innehålla uppgift om kontanta insättningar och finansiella instrument men inte sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

45 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om information som ska föras om avtal som ingåtts med vissa närstående. Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 88.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Tillägget i *fjärde stycket* innebär att den förteckning som ett värdepappersbolag ska föra om de avtal som har träffats, utöver jävskretsen enligt andra stycket, ska innehålla uppgifter om kredit som lämnats till vissa andra närstående till personer i ledningen av värdepappersbolaget. Av 23 kap. 3 § LBF följer att ett kreditinstitut är skyldigt att lämna de upplysningar som förs i en sådan förteckning till Finansinspektionen om inspektionen begär det.

Med stöd av *femte stycket* ges värdepappersbolaget rättsligt stöd för att dessutom föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet enligt fjärde stycket för att uppfylla kravet på en förteckning enligt fjärde stycket.

23 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om omfattningen av Finansinspektionens tillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Fjärde stycket, som är nytt, förtydligar att Finansinspektionen har tillsyn över att ägare och ledning uppfyller de krav på lämplighet som ställs i lagen (jfr 13 kap. 2 § LBF). Sådana krav ska särskilt kontrolleras när det finns misstankar om pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta eller det finns en sådan ökad risk som kan kopplas till bolaget.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 56 h i kapitaltäckningsdirektivet.

Punkten 8, som är ny, innebär en skyldighet för Finansinspektionen att i sin verksamhet också samarbeta och utbyta information med sådana myndigheter som i vissa länder har fått särskilt ansvar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp. Skyldigheten gäller i den utsträckning det följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen och därmed enligt kapitaltäckningsdirektivet. Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen, även om en uppgift omfattas av sekretess, får lämna ut uppgiften till en utländsk myndighet (8 kap. 3 § OSL).

6 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.5.

Paragrafen genomför den nya artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen i vissa fall får lämna information till de angivna internationella organen. Att informa-

tionen ska lämnas under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet innebär att utlämnande endast får ske enligt de krav som anges i direktivet. Det innebär att kraven i artikel 58a ska vara uppfyllda. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 4 a § innebär att hänvisningen till direktivet är statisk och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version. I fråga om Internationella valutafonden och Världsbanken får information lämnas med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn. Vad gäller Banken för internationell betalningsutjämning får information lämnas för kvantitativa konsekvensbedömningar och för Rådet för finansiell stabilitet får information lämnas för dess tillsynsfunktion. Av kapitaltäckningsdirektivet följer vidare att sekretessbelagd information endast får lämnas efter en uttrycklig begäran från det behöriga organet och om vissa villkor är uppfyllda. Begäran ska först och främst vara vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat. Begäran ska vidare vara tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring. Därutöver ska den begärda informationen vara strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och inte gå utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats. Slutligen ska informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften och de personer som har tillgång till informationen vara föremål för krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med de som ställs enligt direktivet. Endast aggregerande eller anonymiserande uppgifter får överlämnas. Finansinspektionen får endast utbyta annan information i sina lokaler. Dataskyddsförordningen ska tillämpas i fråga om behandling av personuppgifter som sker i samband med informationsutbytet.

9 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande mot revisorer och särskilda granskare. Övervägandena finns i avsnitt 6.9.

Paragrafen genomför den nya artikel 63.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär en möjlighet för Finansinspektionen att kräva att en revisor eller särskild granskare som åsidosatt sina rapporteringsskyldigheter enligt lagen ska bytas ut. Om revisorn är utsedd av värdepappersbolaget innebär detta att bolaget ska entlediga revisorn och vidta åtgärder för att en ny revisor ska utses.

25 kap.

1 d §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer. Övervägandena finns i avsnitt 5.8, 10.2 och 17.3.

Ändringen i paragrafen genomför delvis den nya artikel 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet respektive den nya artikel 45k.1 e i krishanteringsdirektivet.

Ändringarna i *punkten 10* innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot en fysisk person även när institutet inte efterlever bestämmelserna om inskränkningar i institutets rätt att vidta värdeöverföringar m.m. i 8 a kap.

Punkten 22, som är ny, innebär en möjlighet att ingripa när ett värdepappersbolag, som också är moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen, inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till så att vissa kapitalkrav i tillsynsförordningen och tillsynslagen efterlevs. Ett ingripande enligt bestämmelsen förutsätter att värdepappersbolaget faktiskt har haft möjlighet att vidta de åtgärder som bedöms nödvändiga. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

Punkten 23, som är ny, innebär en möjlighet att ingripa när ett värdepappersinstitut inte uppnår kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. och 4 a kap. LOR. Av 4 kap. 13 § LOR framgår att ett sådant beslut ska fattas efter samråd med Riksgäldskontoret.

23.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

25 kap.

1 d §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer.

Ändringarna i *punkterna 13, 14 och 17* är en följd av att motsvarande bestämmelser i tillsynsförordningen har flyttats. En hänvisning görs därför rätteligen till den nya artikeln.

23.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana uppgifter som får behandlas i Statistiska centralbyråns databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Ändringarna i *punkten 14* föranleds av att bestämmelserna om skyldigheter att rapportera enligt tillsynsförordningen har flyttats. En hänvisning görs därför rätteligen till aktuella artiklar.

23.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

1 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

Tillägget i paragrafen görs på grund av att lagen kompletteras med bestämmelser om ingripande och restriktioner när ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a tillsynsförordningen.

2 §

Paragrafen innehåller definitioner som är grundläggande för tillämpningen av lagen.

Ändringen i *punkten 7* innebär att hänvisningar i lagen till kapitaltäckningsdirektivet görs statiska, det vill säga att hänvisningarna avser direktivet i viss angiven lydelse nämligen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

Punkten 17, som är ny, anger att det med primärkapital avses kapital som avses i artikel 4.1.101 i tillsynsförordningen. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

2 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet för institut att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 128 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringarna i *första stycket* innebär att ett institut, för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, inte får använda det kärnprimärkapital som används för att uppfylla de riskbaserade minimikraven i artikel 92.1 a, b och c i tillsynsförordningen, ett beslut om ett riskbaserat särskilt kapitalbaskrav eller en meddelad riskbaserad riktlinje för särskild kapitalbas. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Det förhållandet att ett institut ska ha kärnprimärkapital som motsvarar det kombinerade buffertkravet innebär i sig att institutet inte får använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla ett visst buffertkrav i 3–7 kap. för att tillgodose ett annat av dessa buffertkrav.

Andra stycket, som är nytt, innebär att ett institut inte heller får använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de riskbaserade komponenterna avseende kraven i artikel 92a och 92b i till-

synsförordningen samt de riskbaserade komponenterna i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. 3 a § och 3 c § första stycket 1 LOR för att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas vid sidan av dessa krav. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur det kombinerade buffertkravet ska räknas fram. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 131.15 i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att en systemriskbuffert är additiv med en kapitalbuffert för systemviktiga institut (se även 5 kap. 7 §).

3 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet på en kapitalkonserveringsbuffert.

Ändringen i paragrafen föranleds av att fondbolag och AIF-förvaltare inte längre ska uppfylla buffertkraven (se prop. 2017/18:5).

4 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att besluta om en systemriskbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna genomför delvis de nya artiklarna 133.1, 133.3 och 133.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att en systemrisk inte behöver vara strukturell för att ligga till grund för ett beslut om en systemriskbuffert.

Andra stycket, som är nytt, innebär att en systemriskbuffert endast ska täcka sådana makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte redan omfattas av ett kapitalkrav enligt artikel 124, 164 och 458 tillsynsförordningen, en kontracyklisk kapitalbuffert eller en kapitalbuffert för systemviktiga institut. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad systemriskbufferten ska bestå av. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna genomför delvis den nya artikel 133.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen *första stycket* innebär att systemriskbufferten ska beräknas till ett belopp enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 10 kap. 1 § 13.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen ska fastställa ett systemriskbuffertvärde för varje exponering, som en systemriskbuffert beslutas för. Systemriskbuffertvärdet, som utgörs av en procentsats, ska därefter ligga till grund för beräkningen av systemriskbufferten. Av 3 § framgår hur ett systemriskbuffertvärde ska beslutas. En exponering kan exempelvis omfattas av ett värde för den sektorsspecifika exponeringen och ett värde för alla exponeringar. Dessa ska i så fall läggas ihop till ett kombinerat buffertvärde.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om systemriskbuffertvärde. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna genomför delvis de nya artiklarna 133.9–12 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen kan besluta om ett kombinerat systemriskbuffertvärde för en exponering upp till 3 procent utan inblandning från de europeiska myndigheterna. Finansinspektionen ska dock en månad före beslutet fullgöra underrättelseskyldigheten till ESRB enligt artikel 133.9 i tillsynsförordningen. I ett

sådant buffertvärde ska, till skillnad mot ett beslut enligt andra och tredje stycket, ett värde som erkänts enligt 7 § inte räknas in.

Av *andra stycket* framgår att Finansinspektionen endast får besluta om ett kombinerat systemriskbuffertvärde för en exponering om mer än 3 procent och upp till 5 procent under de förutsättningar som följer av artikel 133.11 i kapitaltäckningsdirektivet. Det innebär att Finansinspektionen i samband med en underrättelse till ESRB ska begära ett yttrande av Europeiska kommissionen. Om kommissionens yttrande är negativt ska Finansinspektionen antingen rätta sig efter yttrandet eller förklara varför den inte gör det. Om ett institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska Finansinspektionen vidare i sin underrättelse begära en rekommendation från Europeiska kommissionen och ESRB. Om den berörda myndigheten för moderföretaget och Finansinspektionen är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som ska gälla och varken kommissionen eller ESRB är ense med Finansinspektionens bedömning av systemriskbuffertvärdet, får inspektionen hänskjuta frågan till Eba och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG. Ett beslut att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden ska sedan vila till dess att Eba har fattat ett beslut.

Av *tredje stycket* framgår att Finansinspektionen endast får besluta om ett systemriskbuffertvärde som för en exponering medför ett kombinerat buffertvärde om mer än 5 procent om åtgärden godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 133.12 i kapitaltäckningsdirektivet. Av artikel 133.12 framgår att kommissionen ska anta en akt som ger Finansinspektionen möjlighet att anta buffertvärdet om det är lämpligt och kommissionen är övertygad om att buffertvärdet inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgör eller skapar hinder för en välfungerande inre marknad.

Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 2 § 7 innebär att hänvisningarna till direktivet i paragrafen är statiska och avser

därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kraven på godkännande eller rekommendation enligt 3 §. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 133.9 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringarna innebär att om ett systemriskbuffertvärde som fastställs till mer än 3 procent är mindre eller lika stort som det tidigare fastställda buffertvärdet, ska Finansinspektionen inte begära ett yttrande, godkännande eller rekommendation från kommissionen, och i vissa fall ESRB, innan sitt beslut. Finansinspektionen ska dock även i dessa fall fullgöra underrättelsekravet i artikel 133.9 i kapitaltäckningsdirektivet. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 2 § 7 innebär att hänvisningen till direktivet i paragrafen är statisk och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om systemriskbuffert som fastställts för exponeringar i andra medlemsstater. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 133.15 i kapitaltäckningsdirektivet.

Skyldigheten att tillämpa samma buffertnivå som en beslutad systemriskbuffert avseende exponeringar i andra medlemsstater för institutets alla exponeringar utanför Sverige men inom EES ska inte gälla om systemriskbufferten grundar sig på ett beslut om att erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om erkänt systemriskbuffertvärde som fastställts i ett annat land inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 134.4. i kapitaltäckningsdirektivet.

Andra stycket, som är nytt, innebär att en systemriskbuffert som grundar sig på ett erkänt systemriskbuffertvärde, får gälla utöver systemriskbufferten i 1 §, om dessa avser att täcka olika risker. Det innebär att båda buffertarna ska gälla. Om buffertarna avser att täcka samma risker ska dock endast den högre av dem gälla.

5 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur stor kapitalbufferten för globalt systemviktiga institut får vara. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 131.9 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringarna innebär att det inte längre finns något tak för hur hög kapitalbufferten för globalt systemviktiga institut får vara. Storleken begränsas dock av antalet underkategorier som globalt systemviktiga institut delas in i och den procentsats som bestämts för varje underkategori.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 131.5 och 131.5a i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen utan inblandning av de europeiska myndigheterna får besluta om en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut om högst 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Andra stycket, som är nytt, innebär att kapitalbufferten för övriga systemviktiga institut får fastställas till mer än 3 procent av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp endast om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet, det vill säga att inspektionen har gjort en anmälan enligt artikeln till ESRB. Åtgärden ska också ha godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv genom att kommissionen antagit en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden. I likhet med en kapitalbuffert som beslutats enligt första stycket ska en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut enligt andra stycket bestå av kärnprimärkapital. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 2 § 7 innebär att hänvisningarna till direktivet är statiska och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsning av storleken på kapitalbufferten i vissa fall. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 131.8 i kapitaltäckningsdirektivet och anger en begränsning av hur stor kapitalbuffeten för systemviktiga institut får vara på individuell nivå eller undergruppsnivå för dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut eller till ett moderinstitut inom EES som ska ha en kapitalbuffert för övriga systemviktiga institut.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förhållandet mellan systemriskbufferten och kapitalbufferten för systemviktiga institut. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 131.15 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att systemriskbufferten och tillämplig kapitalbuffert för systemviktiga institut är additiva, det vill säga att båda buffertar ska gälla.

Enligt *andra stycket* får dock ett sammanlagt värde av systemriskbufferten och kapitalbufferten för systemviktiga institut som är högre än 5 procent endast fastställas om Finansinspektionen fullgjort underrättelsekravet i artikel 131.7 i kapitaltäckningsdirektivet, det vill säga att inspektionen har gjort en anmälan enligt artikeln till ESRB. Åtgärden ska också ha godkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 131.5a i samma direktiv genom att anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 2 § 7 innebär att hänvisningen till direktivet är statisk och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

6 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet på en kontracyklisk kapitalbuffert.

Ändringen i paragrafen föranleds av att fondbolag och AIF-förvaltare inte längre ska uppfylla buffertkraven (se prop. 2017/18:5).

7 kap

1–2 §

Paragraferna innehåller bestämmelser om kontracykliskt buffertriktvärde och buffertvärde. Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 136.3 i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att Finansinspektionen för varje kvartal ska beräkna ett kontracykliskt buffertriktvärde och i enlighet med de faktorer som anges i artikel 136.2 och 136.3, vid behov, fastställa eller justera ett kontracykliskt buffertvärde. Definitionen av kapitaltäckningsdirektivet i 1 kap. 2 § 7 innebär att hänvisningarna till direktivet är statiska och avser därmed direktivet i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version.

8 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder som ett institut ska vidta när det inte längre uppfyller det kombinerade buffertkravet. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Ändringen i *första stycket 2* förtydligar att tiden för när institutet ska lägga fram en kapitalkonserveringsplan räknas från den dag det *konstaterades* att det kombinerade buffertkravet inte uppfylldes.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsningar för institut som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Ändringen i *första stycket*, som delvis genomför den nya artikel 141.2 i kapitaltäckningsdirektivet, är endast språklig och innebär inte någon ändring i sak.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från begränsningarna i 3 §. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Ändringen i *punkten 2* innebär att bestämmelsen om värdeöverföringsrestriktioner m.m. i 3 § inte heller ska gälla om dess tillämpning medför en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution.

7 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad som avses med att ett institut inte uppfyller det kombinerade buffertkravet. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Paragrafen genomför den nya artikel 141a i kapitaltäckningsdirektivet.

Av paragrafen framgår att ett institut inte ska anses uppfylla det kombinerade buffertkravet om det inte har kapitalbas i den mängd

och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och det krav som följer av artikel 92.1 a, b eller c i tillsynsförordningen, det vill säga minimikraven, och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för andra risker än alltför låg bruttosoliditet i 2 kap. 1 § lagen tillsynslagen. Att vart och ett av kraven i artikel 92.1 a, b respektive c ska uppfyllas tillsammans med det krav som följer av ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav innebär att samtliga dessa krav i tillsynsförordningen ska kunna uppfyllas för sig tillsammans med det särskilda kapitalbaskravet och det kombinerade buffertkravet. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

8 a kap.

1 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om åtgärder som ett institut ska vidta när det inte längre uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 141b.2 och 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Den närmare regleringen om hur högsta förfogandebelopp enligt *första stycket* ska beräknas och vad kapitalkonserveringsplanen ska innehålla framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 10 kap. 1 § 10 och 11. Högsta förfogandebeloppet kan också uttryckas som ett instituts högsta utdelningsbara belopp. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

2 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen ska agera för att institutet åter ska uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Om Finansinspektionen bedömer att den kapitalkonserveringsplan som institutet gett in inte innehåller tillräckliga åtgärder för att återställa institutets primärkapital, ska inspektionen förelägga institutet att vidta åtgärder för att stärka kapitalbasen till specificerade nivåer inom angiven tid. Finansinspektionen ska då förelägga om åtgärder i enlighet med vad som följer av sektorslagstiftningen. Ingripande kan också ske genom att institutet åläggs striktare utdelningsrestriktioner än vad som annars gäller enligt denna lag. Ett ingripande med stöd av denna paragraf med krav på att stärka kapitalbasen kan till skillnad mot ett ingripande enligt sektorslagstiftningen inte förenas med någon rätt att besluta om administrativa sanktioner som varning, anmärkning eller sanktionsavgift.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om begränsningar för institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 141b.1–3 och 141b.7 i kapitaltäckningsdirektivet.

Första och *andra stycket* innebär att institut inte får vidta sådana åtgärder som anges i första stycket 1–3 om institutet inte både före och efter åtgärden ägt rum uppfyller kravet på bruttosoliditetsbufferten. I 1 kap. 2 § 8 och 16 anges genom en hänvisning till tillsynsförordningen vad som avses med kärnprimärkapitalet och utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet. Med rörlig ersättning avses rörlig ersättning till anställda i institutet.

Tredje stycket fastslår att förbudet inte ska gälla för åtgärder som inte medför en minskning av institutets vinst eller primärkapital.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från begränsningarna i 3 §. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 141b.2, 141b.3 och 141b.7 i kapitaltäckningsdirektivet.

Punkten 1 innebär en begränsad rätt för institut att vidta sådana åtgärder som omfattas av 3 § trots att institutet inte uppfyller kravet

på en bruttosoliditetsbuffert. En förutsättning för att bestämmelsen ska vara tillämplig är att institutet beräknat sitt högsta förfogandebelopp och att de åtgärder som avses ryms inom detta. Storleken på förfogandebeloppet avgörs således i vilken utsträckning som institutet kan vidta åtgärderna. Samtliga vidtagna åtgärder måste sammantaget rymmas inom högsta förfogandebeloppet. Institut som inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert och inte beräknat sitt högsta förfogandebelopp, får endast vidta sådana åtgärder som inte medför en minskning av primärkapitalet eller institutets vinst.

Punkten 2 innebär att bestämmelsen om värdeöverföringsrestriktioner m.m. i 3 § inte gäller om dess tillämpning medför en betalningsinställelse som kan utgöra grund för att försätta institutet i resolution eller konkurs.

5 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför den nya artikel 141b.8 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att institut som avser att vidta utdelningar, förbinda sig eller betala ut ersättningar m.m. i enlighet med undantaget i 4 § att underrätta Finansinspektionen. Underrättelseskyldigheten ska fullgöras före det att åtgärden äger rum. I 10 kap. 1 § 12 finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om denna underrättelseskyldighet.

6 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad som gäller för det fall ett institut inte uppfyller kraven som följer av lagens 8 a kap. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får tillämpa bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet. Med det avses i första hand LBF och LVM. Ett ingripande med stöd av dessa lagar ska dock inte ske endast på den grunden att ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert.

7 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad som avses med att ett institut inte uppfyller kravet på en bruttosoliditetsbuffert. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Paragrafen genomför den nya artikel 141c i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att ett institut inte ska anses uppfylla kravet på en bruttosoliditetsbuffert om det inte har kapitalbas i den mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla bufferten och det krav som följer av artikel 92.1 d i tillsynsförordningen och ett beslut om särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet i 2 kap. 1 § lagen tillsynslagen. Hänvisningen till förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

10 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bemyndiganden.

Ändringen i *punkten 1* föranleds av att fondbolag och AIF-förvaltare inte längre ska uppfylla buffertkraven (se prop. 2017/18:5).

Ändringen i *punkten 8* föranleds av att fondbolag och AIF-förvaltare inte längre ska uppfylla buffertkraven (se prop. 2017/18:5).

Bemyndigandet i *punkten 13*, som är ny, genomför delvis artikel 133.2 och 133.5 i kapitaltäckningsdirektivet. Bemyndigandet innebär möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om dels hur systemriskbufferten ska beräknas enligt 4 kap. 2 §, dels vilka exponeringar som en systemriskbuffert får gälla. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

23.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

10 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Ändringarna genomför delvis de nya artiklarna 141b.4–6, 141b.8 och 142.1 i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att bemyndigandena även omfattar motsvarande bestämmelser i 8 a kap.

23.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

1 kap.

2 §

Paragrafen innehåller definitioner som är grundläggande för bestämmelserna i lagen.

Ändringarna i paragrafen innebär att det införs definitioner avseende värdepappersföretag inom EU, värdepapperiseringsförordningen, krishanteringsdirektivet, grupp från tredjeland, utländskt finansiellt holdingföretag och utländskt blandat finansiellt holdingföretag.

Definitionen av grupp från tredjeland enligt *första stycket 8* knyter an till den nya definitionen av grupp i artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen. Definitionen tar sikte på företag som har ett sådant förhållande till varandra att de är skyldiga att upprätta en koncernredovisning (jfr avsnitt 2.2.3). Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som kompletterar tillsynsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen även är ansvarig myndighet för att enligt artikel 124 och 164 i tillsynsförordningen vidta de särskilda tillsynsåtgärder som följer av respektive artikel. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

1 a kap.

1 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.2.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 21a.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att vissa svenska företag ska ansöka om godkännande eller undantag från kravet på godkännande hos Finansinspektionen. Av 8 § framgår att kraven på godkännande ska gälla även för motsvarande utländska företag.

Av *punkten 1* framgår de moderholdingföretag som omfattas av kravet på godkännande. I artikel 4.1.30-33 i tillsynsförordningen finns definitioner avseende sådana företag. Att företagen ska vara svenska innebär att de ska vara hemmahörande i Sverige.

2 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningar som samtliga ska vara uppfyllda för att godkännande ska få ges. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.3.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av kravet i *punkten 1* framgår att de interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom det aktuella företagets grupp ska vara sådana att de krav som ställs i tillsynsförordningen, denna

lag och buffertlagen på gruppnivå eller undergruppnivå kan uppfyllas. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Av det följer att det ska finnas en samordning och nödvändig fördelning av uppgifter i förhållande till och mellan företagets dotterföretag. Det ska också finnas förutsättningar för att förhindra eller hantera konflikter inom gruppen och möjligheter för moderholdingföretaget att genomföra de policyer på gruppnivå som det fastställt för hela gruppen (se artikel 21a.3). Begreppen grupp, gruppnivå och undergruppsnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

Av *punkten 2* följer att gruppens organisationsstruktur inte får hindra en ändamålsenlig tillsyn över att instituten inom gruppen efterlever kraven på individuell nivå, gruppnivå eller undergruppsnivå. Vid bedömningen detta kriterium ska särskilt beaktas det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer, aktieägarstrukturen och den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen. Begreppen grupp, gruppnivå och undergruppsnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

Punkten 3 innebär att kravet i 3 kap. 5 § ska vara uppfyllt för att holdingföretaget ska godkännas.

I *punkten 4* finns kriterier som ska vara uppfyllda när holdingföretaget har ett eller flera kreditinstitut som dotterföretag. Kriterierna innebär att Finansinspektionen inom ramen för godkännandeförfarandet ska beakta om det finns brister i kreditinstitutets efterlevnad av de angivna kraven även om den behöriga tillsynsmyndigheten ännu inte har ingripit mot institutet. Enligt *punkten a* ska information ha lämnats om kreditinstitutets större ägare eller medlemmar. Holdingföretagen är skyldiga att i samband med sin ansökan om godkännande lämna sådana uppgifter till Finansinspektionen och den samordnande tillsynsmyndigheten, om denna är annan än Finansinspektionen (se avsnitt 7.1.2 jfr med artikel 21a.2 c). Information ska lämnas om vilka som har ett direkt och indirekt ägande, och därmed även om holdingföretagets ägande, samt storleken på innehavet. I första hand ska lämnas uppgifter om kvalificerat innehav. Om sådana saknas ska i stället uppgifter lämnas

om vilka de största aktieägarna eller medlemmarna är. Kravet i *punkten b* om att den som har eller förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet ska bedömas lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut följer även av 3 kap. 2 § 3 LBF och är en förutsättning för att kreditinstitutet ska få och behålla ett tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse. Enligt andra stycket samma paragraf ska vid bedömningen innehavarens anseende och kapitalstyrka beaktas, vilket även är aktuellt inom ramen för bedömning enligt denna bestämmelse (se artikel 14.2 med hänvisning till artikel 23.1).

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser med möjlighet att göra undantag från kraven på godkännande. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.4.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innehåller fem förutsättningar som samtliga ska vara uppfyllda för att godkännande inte ska krävas för de företag som avses i 1 §. Av 1 § framgår det att ett företag som vill undantas från kraven på godkännande måste lämna in en ansökan om det hos Finansinspektionen. *Punkten 2* innebär att företaget inte ska ha utsetts till resolutionsenhet i enligt den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten, i Sverige Riksgäldskontoret, med stöd av bestämmelserna i krishanteringsdirektivet. Av 1 kap. 2 § 8 respektive 9 framgår att definitionerna av resolutionsenhet och resolutionsgrupp i 2 kap. 1 § LOR ska gälla vid tillämpning av tillsynslagen. I kravet på att ett dotterkreditinstitut ska ha utsetts som ansvarigt för att särställa att gruppen efterlever tillsynskraven på gruppnivå i *punkten 3* ligger att dotterföretaget också ska ha alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt. Ett undantag från kravet på godkännande innebär inte att holdingföretaget undantas från avgränsningen av konsolidering enligt tillsynsförordningen eller kapitaltäckningsdirektivet. Begreppen grupp, gruppnivå och undergruppsnivå ska i detta sammanhang hänföras till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen ska hantera en ansökan när holdingföretaget är etablerat i en annan medlemsstat än Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.6.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 21a.8 och 21a.9 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att om en annan myndighet också är behörig att pröva en ansökan ska Finansinspektionen komma överens med den myndigheten om ett beslut. Det kan gälla dels om Finansinspektionen är ansvarig för tillsynen på gruppnivå enligt 4 kap. 1 § (det vill säga samordnande myndighet) och holdingföretaget är etablerat i en annan medlemsstat, dels om holdingföretaget är etablerat i Sverige men en myndighet i en annan medlemsstat är samordnande myndighet. Processen ska drivas av den samordnande myndigheten. Det innebär att om Finansinspektionen är samordnande myndighet ska inspektionen lämna sin bedömning av ansökan till behörig myndighet i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat.

Av *andra stycket* framgår att ett beslut avseende ett blandat finansiellt holdingföretag dessutom måste godkännas av samordnaren av den särskilda tillsynen enligt konglomeratdirektivet, om denna är annan än den samordnande myndigheten eller behörig myndighet i den medlemsstat holdingföretaget är etablerat. Beslut som fattas i detta avseende ska inte påverka skyldigheterna enligt konglomeratdirektivet eller Solvens II-direktivet.

5 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tidsfrist för när en överenskommelse avseende prövningen av en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande ska ha nåtts. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.6.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 21a.8 i kapitaltäckningsdirektivet.

Att myndigheterna enligt paragrafen inom två månader ska ha kommit överens om ett beslut innebär att myndigheterna ska ha bestämt sig för om en ansökan ska avslås eller bifallas och hur beslutet ska motiveras.

6 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur oenighet kring bedömningen av en ansökan ska lösas. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.6.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 21a.8 och 21a.9 i kapitaltäckningsdirektivet.

Då de behöriga myndigheterna måste vara överens om ett beslut anges att oenighet ska lösas av Eba. Ett beslut som fattas av Eba efter sådan överlämning är bindande. När samordnaren av tillsynen enligt konglomeratdirektivet inte lämnat sitt samtycke kan dock ärendet i stället hänskjutas till Eiopa. I artikel 21a.8 och 21a.9 finns närmare bestämmelser kring de europeiska myndigheternas hantering.

7 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tidsfrist för när ett beslut ska meddelas. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.5.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.10 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av 32 § förvaltningsprocesslagen följer att ett beslut ska innehålla en klargörande motivering. Om Finansinspektionen meddelar ett beslut som grundar sig på en överenskommelse med en behörig myndighet i en annan medlemsstat ska inspektionen säkerställa att överenskommelsen är dokumenterad. Ett beslut om att avslå en ansökan om godkännande kan vid behov kombineras med ett beslut om att ingripa mot företaget enligt 8 kap. 2 § andra stycket (jfr artikel 21a.10).

8 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om krav på godkännande eller undantag från kravet på godkännande för utländska företag. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Finansinspektionen är enligt paragrafen behörig att pröva en ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkän-

nande som avser utländska holdingföretag när inspektionen är samordnande myndighet enligt 4 kap. 1 §. Finansinspektionen ska enligt 1 a kap. 4 § i sådana fall lämna sin bedömning av ansökan till behörig myndighet och eventuell samordnare av den särskilda tillsynen samt enligt 5 § inom två månader försöka komma överens med myndigheterna om ett beslut. Finansinspektionen ansvarar för att processen drivs framåt, att överenskommelsen mellan myndigheterna dokumenteras och att holdingföretaget meddelas ett motiverat beslut inom fyra månader från det att ansökan mottagits eller, om ansökan då inte var fullständig, inom fyra månader från det att fullständig information mottagits, dock senast inom sex månader från det att ansökan mottagits. I 1 kap. 2 § 9 och 10 definieras vad som avses med begreppen utländskt finansiellt holdingföretag och utländskt blandat finansiellt holdingföretag.

2 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilda kapitalbaskrav. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.1 och 10.4.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 104a.1 och delvis de nya artiklarna 104a.3 och 104a.5 i kapitaltäckningsdirektivet.

I *första stycket* klargörs att Finansinspektionen utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen ska fatta beslut om dels ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet, dels ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Sådana beslut ska enligt *andra stycket* vara skriftliga, vilket också inne bär att beslutet ska innehålla en skriftlig motivering av vilken det tydligt framgår Finansinspektionens fullständiga bedömning av de faktorer som ligger till grund för beslutet, nivå på kapitalbasen och vilket kapital som den ska uppfyllas med. Besluten ska vidare grunda sig på översyner och utvärderingar enligt artikel 97 och 101 i kapitaltäckningsdirektivet som i fråga om institutets enskilda situation visar någon av de brister som anges i punkterna 1–5. Det innebär att det är förutsättningarna

i dessa punkter som kan ligga till grund för ett beslut om ett särskilt kapitalbaskrav.

Enligt *andra stycket 1* kan ett särskilt kapitalbaskrav grunda sig på att något av kraven i 6 kap. 1–2 a, 3, 4 a, 4 b och 5 §§ LBF eller 8 kap. 3–4 a och 5–8 §§ LVM inte är uppfyllt. Bestämmelsen omfattar möjligheten att besluta om ett särskilt kapitalbaskrav enligt artikel 104a.1 b i kapitaltäckningsdirektivet, det vill säga vid brister i uppfyllandet av artikel 73 och 74 i direktivet samt artikel 393 i tillsynsförordningen (jfr prop. 2006/07:5 s. 133 ff., 140 f., 288 f. och 362). Tillägget, det vill säga förutsättningen att det även ska vara sannolikt att någon annan åtgärd inte är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid, avser endast beslut som grundar sig på brister i dessa avseenden.

Ett särskilt kapitalbaskrav får enligt *andra stycket 2* beslutas om det är nödvändigt för att täcka risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Bestämmelsen omfattar bland annat situationer som anges i artikel 104a.1 a i kapitaltäckningsdirektivet, det vill säga när institutet är exponerat för risker eller riskelement som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av vissa specifika kapitalbaskrav som anges i tillsynsförordningen eller i värdepapperiseringsförordningen. Det omfattar även risker eller riskelement som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på institutets riskprofil. Närmare bestämmelser om när risker i dessa delar får beaktas inom ramen för andra stycket 2 avses preciseras i föreskrifter meddelade med stöd av bemyndigandet i 10 kap. 2 § 4. Punkten 2 omfattar även situationer som anges i artikel 104a.1 c och d i kapitaltäckningsdirektivet, det vill säga när ett instituts enskilda situation visar att de justeringar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet under normal marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster eller när den utvärdering som genomförs i enlighet med artikel 101.4 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräcklig kapitalbaskrav.

Enligt *andra stycket 3* kan ett särskilt kapitalbaskrav grunda sig på att det är sannolikt att institutet inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt 1. Bestämmelsen är inte ny, och utgör ett exempel på en situation som kan ge anledning till

väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter och omfattas därmed av vad som anges i artikel 104a.1 f.

Av *andra stycket 4*, som är nytt, framgår att ett särskilt kapitalbaskrav kan beslutas på grund av att ett institut vid upprepade tillfällen inte följt en riktlinje för särskild kapitalbas som Finansinspektionen meddelat. Punkten omfattar vad som anges i artikel 104a.1 e i kapitaltäckningsdirektivet. I dessa fall ska motiveringen till beslutet om ett särskilt kapitalbaskrav innehålla en särskild redogörelse för skälet till att riktlinjen om särskild kapitalbas inte längre anses tillräcklig.

Andra stycket 5, som också är nytt, avser att samla samtliga andra situationer, än de som redan uttryckligen anges i punkterna 1–4, där det i samband med översyn som gjorts enligt artikel 97 och 101 kommit fram tillsynsmässiga farhågor avseende institutets situation. Punkten omfattar vad som anges i artikel 104a.1 f.

1 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilket typ av kapital som de särskilda kapitalbaskraven ska bestå av. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.3.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 104a.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att de särskilda kapitalbaskraven, var för sig, ska till minst tre fjärdedelar uppfyllas med primärkapital varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen kräva att ytterligare kapital ska bestå av primärkapital eller kärnprimärkapital.

1 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilket kapitalbas som får användas för att uppfylla de särskilda kapitalbaskraven. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.3.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 104a.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att den kapitalbas som redan används för att uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker än sådana kopplade till bruttosoliditeten inte får användas för att samtidigt uppfylla

andra kapitalkrav som inte är kopplade till bruttosoliditet. Motsvarande gäller i fråga om det särskilda kapitalbaskravet för risken för alltför låg bruttosoliditet där samma kapitalbas inte får användas som redan används för att uppfylla andra kapitalkrav kopplade till bruttosoliditeten. Hänvisningarna till tillsynsförordningen är utformade på så sätt att de avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

1 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om riktlinjer för särskild kapitalbas. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.4.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 104b.2–4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Av 6 kap. 2 § andra stycket LBF och 8 kap. 4 § tredje stycket LVM framgår att kreditinstitut och värdepappersbolag ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredställande kapitalbasnivåer. Detta utgör sedan del i Finansinspektionens underlag i de översyner och utvärderingar som inspektionen gör enligt artikel 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet varvid inspektionen ska bedöma vad som utgör lämpliga kapitalbasnivåer för kreditinstitutet och värdepappersbolaget. Sådana översyner och utvärderingar avseende behovet av lämpliga nivåer ska ske regelbundet och innefatta resultatet av de stresstester som avses i artikel 100. En riktlinje ska, om det är relevant, beslutas både för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet och för att täcka andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet. En riktlinje för särskild kapitalbas ska motsvara skillnaden mellan den totala kapitalbasnivån och den kapitalbas som omfattas av andra kapitalkrav, det vill säga relevanta minimikrav, relevant särskilt kapitalbaskrav och relevant buffertkrav. Riktlinjen får täcka risker som omfattas av det särskilda kapitalbaskravet endast i den mån det täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven.

1 d §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om den kapitalbas som får användas för att uppfylla riktlinjerna för särskild kapitalbas. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.4.

Paragrafen genomför den nya artikel 104b.5 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att den kapitalbas som redan används för att uppfylla en riktlinje för andra risker än sådana kopplade till bruttosoliditeten inte får användas för att samtidigt uppfylla andra kapitalkrav som inte hänför sig till risker i fråga om bruttosoliditet. Motsvarande gäller i fråga om en riktlinje som avser risken för alltför låg bruttosoliditet där samma kapitalbas inte får användas som redan används för att uppfylla andra kapitalkrav kopplade till bruttosoliditeten. Hänvisningarna till tillsynsförordningen är utformade på så sätt att de avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

1 e §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.5.

Paragrafen genomför den nya artikel 104c i kapitaltäckningsdirektivet och innebär en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de särskilda kapitalbaskrav som beslutas och de riktlinjer för särskild kapitalbas som meddelas.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ett särskilt likviditetskrav. Övervägandena finns i avsnitt 10.5.

Ändringen i paragrafen genomför den nya artikel 105 i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att Finansinspektionens beslut om ett särskilt likviditetskrav inte längre ska täcka de risker som ett institut utsätter det finansiella systemet för.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande om kraven enligt lagen inte uppfylls.

Genom ändringen i *andra stycket* görs en hänvisning till 8 a kap. om kapitalbaskraven enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven uppfylls, men inte kravet på en bruttosoliditetsbuffert enligt artikel 92.1a i samma förordning. Hänvisningarna till tillsynsförordningen är utformade på så sätt att de avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

3 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som pekar ut företag som ansvarar för den konsoliderade situationen. Övervägandena finns i avsnitt 6.10.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 3.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Första stycket, som är nytt, anger att det för varje konsoliderad situation ska finnas ett ansvarigt företag. Vad som avses med konsoliderad situation framgår av artikel 4.1.47 tillsynsförordningen där det anges att det är den situation som blir resultatet av att kraven i del ett, avdelning II kapitel 2 i förordningen tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra enheter, utgjorde ett enda institut.

Av *andra stycket* framgår det företag som ska vara ansvarigt företag, vilket tidigare reglerats i första stycket. En förändring i förhållande till den tidigare regleringen är att det ansvariga företaget inte behöver vara ett institut utan också kan vara ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag. Institut som kontrolleras av ett holdingföretag, som undantagits från kravet på godkännande enligt 1 a kap., och är utsett att ansvara för att säkerställa att gruppen efterlever kraven på gruppnivå enligt 1 a kap. 3 § 3 ska också vara ansvarigt företag. Även företag som tillfälligt, vid ingripande mot ett holdingföretag som omfattas av kravet på godkännande och annars skulle ha varit ansvarig för gruppen, utsetts

som ansvarig för att säkerställa efterlevnaden av kraven på gruppnivå ska vara ansvarigt företag enligt paragrafen. Begreppen grupp och gruppnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvaret för kraven om soliditet och riskhantering på gruppnivå. Övervägandena finns i avsnitt 6.10.

Ändringen, att även ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som är det ansvariga företaget enligt 1 § ska det se till att kraven om soliditet och riskhantering i LBF och LVM är uppfyllda på gruppnivå, är en följdändring av ändringen i 1 § och föranleds av att även finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara ansvariga för den konsoliderade situationen. Begreppet gruppnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvaret för kraven på undergruppsnivå. Övervägandena finns i avsnitt 6.10.

Ändringen från ansvarigt institut till ansvarigt företag är en följdändring av ändringen i 1 § och föranleds av att även finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara ansvariga för den konsoliderade situationen. Begreppet undergruppsnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på styrformer, processer och interna rutiner. Övervägandena finns i avsnitt 6.10.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 3.3 samt de nya artiklarna 109.2 och 109.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *andra stycket* innebär att företag ska införa styrformer, processer och rutiner i samtliga dotterföretag som inte omfattas av kapitaltäckningsdirektivet, vilket förutom dotterföretag som är etablerade i ett land utanför EES omfattar även dotterföretag som är etablerade i finansiella offshore-center. Dotterföretag ska uppfylla kraven på styrformer, processer och rutiner på individuell nivå.

Ändringen i *tredje stycket* föranleds av att artikel 109.3 anger att det är moderinstitut inom EU, som genom artikel 3.3 får en vidare tillämpning, som ska påvisa bristerna.

I *fjärde stycket*, som är nytt, anges att ett moderföretag respektive ett moderinstitut är ett moderföretag respektive ett moderinstitut inom EU samt företag som omfattas av 1 § andra stycket 2, 3 och 4. Det innebär att även andra företag, som har ansvarig för gruppen, än moderföretag respektive moderinstitut är ansvariga för kraven i första till tredje stycket. Moderföretag respektive moderinstitut inom EU definieras genom artikel 4.1.15 respektive 4.1.29 i tillsynsförordningen.

4 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Ändringarna i paragrafen genomför de nya artiklarna 111.1–5 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringarna i *första stycket* innebär att Finansinspektionen ska vara ansvarig för kraven på gruppnivå om moderinstitutet är ett kreditinstitut, det vill säga har fått auktorisation att bedriva bank- och finansieringsrörelse i Sverige och inspektionen därmed på individuell nivå utövar tillsyn över det. Finansinspektionen ansvarar även för kraven på gruppnivå om moderinstitutet är ett annat typ av företag om det finns ett kreditinstitut inom gruppen och det inte finns ett motsvarande företag inom gruppen i EES med större balansomslutning. Om det inom gruppen inte finns något kreditinstitut eller motsvarande utländskt företag i EES är Finansinspektionen ansvarig för kraven på gruppnivå om det inom gruppen

finns ett värdepappersföretag, det vill säga ett företag som fått auktorisation att bedriva värdepappersrörelse i Sverige och inspektionen därmed på individuell nivå utövar tillsyn över det, och det inte finns ett motsvarande företag inom gruppen i EES med större balansomslutning. Av 1 kap. 2 § 5 framgår att med begreppet värdepappersföretag inom EU avses ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen som är etablerat i en medlemsstat.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att Finansinspektionen i vissa fall ska utöva tillsyn över att de gruppbaserade kraven är uppfyllda även om inspektionen på individuell nivå inte utövar tillsyn över det kreditinstitut eller motsvarande företag inom EES respektive värdepappersföretag eller motsvarande företag inom EES som har den största balansomslutningen. Så ska gälla om summan av de totala balansomslutningarna för företagen i Sverige tillsammans är högre än de för motsvarande utländska företag inom gruppen i ett annat EES-land.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att undantag ska göras från första stycket 3, 5 b, 5 c och 6 om en annan behörig myndighet inom EES utövar tillsyn på individuell nivå över flera företag som tillsammans har en högre balansomslutning än det motsvarande företag som Finansinspektionen utövar tillsyn över. I de fallen ska den myndigheten i stället utöva tillsynen på gruppnivå. Begreppet grupp hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Hänvisningarna till kapitaltäckningsdirektivet är dock utformade på så sätt att de avser direktivets lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version, så kallad statisk hänvisning.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om att annan myndighet än inspektionen ska ansvara för tillsynen på gruppnivå. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen även när det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av inspektionen enligt 1 § första stycket 1–3, 5 och 6, får komma överens om att en annan behörig myndighet inom EES ska ansvara för tillsynen. Begreppet gruppnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen ska ansvara för tillsynen på gruppnivå. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 111.6 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen även när det skulle vara olämpligt med hänsyn till behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 111.1, 111.3 och 111.4 i kapitaltäckningsdirektivet ska utöva den gruppbaserade tillsynen, får komma överens om att Finansinspektionen eller någon annan behörig myndighet ska utöva tillsynen. Hänvisningarna till kapitaltäckningsdirektivet är utformade på så sätt att de avser direktivets lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version, så kallad statisk hänvisning. Begreppet gruppnivå hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska komma överens med övriga berörda myndigheter om beslut som ska fattas på gruppnivå. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Ändringarna i paragrafen genomför de nya artiklarna 113.1–4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att tidsfristen för när Finansinspektionen ska komma överens med övriga berörda myndigheter om vilket beslut som bör fattas i enlighet med bestämmelsen utökas från en månad till fyra månader.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de beslut som Finansinspektionen ska komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om ska omfatta även den kapitalbasnivå som krävs för riktlinjen för särskild kapitalbas enligt 2 kap. 1 c §. Begreppet grupp hänför i detta sammanhang till den konsoliderade situationen (se avsnitt 2.2.3).

11 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsynsansvaret för att kraven på godkännande i 1 a kap. uppfylls. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.5 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen tydliggör att Finansinspektionen, när inspektionen är ansvarig för tillsynen på gruppnivå enligt 1 §, ska övervaka att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller förutsättningarna för godkännande enligt 1 a kap. 2 § eller för att undantas från kraven på godkännande enligt 1 a kap. 3 §.

6 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.4.

Ändringen i paragrafen genomför delvis den nya artikel 56 h i kapitaltäckningsdirektivet.

Punkten 6, som är ny, innebär en skyldighet för Finansinspektionen att i sin verksamhet också samarbeta och utbyta information med sådana myndigheter som i vissa länder har fått särskilt ansvar för tillämpningen av att strukturell åtskillnad inom en bankgrupp. Skyldigheten gäller i den utsträckning det följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen och därmed enligt kapitaltäckningsdirek-

tivet. Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen, även om en uppgift omfattas av sekretess, får lämna ut uppgiften till en utländsk myndighet (8 kap. 3 § OSL).

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om utbyte av information. Övervägandena finns i avsnitt 9.5.

Ändringen i paragrafen genomför delvis den nya artikel 58a i kapitaltäckningsdirektivet.

Andra stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen i vissa fall får lämna information till vissa internationella organen. Att informationen ska lämnas under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet innebär att utlämnande endast får ske om enligt de krav som anges i direktivet. Det innebär att kraven i artikel 58a ska vara uppfyllda. Hänvisningen till kapitaltäckningsdirektivet är utformad på så sätt att den avser direktivets lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 i dess konsoliderade version, så kallad statisk hänvisning. I fråga om Internationella valutafonden och Världsbanken får information lämnas med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn. Vad gäller Banken för internationell betalningsutjämning får information lämnas för kvantitativa konsekvensbedömningar och för Rådet för finansiell stabilitet får information lämnas för dess tillsynsfunktion. Av kapitaltäckningsdirektivet följer vidare att sekretessbelagd information endast får lämnas efter en uttrycklig begäran från det behöriga organet och om vissa villkor är uppfyllda. Dessa villkor innebär först och främst att begäran ska vara vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat. Begäran ska vidare vara tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring. Därutöver ska den begärda informationen vara strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och inte gå utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats. Slutligen ska informationen överlämnas eller utelämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda

uppgiften och de personer som har tillgång till informationen vara föremål för krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med de som ställs enligt direktivet. Endast aggregerande eller anonymiserande uppgifter får endast överlämnas. Finansinspektionen får endast utbyta annan information i sina lokaler. Dataskyddsförordningen är tillämplig i fråga om behandling av personuppgifter som sker i samband med informationsutbytet.

7 kap.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om krav på ett intermediärt moderföretag inom EU för grupper från tredjeland. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 21b.1, 21b.2 och 21b.4 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen riktar sig till de institut som ingår i en grupp från tredjeland. Om det i en sådan grupp finns fler än ett institut inom EU och det totala värde av tillgångar enligt 5 § uppgår till minst 40 miljarder euro ska instituten säkerställa att gruppen har ett intermediärt moderföretag inom EU.

Instituten kan dock enligt *andra stycket* ha två intermediära moderföretag inom EU om tvingande bestämmelser i det land där det yttersta moderföretaget har sitt huvudkontor kräver att åtskillnad av verksamheterna eller den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära holdingföretaget bedömt att det behövs. Om ett institut inte uppfyller kraven på ett, eller i undantagsfall två, intermediära moderföretag ska Finansinspektionen, som en del av sin tillsyn enligt lagen, ingripa med stöd av 8 kap. denna lag, 15 kap. LBF eller 25 kap. LVM. Det innebär att Finansinspektionen ska ingripa om ett i Sverige etablerat institut som varken är eller har ett intermediärt moderföretag inom EU trots att det tillhör en grupp från tredjeland som har mer än ett institut inom EU och vars totala värde på tillgångarna i EU är 40 miljarder euro eller mer. Ingripande ska också ske om det inom gruppen från tredjeland finns fler intermediära moderföretag inom EU utan att något av förutsättningar för att ha två intermediära moderföretag inom EU är uppfyllda. Begrep-

pet grupp definieras i artikel 3.1.63 (med hänvisning till artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen).

5 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur det totala värdet av tillgångar ska beräknas. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 21b.5 i kapitaltäckningsdirektivet.

Paragrafen innebär att värdet av tillgångar avseende de institut och filialer som är etablerade inom EU och som tillhör gruppen från tredjeland ska räknas samman. Med auktoriserad inom EU enligt *punkten 2* avses filialer som auktoriserats med stöd av bestämmelserna i kapitaltäckningsdirektivet, MiFID II eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Om det intermediära moderföretaget för ett institut som är etablerat i Sverige som ingår i en grupp från tredjeland inte är ett sådant företag som krävs enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen ingripa med stöd av bestämmelserna i 8 kap., 15 kap. LBF och 25 kap. LVM. Begreppen grupp från tredjeland och grupp definieras i artikel 3.1.63 (med hänvisning till artikel 4.1.138 i tillsynsförordningen) respektive 3.1.64.

6 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilken typ av företag som det intermediära moderföretaget i EU ska vara. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 21a.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Som utgångspunkt ska enligt *första stycket* det intermediära moderföretaget vara ett kreditinstitut eller ett godkänt finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag. Med godkänt holdingföretag avses ett sådant företag som fått godkännande enligt 1 a kap. eller motsvarande reglering i något annat land inom EES.

I undantagsfall får enligt *andra stycket* det intermediära moderföretaget vara ett värdepappersbolag som omfattas av krishanterings-

direktivet. Det gäller när det inte ingår något kreditinstitut i gruppen eller om det behövs två intermediära moderföretag inom gruppen enligt 4 § andra stycket. Att värdepappersbolaget ska omfattas av krishanteringsdirektivet innebär att krav på att bolaget ska vara av viss storlek då kravet innebär att bolaget ska ha ett startkapital på minst 730 000 euro (se artikel 1.1 a, 2.3 och 2.23 i krishanteringsdirektivet). Begreppet grupp från tredjeland definieras i artikel 3.1.64.

8 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 6.5 och 7.1.7.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikeln artikel 21a.6 och delvis den nya artikel 91.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

*Andra stycke*t, som är nytt, ger Finansinspektionen ytterligare möjligheter att ingripa utöver första stycket när ett holdingföretag, som omfattas av kravet på godkännande enligt 1 a kap. 1 § och inte undantas enligt 3 § samma kapitel, inte uppfyller förutsättningarna för det i 1 a kap. 2 §. Ett föreläggande enligt bestämmelsen kan omfatta krav på att utfärda instruktioner eller anvisningar till holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut, att tillfälligt utse ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarig för att säkerställa efterlevnaden av kraven på gruppnivå i förordningen och denna lag eller att kräva att holdingföretaget ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i den finansiella sektorn. Vid valet av tillsynsåtgärd ska Finansinspektionen beakta vad som är lämpligt för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaserade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav på gruppnivå som föreskrivs i kapitaltäckningsdirektivet och tillsynsförordningen. När det gäller ett blandat finansiellt företag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande med hänvisning till bland annat proportionalitetsprincipen.

*Tredje stycke*t, som är nytt, innebär en möjlighet för Finansinspektionen att ingripa mot en person som ingår i ett finansiellt holdingföretags eller blandat finansiellt holdingföretags ledning som inte uppfyller kraven på lämplighet i 3 kap. 5 §. Av möjligheten att ingripa följer att inspektionen också har tillsyn i sådan del.

2 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande mot finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 10.2.

Paragrafen genomför delvis de nya artiklarna 66.1 och 67.1 i kapitaltäckningsdirektivet.

Första stycket kompletterar möjligheten att enligt 2 § förelägga ett holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse med en möjlighet att vidta ytterligare åtgärder enligt LBF i vissa specifikt angivna fall. Vid tillämpning av bestämmelserna i LBF i dessa fall ska vad som anges om kreditinstitut gälla för holdingföretag. Bestämmelsen ger en möjlighet att ingripa mot någon som ingår i holdingföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem samt genom att besluta om sanktionsavgift. Dessa ingripandeåtgärder kan vidtas om ett moderholdingföretag inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att leva upp till konsoliderade krav i tillsynslagen, det särskilda kapitalbaskravet och det särskilda likviditetskravet eller om ett holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande enligt 1 a kap. eller annars inte efterlever kraven i det kapitlet. Vid bedömningen av behovet och valet av ingripande ska, i fråga om blandade finansiella holdingföretag, inom ramen för proportionalitetsprincipen särskilt tas i beaktande om holdingföretaget även omfattas av andra krav som är oförenliga med aktuella krav i tillsynsförordningen och denna lag. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

Av *andra stycket* följer att Finansinspektionen utöver vad som anges i första stycket i fråga om underlåtenhet att ansöka om godkännande eller annat agerande i strid med 1 a kap. kan besluta att den eller de aktieägare som är ansvariga för överträdelsen inte får företräda sina aktier vid stämman.

9 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Tillägget i *andra stycket* gör det möjligt för Riksgäldskontoret att ta ut en avgift i samband med att myndigheten prövar en ansökan om tillstånd för återköp av skuldinstrument enligt artikel 78a i tillsynsförordningen. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning. Att Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet enligt tillsynsförordningen följer av artikel 4.1.130 i tillsynsförordningen som anger att en resolutionsmyndighet är en myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i krishanteringsdirektivet, det vill säga en myndighet som medlemsstaterna har utsett enligt artikel 3 samma direktiv (se 1 kap. 3–5 §§ LOR som genomför artikel 3 i krishanteringsdirektivet). Av 10 kap. 3 § följer att regeringen får meddela föreskrifter om avgifter.

10 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

Enligt artikel 104a.1 i tillsynsförordningen ska Eba utfärda riktlinjer avseende innebörden av sådana ”exceptionella omständigheter” som motiverar att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt i syfte att fastställa kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna godtar. Bemyndigandet i *punkten 15*, som är ny, gör det möjligt att införa riktlinjerna i form av föreskrifter.

Bemyndigandet i *punkten 16*, som är ny, gör det möjligt att sänka tröskelvärdena för ett litet och icke-komplext institut enligt artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 10.4.1 och 10.4.2.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 104a.2 och delvis artikel 104a.3 i kapitaltäckningsdirektivet.

Inom ramen för 2 kap. 1 § andra stycket 2 kan Finansinspektionen besluta om särskilda kapitalbaskrav om ett institut är exponerat för risker eller riskelement som inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i tillsynsförordningen och i kapitel 2 i värdepappersiseringsförordningen. Ändringen i *punkten 4* gör det möjligt att meddela föreskrifter om när en risk eller ett riskelement inte ska anses täckas av dessa kapitalbaskrav och hur nivån på sådana särskilda kapitalbaskrav ska fastställas. Hänvisningen till tillsynsförordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, så kallad dynamisk hänvisning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 29 december 2020.

Enligt *punkten 2* gäller kravet på ansökan om godkännande eller undantag från kravet på godkännande enligt 1 a kap. för finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som redan fanns den 27 juni 2019 dock först den 28 juni 2021. Det innebär att sådana företag kan fortsätta sin verksamhet utan en ansökan till den 28 juni 2021. Om en ansökan därefter inte vidtas kan Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om ingripande i 8 kap. 2 och 2 a §§. Om en ansökan görs före den 28 juni 2021 kan företaget fortsätta sin verksamhet till dess att ansökan prövats slutligt av Finansinspektionen. Det förhållandet att en ansökan inte behöver göras förrän den 28 juni 2021 hindrar dock inte Finansinspektionen från att, vid tillämpning av den gruppbaserade tillsynen under övergångsperioden, utnyttja sina tillsynsbefogenheter enligt tillsynslagen i förhållande till dessa holdingföretag.

Enligt *punkten 3* behöver grupper från tredjeland som redan den 27 juni 2019 bedrev verksamhet via fler än ett institut i EU och som hade ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder eller mer, inte upp-

fylla kraven på intermediärt moderföretag i 7 kap. 4–6 §§ förrän senast den 30 december 2023.

23.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

1 kap.

2 §

Paragrafen, som innehåller avsnitts- och kapitelrubriker, har ändrats till följd av nya rubriker.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka frågor om åtgärder som Riksgäldskontoret ska pröva enligt lagen.

Paragrafen har kompletterats med en upplysning om att det även finns bestämmelser om resolutionsmyndighetens befogenheter i tillsynsförordningen, vilket följer av artikel 2.2 i den förordningen. Se också ändringar i 28 kap. 5 § om samarbete och informationsdelning som följer av tillsynsförordningen.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska pröva frågor om nedskrivning eller konvertering utanför resolution. Övervägandena finns i avsnitt 19.2.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 59.1a i krishanteringsdirektivet innebär att begränsningen till kapitalinstrument utgår eftersom även kvalificerade skulder som avses i 4 a kap. 9 § 1 i samband med resolution ska kunna bli föremål för nedskrivning eller konvertering utanför resolution enligt 6 kap.

2 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om definitioner. Överväganden finns i avsnitt 12, 14.2 och 20.1.

Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 2.1.5, 2.1.5a, 2.1.68a, 2.1.83a, 2.1.83b, 2.1.83c, 2.1.109, 33a.2, 45c.5 första stycket, 69.4, 70.2 och 71.3 i krishanteringsdirektivet.

Det införs en definition avseende *central motpart*. Begreppet finns bland annat i 7 a kap. 4 § och 13 kap. 5, 9 och 14 §§. Förutom att vara en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska en central motpart enligt lagen även ha auktoriserats eller godkänts enligt samma förordning. Övervägandena finns i avsnitt 20.1.

Definitionerna av *resolutionsenhet* och *resolutionsgrupp* är centrala för den nya ordning som direktivet inför. Anger resolutionsplanen att ett företag planeras bli föremål för en resolutionsåtgärd är det företaget en resolutionsenhet. Resolutionsplanen kan antingen avse ett individuellt institut enligt 3 kap. 1 § eller en koncern enligt 3 kap. 2 §. En resolutionsenhet i en koncern eller i en resolutionsgrupp behöver inte vara ett institut utan kan även vara ett annat av de företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2. Definitionen saknar hänvisning till 3 kap. eftersom den även ska omfatta utländska resolutionsenheter. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om definitionen av nedskrivningsbar skuld. Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 2.1.71 och 44.2 f och delvis artikel 44.2 h i krishanteringsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att vad som definierats som kvalificerad skuld i stället ska avse nedskrivningsbar skuld. Vidare läggs skulder till central motpart till i *punkten 6* och skuld till ett annat företag i samma resolutionsgrupp som inte är resolutionsenhet i en ny *punkt 11*. Se även 21 kap. 28 §.

2 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om definitionen av *kvalificerad skuld*. Den genomför tillsammans med 4 a kap. 1–4 och 9 §§ artikel 2.1.71a i krishanteringsdirektivet, se avsnitt 14.6.

2 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller definitionen av *efterställt kvalificerat instrument*. Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

Paragrafen genomför artikel 2.1.71b i krishanteringsdirektivet.

3 §

Paragrafen anger de paragrafer som innehåller bestämmelser om betydelsen av andra begrepp, termer och uttryck.

I paragrafen ersätts begreppet *minimikrav på nedskrivningsbara skulder* med *krav på kapitalbas och kvalificerade skulder* som en följd av ändringen i 2 kap. 2 §.

3 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsplanen för ett institut som inte ingår i en resolutionsgrupp. Övervägandena finns i avsnitt 12.2, 12.3, 13.1 och 14.2.

Första stycket ändras till följd av att planen även ska omfatta eventuell nedskrivning eller konvertering utanför resolutions som avses i 6 kap. och 16 kap. som en konsekvensändring av artikel 45c.2 första stycket. Institut som ingår i en resolutionsgrupp ska omfattas av resolutionsgruppen resolutionsplan enligt 2 §.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsplanen för koncernen och dess resolutionsgrupper. Övervägandena finns i avsnitt 13.1

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 12.1 i krishanteringsdirektivet.

Tilläggen till *första stycket* innebär dels att motsvarande utvidgning som i 1 § genomförs, se kommentar under 1 § ovan, och dels att Riksgäldskontoret utifrån planerade åtgärder ska identifiera koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper. I fråga om ett dotterinstitut till ett holdingföretag med blandad verksamhet som innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det mellanvarande finansiella holdingföretaget i resolutionsplanen identifieras som resolutionsenhet (se 8 kap. 9 § och artikel 33.3 i krishanteringsdirektivet). Enligt den nya ordningen är det resolutionsgruppen som försätts i resolution genom att resolutionsverktygen tillämpas på resolutionsenheten efter nedskrivning eller konvertering av dotterföretagets skulder till resolutionsenheten enligt 6 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets uppgift som samordnande resolutionsmyndighet.

Tredje stycket ändras till följd av ny terminologi och förändringar i kapitel 4.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som händer om myndigheterna inte skulle komma överens, och Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 13.6 i krishanteringsdirektivet.

Ändringen i *första stycket* innebär att endast de resolutionsmyndigheter som invänder mot den samordnande resolutionsmyndighetens koncernsresolutionsplan ska fatta beslut om resolutionsplan för det dotterföretag som de ansvarar för. Riksgäldskontoret ska i

tillämpliga fall också ifråga om gränsöverskridande koncerner identifiera resolutionsenheter för resolutionsgruppen. I och med att skyldigheten i samband med genomförande av en resolutionsplan redan följer av de ändringar som föreslås i 3 kap. 2 § ovan, föreslås inte någon särskild författningsändring i den delen.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bedömning av möjligheten att hantera en koncern eller resolutionsenhet vid händelse av fallissemang. Övervägandena finns i avsnitt 13.2.

I paragrafen genomförs ändringar i artikel 16.1 och 16.4 i krishanteringsdirektivet.

I *första stycket* genomförs ändringar som innebär att resolution av koncernen ska prövas. Omfattar koncernen flera resolutionsgrupper ska både koncernen som helhet och dess resolutionsgrupper prövas. Resolutionen ska kunna genomföras genom tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsgruppens resolutionsenhet. Resolutionsenheten kommer därmed att bli föremål för resolutionsverktygen såsom nedskrivning och konvertering också vad avser övriga koncernföretag, med undantag för den händelse att koncernen är gränsöverskridande och Riksgäldskontoret inte är enig med den samordnande utländska resolutionsmyndigheten, se 3 kap. 21 §.

Andra stycket utgörs av det tidigare första styckets sista mening och det tredje stycket av det förutvarande andra stycket.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder. Övervägandena finns i avsnitt 17.1.

Ändringar i paragrafen genomför artikel 17.1 och 17.3 i krishanteringsdirektivet.

I *första stycket* utökas omfattningen som en följd av genomförande av nyordningen där resolutionsenheten ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis. Begreppet resolutionshinder definieras som omfatta hinder mot dels genomförandet av resolution, dels nedskrivning och konvertering utanför resolution enligt 6 kap. och ned-

skrivning av aktier enligt 16 kap. i samband med resolution. Nedskrivning eller konvertering av skulder i ett dotterföretag i resolutionsgrupp ska utföras av Finansinspektionen enligt 6 kap. i samband med resolution och aktiekapital ska minskas för ägare till resolutionsenheten enligt 16 kap. Dessa åtgärder är en del av genomförandet av resolutionen enligt den nya ordningen men utgör inte en resolutionsåtgärd, se avsnitt 19.2. Resolution är i 1 kap. 1 § definierat som rekonstruktion och avveckling.

I det nya *andra stycket* införs bestämmelser om väsentliga hinder när ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Den nya bestämmelsen syftar till att säkerställa att ett företag efterlever kravet som avses i 4 kap. 1 a § eller 1 b § och det kombinerade buffertkravet. Det ska vara fråga om ett väsentligt hinder som antingen har sin grund i en situation där företaget uppfyller det kombinerade buffertkravet men inte när det kravet beaktas utöver det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a § och 3 c § 1, eller om hindret har sin grund i att företaget inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a–3 c §§.

Om Riksgäldskontorets prövning enligt 10 § eller 11 § visar på att det finns ett sådant väsentligt hinder ska företaget föreläggas att inom två veckor inkomma med förslag på möjliga åtgärder för att säkerställa att företaget efterlever kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och det kombinerade buffertkravet och en tidsplan för genomförandet av åtgärderna. Den tidplanen ska ta hänsyn till orsaken till det väsentliga hindret.

Ingressen har genomgått förtydligande följdändringar för att bättre stämma överens med bestämmelsernas omfattning, det vill säga att det är koncernen eller dess resolutionsgrupper som avses, och det oavsett om de är gränsöverskridande.

13 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om andra åtgärder än de företaget i 12 § föreslagit i syfte att hantera resolutionshinder. Övervägandena finns i avsnitt 17.1.

Ändringarna i paragrafen genomför ändringar av artikel 17.4 till följd av att kretsen företag utökas, se kommentar till 12 § samt, vad avser att Riksgäldskontoret ska besluta efter samråd med Finansinspektionen, artikel 45k.2 avseende den åtgärd som avses i artikel 45k.1 a.

15 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hantering av en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp.

Ändringarna i paragrafen genomför ändring av artikel 18.1.

Ändringarna görs till följd av den nya ordningen med resolutionsenheter. Enligt 1 kap. 1 § ska med resolution avses ”rekonstruera eller avveckla”. Att begreppet ersatts av ”resolution” avser därmed i den delen ingen materiell skillnad. Den nya ordningen enligt vilken nedskrivning eller konvertering av dotterföretagets skulder till resolutionsenheten ska ske utanför, men i samband med, resolution innebär emellertid att även hinder mot sådan nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. ska omfattas, se kommentar till 12 §.

16 §

Paragrafen innehåller bestämmelser för när Riksgäldskontoret är samordnande myndighet för en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp.

Ändringar i paragrafen genomför tillägg till artikel 18.2.

Ändringarna innebär att Riksgäldskontoret, i samråd med utländska resolutionsmyndigheter för resolutionsenheten och dess dotterinstitut, ska meddela sin bedömning av de resolutionshinder som avses i 12 § andra stycket, som avser kraven i 26 § och i 4 kap. Se även 12 § första stycket om omfattningen av begreppet resolutionshinder.

17 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rapportering till moderföretaget i en gränsöverskridande koncern och resolutionsgrupp om åtgärder mot sådana resolutionshinder som avses i 12 §.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 18.3 i krishanteringsdirektivet.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att Riksgäldskontoret i samband med en sådan bedömning som avses i 16 § andra stycket ska förelägga moderföretaget att inkomma med förslag till möjliga åtgärder jämte en tidplan för genomförande av dessa åtgärder inom två veckor från det att det mottog bedömningen, motsvarande 12 § andra stycket.

Av *tredje stycket*, som är nytt, framgår att en bedömning enligt andra stycket ska lämnas till moder-företaget inom EES med ett föreläggande att föreslå åtgärder och en tidplan för att genomföra åtgärderna inom två veckor efter mottagande av bedömningen.

18 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelse med andra resolutionsmyndigheter om åtgärd avseende resolutionshinder.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 18.5 i krishanteringsdirektivet.

I *andra stycket* avser ändringen senaste tidpunkt för en sådan överenskommelse som avses i första stycket om sådana hinder som avses i 17 § första stycket, där moderföretagets yttrande över rapporten är frivillig.

Tredje stycket, som är nytt, avser hinder som omfattas av 12 § andra stycket (jämför andra stycket i 16 § respektive 17 §). Efter att moderföretaget inom EES inkommit med förslag till åtgärder och tidplan, har myndigheterna två veckor på sig att komma överens och ett gemensamt beslut som avses i första stycket.

21 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om följden av utebliven överenskommelse.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.6 a och 18.7 i krishanteringsdirektivet.

Ändringen innebär att när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för resolutionsenheten eller ett dotterföretag som inte är resolutionsenhet, ska myndigheten fatta ett eget beslut om att åtgärda det väsentliga resolutionshinder som avser dessa företag.

22 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att hänskjuta frågan om utebliven överenskommelse till Eba.

Ändringarna i paragrafen är följdändringar utifrån mot bakgrund av artikel 18.6a och 18.7 att det nu finns två tidsfrister, en på fyra månader och en på två veckor, se 18 §.

23 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rättsverkan av beslut av utländsk samordnande resolutionsmyndighet.

Ändringarna i paragrafen görs till följd av att det nu finns två tidsfrister, se kommentar till 18 och 22 §§.

24 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder mot resolutionshinder. Övervägandena finns i avsnitt 17.1.

Ändringarna genomför artikel 17.5 i krishanteringsdirektivet.

Flera ändringar görs som en följd av att kretsen företag utökas, se kommentar till 12 §. Se även kommentaren till 12 § första stycket om att även hinder för nedskrivning eller konvertering utanför resolution omfattas och ska kunna åtgärdas genom bestämmelserna i paragrafen. Hänvisningar har ändrats till följd av att artikel 45 i krishanteringsdirektivet enligt dess ursprungliga lydelse ersatts.

Punkten 9 motsvarar i enlighet med tidigare genomförande artikel 17.5 i och j. Bestämmelsen omfattar alla företag som ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och avser de krav som omfattas av 4 kap. 1 a och 1 b §§, det vill säga inbegripet de

nivåer och krav på efterställning som avses i 4 kap. 3 c och 4 a kap. 5–7 §§.

Två nya punkter har lagts till genom artikel 17.5 ha) och ja). I paragrafen har de nya punkterna placerats sist och därmed fått nummer 11 respektive 12.

De nya bestämmelserna omfattar alla de företag och krav som anges avseende punkt 9 ovan.

Enligt punkt 11 ska Riksgäldskontoret kunna förelägga företag att återställa efterlevnaden av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet. Den kompletterar även 26 §. Att företagen ska inkomma med en plan för att återställa efterlevnaden framgår av andra stycket.

Enligt punkt 12 ska Riksgäldskontoret kunna förelägga ett företag att ändra löptidsprofilen för kapitalbasinstrument och för sådana kvalificerade skulder som avses i 4 a kap. Ändring av löptidsprofilen för kapitalbasinstrument förutsätter godkännande av Finansinspektionen. Syftet är att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. och 4 a kap, se artikel 17.5 ja) krishanteringsdirektivet.

26 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om inskränkningar att vidta värdeöverföringar. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Paragrafen genomför delvis artikel 16a.1 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, kan besluta om vissa restriktioner om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet samtidigt med krav på kapitalbas och kvalificerad skuld när det uttrycks i riskvägda termer, det vill säga utöver det riskvägda kravet i 4 kap. 3 a § även TLAC-kravet för ett globalt systemviktigt institut eller ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EES enligt artikel 92 a respektive artikel 92 b i tillsynsförordningen och det minimikrav för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet som avses i 4 kap. 3 c § 1 när det ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda skulder som avses i 4 a kap 4 §. Skulle innehavet av kärnprimärkapital vara så lågt, att inte

heller det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar uppfylls, har Riksgäldskontoret inte längre någon möjlighet att besluta om något förbud. De förfoganderestriktioner som kan komma ifråga är emellertid de samma i båda fallen, det vill säga enligt 8 kap. 3 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

27 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om beräkning av det högsta förfogandebelopp som avses i 26 §. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Paragrafen genomför delvis artikel 16a.1. I övriga delar ska bestämmelsen och artiklarna 16.4–6 genomföras genom föreskrifter meddelade genom ett nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 1.

28 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om de bedömningar och avvägningar som ska föregå ett beslut om restriktioner. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Paragrafen genomför artikel 16a.2 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår de bedömningar och avvägningar som ska föregå ett beslut om restriktioner för företaget enligt artikel 16a.1. Utöver de tre punkterna innehåller artikeln ytterligare två som ryms inom den allmänna principen om proportionalitet i 1 kap. 9 §. Utsikterna för att företaget inom en rimlig tidsram kommer att kunna uppfylla det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder får anses ingå i punktens 1 skrivning om situationens varaktighet. Vidare ska Riksgäldskontoret överväga om ett förbud är den mest lämpliga och proportionerliga åtgärden, särskilt utifrån företagets finansieringsvillkor och resolutionsbarhet.

29 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att Riksgäldskontoret nio månader efter att en situation

enligt 26 § uppkom ska ta beslut om förfoganderestriktioner. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Paragrafen genomför delvis artikel 16a.3 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om restriktioner som avses i 26 §, innan nio månader förflutit sedan en situation enligt 26 § uppkom och företaget fortfarande befinner sig i en sådan. Riksgäldskontoret ska emellertid först pröva om det föreligger hinder för företaget att uppfylla kraven som ligger utanför dess kontroll eller om sådana restriktioner negativt skulle påverka den finansiella stabiliteten.

30 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om meddelande av bedömning om beslut om restriktioner till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Paragrafen genomför artikel 16a.3 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret ska meddela Finansinspektionen sin bedömning enligt 29 § och så länge en situation som i 29 § föreligger göra en omprövning varje månad.

4 kap. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Titeln till kapitel 4 har genomgått följdändringar.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Övervägandena finns i avsnitt 14.1.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet.

Första stycket anger vilka företag som omfattas av bestämmelserna om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Andra stycket anger att kravet ska uttryckas som procent av två mått, det totala riskvägda exponeringsbeloppet och det totala exponeringsmåttet.

Tredje stycket anger att krav enligt de två måtten i andra stycket ska uppfyllas samtidigt.

Ingressen närmast före 1 § har tagit bort

1 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilket krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som en resolutionsenhet ska uppfylla. Övervägandena finns i avsnitt 12.3 och 14.2.

Paragrafen genomför delvis artikel 45e i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen anges att ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppnås av en resolutionsenhet i en resolutionsgrupp ska beräknas och uppfyllas på resolutionsgruppsnivå på konsoliderad basis. En resolutionsenhet som är ett institut som inte ingår i någon resolutionsgrupp ska dock uppfylla kravet på individuell nivå. Definitionen av en resolutionsenhet och resolutionsgrupp finns i 2 kap. 1 §.

1 b §

Paragrafen, som är ny, anger grundförutsättningarna för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppnås av dotterföretag i en resolutionsgrupp. Överväganden finns i avsnitt 14.3.

Paragrafen genomför artikel 45f.1 i krishanteringsdirektivet.

2 §

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om Riksgäldskontorets beslut om krav på kapitalbas och kvalificerad skuld enligt detta kapitel. Övervägandena finns i avsnitt 14.2.

Ändringarna i paragrafen genomför tillsammans med ett nytt bemyndigande artikel 45d.3–5 i krishanteringsdirektivet.

Första stycket anger att Riksgäldskontoret ska ta beslut efter samråd med Finansinspektionen.

Andra stycket anger att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, och därmed fastställandet i 3 § och beräkning av relevanta krav enligt detta kapitel, ska räkna in det TLAC-krav som ett globalt systemviktigt institut och ett större dotterföretag till ett

globalt systemviktigt institut utanför EES har enligt tillsynsförordningen och som ett krav enligt 4 kap. inte får understiga. Av 29 kap. 1 § 2 framgår vidare att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om dels genomförande av de särskilda bestämmelser i direktivet som endast avser sådana företag, dels fastställande och beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för dessa företag.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser och förutsättningar för beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 a och 3 b §§ och hur kravet ska fastställas i samband och i enlighet med resolutionsplanen. Övervägandena finns i avsnitt 14.4.

Ändringar av paragrafen genomför artikel 45c.1 och 45c.2, och delvis artikel 45c.3, 45c.7, 45c.8–10 och 45e.2.

Bestämmelserna i 3 a och 3 b §§ samt 4 a kap. 5–8 §§ erbjuder möjligheter att uppfylla de syften och ändamål som anges i paragrafen.

Enligt *första stycket* ska kravet beräknas och fastställas utifrån den strategi som framgår av resolutionsplanen. Hänsyn ska vidare tas till omständigheterna i det enskilda fallet, inklusive företagets storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil, och effekterna av företagets fallissemang på den finansiella stabiliteten i syfte att säkerställa att kravet beräknas och fastställs till en nivå och utformning som anges i 1–5. Styckets första del genomför artiklarna 45c.1 d och e.

Första punkten avser att tillförsäkra resolutionsbarhet. Resolution av en resolutionsgrupp eller enskilda företag eller nedskrivning och konvertering enligt 6 kap. i samband med resolution, ska kunna genomföras på ett sätt som effektivt uppfyller resolutionsändamålen. Punkten genomför artikel 45c.1 a.

Andra punkten föreskriver att kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld ska säkerställa att resolutionsändamålen i 1 kap. 6 § på ett effektivt sätt kan uppfyllas i enlighet med resolutionsplanen, däribland att säkerställa att kritiska verksamheter upprätthålls och att undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten. För det ändamålet kan återkapitaliseringsbeloppet utökas

genom bestämmelsen 3 a § andra stycket. Motsvarande ska gälla nedskrivning eller konvertering utanför resolution enligt 6 kap., men då i förhållande till de relevanta scenarier resolutionsplanen anger, inbegripet ett företags fallissemang. Återkapitaliseringsbeloppet ska också omfatta vad resolutionsplanen anger om resolution av resolutionsgruppen, inklusive i vilken utsträckning dotterföretaget förväntas utgöra en del av den resolutionsgrupp efter genomförd resolution. Punkten genomför artikel 45c.2 första stycket i relevanta delar.

Tredje punkten föreskriver att nivån på kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara tillräcklig för att de förväntade förlusterna ska kunna absorberas och för att företaget åter ska uppfylla kraven för verksamhetstillståndet. Återkapitaliseringsbeloppet för en resolutionsenhet ska avse den resolutionsgrupp som förväntas bli resultatet av resolutionen enligt resolutionsplanen. För ett dotterföretag som avses i 1 b § ska återkapitaliseringsbeloppet motsvara vad som behövs för att åter uppfylla verksamhetstillståndet efter en individuell nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med 6 kap. och resolutionsgruppens resolution. Punkten genomför artikel 45c.1 b, 45c.8 b, artikel 45c.3 a ii och b ii och artikel 45c.7 a ii och b ii.

Fjärde punkten föreskriver att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till belopp och innehåll ska kunna kompensera för skulder som kan komma att undantas i enlighet med 21 kap. 27 §, utifrån den nedskrivning eller konvertering som kan bli följden enligt 21 kap. 29 §, eller som överförs i sin helhet inom ramen för partiell överföring. Punkten genomför artikel 45c.1 c och 45c.8.

Femte punkten föreskriver att beräkningarna av återkapitaliseringsbeloppet enligt 3 a § och 3 b § ska utgå från de senaste värdena för det relevanta riskexponeringsbeloppet respektive det totala exponeringsmåttet samt för det särskilda kapitalbaskrav som beslutats i enlighet med 2 kap. 1 § första stycket tillsynslagen. Riksgäldskontoret ska se till att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder löpande och efter behov uppdateras, särskilt utifrån Finansinspektionens beräkningar och beslut om kapitaltäckningskraven. Punkten genomför femte punkten i artikel 45c.3 respektive 7 samt artikel 45c.9 och 10 i krishanteringsdirektivet.

Enligt paragrafens *andra stycke* ska beslut om krav avseende gränsöverskridande koncerner fattas i enlighet med 1 a § det vill säga

för en resolutionsenhet på resolutionsgruppsnivå, samt på grundval av om resolutionsplanen föreskriver att ett dotterföretag som avses i 1 b § och som finns i ett tredjeland ska försättas i resolution separat. Tillägget genomför artikel 45e.2.

3 a §

Paragrafen, som är ny, anger tillsammans med de förutsättningar som framgår av 3 § förutsättningarna för beräkning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt det riskvägda måttet i 1 § andra stycket 1. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.

Paragrafen genomför artikel 45c.3 och 7 i krishanteringsdirektivet.

Första stycket anger att kravet ska utgöras av det sammanlagda beloppet av vad som krävs för dels förlustabsorbering, dels för återkapitalisering efter genomförd resolution. Återkapitaliseringsbeloppets storlek ska motsvara ett belopp som säkerställer att företagets ska för företag som avses i 1 a § respektive 1 b § utgå från vad som anges i kommentaren till 3 § första stycket 3 ovan.

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret pröva om det föreligger behov att komplettera återkapitaliseringsbeloppet i första stycket 2 med ett belopp som säkerställer att företaget kan upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende, tillhandahålla kritiska funktioner och att det kommer att ha tillgång till finansiering och uppfyller förutsättningarna som avses i 21 kap. 30 § upp till ett år efter det att resolutionsstrategin genomförts. De belopp som avses i första stycket avser främst att säkerställa att företaget efter resolution eller nedskrivning eller konvertering i samband med resolution åter kan uppfylla verksamhetstillståndet. Den komplettering som möjliggörs genom det andra stycket ska avse behovet att effektivt genomföra en lyckad resolution av resolutionsgruppen eller företaget. En sådan utökning av återkapitaliseringsbeloppet får därför bedömas utifrån behovet att effektivt uppnå resolutionsändamålen i 1 kap. 6 §, se författningskommentaren till 3 §.

Det kombinerade buffertkravet, exklusive det kontracykliska buffertkravet, ska tjäna som referens för ett sådant belopp, dock utan att begränsa bedömningen av kriterierna åt något håll, se direktivets skäl 14.

3 b §

Paragrafen, som är ny, anger tillsammans med de förutsättningar som framgår av 3 § förutsättningarna för beräkning av bruttosoliditetskravet. Övervägandena finns i avsnitt 14.5.

Bestämmelsen genomför delvis artikel 45c.3 och 7 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att återkapitaliseringsbeloppet för företag som avses i 1 a § respektive 1 b § ska utgå från vad som anges i kommentaren till 3 § första stycket 3 ovan. Beloppet ska enligt andra stycket bestämmas till en nivå som beaktar behovet av att uppfylla förutsättningarna för finansiering som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § 2. Andra stycket utgör därmed ett resolutionsspecifikt komplement till första stycket som syftar till ett effektivt genomförande av resolutionen eller sådan nedskrivning eller konvertering i samband med resolution som avses i 6 kap.

3 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller miniminivåer för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en resolutionsenhet som är en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller, efter beslut som avses i 4 §, en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Överväganden finns i avsnitt 12.3 och 14.2,

Paragrafen genomför artikel 45c.5 och 45b.3 i krishanteringsdirektivet.

Kravet på kapitalbas och kvalificerad skuld får oavsett vad en beräkning enligt 3 a och 3 b §§ resulterar i aldrig underskrida nivåerna i paragrafen.

Andra stycket föreskriver att nivåerna i första stycket ska uppfyllas med sådan kapitalbas och sådana skulder som avses i 4 a kap. 4 §, dock med den skillnaden att kapitalbas som används för att uppfylla nivån som avses i första stycket 1 i enlighet med 2 kap. 1 § andra stycket i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar inte får omfatta kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Minimikravet utgör en minsta nivå även i förhållande till kraven på efterställning i 4 a kap. 5 och 6 §§.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om beslut om en nationell systemviktig resolutionsenhet. Övervägandena finns i avsnitt 14.2 och 12.3.

Paragrafen genomför artikel 45c.6 i krishanteringsdirektivet.

Enligt paragrafen ska en resolutionsenhet som inte uppfyller kriterierna för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet efter beslut av Riksgäldskontoret ändå kvalificeras om resolutionsenheten eller resolutionsgruppen anses utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang. En sådan resolutionsenhet kallas nationellt systemviktig resolutionsenhet.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser mellan tillsynsmyndigheter om kravet för en gränsöverskridande resolutionsgrupp.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45h.1 i krishanteringsdirektivet.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet när inte resolutionsmyndigheterna kan enas om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45h.3–6 i krishanteringsdirektivet.

Det *första stycket* avser det fall när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet.

Det *andra stycket* avser det fall när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för ett företag som avses i 1 b §.

7 §

Paragrafen, innehåller bestämmelser om förfarandet när en resolutionsmyndighet hänskjuter ärendet till Eba för medling.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 45h.4 och 5 i krishanteringsdirektivet.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rättsverkan av beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som tas av en samordnande resolutionsmyndighet. Paragrafen har ändrats till följd av att det som tidigare kallades kvalificerad skuld nu ska kallas nedskrivningsbar skuld.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett dotterföretag i en resolutionsgrupp kan undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Övervägandena finns i avsnitt 14.3.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45f.3 och 45f.4 i krishanteringsdirektivet.

I enlighet med den nya ordningen att resolutionsenhetens krav omfattar hela resolutionsgruppens krav på konsoliderad basis, se 1 a §, förutsätter ett undantag att både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp, att resolutionsenheten kan uppfylla kravet i 1 a §, att det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag om bedömning gjorts enligt 6 kap. 2 § om nedskrivning utanför resolution, särskilt när resolutionsåtgärder genomförs på resolutionsenheten, att resolutionsenheten uppfyller Finansinspektionens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och gett sitt godkännande till att resolutionsenheten åtar sig att svara för dotterföretagets åtaganden, att resolutionsenhetens riskkontroll också omfattar dotterföretaget samt att resolutionsenheten innehar mer än 50 procent av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

Eftersom ett moderföretag i gruppen i vissa fall kan stå för ett dotterföretags förluster gäller en möjlighet till undantag även dess dotterföretag i tillämpliga fall.

11 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för en garanti från resolutionsenheten. Överväganden finns i avsnitt 14.3.

Paragrafen genomför artikel 45f.5 i krishanteringsdirektivet.

Riksgäldskontoret får tillåta att resolutionsenheten tillhandahåller en garanti som helt eller delvis garanterar dotterföretagets skulder. Grundförutsättningen är, att både resolutionsenheten och dotterföretaget ingår i samma resolutionsgrupp och är etablerade i Sverige samt att resolutionsenheten ändå uppfyller kravet på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets ansvar för övervakning av att kravet åtföljs.

Paragrafen har genomgått vissa följdändringar.

13 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripande om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte uppnås. Övervägandena finns i avsnitt 17.3.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 45k i krishanteringsdirektivet.

I fråga om institut innebär bestämmelsen endast ett förtydligande eftersom det redan av 15 kap. LBF och 25 kap. LVM följer att Finansinspektionen kan ingripa mot ett institut när det åsidosätter bestämmelserna i LOR. Genom bestämmelsen görs emellertid möjligheterna att ingripa även tillämpliga för andra företag som ingår i samma koncern som ett institut om företaget inte uppfyller kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder. Vid aktuella brister får

Finansinspektionen vidare göra en bedömning av om det aktuella företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt bestämmelserna i 8 kap. 1 § LOR. Av bestämmelsen framgår det dessutom att inspektionen är skyldig att samråda med Riksgäldskontoret vid ett beslut om åtgärd på grund av att ett företag underlåter att uppnå kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom Riksgäldskontoret också har befogenheter att ingripa vid dessa överträdelser bör myndigheterna samordna sina åtgärder på lämpligt sätt.

4 a kap.

1 §

Paragrafen, som är ny, innehåller uppgifter om de kvalificerade skulder som får användas för det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheter får använda för att uppfylla de krav som avses i 4 kap. 3 a och 3 b §§, på resolutionsgruppnivå på konsoliderad basis. Övervägande finns i avsnitt 14.6.

Paragrafen genomför artikel 45b.1 och delvis 2.1.71a i krishanteringsdirektivet.

Bestämmelser som särskilt avser globalt systemviktiga institut genomförs på lägre nivå än lag genom ett nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2, se 4 kap. 2 §.

2 §

Paragrafen, som är ny, innehåller förutsättningarna för att ett skuldinstrument kan användas som kvalificerad skuld om en komponent utgörs av ett derivat. Övervägandena finns i avsnitt 14.6.

Paragrafen genomför artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet och kompletterar vad som anges i 1 §.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller uppgifter om under vilka förutsättningar som en resolutionsenhet kan skuld som dess ett dotterföretag inom kravet utfärdat till dess ägare utanför resolutionsgruppen. Övervägandena finns i avsnitt 14.6.

Paragrafen genomför artikel 45b.3 i krishanteringsdirektivet.

4 §

Paragrafen, som är ny, anger vilken kapitalbas och vilka efterställda kvalificerade skulder som ska användas av en resolutionsenhet för att uppfylla det belopp som avses i 5 § eller beslutats i enlighet med 6 och 7 §§. Övervägandena finns i avsnitt 14.8 och 9.

Paragrafen genomför artikel 45b.4, 5 och 7 i de delar dessa avser kapitalbas och skulder samt 45b.6 andra stycket om att den kapitalbas som får användas för att uppfylla beloppen även omfattar kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet.

5 §

Paragrafen, som är ny, anger att ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital, inklusive derivatskulder efter avräkning. Övervägandena finns i avsnitt 14.8.

Paragrafen genomför artikel 45b.4 och 45b.6 första stycket i krishanteringsdirektivet.

Första stycket anger att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som avses i 4 § till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning. Det innebär att kraven som beräknats enligt 4 kap. 3 a och 3 b §§ och som fastställts enligt 4 kap. 3 § ifråga om nivå utgör en begränsning för storleken på beloppet.

Andra stycket innehåller en möjlighet för resolutionsenheten att ansöka om ett lägre krav. Förutsättningarna för ett sådant lägre krav ska överensstämma med den nivå som är möjlig enligt artikel 72b.3 tillsynsdirektivet och uppfylla samtliga villkor i den artikeln. Beräkning av utrymmet för en sådan minskning ska göras i enlighet med vad som framgår av de föreskrifter som regeringen eller den myndig-

het som regeringen bestämmer meddelat i enlighet med bemyndigandet i 29 kap. 11 §.

Tredje stycket anger en möjlig begränsning för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, om resolutionsenheten även med det lägre kravet uppfyller sina åtaganden utan finansiering från resolutionsreserven. Artikel 45b.4 anger också att resolutionsmyndigheten inför ett beslut som avses i andra stycket ska väga in risken för oproportionerlig påverkan av företagets affärsmodell. Detta torde dock ingå i den generella bestämmelsen om proportionalitet i 1 kap. 9 §.

6 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ett krav på efterställning som Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, kan besluta om i stället för det krav som ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla enligt 5 §.

Paragrafen genomför artikel 45b.7–9 i krishanteringsdirektivet. Överväganden finns i avsnitt 14.8 och 14.9.

Enligt *första stycket* kan Riksgäldskontoret besluta om att resolutionsenheterna ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och efterställda kvalificerade skulder som avses i 4 §. Beloppet ska i enlighet med 8 § motsvara det högsta av två mått som då utgör den högsta nivån för det krav på efterställning som kan beslutas enligt denna bestämmelse. En annan begränsning utgörs av nivån för det riskvägda kravet respektive bruttosoliditetskravet som fastställs och beräknas enligt 4 kap. 3–3 b §§, se överväganden i avsnitt 14.8.

Ett beslut förutsätter vidare att minst ett av fyra alternativa förhållanden föreligger.

Det första förhållandet avser fall där ett hinder för resolution som avses i 3 kap. 12 § första stycket, det vill säga inklusive hinder som avser sådan nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. eller 16 kap. i samband med resolution, se avsnitt 19.2, inte åtgärdats i enlighet med ett föreläggande enligt 3 kap. Här avses samtliga åtgärder enligt 3 kap. 24 §.

Det andra förhållandet avser fall där hindret inte helt kan åtgärdas endast genom de åtgärder som avses i 3 kap. 24 § men att ett krav

enligt bestämmelsen skulle innebära en förbättring, det vill säga får en gynnsam effekt på resolutionsbarheten genom att kompensera för hindrets negativa effekter.

Det tredje förhållandet föreligger om resolutionsenhetens storlek, juridiska form eller dess ägarstruktur, verksamhetens art, omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden bidrar till att försvåra genomförbarheten och tillförlitligheten av de åtgärder som anges i resolutionsplanen. Också här omfattas såväl resolutionsåtgärder som nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller 16 kap. i samband med resolution

Det fjärde förhållandet innebär att resolutionsenheten risker bedöms utifrån den riskbedömningen som ligger till grund för Finansinspektionens beslut om ett särskilt kapitalbaskrav, så kallat pelare 2-krav, enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen. Om bedömningen visar att en resolutionsenhet som är ett institut finns bland de 20 procent som har högst riskvärde av alla institut som kan bli föremål för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, är det en grund för ett beslut om krav på efterställning enligt bestämmelsen.

Andra stycket innebär en begränsning av bestämmelsens tillämplighet till ett antal motsvarande 30 procent av de resolutionsenheter som kan omfattas.

Enligt *tredje stycket* ska procentsatsen kunna regleras uppåt utifrån särdrag i den svenska banksektorn, särskilt med beaktande på hur många resolutionsenheter som potentiellt omfattas av bestämmelsen. En sådan reglering föreslås beslutas av regeringen genom ett nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 12.

7 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ett krav på efterställning som Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, kan besluta om beträffande andra resolutionsenheter än de som omfattas av 5 och 6 §§. Överväganden finns i avsnitt 14.8 och 14.9.

Paragrafen genomför artikel 45b.5 i krishanteringsdirektivet.

Enligt *första stycket* kan Riksgäldskontoret besluta om att resolutionsenheterna ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade

skulder med kapitalbas och efterställda kvalificerade skulder som avses i 4 §. Beloppet får i enlighet med 8 § uppgå till det högsta av två mått. Det måttet utgör då en högsta nivån för ett krav på efterställning som kan beslutas enligt denna bestämmelse. Vidare är beloppet begränsat till nivån på det krav som fastställs och beräknas enligt 4 kap. 3–3 b §§, se överväganden i avsnitt 14.8.

Andra stycket innehåller tre på varandra följande förutsättningar som alla ska vara uppfyllda;

1. det ska förekomma kvalificerade skulder som inte är efterställda och som enligt förmånsrättslagen har inbördes lika rätt som vissa skulder som är undantagna eller som kan komma att undantas från nedskrivning,

2. borgenärer med fordringar som inte är undantagna från nedskrivning skulle åsamkas en större förlust genomen nedskrivning än de hade gjort i en konkurs genom planerad tillämpning av nedskrivningsverktyget av kvalificerade skulder som inte är efterställda andra skuldinstrument och inte ska undantas eller planeras att undantas, och

3. beloppet kapitalbas och efterställda skulder inte är tillräckligt för att säkerställa att så inte sker.

Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska Riksgäldskontoret bedöma risken enligt andra stycket 2.

8 §

Paragrafen, som är ny, innehåller beräkningen av kravet på efterställning som avses i 6 och 7 §§ samt frågeställningar som en prövning av ett sådant fastställande ska beakta. Överväganden finns i avsnitt 14.9. Paragrafen genomför dels beräkningen i artikel 45b.7 och dels vilka förhållanden som ska beaktas i samband med ett beslut i artikel 45b.9.

9 §

Paragrafen, som är ny, innehåller uppgifter om vilka säkerheter som ett dotterföretag i en resolutionsgrupp ska använda för att uppfylla sitt individuella krav, se 4 kap. 1 b §. Överväganden finns i avsnitt 14.6. Paragrafen avser att genomföra artikel 45f.2.

Paragrafen reglerar vilka instrument som ett dotterföretag som omfattas av 4 kap. 1 b § ska använda för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt andra och tredje stycket, det vill säga skulder respektive kapitalbas.

Första punkten anger de olika kriterier som de kvalificerade skulderna ska uppfylla.

Andra punkten innehåller bestämmelser om kapitalbas som ska användas för att uppfylla kravet.

10 §

Paragrafen, som är ny, innehåller övergångsordningar för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och genomför artikel 45m.3–8 samt artikel 45i.7.

Första stycket anger att de krav som följer av 4 kap. 3 c § och 4 a kap. 5 och 6 §§ inte ska tillämpas inom en treårsperiod från det datum som en resolutionsenhet har nått den nivå, eller innehar de egenskaper som avses i 4 kap. 4 §, som kvalificerar resolutionsenheten att omfattas av 4 kap. 3 c §.

Andra stycket innehåller bestämmelser om övergångsperiod när ett företag varit föremål för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag. För en resolutionsenhet som omfattas av 4 kap. 3 c § ska övergångsperioden vara två år från dagen för en sådan nedskrivning eller konvertering. För övriga företag ska Riksgäldskontoret fastställa en lämplig övergångsperiod. Riksgäldskontoret ska fastställa övergångsperioderna med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och beroendet av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a §.

Tredje stycket föreskriver att Riksgäldskontoret var tolfte månad under en övergångsperiod ska meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Syftet är att underlätta en

gradvis uppbyggnad av företagets förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet.

Enligt *fjärde stycket* får Riksgäldskontoret revidera de övergångsperioder myndigheten beslutat och sådana planerade krav som avses i tredje stycket.

5 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 20.4.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 68.3 i krishanteringsdirektivet.

Tillägget om att 11 kap. 3–7 §§ även gäller beträffande ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution enligt 7 a kap. innebär att också en sådan åtgärd utgör hinder för en motpart till ett företag att utöva de rättshandlingar som framgår av bestämmelserna i 11 kap. Det innebär att en motpart till företaget för vilket ett beslut om att tillfälligt upphäva skyldigheter beslutats inte får vidta åtgärder som till exempel att säga upp eller häva ett avtal med företaget, att ändra villkoren i ett avtal med företaget eller ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget.

1 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om avtalsenligt erkännande av befogenhet att vidta tillfälliga åtgärder. Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 71a.1, 71a.3 och 71a.4 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att företag i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska ta in villkor som innebär att avtalet kan komma att bli föremål för tillfälliga åtgärder och att ett beslut om resolution, resolutionsåtgärd eller tillfälliga åtgärder innebär hinder mot att utöva vissa rättshandlingar, nämligen de i 11 kap. 3–7 §§. Kravet på avtalsenligt erkännande är tillämpligt i fråga om finansiella avtal som medför en ny förpliktelse, men också finansiella avtal som

ingåtts innan bestämmelsens ikraftträdande i vilket det skett en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse. I fråga om finansiella avtal som föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätter gällande är kravet tillämpligt endast om Riksgäldskontoret har befogenhet att tillämpa åtgärder om avtalet regleras inom EU. Det förhållandet att ett företag inte tar med det aktuella avtalsvillkoret innebär dock inte i sig hinder mot att Riksgäldskontoret tillämpar sina befogenheter.

1 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om skyldighet för moderföretag i EES att kräva att dotterföretag inför vissa villkor i avtal. Övervägandena finns i avsnitt 15.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 71a.2 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att ett moderföretag i EES ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en åtgärd inte får vidtas på grund av ett beslut avseende moderföretaget om tillfälliga åtgärder. Skyldigheten gäller dock endast om dotterföretaget är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut. Med kreditinstitut och värdepappersföretag avses företag som skulle betraktas som ett kreditinstitut respektive ett värdepappersföretag om det bedrivit verksamhet i Sverige. Vad som avses med moderföretag i EES framgår av 2 kap. 1 §.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avtalsenlig skuldnedskrivning och konvertering. Övervägandena finns i avsnitt 15.1. och 19.2.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 55.1 i krishanteringsdirektivet.

Första stycket ändras till följd av ändringar i 6 kap. som innebär att inte bara relevanta kapitalinstrument utan även vissa kvalificerade skulder ska kunna bli föremål för nedskrivning eller konvertering utanför resolution, se avsnitt 19.2. Stycket har också justerats i syfte att tydliggöra att även en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet ska ske till följd av ett beslut om

resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder. Stycket har också justerats i enlighet med lydelsen i krishanteringsdirektivet i dess ursprungliga lydelse för att tydliggöra att följden av resolution eller nedskrivning eller konvertering omfattar styckets båda strecksatser.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Riksgäldskontoret får besluta att kravet på ett villkor om avtalsenligt erkännande inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder är begränsat till det belopp som krävs enligt 4 kap. 3 § 3 a för att företaget ska absorbera förluster, det vill säga förlustabsorberingsbeloppet. I beloppet som ska absorberas ska räknas in skulder som kan skrivas ner eller konverteras, men som inte innehåller aktuellt villkor om avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering.

3 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarande när det inte är möjligt att i ett avtal ta in ett villkor om erkännande av skuldnedskrivning och konvertering. Övervägandena finns i avsnitt 15.1.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 55.2 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att om ett företag bedömer att det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att ta med ett avtalsvillkor enligt 2 § i skuldavtalet ska det underrätta Riksgäldskontoret. I sin underrättelse ska företaget ange den kategori som skulden tillhör. Genom 29 kap. 1 § 4 bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vilka kategorier av skulder ett företag får bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor.

Att det inte bedöms möjligt ska motsvara direktivets krav på att det ska vara ogörligt att ta med villkoret. Det förhållandet att det enligt regleringen i ett tredjeland är olagligt att ha med villkoret eller att motparten inte har möjlighet att ändra avtalsvillkoren eftersom de införts genom protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor är exempel på när det inte skulle kunna vara möjligt enligt bestämmelsen att ta med villkoret. Det förhållandet

att motparten inte vill införa villkoret eller att det skulle finnas andra svårigheter att föra in villkoret innebär emellertid inte att det inte är möjligt att föra in det. I tekniska tillsynsstandarder som kommissionen ska anta finns närmare reglering om de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att för vissa kategorier av skulder ta med aktuella avtalsvillkor.

Möjligheten att bedöma att det inte är möjligt att ta in ett avtalsvillkor gäller dock inte för skulder utan säkerhet som innefattar relevanta kapitalinstrument och skuldinstrument. Relevanta kapitalinstrument definieras i 2 kap. 1 § som övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument. Med uttrycket ”skuldinstrument” avses i detta sammanhang obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld (se artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet). Uttrycket ”skuldinstrument” i artikel 2.1.48 i i krishanteringsdirektivet behandlas i prop. 2015/16:5 s. 450.

Av *andra stycket* framgår att kravet på ett villkor om avtalsenligt erkännande i 2 § första stycket upphör att gälla i samband med att Riksgäldskontoret tar emot underrättelsen. Riksgäldskontoret ska därefter bedöma om myndigheten anser att företagets bedömning är riktig. Om inte ska myndigheten kräva att företaget inom rimlig tid inför villkoret. Om företagets bedömning grundat sig på företagets praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering har Riksgäldskontoret samtidigt möjlighet att kräva att företaget ändrar denna praxis. I tekniska tillsynsstandarder som kommissionen ska anta med stöd av artikel 55.2 ska de villkor som ska gälla för Riksgäldskontorets krav på införande av avtalsvillkor och den rimliga tidsramen för Riksgäldskontoret att kräva införande av avtalsvillkoret närmare specificeras.

Av *tredje stycket* framgår att Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan en underrättelse har på möjligheterna att försätta företaget i resolution.

3 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om skyldighet att bedöma inverkan på möjligheterna att försätta ett företag i resolution. Övervägandena finns i avsnitt 15.1.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 55.2 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret ska bedöma möjligheterna att försätta ett företag i resolution när företaget har skulder som myndigheten inte kan räkna med att kunna använda vid en skuldnedskrivning (punkterna 1–3), om dessa skulder tillsammans utgör en betydande andel av en kategori av skulder som omfattar kvalificerade skulder. En sådan bedömning kan göras i samband med en bedömning enligt 3 kap. 10 och 11 §§ eller vid varje annan tidpunkt det kan bli aktuellt. Det ska då bland annat bedömas vilken effekt det faktum att det finns en stor andel skulder som inte är nedskrivnings- eller konverteringsbara har på möjligheten att försätta företaget i resolution. Detta inbegriper effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyldigheter för borgenärer som framgår av 12 kap. 10 och 11 §§ och 23 kap. 8 §. Om Riksgäldskontoret bedömer att det finns ett väsentligt resolutionshinder enligt 3 kap. 12 § ska myndigheten tillämpa bestämmelserna i 3 kap. och vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja hindret.

6 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om nedskrivning och konvertering utanför resolution. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

Tillägget genomför ändringar av artikel 36.1, 4, 5, 12 och 13 och är följdändringar till ändringar i artikel 59–62 i krishanteringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen göra en prövning om nedskrivning och konvertering också på begäran av Riksgäldskontoret. Genom ett tillägg ska värdering och nedskrivning eller konvertering även avse kvalificerade skulder.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om nedskrivning utanför resolution. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

En ändring genomför artikel 62.1 i krishanteringsdirektivet.

Enligt första stycket ska Finansinspektionens beslut om nedskrivning och konvertering ske efter samråd med Riksgäldskontoret. Sådana relevanta kapitalinstrument, och sådana kvalificerade skulder, som avses i 4 a kap. 9 § och som utfärdats av företag som inte är institut men som utfärdats i syfte att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1 b § andra stycket, ska hanteras i enlighet med paragrafen.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om nedskrivning eller konvertering som förutsättning för statligt stöd. Genom tillägget ska sådan nedskrivning och konvertering även omfatta kvalificerade skulder.

Tillägget genomför artikel 59.3 i krishanteringsdirektivet.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser Finansinspektionen ska göra i samband med beslut. Ändringen genomför delvis artikel 62.1 i krishanteringsdirektivet och innebär att Finansinspektionen, när den överväger att fatta beslut enligt 3 §, inom 24 timmar från underrättelse enligt första stycket ska underrätta de behöriga myndigheter och berörda myndigheter som är ansvariga för företaget.

14 §

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om nedskrivning och konvertering efter att kärnprimärkapitalets minskats i proportion med företagets förluster. Ändringen behandlas i avsnitt 19.2.

Paragrafen genomför artikel 60.1 d och delvis 60.2 i krishanteringsdirektivet.

Första stycket har kompletterats med kvalificerade skulder som avses i 20 §.

Andra stycket, som anger den ordning enligt vilken nedskrivning och konvertering ska ske, har fått ett tillägg som innebär att kvalificerade skulder skrivs ner efter relevanta kapitalinstrument.

15 §

Paragrafen, som innehåller särskilda bestämmelser om konvertering, har genom ett tillägg utökats att omfatta även sådana kvalificerade skulder som avses i 20 §.

Tillägget genomför artikel 60.3 i krishanteringsdirektivet.

16 §

Paragrafen, som innehåller bestämmelser om den rättsliga effekten av ett beslut om nedskrivning eller konvertering, kompletteras med att också avse kvalificerade skulder som avses i 20 §.

Paragrafen genomför artikel 63.1 i krishanteringsdirektivet.

19 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om det fall där en resolutionsenhet inte förvärvat de kvalificerade skulder som avses i 20 § direkt av det fallerande dotterföretaget, utan genom annat företag inom samma resolutionsgrupp. Efter en sådan nedskrivning eller konvertering ska en värdering som avses i 7 kap. 10 § om det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer göras, i detta fall främst resolutionsenheten. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

Paragrafen genomför artikel 59.1 sista stycket i krishanteringsdirektivet.

20 §

Paragrafen, som är ny, anger att nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder enligt 6 kap. är begränsade till sådana skulder som utfärdas av ett företag som avses i 4 kap. 1 b § för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, det vill säga de skulder som avses i 4a kap. 9 §. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

Paragrafen genomför artikel 59.1a i krishanteringsdirektivet.

21 §

Paragrafen, som är ny, anger att det belopp relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som minskas, skrivas ner eller konverteras genom tillämpning av 14 § ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § för det företaget. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

Paragrafen genomför delvis artikel 59.1b i krishanteringsdirektivet.

7 a kap.

1 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillfälligt förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen genomför de nya artiklarna 33a.1, 33a.5 och 33a.6 samt delvis artikel 33a.2 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att Riksgäldskontoret får förbjuda ett företag att fullgöra vissa förpliktelser. Bestämmelsen är tillämplig innan ett beslut om resolution har fattats. Om ett beslut om resolution har fattats ska i stället vad som anges i 13 kap. 2 § tillämpas. För ett beslut krävs att samtliga förutsättningar i punkterna 1–4 är uppfyllda. Det krävs därmed bland annat att Finansinspektionen ska ha fastställt att företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Av 12 kap. 2 § LOR och 5 § tredje stycket förvaltningslagen följer att ett beslut inte ska vara mer långtgående än vad som behövs och endast vidtas om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot. Det är omständigheterna i det enskilda fallet som är avgörande för hur omfattande ett beslut får vara. Beslutet kan omfatta alla eller bara vissa avtalsförpliktelser. Det kan också begränsas till endast vissa förpliktelser enligt ett specifikt avtal. Behovet och olägenheterna av åtgärden bör noga övervägas, inte minst i fråga om beslut som omfattar kvalificerade insättningar, särskilt sådana som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag. Vid utövande av befogenheten ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till hur de finansiella marknadernas funktionssätt kan påverkas av

beslutet. Riksgäldskontoret ska vidare beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling (se artikel 33a.5 i direktivet). Ett beslut enligt paragrafen får fattas först efter samråd med Finansinspektionen, som ska återkoppla ett svar på Riksgäldskontorets samråd tämligen omgående. Med leveransförpliktelser avses till exempel förpliktelser att leverera värdepapper eller valuta.

Ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud gäller även motpartens förpliktelser enligt det aktuella avtalet. Det följer av *andra stycket* att motparten inte heller är skyldig att fullgöra sina förpliktelser enligt avtalet. Bestämmelsen innebär dock inte ett förbud för motparten att fullgöra förpliktelserna. Motparten har därför trots beslutet rätt att med befriande verkan fullgöra sina förpliktelser.

2 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om offentliggörande och den tid som ett beslut får gälla. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen genomför den nya artikel 33a.4 och delvis den nya artikel 33a.8 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att beslut om förbud att tillfälligt fullgöra vissa förpliktelser att ska offentliggöras så snart som möjligt. De närmare bestämmelserna om tillvägagångssättet för offentliggörandet framgår av föreskrifter meddelade av regeringen enligt bemyndigande i 29 kap. 2 § 3. Av regeringens föreskrifter framgår även bestämmelser om underrättelser som ska ske till företaget och vissa myndigheter. Offentliggörandet ska inkludera villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

I *andra stycket* anges den längsta tiden för det tillfälliga förbudet och hur den tiden ska beräknas. Bankdag definieras i 2 kap. 1 §. Vid utgången av perioden upphör verkan av det tillfälliga upphävandet.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när en förpliktelse ska fullgöras. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen genomför den nya artikel 33a.7 i krishanteringsdirektivet.

Fullgörelse av en betalnings- eller leveransförpliktelse kan infalla under den tidsperiod som anges i 2 § andra stycket. Av paragrafen framgår att fullgörelse i sådana fall ska ske så snart tidsperioden för det tillfälliga upphävandet har löpt ut. Detta gäller förpliktelser för både det aktuella företaget och för dess motpart.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förpliktelser som inte får omfattas av ett tillfälligt fullgörelseförbud. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen genomför delvis den nya artikel 33a.2 i krishanteringsdirektivet.

Av *punkten 1* framgår att överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem inte får omfattas av ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud enligt 2 §. Anmält avvecklingssystem definieras i 2 kap. 1 §. Exempel på sådana avvecklingssystem är Riksbankens betalningssystem (RIX), Bankgirocentralens betalningssystem, Euroclear Sweden AB:s värdepappersavvecklingssystem samt NASDAQ OMX Clearing AB:s system för clearing och avveckling av derivataffärer. Undantaget gäller även för administratörer av sådana system. Av punkten följer att även vissa utländska avvecklingssystem omfattas.

Av *punkten 2* följer att ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud inte heller får avse betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker. Centrala motparter definieras i 2 kap. 1 §

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om rättsverkan av fullgörelse som skett i strid med Riksgäldskontorets beslut. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen saknar motsvarighet i krishanteringsdirektivet. Den har utformats med 13 kap. 6 § LOR som förebild. Av paragrafen framgår vilken rättsverkan en fullgörelse i strid med Riksgälds-

kontorets beslut enligt 1 § har. En bedömning måste göras av om motparten är i ond eller god tro om beslutet. I denna bedömning bör särskild hänsyn tas till att ett sådant beslut ska offentliggöras på särskilt sätt, och att förbudet gäller först från och med den tidpunkten. Riksgäldskontoret har bevisbördan för sitt påstående att företagets medkontrahent var i ond tro om beslutet.

6 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om kvalificerade insättningar. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.1.

Paragrafen genomför den nya artikel 33a.3 i krishanteringsdirektivet.

Paragrafen innebär ett extra skydd för insättare av kvalificerade insättningar. Vid ett beslut om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser är Riksgäldskontoret skyldig att beakta omständigheterna i det enskilda fallet. I detta ligger att noga undersöka om det är lämpligt att över huvud taget utvidga förbudet till att omfatta kvalificerade insättningar, särskilt sådana som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små eller medelstora företag. I de situationer Riksgäldskontoret bedömt att förbudet ska omfatta kvalificerade insättningar innebär bestämmelsen att Riksgäldskontoret ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar. Vad som anses med lämplig summa får avgöras av Riksgäldskontoret och är beroende av omständigheterna i det enskilda fallet.

7 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förbud mot att ta i anspråk säkerhetsrätter och att utöva vissa rättshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 20.2.2.

Paragrafen genomför den nya artikel 33a.10 i krishanteringsdirektivet.

Av *första stycket* framgår att Riksgäldskontoret utanför resolution även kan besluta att tillfälligt förbjuda en borgenär att ta i anspråk säkerheter i tillgångar som tillhör ett företag i resolution och tillfälligt förbjuda en motpart till företaget att utöva vissa rättigheter

som följer av ett avtal som motparten ingått med företaget. Även sådana förbud kan, i likhet med ett beslut om förbud om tillfälligt fullgörande, vara helt eller partiellt. Det kan till exempel avse endast en viss typ av säkerhet eller avtal, eller en viss säkerhet eller visst avtal. En förutsättning för att vidta åtgärder enligt denna paragraf är att ett beslut enligt 1 § fattas. Beslut med stöd av denna paragraf ska avse samma period som beslutet enligt 1 §.

Av *andra stycket* framgår att vad som gäller i fråga om motsvarande beslut inom resolution även ska tillämpas vid beslut enligt paragrafen. Det innebär, i fråga om beslut enligt första stycket 1, att Riksgäldskontoret under vissa omständigheter ska fatta ett särskilt beslut om förbud att ta i anspråk säkerheter även med avseende på andra företag inom koncernen och, i fråga om beslut enligt första stycket 2, att Riksgäldskontoret under vissa omständigheter också får förbjuda motparter till ett dotterföretag till företaget att vidta motsvarande åtgärder.

8 kap.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolution i fråga om holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 18.1.

Ändringarna i paragrafen, som genomför den nya artikel 33.2 i krishanteringsdirektivet, innebär dels att det Riksgäldskontoret är skyldig att ingripa om förutsättningarna är uppfyllda, dels att det för ett beslut räcker om holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om möjlighet att försätta ett holdingföretag i resolution trots att det inte själv uppfyller förutsättningarna för det. Övervägandena finns i avsnitt 18.1.

Ändringarna i paragrafen genomför den nya artikel 33.4 i krishanteringsdirektivet.

Genom en ny *första punkt* framgår att en förutsättning för att försätta holdingföretaget i resolution i aktuella fall är att holdingföre-

taget är en resolutionsenhet. Detta ska framgå av resolutionsplanen (se 3 kap. 2 §). Däremot ska, enligt tillägg i *andra punkten* (tidigare första punkten), det dotterinstitut som uppfyller förutsättningarna för resolution inte vara en resolutionsenhet.

I *tredje punkten* (tidigare andra punkten) är möjligheten att inom ramen för den punkten grunda ett beslut på att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet inte längre tillämplig. Det innebär att institutets eller EES-institutets fallissemang därmed ska hota resolutionsgruppen som helhet.

9 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut att försätta ett mellanvarande holdingföretag i resolution.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 33.3 i krishanteringsdirektivet.

Tillägget avseende det relevanta institutet eller EES-institutet innebär inte någon ändring i sak utan är en följd av att villkoret i 7 §, om att även ett institut ska uppfylla förutsättningarna för resolution, tas bort. Med det relevanta institutet eller EES-institutet avses i fråga om 8 § institutet enligt punkten 2 och i fråga om 7 § det institut som ligger till grund för att holdingföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

11 kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 20.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 68.5 i krishanteringsdirektivet.

Ändringarna i *tredje stycket* innebär att ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution enligt 7 a kap. kan innebära hinder mot att vidta rättshandlingar företaget enligt paragrafen medan ett beslut enligt 13 kap. 11 eller 12 § inte ska innebära ett sådant hinder. Av 5 kap. 1 § följer att vad som i denna paragraf anges om ett beslut om

resolution eller resolutionsåtgärder även ska avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder eller tillfälliga åtgärder utanför resolution.

13 kap.

1 §

Ändringen i paragrafen är en följd av att vad som enligt krishanteringsdirektivet i dess ursprungliga lydelse hette kvalificerade skulder i stället ska heta nedskrivningbara skulder, se 2 kap. 2 §.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förpliktelser som ska vara undantagna från ett beslut. Övervägandena finns i avsnitt 20.1.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 69.4 i krishanteringsdirektivet.

Ändringarna innebär att kvalificerade insättningar samt finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd inte längre ska undantas från beslut som kan omfattas av ett förbud enligt 2 § att tillfälligt fullgöra vissa förpliktelser. Av 12 kap. 2 § LOR och 5 § tredje stycket förvaltningslagen följer dock att ett beslut inte ska vara mer långtgående än vad som behövs och endast vidtas om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot. Detta ska särskilt tas i beaktande i fråga om beslut som omfattar kvalificerade insättningar, inte minst sådana som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

6 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för kvalificerade insättningar. Övervägandena finns i avsnitt 20.1.

Paragrafen, som är ny, genomför delvis den nya artikel 69.5 i krishanteringsdirektivet.

Paragrafen innebär ett extra skydd för insättare av kvalificerade insättningar. Vid ett beslut om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser är Riksgäldskontoret skyldigt att beakta omständigheterna i det enskilda fallet. I detta ligger att noga undersöka om det är lämp-

ligt att över huvud taget utvidga förbudet till att omfatta kvalificerade insättningar, särskilt sådana som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små eller medelstora företag. I de situationer Riksgäldskontoret bedömt att förbudet ska omfatta kvalificerade insättningar innebär bestämmelsen att Riksgäldskontoret ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar. Vad som anses med lämplig summa får avgöras av Riksgäldskontoret från fall till.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 20.4.

Ändringarna i paragrafen genomför delvis den nya artikel 68.5 i krishanteringsdirektivet.

Tillägget i *andra stycket* innebär att det även finns hinder mot att utöva de i paragrafen aktuella rättshandlingarna om det aktuella företaget inte kan fullgöra sina skyldigheter till följd av Riksgäldskontorets beslut om tillfälliga åtgärder utanför resolution enligt 7 a kap. 1 § eller beslut enligt 13 kap. 2, 7 eller 8 §.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förbud som omfattar motparter till företagets dotterföretag.

Ändringen i *andra stycket* grundar sig på att ett tillägg görs i 11 §.

18 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förbud mot att vidta ytterligare tillfälliga åtgärder. Övervägandena finns i avsnitt 20.3.

Paragrafen genomför den nya artikel 33a.11 i krishanteringsdirektivet.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret inte får besluta om tillfälliga åtgärder både innan ett beslut om resolution och efter ett sådant beslut. Har ett beslut om tillfälliga åtgärder redan beslutats

enligt 7 a kap. är myndigheten därmed förhindrad att besluta om tillfälliga åtgärder enligt 13 kap. 2, 7 eller 11 §.

16 kap.

6 §

Paragrafen, som är ny, anger att det belopp skulder som minskas genom åtgärder enligt 16 kap. ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 och 22 kap. 2 § för det företaget. Paragrafen genomför delvis artikel 59.1b. Överväganden finns i avsnitt 19.2.

21 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka kapitalbasinstrument och skulder som kan bli föremål för nedskrivning eller konvertering. Paragrafen har ändrats till följd av att det som tidigare kallades kvalificerad skuld nu ska kallas nedskrivningsbar skuld.

15 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om den ordning enligt vilken nedskrivning eller konvertering ska ske. Paragrafen har ändrats till följd av att det som tidigare kallades kvalificerad skuld nu ska kallas nedskrivningsbar skuld. Paragrafen genomför delvis ändringar i artikel 48 tillsammans med ett nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 13.

28 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om bedömningen om undantag för nedskrivningsbara skulder enligt 27 §.

Tillägget genomför delvis artikel 44.2 h och det nya andra stycket i artikel 44.3. Överväganden finns i avsnitt 19.1.

En ny punkt 4 har lagts till för det händelse att den nedskrivningsbara skuld som ska undantas är en sådan skuld som avses i 4 a kap. 9 § till ett annat företag i samma resolutionsgrupp men som

inte är en resolutionsenhet. Eftersom en sådan skuld kan användas för att uppfylla det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ett företag som avses i 4 kap. 1 b § ska uppfylla, kan det förhållandet ha påverkan på resolutionsstrategins funktion. Riksgäldskontoret ska i sådant fall pröva både om skulden behövs för att ge stöd åt den resolutionsstrategi som valt och om den helt eller delvis bör undantas för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

30 §

Paragrafen har ändrats till följd av att det som tidigare kallades kvalificerad skuld nu ska kallas nedskrivningsbar skuld.

28 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om information från företag som omfattas av lagen.

Ändringen i paragrafen genomför artikel 45i.3 i krishanteringsdirektivet.

Ett nytt andra stycke har lagts till om offentliggörande av vissa uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete mellan Riksgäldskontoret och andra myndigheter inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Ändringen genomför den nya artikel 4.8 i kapitaltäckningsdirektivet och innebär att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen även ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Eba i den utsträckning som följer av bestämmelser i tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets möjlighet att hänskjuta frågor till Eba för tvistlösning. Hänvisningar till krishanteringsdirektivet har justerats i enlighet med ändringsdirektivet.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om begäran att Eba ska bistå Riksgäldskontoret att nå en överenskommelse med resolutionsmyndigheter i andra länder där en koncern är etablerad. Hänvisningar till krishanteringsdirektivet har justerats i enlighet med ändringsdirektivet.

29 kap.

1 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att utfärda föreskrifter.

Punkt 1, som delvis genomför den nya artikel 16a i krishanteringsdirektivet, innehåller bemyndigande att, inom ramen för artikel 16a.4–6, utfärda föreskrifter om beräkning av ett högsta förfogandebelopp i relation till kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 kap. 27 §. Övervägandena finns i avsnitt 17.2.

Punkt 2, som delvis genomför artikel 45b, 45c, 45d och 45h i krishanteringsdirektivet, innehåller i första ledet ett bemyndigande att utfärda de tillämpningsföreskrifter om beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som behövs för att säkerställa bestämmelsernas effektivitet och ändamål. Överväganden finns i avsnitt 14.4 och 14.5.

Bemyndigandets andra led avser föreskrifter som genomför de bestämmelser i krishanteringsdirektivet som särskilt avser ett globalt systemviktigt institut och ett större dotterföretag till globalt systemviktiga institut utanför EES. Bemyndigandet omfattar även föreskrifter som behövs för tillämpning av de bestämmelser som avser dessa företag och som framgår av tillsynsförordningen. Övervägandena finns i avsnitt 14.3 och 14.2.

Tillägget i *punkten 4*, som genomför den nya artikel 55.7 i krishanteringsdirektivet, gör det möjligt att meddela föreskrifter om vilka kategorier av skulder ett företag enligt 5 kap. 3 a § får fastställa att det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 5 kap. 2 §. Sådana föreskrifter ska utarbetas utifrån de tekniska standarder som kommissionen antagit med stöd av artikel 55.6 för att precisera de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att för vissa kategorier ta med ett villkor om erkännande av skuldnedskrivning eller konvertering. Övervägandena finns i avsnitt 15.1.

Punkt 11, som är ny och delvis genomför artikel 45b.4 i krishanteringsdirektivet, avser bemyndigande för att utforma det ansökningsförfarande och beräkning om ett lägre krav på efterställning enligt 4 a kap. 5 §. Beräkningen av utrymmet för ett mindre belopp än vad som framgår av lagen ska beräknas i enlighet med kriterierna i artikel 45b.4 krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.8.

Punkt 12, avser att tillsammans med 4 a kap 6 § genomföra artikel 45b.8 sista stycket i krishanteringsdirektivet. Överväganden finns i avsnitt 14.9.

Punkt 13, avser att tillsammans med 21 kap. 15 § genomföra ändringar i artikel 48 och utgöra grund till tillämpningsföreskrifter avseende nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 15 §.

2 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen att utfärda föreskrifter. Överväganden finns i avsnitt 15.1.

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45i.7och 55.7

Punkten 3 har kompletterats med en hänvisning till beslut om åtgärder enligt 7 a kap. 2 §. Det innebär att regeringen även får meddela föreskrifter om när och var dessa beslut ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla. Regeringen bemyndigas vidare att utfärda föreskrifter om när och var uppgifter som avses i 28 kap. 1 § andra stycket ska offentliggöras och vad det offentliggörandet ska innehålla.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 28 december 2020.

Punkt 2 anger att en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla de krav som följer av 4 kap. 3 c § senast den 1 januari 2020.

Punkt 3 avser krav utöver de som avses i 2. och krav för sådana resolutionsenheter utöver vad som avses i punkten 2. Kraven ska uppfyllas gradvis fram till den 1 januari 2024 med mellanliggande målnivåer, dock minst en den 1 januari 2022. Sådana mellanliggande målnivåer ska utgöras av beslutade krav som led i den gradvisa uppbyggnaden fram till den slutgiltiga målnivån. Riksgäldskontoret ska fastställa övergångsperioderna med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och beroendet av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a §.

Punkt 4 föreskriver att Riksgäldskontoret var tolfte månad under en övergångsperiod ska meddela företaget planerade målnivåer på kapitalbas och kvalificerade skulder som företaget slutligen ska nå upp till, med syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet.

Punkt 5 anger övergångstiden för offentliggörande ska följa kravens övergångstid. Genomför ändringsdirektivets artikel 3 i den delen.

Kommittédirektiv 2018:116

EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder

Beslut vid regeringssammanträde den 20 december 2018

Sammanfattning

Inom kort förväntas Europeiska unionen besluta om ändringar av regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris.

En särskild utredare ska lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att anpassa svensk rätt till de ändringar av regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris som är resultatet av de förhandlingar på EU-nivå som skett inom ramen för arbetet med det s.k. bankpaketet.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 oktober 2019.

Bakgrund

Basel 3-överenskommelsen

Finanskrisen 2008–2009 föranledde ett stort antal insatser för att värna den finansiella stabiliteten. Bland annat presenterade Baselkommittén 2010 ett förslag på nya krav för institut, den s.k. Basel 3-överenskommelsen. Överenskommelsen innebar bl.a. att instituten skulle ha mer kapital och större andel eget kapital. Nya krav på institutens likviditet infördes också. Syftet var att stärka det finansiella systemets motståndskraft och minska risken för framtida finanskriser. I Europeiska unionen (EU) har dessa krav främst genomförts i regelverket om kapitaltäckning, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (tillsynsförordningen) och

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (kapitaltäckningsdirektivet).

Finanskrisen föranledde även införandet av ett regelverk för hantering av banker i kris, som består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (krishanteringsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

Den 23 november 2016 presenterade Europeiska kommissionen förslag om ändringar av regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris. Ändringsförslagen har presenterats som ett paket av riskreducerande åtgärder för att stärka finanssektorn i EU (det s.k. bankpaketet). Paketet omfattar bl.a. kommissionens förslag COM (2016) 850 final av den 23 november 2016 om ändring av tillsynsförordningen, COM (2016) 854 final av den 23 november 2016 om ändring av kapitaltäckningsdirektivet, COM (2016) 852 final av den 23 november 2016 om ändring av krishanteringsdirektivet och COM (2016) 851 final av den 23 november 2016 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014.

Regelverket om kapitaltäckning

Förstärkningen av kapitaltäckningsreglerna efter finanskrisen har lett till att institut i EU överlag är bättre kapitaliserade än före krisen. Samtidigt har dessa åtgärder inte ansetts tillräckliga för att hantera alla de risker som identifierades under krisen. Baselkommittén har sedan Basel 3-överenskommelsen slöts 2010 därför tagit fram ett antal kompletterande standarder. Kommissionens ändringsförslag innebär att dessa kompletterande standarder genomförs i EU och att de rapporteringskrav som framgår av Basel 3-överenskommelsen blir bindande.

I samband med att kommissionens handlingsplan för att skapa en kapitalmarknadsunion publicerades 2015 tog kommissionen initiativ till ett offentligt samråd, som syftade till att identifiera

- regler som negativt påverkat finansieringen av ekonomin,
- onödig administrativ börda,
- överlappning, inkonsekvens och luckor i regleringen på finansmarknadsområdet och
- regler som gett upphov till oavsiktliga negativa konsekvenser.

En av kommissionens slutsatser från samrådet var bl.a. att det finns ett behov att justera regelverket för banker i syfte att främja vissa former av utlåning som är särskilt viktig för den reala ekonomin. Kommissionen såg även att regelverket kunde göras mer proportionerligt och anpassas efter institutens storlek och komplexitet. Ändringsförslagen innebär därför att vissa former av utlåning som är särskilt viktig för den reala ekonomin främjas, såsom utlåning till små och medelstora företag och infrastruktur, och att reglerna görs mer proportionerliga och anpassas till bankernas storlek och verksamhet.

Slutligen innebär ändringsförslagen att det skapas en jämnare spelplan för banker inom EU, bl.a. genom en ökad tydlighet i hur tillsynsmyndigheterna (i Sverige Finansinspektionen) ska bedöma bankernas risker och riskhantering.

Regelverket om hantering av banker i kris

Regelverket om hantering av banker i kris innebär att resolutionsmyndigheterna (i Sverige Riksgäldskontoret) får ta kontroll över en bank i kris i syfte att rekonstruera eller avveckla verksamheten, om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten. Regelverket bygger på att bankens ägare och långivare, inte staten, ska bära förlusterna i banken, om den försätts i resolution. Ett centralt verktyg i resolution är skuldnedskrivningsverktyget som innebär att långivare får sina fordringar nedskrivna eller konverterade till aktier. Verktyget kan således användas för att absorbera förluster och återkapitalisera en bank i kris, så att bankens livskraft kan återställas.

Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget förutsätter att en bank vid alla tillfällen har tillräckligt med nedskrivningsbara skulder.

Det finns därför bestämmelser i regelverket om ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder (Minimum Requirement for own funds and Eligible Liabilities, MREL).

Dessutom har G20-länderna kommit överens om att globalt systemviktiga banker ska uppfylla ett minimikrav på total förlustabsorberingsförmåga (Total Loss Absorbing Capacity, TLAC). MREL och TLAC har samma syfte, dvs. att skuldnedskrivningsverktyget ska kunna tillämpas i resolution genom att det finns tillräckligt med nedskrivningsbara skulder i bankerna. EU har åtagit sig att genomföra TLAC i unionen.

Kommissionens ändringsförslag innebär i huvudsak att TLAC genomförs i EU och att reglerna om MREL omarbetas.

Gällande svensk reglering

Kapitaltäckningsdirektivet har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, kallad tillsynslagen, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Tillsynslagen kompletterar tillsynsförordningen.

Krishanteringsdirektivet har i huvudsak genomförts i svensk rätt genom lagen (2015:1016) om resolution, lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Uppdraget

En särskild utredare ska lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att

- i svensk rätt genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet, och
- anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i tillsynsförordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska tillämpa riktlinjerna i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar samt ta fram en parallelluppställning.

Redovisning av uppdraget

Uppdraget ska redovisas senast den 1 oktober 2019.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2019:35

Tilläggsdirektiv till Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (Fi 2018:12)

Beslut vid regeringssammanträde den 19 juni 2019

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 20 december 2018 att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag till de författningsändringar som krävs för att anpassa svensk rätt till de ändringar av regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris som är resultatet av de förhandlingar på EU-nivå som skett inom ramen för arbetet med det s.k. bankpaketet (dir. 2018:116). Enligt kommittédirektiven skulle uppdraget slutredovisas senast den 1 oktober 2019.

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 13 december 2019.

(Finansdepartementet)

7.6.2019 SV Europeiska unionens officiella tidning L 150/1

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/876

av den 20 maj 2019

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]),

av följande skäl:

(1) Efter den finanskris som bröt ut 2007–2008 genomförde unionen en genomgripande reform av regelverket för finansiella tjänster för att stärka motståndskraften hos sina finansiella institut. Reformen baserades till största delen på de internationella standarder som fastställdes 2010 av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*), även kallade Basel III-ramen. En av många åtgärder som ingick i reformpaketet var att anta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([4]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([5]), vilka stärkte tillsynskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*).

(2) Även om reformen har gjort det finansiella systemet mer stabilt och motståndskraftigt mot många typer av chocker och kriser som kan tänkas inträffa i framtiden har den inte åtgärdat alla problem som har konstaterats. Ett viktigt skäl till detta var att internationella standardiseringsaktörer som Baselkommittén och rådet för finansiell stabilitet (nedan kallat *FSB*) vid den tidpunkten inte hade slutfört sitt arbete med att hitta internationellt överenskomna lösningar på dessa problem. I dag har arbetet med ytterligare viktiga reformer slutförts och det är därför lämpligt att åtgärda utestående problem.

([1]) EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.
([2]) EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(3) I sitt meddelande med titeln Mot ett fullbordande av bankunionen av den 24 november 2015 framhöll kommissionen behovet av ytterligare riskreducering och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle baseras på internationellt överenskomna standarder. Behovet av att ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder vidtas för att minska riskerna inom den finansiella sektorn framhölls även av rådet i dess slutsatser av den 17 juni 2016 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 ([6]).

(4) Riskreducerande åtgärder bör inte bara stärka motståndskraften hos det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan även lägga grunden för fortsatta framsteg mot ett fullbordande av bankunionen. Åtgärderna bör även ta hänsyn till de mer allmänna utmaningar som unionens ekonomi står inför, i synnerhet behovet av att främja tillväxt och sysselsättning i en tid där de ekonomiska utsikterna är osäkra. Flera stora politiska initiativ har i detta sammanhang lanserats för att stärka unionens ekonomi, t.ex. investeringsplanen för Europa och kapitalmarknadsunionen. Det är därför viktigt att alla riskreducerande åtgärder fungerar på ett problemfritt sätt tillsammans med dessa politiska initiativ och de mer övergripande reformer som på senare tid har genomförts inom den finansiella sektorn.

(5) Bestämmelserna i denna förordning bör vara likvärdiga med internationellt överenskomna standarder och säkerställa fortsatt likvärdighet med Basel III-reglerna för direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Riktade justeringar för att ta hänsyn till unionens särdrag och även mer allmänna politiska överväganden bör vara begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden för att inte undergräva tillsynsregelverkets allmänna effektivitet.

(6) Befintliga riskreducerande åtgärder och särskilt rapporteringskraven och kraven för offentliggörande av information bör dessutom förbättras så att de kan tillämpas mer proportionerligt och inte leder till att regelefterlevnaden blir alltför betungande, i synnerhet för små och mindre komplexa institut.

(7) Det krävs en exakt definition av små och icke-komplexa institut för att på ett riktat sätt underlätta tillämpningen av kraven i ljuset av proportionalitetsprincipen. Ett enda absolut tröskelvärde är i sig inte tillräckligt för att ta hänsyn till de nationella bankmarknadernas särdrag. Medlemsstaterna måste därför ha handlingsutrymme att anpassa tröskelvärdet till inhemska omständigheter och vid behov justera ned det. Eftersom enbart ett instituts storlek inte är avgörande för dess riskprofil är det dessutom nödvändigt att med hjälp av ytterligare kvalitativa kriterier säkerställa att ett institut endast betraktas som ett litet och icke-komplext institut som kan dra fördel av mer proportionella regler om institutet uppfyller alla relevanta kriterier.

(8) Bruttosoliditetsgrader bidrar till finansiell stabilitet genom att fungera som en säkerhetsmekanism (*backstop*) för riskbaserade kapitalkrav och genom att begränsa uppbyggnaden av en alltför hög skuldsättningsgrad under konjunkturuppgångar. Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för bruttosoliditetsgraden för att närmare ange vissa aspekter av dess utformning. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till den reviderade standarden för att säkerställa lika villkor internationellt för institut som är etablerade i unionen men som är verksamma utanför unionen och för att säkerställa att bruttosoliditetsgraden fortsätter att vara ett effektivt komplement till de riskbaserade kapitalbaskraven. Ett bruttosoliditetskrav bör därför införas som ett komplement till det nuvarande systemet där bruttosoliditetsgraden rapporteras och offentliggörs.

(9) För att bruttosoliditetskravet inte ska ha en onödigt stor hämmande inverkan på institutens utlåning till företag och hushåll och för att förhindra oönskade negativa effekter på marknadens likviditet bör bruttosoliditetskravet fastställas på en nivå där det fungerar som en trovärdig säkerhetsmekanism mot risken för en alltför låg bruttosoliditet men inte hindrar den ekonomiska tillväxten.

(10) Den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([7]), slog i sin rapport av den 3 augusti 2016 fast att en bruttosoliditetsgrad beräknad på primärkapitalet som kalibreras till 3 % för alla typer av kreditinstitut skulle fungera som en trovärdig säkerhetsmekanism. Även på internationell nivå har Baselkommittén enats om ett bruttosoliditetskrav på 3 %. Bruttosoliditetskravet bör därför kalibreras till 3 %.

([6]) EUT C 50, 9.2.2018, s. 80.
([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(11) Ett bruttosoliditetskrav på 3 % skulle emellertid ha en större hämmande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än andra. Offentliga utvecklingsbankers utlåning och statsstödda exportkrediter skulle till exempel påverkas i oproportionerligt hög grad. Bruttosoliditetsgraden bör därför justeras för dessa typer av exponeringar. För att underlätta fastställandet av det offentliga mandatet för dessa kreditinstitut bör därför tydliga kriterier upprättas som omfattar aspekter såsom kreditinstitutens etablering, verksamhetstyper och mål samt offentliga organs garantisystem och begränsningar för inlåningsverksamhet. Det bör emellertid fortfarande vara upp till staten eller en regional eller lokal myndighet i medlemsstaten att fatta beslut om ett sådant kreditinstituts etableringsform och etableringssätt, som kan bestå av de offentliga myndigheternas inrättande av ett nytt kreditinstitut eller förvärv eller uppköp, bland annat genom koncessioner och i samband med resolutionsförfaranden, av en redan befintlig enhet.

(12) Bruttosoliditetsgraden bör dessutom inte undergräva institutens tillhandahållande av centrala clearingtjänster för sina kunder. Initiala marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som institut mottar från sina kunder och sedan vidarebefordrar till centrala motparter bör därför undantas från det totala exponeringsmåttet.

(13) Under exceptionella omständigheter som föranleder att vissa exponeringar mot centralbanker undantas från bruttosoliditetsgraden och för att underlätta genomförandet av penningpolitiken bör de behöriga myndigheterna tillfälligt kunna undanta sådana exponeringar från det totala exponeringsmåttet. För detta ändamål bör de, efter samråd med den berörda centralbanken, offentligt förklara att det föreligger sådana exceptionella omständigheter. Bruttosoliditetskravet bör omkalibreras i motsvarande mån för att kvitta effekten av undantaget. En sådan omkalibrering bör säkerställa att risker för den finansiella stabiliteten som påverkar banksektorn undantas och att den motståndskraft som bruttosoliditetsgraden ger upprätthålls.

(14) Det är lämpligt att tillämpa ett krav på en bruttosoliditetsbuffert för institut som identifieras som globala systemviktiga institut (G-SII) i enlighet med direktiv 2013/36/EU och med Baselkommitténs standard om en bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga banker (G-SIB) som offentliggjordes i december 2017. Bruttosoliditetsbufferten kalibrerades av Baselkommittén i det särskilda syftet att dämpa de jämförelsevis större risker för den finansiella stabiliteten som globala systemviktiga banker utgör och bör mot denna bakgrund endast gälla för globala systemviktiga institut i detta skede. Ytterligare analyser bör dock göras för att fastställa huruvida det skulle vara lämpligt att tillämpa kravet på en bruttosoliditetsbuffert på andra systemviktiga institut enligt definitionen i direktiv 2013/36/EU och, om så är fallet, på vilket sätt kalibreringen bör anpassas efter dessa instituts särdrag.

(15) Den 9 november 2015 offentliggjorde FSB ett dokument med villkor rörande den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standarden*) som antogs vid G20-ländernas toppmöte i Turkiet i november 2015. Enligt TLAC-standarden ska globala systemviktiga banker hålla tillräckligt mycket starkt förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering i händelse av resolution. TLAC-standarden bör genomföras i unionsrätten.

(16) Vid ett genomförande av TLAC-standarden i unionsrätten måste hänsyn tas till det befintliga institutionsspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL-kravet*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([8]). Eftersom TLAC-standarden och MREL-kravet eftersträvar samma mål, dvs. att säkerställa att institut har tillräcklig förlustabsorberingskapacitet, bör de utgöra kompletterande delar av en gemensam ram. I praktiskt hänseende bör TLAC-standardens harmoniserade miniminivå införas i förordning (EU) nr 575/2013 genom ett nytt krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut bör införas genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 ([9]). Bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilka TLAC-standarden införs, bör läsas tillsammans med de bestämmelser som införs i direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 samt med direktiv 2013/36/EU.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(17) I enlighet med TLAC-standarden, som endast omfattar globala systemviktiga banker (G-SIB), bör det minimikrav för kapitalbas och starkt förlustabsorberande skulder som införs genom denna förordning endast tillämpas på globala systemviktiga institut. De regler om kvalificerade skulder som införs genom denna förordning bör emellertid tillämpas på alla institut i överensstämmelse med de kompletterande justeringarna och kraven i direktiv 2014/59/EU.

(18) I överensstämmelse med TLAC-standarden bör kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas på resolutionsenheter som antingen själva är globala systemviktiga institut eller tillhör en grupp som fastställts vara ett globalt systemviktigt institut. Kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör antingen tillämpas på individuell nivå eller på gruppnivå, beroende på om resolutionsenheterna är fristående institut utan dotterinstitut, eller moderföretag.

(19) Enligt direktiv 2014/59/EU får resolutionsverktyg inte bara användas i fråga om institut utan även i fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Precis som moderinstitut bör finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag därför ha tillräcklig förlustabsorberingskapacitet.

(20) För att kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara effektivt måste de instrument som hålls för att uppfylla detta krav ha en hög förlustabsorberingskapacitet. Skulder som är undantagna från det skuldnedskrivningsverktyg som avses i direktiv 2014/59/EU har inte den kapaciteten, vilket även gäller andra skulder som även om de i princip är nedskrivningsbara kan vara svåra att skriva ned i praktiken. Dessa skulder bör därför inte kunna räknas in i kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kapitalinstrument har liksom efterställda skulder hög förlustabsorberingskapacitet. Förlustabsorberingspotentialen hos skulder som likställs med vissa undantagna skulder bör dessutom medräknas upp till ett visst tak i överensstämmelse med TLAC-standarden.

(21) För att skulder inte ska räknas två gånger vid uppfyllandet av kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bestämmelser införas om avdrag för innehav av kvalificerade skuldposter som motsvarar den avdragsmetod för kapitalinstrument som redan beskrivs i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt den metoden bör innehav av kvalificerade skuldinstrument först dras av från kvalificerade skulder och i den mån det inte finns tillräckliga skulder bör dessa kvalificerade skuldinstrument dras av från supplementärkapitalinstrumenten.

(22) TLAC-standarden innehåller vissa kvalificeringskriterier för skulder som är strängare än de nuvarande kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument. Kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument bör anpassas för att säkerställa samstämmighet med avseende på det faktum att instrument som emitteras genom specialföretag fr.o. m. den 1 januari 2022 inte ska vara kvalificerade.

(23) Det är nödvändigt att föreskriva en tydlig och öppen tillståndsprocess för kärnprimärkapitalinstrument som kan bidra till att upprätthålla en hög kvalitet på dessa instrument. För detta ändamål bör behöriga myndigheter ha ansvaret för att godkänna dessa instrument innan instituten kan klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. Behöriga myndigheter behöver däremot inte kräva förhandstillstånd för kärnprimärkapitalinstrument som emitteras på grundval av juridisk dokumentation som redan godkänts av den behöriga myndigheten och som regleras i stort sett av samma bestämmelser som de som gäller kapitalinstrument för vilka institutet erhållit förhandstillstånd från den behöriga myndigheten att klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. I stället för att begära ett förhandstillstånd bör instituten i sådana situationer ha möjlighet att underrätta sina behöriga myndigheter om avsikten att emittera sådana instrument. De bör göra detta i tillräckligt god tid innan instrumenten klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument för att de behöriga myndigheterna ska hinna se över instrumenten, om så krävs. Med tanke på att EBA ska verka för konvergens mellan tillsynsmetoderna och höja kvaliteten på kapitalbasinstrument bör de behöriga myndigheterna samråda med EBA innan de godkänner nya former av kärnprimärkapitalinstrument.

(24) Kapitalinstrument kan endast kvalificeras som primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument om de uppfyller relevanta kvalificeringskriterier. Sådana kapitalinstrument får bestå av eget kapital eller skulder, inbegripet efterställda lån som uppfyller dessa kriterier.

(25) Kapitalinstrument eller delar av kapitalinstrument bör endast räknas som kapitalbasinstrument i den utsträckning de är betalda. Så länge delar av ett instrument inte är betalda bör dessa delar inte räknas som kapitalbasinstrument.

(26) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder bör inte omfattas av några kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle kunna undergräva deras förmåga att absorbera förluster i samband med resolution. Detta bör inte innebära att de avtalsbestämmelser som reglerar skulderna bör innehålla en klausul där det uttryckligen anges att instrumentet inte omfattas av några kvittnings- eller nettningsrättigheter.

(27) Genom banksektorns utveckling mot en ännu mer digitaliserad miljö blir programvara en allt viktigare typ av tillgång. Försiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte i väsentlig grad påverkas av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation bör inte dras av som immateriella tillgångar från kärnprimärkapitalposterna. Denna specificering är viktig eftersom programvara är ett vitt begrepp som täcker många olika slags tillgångar som inte alla behåller sitt värde vid en avveckling (*gone concern*). I det sammanhanget bör man ta hänsyn till skillnader i värderingen och amorteringen av programvarutillgångar och faktisk försäljning av sådana tillgångar. Dessutom bör den internationella utvecklingen beaktas och internationella skillnader vad gäller tillsynsbehandlingen av investeringar i programvara, olika tillsynsregler som gäller för institut och försäkringsbolag samt mångfalden inom den finansiella sektorn i unionen, inbegripet oreglerade enheter som till exempel finansteknikföretag.

(28) För att undvika tröskeleffekter måste befintliga instrument omfattas av äldre regler med avseende på vissa kvalificeringskriterier. För skulder som emitterats före den 27 juni 2019 bör vissa kvalificeringskriterier för kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder undantas från tillämpningen. Sådan reglering enligt äldre regler bör, i förekommande fall, tillämpas både för skulder som rör den efterställda delen av TLAC-standarden och den efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU och, i förekommande fall, för den icke-efterställda delen av TLAC-standarden och den icke-efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU. För kapitalbasinstrument bör äldre regler sluta tillämpas den 28 juni 2025.

(29) Kvalificerade skuldinstrument, inbegripet instrument med en återstående löptid på mindre än ett år, kan endast lösas in efter det att resolutionsmyndigheten har gett sitt förhandstillstånd. Ett sådant förhandstillstånd kan även vara ett allmänt förhandstillstånd och inlösen måste i så fall äga rum inom den begränsade tidsperiod som omfattas av det allmänna förhandstillståndet och till ett i det allmänna förhandstillståndet fastställt belopp.

(30) Sedan förordning (EU) nr 575/2013 antogs har den internationella standarden för hur instituts exponeringar mot centrala motparter ska behandlas ur tillsynssynpunkt ändrats för att förbättra behandlingen av instituts exponeringar mot kvalificerade centrala motparter. Viktiga revideringar av denna standard är bl.a. användningen av en gemensam metod för att fastställa kapitalbaskravet för exponeringar till följd av bidrag till obeståndsfonder, ett uttryckligt tak för de samlade kapitalbaskrav som tillämpas på exponeringar mot kvalificerade centrala motparter och en mer riskkänslig metod för att fastställa värdet på derivat vid beräkning av en kvalificerad central motparts hypotetiska resurser. Behandlingen av exponeringar mot centrala motparter som inte är kvalificerade ändrades emellertid inte. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en behandling som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.

(31) För att säkerställa att instituten hanterar sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fondföretag på ett tillfredsställande sätt bör bestämmelserna om hur sådana exponeringar ska behandlas vara riskkänsliga och öka transparensen när det gäller fondföretags underliggande exponeringar. Baselkommittén har därför antagit en reviderad standard som fastställer en tydlig hierarki av metoder för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp när det gäller sådana exponeringar. Hierarkin beaktar graden av transparens när det gäller de underliggande exponeringarna. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till dessa internationellt överenskomna regler.

(32) För ett institut som tillhandahåller ett minimivärdebaserat åtagande till slutgiltig förmån för icke-professionella kunder för en investering i andelar eller aktier i ett fondföretag, inbegripet som en del av en statsstödd privat pensionsförsäkring, krävs ingen betalning av institut eller företag som ingår i samma tillämpningsområde för konsoliderad tillsyn om värdet av kundens aktier eller andelar i fondföretaget inte hamnar under det garanterade beloppet vid en eller flera tidpunkter som anges i avtalet. I praktiken är därför sannolikheten låg för att åtagandet verkligen ska verkställas. Om ett instituts minimivärdebaserade åtagande är begränsat till en viss procentandel av det belopp som en kund ursprungligen hade investerat i aktier eller andelar i ett fondföretag (minimivärdebaserat åtagande till ett fast belopp) eller till ett belopp som beror på finansiella indikatorer eller marknadsindex fram till

en viss tidpunkt, utgör eventuell befintlig positiv skillnad mellan värdet av kundens aktier eller andelar och nuvärdet av det garanterade beloppet vid en viss tidpunkt en buffert och minskar risken för att ett institut ska behöva betala ut det garanterade beloppet. Alla dessa skäl motiverar en sänkt konverteringsfaktor.

(33) För att beräkna exponeringsvärdet för derivattransaktioner enligt motpartskreditriskreglerna kan instituten enligt förordning (EU) nr 575/2013 för närvarande välja mellan tre olika standardiserade metoder: schablonmetoden, marknadsvärderingsmetoden och den ursprungliga åtagandemetoden.

(34) Dessa standardiserade metoder beaktar emellertid inte den riskreducerande effekt som säkerheter har när det gäller exponeringarna. Kalibreringen av metoderna är föråldrad och tar inte hänsyn till den betydande volatilitet som observerades under finanskrisen. De beaktar inte heller de positiva effekterna av nettning. För att åtgärda dessa brister beslutade Baselkommittén att schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden skulle ersättas med en ny standardiserad metod för beräkning av värdet av derivatexponeringar, den s.k. schablonmetoden för motpartskreditrisk. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en ny standardiserad metod som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.

(35) Schablonmetoden för motpartskreditrisk är mer riskkänslig än schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden och bör därför leda till kapitalbaskrav som bättre avspeglar de risker som är förbundna med institutens derivattransaktioner. Samtidigt kan schablonmetoden för motpartskreditrisk visa sig vara alltför komplicerad och betungande för vissa av de institut som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden. För institut som uppfyller förhandsdefinierade kvalificeringskriterier, och för institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på gruppnivå, bör en förenklad version av schablonmetoden för motpartsrisk införas. Eftersom en sådan förenklad version är mindre riskkänslig än schablonmetoden för motpartskreditrisk bör den kalibreras på ett sätt som säkerställer att den inte underskattar exponeringsvärdet av derivattransaktioner.

(36) För institut med begränsade derivatexponeringar och som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden eller den ursprungliga åtagandemetoden kan både schablonmetoden för motpartsrisk och den förenklade schablonmetoden för motpartsrisk vara alltför komplexa att tillämpa. Den ursprungliga åtagandemetoden bör därför vara förbehållen sådana institut som uppfyller förhandsdefinierade kvalificeringskriterier och institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på gruppnivå, men bör revideras för att åtgärda de största bristerna.

(37) Tydliga kriterier bör införas för att vägleda institut i valet av metod. Kriterierna bör baseras på omfattningen av ett instituts derivatverksamhet, eftersom den visar med vilken komplexitetsgrad institutet bör kunna beräkna exponeringsvärdet.

(38) Under finanskrisen drabbades vissa institut etablerade i unionen av betydande förluster i handelslagret. För några av dem visade sig kapitalkravet vara otillräckligt för att täcka dessa förluster och de tvingades begära extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Dessa iakttagelser fick Baselkommittén att åtgärda ett antal brister i tillsynsbehandlingen av positioner i handelslagret avseende kapitalbaskraven för marknadsrisk.

(39) En första omgång reformer överenskoms på internationell nivå 2009 och införlivades i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU ([10]). Reformen från 2009 åtgärdade emellertid inte de strukturella bristerna i standarderna när det gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk. Bristen på tydlighet när det gäller gränsen mellan handelslager och bankbok skapade utrymme för regelarbitrage, medan bristen på riskkänslighet hos kapitalbaskravet för marknadsrisk innebar att det inte var möjligt att beakta samtliga risker som institut var exponerade mot.

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT L 329, 14.12.2010, s. 3).

(40) För att åtgärda de strukturella bristerna i standarderna för kapitalbaskraven för marknadsrisk gjorde Baselkommittén en grundlig genomgång av handelslagret (en s.k. Fundamental review of the trading book – FRTB). Det arbetet ledde till att en reviderad ram för marknadsrisker offentliggjordes i januari 2016. I december 2017 enades gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer om att förlänga tidsfristen för genomförandet av den reviderade ramen för marknadsrisker för att ge instituten ytterligare tid till att utveckla nödvändiga infrastruktursystem och för att Baselkommittén skulle kunna ta itu med vissa specifika frågor beträffande reglerna. Arbetet omfattar en översyn av kalibreringarna av metoderna för standardiserade och interna modeller för att säkerställa överensstämmelse med Baselkommitténs ursprungliga förväntningar. När denna översyn har avslutats och innan en konsekvensbedömning genomförs för att utvärdera vilka effekter de därav följande revideringarna av FRTB-ramen får för instituten i unionen, bör samtliga institut i unionen som omfattas av FRTB-ramen börja rapportera de beräkningar som grundar sig på den reviderade schablonmetoden. I detta syfte, och för att göra beräkningarna för rapporteringskraven fullt operativa i linje med den internationella utvecklingen, bör befogenheten att anta en akt i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Kommissionen bör anta den delegerade akten senast den 31 december 2019. Instituten bör börja rapportera denna beräkning senast ett år efter antagandet av den delegerade akten. Dessutom bör de institut som får tillstånd att i rapporteringssyfte använda FRTB-ramens reviderade metod för interna modeller även rapportera beräkningen enligt metoden för interna modeller tre år efter dess fullständiga genomförande.

(41) Införandet av rapporteringskrav för FRTB-metoderna bör betraktas som ett första steg mot ett fullständigt genomförande av FRTB-ramen i unionen. Med hänsyn till de slutliga revideringar av FRTB-ramen som utförs av Baselkommittén och följdverkningarna av dessa revideringar för institut i unionen och för de FRTB-metoder som med avseende på rapporteringskrav redan anges i denna förordning, bör kommissionen, i förekommande fall, förelägga Europaparlamentet och rådet ett lagstiftningsförslag senast den 30 juni 2020 om hur FRTB-ramen bör genomföras i unionen för att fastställa kapitalbaskraven för marknadsrisk.

(42) En proportionerlig behandling av marknadsrisk bör även tillämpas på institut med begränsad verksamhet i handelslagret, så att fler institut med mindre handelsverksamhet kan tillämpa kreditriskreglerna för positioner i bankboken på det sätt som anges i en reviderad version av undantaget för mindre verksamhet i handelslagret. Proportionalitetsprincipen bör också beaktas när kommissionen gör en ny bedömning av hur institut med medelstor verksamhet i handelslagret bör beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk. Särskilt bör kalibreringen av kapitalbaskraven för marknadsrisk för institut med medelstor verksamhet i handelslagret ses över mot bakgrund av utvecklingen på internationell nivå. Under tiden bör institut med medelstor verksamhet i handelslagret samt institut med mindre verksamhet i handelslagret undantas från rapporteringskraven enligt FRTB.

(43) Regelverket för stora exponeringar bör förstärkas för att förbättra institutens förmåga att absorbera förluster och bättre uppfylla internationella standarder. Kapital av högre kvalitet bör därför användas som kapitalbas vid beräkning av gränsen för stora exponeringar, och exponeringar mot kreditderivat bör beräknas i enlighet med schablonmetoden för motpartskreditrisk. Gränsen för exponeringar som globala systemviktiga institut (G-SII) får ha gentemot andra globala systemviktiga institut bör dessutom sänkas för att minska de systemrisker som är förknippade med kopplingarna mellan stora institut och de följder ett globalt systemviktigt instituts fallissemang kan få för den finansiella stabiliteten.

(44) Likviditetstäckningskvoten säkerställer att instituten kommer att kunna stå emot allvarlig stress på kort sikt men säkerställer inte att dessa institut har en stabil finansieringsstruktur på längre sikt. Det har därför blivit uppenbart att ett detaljerat bindande krav på stabil finansiering som ska uppfyllas fortlöpande bör utformas på unionsnivå för att förhindra alltför stora löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder och ett alltför starkt beroende av kortfristig marknadsfinansiering.

(45) Regler bör därför antas som är förenliga med Baselkommitténs standard för stabil finansiering i syfte att definiera ett krav på stabil finansiering som utgörs av kvoten mellan den stabila finansiering som är tillgänglig för ett institut och dess behov av stabil finansiering över en ettårsperiod. Detta bindande krav bör kallas för kravet på stabil nettofinansieringskvot (NSFR). Tillgänglig stabil finansiering bör beräknas genom att institutets skulder och kapitalbas multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till hur säkra de är som finansieringskällor över

den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv. Behovet av stabil finansiering bör beräknas genom att institutets tillgångar och exponeringar utanför balansräkningen multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till deras likviditetsegenskaper och återstående löptid med den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.

(46) Den stabila nettofinansieringskvoten bör uttryckas i procent och vara lägst 100 %, vilket visar att ett institut har tillräcklig stabil finansiering för att i ett ettårsperspektiv täcka sina finansieringsbehov under båda normala och stressade förhållanden. Skulle den stabila nettofinansieringskvoten sjunka under 100-procentsgränsen bör institutet uppfylla de särskilda krav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 för att utan dröjsmål återställa sin stabila nettofinansieringskvot till miniminivån. Om kravet på stabil nettofinansieringskvot inte uppfylls bör tillämpningen av tillsynsåtgärder inte ske automatiskt. Behöriga myndigheter bör i stället bedöma orsakerna till att NSFR-kravet inte är uppfyllt innan de beslutar om eventuella tillsynsåtgärder.

(47) I enlighet med EBA:s rekommendationer i rapporten av den 15 december 2015 om kraven på stabil nettofinansiering enligt artikel 510 i förordning (EU) nr 575/2013, bör reglerna för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ligga nära Baselkommitténs standarder, inbegripet dessa standarders utveckling när det gäller behandlingen av derivattransaktioner. Vikten av att ta hänsyn till vissa europeiska särdrag för att säkerställa att NSFR-kravet inte hindrar finansieringen av den europeiska reala ekonomin gör det emellertid motiverat att vid fastställandet av det europeiska NSFR-kravet göra vissa justeringar av den stabila nettofinansieringskvot som utarbetats av Baselkommittén. Sådana justeringar av hänsyn till det europeiska sammanhanget rekommenderas av EBA och handlar främst om den särskilda behandlingen av pass through-modeller i allmänhet och emission av säkerställda obligationer i synnerhet, handelsfinansieringsverksamhet, centraliserat reglerat sparande, garanterade bostadslån, kreditföreningar, centrala motparter och värdepapperscentraler som inte genomför någon betydande löptidstransformering. Den särskilda behandling som föreslås motsvarar i stort sett förmånsbehandlingen av dessa aktiviteter i den europeiska likviditetstäckningskvoten jämfört med den likviditetstäckningskvot som utarbetats av Baselkommittén. Eftersom den stabila nettofinansieringskvoten utgör ett komplement till likviditetstäckningskvoten bör dessa två kvoter överensstämma i fråga om definition och kalibrering. Detta gäller särskilt de faktorer avseende behovet av stabil finansiering som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar i likviditetstäckningskvoten vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten, som bör ta hänsyn till definitioner och nedsättningar i den europeiska likviditetstäckningskvoten, oberoende av uppfyllandet av de allmänna och operativa krav som fastställts för beräkningen av likviditetstäckningskvoten, men som inte är lämpliga med tanke på ettårsperspektivet i beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten.

(48) Utöver hänsynen till europeiska särdrag kan behandlingen av derivattransaktioner i den stabila nettofinansieringskvot som Baselkommittén utarbetat ha en betydande inverkan på institutens derivatverksamhet och följaktligen även på de europeiska finansmarknaderna och slutanvändarnas möjligheter att göra vissa transaktioner. Införandet av det NSFR-krav som Baselkommittén utarbetat kan i olämplig och oproportionerlig grad påverka derivattransaktioner och vissa sammankopplade transaktioner, inbegripet clearingverksamhet, om det sker utan omfattande kvantitativa konsekvensbedömningar och offentligt samråd. Det tillkommande kravet att 5–20 % i stabil finansiering ska hållas mot bruttoderivatskulder betraktas allmänt som ett grovt mått när det gäller att täcka in de tillkommande finansieringsrisker som följer av en potentiell ökning av derivatskulderna över en ettårsperiod och håller på att ses över på Baselkommitténivå. Detta krav, som införts på en 5 %-nivå i enlighet med den rätt som Baselkommittén gett till jurisdiktionerna att besluta om att sänka den krävda faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för bruttoderivatskulder, kan då justeras för att ta hänsyn till utvecklingen på Baselkommitténivå och för att undvika sådana möjliga oavsedda konsekvenser som störningar av de europeiska finansmarknadernas funktion och tillhandahållandet av risksäkringsverktyg för institut och slutanvändare, däribland företag, i syfte att säkerställa deras finansiering som ett av kapitalmarknadsunionens mål.

(49) Syftet med Baselkommitténs asymmetriska behandling av kortfristig finansiering, t.ex. repor (vilka inte anses bidra med stabil finansiering) och kortfristig utlåning, t.ex. omvända repor (visst behov av stabil finansiering – 10 % om säkerhet ställs i form av högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 såsom de definieras i likviditetstäckningskvoten och 15 % för övriga transaktioner) med finansiella kunder, är att motverka alltför omfattande kopplingar avseende kortfristig upplåning mellan finansiella kunder, eftersom sådana kopplingar gör det svårare att försätta ett visst institut i resolution utan riskspridning till det övriga finansiella systemet i händelse av fallissemang. Kalibreringen av denna asymmetri är överdrivet försiktig och kan påverka likviditeten hos värdepapper som vanligtvis används som säkerhet i kortfristiga transaktioner, i synnerhet statsobligationer, eftersom instituten förmodligen kommer att minska sin verksamhet på repomarknaderna. Den kan även undergräva marknadsgarantverksamheten, eftersom repomarknaderna underlättar hanteringen av nödvändig inventering, och därmed motverkar målen med kapitalmarknadsunionen. För att ge instituten tillräckligt mycket tid för att successivt anpassa sig till denna försiktiga kalibrering bör en övergångsperiod införas, under vilken faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering kan sänkas tillfälligt. Storleken på den tillfälliga sänkningen av faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering bör bero på typen av transaktioner och på typen av säkerhet som används i de transaktionerna.

(50) Förutom den tillfälliga ändringen av kalibreringen av Baselkommitténs faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på kortfristiga omvända repor med finansiella kunder som har statsobligationer som säkerhet har det visat sig krävas vissa andra justeringar för att säkerställa att införandet av kravet på stabil nettofinansieringskvot inte hämmar likviditeten på statsobligationsmarknaderna. Baselkommitténs faktor på 5 % för beräkning av kravet på stabil finansiering, som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1, inbegripet statsobligationer, innebär att instituten skulle behöva ha denna procentuella andel långfristig finansiering utan säkerhet oavsett hur länge de räknar med att hålla sådana statsobligationer. Detta kan potentiellt skapa ytterligare incitament för institut att placera likviditet hos centralbanker i stället för att agera som primary dealer och tillföra likviditet till statsobligationsmarknaderna. Den är dessutom inte förenlig med likviditetstäckningskvoten, där dessa tillgångars fullständiga likviditet är medräknad även under perioder av allvarlig likviditetsstress (0 % nedsättning). Faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, bör därför sänkas från 5 % till 0 %.

(51) Alla högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, som ställs som variationsmarginaler i derivatkontrakt bör dessutom kvittas mot derivattillgångar, medan den NSFR som tagits fram av Baselkommittén endast godtar kontanter som respekterar bruttosoliditetsreglernas villkor för kvittning av derivattillgångar. Denna utökade omfattning av tillgångar som ställs som variationsmarginaler kommer att bidra till likviditeten på statsobligationsmarknaderna och till undvikande av bestraffning av slutanvändare som håller stora volymer statsobligationer men inte mycket kontanter (t.ex. pensionsfonder) och förhindrar ytterligare spänningar när det gäller efterfrågan på kontanter på repomarknaderna.

(52) NSFR-kravet bör tillämpas på institut både individuellt och på gruppnivå, såvida inte behöriga myndigheter beviljar undantag från tillämpning av NSFR-kravet i enskilda fall. Om undantag från tillämpningen av NSFR-kravet inte har beviljats individuellt bör transaktioner mellan två institut som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem i princip vara föremål för symmetriska faktorer avseende tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering för att undvika förlust av finansiering på den inre marknaden och för att inte försvåra en effektiv likviditetsförvaltning i europeiska grupper med central likviditetsförvaltning. En sådan symmetrisk förmånsbehandling bör endast tillåtas för gruppinterna transaktioner om alla nödvändiga skyddsåtgärder finns på plats, på grundval av ytterligare kriterier för gränsöverskridande transaktioner och bara med de berörda behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, eftersom det inte kan förutsättas att institut som har svårt att uppfylla sina betalningsskyldigheter alltid kommer att få finansiellt stöd från andra företag som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem.

(53) Små och icke-komplexa institut bör ges möjlighet att använda en förenklad version av NSFR-kravet. En förenklad och mindre detaljerad version av detta NSFR-krav bör innebära att ett begränsat antal uppgifter samlas in, vilket gör att beräkningen för dessa institut i enlighet med proportionalitetsprincipen blir mindre komplicerad, samtidigt som det säkerställs att dessa institut fortfarande upprätthåller en tillräckligt stabil finansieringsfaktor, genom en kalibrering som bör vara minst lika försiktig som för det fullständiga NSFR-kravet. Behöriga myndigheter bör dock kunna begära av små och icke-komplexa institut att de tillämpar det fullständiga NSFR-kravet i stället för den förenklade versionen.

(54) Konsolideringen av dotterföretag i tredjeländer bör ta vederbörlig hänsyn till de krav på stabil finansiering som tillämpas i dessa länder. Konsolideringsreglerna i unionen bör följaktligen inte införa en mer gynnsam behandling för tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering i dotterföretag i tredjeländer än behandlingen enligt dessa tredjeländers nationella rätt.

(55) Instituten bör vara skyldiga att till sina behöriga myndigheter rapportera det bindande, detaljerade NSFR-kravet i rapporteringsvalutan för alla poster och separat för poster uttryckt i varje väsentlig valuta för att säkerställa en lämplig kontroll av möjliga valutaobalanser. NSFR-kravet bör inte innebära att instituten underkastas dubbla rapporteringskrav eller rapporteringskrav som inte överensstämmer med gällande regler, och instituten bör få tillräckligt med tid på sig för att förbereda sig för införandet av nya rapporteringskrav.

(56) Eftersom en grundläggande förutsättning för ett sunt banksystem är att marknaden får användbar och jämförbar information om institutens gemensamma viktiga riskmått är det nödvändigt att minska informationsasymmetrin så mycket som möjligt och göra det lättare att jämföra kreditinstitutens riskprofiler inom och mellan jurisdiktioner. I januari 2015 offentliggjorde Baselkommittén reviderade krav på offentliggörande av information i pelare 3 som ska förbättra jämförbarheten, kvaliteten och enhetligheten i den regulatoriska information som instituten måste lämna till marknaden. Nuvarande krav på offentliggörande av information bör därför ändras för genomförandet av dessa nya internationella standarder.

(57) I kommissionens remissförfarande om EU:s regelverk för finansiella tjänster visade svaren att de nuvarande kraven på offentliggörande av information ansågs vara oproportionerliga och betungande för mindre institut. Utan att det påverkar ytterligare anpassning av kraven på offentliggörande av information till internationella standarder bör små och icke-komplexa institut inte behöva offentliggöra lika detaljerad information och inte lika ofta som deras större motsvarigheter, vilket skulle minska den administrativa bördan för dem.

(58) Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. De krav på offentliggörande av ersättning som anges i denna förordning bör vara förenliga med målet för ersättningsreglerna, nämligen att inrätta och upprätthålla en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som stämmer överens med en effektiv riskhantering för personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutens riskprofil. Institut som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.

(59) Små och medelstora företag utgör en av stöttepelarna i unionens ekonomi eftersom de spelar en viktig roll när det gäller att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Eftersom små och medelstora företag medför en lägre systemrisk än större företag bör kapitalkraven för små och medelstora företags exponeringar vara lägre än för stora företag för att säkerställa en optimal bankfinansiering av små och medelstora företag. För närvarande omfattas små och medelstora företags exponeringar upp till 1,5 miljoner EUR av en reducering av det riskvägda exponeringsbeloppet med 23,81 %. Eftersom gränsen på 1,5 miljoner EUR när det gäller små och medelstora företags exponeringar inte är knuten till en ökad risk för företaget bör sänkningen av kapitalkraven utvidgas till att omfatta små och medelstora företags exponeringar upp till 2,5 miljoner EUR och för den del av en sådan exponering som överstiger 2,5 miljoner EUR bör kapitalkraven minskas med 15 %.

(60) Infrastrukturinvesteringar är avgörande för att stärka Europas konkurrensförmåga och stimulera skapandet av arbetstillfällen. Den ekonomiska återhämtningen och framtida tillväxt i unionen är i hög grad beroende av tillgången till kapital för strategiska infrastrukturinvesteringar av europeisk betydelse, i synnerhet investeringar i bredbands- och energinät samt i transportinfrastruktur, inbegripet infrastruktur för elektromobilitet, framför allt i industricentrum, utbildning, forskning och innovation samt förnybar energi och energieffektivitet. Syftet med investeringsplanen för Europa är att stimulera ytterligare finansiering av bärkraftiga infrastrukturprojekt, bland annat genom mobilisering av flera privata finansieringskällor. För flera potentiella investerare är det största problemet den upplevda bristen på bärkraftiga projekt och, på grund av projektens inneboende komplexitet, den begränsade möjligheten att göra lämpliga riskbedömningar.

(61) För att uppmuntra privata och offentliga investeringar i infrastrukturprojekt är det nödvändigt att skapa en regelmiljö som gynnar infrastrukturprojekt av hög kvalitet och minskar risken för investerare. Framför allt bör kapitalbaskraven för exponeringar mot infrastrukturprojekt sänkas, förutsatt att projekten uppfyller ett antal kriterier som minskar deras riskprofil och gör kassaflödet mer förutsägbart. Kommissionen bör se över bestämmelsen om infrastrukturprojekt av hög kvalitet för att bedöma dess inverkan på volymen av infrastrukturinvesteringar som görs av institut och investeringarnas kvalitet i ljuset av unionens mål att övergå till en koldioxidsnål och klimattålig kretsloppsekonomi, och dess lämplighet ur ett tillsynsperspektiv. Kommissionen bör även överväga om tillämpningsområdet för dessa bestämmelser bör utvidgas till att även omfatta företags infrastrukturinvesteringar.

(62) I enlighet med rekommendationerna från EBA, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([11]) och Europeiska centralbanken, bör centrala motparter på grund av sin särskilda affärsmodell undantas från bruttosoliditetskravet eftersom de måste erhålla en banklicens bara för att kunna beviljas tillgång till centralbankstjänster över natten och för att kunna fullgöra sina roller som centrala resurser för att uppnå viktiga politiska och regleringsmässiga mål inom finanssektorn.

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(63) Exponeringar av värdepapperscentraler som är auktoriserade som kreditinstitut och exponeringar av kreditinstitut som utsetts i enlighet med artikel 54.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ([12]), såsom likviditetssaldo som härrör från tillhandahållande av balanskonton till och mottagande av insättningar från deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem och innehavare av värdepapperskonton, bör dessutom undantas från det totala exponeringsmåttet då de inte medför någon risk för alltför låg bruttosoliditet eftersom det likviditetssaldot endast används för att avveckla transaktioner i värdepappersavvecklingssystem.

(64) Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas enligt direktiv 2013/36/EU utgör ett kapitalmål som återspeglar tillsynsmässiga förväntningar bör de varken vara föremål för obligatoriskt utlämnande av uppgifter eller för förbud mot utlämnande av uppgifter av behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller det direktivet.

(65) För att säkerställa en lämplig definition av vissa särskilda tekniska bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och för att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att ändra förteckningen över produkter eller tjänster vars tillgångar och skulder kan anses vara beroende av varandra, när det gäller att ändra förteckningen över multilaterala utvecklingsbanker, när det gäller att ändra kraven på rapportering av marknadsrisk, och när det gäller att specificera ytterligare likviditetskrav. Innan dessa akter antas är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([13]). I synnerhet bör rådet och Europaparlamentet, för att likvärdig delaktighet i utarbetandet av delegerade akter ska säkerställas, erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som utarbetar delegerade akter.

(66) En enhetlig harmonisering av kraven i förordning (EU) nr 575/2013 bör säkerställas genom tekniska standarder. Då EBA är ett organ som har mycket specialiserad sakkunskap bör myndigheten få i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska beslut. Tekniska standarder för tillsyn bör tas fram för konsoliderad tillsyn, kapitalbas, TLAC, hantering av exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom, aktieinvesteringar i fonder, beräkning av förlust vid fallissemang enligt internmetoden för kreditrisk, marknadsrisk, stora exponeringar och likviditet. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder och krav kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till institutens och deras verksamheters karaktär, storlek och komplexitet.

(67) För att göra det lättare att jämföra den information som offentliggörs bör EBA få i uppdrag att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för fastställande av standardiserade mallar för offentliggörande av information som omfattar alla väsentliga krav på offentliggörande i förordning (EU) nr 575/2013. Vid utarbetandet av dessa standarder bör EBA ta hänsyn till institutens storlek och komplexitet, liksom till typen av risk och risknivån i deras verksamhet. EBA bör rapportera om hur proportionaliteten i unionens samlade regler om tillsynsrapportering kan förbättras i fråga om tillämpningsområde, detaljnivå och frekvens och åtminstone ge konkreta rekommendationer om hur de genomsnittliga efterlevnadskostnaderna för små institut skulle kunna minskas med helst 20 % eller mer men minst 10 % genom lämplig förenkling av kraven. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som ska medfölja den rapporten. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(68) För att göra det lättare för instituten att följa reglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, samt de tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antas för att genomföra dessa regler, bör EBA utveckla ett it-verktyg som kan vägleda instituten när det gäller relevanta bestämmelser, standarder, riktlinjer och mallar utifrån deras storlek och affärsmodell.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

([13]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(69) Utöver rapporten om möjliga kostnadsminskningar bör EBA senast den 28 juni 2020 – i samarbete med alla relevanta myndigheter, det vill säga de myndigheter som ansvarar för tillsyn, resolution och insättningsgarantisystem och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS) – utarbeta en genomförbarhetsrapport om utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för insamling av statistiska data och data om resolution och tillsyn. Denna rapport bör beakta ECBS tidigare arbete om integrerad datainsamling och innehålla en kostnadsnyttoanalys av upprättandet av en central datainsamlingspunkt för ett integrerat rapporteringssystem när det gäller statistiska data och tillsynsdata för alla institut som är belägna i unionen. Ett sådant system bör bland annat använda enhetliga definitioner och standarder för de data som ska samlas in och garantera ett tillförlitligt och permanent informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och därvid säkerställa sträng sekretess för de data som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet. Målet är att genom en sådan centralisering och harmonisering av det europeiska rapporteringslandskapet förhindra att liknande eller samma data efterfrågas upprepade gånger av olika myndigheter och därmed avsevärt minska den administrativa och finansiella bördan både för de behöriga myndigheterna och för instituten. Kommissionen bör vid behov, och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.

(70) De berörda behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika alla former av överlappande eller icke samstämmigt utövande av de makrotillsynsbefogenheter som anges i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida de åtgärder som vidtas enligt artiklarna 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013 överlappar eller inte är samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

(71) Med tanke på de ändringar som fastställs i denna förordning av behandlingen av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter, närmare bestämt institutens bidrag till kvalificerade centrala motparters obeståndsfonder, bör motsvarande ändring även göras av relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 ([14]) som infördes i den förordningen genom förordning (EU) nr 575/2013 och som närmare fastställde beräkningen av det hypotetiska kapital hos centrala motparter som instituten därefter använder för att beräkna sina kapitalbaskrav.

(72) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går [denna förordning/detta direktiv/beslut] inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(73) För att tillåta ordnad avyttring av försäkringsinnehav som inte är föremål för extra tillsyn bör en ändrad version av övergångsbestämmelserna i förhållande till undantag från avdrag för andelar i försäkringsbolag tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2019.

(74) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 1*

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av direktiv 2013/36/EU ska uppfylla med avseende på följande punkter:

a) Kapitalbaskrav rörande fullkomligt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk, avvecklingsrisk och bruttosoliditet.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

b) Krav på begränsning av stora exponeringar.

c) Likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.

d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c.

e) Krav på offentliggörande.

I denna förordning fastställs enhetliga regler för kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av globala systemviktiga institut eller väsentliga dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla.

Denna förordning reglerar inte de offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut som anges i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

1. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv 2013/36/EU och i denna förordning.

2. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska resolutionsmyndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) och i denna förordning.

3. För att säkerställa att kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder efterlevs ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna samarbeta.

4. För att säkerställa efterlevnad inom deras respektive behörighetsområden ska den gemensamma resolutionsnämnd som inrättades genom artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (**) och Europeiska centralbanken, när det gäller frågor som rör de uppgifter som den ges genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (***), säkerställa det regelbundna och tillförlitliga utbytet av relevanta uppgifter.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63)."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led 7 ska ersättas med följande:

"7. *företag för kollektiva investeringar* eller *fond*: ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*) eller en alternativ investeringsfond (AIF) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)."

ii) Led 20 ska ersättas med följande:

"20. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag enbart eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag; finansiella instituts dotterföretag är huvudsakligen institut eller finansiella institut om åtminstone ett av dem är ett institut och mer än 50 % av det finansiella institutets egna kapital, konsoliderade tillgångar, inkomster, personal eller någon annan indikator som bedöms vara relevant av den myndighet som är behörig har anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut."

iii) Led 26 ska ersättas med följande:

"26. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat industriellt holdingföretag men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) och kapitalförvaltningsbolag, men däremot inte försäkringsholdingföretag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

iv) Led 28 ska ersättas med följande:

"28. *moderinstitut i en medlemsstat*: ett institut i en medlemsstat som har ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett institut, finansiellt institut eller anknutet företag, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat."

v) Följande led ska införas:

"29a. *modervärdepappersföretag i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett värdepappersföretag.

29b. *modervärdepappersföretag inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett värdepappersföretag.

29c. *moderkreditinstitut i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett kreditinstitut.

29d. *moderkreditinstitut inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett kreditinstitut."

vi) I punkt 39 ska följande stycke läggas till:

"Två eller flera fysiska eller juridiska personer som på grund av sin direkta exponering mot samma centrala motpart i samband med clearingverksamhet uppfyller villkoren i led a eller b anses inte utgöra en grupp av kunder med inbördes anknytning."

vii) Led 41 ska ersättas med följande:

"41. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU."

viii) I led 71 ska inledningsfrasen i led b ersättas med följande:

"b) vid tillämpning av artikel 97, summan av".

ix) Led 72 a ska ersättas med följande:

"a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

x) Led 86 ska ersättas med följande:

"86. *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel i enlighet med artikel 104."

xi) Led 91 ska ersättas med följande:

"91. *handelsexponering*: nuvarande exponering, inbegripet en variationsmarginal som ska ställas till en clearingmedlem men som denne ännu inte mottagit, och en clearingmedlems eller kunds potentiella framtida exponering mot en central motpart till följd av sådana kontrakt och transaktioner som anges i artikel 301.1 a, b och c, samt initial marginalsäkerhet."

xii) Led 96 ska ersättas med följande:

"96. *intern säkring*: en position som i väsentlig grad täcker komponentriskdelen mellan en position i ett handelslager och en eller flera positioner utanför handelslagret eller mellan två handlarbord."

xiii) Led 127 a ska ersättas med följande:

"a) Instituten omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 eller är varaktigt knutna till ett nätverk i ett centralt organ."

xiv) Led 128 ska ersättas med följande:

"128. *utdelningsbara medel*: vinsten vid slutet av föregående räkenskapsår plus balanserad vinst och reserver som får användas för det ändamålet före utdelning till innehavare av kapitalbasinstrument minus balanserad förlust, vinst som inte är utdelningsbar enligt unionsrätten, nationell rätt eller institutets bolagsordning och summor som placerats i icke utdelningsbara reserver i enlighet med nationell rätt eller institutets stadgar, i samtliga fall med hänsyn till den specifika kategori av kapitalbasinstrument som unionsrätten, den nationella rätten eller institutets bolagsordning eller stadgar avser. Sådana vinster, förluster och reserver ska fastställas på grundval av institutets enskilda redovisning och inte på grundval av den sammanställda redovisningen."

xv) Följande led ska läggas till:

"130. *resolutionsmyndighet*: en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1 led 18 i direktiv 2014/59/EU.

131. *resolutionsenhet*: en resolutionsenhet enligt definitionen i artikel 2.1 led 83a i direktiv 2014/59/EU.

132. *resolutionsgrupp*: en resolutionsgrupp enligt definitionen i artikel 2.1 led 83b i direktiv 2014/59/EU.

133. *globalt systemviktigt institut* eller *G-SII*: ett globalt systemviktigt institut fastställt i enlighet med artikel 131.1 och 131.2 i direktiv 2013/36/EU.

134. *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktig bankgrupp eller bank som inte är ett globalt systemviktigt institut och som anges i den förteckning över globala systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av FSB.

135. *större dotterföretag*: ett dotterföretag som på individuell nivå eller gruppnivå uppfyller något av följande villkor:

a) Dotterföretaget innehar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade riskvägda tillgångar.

b) Dotterföretaget genererar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets totala rörelseintäkter.

c) Dotterföretagets totala exponeringsmått, som avses i artikel 429.4 i denna förordning, utgör mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade totala exponeringsmått.

Vid bestämning av det större dotterföretaget ska, i de fall där artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig, de två intermediära moderföretagen inom EU räknas som ett enda dotterföretag på grundval av deras konsoliderade situation.

136. *G-SII-enhet*: en juridisk person som är ett globalt systemviktigt institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU.

137. *skuldnedskrivningsverktyg*: ett skuldnedskrivningsverktyg enligt definitionen i artikel 2.1 led 57 i direktiv 2014/59/EU.

138. *grupp*: en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*).

139. *transaktion för värdepappersfinansiering*: repa, värdepappers- eller råvarulån eller marginalutlåningstransaktion.

140. *initial marginalsäkerhet*: varje säkerhet, med undantag för variationsmarginaler, som mottas av eller ställs till ett företag för att täcka en transaktions eller en transaktionsportföljs nuvarande och potentiella framtida exponering under den period som krävs för att avveckla dessa transaktioner, eller återsäkra deras marknadsrisk, när motparten i transaktionen eller transaktionsportföljen har fallerat.

141. *marknadsrisk*: risken för förluster till följd av marknadsprisrörelser, inbegripet till följd av valutakursrörelser eller råvaruprisrörelser.

142. *valutarisk*: risken för förluster till följd av växelkursrörelser.

143. *råvarurisk*: risken för förluster till följd av råvaruprisrörelser.

144. *handlarbord*: en tydligt fastställd grupp av handlare som institutet har inrättat för att gemensamt förvalta en portfölj av handelslagerpositioner i enlighet med en väldefinierad och sammanhållen affärsstrategi och som agerar inom ramen för samma riskhanteringsstruktur.

145. *litet och icke-komplext institut*: ett institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:

a) Det är inte ett stort institut:

b) Det totala värdet av dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på konsoliderad nivå i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU har under de fyra år som föregår den aktuella årliga rapporteringsperioden i genomsnitt varit lika med eller mindre än tröskelvärdet 5 miljarder EUR. Medlemsstaterna får sänka det tröskelvärdet.

c) Det omfattas inte av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolution i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

d) Dess handelslagerverksamhet är att betrakta som liten i enlighet med artikel 94.1.

e) Det totala värdet av dess derivatpositioner som innehas i avsikt att bedriva handel är inte högre än 2 % av de totala tillgångarna i och utanför balansräkningen, och det totala värdet av derivatpositioner är inte högre än 5 %, varvid båda värdena beräknas i enlighet med artikel 273a.3.

f) Över 75 % av både institutets totala tillgångar och skulder på gruppnivå, i båda fallen exklusive exponeringar inom gruppen, är kopplade till verksamheter där motparterna är belägna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

g) Institutet använder inte internmodeller för att uppfylla tillsynskraven i enlighet med denna förordning utom för dotterbolag som använder interna modeller utvecklade på gruppnivå, förutsatt att gruppen omfattas av de krav på offentliggörande som fastställs i artikel 433a eller artikel 433c på gruppnivå.

h) Institutet har inte invänt mot en klassificering som ett litet och icke-komplext institut till den behöriga myndigheten.

i) Den behöriga myndigheten har inte beslutat att institutet på grundval av en analys av dess storlek, sammankopplingar, komplexitet eller riskprofil inte kan betraktas som ett litet och icke-komplext institut.

146. *stort institut*: ett institut som uppfyller något av följande villkor:

a) Det är ett globalt systemviktigt institut.

b) Det har identifierats som annat systemviktigt institut i enlighet med artikel 131.1 och 131.3 i direktiv 2013/36/EU.

c) Det hör till de tre största instituten i den medlemsstat där det är etablerat, räknat i sammanlagt värde på tillgångarna.

d) Det sammanlagda värdet på dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på grundval av den konsoliderade situationen i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU är lika med eller större än 30 miljarder EUR.

147. *stort dotterföretag*: ett dotterföretag som definieras som stort institut.

148. *ej börsnoterat institut*: ett institut som inte har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

149. *redovisning*: vid tillämpningen av del åtta en redovisning i samma betydelse som i artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger under vilka omständigheter villkoren i punkt 1 led 39 är uppfyllda.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Instituten ska uppfylla kraven i delarna två, tre, fyra, sju, sju a och åtta i denna förordning och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på individuell nivå, med undantag för artikel 430.1 d i den här förordningen.”

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bara institut som fastställts vara resolutionsenheter, som även är globala systemviktiga institut eller som tillhör ett globalt systemviktigt institut och som inte har några dotterföretag uppfylla kravet i artikel 92a på individuell nivå.

Större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla kraven i artikel 92b på individuell nivå om de uppfyller samtliga nedanstående villkor:

a) De utgör inte resolutionsenheter.

b) De har inga dotterföretag.

c) De är inte dotterföretag till moderinstitut inom EU."

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. Inget institut som antingen är ett moderföretag eller ett dotterföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att uppfylla kraven i del åtta på individuell nivå.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska de institut som avses i punkt 1a i den här artikeln uppfylla artikel 437a och led h i artikel 447 på individuell nivå."

4. Kreditinstitut och värdepappersföretag som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på individuell nivå.

Följande institut ska inte vara skyldiga att uppfylla artikel 413.1 och de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet som fastställs i del sju A i denna förordning:

a) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.

b) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*), förutsatt att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.

c) Institut som inte har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, förutsatt

i) att deras verksamhet är begränsad till att erbjuda banktjänster, som förtecknas i leden a–e i avsnitt C i bilagan till den förordningen, till värdepapperscentraler som har auktoriserats i enlighet med artikel 16 i samma förordning, och

ii) att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.

I avvaktan på kommissionens rapport i enlighet med artikel 508.3 får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d med beaktande av arten och omfattningen av deras verksamhet och deras komplexitetsgrad.

5. Värdepappersföretag som avses i artiklarna 95.1 och 96.1 i denna förordning, institut för vilka behöriga myndigheter begärt undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3 i denna förordning och institut som också auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inte vara skyldiga att uppfylla kraven i del sju och de därtill hörande rapporteringskraven på bruttosoliditetsgrad som fastställs i del sju A i denna förordning på individuell nivå.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EGT L 257 28.8.2014, s. 1)."

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 b ska ändras på följande sätt:

”b) På gruppnivå ansvarar moderinstitutet, och på undergruppsnivå dotterinstitutet, fortlöpande för övervakningen av och tillsynen över likviditetspositionerna, och de finansieringspositioner för vilka undantag beviljats för det krav på stabila nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV, hos alla institut i gruppen eller undergruppen som omfattas av undantaget och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå och stabil finansiering i de fall där undantag beviljats från det krav på stabil nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV för alla dessa institut.”

b) I punkt 3 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägande när det gäller de nödvändiga likvida tillgångarna inom den enskilda likviditetsundergruppen, där undantag beviljats från kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, och fördelningen av belopp och lokaliseringen av tillgänglig stabil finansiering inom den enskilda likviditetsundergrupp för vilken undantag beviljats för NSFR-kravet som fastställs i del sex avdelning IV.

c) Fastställandet av de minimibelopp av likvida tillgångar som måste innehas av institut som ska undantas från tillämpningen av kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och fastställandet av de minimibelopp för tillgänglig stabil finansiering som ska innehas av de institut för vilka undantag beviljas från tillämpning av det NSFR-krav som fastställs i del sex avdelning IV i denna förordning.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”6. När, i enlighet med den här artikeln, en behörig myndighet helt eller delvis beviljar undantag från tillämpningen av del sex för en institution, får den även bevilja undantag från tillämpningen av de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet enligt artikel 430.1 d för den institutionen.”

5. Artikel 10.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna får, i enlighet med nationell rätt, helt eller delvis bevilja undantag från kraven i delarna två till åtta i denna förordning och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 för ett eller flera kreditinstitut i samma medlemsstat som permanent understöllts ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:”.

6. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som fastställs i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två, tre, fyra, sju och sju A på grundval av institutens konsoliderade situation, med undantag för artikel 430.1 d. Moderföretag och dotterföretag till dessa som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. De ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer korrekt konsolidering.

2. För att säkerställa att kraven i denna förordning tillämpas på gruppnivå ska termerna *institut*, *moderinstitut i en medlemsstat*, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag*, beroende på vad som är fallet, även avse

a) ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts i enlighet med artikel 21a i direktiv 2013/36/EU,

b) ett utsett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag om ett sådant moderföretag inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU,

c) ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut som utsetts i enlighet medartikel 21a.6 d i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led b) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situation för det finansiella moderholdingföretaget eller det blandade finansiella moderholdingföretaget som inte måste godkännas i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led c) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situationen för dess finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag."

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkt ska införas:

"3a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska endast moderinstitut som fastställts vara resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU uppfylla kraven i artikel 92a i denna förordning på gruppnivå, i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning.

Bara moderföretag inom EU som är större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU och som inte är resolutionsenheter ska uppfylla kraven i artikel 92b i denna förordning på gruppnivå i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning. Om artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig ska de två mellanvarande moderföretag inom EU som gemensamt identifierats som ett större dotterföretag var för sig uppfylla artikel 92b i denna förordning på grundval av sin konsoliderade situation."

d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU. I avvaktan på den rapport från kommissionen som avses i artikel 508.2 i denna förordning, och om gruppen endast består av värdepappersföretag, får behöriga myndigheter undanta moderinstitutet hemmahörande i EU från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på gruppnivå, med hänsyn till dess verksamhets karaktär, storlek och komplexitet.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp, uppfylla kraven i del sex och i artikel 430.1 d på gruppnivå eller på likviditetsundergruppens undergruppsnivå.

5. Om artikel 10 i den här förordningen tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del två till åtta i den här förordningen och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på grundval av den konsoliderade situationen i den helhet som utgörs av det centrala organet tillsammans med dess underställda institut.

6. Utöver de krav som fastställs i punkt 1–5 i den här artikeln, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, får de behöriga myndigheterna, om det är motiverat av tillsynsskäl på grund av omständigheterna kring risken eller institutets kapitalstruktur, eller om medlemsstaterna antar nationell rätt som kräver en strukturell uppdelning av verksamheterna inom en bankgrupp, kräva att ett institut fullgör de skyldigheter som föreskrivs i del två– åtta i denna förordning samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU på undergruppsnivå.

Tillämpning av den metod som avses i första stycket ska inte påverka en effektiv tillsyn på gruppnivå och får inte medföra oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och den får inte heller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens funktion."

7. Artikel 12 ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 12a*

Gruppbaserad beräkning för globala systemviktiga institut med flera resolutionsenheter

Om minst två globala systemviktiga institutsenheter som tillhör samma globala systemviktiga institut är resolutionsenheter ska moderinstitutet inom EU för detta globala systemviktiga institut beräkna den kapitalbas och de kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning. Beräkningen ska göras på grundval av den konsoliderade ställningen för moderinstitutet inom EU, som om detta var det globala systemviktiga institutets enda resolutionsenhet.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är lägre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör detta globala systemviktiga institut ska resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är högre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör det globala systemviktiga institutet får resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU."

9. Artiklarna 13 och 14 ska ersättas med följande:

"*Artikel 13*

Tillämpning av krav på offentliggörande av information på gruppnivå

1. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Stora dotterföretag till moderinstitut inom EU ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a och 453 på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU, på undergruppsnivå.

2. Institut som fastställts vara resolutionsenheter och som är globala systemviktiga institut eller som är delar av globala systemviktiga institut ska uppfylla artikel 437a och artikel 447 h på grundval av resolutionsgruppens konsoliderade ställning.

3. Punkt 1 första stycket ska inte tillämpas på moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU, blandade finansiella moderholdingföretag inom EU eller resolutionsenheter om de inkluderas i likvärdig information som offentliggörs på gruppnivå av ett moderföretag som är etablerat i tredjeland.

Punkt 1 andra stycket ska tillämpas på dotterföretag till moderföretag som är etablerade i tredjeland om dessa dotterföretag uppfyller kriterierna för stora dotterföretag.

4. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 18.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 14

Tillämpning av kraven i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på gruppnivå

1. Moderföretag och deras dotterföretag som omfattas av denna förordning ska vara skyldiga uppfylla skyldigheterna i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på grupp- eller undergruppsnivå för att säkerställa att de arrangemang, processer och rutiner som krävs enligt dessa bestämmelser är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är relevanta för tillsynen kan tas fram. Företagen ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, processer och rutiner som säkerställer att dessa bestämmelser efterlevs.

2. Institut ska tillämpa en extra riskvikt i enlighet med artikel 270a i denna förordning vid tillämpningen av artikel 92 i den här förordningen på grupp- eller undergruppsnivå, om kraven som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 inte uppfylls av en enhet etablerad i tredjeland som ingår i gruppen i enlighet med artikel 18 i den här förordningen om överträdelsen är betydande ställd i relation till gruppens samlade riskprofil."

10. I artikel 15.1 ska inledningsfrasen i första stycket ersättas med följande:

"1. Den samordnande tillsynsmyndigheten får genom beslut i varje enskilt fall avstå från att tillämpa del tre, de därtill hörande rapporteringskraven i del sju A i denna förordning och avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU, med undantag för artikel 430.1 d i denna förordning, på gruppnivå, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:".

11. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”*Artikel 16*

Undantag från tillämpningen av kraven avseende bruttosoliditetsgraden på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

När alla enheter i en grupp av värdepappersföretag, inbegripet moderenheten, är värdepappersföretag som är undantagna från tillämpningen av kraven i del sju på individuell nivå enligt artikel 6.5. får modervärdepappersföretaget besluta att inte tillämpa kraven i del sju och de därtill hörande kraven avseende bruttosoliditetsgraden i del sju A på gruppnivå.”

12. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”*Artikel 18*

Metoder för konsoliderad tillsyn

1. Institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att uppfylla de krav som avses i avsnitt 1 i detta kapitel på grundval av sin konsoliderade ställning ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag. Punkterna 3–6 och punkt 9 i denna artikel ska inte tillämpas om del sex och artikel 430.1 d är tillämplig på grundval av den konsoliderade ställningen för ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller på undergruppsnivå för en likviditetsundergrupp enligt artiklarna 8 och 10.

Vid tillämpningen av artikel 11.3a ska institut som är skyldiga att uppfylla kraven i artiklarna 92a eller 92b på gruppnivå genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag i de relevanta resolutionsgrupperna.

2. Anknutna företag ska ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som fastställs i denna artikel.

3. Om företagen är närstående som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU ska behöriga myndigheter avgöra hur konsolideringen ska ske.

4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kräva proportionell konsolidering enligt den andel av kapitalet som innehas av ägarintressen i institut och finansiella institut som leds av ett företag som ingår i konsolideringen, jämte ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som de innehar.

5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som avses i punkterna 1 och 4, ska de behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolidering ska ske. De får i synnerhet tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande fall:

a) Om de behöriga myndigheterna bedömer att ett institut utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.

b) Om två eller flera institut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får i synnerhet tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 22.7, 22.8 och 22.9 i direktiv 2013/34/EU ska användas. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

7. Om ett institut har ett dotterföretag som är ett företag som inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag eller har ett ägarintresse i ett sådant företag, ska det tillämpa kapitalandelsmetoden på det dotterföretaget eller ägarintresset. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter tillåta eller kräva att institut tillämpar en annan metod på sådana dotterföretag eller ägarintressen, inbegripet den metod som krävs enligt de tillämpliga redovisningsreglerna, under förutsättning att

a) institutet inte redan tillämpar kapitalandelsmetoden den 28 december 2020,

b) det vore orimligt betungande att tillämpa kapitalandelsmetoden, eller kapitalandelsmetoden inte korrekt återspeglar de risker som det företag som avses i första stycket innebär för institutet, och

c) den tillämpade metoden inte resulterar i en fullständig eller proportionell konsolidering av det företaget.

8. De behöriga myndigheterna får kräva fullständig eller proportionell konsolidering av ett dotterföretag eller ett företag i vilket institutet har ägarintresse, förutsatt att det dotterföretaget eller företaget inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Företaget är inte ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett företag som är undantaget från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet.

b) Det föreligger en betydande risk för att institutet beslutar att lämna ekonomiskt stöd till det företaget i stressituationer i avsaknad av kontraktsförpliktelser eller utöver vad som enligt kontraktsförpliktelser gäller för tillhandahållande av sådant stöd.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor i enlighet med vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 3–6 och punkt 8.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

13. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"*Artikel 22*

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

1. Dotterinstitut ska tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om dessa institut har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel kan dotterinstitut välja att inte tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om de totala tillgångarna och posterna utanför balansräkningen hos deras dotterföretag och ägarintresse i tredjeländer utgör mindre än 10 % av det totala värdet av dotterinstitutets tillgångar och poster utanför balansräkningen."

14. Rubriken på del två ska ersättas med följande:

"**KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER**".

15. I artikel 26 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. De behöriga myndigheterna ska bedöma huruvida emitterade kapitalinstrument uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29. Instituten ska klassificera emitterade kapitalinstrument som kärnprimärkapitalinstrument endast om tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna.

Genom undantag från första stycket får institut klassificera efterföljande emissioner av en form av kärnprimärkapitalinstrument för vilka de redan beviljats sådant tillstånd som kärnprimärkapitalinstrument, förutsatt att båda följande villkor uppfylls:

a) De efterföljande emissionerna regleras av bestämmelser som i huvudsak är likalydande som de bestämmelser som reglerar de emissioner för vilka institutet redan har beviljats tillstånd.

b) Instituten har underrättat de efterföljande emissionerna till de behöriga myndigheterna i tillräckligt god tid före klassificeringen av dessa som kärnprimärkapitalinstrument.

De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA innan de beviljar tillstånd för nya former av kapitalinstrument som ska klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument. De behöriga myndigheterna ska ta vederbörlig hänsyn till EBA:s yttrande och, om de beslutar att avvika från det, skriva till EBA inom tre månader från dagen för mottagandet av EBA:s yttrande och ange skälen för avvikelse från det relevanta yttrandet. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31.

På grundval av den information som samlas in från behöriga myndigheter ska EBA upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av kapitalinstrument i varje medlemsstat som räknas som kärnprimärkapitalinstrument. I enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010 får EBA inhämta den information som hör samman med kärnprimärkapitalinstrument som myndigheten anser nödvändig för att fastställa om kriterierna i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 i denna förordning är uppfyllda och för att upprätthålla och uppdatera den förteckning som avses i detta stycke.

Efter en sådan granskningsprocess som föreskrivs i artikel 80 och om det föreligger tillräckliga bevis för att relevanta kapitalinstrument inte uppfyller eller inte längre uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29, får EBA besluta att inte lägga till dessa instrument på den förteckning som avses i fjärde stycket eller avföra dem från den, beroende på vad som är fallet. EBA ska i detta syfte göra ett tillkännagivande som också ska hänvisa till den relevanta behöriga myndighetens ståndpunkt i frågan. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31."

16. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Instrumenten är till fullo betalda och förvärvet av äganderätten till dessa instrument finansieras inte direkt eller indirekt av institutet."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led b i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalinstrument."

b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

"Villkoret som fastställs i punkt 1 första stycket h v ska anses vara uppfyllt oaktat om dotterföretaget omfattas av ett avtal om resultatöverföring med sitt moderföretag, enligt vilket dotterföretaget är skyldigt att, efter att dess årsredovisning har utarbetats, till moderföretaget överföra sitt årsresultat, förutsatt att alla följande villkor uppfylls:

a) Moderföretaget innehar 90 % eller mer av dotterföretagets rösträtter och kapital.

b) Moderföretaget och dotterföretaget är belägna i samma medlemsstat.

c) Avtalet slöts för berättigade skatteändamål.

d) Dotterföretaget har vid utarbetandet av årsredovisningen rätt att minska utdelningsbeloppet genom att hänföra hela eller delar av vinsten till sina egna reserver eller reserveringar för allmänna risker i bankrörelse innan någon betalning görs till moderföretaget.

e) Moderföretaget är enligt avtalet skyldigt att fullt ut ersätta dotterföretaget för alla dotterföretagets förluster.

f) Avtalet är föremål för en uppsägningsperiod enligt vilken avtalet kan upphävas först vid slutet av ett räkenskapsår, med verkan tidigast från och med början av följande räkenskapsår, varvid moderföretagets skyldighet att ersätta dotterföretaget fullt ut för alla förluster som uppstått under det innevarande räkenskapsåret är oförändrad.

Om ett institut har ingått ett avtal om resultatöverföring ska det utan dröjsmål meddela detta till den behöriga myndigheten och lämna en kopia av avtalet till den behöriga myndigheten. Institutet ska även utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten om eventuella ändringar i avtalet om resultatöverföring och om upphävandet av det. Ett institut får inte ingå fler än ett avtal om resultatöverföring."

17. I artikel 33.1 ska led c ersättas med följande:

"c) Vinster och förluster i verkligt värde avseende institutets derivatskulder som härrör från förändringar i institutets egen kreditrisk."

18. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Immateriella tillgångar, med undantag för försiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte påverkas negativt av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation."

ii) Följande led ska läggas till:

"n) För ett minimivärdebaserat åtagande som avses i artikel 132c.2, det belopp med vilket det aktuella marknadsvärdet av de andelar eller aktier i det minimivärdebaserade åtagandets underliggande fonder är lägre än det minimivärdebaserade åtagandets befintliga värde och för vilket institutet hittills inte har medräknat en minskning av kärnprimärkapitalposterna."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera tillämpningen av de avdrag som avses i punkt 1 b, inbegripet väsentligheten av negativa värdeeffekter som inte ger upphov till några tillsynsmässiga hänsyn.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

19. I artikel 37 ska följande led läggas till:

"c) Det belopp som ska dras av ska minskas med beloppet för den redovisningsmässiga omvärdering av dotterföretagens immateriella tillgångar som är en följd av den konsolidering av dotterföretag som kan hänföras till andra personer än de företag som ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2."

20. I artikel 39.2 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet ska vara begränsade till uppskjutna skattefordringar som har uppkommit före den 23 november 2016 och som är en följd av temporära skillnader, om samtliga följande villkor är uppfyllda:".

21. I artikel 45 ska led a i ersättas med följande:

"i) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år."

22. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Denna punkt ska inte tillämpas vid beräkning av kapitalbasmedel enligt kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska beräknas i enlighet med den ram för avdrag som fastställs i artikel 72e.4."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I led a iv ska sista meningen ersättas med följande:

"Den sammanställda balansräkningen eller den utvidgade aggregerade beräkningen ska rapporteras till de behöriga myndigheterna med den frekvens som fastställs i tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 430.7."

ii) I led a v ska första meningen ersättas med följande:

"v) De institut som ingår i ett institutionellt skyddssystem uppfyller tillsammans på gruppnivå eller utvidgad aggregerad nivå kraven i artikel 92 och rapporterar om efterlevnaden av dessa krav i enlighet med artikel 430."

23. Artikel 52.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda."

b) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"b) Instrumenten innehas inte av någon av följande:".

c) Led c ska ersättas med följande:

"c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet."

d) Led h ska ersättas med följande:

"h) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om förtida inlösen, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas."

e) Led j ska ersättas med följande:

"j) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna lösas in, eller återköpas, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation."

f) Led p ska ersättas med följande:

"p) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt lagar eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument."

g) Följande led ska läggas till:

"q) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

r) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster."

h) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalsinstrument."

24. I artikel 54.1 ska följande led läggas till:

"e) Om primärkapitaltillskottinstrumenten har emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i ett tredjeland ska den utlösande tröskel på 5,125 % eller högre som avses i led a beräknas enligt det tredjelandets nationella rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten, förutsatt att den behöriga myndigheten efter att ha samrått med EBA konstaterar att bestämmelserna minst motsvarar de krav som uppställs i denna artikel."

25. I artikel 59 ska led a i ersättas med följande:

"i) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år."

26. I artikel 62 ska led a ersättas med följande:

"a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren som fastställs i artikel 63 är uppfyllda och i den utsträckning som närmare anges i artikel 64."

27. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Kapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:".

b) Led a ska ersättas med följande:

"a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda."

c) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"b) Instrumenten innehas inte av någon av följande:".

d) Leden c och d ska ersättas med följande:

"c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet."

d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är efterställd alla fordringar som härrör från kvalificerade skuldinstrument."

e) I led e ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"e) Instrumenten är utan säkerhet eller är inte föremål för en garanti som ökar förmånsrätten för fordringarna, vilken lämnats av".

f) Leden f–n ska ersättas med följande:

"f) Instrumenten omfattas inte av några arrangemang som på något annat sätt ökar förmånsrätten för fordringarna på instrumenten.

g) Instrumentens ursprungliga löptid är minst fem år.

h) De bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller inget incitament för institutet att lösa in eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, innan de löper ut.

i) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas.

j) Instrumenten får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren som fastställs i artikel 77 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum, utom då villkoren i artikel 78.4 är uppfyllda.

k) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.

l) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation.

m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, från instrumenten ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet eller dess moderföretag.

n) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument."

g) Följande led ska läggas till:

"o) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

p) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster."

h) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som supplementärkapitalinstrument."

28. Artikel 64 ska ersättas med följande:

"*Artikel 64*

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

1. Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på mer än fem år ska till hela sitt värde räknas som supplementärkapitalposter.

2. I vilken grad supplementärkapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av sin löptid ska beräknas genom att resultatet av den beräkning som avses i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:

a) Instrumentens bokförda värde den första dagen av den avtalade löptidens sista femårsperiod, dividerat med antal dagar under denna period.

b) Antalet återstående dagar av instrumentens återstående avtalade löptid."

29. I artikel 66 ska följande led läggas till:

"e) Summan av de poster som måste dras av från kvalificerade skuldposter enligt artikel 72e och som överstiger institutets kvalificerade skuldposter."

30. I artikel 69 ska led a i ersättas med följande:

"i) Förfallodagen för den korta positionen är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år."

31. Följande kapitel ska införas efter artikel 72:

"*KAPITEL 5a*

Kvalificerade skulder

Avsnitt 1

Kvalificerade skuldposter och skuldinstrument

Artikel 72a

Kvalificerade skuldposter

1. Följande ska utgöra kvalificerade skuldposter, såvida de inte omfattas av någon av de kategorier av undantagna skulder som fastställs i punkt 2 i denna artikel, och i den utsträckning som närmare anges i artikel 72c:

a) Kvalificerade skuldinstrument, om villkoren som fastställs i artikel 72b är uppfyllda, såvida de inte räknas som kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital eller supplementärkapitalposter.

b) Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på minst ett år, i den utsträckning de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64.

2. Följande skulder ska undantas från kvalificerade skuldposter:

a) Garanterade insättningar.

b) Avistainlåning och kortfristig inlåning med en ursprunglig löptid på mindre än ett år.

c) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (*).

d) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade i unionen.

e) Skulder med säkerhet, inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för risksäkringsändamål och som utgör en integrerad del av säkerhetsmassan, och som säkrats i enlighet med nationell rätt på liknande sätt som säkerställda obligationer, under förutsättning att alla de säkrade tillgångar som hänför sig till en säkerställd obligations säkerhetsmassa inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering och med undantag för del av skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den panträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för den.

f) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag, under förutsättning att kunderna är skyddade enligt gällande insolvensrätt.

g) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan resolutionsenheten eller något av dess dotterföretag (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare är skyddad enligt gällande insolvensrätt eller civilrätt.

h) Skulder till institut, med undantag för skulder till enheter inom samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.

i) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till

   i) system eller systemoperatörer som har betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (**),

   ii) deltagare i system som har betecknats i enlighetmed direktiv 98/26/EG och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller

   iii) centrala motparter från tredjeland som godkänts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.

j) En skuld till någon av följande:

   i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal och med undantag för den rörliga delen av ersättning till sådana risktagare med väsentlig inverkan som avses i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.

   ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänför sig till att institutet eller moderföretaget har tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för institutets eller moderföretagets löpande verksamhet, däribland it-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.

   iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.

   iv) Insättningsgarantisystem om skulden hänför sig till bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.

k) Skulder som hänför sig till derivat.

l) Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat.

Vid tillämpningen av första stycket l ska skuldinstrument som innefattar optioner om förtida inlösen vilkas utnyttjande emittenten eller innehavaren beslutar om och skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, inte anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper.

Artikel 72b

Kvalificerade skuldinstrument

1. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de uppfyller villkoren som fastställs i denna artikel och endast i den utsträckning som fastställs i denna artikel.

2. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Skulderna har emitterats eller tagits upp, beroende på vad som är tillämpligt, direkt av ett institut och är fullt betalda.

b) Skulderna ägs inte av någon av följande:

   i) Institutet eller en enhet som ingår i samma resolutionsgrupp.

   ii) Ett företag i vilket institutet har ett direkt eller indirekt ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.

c) Förvärvet av äganderätten till skulderna har inte direkt eller indirekt finansierats av resolutionsenheten.

d) Fordran på skuldernas kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är helt efterställd sådana fordringar som hänför sig till de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, det efterställningskravet ska anses vara uppfyllt i någon av följande situationer:

i) De avtalsbestämmelser som reglerar skulderna anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.

ii) Den tillämpliga rätten anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.

iii) Instrumenten emitteras av en resolutionsenhet som i sin balansräkning inte har några av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning som är likställda med eller har lägre prioritet än kvalificerade skuldinstrument.

e) Skulderna är utan säkerhet och omfattas inte av någon garanti eller annat arrangemang som ökar förmånsrätten för

i) institutet eller dess dotterföretag,

ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,

iii) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i leden i och ii.

f) Skulderna omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster under resolution.

g) De bestämmelser som reglerar skulderna innehåller inget incitament för institutet att före förfallodagen köpa, lösa in eller återköpa eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, utom i de fall som avses i artikel 72c.3.

h) Innehavarna av instrumenten kan inte lösa in skulderna före förfallodagen utom i de fall som avses i artikel 72c.2.

i) Med förbehåll för artikel 72c.3 och 72c.4, om skulderna omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas, utom i de fall som avses i artikel 72c.2.

j) Skulderna får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren i artiklarna 77 och 78a är uppfyllda.

k) De bestämmelser som reglerar skulderna anger inte uttryckligen eller implicit att skulderna skulle köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av resolutionsenheten, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.

l) De bestämmelser som reglerar skulderna ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om resolutionsenheten blir insolvent eller försätts i likvidation.

m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos resolutionsenheten eller dess moderföretag.

n) För instrument som ges ut efter den 28 juni 2021 hänvisar den relevanta avtalsenliga dokumentationen och, i tillämpliga fall, de prospekt som avser emissionen uttryckligen till möjligheten att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 48 i direktiv 2014/59/EU.

Vid tillämpningen av första stycket a ska endast de delar av skulderna som är till fullo betalda räknas som kvalificerade skuldinstrument.

Vid tillämpning av första stycket d i denna artikel ska, i de fall där vissa av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet, bland annat på grund av att de innehas av en borgenär som har nära förbindelser till gäldenären eftersom denne är eller har varit aktieägare, i ett kontroll- eller koncernförhållande, ledamot i ledningsorganet eller är släkt med någon av dessa personer, fordringar som härrör från sådana undantagna skulder inte beaktas vid efterställningsbedömningen.

3. Förutom de skulder som avses i punkt 2 i denna artikel får resolutionsmyndigheten tillåta att skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som inte överstiger 3,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, under förutsättning att

a) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,

b) skulderna är likställda med de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 med undantag för sådana undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i tredje stycket i punkt 2 i denna artikel, och

c) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

4. Resolutionsmyndigheten får tillåta att skulderna räknas som kvalificerade skuldinstrument utöver de skulder som avses i punkt 2, under förutsättning att

a) institutet inte har tillstånd att inkludera de skulder som avses i punkt 3 i de kvalificerade skuldposterna,

b) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,

c) skulderna är likställda med eller rankas högre än de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, med undantag för de undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i punkt 2 tredje stycket i denna artikel,

d) värdet, på institutets balansräkning, av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 som är likställda med eller rankas lägre än sådana skulder i ett insolvensförfarande, inte överstiger 5 % av värdet av institutets kapitalbas och kvalificerade skulder,

e) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

5. Resolutionsmyndigheten får endast tillåta att ett institut inkluderar skulder som avses i antingen punkt 3 eller punkt 4 som kvalificerade skuldposter.

6. Resolutionsmyndigheten ska samråda med den behöriga myndigheten vid bedömningen av om villkoren i denna artikel är uppfyllda.

7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) tillämplig form och art för indirekt finansiering av kvalificerade skuldinstrument,

b) form och art för incitament till inlösen vid tillämpningen av de villkor som fastställs i punkt 2 första stycket led g i denna artikel samt artikel 72c.3.

Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 28.5 a och artikel 52.2 a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 72c

Avskrivning av kvalificerade skuldinstrument

1. Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på minst ett år ska till fullo räknas som kvalificerade skuldposter.

Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på mindre än ett år ska inte räknas som kvalificerade skuldposter.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar en inlösenoption för innehavaren som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då innehavaren tidigast kan utnyttja inlösenoptionen och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar ett incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för emittenten som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då emittenten tidigast kan utnyttja denna option och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar optioner om förtida inlösen vars utnyttjande emittenten ensam beslutar om före instrumentets ursprungligt angivna förfallodag, men om de bestämmelser som reglerar instrumentet inte innefattar incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för instrumentet före dess förfallodag och inte innefattar optioner för inlösen eller återbetalning vars utnyttjande innehavarna beslutar om, ska instrumentets förfallodag definieras som den ursprungligt angivna förfallodagen.

Artikel 72d

Följder av att kvalificeringsvillkoren inte längre uppfylls

Om tillämpliga villkor som fastställs i artikel 72b inte längre uppfylls i fråga om ett kvalificerat skuldinstrument ska skulderna omedelbart upphöra att räknas som kvalificerade skuldinstrument.

De skulder som avses i artikel 72b.2 får fortsätta att räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de räknas som kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72b.3 eller 72b.4.

Avsnitt 2

Avdrag från kvalificerade skuldposter

Artikel 72e

Avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institut som omfattas av artikel 92a ska från kvalificerade skuldposter dra av följande:

a) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av egna kvalificerade skuldinstrument, inbegripet egna skulder som det institutet kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.

b) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp resolutionsenhetens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.

c) Tillämpligt belopp, fastställt i enlighet med artikel 72i, av direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.

d) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar.

2. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska alla instrument som likställs med kvalificerade skuldinstrument behandlas som kvalificerade skuldinstrument, med undantag för instrument som likställs med instrument som räknas som kvalificerade skulder enligt artikel 72b.3 och 72b.4.

3. Vid tillämpningen av detta avsnitt får instituten beräkna värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 på följande sätt:

$$h = \sum_{i} \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

där

h = värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3,

i = index som anger det emitterande institutet,

H_i = det totala värdet av de kvalificerade skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3,

l_i = värdet av skulder som det emitterande institutet i har inkluderat i de kvalificerade skuldposterna upp till de tak som anges i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut, och

L_i = det totala värdet av de utestående skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut.

4. Om ett moderinstitut inom EU eller ett moderinstitut i en medlemsstat som omfattas av artikel 92a har direkta, indirekta eller syntetiska innehav av kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument i ett eller flera dotterföretag som inte ingår i samma resolutionsgrupp som moderinstitutet, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet, efter att vederbörligen ha beaktat yttrandet från resolutionsmyndigheten för eventuellt berörda dotterföretag, tillåta att moderinstitutet drar av sådana innehav genom att dra av ett lägre belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten för moderinstitutet. Detta justerade belopp ska åtminstone vara likvärdigt med beloppet (m), som beräknas på följande sätt:

$$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

där

i = index som anger dotterföretaget,

OP_i = värdet av kapitalbasinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,

LP_i = värdet av kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,

β = procentuell andel kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderföretaget,

O_i = värdet av kapitalbasen för dotterföretaget i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

L_i = värdet av kvalificerade skulder hos dotterföretag i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

r_i = den kvot som ska tillämpas på dotterföretag i på resolutionsgruppsnivå i enlighet med artikel 92a.1 a i denna förordning och artikel 45d i direktiv 2014/59/EU, och

$aRWA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den globalt systemviktiga institutsenheten i, beräknad i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 med beaktande av de justeringar som anges i artikel 12a.

Om moderinstitutet får dra av det justerade beloppet i enlighet med första stycket ska dotterföretaget dra av mellanskillnaden mellan beloppet av innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som avses i första stycket och det justerade beloppet.

Artikel 72f

Avdrag för innehav i egna kvalificerade skuldinstrument

Vid tillämpning av artikel 72e.1 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

a) Instituten får beräkna summan av innehav grundat på nettobeloppet för långa positioner, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

   i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna innebär inte någon motpartsrisk.

   ii) Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

c) Instituten får *netta* bruttovärdet av långa positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

i) De långa och korta positionerna har samma underliggande index.

ii) Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 72g

Avdragsunderlag för kvalificerade skuldposter

Vid tillämpning av artikel 72e.1 b, c och d ska instituten dra av bruttovärdet av långa positioner med beaktande av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Artikel 72h

Avdrag för innehav av kvalificerade skulder i andra globalt systemviktiga instituts enheter

Institut som inte tillämpar det undantag som anges i artikel 72j ska göra de avdrag som avses i artikel 72e.1 c och d enligt följande:

a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

i) Förfallodagen för den korta positionen infaller antingen samma dag, eller senare än förfallodagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år.

ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

b) De belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper ska fastställas genom en genomlysning av den underliggande exponeringen för kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

Artikel 72i

Avdrag av kvalificerade skulder om institutet inte har ett väsentligt innehav i globalt systemviktiga instituts enheter

1. Vid tillämpning av artikel 72e.1 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att beloppet i led a i denna punkt multipliceras med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:

a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter – där institutet inte har ett väsentligt innehav – överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av

i) artiklarna 32–35,

ii) artikel 36.1 a–g, 36.1 k ii–k v och 36.1 l, exklusive den summa som ska dras av för uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,

iii) artiklarna 44 och 45.

b) Summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, i resolutionsenheten inte har ett väsentligt innehav.

2. Instituten ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar i den summa som avses i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i enlighet med punkt 1 b.

3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla de kvalificerade skuldinstrument i en globalt systemviktiga institutsenhet som institutet innehar. Instituten ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som ska dras av enligt punkt 1 genom att multiplicera den summa som anges i led a i denna punkt med den andel som anges i led b i denna punkt:

a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.

b) Andelen av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav, representerat av varje kvalificerat skuldinstrument som institutet innehar.

4. Summan av de innehav som avses i artikel 72e.1 c och som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i, ii och iii i denna artikel, får inte dras av och ska åsättas den tillämpliga riskvikten i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

5. Instituten ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som är riskviktat enligt punkt 4 genom att multiplicera det innehav som måste riskviktas enligt punkt 4 med den andel som erhålls från den beräkning som anges i punkt 3 b.

Artikel 72j

Undantag för handelslagret avseende avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Instituten får besluta att inte dra av en viss del av sina direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument, som sammanlagt och enligt det beräknade bruttobeloppet för långa positioner utgör högst 5 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av artiklarna 32–36, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Innehaven finns i handelslagret.

b) De kvalificerade skuldinstrumenten har innehafts i högst 30 bankdagar.

2. Beloppen för de poster som inte dragits av enligt punkt 1 ska omfattas av kapitalbaskraven för poster i handelslagret.

3. Om innehav inte har dragits av i enlighet med punkt 1 inte längre uppfyller de villkor som fastställs i den punkten ska innehaven dras av i enlighet med artikel 72g utan tillämpning av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Avsnitt 3

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Artikel 72k

Kvalificerade skulder

Ett instituts kvalificerade skulder ska utgöras av institutets kvalificerade skuldposter efter de avdrag som avses i artikel 72e.

Artikel 72l

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett instituts kapitalbas och kvalificerade skulder ska utgöras av summan av dess kapitalbas och kvalificerade skulder.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).”

32. Rubriken på kapitel 6 i del två avdelning I ska ersättas med följande:

"***Allmänna krav för kapitalbas och kvalificerade skulder***".

33. Artikel 73 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**UTDELNING PÅ INSTRUMENT**".

b) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Kapitalinstrument och skulder för vilka ett institut har ensamrätt att besluta att betala utdelning i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument om inte institutet har fått förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 1 endast om de anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets förmåga att inställa betalningarna enligt instrumentet skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.

b) Kapitalinstrumentets eller skuldens förmåga att absorbera förluster skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.

c) Kapitalinstrumentets eller skuldens kvalitet skulle inte på annat sätt minskas genom den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller genom den form i vilken utdelningen kan ske.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten avseende institutets efterlevnad av dessa villkor innan den beviljar det förhandstillstånd som avses i punkt 1.

3. Kapitalinstrument och skulder för vilka en annan juridisk person än det institut som ger ut dem har rätt att besluta eller kräva att betalning av utdelning på dessa instrument eller skulder ska göras i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument.

4. Instituten får använda ett brett marknadsindex som en av baserna för att fastställa utdelningsnivån för primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Instituten ska rapportera och offentliggöra de breda marknadsindex som deras kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument är beroende av."

34. I artikel 75 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Löptidskraven för korta positioner enligt artiklarna 45 a, 59 a, 69 a och 72h a ska anses vara uppfyllda för positioner om samtliga följande villkor är uppfyllda:".

35. I artikel 76 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artiklarna 42 a, 45 a, 57 a, 59 a, 67 a, 69 a och 72h a får instituten reducera summan av en lång position i ett kapitalinstrument med den del av indexet som utgörs av samma underliggande exponering som säkras, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Såväl den långa säkrade positionen som den korta positionen i ett index som används för att säkra den långa positionen finns i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.

b) De positioner som avses i led a har sitt verkliga värde på institutets balansräkning.

c) Den korta position som avses i led a uppfyller kraven för en effektiv säkring enligt institutets interna kontrollprocesser.

d) De behöriga myndigheterna bedömer tillräckligheten hos de interna kontrollprocesser som avses i led c åtminstone en gång om året och är övertygade om att de fortfarande är lämpliga.

2. Om den behöriga myndigheten har beviljat förhandstillstånd får ett institut använda en konservativ skattning av institutets underliggande exponering mot instrument som är inkluderade i index som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot de poster som avses i ett eller flera av följande led:

a) Egna kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.

b) Kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som är utgivna av enheter i den finansiella sektorn och är inkluderade i index.

c) Institutets kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.

3. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 2 om de finner det styrkt att det skulle vara operativt betungande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot de poster som avses i ett eller flera av leden i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt."

36. Artikel 77 ska ersättas med följande:

"*Artikel 77*

Villkor för reducering av kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från den behöriga myndigheten för att göra något av följande:

a) Reducera, inlösa eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av institutet på ett enligt den nationella rätten tillåtet sätt.

b) Reducera, fördela eller omklassificera de överkursfonder som är relaterade till kapitalbasinstrument som en annan kapitalbaspost.

c) Verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument före den avtalsenliga löptidens utgång.

2. Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från resolutionsmyndigheten för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument som inte omfattas av punkt 1 före den avtalsenliga löptidens utgång."

37. Artikel 78 ska ersättas med följande:

"*Artikel 78*

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbas

1. Den behöriga myndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att reducera, köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, eller att reducera, fördela eller omklassificera relaterade överkursfonder, om något av följande villkor uppfylls:

a) Institutet ersätter de instrument eller de relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som avses i artikel 77.1.

b) Institutet har för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.1 i denna förordning skulle överskrida de krav som fastställs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig.

Om ett institut ger tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas utöver de belopp som krävs enligt denna förordning och direktiv 2013/36/EU får den behöriga myndigheten bevilja institutet ett allmänt förhandstillstånd för att vidta någon av de åtgärder som anges i artikel 77.1 i denna förordning, på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som fastställs i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av den behöriga myndigheten. För kärnprimärkapitalinstrument får det

i förväg fastställda beloppet inte överstiga 3 % av emissionen i fråga och 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överstiger summan av de kärnprimärkapitalkrav som fastställs i denna förordning, i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig. För primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument får det i förväg fastställda beloppet inte överstiga 10 % av emissionen i fråga och inte överstiga 3 % av totalbeloppet av utestående primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt.

De behöriga myndigheterna ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det tillståndet.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkapacitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument skulle vara dyrare för institutet än de kapitalinstrument eller överkursfonder de skulle ersätta.

3. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 77.1 a och det enligt tillämplig nationell rätt är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 27, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument eller relaterade överkursfonder under fem år från och med utgivningsdatum om villkoren i punkt 1 och ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Det har skett en förändring i den rättsliga klassificeringen av instrumenten som troligen leder till att de utesluts från kapitalbasen eller omklassificeras som en form av kapitalbas av lägre kvalitet och båda följande villkor är uppfyllda:

   i) Den behöriga myndigheten anser att en sådan förändring är tillräckligt säker.

   ii) Institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att den rättsliga omklassificeringen av dessa instrument inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

b) Det har skett en förändring i den tillämpliga skattemässiga behandlingen av dessa instrument och institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att denna är väsentlig och inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

c) Instrumenten och de relaterade överkursfonderna berättigas fortsatt tillämpning av äldre regler enligt artikel 494b.

d) Institutet ersätter, före eller samtidigt med den åtgärd som avses i artikel 77.1, de instrument eller relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, och den behöriga myndigheten har beviljat den åtgärden på grundval av sin uppfattning att den skulle vara tillsynsmässigt gynnsam och motiverad av exceptionella omständigheter.

e) Primärkapitaltillskottet eller supplementärkapitalinstrumenten återköps för marknadsgarantsändamål.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet*,

b) lämpliga grunder för den begränsning av inlösen som avses i punkt 3,

c) processen, inbegripet begränsningarna och förfarandena vad gäller behöriga myndigheters beviljande av förhandstillstånd för åtgärder enligt artikel 77.1, och datakraven för institutets ansökan om tillstånd från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna förtecknade däri, inbegripet den process som ska tillämpas vid inlösen av aktier som har givits ut till medlemmar i kooperativa sammanslutningar samt tidsfristen för att behandla en sådan ansökan.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013..

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

38. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 78a*

Tillstånd att reducera kvalificerade skuldinstrument

1. Resolutionsmyndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kvalificerade skuldinstrument om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Institutet ersätter de kvalificerade skuldinstrumenten med kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som anges i artikel 77.2.

b) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.2 i den här förordningen skulle överskrida de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i denna förordning samt i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som resolutionsmyndigheten, i samförstånd med den behöriga myndigheten, anser nödvändig.

c) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att det är nödvändigt att helt eller delvis ersätta de kvalificerade skulderna med kapitalbasinstrument för att kunna uppfylla kapitalbaskraven enligt denna förordning och enligt direktiv 2013/36/EU för fortsatt auktorisation.

Om ett institut lämnar tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas och sina kvalificerade skulder utöver de belopp som krävs enligt denna förordning samt direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU får resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten bevilja det institutet ett allmänt förhandstillstånd för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som anges i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av resolutionsmyndigheten. Resolutionsmyndigheterna ska informera de behöriga myndigheterna om alla förhandstillstånd som beviljas.

Resolutionsmyndigheten ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det förhandstillståndet.

2. När resolutionsmyndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkapacitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument eller ersättande kvalificerade skulder skulle vara dyrare för institutet än de som de skulle ersätta.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

a) samarbetsprocessen mellan den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten,

b) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av tillstånd i enlighet med punkt 1 första stycket,

c) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av allmänt förhandstillstånd i enlighet med punkt 1 andra stycket,

d) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet*.

Vid tillämpning av första stycket d i denna punkt ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 78.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

39. Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbas och kvalificerade skulder**".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om ett institut innehar kapitalinstrument eller skulder som räknas som kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn eller som kvalificerade skuldinstrument i ett institut och om den behöriga myndigheten anser att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och återställa den enhetens eller institutets bärkraft, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument."

40. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 79a*

Bedömning av uppfyllandet av villkoren för kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

Instituten ska ta hänsyn till instrumentens väsentliga egenskaper och inte enbart deras juridiska form vid bedömningen av uppfyllandet av de krav som fastställs i del II. Bedömningen av ett instruments väsentliga egenskaper ska beakta alla arrangemang rörande instrumenten, även om de inte uttryckligen anges i villkoren för själva instrumenten, för att fastställa att de kombinerade ekonomiska effekterna av sådana arrangemang uppfyller syftet med de relevanta bestämmelserna."

41. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Fortlöpande granskning av kapitalbasens och de kvalificerade skuldinstrumentens kvalitet**".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av instituten i unionen, och ska omedelbart meddela kommissionen om det finns starka belägg för att dessa instrument inte uppfyller de respektive kvalificeringskriterier som fastställs i denna förordning.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och på begäran av EBA överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument eller nya typer av skulder som EBA anser vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som har emitterats av instituten i unionen."

c) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"3. EBA ska ge teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas och kvalificerade skulder som EBA anser krävs på grund av något av följande:"

42. I artikel 81 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Minoritetsintressen ska bestå av summan av ett dotterföretags kärnprimärkapitalposter om följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.

b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

c) De kärnprimärkapitalposter som avses i den inledande meningen i denna punkt ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2."

43. Artikel 82 ska ersättas med följande:

"*Artikel 82*

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkursfonder, för ett dotterföretag för vilket följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.

b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

c) Instrumenten ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2."

44. I artikel 83.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapitalinstrument som givits ut av ett specialföretag samt relaterade överkursfonder ska till och med den 31 december 2021 räknas som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital eller supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:".

45. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 88a*

Kvalificerande kvalificerade skuldinstrument

Skulder som emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen och som tillhör samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten ska kunna inkluderas i ett instituts samlade kvalificerade skuldinstrument om inte annat följer av artikel 92a, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De har emitterats i enlighet med artikel 45f.2 a i direktiv 2014/59/EU.

b) De köps av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU inte påverkar resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.

c) De överskrider inte det belopp som fastställts genom att dra av det belopp som avses i led i från det belopp som avses i led ii:

i) Summan av de skulder som emitterats till och köpts av resolutionsenheten direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp och det kapitalbasinstrument som emitterats i enlighet med artikel 45f.2 b i direktiv 2014/59/EU.

ii) Det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1 i direktiv 2014/59/EU."

46. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

"d) En bruttosoliditetsgrad på 3 %."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Utöver kravet som föreskrivs i punkt 1 led d i denna artikel ska ett globalt systemviktigt institut upprätthålla en bruttosoliditetsbuffert som motsvarar det globalt systemviktiga institutets totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4 i denna förordning multiplicerat med 50 % av den buffert för globala systemviktiga institut som är tillämplig på globalt systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Ett globalt systemviktigt institut ska uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert med enbart primärkapital. Primärkapital som används för att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert får inte användas för att uppfylla något av de bruttosoliditetsbaserade krav som anges i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, om så inte uttryckligen anges i dessa.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller kravet på bruttosoliditetsbuffert ska det omfattas av kapitalkonserveringskravet i enlighet med artikel 141b i direktiv 2013/36/EU.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller både kravet på bruttosoliditetsbuffert och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i 128.6 i direktiv 2013/36/EU samtidigt ska det omfattas av det högre kapitalkonserveringskravet i enlighet med artiklarna 141 och 141b i det direktivet."

c) Punkt 3 ska ändas på följande sätt:

i) Led b och c ska ersättas med följande:

"b) Kapitalbaskraven för ett instituts handelslager, för

i) marknadsrisk fastställd i enlighet med avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen,

ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 395–401, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden, fastställda i enlighet med del fyra.

c) kapitalbaskraven för marknadsrisk fastställd i avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen, för all verksamhet som är föremål för valutarisk eller råvarurisker."

ii) Följande led ska införas:

"ca) kapitalbaskraven beräknade i enlighet med avdelning V i denna del, med undantag av artikel 379 för avvecklingsrisk."

47. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 92a*

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut

1. Om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 eller av undantagen i punkt 2 i denna artikel ska institut som identifierats som resolutionsenheter och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant alltid leva upp till följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) En riskbaserad kvot på 18 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

b) En icke riskbaserad kvot på 6,75 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4.

2. Kraven i punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:

a) Inom tre år från dagen då institutet eller den grupp där institutet ingår identifierades som ett globalt systemviktigt institut.

b) Inom två år från dagen då resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

c) Inom två år från dagen då resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalposter i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

3. Om det totalbelopp som resulterar från tillämpningen av det krav som fastställs i punkt 1 a i denna artikel på varje resolutionsenhet från samma globala systemviktiga institut överstiger kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, som beräknas i enlighet med artikel 12a i denna förordning, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet inom EU efter samråd med andra relevanta resolutionsmyndigheter agera i enlighet med artikel 45d.4 eller 45h.1 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Institut som är betydande dotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut och som inte är resolutionsenheter ska alltid uppfylla krav på kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande 90 % av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i artikel 92a.

2. För att efterleva punkt 1 ska primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument endast beaktas om dessa instrument ägs av det yttersta moderföretaget till det globala systemviktiga institutet hemmahörande utanför EU och har emitterats direkt eller indirekt genom andra enheter inom samma koncern, förutsatt att alla sådana enheter är etablerade i samma tredjeland som det yttersta moderföretaget eller i en medlemsstat.

3. Ett kvalificerat skuldinstrument ska endast beaktas för att efterleva punkt 1 om det uppfyller samtliga följande villkor:

a) I händelse av normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har den fordran som härrör från skuld lägre prioritet än fordringar som härrör från skulder som inte uppfyller villkoren i punkt 2 i den här artikeln och som inte räknas som kapitalbasinstrument.

b) Det omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU.”

48. Artikel 94 ska ersättas med följande:

”*Artikel 94*

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Genom undantag från artikel 92.3 b får instituten beräkna kapitalbaskraven för verksamheten i sina handelslager i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande båda tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

a) 5 % av institutets totala tillgångar.

b) 50 miljoner EUR.

2. Om båda de villkor som anges i punkt 1 a och b är uppfyllda får instituten beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret enligt följande:

a) För de kontrakt som förtecknas i punkt 1 i bilaga II, kontrakt avseende kapital som avses i punkt 3 i den bilagan och kreditderivat får instituten undanta dessa positioner från det kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b.

b) För andra positioner i handelslagret än de som avses i led a i denna punkt får instituten ersätta de kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b med de krav som beräknas i enlighet med artikel 92.3 a.

3. Instituten ska vid tillämpning av punkt 1 beräkna storleken på sin verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen på grundval av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:

a) Alla positioner som ingår i handelslagret i enlighet med artikel 104 ska tas med i beräkningen med undantag av

i) positioner som avser valuta och råvaror,

ii) positioner i kreditderivat som godkänns som en intern säkring mot kreditriskexponeringar eller motpartsriskexponeringar utanför handelslagret och kreditderivattransaktioner som fullständigt eliminerar marknadsrisken i de interna säkringar som avses i artikel 106.3.

b) Alla positioner som ingår i beräkningen i enlighet med led a ska värderas till marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.

c) Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.

4. När båda de villkor som fastställs i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllda, oberoende av kraven enligt artiklarna 74 och 83 i direktiv 2013/36/EU, ska artiklarna 102.3 och 102.4 samt artiklarna 103 och 104b i denna förordning inte tillämpas.

5. Instituten ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2.

6. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.

7. Ett institut ska upphöra att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2 inom tre månader från det att någon av följande omständigheter föreligger:

a) Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.

b) Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.

8. Om ett institut har upphört med att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel ska det endast tillåtas att på nytt börja beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande ettårsperiod.

9. Instituten får inte ingå, köpa eller sälja en position i handelslagret endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad."

49. I del tre avdelning I ska kapitel 2 utgå.

50. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

"2. Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och förfaranden som institutet infört för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artiklarna 103, 104 och 104a.

3. Instituten ska inrätta och upprätthålla system och kontroller för att hantera sitt handelslager i enlighet med artikel 103.

4. Vid tillämpning av rapporteringskraven som fastställs i artikel 430b.3 ska positioner i handelslagret tilldelas handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b."

b) Följande punkter ska läggas till:

"5. Positionerna i handelslagret ska omfattas av de krav på försiktig värdering som föreskrivs i artikel 105.

6. Instituten ska behandla interna säkringar i enlighet med artikel 106."

51. Artikel 103 ska ersättas med följande:

"Artikel 103

Förvaltning av handelslagret

1. Instituten ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den övergripande förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och förfaranden ska åtminstone avse följande:

a) De verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalbaskravsändamål.

b) I vilken omfattning en position dagligen kan marknadsvärderas med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad.

c) För positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan

i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,

ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka det finns en aktiv, likvid tvåvägsmarknad, och

iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen.

d) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt.

e) I vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt.

f) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionerna inom sin handelsverksamhet,

g) I vilken omfattning instituten får omklassificera risker eller positioner in i och ut ur handelslagret och kraven för sådana omklassificeringar, som avses i artikel 104a.

2. När institutet förvaltar sina positioner eller portföljer i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:

a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen eller portföljerna i handelslagret som ska vara godkänd av den verkställande ledningen och som anger förväntad innehavsperiod.

b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den aktiva förvaltningen av positioner och portföljer i handelslagret, dessa riktlinjer och förfaranden ska innefatta följande:

i) Vilka positioner eller portföljer av positioner som varje handlarbord eller, i förekommande fall, handlare får ingå.

ii) Fastställande av positionslimiter och övervakning av deras lämplighet.

iii) Säkerställande av att handlare är fria att ingå och förvalta positionen inom överenskomna ramar och enligt den godkända strategin.

iv) Säkerställande av att positionsrapportering till den verkställande ledningen ingår som en integrerad del i institutets riskhanteringsprocess.

v) Säkerställande av att positioner övervakas aktivt med avseende på marknadsinformationskällor och att en bedömning görs av möjligheten att sälja eller säkra positionen eller dess komponentrisker, inklusive en bedömning av kvaliteten på och tillgängligheten till marknadsdata för värderingsprocessen, marknadsomsättningen och storleken på de positioner som det handlas med på marknaden.

vi) Aktiva förfaranden och kontroller för bedrägeribekämpning.

c) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för övervakning av positionerna gentemot institutets handelsstrategi, däribland övervakning av omsättning och positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits."

52. I artikel 104 ska punkt 2 utgå.

53. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 104a*

Omklassificering av en position

1. Instituten ska ha klart fastställda riktlinjer för att avgöra vilka exceptionella omständigheter som motiverar att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt, att en position utanför handelslagret omklassificeras som en position i handelslagret, i syfte att fastställa kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna godtar. Instituten ska se över dessa riktlinjer minst en gång per år.

För tillämpningen av första stycket i denna punkt ska EBA övervaka skillnaderna i tillsynspraxis och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 28 juni 2024 avseende innebörden av "exceptionella omständigheter". Fram till dess att EBA har utfärdat dessa riktlinjer ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA och motivera sina beslut om att ge eller att inte ge tillstånd för att ett institut omklassificerar en position såsom avses i punkt 2 i denna artikel.

2. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja tillstånd att omklassificera en position i handelslagret som en position utanför handelslagret eller omvänt, omklassificera en position utanför handelslagret som en position i handelslagret i syfte att fastställa kapitalbaskrav om institutet till de behöriga myndigheterna skriftligen har lämnat styrkande uppgifter om att dess beslut att omklassificera positionen är resultatet av en sådan exceptionell omständighet som är i linje med de riktlinjer som institutet fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Institutet ska för detta syfte lägga fram uppgifter som i tillräcklig grad styrker att positionen inte längre uppfyller villkoren för att klassificeras som en position i handelslagret eller en position utanför handelslagret, enligt artikel 104.

Det beslut som avses i första stycket ska godkännas av ledningsorganet.

3. Om den behöriga myndigheten har beviljat tillstånd för att omklassificera en position i enlighet med punkt 2 ska det institut som erhållit det tillståndet

a) utan dröjsmål offentliggöra

   i) att positionen har omklassificerats, och

   ii) om effekten av den omklassificeringen är en minskning i institutets kapitalbaskrav, storleken på denna minskning, och

b) om effekten av denna omklassificering är en minskning i institutets kapitalbaskrav, inte redovisa denna effekt förrän positionen löper ut, såvida inte institutets behöriga myndighet tillåter att institutet redovisar denna effekt tidigare.

4. Institutet ska beräkna nettoförändringen av dess kapitalbaskrav till följd av positionens omklassificering som skillnaden mellan kapitalbaskraven omedelbart efter omklassificeringen och kapitalbaskraven omedelbart före omklassificeringen, alla beräknade i enlighet med artikel 92. Vid beräkningen ska inga effekter av andra faktorer än omklassificeringen beaktas.

5. Omklassificeringen av en position enligt denna artikel ska vara oåterkallelig.

Artikel 104b

Krav för handlarbord

1. Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.3 ska instituten inrätta handlarbord och låta alla sina positioner i handelslagret ingå i dessa handlarbord. Positionerna i handelslagret ska endast tilldelas samma handlarbord om de är i överensstämmelse med den avtalade affärsstrategin för handlarbordet och om de löpande förvaltas och övervakas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Institutens handlarbord ska alltid uppfylla samtliga följande krav:

a) Varje handlarbord ska ha en tydlig och utmärkande affärsstrategi och en riskhanteringsstruktur som är lämplig i förhållande till affärsstrategin.

b) Varje handlarbord ska ha en tydlig organisationsstruktur; positioner i ett visst handlarbord ska förvaltas av särskilt utsedda handlare inom institutet. Varje handlare ska ha särskilda funktioner vid handlarbordet. Varje handlare ska endast tilldelas ett handlarbord.

c) Varje handlarbord ska fastställa positionslimiter enligt sin affärsstrategi.

d) Rapporter om verksamhet, lönsamhet, riskhantering och regleringskrav på handlarbordsnivå ska läggas fram minst en gång i veckan och regelbundet meddelas till ledningsorganet.

e) Varje handlarbord ska ha en tydlig årlig verksamhetsplan som inbegriper en väldefinierad ersättningspolicy som grundar sig på sunda kriterier för resultatmätning.

f) Rapporter om positioner som förfaller, om överträdelser av handelslimiter intradag, om överträdelser av handelslimiter från dag till dag och om åtgärder som institutet vidtagit för att komma tillrätta med överträdelserna samt bedömningar av marknadslikviditet, ska varje månad utarbetas för varje handlarbord och göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

3. Genom undantag från punkt 2 b får ett institut tilldela en handlare mer än ett handlarbord, förutsatt att institutet till den behöriga myndighetens belåtenhet visar att tilldelningen bottnar i företagsmässig eller resursmässig hänsyn och att tilldelningen bevarar de övriga kvalitativa krav som anges i denna artikel och som gäller för handlare och handlarbord.

4. Instituten ska meddela de behöriga myndigheterna hur de efterlever punkt 2. De behöriga myndigheterna får kräva att ett institut ändrar sina handlarbords struktur eller organisation så att de efterlever denna artikel."

54. Artikel 105 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Alla positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde ska omfattas av de standarder för försiktig värdering som anges i denna artikel. Instituten ska i synnerhet säkerställa att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till den dynamiska karaktären hos positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde, kraven på god tillsyn och kapitalkravens funktion och syfte avseende positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde."

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Instituten ska omvärdera positionerna i handelslagret som bokförts till verkligt värde minst en gång per dag. Förändringar av dessa positioners värde ska rapporteras i institutets resultaträkning.

4. Instituten ska omvärdera sina positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde till aktuellt marknadsvärde när så är möjligt, inbegripet när relevanta kapitalkrav tillämpas på dessa positioner."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska instituten genomföra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbaskraven för positionerna i handelslagret och positioner som bokförts till verkligt värde utanför handelslagret."

d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

"Vid tillämpning av led d i första stycket ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handlarborden och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och implementeringen av programvara."

e) I punkt 11 ska led a ersättas med följande:

"a) den ytterligare tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna i positionen utöver de likviditetshorisonter som fastställts för positionens riskfaktorer i enlighet med artikel 325bd,".

55. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kraven som fastställs i punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar kraven som gäller säkrade positioner utanför eller i handelslagret, i tillämpliga fall.

3. Om ett institut säkrar en kreditriskexponering eller motpartsriskexponering utanför handelslagret med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager ska denna kreditderivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot kreditriskexponeringen eller motpartsriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan kreditderivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det kreditderivat som ingåtts med den tredje parten ingå i handelslagret.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”4. Om ett institut säkrar en aktieriskexponering utanför handelslagret med ett aktiederivat som bokförts i dess handelslager ska denna aktiederivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot aktieriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan aktiederivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det aktiederivat som ingåtts med den godtagbara tredje part som tillhandahåller kreditskydd ingå i handelslagret.

5. Om ett institut säkrar ränterisk utanför handelslagret med en ränteriskposition som bokförts i dess handelslager ska denna ränteriskposition, vid bedömning av den ränteriskposition som följer av positioner utanför handelslagret i enlighet med artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU, anses vara en intern säkring om följande villkor är uppfyllda:

a) Positionen har tilldelats en separat portfölj från den andra positionen i handelslagret, vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponeringar, i det syftet får ett institut tilldela den portföljen andra ränteriskpositioner som ingåtts med tredje parter, eller med sitt eget handelslager så länge institutet fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de ränteriskpositioner som ingåtts med det egna handelslagret genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje parter.

b) Vid tillämpning av rapporteringskraven i artikel 430b.3: Positionen har tilldelats ett handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b och vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponering, i det syftet får detta handlarbord ingå andra ränteriskpositioner med tredje part eller andra handlarbord inom institutet, så länge dessa andra handlarbord fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de andra ränteriskpositionerna genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje part.

c) Instituten har fullt ut dokumenterat hur positionerna minskar den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret, i enlighet med kraven i artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalbaskraven för marknadsrisken för alla positioner som tilldelats en separat portfölj enligt punkt 5 a ska beräknas fristående och ska läggas till kapitalbaskraven för de andra handelslagerpositionerna.

7. Vid tillämpning av rapporteringskravet i artikel 430b ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla positioner som tilldelats den separata portfölj som avses i punkt 5 a i den här artikeln eller tilldelats eller

ingåtts av det handlarbord som avses i punkt 5 b i den här artikeln, om lämpligt, beräknas fristående som en separat portfölj och läggas till beräkningen av kapitalbaskravet för de andra handelslagerpositionerna."

56. I artikel 107 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot ett värdepappersföretag i tredjeland, ett kreditinstitut i tredjeland och en börs i tredjeland behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen."

57. I artikel 117 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Följande led läggas till:

"o) Internationella utvecklingsfonden.

p) Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462, för att, i enlighet med internationella standarder, ändra den förteckning över multilaterala utvecklingsbanker som avses i första stycket."

58. I artikel 118 ska led a ersättas med följande:

"a) Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen,".

59. I artikel 123 ska följande punkt läggas till:

"Exponeringar till följd av lån som beviljats av ett kreditinstitut till pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning mot ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till det kreditinstitutet ska tilldelas riskvikten 35 %, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) För att betala tillbaka lånet tillåter låntagaren ovillkorligen att pensionsfonden eller arbetsgivaren gör direktbetalningar till institutet genom att dra av de månatliga avbetalningarna på lånet från låntagarens månatliga pension eller lön.

b) Risker för att låntagaren avlider, blir arbetsoförmögen eller arbetslös, eller att låntagarens månatliga nettopension eller nettolön minskar, täcks i tillräcklig utsträckning genom en försäkring som tecknas av låntagaren till förmån för kreditinstitutet.

c) De månatliga avbetalningar som ska göras av låntagaren på alla lån som uppfyller de villkor som fastställs i led a och b får inte sammanlagt överstiga 20 % av låntagarens månatliga nettopension eller nettolön.

d) Lånets maximala ursprungliga löptid är lika med eller mindre än tio år."

60. Artikel 124 ska ersättas med följande:

"*Artikel 124*

Exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom

1. En exponering eller en del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtt i fast egendom ska åsättas riskvikten 100 % om de villkor som fastställs i artikel 125 eller 126 inte är uppfyllda, förutom för den del av exponeringen som hänförs till en annan exponeringsklass. Den del av exponeringen som överskrider fastighetens pantvärde ska åsättas den riskvikt som är tillämplig på den berörda motpartens exponeringar utan säkerhet.

Den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom fast egendom ska inte vara större än det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, pantlånevärdet för den aktuella fasta egendomen.

1a. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 2. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 2.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Det samarbetet ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

2. På grundval av de uppgifter som samlas in enligt artikel 430a och eventuella andra relevanta indikatorer, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av om riskvikten på 35 % för exponeringar mot ett eller flera fastighetssegment som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter enligt artikel 125 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och riskvikten på 50 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter enligt artikel 126 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat är korrekt baserade på

a) erfarenheterna av förluster avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom,

b) den framtida utvecklingen på marknaden för fast egendom.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de riskvikter som avses i artiklarna 125.2 eller 126.2 inte på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna i förhållande till ett eller flera fastighetssegment av exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller i kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och om den anser att riskvikternas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den öka riskvikterna för dessa exponeringar inom de gränser som fastställs i fjärde stycket i denna punkt eller införa striktare kriterier än de som fastställs i artiklarna 125.2 eller 126.2.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ska underrätta EBA och ESRB om varje justering av de riskvikter och kriterier som tillämpas enligt denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra de riskvikter och kriterier för exponeringar som avses i artiklarna 125, 126 och 199.1 a som de införts av den berörda myndigheten.

Vid tillämpningen av denna punkt andra stycket får den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätta riskvikter inom följande intervall:

a) 35 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter.

b) 50 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

3. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätter en högre riskvikt eller striktare kriterier enligt punkt 2 andra stycket, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa de nya riskvikterna eller kriterierna.

4. EBA ska, i nära samarbete med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera strikta kriterier för beräkning av det pantlånevärde som avses i punkt 1 och de typer av faktorer som ska beaktas för bedömningen av lämpligheten hos de riskvikter som avses i punkt 2 första stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ge vägledning om

a) faktorer som ”skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt” enligt punkt 2 andra stycket,

b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a ska ta hänsyn till när den fastställer högre riskvikter.

6. Instituten i en medlemsstat ska tillämpa de riskvikter och kriterier som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 2 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten.”

61. I artikel 128 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Instituten ska tilldela 150 % riskvikt till exponeringar som är förknippade med särskilt höga risker.

2. Instituten ska vid tillämpningen av denna artikel betrakta var och en av följande exponeringar som exponeringar förknippade med särskilt höga risker:

a) Investeringar i riskkapitalföretag, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.

b) Investeringar i riskkapital, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.

c) Spekulativ finansiering av fast egendom.”

62. Artikel 132 ska ersättas med följande:

”*Artikel 132*

Kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet av fondens exponeringar, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkt 2 första stycket, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.

2. Om villkoren i punkt 3 i denna artikel uppfylls får instituten tillämpa genomlysningsmetoden i enlighet med artikel 132a.1 eller den mandatbaserade metoden i enlighet med artikel 132a.2.

Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningsmetoden eller den mandatbaserade metoden tilldela sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond riskvikten 1 250 % (nedan kallad *reservmetoden*).

Instituten får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i en fond genom att kombinera de metoder som avses i denna punkt, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

3. Instituten får fastställa de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar i enlighet med metoderna i artikel 132a om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Fonden är endera av följande:

i) Ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), som regleras genom direktiv 2009/65/EG.

ii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är registrerad enligt artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU.

iii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.

iv) En AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 37 i direktiv 2011/61/EU.

v) En icke EU-baserad AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare och marknadsförs i enlighet med artikel 42 i direktiv 2011/61/EU.

vi) En icke EU-baserad AIF-fond som inte marknadsförs i unionen och som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredje land som omfattas av en delegerad akt som avses i artikel 67.6 i direktiv 2011/61/EU.

b) Fondens prospekt eller motsvarande dokument innefattar

i) de tillgångskategorier som fonden har tillstånd att investera i

ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, de relativa begränsningarna och metoderna för att beräkna dem.

c) Rapporteringen från fonden eller fondens förvaltningsbolag till institutet uppfyller följande krav:

i) Fondens exponeringar rapporteras minst lika ofta som institutets exponeringar.

ii) Den finansiella informationen är tillräckligt detaljerad för att göra det möjligt för institutet att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den metod som institutet valt.

iii) Om institutet tillämpar genomlysningsmetoden verifieras uppgifterna om de underliggande exponeringarna av en oberoende tredje part.

Genom undantag från led a i det första stycket i denna punkt får multilaterala och bilaterala utvecklingsbanker och andra institut som saminvesterar i fonder med multilaterala eller bilaterala utvecklingsbanker fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet av den fondens exponeringar i enlighet med de metoder som fastställs i artikel 132a, förutsatt att de villkor som fastställs i leden b och c i första stycket i den här punkten är uppfyllda och att fondens investeringsmandat begränsar de typer av tillgångar som fonden kan investera i till tillgångar som främjar en hållbar utveckling i utvecklingsländer.

Instituten ska meddela sin behöriga myndighet vilka fonder som de tillämpar den behandling som avses i andra stycket på.

Genom undantag från led c i i första stycket får rapporteringen till institutet från fonden eller fondens förvaltningsbolag, om institutet fastställer det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponeringar i enlighet med den mandatbaserade metoden, begränsas till fondens investeringsmandat och eventuella ändringar av detta och utföras först när institutet ådrar sig exponeringen mot fonden för första gången och när det sker en ändring i fondens investeringsmandat.

4. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller tillräcklig information för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponering i enlighet med metoderna i artikel 132a får förlita sig till en tredje parts beräkningar förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den tredje parten är antingen

i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller

ii) för fonder som inte omfattas av led i i detta led, fondens förvaltningsbolag, förutsatt att detta uppfyller villkoret i punkt 3 a.

b) Den tredje parten genomför beräkningen i enlighet med metoderna i artikel 132a.1, 132a.2 eller 132a.3, beroende på vad som är tillämpligt.

c) En extern revisor har bekräftat att tredje partens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig till tredje parts beräkningar ska multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponeringar från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av den tredje parten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

5. Om ett institut vid beräkning av det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar tillämpar de metoder som avses i artikel 132a (*nivå 1-fond*) och någon av de underliggande exponeringarna av nivå 1-fonden är en exponering i form av andelar eller aktier i en annan fond (*nivå 2-fond*) får det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas genom alla de tre metoder som beskrivs i punkt 2 i denna artikel. Ett institut får endast använda genomlysningsmetoden för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen av fondernas exponeringar i nivå 3 och alla påföljande nivåer om det använder den metoden för beräkning av föregående nivåer. I alla andra scenarier ska de använda reservmetoden.

6. Det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar beräknade i enlighet med genomlysningsmetoden och mandatmetoden som avses i artikel 132a.1 och 132a.2 ska begränsas till det riskvägda beloppet för den fondens exponeringar som beräknats i enlighet med reservmetoden.

7. Institut som tillämpar genomlysningsmetoden i enlighet med artikel 132a.1 får genom undantag från punkt 1 i den här artikeln beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med den riskvikt (RW_i^*) som beräknas i enlighet med formeln i artikel 132c, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Instituten bokför värdet på innehavet av andelar eller aktier i en fond till anskaffningskostnaden men bokför värdet på fondens underliggande tillgångar till verkligt värde om de tillämpar genomlysningsmetoden.

b) En förändring av marknadsvärdet av de andelar eller aktier som instituten bokför till värdet av anskaffningskostnaden förändrar inte institutens kapitalbas och inte heller det exponeringsvärde som hänger samman med dessa innehav."

63. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 132a*

Metoder för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av dessa institut.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar använda genomlysningsmetoden för att beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med gränserna i fondens mandat och relevant rätt.

Instituten ska utföra beräkningarna som avses i första stycket enligt antagandet att fonden först tar på sig exponering till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt som leder till de högsta kapitalbaskraven, och därefter fortsätter att ta på sig exponering i fallande ordning till den maximala totala exponeringsgränsen är nådd, och att fonden tillämpar bruttosoliditet till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt i tillämpliga fall.

Instituten ska utföra de beräkningar som avses i första stycket i enlighet med metoderna i detta kapitel, kapitel 5 och avsnitten 3, 4 eller 5 i kapitel 6 i denna avdelning.

3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelse från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbelopp som avses i punkt 2 om ett eller flera av de ingångsvärden som krävs för att utföra beräkningen saknas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 132b

Undantag från metoderna för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Instituten får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta fondens innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, vilka instituten ska dra av i enlighet med artikel 36.1 och artiklarna 56, 66 respektive 72e.

2. Instituten får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta exponeringar i form av andelar eller aktier i de fonder som avses i artikel 150.1 g och h och istället tillämpa den behandling som avses i artikel 133 på dessa exponeringar.

Artikel 132c

Behandling av fonders exponeringar utanför balansräkningen

1. Instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina poster utanför balansräkningen som har potential att omvandlas till exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med följande riskvikt:

a) För alla exponeringar för vilka instituten använder en av de metoder som anges i artikel 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

där

RW_i^* = riskvikt

i = index som anger fond,

$RWAE_i$ = det belopp som beräknas i enlighet med artikel 132a för en fond,

E_i^* = exponeringsvärdet för fondens exponeringar,

A_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens tillgångar, och

EQ_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens aktier.

b) För alla övriga exponeringar, $RW_i^* = 1\,250\,\%$.

2. Instituten ska beräkna exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller villkoren i punkt 3 i denna artikel som garantibeloppets diskonterade nuvärde med hjälp av en riskfri diskonteringsfaktor. Instituten får minska exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande med eventuella förluster som bokförts för det minimivärdebaserade åtagandet enligt tillämplig redovisningsstandard.

Instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden som uppfyller samtliga villkor i punkt 3 i denna artikel genom att multiplicera exponeringsvärdet för dessa exponeringar med en konverteringsfaktor på 20 % och den riskvikt som erhålls enligt artikel 132 eller 152.

3. Instituten ska fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden i enlighet med punkt 2 om alla följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets exponering utanför balansräkningen är ett minimivärdebaserat åtagande för en investering i andelar eller aktier i en eller flera fonder, enligt vilket institutet endast är skyldigt att göra utbetalningar inom ramen för det minimivärdebaserade åtagandet om marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar är lägre än ett på förhand fastställt tröskelvärde vid en eller flera tidpunkter, som anges i avtalet.

b) Fonden är antingen

i) ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, eller

ii) en alternativ investeringsfond (AIF-fond) enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU som endast investerar i överlåtbara värdepapper eller i andra likvida finansiella tillgångar som avses i artikel 50.1 i direktiv 2009/65/EG, om AIF-fondens mandat inte tillåter en bruttosoliditet som är högre än vad som tillåts enligt artikel 51.3 i direktiv 2009/65/EG.

c) Det aktuella marknadsvärdet av de exponeringar som är underliggande till den fond som är underliggande till det minimivärdebaserade åtagandet täcker eller överskrider nuvärdet av det tröskelvärde som anges i det minimivärdebaserade åtagandet, utan att hänsyn tas till effekten av de minimivärdebaserade åtagandena utanför balansräkningen.

d) Om det överskjutande marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar i förhållande till det minimivärdebaserade åtagandets nuvärde sjunker kan institutet, eller ett annat företag som omfattas av samma gruppbaserade tillsyn som institutet i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EG, påverka sammansättningen av fondens eller fondernas underliggande exponeringar eller på annat sätt begränsa möjligheten till en ytterligare minskning av det överskjutande beloppet.

e) Den direkta eller indirekta slutmottagaren av det minimivärdebaserade åtagandet är vanligtvis en icke-professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU."

64. I artikel 144.1 ska led g ersättas med följande:

"g) Institutet har med hjälp av internmetoden beräknat kapitalbaskraven utifrån sina skattningar av riskparametrar och kan överlämna den rapport som krävs i artikel 430."

65. Artikel 152 ska ersättas med följande:

"*Artikel 152*

Behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera fondens riskvägda exponeringsbelopp, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkterna 2 och 5, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.

2. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa underliggande exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av instituten.

3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fond i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelse från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. Institut som tillämpar genomlysningsmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel och som uppfyller villkoren för permanent partiell användning i enlighet med artikel 150, eller som inte uppfyller villkoren för att använda metoderna i detta kapitel eller en eller flera av de metoder som anges i kapitel 5 för alla eller delar av fondens underliggande exponeringar, ska beräkna riskviktade exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med följande principer:

a) För exponeringar som hänförs till klassen aktieexponeringar enligt artikel 147.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmetoden enligt artikel 155.2.

b) För exponeringar som hänförs till klassen för poster som representerar positioner i värdepapperisering enligt artikel 147.2 f ska instituten tillämpa det förfarande som anges i artikel 254 som om dessa exponeringar skulle vara direkt innehavda av dessa institut.

c) För alla andra underliggande exponeringar ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2 i denna avdelning.

Vid tillämpning av led a i första stycket ska instituten om de inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalföretag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar.

5. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda får institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den mandatbaserade metoden enligt artikel 132a.2. För de exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel ska instituten emellertid tillämpa de metoder som anges där.

6. Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningsmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel eller den mandatbaserade metoden i enlighet med punkt 5 i denna artikel tillämpa den reservmetod som avses i artikel 132.2.

7. Instituten får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i fonder genom att kombinera de metoder som avses i denna artikel, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

8. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller information för att beräkna en fonds riskvägda belopp i enlighet med metoderna som fastställs i punkterna 2, 3, 4 och 5 får förlita sig på en tredje parts beräkningar förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Tredjeparten är antingen

   i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller

   ii) för fonder som inte omfattas av led i, i detta led, fondens förvaltningsbolag förutsatt att detta uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

b) För exponeringar som inte förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med genomlysningsmetoden som fastställs i artikel 132a.1.

c) För exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med den metod som anges i respektive led.

d) En extern revisor har bekräftat att tredjepartens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig på tredjeparts beräkningar ska multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av tredjeparten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

9. Vid tillämpning av denna artikel ska artiklarna 132.5, 132.6 och 132b tillämpas. Vid tillämpning av denna artikel ska artikel 132c tillämpas, med de riskvikter som beräknats i enlighet med kapitel 3 i denna avdelning.”

66. I artikel 158 ska följande punkt införas:

”9a. Det förväntade förlustbeloppet för ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav som fastställs i artikel 132c.3 ska vara noll.”

67. Artikel 164 ska ersättas med följande:

”*Artikel 164*

Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Instituten ska ta fram egna skattningar av LGD med iakttagande av kraven i avsnitt 6 i detta kapitel och under förutsättning att det beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 143. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett institut kan bryta ned sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får institutet använda sin egen LGD-skattning.

2. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- eller LGD-skattningarna, under förutsättning att kraven i artikel 183.1, 183.2 och 183.3 är uppfyllda och de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd. Ett institut ska inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

3. Vid tillämpning av artikel 154.2 ska LGD för en jämförbar direkt exponering mot den utfärdare av kreditriskskyddet som avses i artikel 153.3 vara LGD för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas, i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen, är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

4. Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier får inte understiga 10 %.

Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i kommersiella fastigheter utan statliga garantier får inte understiga 15 %.

5. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 6. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 6.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Detta samarbete ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

6. På grundval av de uppgifter som samlas in i enlighet med artikel 430a och av andra relevanta indikatorer och med beaktande av den framtida utvecklingen på fastighetsmarknaden, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 i den här artikeln regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av huruvida de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 i den här artikeln är lämpliga för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 inte är tillräckliga, och om den anser att LGD-värdenas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den fastställa högre LGD-minimivärden för de exponeringar som är belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat. Dessa högre minimivärden får också tillämpas för ett eller flera fastighetssegment av sådana exponeringar.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska underrätta EBA och ESRB innan den fattar ett sådant beslut som avses i denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra dessa LGD-värden.

7. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 fastställer högre LGD-minimivärden enligt punkt 6, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa dem.

8. EBA ska i nära samarbete med ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska beakta vid bedömningen av LGD-värdenas lämplighet som ett led i den bedömning som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA ge vägledning till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 5 i denna artikel om

a) faktorer som ”skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt” enligt punkt 6 och

b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska ta hänsyn till när den fastställer högre LGD-minimivärden.

10. Instituten i en medlemsstat ska tillämpa de högre LGD-minimivärden som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 6 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten.”

68. I artikel 201.1 ska led h ersättas med följande:

”h) Kvalificerade centrala motparter.”

69. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 204a*

Godtagbara slag av aktiederivat

1. Som godtagbart kreditriskskydd får instituten använda aktiederivat som är totalavkastningsswappar eller som har liknande ekonomisk effekt, endast i syfte att genomföra interna säkringar.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar nettobetalningarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad, antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna, ska detta kreditriskskydd inte betecknas som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett aktiederivat, ska, för att den inre säkringen ska betecknas som godtagbar enligt detta kapitel, den kreditrisk som har överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitten 4–6 i detta kapitel för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd.”

70. Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Vid transaktioner med OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitt 6 beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E.$$"

b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

"Vid transaktioner i OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 i tillämpliga fall ta hänsyn till säkerheters riskreducerande effekter i enlighet med bestämmelserna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, beroende på vad som är tillämpligt."

71. Artikel 272 ska ändras på följande sätt:

a) Led 6 ska ersättas med följande:

"6. *säkringsmängd*: en grupp transaktioner inom en enda nettningsmängd för vilken fullständig eller partiell är tillåten för att avgöra den potentiella framtida exponeringen enligt metoderna i avsnitt 3 eller 4 i detta kapitel."

b) Följande led ska införas:

"7a. *ensidigt marginalavtal*: ett marginalavtal enligt vilket ett institut måste ställa tilläggsmarginalsäkerheter till en motpart men inte självt har rätt att erhålla tilläggsmarginalsäkerhet från motparten i fråga, eller vice versa."

c) Led 12 ska ersättas med följande:

"12. *aktuellt marknadsvärde* eller *CMV*: nettomarknadsvärdet av alla transaktioner inom en nettningsmängd utan avdrag för eventuell säkerhet som innehafts eller ställt, och där positiva och negativa marknadsvärden nettas vid beräkningen av CMV."

d) Följande led ska införas:

"12a. *nettobelopp av oberoende säkerheter* eller *NICA*: summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter erhållna eller ställda av motparter, beroende på vad som är lämpligt, till den fastställda nettningsmängden som inte är tilläggsmarginal."

72. Artikel 273 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Instituten ska beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II på grundval av en av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i enlighet med denna artikel.

Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.1 får inte använda den metod som fastställs i avsnitt 4. Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.2 får inte använda den metod som anges i avsnitt 5.

Institut får inom en koncern alltid använda en kombination av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6. Ett enskilt institut får inte på permanent basis använda en kombination av de metoder som fastställs i avsnitten 3–6."

b) Punkterna 6, 7 och 8 ska ersättas med följande:

"6. Enligt de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.

Genom undantag från första stycket ska exponeringsvärdet – om ett marginalavtal gäller flera nettningsmängder med den motparten och institutet använder en av metoderna i avsnitten 3–6 för att beräkna dessa nettningsmängders exponeringsvärde – beräknas i enlighet med det relevanta avsnittet.

För en viss motpart ska exponeringsvärdet för en viss nettningsmängd av sådana OTC-derivat som förtecknas i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan

summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder avseende denna motpart och summan av säkerheternas kreditvärdighetsjusterade värden avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning. Kreditvärdighetsjusteringarna ska beräknas utan beaktande av någon motsvarande sådan debetvärdejustering av företagets egen kreditrisk som redan har undantagits från kapitalbasen i enlighet med artikel 33.1 c.

7. Vid beräkningen av exponeringsvärdet i enlighet med metoderna i avsnitt 3, 4 och 5 får instituten behandla två OTC-derivatkontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med noll.

Vid tillämpning av första stycket ska två OTC-derivat anses helt matcha varandra om de uppfyller samtliga följande villkor:

a) Riskpositionerna är motsatta.

b) Deras egenskaper är, med undantag för handelsdagen, identiska.

c) Deras kassaflöden tar helt och hållet ut varandra.

8. För fastställande av exponeringsbeloppet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska instituten använda en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 i detta kapitel, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis, oavsett värdet av sådana positioner."

c) Följande punkt ska läggas till:

"9. När det gäller de metoder som föreskrivs i avsnitten 3–6 i detta kapitel ska instituten behandla transaktioner där specifik korrelationsrisk konstaterats i enlighet med artikel 291.2, 291.4, 291.5 och 291.6."

73. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 273a*

Villkor för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet

1. Instituten får beräkna exponeringsvärdet av derivatpositioner i enlighet med metoden i avsnitt 4 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

a) 10 % av institutets totala tillgångar.

b) 300 miljoner EUR.

2. Instituten får beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med metoden som fastställs i avsnitt 5 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

a) 5 % av institutets totala tillgångar.

b) 100 miljoner EUR.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten beräkna storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:

a) Derivatpositionerna ska värderas till sitt marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.

b) Det absoluta värdet av långa derivatpositioner ska summeras med det absoluta värdet av korta derivatpositioner.

c) Alla derivatpositioner ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskexponeringar utanför handelslagret.

4. Genom undantag från punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, får ett institut som ingår i en grupp och som skulle behöva tillämpa den metod som fastställs i avsnitt 3 eller 4 eftersom det på individuell nivå överskrider tröskelvärdena i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, välja att efter godkännande av de behöriga myndigheterna tillämpa den metod som skulle tillämpas på gruppnivå, om derivatverksamheten på gruppnivå inte överskrider de tröskelvärden som anges i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt.

5. Instituten ska meddela de behöriga myndigheterna vilka metoder i avsnitt 4 eller 5 som de använder, eller i förekommande fall upphör att använda, för beräkning av exponeringsvärdet för deras derivatpositioner.

6. Instituten får inte ingå en derivattransaktion, köpa eller sälja ett derivatinstrument endast för att efterleva något av villkoren i punkterna 1 och 2 under den bedömning som genomförs varje månad.

Artikel 273b

Bristande uppfyllande av villkoren för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet av derivat

1. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i artikel 273a.1 och 273a.2 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.

2. Ett institut ska upphöra att beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, inom tre månader efter det att något av följande föreligger:

a) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än tre månader i följd.

b) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än sex av de föregående tolv månaderna.

3. Om ett institut har upphört att beräkna exponeringsvärdena av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, ska det endast tillåtas att återuppta beräkningen av exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 om det visar för den behöriga myndigheten att alla villkor som fastställs i artikel 273a.1 eller 273a.2 har uppfyllts under en period på ett år."

74. I del tre avdelning II kapitel 6 ska avsnitten 3, 4 och 5 ersättas med följande:

"Avsnitt 3

Schablonmetoden för motpartskreditrisk

Artikel 274

Exponeringsvärde

1. Ett institut får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningsavtal om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Nettningsavtalet tillhör en av de typer av nettningsavtal som avses i artikel 295.

b) Nettningsavtalet har godkänts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 296.

c) Institutet har levt upp till de förpliktelser avseende nettningsavtalet som fastställs i artikel 297.

Om något av villkoren i det första stycket inte uppfylls ska institutet behandla varje transaktion som om det vore sin egen nettningsmängd.

2. Instituten ska beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde med hjälp av schablonmetoden för motpartskreditrisk enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

där

RC = ersättningskostnaden beräknad i enlighet med artikel 275, och

PFE = den potentiella framtida exponeringen beräknad i enlighet med artikel 278,

α = 1,4.

3. Exponeringsvärdet av en nettningsmängd som omfattas av ett kontraktsenligt marginalavtal ska begränsas till exponeringsvärdet av samma nettningsmängd som inte omfattas av någon form av marginalavtal.

4. Om flera marginalavtal är tillämpliga på samma nettningsmängd ska instituten hänföra varje marginalavtal till den grupp av transaktioner i nettningsmängden till vilken det marginalavtalet kontraktsenligt gäller och beräkna ett exponeringsvärde separat för var och en av dessa grupperade transaktioner.

5. Instituten får fastställa exponeringsvärdet av en nettningsmängd till noll om nettningsmängden uppfyller samtliga följande villkor:

a) Nettningsmängden består enbart av sålda optioner.

b) Nettningsmängdens aktuella marknadsvärde är alltid negativt.

c) Premien för alla optioner i nettningsmängden har erhållits av samtliga institut som en garanti för kontraktens verkställande.

d) Nettningsmängden omfattas inte av något marginalavtal.

6. I en nettningsmängd ska instituten ersätta en transaktion som utgörs av en ändlig linjär kombination av köpta eller sålda köp- eller säljoptioner med alla de enskilda optioner som formar den linjära kombinationen, som en enskild transaktion, i syfte att beräkna exponeringsvärdet av nettningsmängden i enlighet med detta avsnitt. Varje sådan kombination av optioner ska betraktas som en enskild transaktion i den nettningsmängd i vilken kombinationen ingår vid beräkning av exponeringsvärdet.

7. Exponeringsbeloppet för en kreditderivattransaktion som representerar en lång position i den underliggande tillgången får begränsas till det utestående obetalda premiebeloppet, förutsatt att det behandlas som en egen nettningsmängd som inte omfattas av ett marginalavtal.

Artikel 275

Ersättningskostnad

1. Instituten ska beräkna ersättningskostnaden RC för nettningsmängder som inte omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Instituten ska beräkna ersättningskostnaden för enskilda nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

VM = det volatilitetsjusterade värdet av den nettotilläggsmarginal som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till nettningsmängden för att minska förändringarna av nettningsvärdets CMV,

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

3. Instituten ska beräkna ersättningskostnaden för flera nettningsmängder som omfattas av samma marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

i = det index som betecknar den nettningsmängd som omfattas av det enskilda marginalavtalet.

CMV_i = CMV av nettningsmängd i,

VM_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder för att minska förändringarna av deras CMV,

$NICA_{MA}$ = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerhet som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder som inte är VM_{MA},

Vid tillämpning av första stycket får $NICA_{MA}$ beräknas på handelsnivå, nettningsmängdsnivå eller för alla nettningsmängder på vilka marginalavtalet tillämpas beroende på vilken nivå marginalavtalet tillämpas.

Artikel 276

Godkännande och behandling av säkerhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt ska instituten beräkna säkerhetsbeloppen för VM, VM_{MA}, NICA och $NICA_{MA}$, genom att tillämpa samtliga följande krav:

a) Om alla transaktioner som ingår i en nettningsmängd tillhör handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artiklarna 197 och 299 godtas.

b) Om en nettningsmängd innehåller minst en transaktion som återfinns utanför handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artikel 197 godtas.

c) Säkerhet från en motpart ska ges positivt tecken och säkerhet som ställs till en motpart ska ha negativt tecken.

d) Det volatilitetsjusterade värdet av alla typer av säkerheter som erhålls eller ställs ska beräknas i enlighet med artikel 223, vid denna beräkning ska instituten inte använda metoden i artikel 225.

e) Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM och NICA.

f) Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM_{MA} och $NICA_{MA}$.

g) Inga sådana säkerheter som ställs till motparter som är separerade från motpartens tillgångar – och därmed är konkursskyddade i det fall motparten skulle fallera eller hamna på obestånd – ska tas med i beräkningen av NICA och $NICA_{MA}$.

2. Vid beräkning av det volatilitetsjusterade värdet av sådana ställda säkerheter som avses i punkt 1 d i denna artikel ska instituten ersätta formeln som fastställs i artikel 223.2 med följande formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

där

C_{VA} = det volatilitetsjusterade värdet av ställda säkerheter

C = säkerheten

H_c och H_{fx} definieras i enlighet med artikel 223.2.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d ska instituten fastställa den avvecklingsperiod som är relevant för beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet av all säkerhet som erhålls eller ställs i enlighet med en av följande tidshorisonter:

a) Ett år för de nettningsmängder som avses i artikel 275.1.

b) Den marginalriskperiod som i enlighet med led b i artikel 279c.1 fastställs för de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3.

Artikel 277

Inplacering av transaktioner i riskkategorier

1. Instituten ska placera in varje transaktion som ingår i en nettningsmängd i en av följande riskkategorier för att fastställa nettningsmängdens potentiella framtida exponering, som avses i artikel 278:

a) Ränterisk.

b) Valutarisk.

c) Kreditrisk.

d) Aktierisk.

e) Råvarurisk.

f) Övriga risker.

2. Instituten ska genomföra den inplacering som avses i punkt 1 på grundval av derivattransaktionens primära riskdrivare. Den primära riskdrivaren ska vara den enda väsentliga riskdrivaren för en derivattransaktion.

3. Genom undantag från punkt 2 ska institut placera in derivattransaktioner som har mer än en väsentlig riskdrivare i fler än en riskkategori. Om alla väsentliga riskdrivare för en av dessa transaktioner tillhör samma riskkategori ska instituten endast behöva placera in den transaktionen en gång i denna riskkategori på grundval av den väsentligaste av dessa riskdrivare. Om de väsentliga riskdrivarna för en av dessa transaktioner tillhör olika riskkategorier ska instituten placera in denna transaktion en gång i varje riskkategori för vilken transaktionen har minst en väsentlig riskdrivare, på grundval av den väsentligaste riskdrivaren i den riskkategorin.

4. Instituten ska utan hinder av vad som anges i punkterna 1,2 och 3 tillämpa följande krav när de placerar in transaktioner i de riskkategorier som förtecknas i punkt 1:

a) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en inflationsvariabel ska instituten placera in transaktionen i ränteriskkategorin.

b) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en klimatvariabel ska institutet placera in transaktionen i råvaruriskkategorin.

5. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) metoden för att identifiera transaktioner med endast en väsentlig riskdrivare,

b) metoden för att vid tillämpning av punkt 3 identifiera transaktioner med mer än en väsentlig riskdrivare och för att identifiera den väsentligaste av dessa riskdrivare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 277a

Säkringsmängder

1. Instituten ska fastställa relevanta säkringsmängder för varje riskkategori i en nettningsmängd och hänföra varje transaktion till dessa säkringsmängder enligt följande:

a) Transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.

b) Transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, utgår från samma valutapar.

c) Alla transaktioner som placerats in i kreditriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.

d) Alla transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.

e) Transaktioner som placerats in i råvariuriskkategorin ska hänföras till en av följande säkringsmängder på grundval av deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3:

   i) Energi.

   ii) Metaller.

   iii) Jordbruksprodukter.

   iv) Andra råvaror.

   v) Klimatförhållanden.

f) Transaktioner som placerats in i kategorin ”övriga risker” ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska sådana transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som har en inflationsvariabel som primär riskdrivare hänföras till separata säkringsmängder, förutom sådana säkringsmängder för transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som inte har en inflationsvariabel som sin primära riskdrivare. Dessa transaktioner ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska instituten fastställa separata individuella säkringsmängder i varje riskkategori för följande transaktioner:

a) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, antingen är den marknadsimplicita volatiliteten eller den realiserade volatiliteten hos en riskdrivare eller korrelationen mellan två riskdrivare.

b) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är skillnaden mellan två riskdrivare som placerats in i samma riskkategori eller transaktioner som består av två betalningsben som är denominerade i samma valuta och för vilka en riskdrivare från samma riskkategori som den primära riskdrivaren ingår i det andra betalningsbenet än det som inbegriper den primära riskdrivaren.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska instituten endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led b ska instituten endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om det riskdrivarpar hos dessa transaktioner som avses däri är identiskt och om de två

riskdrivarna i detta par har en positiv korrelation. I annat fall ska instituten hänföra transaktionerna i led b i första stycket till en av de säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 1, på grundval av endast en av de två riskdrivare som avses i första stycket led b.

3. Instituten ska på begäran från behöriga myndigheter ge information om antalet säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel för varje riskkategori, inbegripet den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, eller riskdrivarparet för var och en av dessa säkringsmängder, och antalet transaktioner i var och en av dessa säkringsmängder.

Artikel 278

Potentiell framtida exponering

1. Instituten ska beräkna den potentiella framtida exponeringen för en nettningsmängd på följande sätt:

$$\text{PFE} = \text{multiplikator} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

där

PFE = den potentiella framtida exponeringen

a = det index som anger de riskkategorier som ingår i beräkningen av nettningsmängdens potentiella framtida exponering,

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillägget för riskkategori a beräknat i enlighet med artiklarna 280a–280f, beroende på vad som är tillämpligt, och

multiplikator = multiplikationsfaktorn beräknad i enlighet med formeln i punkt 3.

Vid denna beräkning ska instituten inkludera tillägget för en viss riskkategori i beräkningen av en nettningsmängd potentiella framtida exponering om minst en transaktion i nettningsmängden har placerats in i den riskkategorin.

2. Den potentiella framtida exponeringen för flera nettningsmängder som omfattas av sådana marginalavtal som avses i artikel 275.3 ska beräknas som summan av potentiella framtida exponeringar av alla enskilda nettningsmängder betraktade som om de inte omfattades av någon form av marginalavtal.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska multiplikatorn beräknas enligt följande:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 \text{ if } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ if } z < 0 \end{cases}$$

där

Floor_m = 5 %, och

$y = 2 * (1 - \text{Floor}_m) * \Sigma_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA för de nettningsmängder som avses i artikel 275.1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA för de nettningsmängder som avses i artikel 275.2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ för de nettningsmängder som avses i artikel 275.3} \end{cases}$$

NICA_i = nettobeloppet av oberoende säkerheter beräknat endast för transaktioner som ingår i nettningsmängd i. NICA_i ska beräknas på handelsnivå eller nettningsmängdsnivå beroende på marginalavtalet.

Artikel 279

Beräkning av riskpositionen

Vid beräkning av riskkategoriernas tillägg, som avses i artiklarna 280a–280f ska instituten beräkna riskpositionen för varje transaktion i en nettningsmängd enligt följande:

$$\text{Riskposition} = \delta * \text{AdjNot} * \text{MF}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta beräknat i enlighet med formeln i artikel 279a,

AdjNot = transaktionens justerade teoretiska belopp beräknat i enlighet med artikel 279b, och

MF = transaktionens löptidsfaktor beräknad i enlighet med formeln i artikel 279c.

Artikel 279a

Regulatoriskt delta

1. Instituten ska beräkna det regulatoriska deltat på följande sätt:

a) För köp- och säljoptioner som ger optionens köpare rätt att köpa eller sälja ett underliggande instrument vid ett positivt pris ett visst eller flera datum i framtiden, utom om dessa optioner placeras in i ränteriskkategorin, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = \text{tecken} \cdot N\left(\text{typ} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

där

δ = det regulatoriska deltat

tecken = – 1 om transaktionen är en såld köpoption eller en köpt säljoption,

tecken = + 1 om transaktionen är en köpt köpoption eller en såld säljoption,

typ = – 1 om transaktionen är en säljoption,

typ = + 1 om transaktionen är en köpoption,

N(x) = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. sannolikheten att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x,

P = avista- eller terminspriset på optionens underliggande instrument; för optioner för vilka kassaflödet beror på ett genomsnittligt värde av priset på det underliggande instrumentet ska P vara lika med det genomsnittliga värdet vid tidpunkten för beräkningen,

K = optionens lösenpris,

T = optionens förfallodag; för optioner som kan utnyttjas endast vid ett framtida datum, är förfallodagen lika med det datumet; för optioner som kan utnyttjas vid flera framtida datum, är förfallodagen lika med det senaste av de datumen; förfallodagen ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

σ = optionens regulatoriska volatilitet fastställd i enlighet med tabell 1 på grundval av transaktionens riskkategori och typen av underliggande instrument för optionen.

Tabell 1

Riskkategori	Underliggande instrument	Regulatorisk volatilitet
Valuta	Alla	15 %
Kredit	Instrument med ett enda namn	100 %
	Instrument med flera namn	80 %
Aktier	Instrument med ett enda namn	120 %
	Instrument med flera namn	75 %
Råvaror	Elektricitet	150 %
	Övriga råvaror (exklusive elektricitet)	70 %
Övrigt	Alla	150 %

Institut som använder terminspriset på en options underliggande instrument ska säkerställa att

i) terminspriset motsvarar optionens egenskaper,

ii) den relevanta räntenivå som råder vid rapporteringsdagen används vid beräkning av terminspriset,

iii) det underliggande instrumentets förväntade kassaflöden före optionens förfallodag är integrerade i terminspriset.

b) För trancher i en syntetisk värdepapperisering och ett nth-to-default-kreditderivat, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = \text{tecken} \cdot \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

där

$$\text{tecken} = \begin{cases} +1 \text{ när kreditriskskydd har erhållits genom transaktionen} \\ -1 \text{ när kreditriskskydd har lämnats genom transaktionen} \end{cases}$$

A = tranchens fästpunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är A = (n-1)/k, och

D = tranchens avskiljningspunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är D = n/k.

c) För andra transaktioner än de som avses i led a eller b ska instituten använda följande regulatoriska delta:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin} \\ -1 \text{ om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin} \end{cases}$$

2. För tillämpningen av detta avsnitt betyder en lång position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, att transaktionens marknadsvärde ökar när värdet på den riskdrivaren ökar, och en kort position i den primära eller riskdrivaren eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, betyder att transaktionens marknadsvärde minskar när värdet på den riskdrivaren ökar.

3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) den formel som – i enlighet med utvecklingen av internationella regler – instituten ska använda för att beräkna regulatoriskt delta för köp- och säljoptioner som placerats in i ränteriskkategorin och som är tillämplig under marknadsförhållanden där räntor kan vara negativa samt den regulatoriska volatilitet som är lämplig för den formeln,

b) den metod som ska användas för att fastställa om en transaktion är en lång eller kort position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 279b

Justerat teoretiskt belopp

1. Instituten ska beräkna det justerade teoretiska beloppet enligt följande:

a) För transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin eller i kreditriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som en produkt av derivatkontraktets teoretiska belopp och den regulatoriska durationsfaktorn, som ska beräknas på följande sätt:

$$\text{regulatorisk durationsfaktor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

där

R = den regulatoriska diskonteringsräntan, R = 5 %,

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Startdatumet för en transaktion är det tidigaste datum då en kontraktsenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, antingen fastställs eller utväxlas, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal. Om transaktionen redan har fastställt eller genomfört betalningar vid rapporteringsdagen ska startdatumet för en transaktion vara lika med 0.

Om en transaktion innefattar ett eller flera kontraktsenliga framtida datum då institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktsenliga förfallodatum ska startdatumet vara lika med det först infallande av

i) det datum eller det först infallande av flera framtida datum som institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktsenliga förfallodatum,

ii) det datum då transaktionen börjar fastställa eller genomföra betalningar, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktsenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens startdatum fastställas på grundval av det datum då det underliggande instrumentet tidigast börjar fastställa eller genomföra betalningar.

Slutdatumet för en transaktion är det senaste datum då en kontraktsenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, utväxlas eller kan utväxlas.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktsenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens slutdatum fastställas på grundval av transaktionens underliggande instruments sista kontraktsenliga betalning.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och om villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska avvecklingen av den utestående exponeringen vid dessa särskilt angivna datum anses vara en kontraktsenlig betalning enligt samma transaktion.

b) För transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på följande sätt:

i) Om transaktionen består av ett betalningsben ska det justerade teoretiska beloppet vara derivatkontraktets teoretiska belopp.

ii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för ett betalningsben är denominerat i institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det andra betalningsbenets teoretiska belopp.

iii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för vart och ett av betalningsbenen är denominerat i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det största av de två betalningsbenens teoretiska belopp efter omräkning till institutets rapporteringsvaluta till rådande avistakurs.

c) För transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin eller råvariskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som produkten av marknadspriset på en enhet av transaktionens underliggande instrument och antalet enheter i det underliggande instrument som transaktionen hänvisar till.

Om en transaktion som placerats in i aktieriskkategorin eller råvariskkategorin enligt kontraktet uttrycks som ett teoretiskt belopp, ska instituten använda transaktionens teoretiska belopp och inte antalet enheter i det underliggande instrumentet som det justerade teoretiska beloppet.

d) För transaktioner som placerats in i kategorin ”övriga risker” ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på grundval av den lämpligaste metoden bland de metoder som anges i leden a, b och c, beroende på typen av och egenskaperna hos transaktionens underliggande instrument.

2. Instituten ska vid beräkning av det justerade teoretiska belopp som avses i punkt 1 fastställa transaktionens teoretiska belopp eller antalet enheter i det underliggande instrumentet enligt följande:

a) Om det teoretiska beloppet eller antalet enheter i en transaktions underliggande instrument inte är fastställt fram till transaktionens kontraktsenliga förfallodag:

i) För deterministiska teoretiska belopp och antal enheter i ett underliggande instrument ska det teoretiska beloppet vara det vägda genomsnittet av alla deterministiska värden av teoretiska belopp eller antal enheter i det underliggande instrumentet, beroende på vad som är tillämpligt, fram till transaktionens kontraktsenliga förfallodag, varvid vikterna är proportionen av den tidsperiod då vart och ett av värdena av teoretiska belopp är tillämpliga.

ii) För stokastiska teoretiska belopp och antal enheter i det underliggande instrumentet ska det teoretiska beloppet vara det belopp som fastställs genom fastställande av aktuella marknadsvärden inom formeln för beräkning av framtida marknadsvärden.

b) För kontrakt där det teoretiska beloppet utväxlas vid flera tillfällen ska det teoretiska beloppet multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontrakten.

c) För kontrakt i vilka det föreskrivs en multiplicering av kassaflödesbetalningar eller en multiplicering av derivatkontraktets underliggande, ska institutet justera det teoretiska beloppet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktens riskstruktur.

3. Instituten ska konvertera en transaktions justerade teoretiska belopp till rapporteringsvalutan till rådande avistakurs om det justerade teoretiska beloppet beräknas enligt denna artikel utifrån ett kontraktsenligt teoretiskt belopp eller ett marknadspris på antalet enheter i ett underliggande instrument som är denominerat i en annan valuta.

Artikel 279c

Löptidsfaktor

1. Instituten ska beräkna löptidsfaktorn enligt följande:

a) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 ska instituten använda följande formel:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/EttRäkenskapsår\}, 1\}}$$

där

MF = löptidsfaktorn

M = transaktionens återstående löptid, som är lika med den tidsperiod som behövs för avslutandet av alla transaktionens kontraktsenliga skyldigheter; härvidlag ska all eventuell optionalitet i ett derivatkontrakt anses vara en kontraktsmässig skyldighet; den återstående löptiden ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion har ett annat derivatkontrakt som underliggande instrument som kan ge upphov till ytterligare kontraktsenliga skyldigheter utöver transaktionens kontraktsenliga skyldigheter ska transaktionens återstående löptid vara lika med den tidsperiod som krävs för att avsluta alla kontraktsenliga skyldigheter avseende det underliggande instrumentet.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska transaktionens återstående löptid vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag.

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

b) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 definieras löptidsfaktorn enligt följande:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{EttRäkenskapsår}}$$

där

MF = löptidsfaktorn,

MPOR = nettningsmängdens marginalriskperiod fastställd i enlighet med artikel 285.2–285.5,och

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Vid fastställande av marginalriskperioden för transaktioner mellan en kund och en clearingmedlem ska ett institut som agerar antingen som kund eller som clearingmedlem ersätta den minimiperiod som fastställs i artikel 285.2 b med fem bankdagar.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den återstående löptiden vara lika med tidsperioden fram till nästa justeringsdag för transaktioner som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum.

Artikel 280

Koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor

Vid beräkning av tillägget för en säkringsmängd, som avses i artiklarna 280a–280f ska säkringsmängdens regulatoriska faktorkoefficient ”ϵ” vara följande:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1} \\ 5 \text{ för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 a} \\ 0{,}5 \text{ för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 b} \end{cases}$$

Artikel 280a

Tillägg för ränteriskkategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för ränteriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

där

AddOn^{IR} = tillägget för ränteriskkategorin

j = det index som anger alla de ränterisksäkringsmängder som fastställts för nettningsmängden i enlighet med artikel 277a.1 a och 277a.2, och

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = tillägget för ränteriskkategorin eller säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Instituten ska beräkna tillägget för ränteriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$$

där

ϵ_{j} = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med tillämpligt värde enligt artikel 280,

SF^{IR} = den regulatoriska faktorn för ränteriskkategorin med ett värde som är lika med 0,5 %, och

$\text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Vid beräkning av det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j ska instituten först kartlägga varje transaktion i säkringsmängden till lämplig undergrupp i tabell 2. De ska göra detta på grundval av varje transaktions slutdatum, som fastställs i enlighet med artikel 279b.1 a:

Tabell 2

Undergrupp	Slutdatum (år)
1	> 0 och <= 1
2	> 1 och <= 5
3	> 5

Instituten ska sedan beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängden j i enlighet med följande formel:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{IR}} = \sqrt{\left[(\text{D}_{j,1})^{2} + (\text{D}_{j,2})^{2} + 1{,}4 \cdot \text{D}_{j,1} \cdot \text{D}_{j,2} + 1{,}4 \cdot \text{D}_{j,2} \cdot \text{D}_{j,3} + 0{,}6 \cdot \text{D}_{j,1} \cdot \text{D}_{j,3}\right]}$$

där

$\text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j, och

$\text{D}_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergrupp k i säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{D}_{j,k} = \sum_{l \in \text{Undergrupp k}} \text{Riskposition}_{l}$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280b

Tillägg för valutarisken

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för valutariskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{FX}}$$

där

AddOn^{FX} = tillägget för valutariskkategorin

j = det index som anger de valutarisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 b och med 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_{j}^{\text{FX}}$ = tillägget för valutariskkategorin eller säkringsmängd j i beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Instituten ska beräkna tillägget för valutariskkategorin eller säkringsmängd j i enlighet med följande:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{FX}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot \left|\text{EffNot}_{j}^{\text{FX}}\right|$$

där

ϵ_{j} = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j, som fastställts i enlighet med artikel 280,

SF^{FX} = den regulatoriska faktorn för valutariskkategorin med ett värde som är lika med 4 %,

$\text{EffNot}_{j}^{\text{FX}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{Säkringsmängd j}} \text{Riskposition}_{l}$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280c

Tillägg för kreditsriskkategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende kredit för nettningsmängderna i enlighet med följande:

a) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje emittent av ett referensskuldinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som hänförs till kreditriskkategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om det referensskuldinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.

b) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje grupp av skuldreferensinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som hänförs till kreditriskkategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om den grupp av referensskuldinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kreditriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Kredit}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Kredit}}$$

där

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 c och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Instituten ska beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Kredit}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Kredit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} 1 - \left(\rho_{k}^{\text{Kredit}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})\right)^{2}}$$

där

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Kredit}}$ = kreditriskkategorin för säkringsmängd j,

ϵ_{j} = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j, som fastställts i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheten avseende kredit för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1,

ρ_{k}^{Kredit} = korrelationsfaktorn för referensenheten avseende kredit k, om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är ρkKredit = 50 %. Om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 b ärρkKredit = 80 %, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k, fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Instituten ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k}) = \text{EffNot}_{k}^{\text{Kredit}}$$

där

$\text{EffNot}_{k}^{\text{Kredit}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheten avseende kredit k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_{k}^{\text{Kredit}} = \sum_{l \in \text{Referensenhet avseende kredit k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}} \cdot \text{Riskposition}_{l}$$

där

l = det index som anger riskpositionen, och

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende kredit k fastställd i enlighet med punkt 5.

5. Instituten ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

a) För referensenheten avseende kredit k som fastställts i enlighet med punkt 1 a, ska$\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ tilldelas en av de sex regulatoriska faktorerna i tabell 3 i denna punkt på grundval av en extern kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut för motsvarande enskilda emittent. För en enskild emittent för vilken en kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är tillgänglig ska

i) ett institut som använder metoden i kapitel 3 placera in den enskilda emittentens interna kreditvärdering i en av de externa kreditbedömningarna,

ii) ett institut som använder metoden i kapitel 2 tilldela $SF_{k,l}^{Kreditt} = 0{,}54\,\%$ till denna referensenhet avseende kredit. Om ett institut använder artikel 128 för att riskvikta motpartskreditriskexponeringen mot denna enskilda emittent, ska denna referensenhet avseende kredit dock tilldelas $SF_{k,l}^{Kreditt} = 1{,}6\,\%$.

b) För referensenheten avseende kredit k som fastställts i enlighet med punkt 1 b ska följande gälla:

i) Om en riskposition l som hänförs till referensenheten avseende kredit k är ett kreditindex som noterats på en erkänd börs ska $SF_{k,l}^{Kreditt}$ tilldelas en av de två regulatoriska faktorer som anges i tabell 4 i denna punkt på grundval av kreditkvaliteten hos majoriteten av dess enskilda beståndsdelar.

ii) Om en riskposition l som hänförs till referensenheten avseende kredit k inte omfattas av led i) i detta led ska $SF_{k,l}^{Kredit}$ vara det vägda genomsnittet av de regulatoriska faktorer som tilldelats till varje beståndsdel i enlighet med metoden i led a, varvid vikterna bestäms genom proportionen av beståndsdelarnas teoretiska belopp i den positionen.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	Regulatorisk faktor för transaktioner med ett enda namn
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerande kreditkvalitet	Regulatorisk faktor för noterade index
Hög kreditvärdighet	0,38 %
Låg kreditvärdighet	1,06 %

Artikel 280d

Tillägg för aktieriskkategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende aktier för nettningsmängden i enlighet med följande:

a) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje emittent av ett referensaktieinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som tillhör aktieriskkategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om det referensaktieinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.

b) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som tillhör aktieriskkategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om den grupp av referensrensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner, beroende på vad som är tillämpligt, har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för aktieriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Aktie}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Aktie}}$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 d och 277a.2 för nettningsmängden, och

$_{\text{AddOn}_{j}^{\text{Aktie}}}$ = tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Instituten ska beräkna tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Aktie}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Aktie}} \cdot \text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} 1 - \left(\rho_{k}^{\text{Aktie}}\right)^{2} \cdot \left(\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})\right)^{2}}$$

där

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j,

ϵ_{j} = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheterna avseende aktier för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1,

ρ_{k}^{Aktie} = korrelationsfaktorn för referensenheten avseende aktier k; om referensenheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a, $\rho_{k}^{\text{Aktie}} = 50\,\%$; om referensenheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_{k}^{\text{Aktie}} = 80\,\%$, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})$ = tillägget för referensenheten avseende aktier k, fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Instituten ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k}) = \text{SK}_{k}^{\text{Aktie}} \cdot \text{EffNot}_{k}^{\text{Aktie}}$$

där

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_{k})$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k

$\text{SF}_{k}^{\text{Aktie}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende aktier k; om referensenheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\text{SF}_{k}^{\text{Aktie}} = 32\,\%$; om referensenheten avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\text{SF}_{k}^{\text{Aktie}} = 20\,\%$, om

$\text{EffNot}_{k}^{\text{Aktie}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheten avseende aktier k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_{k}^{\text{Aktie}} = \sum_{l \in \text{Referensenheten avseende aktier k}} \text{Riskposition}_{l}$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280e

Tillägg för råvaruriskkategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för råvaruriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$$

där

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = tillägget för råvaruriskkategorin

j = det index som anger de råvarusäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 e och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = tillägget för råvaruriskkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 4.

2. Vid beräkning av tillägget för en råvarusäkringsmängd för en given nettningsmängd i enlighet med punkt 4 ska instituten fastställa relevanta råvarureferenstyper för varje säkringsmängd. Råvaruderivattransaktioner ska endast hänföras till samma råvarureferenstyp om det underliggande råvaruinstrumentet för dessa transaktioner är av samma karaktär, oberoende av råvaruinstrumentets leveranslokalisering eller kvalitet.

3. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga myndigheterna begära att institut, som är kraftigt exponerade mot basrisken i olika positioner som delar den karaktär som avses i punkt 2, fastställer råvarureferenstyperna för dessa positioner med användning av fler egenskaper än enbart det underliggande råvaruinstrumentets karaktär. I en sådan situation ska råvaruderivattransaktioner endast hänföras till samma råvarureferenstyp om de delar dessa egenskaper.

4. Instituten ska beräkna tillägget för råvarukategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn}(\mathrm{Typ}_{k}^{j})\right)^{2} + (1 - (\rho^{\mathrm{Com}})^{2}) \cdot \sum_{k} \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Typ}_{k}^{j})\right)^{2}}$$

där

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = tillägget för råvarukategorin för säkringsmängd j,

ϵ_{j} = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställts i enlighet med artikel 280,

ρ^{Com} = råvaruriskkategorins korrelationsfaktor med ett värde som är lika med 40 %,

k = det index som anger råvarureferenstyperna för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 2, och

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Typ}_{k}^{j})$ = tillägget för råvarureferenstyp k beräknat i enlighet med punkt 5.

5. Instituten ska beräkna tillägget för råvarureferenstyp k på följande sätt:

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Typ}_{k}^{j}) = \mathrm{SF}_{k}^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_{k}^{\mathrm{Com}}$$

där

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Typ}_{k}^{j})$ = tillägget för råvarureferenstyp k.

$\mathrm{SF}_{k}^{\mathrm{Com}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på råvarureferenstyp k, om råvarureferenstyp k motsvarar transaktioner som tilldelats till den säkringsmängd som avses i artikel 277a.1 e i, med undantag för transaktioner som avser el, är $\mathrm{SF}_{k}^{\mathrm{Com}} = 18\,\%$. För transaktioner som avser el är $\mathrm{SF}_{k}^{\mathrm{Com}} = 40\,\%$, och

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för råvarureferenstyp k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{Råvarureferenstyp k}} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280f

Tillägg för kategorin ”övriga risker”

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kategorin ”övriga risker” för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Övriga}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin ”övriga risker”,

j = det index som anger de säkringsmängder för övrig risk som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 f och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin ”övriga risker” för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Instituten ska beräkna tillägget för kategorin ”övriga risker” för säkringsmängd j på följande sätt:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Övriga}} \cdot \left|\text{EffNot}_j^{\text{Övriga}}\right|$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin ”övriga risker” för säkringsmängd j,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställts i enlighet med artikel 280,

$\text{SF}^{\text{Övriga}}$ = den regulatoriska faktorn för kategorin ”övriga risker” med ett värde som är lika med 8 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{Övriga}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Övriga}} = \sum_{l \in \text{Säkringsmängd j}} \text{Riskposition}_l$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Avsnitt 4

Förenklad schablonmetod för motpartskreditrisk

Artikel 281

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Instituten ska beräkna ett enda exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå i enlighet med avsnitt 3 om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel.

2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd ska beräknas i enlighet med följande krav:

a) Instituten ska inte tillämpa den behandling som avses i artikel 274.6.

b) Genom undantag från artikel 275.1 ska instituten för nettningsmängder som inte avses i artikel 275.2 beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

c) Genom undantag från artikel 275.2 i den här förordningen ska instituten för nettningsmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enligt artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

d) Genom undantag från artikel 275.3 ska instituten för flera nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal beräkna ersättningskostnaden som summan av ersättningskostnaden för varje enskild nettningsmängd beräknad i enlighet med punkt 1, som om ingen marginalsäkerhet ställts.

e) Alla säkringsmängder ska fastställas i enlighet med artikel 277a.1.

f) Instituten ska sätta multiplikatorn till 1 i den formel som används för att beräkna potentiell framtida exponering i artikel 278.1, enligt följande:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

där

PFE = potentiell framtida exponering

$AddOn^{(a)}$ = tillägget för riskkategori ”a”

g) Genom undantag från artikel 279a.1 ska instituten för alla transaktioner beräkna regulatoriskt delta enligt följande:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren} \\ -1 \text{ om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren} \end{cases}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta

h) Den formel som avses i artikel 279b.1 a som används för att beräkna den regulatoriska durationsfaktor som avses i artikel 279b.1 a ska se ut på följande sätt:

$$\text{regulatoriska durationsfaktor} = E - S$$

där

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

i) Den löptidsfaktor (MF) som avses i artikel 279c.1 ska beräknas på följande sätt:

i) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 är MF = 1.

ii) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 är MF = 0,42.

j) Den formel som avses i artikel 280a.3som används för att beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j som avses i artikel 280a.3 ska vara följande:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

där

$EffNot_j^{IR}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j, och

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergruppen k i säkringsmängd j.

k) Den formel som avses i artikel 280c.3 som används för att beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$AddOn_j^{Kredit} = \sum_k |AddOn(Enhet_k)|$$

där

$AddOn_j^{Kredit}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j, och

$AddOn(Enhet_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

l) Den formel som avses i artikel 280d.3 som används för att beräkna tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_k |AddOn(Entity_k)|$$

där

$AddOn_j^{Aktie}$ = tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j, och

$AddOn(Enhet_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

m) Den formel som avses i artikel 280e.4 som används för att beräkna tillägget för råvariskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_k |AddOn(Typ_k^j)|$$

där

$AddOn_j^{com}$ = tillägget för säkringsmängd j i råvaruriskkategorin

$A\,ddOn(Typ_k^j)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k,

Avsnitt 5

Ursprunglig åtagandemetod

Artikel 282

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Instituten får beräkna ett enskilt exponeringsvärde för alla transaktioner inom ett nettningsavtal om alla villkor i artikel 274.1 är uppfyllda. I annat fall ska instituten beräkna ett separat exponeringsvärde för varje transaktion som ska behandlas som dess egen nettningsmängd.

2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd eller transaktion ska vara produkten av 1,4 gånger summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida exponeringen.

3. Den aktuella ersättningskostnad som avses i punkt 2 ska beräknas enligt följande:

a) För nettningsmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enlighet artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, ska instituten använda följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

b) För alla övriga nettningsmängder eller enskilda transaktioner ska instituten använda följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

För att beräkna den aktuella ersättningskostnaden ska instituten uppdatera de aktuella marknadsvärdena minst en gång per månad.

4. Instituten ska beräkna den potentiella framtida exponering som avses i punkt 2 enligt följande:

a) En nettningsmängds potentiella framtida exponering är summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i den nettningsmängden, beräknat i enlighet med led b.

b) En enskild transaktions potentiella framtida exponering är dess teoretiska belopp multiplicerat med

i) produkten av 0,5 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för räntederivatkontrakt,

ii) produkten av 6 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för kreditderivatkontrakt,

iii) 4 % för valutaderivat,

iv) 18 % för guld- och råvaruderivat, utom elderivat,

v) 40 % för elderivat,

vi) 32 % för aktiederivat,

c) Det teoretiska belopp som avses i led b i denna punkt ska fastställas i enlighet med artikel 279b.2 och 279b.3 för alla derivat som förtecknas i den punkten. Dessutom ska det teoretiska beloppet för de derivat som avses i led b iii–b vi i denna punkt fastställas i enlighet med artikel 279b.1 b och c.

d) Nettningsmängdernas potentiella framtida exponering, som avses i punkt 3 a, ska multipliceras med 0,42.

Vid beräkning av potentiell exponering för räntederivat och kreditderivat i enlighet med led b i och ii får instituten välja att använda den ursprungliga löptiden i stället för kontraktens återstående löptid."

75. I artikel 283 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 på alla OTC-derivattransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller. Dessa metoder får kombineras på permanent basis inom en koncern."

76. Artikel 298 ska ersättas med följande:

"*Artikel 298*

Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande

Vid tillämpning av avsnitten 3–6 ska nettning godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt."

77. I artikel 299.2 ska led a utgå.

78. Artikel 300 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av detta avsnitt och del sju gäller följande definitioner:".

b) Följande led ska läggas till:

"5. *kontanttransaktion*: en transaktion i kontanter, skuldinstrument eller aktier, en valutatransaktion eller en råvarutransaktion till avistapris; repotransaktioner, transaktioner för värdepappers- eller råvarulåntransaktioner eller för inlåning av värdepapper och råvaror, räknas emellertid inte som kontanttransaktioner.

6. *indirekt clearingarrangemang*: ett arrangemang som uppfyller villkoren som fastställs i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.

7. *kund på högre nivå*: en enhet som tillhandahåller en kund på lägre nivå tjänster.

8. *kund på lägre nivå*: en enhet som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå.

9. *kundstruktur med flera nivåer*: ett indirekt clearingarrangemang där clearingtjänster tillhandahålls ett institut av en enhet som inte är clearingmedlem utan som själv är kund till en clearingmedlem eller en kund på högre nivå.

10. *ofinansierade bidrag till obeståndsfond*: ett bidrag som ett institut som fungerar som clearingmedlem enligt avtal har åtagit sig att tillhandahålla en central motpart efter det att den centrala motparten har förbrukat sin obeståndsfond för att täcka de förluster som denådragit sig till följd av att en eller flera clearingmedlemmar har fallerat.

11. *fullt ut garanterad ut- eller inlåningstransaktion*: en penningmarknadstransaktion för vilken fullständig säkerhet ställts där två motparter utväxlar insättningar och en central motpart står emellan dem för att säkerställa att motparterna genomför sina betalningsåtaganden."

79. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"*Artikel 301*

Huvudsakligt tillämpningsområde

1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:

a) De derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.

b) Transaktioner för värdepappersfinansiering och fullt ut garanterade ut- och inlåningstransaktioner.

c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.

Detta avsnitt tillämpas inte på exponeringar som uppkommer från avveckling av kontanttransaktioner. Instituten ska tillämpa den behandling som föreskrivs i avdelning V för handelsexponeringar som uppstår från dessa transaktioner och en riskvikt på 0 % för bidrag till obeståndsfonder som endast omfattar dessa transaktioner. Instituten ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för bidrag till obeståndsfonden som omfattar kontrakt som förtecknas i första stycket i denna punkt, utöver kontanttransaktionerna.

2. I detta avsnitt gäller följande krav:

a) Den initiala marginalsäkerheten ska inte innehålla bidrag till en central motpart för inbördes förlustdelningssystem.

b) Den initiala marginalsäkerheten ska innehålla säkerheter som ställts av ett institut som fungerar som clearingmedlem eller av en kund, utöver det minimibelopp som krävs av den centrala motparten respektive av institutet som agerar clearingmedlem, förutsatt att den centrala motparten eller institutet som fungerar som clearingmedlem om så är lämpligt kan hindra det institut som fungerar som clearingmedlem eller kunden från att dra tillbaka en sådan alltför stor säkerhet.

c) Om en central motpart använder den initiala marginalsäkerheten för att dela en förlust mellan sina clearingmedlemmar ska institutet som fungerar som clearingmedlem behandla denna initiala marginalsäkerhet som ett bidrag till obeståndsfonden."

80. I artikel 302 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Instituten ska med hjälp av lämpliga scenarioanalyser och stresstester bedöma om storleken på den kapitalbas som de har för exponeringar mot en central motpart, inklusive potentiella framtida eller villkorade kreditexponeringar, exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och, om institutet fungerar som en clearingmedlem, exponeringar som följer av avtalsmässiga arrangemang enligt artikel 304, på ett adekvat sätt står i relation till de risker som är förenade med dessa exponeringar."

81. Artikel 303 ska ersättas med följande:

"*Artikel 303*

Behandling av clearingmedlemmars exponeringar mot centrala motparter

1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart enligt följande:

a) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 306 för sina handelsexponeringar mot den centrala motparten.

b) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för sina bidrag till obeståndsfonden till den centrala motparten.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska summan av institutets kapitalbaskrav för dess exponeringar mot en kvalificerad central motpart till följd av handelsexponering och bidrag till obeståndsfonden omfattas av ett tak som är lika med summan av de kapitalbaskrav som skulle gälla för samma exponeringar om den centrala motparten inte hade varit en icke-kvalificerad central motpart."

82. Artikel 304 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem och i denna egenskap fungerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avsnitt 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. Om ett institut som fungerar som en clearingmedlem använder metoderna i avsnitt 3 eller 6 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Genom undantag från artikel 285.2 får institutet använda en marginalriskperiod på minst fem bankdagar för sina exponeringar mot en kund.

b) Institutet ska tillämpa en marginalriskperiod på minst tio bankdagar för sina exponeringar mot en central motpart.

c) Om en nettningsmängd som ingår i beräkningarna uppfyller kraven i artikel 285.3 a får institutet, genom undantag från artikel 285.3, bortse från den gräns som anges i 285.3 a, förutsatt att nettningsmängden inte uppfyller villkoren i 285.3 b och inte innehåller några omtvistade transaktioner eller exotiska optioner.

d) Om en central motpart håller en variationsmarginal mot en transaktion och institutets säkerheter inte är skyddade mot en central motparts insolvens ska institutet tillämpa en marginalriskperiod som är den kortare av ett år och transaktionens återstående löptid, men minst 10 bankdagar.

4. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 4 för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får detta institut genom undantag från artikel 281.2 i använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.

5. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 5 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får det institutet genom undantag från artikel 282.4 d använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning."

c) Följande punkter ska läggas till:

"6. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får använda det minskade exponeringsbelopp som uppstår till följd av beräkningarna i punkterna 3, 4 och 5 vid beräkning av sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med avdelning VI.

7. Ett institut som fungerar som clearingmedlem som samlar in säkerheter från en kund för en motpartsrelaterad transaktion och för säkerheten vidare till den centrala motparten får räkna med denna säkerhet för att minska sin exponering mot klienten för denna motpartstransaktion.

Vid kundstrukturer med flera nivåer får den behandling som beskrivs i första stycket tillämpas på alla strukturens nivåer."

83. Artikel 305 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett institut som är kund ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med sin clearingmedlem i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avdelning 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Kunden har genomfört en tillräckligt genomgripande rättslig utredning, som den har hållit uppdaterad, som bestyrker att arrangemangen som säkerställer att villkoren som anges i punkt b är uppfyllda är lagliga, giltiga, bindande och verkställbara enligt relevant rätt i relevant jurisdiktion eller jurisdiktioner."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Ett institut får vid bedömningen av sin efterlevnad av villkoren i led b första stycket beakta alla tydliga precedensfall av överföringar av kundpositioner och motsvarande säkerheter hos en central motpart och eventuella avsikter från branschen att fortsätta med dessa förfaranden."

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Om ett institut som är en kund inte lever upp till villkoren i punkt 2 a i denna artikel på grund av att institutet inte är skyddat mot förluster för den händelse att clearingmedlemmen och en annan av clearingmedlemmens kunder gemensamt skulle fallera, förutsatt att alla andra villkor i leden a–d i den punkten är uppfyllda, får institutet genom undantag från punkt 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskraven för sina handelsexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att den 2-procentiga riskvikten enligt artikel 306.1 a ersätts med en 4-procentig riskvikt.

4. Vid kundstrukturer med flera nivåer får ett institut som är en kund på lägre nivå som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå endast tillämpa behandlingen i punkterna 2 eller 3 om villkoren däri uppfylls på alla nivåer i strukturen."

84. Artikel 306 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Om institutet agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet inte är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle fallera, får det institutet sätta värdet av sin handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen till noll."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om ett institut agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle fallera ska det institutet tillämpa behandlingen i leden a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, på den handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen."

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Genom undantag från punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motpartskreditrisken för de tillgångar som ställts som säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem vilka är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle bli insolventa.

3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med avsnitt 1–8 i detta kapitel och kapitel 4 avsnitt 4, beroende på vad som är tillämpligt."

85. Artikel 307 ska ersättas med följande:

"*Artikel 307*

Kapitalbaskrav för bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut som fungerar som clearingmedlem ska tillämpa följande behandling på sina exponeringar som följer av dess bidrag till en central motparts obeståndsfond.

a) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motpartsfonds obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 308.

b) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade och ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 309.

c) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 310."

86. Artikel 308 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet för att täcka exponeringen till följd av sitt förbetalda bidrag enligt följande:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}\,,\, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

där

K_i = kapitalbaskravet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_i = förbetalda bidrag,

DF_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens förfinansierade finansiella medel, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012, och

DF_{CM} = summan av förfinansierade bidrag från den kvalificerade centrala motpartens alla clearingmedlemmar, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, fastställt i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5."

b) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

87. Artiklarna 309, 310 och 311 ska ersättas med följande:

"*Artikel 309*

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och för ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpart

1. Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet för exponeringarna till följd av sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och från ofinansierade bidrag till en sådan central motpart:

$$K = DF + UC$$

där

K = kapitalbaskravet

DF = förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och

UC = ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond

2. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts bidrag till den icke-kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, beräknat i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5.'

Artikel 310

Kapitalbaskrav för ofinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut ska tillämpa en riskvikt på 0 % för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond.

Artikel 311

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som inte längre uppfyller vissa villkor

1. Instituten ska tillämpa den behandling som föreskrivs i denna artikel om det har kommit till deras kännedom, till följd av ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från den behöriga myndigheten för en central motpart som används av dessa institut eller från denna centrala motpart själv, att den centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller godkännande, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om villkoret som anges i punkt 1 är uppfyllt ska instituten inom tre månader från att de får kännedom om den omständighet som avses där, eller tidigare om institutens behöriga myndigheter så kräver, göra följande med avseende på sina exponeringar mot den centrala motparten:

a) Tillämpa den behandling som anges i artikel 306.1 b på sina handelsrelaterade exponeringar mot den centrala motparten.

b) Tillämpa den behandling som anges i artikel 309 på sina förfinansierade bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond och på sina ofinansierade bidrag till den centrala motparten.

c) Behandla sina exponeringar – utöver dem som förtecknas i leden a och b – mot den centrala motparten som exponeringar mot ett företag i enlighet med den schablonmetod för kreditrisk som anges i kapitel 2."

88. I artikel 316.1 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket i denna punkt får institut välja att inte tillämpa redovisningskategorierna för resultaträkningen enligt artikel 27 i direktiv 86/635/EEG på finansiell och operationell leasing i syfte att beräkna den relevanta indikatorn, och i stället

a) inkludera ränteintäkter från finansiell och operationell leasing samt vinster från leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 1,

b) inkludera räntekostnader från finansiell och operationell leasing, underskott, avskrivning och nedskrivning av leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 2."

89. I del tre avdelning IV ska kapitel 1 ersättas med följande:

"KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 325

Metoder för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för alla positioner i handelslagret och för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

a) Den förenklade schablonmetod som avses i punkt 2.

b) Internmodellmetoden i enlighet med kapitel 5 i denna avdelning för de riskkategorier för vilka institutet har fått tillstånd i enlighet med artikel 363 att använda denna metod.

2. Kapitalbaskrav för marknadsrisk, beräknat i enlighet med den schablonmetod som avses i punkt 1 a, ska motsvara summan av följande kapitalbaskrav, enligt vad som är tillämpligt:

a) Kapitalbaskrav för positionsrisk enligt kapitel 2.

b) Kapitalbaskrav för valutarisk enligt kapitel 3.

c) Kapitalbaskrav för råvarurisk enligt kapitel 4.

3. Ett institut som inte är undantaget de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med artikel 325a ska rapportera beräkningen i enlighet med artikel 430b för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

a) Den alternativa schablonmetoden i kapitel 1a.

b) Den alternativa internmodellmetoden i kapitel 1b.

4. Institut får använda en kombination av metoderna i punkt 1 a och b i den här artikeln på permanent basis inom en grupp i enlighet med artikel 363.

5. Institut får inte använda metoden i punkt 3 b för instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner eller positioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen som fastställs i punkterna 6, 7 och 8.

6. Värdepapperiseringspositioner och kreditderivat som förfaller på n:te fallissemanget ska ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen om de uppfyller samtliga följande kriterier:

a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat av värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen.

b) Alla deras underliggande instrument är

   i) instrument med endast ett namn, inbegripet kreditderivat med endast ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar,

   ii) allmänt omsatta index som baseras på de instrument som avses i led i.

En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja, så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- och säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till det priset inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

7. Positioner med något av följande underliggande instrument får inte ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen:

a) Underliggande instrument som är hänförliga till de exponeringsklasser som avses i artikel 112 h eller i.

b) En fordran på ett specialföretag, för vilken säkerhet ställts, direkt eller indirekt, genom en position som i sig inte skulle vara berättigad att inkluderas i den alternativa korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 6.

8. Instituten får i den alternativa korrelationshandelsportföljen inkludera positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat som förfaller på n:te fallissemanget men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att det för instrumentet eller dess underliggande instrument finns en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 6 andra stycket.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange hur institut ska beräknas kapitalbaskrav för marknadsrisk för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med metoderna i punkt 3 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325a

Undantag från särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska undantas rapporteringskravet i artikel 430b, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller lägre än var och en av följande trösklar baserat på en bedömning som görs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

a) 10 % av institutets totala tillgångar.

b) 500 miljoner EUR.

2. Instituten ska beräkna storleken på den verksamhet inom eller utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk med hjälp av uppgifter från den sista dagen i varje månad i enlighet med följande krav:

a) Alla positioner som tillskrivits handelslagret ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskexponeringar utanför handelslagret och de kreditderivattransaktioner som fullt ut eliminerar marknadsrisken hos de interna säkringar som avses i artikel 106.3.

b) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk ska räknas med.

c) Alla positioner ska värderas till sina marknadsvärden på detta datum, utom de positioner som avses i led b, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions verkliga värde och marknadsvärde inte är tillgängliga på ett givet datum ska instituten ta det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.

d) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk ska betraktas som en total nettoposition i valuta och värderas i enlighet med artikel 352.

e) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av råvarurisk ska värderas i enlighet med artiklarna 357 och 358.

f) Det absoluta värdet av långa positioner ska läggas till det absoluta värdet av korta positioner.

3. Instituten ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med denna artikel.

4. Om ett institut inte längre uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.

5. Undantaget från det rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b ska upphöra att tillämpas inom tre månader från det att något av följande gäller:

a) Institutet uppfyller inte det villkor som anges i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.

b) Institutet uppfyller inte det krav som anges i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.

6. Om ett institut har blivit föremål för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska institutet endast tillåtas att undantas från dessa rapporteringskrav om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln har uppfyllts under en sammanhängande period på ett år.

7. Instituten får inte ingå, köpa eller sälja en position endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.

8. Ett institut som är kvalificerat för den behandling som anges i artikel 94 ska undantas från rapporteringskravet i artikel 430b

Artikel 325b

Tillstånd för sammanställda kapitalbaskrav

1. Ett institut får, med förbehåll för punkt 2, och enbart i syfte att på gruppnivå beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning, avräkna positioner i ett institut eller företag mot positioner i ett annat institut eller företag.

2. Ett institut får tillämpa punkt 1 endast med tillstånd av de behöriga myndigheterna, och detta tillstånd ska utfärdas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns en tillfredsställande kapitalbasfördelning inom företagsgruppen.

b) De ramar för institutens verksamhet som bestäms av förordningar, lagstiftning eller avtal garanterar ömsesidigt ekonomiskt stöd inom gruppen.

3. Om företag är belägna i tredjeländer ska samtliga följande villkor vara uppfyllda, utöver dem som anges i punkt 2:

a) Företagen har auktoriserats i ett tredjeland och uppfyller antingen definitionen av kreditinstitut eller är erkända värdepappersföretag i tredjeland.

b) Företagen uppfyller på individuell nivå kapitalbaskrav som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.

c) I de berörda tredjeländerna saknas föreskrifter som väsentligen kan påverka kapitalöverföringen inom företagsgruppen."

90. I del tre avdelning IV ska följande kapitel införas:

"*KAPITEL 1a*

Den alternativa schablonmetoden

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 325c

Den alternativa schablonmetodens omfattning och upplägg

1. Den alternativa schablonmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.1.

2. Instituten ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den alternativa schablonmetoden för en portfölj av positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, som summan av följande tre komponenter:

a) Kapitalbaskrav enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2.

b) Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk som fastställs i avsnitt 5 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.

c) Kapitalbaskrav för kvarstående risker som fastställs i avsnitt 4 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.

Avsnitt 2

Känslighetsbaserad metod för att beräkna kapitalbaskrav

Artikel 325d

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *riskklass*: en av följande sju kategorier:

   i) generell ränterisk,

   ii) kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar,

   iii) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen),

   iv) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk för alternativ korrelationshandelsportfölj),

   v) aktierisk,

   vi) råvarurisk,

   vii) valutarisk.

2. *känslighet*: den relativa förändringen i en positions värde, till följd av en förändring i värdet för en av positionens relevanta riskfaktorer, som beräknas med institutets prissättningsmodell i enlighet med avsnitt 3 underavsnitt 2.

3. *undergrupp*: en underkategori av positioner inom en riskklass med liknande riskprofil, till vilken en riskvikt enligt definitionen i avsnitt 3 underavsnitt 1 tilldelas.

Artikel 325e

Den känslighetsbaserade metodens komponenter

1. Instituten ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt den känslighetsbaserade metoden genom att lägga samman följande tre kapitalbaskrav i enlighet med artikel 325h:

a) Kapitalbaskrav för deltarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som inte rör volatilitet.

b) Kapitalbaskrav för vegarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som rör volatilitet.

c) Kapitalbaskrav för kurvrisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i de viktigaste riskfaktorerna som inte rör volatilitet och som inte omfattas av kapitalbaskraven för deltarisk.

2. Vid den beräkning som avses i punkt 1 gäller följande:

a) För alla positioner i instrument med optionalitet ska de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a, b och c gälla.

b) För alla positioner i instrument utan optionalitet ska enbart de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a gälla.

Vid tillämpningen av detta kapitel avses med instrument med optionalitet bland annat köpoptioner, säljoptioner, caps, floors, swapoptioner, barriäroptioner och exotiska optioner. Inbäddade optioner till exempel i form av optioner kopplade till förtidsbetalning eller beteende, ska anses vara fristående optionspositioner vid beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk.

Vid tillämpningen av detta kapitel ska instrument vars kassaflöden kan uttryckas som en linjär funktion av det underliggandes teoretiska belopp anses vara instrument utan optionalitet.

Artikel 325f

Kapitalbaskrav för delta- och vegarisker

1. Instituten ska tillämpa de delta- och vegariskfaktorer som beskrivs i avsnitt 3 underavsnitt 1 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.

2. Instituten ska följa stegen i punkt 3–8 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.

3. För varje riskklass ska, för alla instrument som omfattas av kapitalbaskrav för delta- eller vegarisker, instrumentens känslighet för var och en av de tillämpliga delta- eller vegariskfaktorer som ingår i den riskklassen beräknas med användning av motsvarande formler i avsnitt 3 underavsnitt 2. Om ett instruments värde beror på flera olika riskfaktorer ska känsligheten fastställas separat för varje riskfaktor.

4. Känsligheter ska tilldelas en av undergrupperna ”b” inom varje riskklass.

5. Inom varje undergrupp ”b” ska de positiva och negativa känsligheterna för samma riskfaktor kvittas, vilket ger nettokänsligheter (s_k) för varje riskfaktor k inom en undergrupp.

6. Nettokänsligheterna för varje riskfaktor inom varje undergrupp ska multipliceras med motsvarande riskvikter som fastställs i avsnitt 6, vilket ger viktade känsligheter för varje riskfaktor inom den undergruppen, i enlighet med följande formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

där

WS_k = viktade känsligheter,

RW_k = riskvikter, och

s_k = riskfaktorn.

7. De viktade känsligheterna för olika riskfaktorer inom varje undergrupp ska läggas samman med användning av följande formel, där värdet av rotfunktionen inte får vara mindre än noll, vilket ger den undergruppspecifika känsligheten). Motsvarande korrelationer för viktade känsligheter inom samma undergrupp (ρ_{kl}), enligt avsnitt 6, ska användas.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

där

K_b = den undergruppspecifika känsligheten, och

WS = viktade känsligheter.

8. Den undergruppspecifika känsligheten ska beräknas för varje undergrupp inom en riskklass i enlighet med punkterna 5, 6 och 7. När den undergruppspecifika känsligheten har beräknats för alla undergrupper ska viktade känsligheter för alla riskfaktorer över alla undergrupper läggas samman med användning av följande formel och motsvarande korrelationer γbc för viktade känsligheter i olika undergrupper enligt avsnitt 6, vilket ger det riskklassspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk:

$$\text{Risk} - \text{riskklasspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk} = \sqrt{\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

där

S_b = Σ_k WS_k för alla riskfaktorer i undergrupp b och S_c = Σ_k WS_k i undergrupp c; om de värdena för S_b och S_c ger ett negativt tal för totalsumman av $\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c} \neq b\, \gamma_{bc} S_b S_c$ ska institutet beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk med en annan specificering där

S_b = max [min (Σ_k WS_k, K_b), – K_b] för alla riskfaktorer i undergrupp b och

S_c = max [min (Σ_k WS_k, K_c), – K_c] för alla riskfaktorer i undergrupp c.

Riskklasspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk ska beräknas för varje riskklass i enlighet med punkterna 1–8.

Artikel 325g

Kapitalbaskrav för kurvrisk

Instituten ska beräkna de egna kapitalbaskraven för kurvrisk i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325h

Sammanräkning av riskklasspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker

1. Instituten ska lägga samman riskklasspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker genom att följa stegen i punkterna 2, 3 och 4.

2. Stegen för att beräkna riskklasspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker som anges i artiklarna 325f och 325g ska utföras tre gånger per riskklass, och varje gång ska olika uppsättningar av korrelationsparametrarna ρ_{kl} (korrelation mellan riskfaktorer inom en undergrupp) och γ_{bc} (korrelation mellan undergrupper inom en riskklass) användas. Var och en av de tre uppsättningarna ska avse olika scenarier enligt följande:

a) Scenario med *medelhög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} är desamma som de parametrar som anges i avsnitt 6.

b) Scenario med *hög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} som anges i avsnitt 6 enhetligt ska multipliceras med 1,25, och där ρ_{kl} och γ_{bc} har ett tak på 100 %.

c) Scenario med *låg korrelation* ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

3. Instituten ska beräkna summan av de riskklasspecifika kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisker för varje scenario för att fastställa tre scenariospecifika kapitalbaskrav.

4. Kapitalbaskravet enligt den känslighetsbaserade metoden ska vara det högsta av de tre scenariospecifika kapitalbaskrav som anges i punkt 3.

Artikel 325i

Behandling av indexinstrument och multipla underliggande optioner

Instituten ska behandla indexinstrumenten och multipla underliggande optioner i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325j

Behandling av företag för kollektiva investeringar

Instituten ska behandla företagen för kollektiva investeringar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325k

Emissionsgarantipositioner

1. Instituten får använda förfarandet i denna artikel för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för emissionsgarantipositioner i skuldinstrument eller aktieinstrument.

2. Instituten ska använda en av de relevanta multiplikationsfaktorer som anges i tabell 1 för nettokänsligheter för alla emissionsgarantipositioner i varje enskild emittent, förutom emissionsgarantipositioner som tecknats eller i sin tur garanterats av tredje part på grundval av uttryckligt avtal, och beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med metoden i detta kapitel på grundval av justerade nettokänsligheter.

Tabell 1

Bankdag	0 %
Bankdag 1	10 %
Bankdag 2 och 3	25 %
Bankdag 4	50 %
Bankdag 5	75 %
Efter bankdag 5	100 %

Vid tillämpning av denna artikel avses med *bankdag 0* den bankdag då institutet blir ovillkorligen bundet att motta en viss kvantitet av värdepapper till ett överenskommet pris.

3. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om tillämpningen av förfarandet i denna artikel.

Avsnitt 3

Definitioner av riskfaktorer och känslighet

Underavsnitt 1

Definitioner av riskfaktorer

Artikel 325l

Riskfaktorer för generell ränterisk

1. För alla riskfaktorer för generell ränterisk, däribland inflationsrisk och valutabasisrisk, ska det finnas en undergrupp per valuta, som var och en innehåller olika typer av riskfaktorer.

De deltariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för räntekänsliga instrument ska vara den relevanta riskfria räntan per valuta och per var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Instituten ska tilldela riskfaktorer till de bestämda punkterna genom linjär interpolering eller genom en metod som är mest förenlig med de prissättningsfunktioner som används av institutets oberoende riskkontrollfunktion när den rapporterar marknadsrisk eller vinst och förlust till den verkställande ledningen.

2. Instituten ska erhålla de riskfria räntorna per valuta från de penningmarknadsinstrument i institutets handelslager som har lägst kreditrisk, såsom OIS-kontrakt (*overnight index swaps*).

3. Om ett institut inte kan använda den metod som avses i punkt 2 ska den riskfria räntan baseras på en eller flera marknadsimplicita swapkurvor som institutet använder för att marknadsvärdera positioner, såsom swapkurvorna för interbankräntan vid försäljning.

Om data är otillräckliga för sådana marknadsimplicita swapkurvor som beskrivs i punkt 2 och i det första stycket i den här punkten, får den riskfria räntan härledas från den kurva för statsobligationer som är lämpligast för en given valuta.

Om instituten använder riskfaktorer för generell ränterisk som härletts från statspapper såsom anges i andra stycket i denna punkt får statspappren inte vara undantagna från kapitalbaskrav för kreditspreadrisk. I sådana fall, där det inte är möjligt att skilja den riskfria räntan från kreditspreadkomponenten, ska känsligheten för riskfaktorn tilldelas både till klassen för generell ränterisk och för kreditspreadrisk.

4. När det gäller riskfaktorer för generell ränterisk ska varje valuta utgöra en separat undergrupp. Instituten ska tilldela olika riskvikt till riskfaktorer inom samma undergrupp, men med olika löptid, i enlighet med avsnitt 6.

Instituten ska tillämpa ytterligare riskfaktorer för inflationsrisk på skuldinstrument vars kassaflöden är en funktion av inflationstakten. Dessa ytterligare riskfaktorer ska utgöras av en vektor med marknadsimplicita inflationstakter för olika löptider per valuta. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal inflationstakter som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

5. Instituten ska beräkna instrumentets känslighet för den ytterligare riskfaktorn för inflationsrisk enligt vad som avses i punkt 4 som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska instituten behandla inflation som en enda riskfaktor, oberoende av antalet komponenter i varje vektor. Instituten ska kvitta alla inflationskänsligheter inom en undergrupp, beräknade enligt denna punkt, för att erhålla en enda nettokänslighet per undergrupp.

6. Skuldinstrument som ger upphov till betalningar i olika valutor ska också omfattas av valutabasisrisk mellan dessa valutor. Vid tillämpning av den känslighetsbaserade beräkningsmetoden ska de riskfaktorer som instituten tillämpas vara valutabasisrisken för varje valuta i förhållande till antingen US-dollar eller euro. Instituten ska beräkna en valutabasis som varken avser basis i förhållande till US-dollar eller basis i förhållande till euro antingen som ”basis i förhållande till US-dollar” eller ”basis i förhållande till euro”.

Varje valutabasisriskfaktor ska utgöras av en vektor med valutabasis för olika löptider per valuta. För varje skuldinstrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal valutabasis som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp.

Instituten ska beräkna instrumentets känslighet för denna valutabasisriskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska det finnas två distinkta möjliga riskfaktorer: basis i förhållande till euro och basis i förhållande till US-dollar, oberoende av antalet komponenter i varje valutabasisvektor. Det får högst finnas två nettokänsligheter per undergrupp.

7. De vegariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för generell ränterisk ska vara de relevanta riskfria räntornas implicita volatiliteter enligt vad som beskrivs i punkterna 2 och 3, vilka ska tilldelas till undergrupper beroende på valuta, och placeras in under följande löptider inom varje undergrupp: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det ska finnas en undergrupp per valuta.

För nettningsändamål ska instituten utgå ifrån att implicita volatiliteter som är kopplade till samma riskfria ränta och inplacerade under samma löptid utgör samma riskfaktor.

När ett institut fördelar implicita volatiliteter till löptiderna enligt denna punkt ska följande krav tillämpas:

a) Om löptiden för optionen är i linje med löptiden för de underliggande tillgångarna ska en enda riskfaktor gälla, vilken ska placeras in i den löptiden.

b) Om löptiden för optionen är kortare än löptiden för de underliggande tillgångarna ska riskfaktorer gälla enligt följande:

   i) Den första riskfaktorn ska placeras in i löptiden för optionen.

   ii) Den andra riskfaktorn ska placeras in i den återstående löptiden för optionens underliggande tillgångar vid tidpunkten för optionens förfallodag.

8. De kurvriskfaktorer för generell ränterisk som ska tillämpas av instituten ska utgöras av en vektor med riskfria räntor, som motsvarar en specifik riskfri räntekurva, per valuta. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för riskfria räntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

9. Instituten ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska instituten utgå ifrån att vektorer som motsvarar olika avkastningskurvor och som har olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma valuta. Instituten ska kvitta känsligheter för samma riskfaktor. Det får bara finnas en nettokänslighet per undergrupp.

Kapitalbaskrav ska inte gälla för kurvrisk avseende inflationsrisk och valutabasisrisk.

Artikel 325m

Riskfaktorer för kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. De deltariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på instrument som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara kreditspreadarna för emittenter av dessa instrument, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och inplacerade under var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Instituten ska tillämpa en riskfaktor per emittent och löptid, oberoende av om kreditspreadarna för emittenter är härledda från skuldinstrument eller kreditswappar. Undergrupperna ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6, och varje undergrupp ska omfatta alla de riskfaktorer som tilldelats den berörda sektorn.

2. De vegariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara de implicita volatiliteterna för de underliggande tillgångarnas kreditspreadar för emittenter, härledda enligt punkt 1, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

3. De kurvriskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av institut på instrument som inte är värdepapperiseringar ska utgöras av en vektor med kreditspreadar, som motsvarar en kreditspreadkurva för den specifika emittenten. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

4. Instituten ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

Artikel 325n

Faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar

1. Instituten ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som avses i punkt 3 på värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

Instituten ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk som avses i punkt 5 på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

2. De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara samma undergrupper som är tillämpliga på kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar enligt vad som avses i avsnitt 6.

De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara specifika för den riskklassgruppen enligt vad som avses i avsnitt 6.

3. De riskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten för värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen är följande:

a) Deltariskfaktorerna ska vara alla relevanta kreditspreadar för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och för var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

b) De vegariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för emittenter av de underliggande exponeringarna för värdepapperiseringspositionen, härledda enligt led a i denna punkt, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för motsvarande option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

c) Kurvriskfaktorerna ska vara de relevanta avkastningskurvorna för kreditspread för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, uttryckt som en vektor med kreditspreadar för olika löptider, härledda enligt led a i denna punkt; för varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

4. Instituten ska beräkna värdepapperiseringspositionens känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

5. De faktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska avse spreaden för tranchen och inte spreaden för de underliggande instrumenten, och ska vara följande:

a) Deltariskfaktorerna ska vara de relevanta kreditspreadarna för tranchen, inplacerade under följande löptider i enlighet med löptiden för tranchen: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

b) De vegariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för trancherna, som var och en ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

c) Kurvriskfaktorerna ska vara desamma som de som beskrivs i led a i denna punkt; en gemensam riskvikt ska tillämpas på alla dessa riskfaktorer, enligt avsnitt 6.

Artikel 325o

Riskfaktorer för aktierisk

1. Undergrupperna för samtliga aktieriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.

2. De deltariskfaktorer som ska tillämpas av instituten ska vara alla aktieavistakurser och alla aktiereporäntor.

När det gäller aktierisk ska en specifik aktierepokurva utgöra en enda riskfaktor som uttrycks som en vektor med reporäntor för olika löptider. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för reporäntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

Instituten ska beräkna ett instruments känslighet för en aktieriskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Instituten ska kvitta känsligheterna för reporänteriskfaktorn för samma aktierelaterade värdepapper oberoende av antalet komponenter i varje vektor.

3. De vegariskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisk ska vara de implicita volatiliteterna för aktieavistakurser, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kapitalbaskraven ska inte gälla vegarisk för aktiereporäntor.

4. De kurvriskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisk är alla aktieavistakurser, oberoende av de motsvarande optionernas löptid. Kapitalbaskraven ska inte gälla kurvrisk för aktiereporäntor.

Artikel 325p

Riskfaktorer för råvarurisk

1. Undergrupperna för samtliga råvaruriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.

2. De deltariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för råvarurisk ska vara alla råvaruavistakurser per råvarutyp och för var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Instituten ska bara utgå ifrån att två råvarupriser för samma typ av råvara och med samma löptid ska utgöra samma riskfaktor om de rättsliga villkoren avseende leveransorten är identiska.

3. De vegariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisk ska vara de implicita volatiliteterna för råvarupriser per typ av råvara, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Instituten ska utgå ifrån att känsligheter för samma typ av råvara som tilldelas till samma löptid utgör en enda riskfaktor som de sedan ska kvitta.

4. De kurvriskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisk ska vara en uppsättning råvarupriser med olika löptid per typ av råvara, uttryckt som en vektor. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal priser för den råvaran som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Instituten ska inte göra någon skillnad mellan råvarupriserna per leveransort.

Instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk ska beräknas i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska instituten utgå ifrån att vektorer med olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma typ av råvara.

Artikel 325q

Faktorer för valutarisk

1. De deltariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för valutarisk ska vara alla avistaväxelkurser mellan den valuta som instrumentet är uttryckt i och institutets rapportvaluta. Det ska finnas en undergrupp per valutapar, med en enda riskfaktor och en enda nettokänslighet.

2. De vegariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan de valutapar som avses i punkt 1. Växelkursernas implicita volatiliteter ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

3. De kurvriskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de samma som de som avses i punkt 1.

4. Instituten ska inte vara skyldiga att göra åtskillnad mellan onshore- och offshorevarianter av en valuta för alla delta-, vega- och kurvriskfaktorer för valutarisk.

Underavsnitt 2

Definitioner av känslighet

Artikel 325r

Deltariskkänsligheter

1. Instituten ska beräkna deltariskkänsligheter för generell ränterisk enligt följande:

a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

där

$S_{r_{kt}}$ = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor,

r_{kt} = räntan i en riskfri kurva k med löptiden t,

V_i (.) = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än r_{kt} i prissättningsfunktion V_i.

b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis ska beräknas enligt följande:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\,\overline{1_m}, y, z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

där

S_{x_j} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis

$\overline{x}_{ji}$ = en vektor med m komponenter som representerar den implicita inflationskurvan eller valutabasiskurvan för en given valuta j där m är lika med antalet inflations- eller valutabasisrelaterade variabler som används i prissättningsmodellen för instrumentet i,

$\overline{1_m}$ = enhetsmatrisen med dimensionen (1 x m),

V_i (.) = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

y, z = andra variabler i prissättningsmodellen.

2. Instituten ska beräkna deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner $\left(S_{CS_{kt}}\right)$ enligt följande:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(CS_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

där

$S_{CS_{kt}}$ = deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner,

cs_{kt} = värdet på kreditspreaden för en emittent j vid löptiden t,

V_i (.) = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än cs_{kt} i prissättningsfunktion V_i.

3. Instituten ska beräkna deltariskkänsligheterna för aktierisk enligt följande:

a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser ska beräknas enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

där

s_k = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser,

k = ett specifikt aktierelaterat värdepapper,

EQ_k = värdet på avistakursen för det aktierelaterade värdepappret,

V_i (.) = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än EQ_k i prissättningsfunktion V_i.

b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{1_m}, y, z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

där

S_{x_k} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor,

k = index som anger aktien,

$\overline{x}_{ki}$ = en vektor med m komponenter som representerar reporäntestrukturen för en specifik aktie k, där m är lika med antalet reporäntor motsvarande olika löptider som används i prissättningsmodellen för instrumentet i,

$\overline{1_m}$ = enhetsmatrisen med dimensionen (1 · m),

V_i (.) = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

y, z = andra riskfaktorer än $\overline{x}_{ki}$ i prissättningsfunktion V_i.

4. Instituten ska beräkna deltariskkänsligheter för råvarurisk för varje riskfaktor enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k, \gamma, z \ldots) - V_i(CTY_k, \gamma, z \ldots)}{0{,}01}$$

där

s_k = deltariskkänsligheter för råvarurisk,

k = en given råvaruriskfaktor,

CTY_k = värdet på riskfaktor k,

V_i (.) = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k, och

y, z = andra riskfaktorer än CTY_k i prissättningsmodellen för instrumentet i.

5. Instituten ska beräkna deltariskkänsligheter för valutarisk för varje valutariskfaktor k enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k, y, z \ldots) - V_i(FX_k, y, z \ldots)}{0{,}01}$$

där

s_k = deltariskkänsligheter för valutarisk,

k = en given valutariskfaktor,

FX_k = värdet på riskfaktorn,

V_i (.) = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k, och

y, z = andra riskfaktorer än FX_k i prissättningsmodellen för instrumentet i.

Artikel 325s

Vegariskkänsligheter

1. Instituten ska beräkna en options vegariskkänsligheter för en given riskfaktor k enligt följande:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

där

s_k = en options vegariskkänslighet,

k = en specifik vegariskfaktor som utgörs av en implicit volatilitet,

vol_k = värdet av den riskfaktorn, uttryckt i procent, och

x, y = andra riskfaktorer än vol_k i prissättningsfunktion V_i.

2. När det gäller riskklasser där vegariskfaktorerna har en löptidsdimension, men där reglerna om inplacering av riskfaktorerna inte är tillämpliga eftersom optionerna inte har en löptid, ska instituten placera in de riskfaktorerna under den längsta föreskrivna löptiden. Optionerna ska omfattas av tillägg för kvarstående risk.

3. När det gäller optioner som saknar lösenpris eller barriär, och optioner som har flera lösenpris eller barriärer, ska instituten tillämpa den inplacering under lösenpris och löptid som används internt för att prissätta optionen. Dessa optioner ska också omfattas av tillägg för kvarstående risk.

4. Instituten ska inte beräkna vegarisk för värdepapperiseringstrancher som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6,7 och 8 och som inte har en implicit volatilitet. Kapitalbaskrav för delta- och kurvrisk ska beräknas för dessa värdepapperiseringstrancher.

Artikel 325t

Krav för känslighetsberäkningar

1. Med hjälp av de formler som anges i detta underavsnitt ska instituten härleda känsligheter från de prissättningsmodeller som utgör grunden för resultatrapporteringen till den verkställande ledningen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter kräva att ett institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetod som föreskrivs i kapitel 1b ska använda de prissättningsfunktioner som ingår i internmodellmetodens riskmätningsmodell för känslighetsberäkningar enligt detta kapitel för att beräkna och rapportera kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 430b.3.

2. Vid beräkning av deltariskkänsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 a får instituten anta att riskfaktorerna avseende den implicita volatiliteten är konstant.

3. Vid beräkning av vegariskkänsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 b ska följande krav tillämpas:

a) För generell ränterisk och kreditspreadrisk ska instituten, för varje valuta, anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegarisken beräknas följer antingen en lognormal eller normal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.

b) För aktierisk, råvarurisk och valutarisk ska instituten anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegarisken beräknas följer en lognormal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.

4. Instituten ska beräkna alla känsligheter utom känsligheterna för kreditvärdighetsjusteringar.

5. Genom undantag från punkt 1 och efter tillåtelse av behöriga myndigheter får ett institut använda alternativa definitioner av deltariskkänsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret enligt detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller samtliga följande villkor:

a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.

b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheter för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att de känsligheter som fastställs inte skiljer sig väsentligt från dessa formler.

6. Genom undantag från punkt 1 och efter tillstånd av behöriga myndigheter får ett institut beräkna vegakänsligheter utifrån en linjär transformation av alternativa definitioner av känsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret i enlighet med detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller de två följande villkoren:

a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.

b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheterna för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att den linjära transformation som anges i det första stycket avspeglar en vegariskkänslighet.

Avsnitt 4

Tillägg för kvarstående risk

Artikel 325u

Kapitalbaskrav för kvarstående risker

1. Utöver de kapitalbaskrav för marknadsrisk som fastställs i avsnitt 2 ska instituten tillämpa extra kapitalbaskrav för instrument som är exponerade för kvarstående risker i enlighet med denna artikel.

2. Instrumenten anses vara exponerade för kvarstående risker om de uppfyller något av följande villkor:

a) Instrumentet har ett exotiskt underliggande instrument som, vid tillämpningen av detta kapitel, är ett handelslagerinstrument som ligger till grund för en underliggande exponering som inte omfattas av delta-, vega- eller kurvriskberäkning enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2, eller av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk som fastställs i avsnitt 5.

b) Instrumentet är exponerat för andra kvarstående risker, vilket vid tillämpningen av detta kapitel innebär något av följande instrument:

   i) Instrument som omfattas av kapitalbaskrav för vega- och kurvrisk enligt den känslighetsbaserade metoden som fastställs i avsnitt 2 och genererar avkastning som inte kan replikeras som en ändlig linjär kombination av klassiska optioner med en enda underliggande aktiekurs, råvarunotering, växelkurs, obligationskurs, kreditswapp eller ränteswapp.

   ii) Instrument som är positioner som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som avses i artikel 325.6. Säkringar som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som anges i artikel 325.8 ska inte beaktas.

3. Instituten ska beräkna de extra kapitalbaskrav som avses i punkt 1 som summan av teoretiska bruttobelopp för de instrument som avses i punkt 2, multiplicerad med följande riskvikter:

a) 1,0 % för de instrument som avses i punkt 2 a.

b) 0,1 % för de instrument som avses i punkt 2 b.

4. Genom undantag från punkt 1 ska instituten inte tillämpa kapitalbaskravet för kvarstående risker på instrument som uppfyller något av följande villkor:

a) De är noterade på en erkänd börs.

b) De är godtagbara för central clearing i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

c) De kompenserar fullt ut marknadsrisken för en annan position i handelslagret, varvid de två positioner i handelslagret som helt matchar varandra ska undantas från kapitalbaskravet för kvarstående risker.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad ett exotiskt underliggande är och vilka instrument som är exponerade för kvarstående risker för tillämpningen av punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA undersöka om livsfallsrisk, väder, naturkatastrofer och framtida realiserad volatilitet bör betraktas som exotiska underliggande faktorer.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 5

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisken

Artikel 325v

Definitioner och allmänna bestämmelser

1. I detta avsnitt avses med

a) *kort exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en vinst för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.

b) *lång exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en förlust för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.

c) *bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross jump to default, gross JTD)*: uppskattad storlek på den förlust eller vinst som gäldenärens fallissemang skulle orsaka för en specifik exponering.

d) *nettobelopp vid plötsligt fallissemang (net jump to default, net JTD)*: uppskattad storlek på ett instituts förlust eller vinst vid en gäldenärs fallissemang, efter kvittning mellan bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.

e) *förlust vid fallissemang (loss given default)* eller *LGD*: förlust vid gäldenärens fallissemang på ett instrument som emitterats av samma gäldenär, uttryckt som andel av instrumentets teoretiska belopp.

f) *fallissemangsriskvikt*: det procenttal som motsvarar den beräknade sannolikheten för fallissemang för varje gäldenär, enligt gäldenärens kreditvärdighet.

2. Kapitalbaskraven för fallissemangsrisk ska tillämpas på skuldinstrument och aktieinstrument, derivat med sådana instrument som underliggande tillgångar och derivat vars avkastning eller verkliga värde påverkas vid fallissemang av en annan gäldenär än den som är motpart till derivatinstrumentet i sig. Instituten ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk separat för var och en av följande typer av instrument: icke-värdepapperiseringar, värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen. Institutets slutliga kapitalbaskrav för den fallissemangsrisk som ska tillämpas ska vara summan av de tre komponenterna.

Underavsnitt 1

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar

Artikel 325w

Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang

1. Instituten ska beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för varje lång exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{lång} = \max\{LGD\ V_{teoretiskt} + P\&L_{lång} + Justering_{lång}, 0\}$$

där

$JTD_{lång}$ = bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross JTD),

$V_{teoretiskt}$ = instrumentets teoretiska belopp,

$P\&L_{lång}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den långa exponeringen. Vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges med negativt tecken, och

$Justering_{lång}$ = det belopp som institutets förlust i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, ökningar anges i termen $Justering_{lång}$ med positivt tecken och minskningar anges med negativt tecken.

2. Instituten ska beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för varje kort exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{kort} = \min\{LGD\ V_{teoretiskt} + P\&L_{kort} + Justering_{kort}, 0\}$$

där

JTD_{kort} = bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för kort exponering,

$V_{teoretiskt}$ = instrumentets teoretiska belopp, vilket anges i formeln med negativt tecken,

$P\&L_{kort}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den korta exponeringen, vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges i formeln med negativt tecken, och

$Justering_{kort}$ = det belopp som institutets vinst i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, minskningar anges i termen $Justering_{kort}$ med positivt tecken, och ökningar anges i termen $Justering_{kort}$ med negativt tecken.

3. Den förlust vid fallissemang (LGD) för skuldinstrument som instituten ska tillämpa vid beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska vara följande:

a) Exponeringar mot lågprioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 100 %.

b) Exponeringar mot prioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 75 %.

c) Exponeringar mot säkerställda obligationer enligt artikel 129 ska ges ett LGD-värde på 25 %.

4. För beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska teoretiska belopp fastställas enligt följande:

a) När det gäller skuldinstrument är det teoretiska beloppet skuldinstrumentets nominella värde.

b) När det gäller derivatinstrument med underliggande räntebärande värdepapper är det teoretiska beloppet derivatinstrumentets teoretiska belopp.

5. För exponeringar mot aktieinstrument ska instituten beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang enligt följande, i stället för att använda formlerna i punkterna 1 och 2:

$$JTD_{lång} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{lång} + Justering_{lång}; 0\}$$

$$JTD_{kort} = \min\{LGD \cdot V + P\&L_{kort} + Justering_{kort}; 0\}$$

där

$JTD_{lång}$ = beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för lång exponering,

JTD_{kort} = beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för kort exponering, och

V = aktiens verkliga värde eller, när det gäller derivatinstrument med underliggande aktier, det verkliga värdet på den underliggande aktien.

6. Instituten ska ge ett LGD-värde på 100 % till aktieinstrument för beräkningen enligt punkt 5.

7. När det gäller exponeringar mot fallissemangsrisk som härrör från derivatinstrument vars avkastning i händelse av fallissemang från gäldenärens sida inte är kopplad till det teoretiska beloppet på ett visst instrument utfärdat av den gäldenären, eller till LGD-värdet för gäldenären eller ett instrument som emitterats av den gäldenären, ska instituten använda alternativa metoder för skattning av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) Hur instituten ska beräkna belopp vid plötsligt fallissemang för olika typer av instrument i enlighet med denna artikel.

b) Vilka alternativa metoder som instituten ska använda för skattning av de bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som avses i punkt 7.

c) Det teoretiska beloppet av andra instrument än de som avses i punkterna 4 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325x

Nettobelopp vid plötsligt fallissemang

1. Instituten ska beräkna nettobelopp vid plötsligt fallissemang genom att kvitta bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för korta exponeringar och långa exponeringar. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar mot samma gäldenär där de korta exponeringarna har samma prioritet som, eller lägre prioritet än, de långa exponeringarna.

2. Kvittning ska göras helt eller delvis, beroende på löptiden för de exponeringar som kvittas mot varandra.

a) Kvittning ska göras helt om alla de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på ett år eller mer.

b) Kvittning ska göras delvis om minst en av de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på mindre än ett år; i detta fall ska beloppet vid plötsligt fallissemang för varje exponering med en löptid på mindre än ett år multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år.

3. Om kvittning inte är möjlig ska bruttobelopp vid plötsligt fallissemang vara lika med nettobelopp vid plötsligt fallissemang när det gäller exponeringar med en löptid på ett år eller mer. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år, med ett golv på tre månader, för beräkningen av nettobelopp vid plötsligt fallissemang.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 gäller löptiderna för derivatkontrakten i stället för löptiderna för de underliggande tillgångarna. Cash equity-exponeringar ska ges en löptid på antingen ett år eller tre månader enligt institutets egen bedömning.

Artikel 325y

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk

1. Oberoende av typ av motpart ska nettobelopp vid plötsligt fallissemang multipliceras med de fallissemangsriskvikter som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i tabell 2:

Tabell 2

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 1	0,5 %
Kreditkvalitetssteg 2	3 %

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 3	6 %
Kreditkvalitetssteg 4	15 %
Kreditkvalitetssteg 5	30 %
Kreditkvalitetssteg 6	50 %
Utan kreditvärdering	15 %
Fallerad	100 %

2. Exponeringar som skulle få en riskvikt på 0 % enligt schablonmetoden för kreditrisk i enlighet med avdelning II kapitel 2, ska ges en fallissemangsriskvikt på 0 % för kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.

3. Det viktade nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska tilldelas följande undergrupper: företag, stater och lokala myndigheter/kommuner.

4. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp i enlighet med följande formel:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i)\ WtS \cdot (\Sigma_{i \in \text{kort}} RW_i\ |\text{net JTD}_i|);\ 0\}$$

där

DRC_b = kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = index som anger ett instrument som tillhör undergrupp b,

RW_i = riskvikten, och

WtS = en kvot som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, och som beräknas enligt följande:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{lång}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{kort}} + \sum|\text{netJTD}_{\text{kort}}|}$$

För beräkning av DRC_b och WtS ska långa och korta positioner läggas samman för alla positioner i en undergrupp, oberoende av vilket kreditkvalitetssteg positionerna placeras in i, vilket ger ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.

5. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar ska beräknas som en enkel summa av alla undergruppers kapitalbaskrav.

Underavsnitt 2

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325z

Belopp vid plötsligt fallissemang

1. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

2. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan värdepapperiseringsexponeringar med samma underliggande tillgångspool och som tillhör samma tranch. Kvittning ska inte vara tillåten mellan värdepapperiseringsexponeringar med olika underliggande tillgångspooler även om de har samma fästpunkt och avskiljningspunkt.

3. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga värdepapperiseringsexponeringar, går att perfekt replikera andra befintliga värdepapperiseringsexponeringar, frånsett löptidsdimensionen, får de exponeringar som är resultatet av den uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna.

4. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga exponeringar i underliggande namn, går att perfekt replikera hela tranchstrukturen för en befintlig värdepapperiseringsexponering, får de exponeringar som är resultatet av uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna. Om underliggande namn används på detta sätt ska de tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar.

5. Artikel 325x ska tillämpas både på befintliga värdepapperiseringsexponeringar och på värdepapperiseringsexponeringar som används i enlighet med punkt 3 eller 4 i den här artikeln. De relevanta löptiderna ska vara löptiderna för värdepapperiseringstrancherna.

Artikel 325aa

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisken för värdepapperiseringar

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska multipliceras med 8 % av den riskvikt som gäller för den berörda värdepapperiseringsexponeringen, inklusive STS-värdepapperiseringar, utanför handelslagret i enlighet med den rangordning av metoder som fastställs i avdelning II kapitel 5 avsnitt 3 och oberoende av typ av motpart.

2. En löptid på ett år ska tillämpas för alla trancher där riskvikterna beräknas i enlighet med intern och extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-IRBA och SEC-ERBA).

3. De riskvägda beloppen för plötsligt fallissemang för enskilda kontanta värdepapperiseringsexponeringar ska begränsas till positionens verkliga värde.

4. De riskvägda nettobeloppen vid plötsligt fallissemang ska placeras i följande undergrupper:

a) En gemensam undergrupp för alla företag, oberoende av region.

b) 44 olika undergrupper som motsvarar en undergrupp per region för var och en av de elva tillgångsklasser som fastställs i andra stycket.

Vid tillämpning av första stycket ska de elva tillgångsklasserna vara: tillgångsbaserade certifikat (ABCP), billån och billeasingavtal, värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet (RMBS), kreditkort, värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS), CLO (collateralised loan obligations), *CDO-squared* (collateralised debt obligations), små och medelstora företag, studielån, övriga kundkrediter och övrig marknadsupplåning. De fyra regionerna är Asien, Europa, Nordamerika och övriga världen.

5. För att placera in en värdepapperiseringsexponering i en undergrupp ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden. Instituten ska placera in varje värdepapperiseringsexponering i endast en av de undergrupper som avses i punkt 4. Värdepapperiseringsexponeringar som ett institut inte kan placera i en undergrupp för en tillgångsklass eller region ska placeras i kategorin ”övriga kundkrediter”, ”övrig marknadsupplåning” eller ”övriga världen”.

6. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp på samma sätt som fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringsexponeringar, med användning av formeln i artikel 325y.4, vilket leder till ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisken för varje undergrupp.

7. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisken för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska beräknas som den enkla summan av undergruppernas kapitalbaskrav.

Underavsnitt 3

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325ab

Tillämpningsområde

1. För den alternativa korrelationshandelsportföljen ska kapitalbaskraven innefatta fallissemangsrisken för värdepapperiseringsexponeringar och för icke-värdepapperiseringar för risksäkringsändamål. Dessa säkringar ska tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar. Det ska inte finnas några diversifieringsvinster mellan kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar, kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen.

2. För omsatta kredit- och aktiederivat som inte är värdepapperiseringar ska beloppen vid plötsligt fallissemang per enskild beståndsdel fastställas med hjälp av en genomlysningsmetod.

Artikel 325ac

Belopp vid plötsligt fallissemang för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. I denna artikel avses med

a) *uppdelning med användning av en värderingsmodell*: ett enda namn i en värdepapperisering värderas som skillnaden mellan värdepapperiseringens ovillkorade värde och villkorade värde, under antagandet att det enda namnet fallerar med ett LGD-värde på 100 %.

b) *replikering*: enskilda trancher i indexvärdepapperiseringen kombineras så att de replikerar en annan tranch i samma indexserie, eller så att de replikerar en position i indexserien som inte är uppdelad i trancher,

c) *uppdelning*: ett index replikeras av en värdepapperisering där de underliggande exponeringarna i gruppen är identiska med de exponeringar som refererar till ett enda namn och som utgör indexet.

2. Bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar och icke-värdepapperiseringsexponeringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

3. Produkter som förfaller på n:te fallissemanget ska behandlas som produkter som delats upp i trancher med fästpunkt och avskiljningspunkt enligt följande:

a) fästpunkt = (N – 1) / totalt antal namn,

b) avskiljningspunkt = N / totalt antal namn,

där ”totalt antal namn” ska vara det sammanlagda antalet namn i den underliggande korgen eller poolen.

4. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar som i övrigt är identiska, utom när det gäller löptid. Kvittning ska endast vara möjlig enligt följande:

a) För index, indextrancher och särskilt anpassade trancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch, med beaktande av bestämmelserna i artikel 325x; om exponeringar på mindre än ett år. Långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som perfekt replikerar varandra får kvittas genom att de delas upp i exponeringar som motsvarar ett enda namn med användning av en värderingsmodell; i sådana fall ska summan av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för exponeringar som motsvarar ett enda namn och som erhålls genom uppdelning, vara lika med bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för den ej uppdelade exponeringen.

b) Kvittning genom uppdelning enligt led a ska inte tillåtas för återvärdepapperiseringar eller derivat avseende värdepapperiseringar.

c) För index och indextrancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch genom replikering eller genom uppdelning, om de långa och korta exponeringarna i övrigt är likvärdiga, utom en restkomponent, ska kvittning tillåtas och nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska avspegla den resterande exponeringen.

d) Olika trancher i samma indexserie, olika serier av samma index och olika indexfamiljer får inte användas för att kvitta varandra.

Artikel 325ad

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med följande:

a) För produkter som delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i artikel 325y.1 och 325y.2.

b) För produkter som inte delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som avses i artikel 325aa.1.

2. Riskvägda nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska placeras i undergrupper som motsvarar ett index.

3. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp enligt följande formel:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\Sigma_{i \in \text{kort}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

där

DRC_b = kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = ett instrument som ingår i undergrupp b, och

WtS_{ACTP} = kvoten som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, beräknad i enlighet med formeln WtS i artikel 325y.4, men med användning av långa och korta positioner över hela den alternativa korrelationshandelsportföljen och inte bara positionerna i den berörda undergruppen.

4. Instituten ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen med följande formel:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b \max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 00]) ; 0)\right\}$$

där

DRC_{ACTP} = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen, och

DRC_b = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för undergrupp b.

Avsnitt 6

Riskvikter och korrelationer

Underavsnitt 1

Deltariskvikter och korrelationer

Artikel 325ae

Riskvikter för generell ränterisk

1. För valutor som inte omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b ska riskvikterna för känsligheterna för den riskfria räntans riskfaktorer för varje undergrupp i tabell 3 anges enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 3

Undergrupp	Löptid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år

Undergrupp	Löptid
4	2 år
5	3 år
6	5 år
7	10 år
8	15 år
9	20 år
10	30 år

2. En gemensam riskvikt för såväl samtliga inflationskänsligheter som för riskfaktorer för valutabasisrisk ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

3. För valutor som omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b, och för institutets inhemska valuta, ska riskvikterna för den riskfria räntans riskfaktorer vara de riskvikter som fastställs i tabell 3 dividerade med $\sqrt{2}$.

Artikel 325af

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller generell ränterisk

1. Mellan två viktade känsligheter avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp och med samma tilldelade löptid, men motsvarande olika kurvor, ska korrelationen ρ_{kl} vara 99,90 %.

2. Mellan två viktade känsligheter avseende riskfaktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp och motsvarande samma kurva, men med olika löptid, ska korrelationen fastställas i enlighet med följande formel:

$$\max\left[e^{\left(-\vartheta\cdot\frac{\left|T_k-T_l\right|}{\min\left\{T_k;T_l\right\}}\right)};\ 40\ \%\right]$$

där

T_k (respektive T_l) = löptiden som gäller för den riskfria räntan,

ϑ = 3 %.

3. Mellan två viktade känsligheter avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och WS_l inom samma undergrupp, motsvarande olika kurvor och med olika löptid, ska korrelationen ρ_{kl} vara lika med den korrelationsparameter som anges i punkt 2 multiplicerad med 99,90 %.

4. Mellan en given viktad känslighet avseende faktorerna för generell ränterisk WS_k och en given viktad känslighet avseende riskfaktorerna för inflation WS_l ska korrelationen vara 40 %.

5. Mellan en given viktad känslighet avseende faktorerna för valutabasisrisk WS_k och en given viktad känslighet avseende faktorerna för generell ränterisk WS_l, däribland andra faktorer för valutabasisrisk, ska korrelationen vara 0 %.

Artikel 325ag

Korrelationer mellan olika undergrupper vad gäller generell ränterisk

1. Parametern γ_{bc} = 50 % ska användas för att lägga samman riskfaktorer som tillhör olika undergrupper.

2. Parametern γ_{bc} = 80 % ska användas för att lägga samman en faktor för ränterisk baserad på en valuta enligt artikel 325av.3 och en riskfaktor för ränterisk baserad på euro.

Artikel 325ah

Riskvikter för kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för icke-värdepapperiseringar ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 4.

Tabell 4

Under-gruppnummer	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procentenheter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,50 %
2	Kreditkvalitetssteg 1–3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118	0,5 %
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långivare	5,0 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna	1,0 %
11	Kreditkvalitetssteg 4–6	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118	
12		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	4,0 %
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långivare	12,0 %
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	7,0 %
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	8,5 %
16		Teknik, telekommunikation	5,5 %
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	5,0 %
18	Övriga sektorer		12,0 %

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituten ska placera in varje emittent i en enda sektorundergrupp i tabell 4. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 18 i tabell 4.

Artikel 325ai

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(namn)} \cdot \rho_{kl}^{(löptid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(namn)}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 35 %,

$\rho_{kl}^{(löptid)}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och är i annat fall lika med 65 %, och

$\rho_{kl}^{(basis)}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och är i annat fall lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på undergrupp 18 i tabell 4 i artikel 325ah.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 18 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats den undergruppen:

$$K_{b(\text{undergrupp 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325aj

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

Korrelationsparametern γ_{bc} som gäller för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska fastställas enligt följande:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(rating)} \cdot \gamma_{bc}^{(sektor)}$$

där

$\gamma_{bc}^{(rating)}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma kreditkvalitetskategori (antingen kreditkvalitetssteg 1–3 eller kreditkvalitetssteg 4–6), och i annat fall är lika med 50 %, vid denna beräkning ska undergrupp 1 anses tillhöra samma kreditkvalitetskategori som de undergrupper som tillhör kreditkvalitetssteg 1–3, och

$\gamma_{bc}^{(sektor)}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma sektor, och i annat fall är lika med motsvarande procentsats i tabell 5:

Tabell 5

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
1, 2 och 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 och 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 och 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 och 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
6 och 15						25 %	5 %	15 %
7 och 16							5 %	20 %
8 och 17								5 %
9								—

Artikel 325ak

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 6 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 6

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Alla	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna
2	Kredit-kvalitetssteg 1–3	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långivare
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
7		Teknik, telekommunikation
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna
10		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer
11	Kreditkvalitetssteg 4–6	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
12		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långivare
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
16		Teknik, telekommunikation
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
18	Övriga sektorer	

Artikel 325al

Korrelationer vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Deltariskkorrelationen ρ_{kl} ska härledas i enlighet med artikel 325ai, förutom att $\rho_{kl}^{(basis)}$ vid tillämpningen av denna punkt ska vara lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall ska vara lika med 99,00 %.

2. Korrelationen γ_{bc} ska härledas i enlighet med artikel 325aj.

Artikel 325am

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 7 och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 7 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 7

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime
2		RMBS – mid-prime
3		RMBS – sub-prime
4		CMBS
5		Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet (ABS) – studielån
6		ABS – kreditkort
7		ABS – billån
8		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen
9	Ej prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime
10		RMBS – mid-prime
11		RMBS – sub-prime
12		CMBS
13		ABS – studielån
14		ABS – kreditkort
15		ABS – billån
16		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen

Under-gruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
17	Kreditkvalitetssteg 4–6	RMBS – prime
18		RMBS – mid-prime
19		RMBS – sub-prime
20		CMBS
21		ABS – studielån
22		ABS – kreditkort
23		ABS – billån
24		CLO utanför korrelationshandelsportföljen
25	Övriga sektorer	

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituten ska placera in varje tranch i en enda sektorundergrupp i tabell 7. Riskexponeringar kopplade till trancher som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 25.

Artikel 325an

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_l och $WS_{𝑙}$ inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranch)} \cdot \rho_{kl}^{(löptid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tranch)}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l omfattas av samma undergrupp och avser samma värdepapperiseringstranch (mer än 80 % överlappning i teoretiska termer), och i annat fall är lika med 40 %, och

$\rho_{kl}^{(löptid)}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och i annat fall är lika med 80 %,

$\rho_{kl}^{(basis)}$är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall är lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på undergrupp 25 i tabell 7 i artikel 325am.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 25 ska kapitalbaskravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b(undergrupp\ 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ao

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper och vara 0 %.

2. Kapitalbaskravet för undergrupp 25 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325ap

Riskvikter för aktierisk

1. Riskvikter för känsligheter för riskfaktorerna avseende aktier och aktiereporänta ska specificeras för varje undergrupp i tabell 8 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 8

Undergruppsnummer	Börsvärde	Typ av ekonomi	Sektor
1	Högt	Tillväxtmarknad	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
2			Telekommunikation, industri
3			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
4			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
5		Utvecklad ekonomi	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
6			Telekommunikation, industri
7			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
8			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
9	Lågt	Tillväxtmarknad	Alla sektorer som anges i undergrupperna 1, 2, 3 och 4
10		Utvecklad ekonomi	Alla sektorer som anges i undergrupperna 5, 6, 7 och 8
11	Övriga sektorer		

2. För tillämpningen av denna artikel ska det fastställas vad som avses med lågt börsvärde och högt börsvärde i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 325bd.7.

3. För tillämpningen av denna artikel ska EBA ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger vad som avses med tillväxtmarknader och utvecklade ekonomier.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. När en riskexponering placeras in i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituten ska placera in varje emittent i en av sektorgrupperna i tabell 8, och placera in alla emittenter från samma näringsgren i samma sektor. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 11 i tabell 8. Om det rör sig om flera länder eller sektorer ska aktieemittenten placeras in i en viss undergrupp baserat på den mest betydande region eller sektor som den är verksam i.

Artikel 325aq

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller aktierisk

1. Korrelationsparametern för deltarisk ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, ska vara 99,90 % där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och båda avser samma aktieemittentnamn.

2. I andra fall än de som avses i punkt 1 ska korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktieavistakurs inom samma undergrupp fastställas till följande:

a) 15 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupperna 1, 2, 3 eller 4).

b) 25 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupperna 5, 6, 7 eller 8).

c) 7,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupp 9).

d) 12,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupp 10).

3. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktiereporänta inom samma undergrupp ska fastställas i enlighet med punkt 2.

4. Mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och känsligheterna avser olika aktieemittentnamn, ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas till de korrelationsparametrar som anges i punkt 2, multiplicerat med 99,90 %.

5. De korrelationsparametrar som specificeras i punkterna 1–4 ska inte tillämpas på undergrupp 11. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 11 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b(\text{undergrupp } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ar

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller aktierisk

Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas på sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper. Den ska fastställas till 15 % om båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10.

Artikel 325as

Riskvikter för råvarurisk

Riskvikter för känsligheter för råvaruriskfaktorerna ska specificeras för varje undergrupp i tabell 9 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 9

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
1	Energi – fasta bränslen
2	Energi – flytande bränslen
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
4	Frakt
5	Oädla metaller
6	Gasformiga bränslen
7	Ädelmetaller (inklusive guld)
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter
10	Jordbruksråvaror
11	Andra råvaror

Artikel 325at

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller råvarurisk

1. Vid tillämpning av denna artikel ska två råvaror anses som åtskilda om det på marknaden finns två avtal som endast skiljer sig åt vad gäller den underliggande råvara som ska levereras mot varje avtal.

2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(råvara)} \cdot \rho_{kl}^{(löptid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(råvara)}$ är lika med 1 om de två råvarorna för känsligheterna k och l är identiska, i annat fall är det lika med korrelationerna inom samma undergrupp enligt tabell 10,

$\rho_{kl}^{(löptid)}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, i annat fall är det lika med 99 %, och

$\rho_{kl}^{(basis)}$ är lika med 1 om de två känsligheterna är identiska vad gäller råvarans leveransort, i annat fall är det lika med 99,90 %.

3. Korrelationerna inom samma undergrupp ρ_{kl} (råvara) är följande:

Tabell 10

Undergrupp	Undergrupp – benämning	Korrelation ρ_{kl} (råvara)
1	Energi – fasta bränslen	55 %
2	Energi – flytande bränslen	95 %
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter	40 %
4	Frakt	80 %
5	Oädla metaller	60 %
6	Gasformiga bränslen	65 %

Undergrupp	Undergrupp – benämning	Korrelation ρ_{kl} (råvara)
7	Ädelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön	45 %
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter	15 %
10	Jordbruksråvaror	40 %
11	Andra råvaror	15 %

4. Utan hinder av punkt 1 tillämpas följande bestämmelser:

a) Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 3 i tabell 10 och som avser el men där elen genereras i olika regioner eller avtalsenligt levereras under olika perioder ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.

b) Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 4 i tabell 10 och som avser frakt men där fraktens rutt eller leveransveckan skiljer sig åt ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.

Artikel 325au

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller råvarurisk

Korrelationsparametern γ_{bc} som tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska vara

a) 20 % där båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10,

b) 0 % där någon av de båda undergrupperna är nummer 11.

Artikel 325av

Riskvikter för valutarisk

1. Riskvikt för alla känsligheter för valutariskfaktorerna ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.

2. Riskvikten för valutakursriskfaktorerna avseende valutapar som består av euro och valutan i en medlemsstat som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen (ERM 2) ska vara en av följande:

a) Den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 3.

b) Den största fluktuationen inom det fluktuationsband som formellt har avtalats mellan medlemsstaten och Europeiska centralbanken, om det fluktuationsbandet är smalare än det fluktuationsband som definieras enligt ERM 2.

3. Utan hinder av punkt 2 ska den riskvikt för valutakursriskfaktorer som avses i punkt 2 där den avser valutor som ingår i ERM 2 med ett formellt avtalat fluktuationsband som är smalare än standardbandet på plus eller minus 15 % vara lika med den största procentuella fluktuationen inom detta smalare band.

4. Riskvikten för valutariskfaktorerna som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen enligt vad som avses i artikel 325bd.7 c ska vara den riskvikt som avses i punkt 1 i den här artikeln delad med $\sqrt{2}$.

5. När dagliga växelkursuppgifter för de föregående tre åren visar att ett valutapar som består av euro och en annan valuta som inte är euro som används i en medlemsstat är konstant och att institutet alltid kan möta en köp- och säljkursskillnad som är lika med noll för respektive transaktioner får institutet, förutsatt att det har uttryckligt tillstånd från sin behöriga myndighet, tillämpa den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 2.

Artikel 325aw

Korrelationer för valutarisk

En generell korrelationsparameter γ_{bc} på 60 % ska tillämpas på de sammanräknade känsligheterna för valutariskfaktorer.

Underavsnitt 2

Riskvikter och korrelationer för vegarisk och kurvrisk

Artikel 325ax

Riskvikter för vegarisk och kurvrisk

1. För vegariskfaktorer ska de undergrupper för deltarisk som avses i underavsnitt 1 användas.

2. Riskvikten för en given vegariskfaktor k ska fastställas som en andel av det aktuella värdet av riskfaktorn k, vilket uttrycker den implicita volatiliteten för ett underliggande, såsom beskrivs i avsnitt 3.

3. Den andel som avses i punkt 2 ska bero på den antagna likviditeten för varje typ av riskfaktor i enlighet med följande formel:

$$RW_k = (\text{värdet av riskfaktor k}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{riskklass}}}{\sqrt{10}} ; 100\,\%\right\}$$

där

RW_k= riskvikten för en given vegariskfaktor k,

RW_σ ska vara 55 %, och

$LH_{riskklass}$ är den förskrivna likviditetshorisont som ska användas vid bestämning av varje vegariskfaktor k. $LH_{riskklass}$ i enlighet med följande tabell:

Tabell 11

Riskklass	$LH_{riskklass}$
GIRR	60
CSR icke-värdepapperiseringar	120
CSR värdepapperiseringar (alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
CSR värdepapperiseringar (utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
Aktier (högt börsvärde)	20
Aktier (lågt börsvärde)	60
Råvara	120
Utländsk valuta	40

4. De undergrupper som används i samband med deltarisk i underavsnitt 1 ska användas i samband med kurvrisk, om inget annat anges i detta kapitel.

5. För kurvriskfaktorer för valutarisk och aktierisk ska kurvriskvikterna vara relativa skift som är lika med de deltariskvikter som avses i underavsnitt 1.

6. För kurvriskfaktorer för generell ränterisk, kreditspreadrisk och råvarurisk ska kurvriskvikten vara ett parallellskift av alla punkter för varje kurva baserat på den högsta föreskrivna deltariskvikten som avses i underavsnitt 1 i detta avsnitt för den relevanta riskklassen.

Artikel 325ay

Korrelationer för vegarisk och kurvrisk

1. Mellan vegariskkänsligheter inom samma undergrupp till riskklassen generell ränterisk ska korrelationsparametern r_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underliggande löptid})}; 1\right\}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}$ ska vara lika med $e^{-\alpha\frac{\left|T_k - T_l\right|}{\min\left\{T_k; T_l\right\}}}$ där α ska vara 1 % och T_k och T_l ska vara lika med löptiderna för de optioner som vegakänsligheterna härleds för, uttryckt i antal år, och

$\rho_{kl}^{(\text{underliggande löptid})}$ är lika med $e^{-\alpha\frac{\left|T_k^U - T_l^U\right|}{\min\left\{T_k^U; T_l^U\right\}}}$, där α ska vara 1 %, T_k^U och T_l^U är löptiderna för de underliggande till de optioner som vegakänsligheterna härleds för, minus löptiderna för motsvarande optioner, i båda fallen uttryckt i antal år.

2. Mellan vegariskkänsligheter inom samma undergrupp till andra riskklasser ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}; 1\right\}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ ska vara lika med den deltakorrelation inom undergruppen som motsvarar den undergrupp till vilken vegariskfaktorerna k och l skulle tilldelas, och

$\rho_{kl}^{(\text{optionens löptid})}$ ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Vad gäller vegariskkänsligheter mellan olika undergrupper inom en riskklass (generell ränterisk och icke-generell ränterisk) ska samma korrelationsparametrar för γ_{bc}, användas i samband med vegarisk som de som är angivna för deltakorrelationer för varje riskklass i avsnitt 4.

4. Diversifierings- eller säkringsvinster mellan vegariskfaktorer och deltariskfaktorer ska inte beaktas i schablonmetoden. Vegarisker och deltarisker ska läggas samman genom enkel summering.

5. Kurvriskkorrelationerna ska vara kvadraten av motsvarande deltariskkorrelationer ρ_{kl} och γ_{bc} enligt vad som avses i underavsnitt 1.

KAPITEL 1B

Alternativ internmodellmetod

Avsnitt 1

Tillstånd och kapitalbaskrav

Artikel 325az

Den alternativa internmodellmetoden och tillstånd att använda alternativa interna modeller

1. Den alternativa interna modellmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.3.

2. Efter att ha kontrollerat att instituten uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi och325bj ska de behöriga myndigheterna ge dessa institut tillstånd att beräkna kapitalbaskrav för portföljen med alla de positioner som förvaltas av handlarbord med användning av alternativa interna modeller i enlighet med artikel 325ba, förutsatt att samtliga av följande krav är uppfyllda:

a) Handlarborden inrättades i enlighet med artikel 104b.

b) Institutet har motiverat handlarbordens införande i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde för den behöriga myndigheten.

c) Handlarborden har uppfyllt kraven på utfallstest enligt artikel 325bf.3 under det närmast föregående året.

d) Institutet har rapporterat resultaten av de krav på resultatanalys för handlarborden som fastställs i artikel 325bg till sina behöriga myndigheter.

e) För handlarbord som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl ska handlarbordet uppfylla kraven i artikel 325bm för den interna modellen för fallissemangsrisk.

f) Inga värdepapperiseringspositioner eller återvärdepapperiseringspositioner har tilldelats handlarborden.

Om handlarborden inte införs i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde ska detta vid tillämpningen av led b i första stycket i denna punkt inte motiveras av det faktum att det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa schablonmetoden i artikel 325.3 a skulle vara lägre än det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa internmodellmetoden.

3. Institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden ska rapportera till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 430b.3.

4. Institut med tillstånd enligt punkt 2 ska omedelbart underrätta sina behöriga myndigheter om åtminstone ett av de krav som anges i den punkten inte längre uppfylls av ett av dess handlarbord. Institutet ska då inte längre få tillämpa detta kapitel på någon av de positioner som förvaltas av det handlarbordet, och det ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den metod som anges i kapitel 1a för alla positioner som förvaltas av handlarbordet från och med det närmast förestående rapporteringstillfället och fram till dess att det kan visa för de behöriga myndigheterna att handlarbordet återigen uppfyller alla kraven i punkt 2.

5. Genom undantag från punkt 4 får de behöriga myndigheterna i exceptionella fall tillåta att ett institut fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i denna artikel och i artikel 325bg.1. Om de behöriga myndigheterna utnyttjar denna möjlighet ska de underrätta EBA och motivera sitt beslut.

6. För positioner som förvaltas av handlarbord för vilka ett institut inte har fått tillstånd enligt punkt 2, ska kapitalbaskrav för marknadsrisk beräknas av institutet i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning. Vid denna beräkning ska samtliga positioner betraktas var för sig som separata portföljer.

7. Väsentliga ändringar i användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, utvidgning av användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda och väsentliga ändringar i institutens urval av modellerbara riskfaktorer enligt vad som avses i artikel 325bc.2, ska kräva separat godkännande från den behöriga myndigheten.

Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla övriga utvidgningar och ändringar avseende användningen av de alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) Villkoren för att bedöma väsentligheten när det gäller utvidgningar av och ändringar i användningen av alternativa interna modeller och ändringar i urvalet av de modellerbara riskfaktorer som avses i artikel 325bc.

b) Den bedömningsmetod som de behöriga myndigheterna ska använda för att kontrollera att ett institut uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi, 325bn, 325bo och 325bp.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera i vilka exceptionella fall behöriga myndigheter får tillåta att ett institut

a) fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i den här artikeln och i artikel 325bg.1,

b) begränsar tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325ba

Kapitalbaskrav när alternativa interna modeller används

1. Ett institut som använder en alternativ intern modell ska beräkna kapitalbaskrav för portföljen av alla positioner som förvaltas av de handlarborden för vilka institutet har tillstånd enligt artikel 325az.2 som den högsta av följande summor:

a) Summan av följande värden:

i) Institutets föregående dags expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb (ES_{t-1}), och

ii) institutets föregående dags riskmått med stresscenarier, beräknat i enlighet med avsnitt 5 (SS_{t-1}), eller

b) summan av följande värden:

i) Ett genomsnitt av institutets dagliga expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb för samtliga föregående sextio bankdagar (ES^{avg}), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_c), och

ii) genomsnittet av institutets dagliga riskmått med stresscenarier beräknade i enlighet med avsnitt 5 för var och en av de föregående sextio bankdagarna (SS^{avg}).

2. Institut som innehar positioner i omsatta skuld- och aktieinstrument som omfattas av den interna modellen för fallissemangsrisk och som förvaltas av de handlarbord som avses i punkt 1, ska uppfylla ett ytterligare kapitalbaskrav som uttrycks som det högsta av följande värden:

a) Det mest aktuella kapitalbaskravet för fallissemangsrisk, beräknat i enlighet med avsnitt 3.

b) Genomsnittet av det belopp som avses i led a under de föregående tolv veckorna.

Avsnitt 2

Allmänna krav

Artikel 325bb

Expected shortfall-riskmått

1. Instituten ska beräkna expected shortfall-riskmåttet enligt vad som avses i artikel 325ba.1 a för en given dag *t* och för en given portfölj med positioner i handelslagret i enlighet med följande:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

där

ES_t = expected shortfall-riskmåttet

i = index som anger de fem övergripande riskfaktorskategorier som förtecknas i första kolumnen i tabell 2 i artikel 325bd,

UES_t = det oinskränkta expected shortfall-måttet, beräknat enligt följande:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = det oinskränkta expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i, beräknat enligt följande:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = regulatorisk korrelationsfaktor över övergripande riskkategorier: ρ = 50 %,

PES_t^{RS} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

PES_t^{RC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3,

PES_t^{FC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4,

$PES_t^{RS,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

$PES_t^{RC,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3, och

$PES_t^{FC,i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4.

2. Instituten ska endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det specifika urval modellerbara riskfaktorer som gäller för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bc när de fastställer varje partiellt expected shortfall-mått för beräkningen av expected shortfall-riskmåttet i enlighet med punkt 1.

3. Om minst en transaktion i portföljen har minst en modellerbar riskfaktor som ligger inom den övergripande riskkategorin i i enlighet med artikel 325bd ska instituten beräkna det oinskränkta expected shortfall-måttet för den övergripande riskfaktorkategorin i och ta med det i formeln för expected shortfall-riskmåttet enligt vad som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Genom undantag från punkt 1 får ett institut minska frekvensen för beräkning av de oinskränkta expected shortfall-måtten UES_t^i och av de partiella expected shortfall-måtten $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ och $PES_t^{FC,i}$ för alla övergripande riskfaktorskategorier *i* från daglig basis till veckobasis, förutsatt att båda av följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet kan påvisa för dess behöriga myndighet att beräkningen av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES_t^i inte underskattar marknadsrisken med avseende på de relevanta positionerna i handelslagret.

b) Institutet kan öka frekvensen för beräkning av UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ och $PES_t^{FC,i}$ från veckobasis till daglig basis om den behöriga myndigheten kräver detta.

Artikel 325bc

Beräkningar av partiell expected shortfall

1. Instituten ska beräkna alla de partiella expected shortfall-måtten som avses i artikel 325bb.1 enligt följande:

a) Dagliga beräkningar av de partiella expected shortfall-måtten.

b) Ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall.

c) För en given portfölj av positioner i handelslagret ska institutet beräkna det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten *t* enligt följande formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

där

PES_t = det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten *t*,

j = index som anger de fem likviditetshorisonter som förtecknas i första kolumnen i tabell 1,

LH_j = likviditetshorisonternas längd j, uttryckt i dagar enligt tabell 1,

T = bastidshorisonten, där T = 10 dagar,

$PES_t(T)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorisont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som fastställs i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och

$PES_t(T, j)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorisont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som avses i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och där den effektiva likviditetshorisonten, fastställd i enlighet med artikel 325bd.2, är lika med eller längre än LH_j.

Tabell 1

Likviditetshorisont j	Längd på likviditetshorisont j (i dagar)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RS} och $PES_t^{RS,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

a) Vid beräkning av PES_t^{RS} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på ett antal av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som institutet har valt ut och som har godkänts av de behöriga myndigheterna, så att följande villkor uppfylls, och där summan beräknas utifrån de föregående 60 bankdagarna:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\,\%$$

Om ett institut inte längre uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led ska det omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och uppdatera urvalet av de modellerbara riskfaktorerna inom två veckor så att det uppfyller kravet; om institutet efter två veckor fortfarande inte uppfyller kravet ska institutet återgå till metoden i kapitel 1a för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för vissa handlarbord, till dess att det institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att de uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led.

b) Vid beräkning av $PES_t^{RS,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på de modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som institutet har valt ut för tillämpningen av led a i denna punkt och som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin *i* i enlighet med artikel 325bd.

c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från en sammanhängande tolvmånadersperiod av finansiell stress som ska fastställas av institutet för att maximera värdet av PES_t^{RS}. För att fastställa stressperioden ska instituten använda en observationsperiod som sträcker sig minst från den 1 januari 2007 och som godkänns av de behöriga myndigheterna.

d) De indata som används för $PES_t^{RS,i}$ ska kalibreras mot den tolvmånaders stressperiod som institutet har fastställt för tillämpningen av led c.

3. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RC} och $PES_t^{RC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

a) Vid beräkning av PES_t^{RC} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av modellerbara riskfaktorer för de positioner i portföljen som avses i punkt 2 a.

b) Vid beräkning av $PES_t^{RC,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som avses i punkt 2 b.

c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b i denna punkt ska kalibreras mot de historiska data som avses i punkt 4 c. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

4. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{FC} och $PES_t^{FC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

a) Vid beräkning av PES_t^{FC} ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen.

b) Vid beräkning av $PES_t^{FC,i}$ ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325bd.

c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från den föregående tolvmånadersperioden; om prisvolatiliteten ökar på ett betydande sätt för ett väsentligt antal modellerbara riskfaktorer för institutets portfölj, vilka inte ingår i det urval av riskfaktorer som avses i punkt 2 a, får de behöriga myndigheterna kräva att institutet använder historiska data från en kortare period än den föregående tolvmånadersperioden, men en sådan kortare period ska inte vara kortare än den föregående sexmånadersperioden; de behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om alla beslut där de kräver att ett institut använder historiska data från en kortare period än tolv månader, och ska motivera detta beslut.

5. Vid beräkning av ett givet partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1 ska instituten bibehålla värdena för de modellerbara riskfaktorer för vilka de inte enligt punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel måste tillämpa scenarier med framtida störningar för detta partiella expected shortfall-mått.

Artikel 325bd

Likviditetshorisonter

1. Instituten ska placera in varje riskfaktor för positioner som tilldelats till sådana handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller för vilka de håller på att beviljas ett sådant tillstånd, i en av de övergripande riskfaktorkategorierna som förtecknas i tabell 2, samt i en av de övergripande underkategorier av riskfaktorer som förtecknas i tabellen.

2. Likviditetshorisonten för en riskfaktor för de positioner som avses i punkt 1 ska vara likviditetshorisonten för motsvarande övergripande underkategori med riskfaktorer som den har placerats in i.

3. Ett institut får, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, för ett givet handlarbord besluta att ersätta likviditetshorisonten för en övergripande underkategori med riskfaktorer enligt tabell 2 i den här artikeln med en av de längre likviditetshorisonterna i tabell 1 i artikel 325bc. Om ett institut fattar ett sådant beslut ska den längre likviditetshorisonten gälla för alla modellerbara riskfaktorer för de positioner som tilldelats till detta handlarbord och som har placerats i denna övergripande underkategori med riskfaktorer i samband med beräkning av partiella expected shortfall-mått i enlighet med artikel 325bc.1 c.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om vilka handlarbord och övergripande underkategorier med riskfaktorer som de beslutar att behandla enligt vad som anges i första stycket.

4. För beräkning av värden av de partiella expected shortfall-måtten i enlighet med artikel 325bc.1 c ska den effektiva likviditetshorisonten för en given modellerbar riskfaktor för en given position i handelslagret beräknas enligt följande:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > LH_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \text{ if Mat} < LH_1 \end{cases}$$

där

EffectiveLH	=	den effektiva likviditetshorisonten,
Mat	=	löptiden för positionen i handelslagret,
SubCatLH	=	likviditetshorisontens längd för den modellerbara riskfaktor som fastställs i enlighet med punkt 1, och
$\min_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$	=	längden på en av de likviditetshorisonter som förtecknas i tabell 1 i artikel 325bc som är den närmaste likviditetshorisonten över löptiden för positionen i handelslagret.

5. Valutapar som består av euro och en annan valuta i en medlemsstat som deltar i ERM 2 ska ingå i underkategorin för de mest likvida valutaparen i den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.

6. Instituten ska minst en gång i månaden kontrollera att inplaceringen enligt punkt 1 är lämplig.

7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) Hur instituten ska placera in de riskfaktorer för positioner som avses i punkt 1 i de övergripande riskfaktorkategorierna och de övergripande underkategorierna för tillämpningen av punkt 1.

b) Vilka valutor som ingår i underkategorin för de mest likvida valutorna som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för ränterisk i tabell 2.

c) Vilka valutapar som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.

d) Definitionerna av lågt börsvärde och högt börsvärde för underkategorierna för aktiepris och volatilitet som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för aktierisk i tabell 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Tabell 2

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Ränta	De mest likvida valutorna och inhemsk valuta	1	10
	Andra valutor (utom de mest likvida valutorna)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andra	4	60
Kreditspread	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna	2	20
	Säkerställda obligationer som har emitterats av kreditinstitut i medlemsstaterna (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög avkastning)	3	40
	Företag (hög kreditvärdighet)	3	40
	Företag (hög avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andra	5	120

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Aktier	Aktiekurs (stort börsvärde)	1	10
	Aktiekurs (lågt börsvärde)	2	20
	Volatilitet (stort börsvärde)	2	20
	Volatilitet (lågt börsvärde)	4	60
	Andra	4	60
Valuta	De mest likvida valutaparen	1	10
	Andra valutapar (utom de mest likvida valutaparen)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andra	3	40
Råvaror	Pris på energi och pris på koldioxidutsläpp	2	20
	Pris på ädla metaller och pris på andra metaller än järn	2	20
	Andra råvarupriser (utom pris på energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	4	60
	Volatilitet i energi och koldioxidutsläpp	4	60
	Volatilitet i ädla metaller och andra metaller än järn	4	60
	Andra råvaruvolatiliteter (utom volatilitet i energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	5	120
	Andra	5	120

Artikel 325be

Bedömning av riskfaktorers modellerbarhet

1. Instituten ska bedöma om alla riskfaktorerna är modellerbara för de positioner som tilldelats till det handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller som de håller på att beviljas ett sådant tillstånd för.

2. Som en del av den bedömning som anges i punkt 1 i den här artikeln ska institut beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 325bk för de riskfaktorer som inte är modellerbara.

3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kriterierna för att bedöma riskfaktorers modellerbarhet i enlighet med punkt 1 och specificera hur ofta denna bedömning ska göras.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bf

Krav avseende föreskrivna utfallstest och multiplikationsfaktorer

1. Vid tillämpningen av denna artikel avses med ett *överskridande* en endagsförändring i värdet på en portfölj bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet som överskrider det relaterade Value-at-Risk-värde som beräknats baserat på institutets alternativa interna modell enligt följande krav:

a) Beräkningen av Value-at-Risk ska omfattas av en innehavsperiod på en dag.

b) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.

c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras med de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.

d) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets alternativa interna modell baseras på samma modelleringsantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmåttet enligt artikel 325ba.1 a.

2. Instituten ska dagligen beräkna överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska och faktiska förändringar i värdet på portföljen bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet.

3. Ett instituts handlarbord ska anses uppfylla kravet avseende utfallstest om antalet överskridanden för det handlarbordet under de senaste 250 bankdagarna inte överskrider något av följande:

a) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,

b) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde,

c) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,

d) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde.

4. Instituten ska räkna dagliga överskridanden i enlighet med följande:

a) Utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, portföljens värde vid slutet av påföljande dag.

b) Utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och dess faktiska värde vid slutet av påföljande dag, exklusive avgifter och provisioner.

c) Ett överskridande ska räknas för varje bankdag för vilken institutet inte kan bedöma portföljens värde eller inte kan beräkna det Value-at-Risk-värde som avses i punkt 3.

5. Ett institut ska beräkna, i enlighet med punkterna 6 och 7 i denna artikel, den multiplikationsfaktor (m_c) som avses i artikel 325ba för portföljen med alla positioner som tilldelats de handlarbord för vilka institutet har beviljats tillstånd att använda alternativa interna metoder enligt artikel 325az.2.

6. Multiplikationsfaktorn (m_c) ska vara summan av värdet 1,5 och ett tillägg på mellan 0 och 0,5 i enlighet med tabell 3. För den portfölj som avses i punkt 5 ska detta tillägg beräknas på grundval av det antal överskridanden som har inträffat under de senaste 250 bankdagarna, enligt vad som konstaterats genom institutets utfallstest av Value-at-Risk-värdet beräknat i enlighet med led a i detta stycke. Beräkningen av tillägget ska uppfylla följande krav:

a) Med överskridande avses en endagsförändring i portföljens värde som ligger över motsvarande Value-at-Risk-värde som beräknats genom institutets interna modell i enlighet med följande:

   i) En innehavsperiod på en dag.

ii) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

iii) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.

iv) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras mot de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.

v) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets interna modell baseras på samma modelleringsantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmåttet enligt artikel 325ba.1 a.

b) Antalet överskridanden ska vara lika med det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska respektive faktiska förändringar i portföljens värde.

Tabell 3

Antalet överskridanden	Tillägg
Färre än 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Fler än 9	0,50

I exceptionella fall får de behöriga myndigheterna begränsa tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar där antalet överskridanden enligt utfallstest av faktiska förändringar inte är ett resultat av brister i internmodellen.

7. Behöriga myndigheterna ska kontrollera att den multiplikationsfaktor som avses i punkt 5 är lämplig och att handlarbord uppfyller kraven avseende utfallstest enligt punkt 3. Instituten ska snarast underrätta de behöriga myndigheterna om alla överskridanden som konstateras genom deras utfallstestprogram, och förklara dessa överskridanden, och ska under alla omständigheter underrätta de behöriga myndigheterna om detta senast inom fem bankdagar efter det att ett överskridande ägt rum.

8. Genom undantag från punkterna 2 och 6 i denna artikel får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut inte räknar ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande Value-at-Risk-värde beräknat med institutets interna modell beror på en icke modellerbar riskfaktor. För detta syfte ska institutet bevisa för de behöriga myndigheterna att riskmåttet med ett stresscenario som beräknas i enlighet med artikel 325bk för den icke modellerbara riskfaktorn är högre än den positiva skillnaden mellan förändringen i värdet på institutets portfölj och motsvarande Value-at-Risk-värde.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de tekniska komponenter som ska ingå i de faktiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett instituts portfölj för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bg

Krav avseende resultatanalys

1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende resultatanalys om det uppfyller kraven i denna artikel.

2. Kraven avseende resultatanalys ska säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, utifrån institutets riskmätningsmodell, är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, utifrån institutets prissättningsmodell.

3. För varje position hos ett givet handlarbord ska ett instituts efterlevnad av kraven avseende resultatanalys leda till fastställande av en exakt förteckning över riskfaktorer som bedöms lämpliga för att kontrollera att institutet uppfyller de krav avseende utfallstest som anges i artikel 325bf.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) Kriterier som är nödvändiga för att säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, för tillämpningen av punkt 2, med beaktande av utvecklingen av internationella regler.

b) Konsekvenserna för ett institut om de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj inte är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, för tillämpningen av punkt 2.

c) Den frekvens med vilken resultatanalys måste utföras av ett institut.

d) De tekniska komponenter som ska ingå i de teoretiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj för tillämpningen av denna artikel.

e) Sättet på vilket institut som använder den interna modellen ska lägga samman det totala kapitalbaskravet för marknadsrisk för alla sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, med beaktande av de konsekvenser som avses i led b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bh

Krav avseende riskmätning

1. Institut som använder en intern riskmätningsmodell för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt artikel 325ba ska säkerställa att modellen uppfyller samtliga följande krav:

a) Den interna riskmätningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, som ska omfatta minst de riskfaktorer som avses i kapitel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, såvida inte institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utelämnandet av dessa riskfaktorer inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av kravet avseende resultatanalys enligt artikel 325bg; ett institut ska kunna förklara för de behöriga myndigheterna varför en riskfaktor ingår i dess prissättningsmodell men inte i dess interna riskmätningsmodell.

b) Den interna riskmätningsmodellen ska fånga upp icke-linjära egenskaper hos optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basisrisker.

c) Den interna riskmätningsmodellen ska omfatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, i eller utanför balansräkningen; institutet ska basera sina

avkastningskurvor på en allmänt vedertagen metod; avkastningskurvan ska delas upp i olika löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan; för väsentliga ränteriskexponeringar i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna ska avkastningskurvan modelleras med användning av minst sex löptidssegment, och antalet riskfaktorer som används för att modellera avkastningskurvan ska stå i proportion till hur institutets handelsstrategier är beskaffade och hur komplexa de är; modellen ska också fånga upp riskspridningen för rörelser mellan olika avkastningskurvor som inte är fullständigt korrelerade eller olika finansiella instrument med samma underliggande emittent.

d) Den interna riskmätningsmodellen ska omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutor som institutets positioner är denominerade i; i fråga om fonder ska de aktuella valutapositionerna för fonden tas med i beräkningen; instituten får använda sig av tredje parts rapporter om valutapositionerna för fonden, under förutsättning att rapportens riktighet kan säkerställas på lämpligt sätt; valutapositioner för en fond som institutet inte känner till ska lyftas ut ur internmodellmetoden och behandlas i enlighet med kapitel 1a.

e) Modellberäkningstekniken ska vara så sofistikerad som är proportionerligt med tanke på hur väsentlig institutets verksamhet på aktiemarknaderna är; den interna riskmätningsmodellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner och åtminstone en riskfaktor som fångar upp förändringar i aktiekurser på systemnivå och denna riskfaktors beroende av varje aktiemarknads enskilda riskfaktorer.

f) Den interna riskmätningsmodellen ska använda en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner, såvida inte institutets sammanräknade råvaruposition är liten jämfört med dess totala handelsverksamhet, då det får använda en särskild riskfaktor för varje övergripande råvarutyp; för väsentliga exponeringar mot råvarumarknader ska modellen fånga upp risken för rörelser som inte är fullständigt korrelerade mellan liknande, men inte identiska, råvaror, exponering mot förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider och convenience yield mellan derivatpositioner och kontantpositioner.

g) För proxyvariabler ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den faktiska position som innehas, de ska vara tillräckligt försiktiga och endast användas om tillgängliga data är otillräckliga, såsom under en stressperiod enligt vad som avses i artikel 325bc.2 c.

h) För väsentliga exponeringar mot volatilitetsrisker i instrument med optionalitet ska den interna riskmätningsmodellen fånga upp beroendet av implicit volatilitet över lösenpriser och optionernas löptider.

2. Instituten får använda empiriska korrelationer inom övergripande riskfaktorkategorier och, för beräkning av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES_t enligt artikel 325bb.1, över övergripande riskfaktorkategorier, endast om institutets metod för att mäta sådana korrelationer är sund, överensstämmer med tillämpliga likviditetshorisonter och genomförs med integritet.

3. Senast den 28 september 2020 ska EBA, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, utfärda riktlinjer med kriterier för användningen av indata i riskmätningsmodellen som avses i artikel 325bc.

Artikel 325bi

Kvalitativa krav

1. Interna riskmätningsmodeller som används vid tillämpning av detta kapitel ska vara begreppsmässigt sunda, beräknade och genomförda med integritet samt uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:

a) Interna riskmätningsmodeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk ska vara väl integrerade i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om riskexponering till den verkställande ledningen.

b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handlarenheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen; enheten ska ha ansvar för utformning och tillämpning av alla interna riskmätningsmodeller; enheten ska genomföra inledande och fortlöpande validering av alla interna

modeller som används enligt detta kapitel och ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet; enheten ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av alla interna modeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk, samt rapporter om lämpligheten hos åtgärder som ska vidtas avseende handelslimiter.

c) Ledningsorganet och den verkställande ledningen ska ta aktiv del i riskkontrollprocessen, och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna kräva minskningar i de positioner som enskilda handlare ingår och kräva minskningar i institutets totala riskexponering.

d) Institutet ska ha tillräckligt många anställda med en lämplig kompetensnivå i förhållande till hur sofistikerade de interna riskmätningsmodellerna är, och tillräckligt många anställda med kunskaper inom handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).

e) Institutet ska ha inrättat en uppsättning dokumenterade interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för att övervaka och säkerställa att de interna riskmätningsmodellerna är i linje med den övergripande verksamheten.

f) För interna riskmätningsmodeller, inbegripet prissättningsmodeller, ska det vara dokumenterat att de tidigare har gett en rimlig exakthet i sina riskmätningar, och de får inte väsentligen skilja sig från de modeller som institutet använder för sin interna riskhantering.

g) Institutet ska frekvent genomföra rigorösa program för stresstest, inklusive omvända stresstester, som ska omfatta alla interna riskmätningsmodeller; resultaten av dessa stresstester ska granskas av den verkställande ledningen minst en gång i månaden och vara förenliga med de riktlinjer och limiter som godkänts av ledningsorganet; instituten ska vidta lämpliga åtgärder om resultaten av dessa stresstester visar alltför stora förluster i samband med institutets handelsverksamhet under vissa omständigheter.

h) Institutet ska genomföra en oberoende översyn av sina interna riskmätningsmodeller, antingen som ett led i sin normala internrevisionsprocess, eller genom att uppdra till ett utomstående företag att genomföra denna översyn, vilket ska ske på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna.

För tillämpning av första stycket h avses med utomstående företag ett företag som tillhandahåller revisions- eller konsulttjänster till institut, och som har personal som har tillräcklig kompetens vad gäller marknadsrisk i handelsverksamhet.

2. Den översyn som avses i punkt 1 h ska inbegripa både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året ska institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. I översynen ska följande bedömas:

a) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocessen är samt hur väl riskkontrollenheten är organiserad.

b) Integreringen av riskmätningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i ledningens informationssystem.

c) Den process institutet använder för att godkänna de riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadministrationsavdelningar (front-office och back-office).

d) Omfattningen av de risker som fångas upp genom modellen, graden av riktighet och lämplighet i riskmätningssystemet och valideringen av betydande förändringar i den interna riskmätningsmodellen.

e) Graden av riktighet och fullständighet i positionsdata, graden av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation, graden av riktighet i värdering och beräkningar av riskkänslighet samt graden av riktighet och lämplighet för att generera proxyvariabler om tillgängliga data är otillräckliga för att uppfylla kraven i detta kapitel.

f) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera hur konsistenta, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används i alla dess interna riskmätningsmodeller, inbegripet dessa datakällors oberoende.

g) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera kraven avseende utfallstest och resultatanalys som genomförs för att bedöma noggrannheten i de interna riskmätningsmodellerna.

h) Om översynen görs av ett utomstående företag i enlighet med punkt 1 h i denna artikel, kontrollen av att det interna valideringsförfarandet enligt artikel 325bj uppfyller sina syften.

3. Instituten ska uppdatera de tekniker och metoder som de använder för de interna riskmätningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel, för att beakta nya tekniker och bästa praxis som kommer fram när det gäller de interna riskmätningsmodellerna.

Artikel 325bj

Intern validering

1. Instituten ska ha infört processer för att säkerställa att alla interna riskmätningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel har validerats tillfredsställande av parter med lämpliga kvalifikationer och som är fristående från utvecklingsprocessen, för att säkerställa att alla sådana modeller är begreppsmässigt sunda och i tillräcklig utsträckning fångar upp alla väsentliga risker.

2. Instituten ska genomföra den validering som avses i punkt 1 under följande omständigheter:

a) När en intern riskmätningsmodell utvecklats för första gången och när väsentliga ändringar görs av den.

b) Regelbundet, och när det har inträffat sådana väsentliga strukturella förändringar på marknaden eller i sammansättningen av portföljen som kan leda till att den interna riskmätningsmodellen inte längre fungerar tillfredsställande.

3. Valideringen av ett instituts interna riskmätningsmodeller ska inte begränsas endast till krav avseende utfallstest och resultatanalys, utan omfatta åtminstone följande:

a) Tester för att kontrollera om antaganden inom den interna modellen är lämpliga och inte innebär en underskattning eller överskattning av riskerna.

b) Egna valideringstest av den interna modellen, inklusive utfallstest utöver de föreskrivna programmen för utfallstest, för risker och strukturer i institutets portföljer.

c) Användningen av hypotetiska portföljer för att säkerställa att den interna riskmätningsmodellen kan fånga upp vissa särskilda strukturella inslag som kan uppkomma, exempelvis väsentliga basisrisker och koncentrationsrisker eller risker förknippade med användning av proxyvariabler.

Artikel 325bk

Beräkning av ett riskmått med stresscenario

1. *Riskmåttet med stresscenario* för en given icke modellerbar riskfaktor innebär den förlust som uppstår i alla portföljens positioner eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i handelslagret som inkluderar den icke modellerbara riskfaktorn när ett extremt scenario med framtida störningar tillämpas på den riskfaktorn.

2. Instituten ska utarbeta lämpliga extrema scenarier med framtida störningar för alla icke modellerbara riskfaktorer, på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna.

3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) Hur instituten ska utarbeta de extrema scenarier med framtida störningar som ska tillämpas på icke modellerbara riskfaktorer, och hur de ska tillämpa dessa extrema scenarier med framtida störningar på dessa riskfaktorer.

b) Ett regulatoriskt extremt scenario med framtida störningar för varje övergripande underkategori till riskfaktorkategorierna i tabell 2 i artikel 325bd som instituten kan använda när de inte kan utarbeta ett extremt scenario med framtida störningar i enlighet med led a i detta stycke, eller som de behöriga myndigheterna får kräva att institutet tillämpar när myndigheterna inte kan godta det extrema scenario med framtida störningar som institutet har utarbetat.

c) De fall i vilka instituten får beräkna ett riskmått med stresscenario för fler än en icke modellerbar riskfaktor.

d) Hur instituten ska lägga samman riskmåtten med stresscenarier för alla icke modellerbara riskfaktorer, som ingår i sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA ta hänsyn till kravet på att nivån på kapitalbaskrav för marknadsrisk för en icke modellerbar riskfaktor enligt denna artikel ska vara lika hög som den nivå på kapitalbaskrav för marknadsrisk som skulle ha beräknats enligt detta kapitel om riskfaktorn hade varit modellerbar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 3

Intern modell för fallissemangsrisk

Artikel 325bl

Räckvidd för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Institutets samtliga positioner som har tilldelats till de handlarbord för vilka det har beviljats tillstånd enligt artikel 325az.2 ska omfattas av ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk om dessa positioner omfattar minst en riskfaktor som har placerats in i de övergripande riskkategorierna ”aktier” eller ”kreditspread” i enlighet med artikel 325bd.1. Kapitalbaskravet, som tillkommer utöver de risker som fångas upp av kapitalbaskraven i artikel 325ba.1, ska beräknas med institutets interna modell för fallissemangsrisk. Modellen ska uppfylla kraven i detta avsnitt.

2. För var och en av de positioner som anges i punkt 1 ska institutet identifiera en emittent av omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument som är kopplad till minst en riskfaktor.

Artikel 325bm

Tillstånd att använda en intern modell för fallissemangsrisk

1. Behöriga myndigheter ska ge ett institut tillstånd att använda en intern modell för fallissemangsrisk för att beräkna kapitalbaskraven enligt artikel 325ba.2 för alla positioner i handelslagret enligt artikel 325bl som tilldelats till ett handlarbord, för vilket den interna modellen för fallissemangsrisk uppfyller kraven i artiklarna 325bi, 325bj, 325bn, 325bo och 325bp.

2. Om ett instituts handlarbord, som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl, inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna artikel, ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla det handlarbordets positioner beräknas i enlighet med metoden i kapitel 1a.

Artikel 325bn

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk

1. Instituten ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk med en intern modell för fallissemangsrisk för portföljen med samtliga de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl enligt följande:

a) Kapitalbaskravet ska motsvara ett Value-at-Risk-värde som mäter potentiella förluster i portföljens marknadsvärde, till följd av fallissemang hos emittenter som är kopplade till de positionerna, inom ett konfidensintervall på 99,9 % över en tidshorisont på ett år.

b) Med potentiella förluster i led a avses en direkt eller indirekt förlust i positionens marknadsvärde till följd av fallissemang hos emittenterna och som tillkommer utöver alla förluster som redan har beaktats i den löpande värderingen av positionen. Fallissemang hos emittenter för aktiepositioner ska utgöras av att värdet för emittenternas aktiekurser fastställs till noll.

c) Instituten ska fastställa fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter på grundval av en begreppsmässigt sund metod och med användning av objektiva historiska data för kreditspreadar eller aktiekurser från en period på minst tio år, inbegripet den stressperiod som fastställts av institutet i enlighet med artikel 325bc.2; beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter ska kalibreras till en ettårig tidshorisont.

d) Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på ett antagande om konstanta ettåriga positioner.

2. Instituten ska beräkna kapitalbaskravet för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk enligt punkt 1 minst en gång per vecka.

3. Genom undantag från punkt 1 a och c får ett institut ersätta den ettåriga tidshorisonten med en tidshorisont på 60 dagar för beräkningen av fallissemangsrisk för vissa av eller samtliga aktiepositioner, där så är lämpligt. I så fall ska beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och sannolikheter för fallissemang överensstämma med en tidshorisont på 60 dagar, och beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och obligationskurser med en ettårig tidshorisont.

Artikel 325bo

Erkännande av risksäkringar för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Instituten får inkludera risksäkringar i sin interna modell för fallissemangsrisk, och *netta* positioner om de långa positionerna och de korta positionerna är kopplade till samma finansiella instrument.

2. I sina interna modeller för fallissemangsrisk får instituten bara erkänna säkrings- eller diversifieringseffekter kopplade till långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär, liksom även långa och korta positioner mot olika emittenter, med explicit modellering av de långa och korta bruttopositionerna i de olika instrumenten, inklusive modellering av basisrisker mellan olika emittenter.

3. I sina interna modeller för fallissemangsrisk ska instituten fånga upp väsentliga risker mellan ett säkringsinstrument och det säkrade instrumentet som kan förverkligas under tiden mellan löptiden för det säkrade instrumentet och tidshorisonten på ett år, samt möjligheten för väsentliga basisrisker inom säkringsstrategier till följd av skillnader avseende produkttyp, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern kreditvärdering, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader. Instituten ska endast erkänna ett säkrat instrument i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

Artikel 325bp

Särskilda krav för interna modeller för fallissemangsrisk

1. Den interna modell för fallissemangsrisk som avses i artikel 325bm.1 ska kunna modellera såväl fallissemang hos enskilda emittenter som samtidigt fallissemang hos flera emittenter, och ska beakta fallissemangens effekter på marknadsvärdet av de positioner som omfattas av modellen. För detta ändamål ska fallissemang hos varje enskild emittent modelleras med användning av två typer av systematiska riskfaktorer.

2. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta konjunkturcykeln, inklusive beroendeförhållandet mellan återvinningsgrad och de systematiska riskfaktorer som avses i punkt 1.

3. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta icke-linjära effekter av optioner och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke-linjärt beteende vad gäller prisförändringar. Instituten ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattning av prisrisker i som hänger samman med sådana produkter.

4. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på objektiva och aktuella data.

5. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av sannolikhet för fallissemang uppfylla följande krav:

a) Den undre gränsen för sannolikheter för fallissemang ska vara 0,03 %.

b) Sannolikheter för fallissemang ska baseras på en ettårig tidshorisont, om inte annat anges i detta avsnitt.

c) Sannolikheter för fallissemang ska mätas med användning, enbart eller i kombination med aktuella marknadspriser, historiska data observerade under en period på minst fem år om faktiska tidigare fallissemang och extrema minskningar av marknadspriserna som motsvarar fallissemangshändelser. Sannolikheter för fallissemang ska inte härledas enbart från aktuella marknadspriser.

d) Institut som har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna sannolikheter för fallissemang.

e) Institut som inte har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta sannolikheter för fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av sannolikheter för fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.

6. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av förlust vid fallissemang uppfylla följande krav:

a) Den undre gränsen för skattningarna av förlust vid fallissemang ska vara 0 %.

b) Skattningarna av förlust vid fallissemang ska avspegla förmånsrätten för varje position.

c) Institut som har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna skattningar av förlust vid fallissemang.

d) Institut som inte har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta förlust vid fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av förlust vid fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.

7. Som en del av den oberoende översynen och valideringen av de interna modeller som de använder i enlighet med detta kapitel, inklusive riskmätningssystemet, ska instituten:

a) Kontrollera att deras metod för modellering vid korrelationer och prisförändringar är lämplig för deras portfölj, även i fråga om val och viktning av modellens systematiska riskfaktorer.

b) Genomföra ett antal olika stresstester, däribland känslighetsanalyser och scenarieanalyser, för att bedöma om den interna modellen för fallissemangsrisk är kvalitativt och kvantitativt rimlig, särskilt i fråga om behandling av koncentrationer.

c) Tillämpa lämplig kvantitativ validering, inklusive relevanta referensvärden för interna modeller.

De tester som avses i led b ska inte enbart begränsas till de typer av händelser som tidigare har inträffat.

8. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska på ett lämpligt sätt beakta koncentrationer av emittenter och koncentrationer som kan uppstå inom och över produktklasser i stressituationer.

9. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara förenlig med institutets interna riskmätningsmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.

10. Instituten ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för att fastställa antagandena om fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter i enlighet med artikel 325bn.1 c och de metoder som valts för uppskattning av sannolikheter för fallissemang i punkt 5 e i denna artikel och förlust vid fallissemang i punkt 6 d i denna artikel.

11. Instituten ska dokumentera sina interna modeller, så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra modelleringsantaganden.

12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kraven på ett instituts interna metoder eller externa källor för uppskattning av sannolikheter för fallissemang och förluster vid fallissemang i enlighet med punkterna 5 e och 6 d.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

91. I artikel 384.1 ska definitionen av EAD_i^{total} ersättas med följande:

"EAD_i^{total} = det sammanlagda värdet av kreditriskexponeringen för motparten*i* (summerat över dess nettningsmängder), i tillämpliga fall inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6 för beräkning av kapitalbaskrav för motpartskreditrisk för motparten i fråga."

92. Artikel 385 ska ersättas med följande:

"*Artikel 385*

Alternativ till användningen av kreditvärdighetsjustering för beräkning av kapitalbaskrav

Som ett alternativ till artikel 384 får institut som använder den ursprungliga åtagandemetoden enligt artikel 282 med förbehåll för att den behöriga myndigheten har gett sitt medgivande för de instrument som avses i artikel 382 tillämpa en multiplikationsfaktor på 10 på det resulterande riskvägda exponeringsbeloppet för motpartsrisk avseende dessa exponeringar, i stället för att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken."

93. Artikel 390 ska ersättas med följande:

"*Artikel 390*

Beräkning av exponeringsvärdet

1. De totala exponeringarna mot en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna mot enskilda kunder i den gruppen.

2. De sammanlagda exponeringarna mot enskilda kunder ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna i handelslagret och exponeringarna utanför handelslagret.

3. För exponeringar i handelslagret får instituten

a) kvitta sina långa positioner och korta positioner i samma finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, där nettopositionen i vart och ett av de olika instrumenten beräknas enligt metoderna i del tre avdelning IV kapitel 2,

b) kvitta sina långa positioner och korta positioner i olika finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, men endast om det finansiella instrument som är underliggande i den korta positionen efterställs det finansiella instrument som är underliggande i den långa positionen eller om de underliggande instrumenten har samma förmånsrätt.

För tillämpningen av leden a och b får finansiella instrument placeras in i undergrupper på grundval av olika grader av förmånsrätt i syfte att bestämma positionernas rangordning.

4. Instituten ska beräkna exponeringsvärdena för de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt som ingåtts direkt med en kund, i enlighet med någon av metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, efter vad som är tillämpligt. Exponeringar som följer av sådana transaktioner som avses i artiklarna 378, 379 och 380 ska beräknas på det sätt som fastställs i dessa artiklar.

Vid beräkning av exponeringsvärdet för de kontrakt som avses i första stycket, om dessa kontrakt ingår i handelslagret, ska instituten även tillämpa de principer som fastställs i artikel 299.

Genom undantag från första stycket får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

5. Till exponeringarna mot en kund ska instituten lägga de totala exponeringar som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden.

6. Exponeringar omfattar inte följande:

a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två bankdagar efter betalning.

b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under de fem bankdagar som följer efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepappren har levererats, beroende på vilket som inträffar först.

c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.

d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster: intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.

e) Exponeringar som har dragits av från kärnprimärkapitalposter eller primärkapitaltillskottsposter i enlighet med artiklarna 36 och 56 eller andra avdrag från de poster som minskar kapitaltäckningsgraden.

7. För att fastställa den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på kunder mot vilka institutet har exponeringar genom sådana transaktioner som avses i artikel 112 m och o eller genom andra transaktioner, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, ska institutet utvärdera sina underliggande exponeringar med beaktande av den ekonomiska substansen i transaktionens struktur och riskerna i samband med själva transaktionens struktur, i syfte att fastställa huruvida den utgör en ytterligare exponering.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) de villkor och metoder som ska användas för att bestämma den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning för de typer av exponeringar som avses i punkt 7,

b) de villkor enligt vilka transaktionernas struktur enligt punkt 7 inte utgör en ytterligare exponering.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. Vid tillämpningen av punkt 5 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera exponeringar fastställs som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men som ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden, för medtagande av dessa exponeringar bland exponeringarna mot kunden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

94. I artikel 391 ska följande stycke läggas till:

"Vid tillämpningen av första stycket får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen."

95. Artikel 392 ska ersättas med följande:

"*Artikel 392*

Definition av en stor exponering

Ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska anses som en stor exponering när värdet på exponeringen uppgår till minst 10 % av institutets primärkapital."

96. Artikel 394 ska ersättas med följande:

"*Artikel 394*

Rapporteringskrav

1. Instituten ska till sina behöriga myndigheter rapportera följande information för varje stor exponering som de innehar, inklusive stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.

b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.

c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.

d) Exponeringsvärdet efter att ha tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

Institut som omfattas av del tre avdelning II kapitel 3 ska till sina behöriga myndigheter rapportera sina 20 största exponeringar på gruppnivå, med undantag för exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1.

Instituten ska till sina behöriga myndigheter, på gruppnivå, också rapportera om exponeringar med ett värde på 300 miljoner EUR eller mer, men mindre än 10 % av institutets primärkapital.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska instituten rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna när det gäller de tio största exponeringarna på gruppnivå mot institut och sina tio största exponeringar på gruppnivå mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.

b) Exponeringsvärdet innan hänsyn tas till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.

c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.

d) Exponeringsvärdet efter att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

3. Instituten ska rapportera den information som avses i punkterna 1 och 2 till de behöriga myndigheterna åtminstone varje halvår.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för att identifiera skuggbankenheter som avses i punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder rörande skuggbanksverksamhet och överväga om

a) förhållandet till en enskild enhet eller en grupp av enheter kan medföra risker för institutets solvens eller likviditet,

b) enheter som omfattas av solvens- eller likviditetskrav liknande dem som föreskrivs i denna förordning och direktiv 2013/36/EU bör undantas, helt eller delvis, från de rapporteringskrav som avses i punkt 2 avseende skuggbankenheter.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

97. Artikel 395 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning, vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital. Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av institutets primärkapital, får värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403 i denna förordning, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till institutets primärkapital. Detta gränsvärde ska fastställas av instituten och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU för att åtgärda och kontrollera koncentrationsrisker. Gränsvärdet får inte överstiga 100 % av institutets primärkapital.

De behöriga myndigheterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR, och ska då informera EBA och kommissionen om detta.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får ett institut som har identifierats som ett globalt systemviktigt inte ådra sig en exponering mot ett annat globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt hemmahörande utanför EU vars värde, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, överstiger 15 % av dess primärkapital. Ett globalt systemviktigt institut ska efterleva detta gränsvärde senast tolv månader från och med den dag det blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut. När ett globalt systemviktigt institut har en exponering mot ett annat institut eller koncern som blivit identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU, ska det efterleva detta gränsvärde inte senare än tolv månader från och med den dag som det andra institutet eller koncernen blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De gränsvärden som fastställs i denna artikel får överskridas för exponeringar i institutets handelslager, förutsatt att samtliga av följande villkor är uppfyllda:

a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning överskrider inte det gränsvärde som fastställs i punkt 1, vilket beräknas med hänvisning till primärkapitalet, så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslagret.

b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalbaskrav för den del av exponeringen som överskrider det gränsvärde som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, vilket beräknas i enlighet med artiklarna 397 och 398.

c) Om tio eller färre dagar har förflutit efter det att det överskridande som avses i led b uppkom, överstiger inte de exponeringar som härrör från handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning 500 % av institutets primärkapital.

d) Överskridanden som har förelegat i mer än tio dagar överskrider sammanlagda inte 600 % av institutets primärkapital.

Varje gång gränsvärdet har överskridits ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund och, i tillämpliga fall, namnet på gruppen av kunder med inbördes anknytning, anmälas till de behöriga myndigheterna utan dröjsmål."

98. Artikel 396 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Om det belopp på 150 miljoner EUR som avses i artikel 395.1 är tillämpligt får de behöriga myndigheterna tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till institutets primärkapital överskrids genom beslut i varje enskilt fall."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Om en behörig myndighet, i de undantagsfall som avses i första och andra stycket i den här punkten, tillåter att ett institut överskrider det gränsvärde som anges i artikel 395.1 under en längre period än tre månader, ska institutet lägga fram en plan för hur det inom lämplig tid åter ska kunna efterleva gränsvärdet på ett sätt som är tillfredsställande för den behöriga myndigheten, och ska genomföra denna plan inom den tid som överenskommits med den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska övervaka genomförandet av planen och vid behov kräva en snabbare återgång till efterlevnad."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska EBA i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för att specificera hur de behöriga myndigheterna får fastställa

a) de exceptionella fall som avses i punkt 1 i denna artikel,

b) den tid som anses rimlig för att åter efterleva kraven,

c) de åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att institutet åter efterlever kraven inom lämplig tid."

99. I artikel 397 tabell 1 kolumn 1 ska termen "det godtagbara kapitalet" ersättas med termen "primärkapitalet".

100. Artikel 399 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett institut ska använda en kreditriskreducerande metod vid beräkning av en exponering när det har använt en sådan metod för att beräkna kapitalkrav för kreditrisk i enlighet med del tre avdelning II, och under förutsättning att den kreditriskreducerande metoden uppfyller de villkor som anges i denna artikel.

Vid tillämpningen av artiklarna 400–403 ska termen *garanti* inkludera kreditderivat som erkänns enligt del tre avdelning II kapitel 4, med undantag för kreditlänkade obligationer."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kreditriskreducerande metoder som endast är tillgängliga för institut som använder en internmetod ska inte användas för att reducera exponeringsvärden för stora exponeringar, utom för exponeringar som är säkrade av fastigheter i enlighet med artikel 402."

101. Artikel 400 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) Led j ska ersättas med följande:

"j) Clearingmedlemmars handelsexponeringar och bidrag till obeståndsfonden för kvalificerade centrala motparter."

ii) Följande led ska läggas till:

"l) Klienters handelsexponeringar enligt artikel 305.2 eller 305.3.

m) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 45f.2 i direktiv 2014/59/EU som innehas av resolutionsenheter eller deras dotterföretag vilka inte själva är resolutionsenheter och som emitterats av någon av följande enheter:

i) I fråga om resolutionsenheter: andra enheter som tillhör samma resolutionskoncern.

ii) I fråga om dotterföretag till en resolutionsenhet som inte själva är resolutionsenheter: det relevanta dotterföretagets dotterföretag som tillhör samma resolutionskoncern.

n) Exponeringar som härrör från ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav enligt artikel 132c.3."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag och kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaserade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland; exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part."

ii) Led k ska ersättas med följande:

"k) Exponeringar i form av en säkerhet eller en garanti för bostadslån som tillhandahållits av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 och som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där tillhandahållarens huvudkontor är beläget."

iii) Följande led ska läggas till:

"l) Exponeringar i form av en garanti för statsstödda exportkrediter, tillhandahållna av ett exportkreditorgan som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där exportkreditorganets huvudkontor är beläget."

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Behöriga myndigheter ska informera EBA om huruvida de avser att använda något av de undantag som anges i punkt 2 i enlighet med leden a och b i den här punkten och förse EBA med en motivering till användningen av undantagen."

d) Följande punkt ska läggas till:

"4. Mer än ett undantag enligt punkterna 1 och 2 får inte tillämpas samtidigt på samma exponering."

102. Artikel 401 ska ersättas med följande:

"*Artikel 401*

Beräkning av effekten av användningen av kreditriskreducerande metoder

1. För beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 får ett institut tillämpa fullständigt justerat exponeringsvärde (E*), beräknat enligt del tre avdelning II kapitel 4, med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans enligt vad som avses i det kapitlet.

2. Med undantag för institut som använder den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska instituten vid tillämpningen av första punkten använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, oavsett vilken metod som används för att beräkna kapitalbaskraven för kreditrisk.

Genom undantag från punkt 1 får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

3. Vid beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 ska instituten genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

De periodiska stresstester som avses i första stycket ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser för institutets kapitaltäckning, och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

De stresstester som utförs ska vara tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

I institutens strategier för att hantera koncentrationsrisker ska följande ingå:

a) Strategier och processer för att hantera risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.

b) Strategier och processer för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av metoder för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar, exempelvis exponeringar mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet.

4. Om ett institut minskar en exponering mot en kund som använder en godtagbar kreditriskreducerande metod i enlighet med artikel 399.1 ska institutet, på det sätt som fastställs i artikel 403, behandla den del som exponeringen mot kunden har reducerats med som om den gällde mot utfärdaren av kreditriskskyddet snarare än mot kunden."

103. I artikel 402 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom bostadsfastighet i enlighet med artikel 125.1 med det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 35 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.2.

b) Exponeringen eller en del av exponeringen är fullständigt säkrad genom

   i) en eller flera panträtter på bostadsfastigheter, eller

   ii) en bostadsfastighet i en transaktion med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheten och leasetagaren ännu inte har utövat sin rätt att köpa.

c) De krav som anges i artiklarna 208 och 229.1 är uppfyllda.

2. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får ett institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom kommersiell fastighet i enlighet med artikel 126.1 med det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 50 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2.

b) Exponeringen är fullständigt säkrad genom

i) en eller flera panträtter i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller

ii) en eller flera kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter och exponeringar som avser transaktioner med leasing av egendom.

c) De krav som anges i artiklarna 126.2 a, 208 och 229.1 är uppfyllda.

d) De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda."

104. Artikel 403 ska ersättas med följande:

"*Artikel 403*

Substitutionsmetod

1. Om en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part, ska ett institut

a) behandla den garanterade delen av exponeringen som exponering mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ej säkrade exponeringen mot garantigivaren skulle tilldelas en riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2,

b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som exponering mot tredje part i stället för mot kunden, förutsatt att exponeringen är säkrad genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle tilldelas riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett institut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av denna del får ett institut enbart använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b i den här punkten, om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 92.

2. Om ett institut tillämpar punkt 1 a

a) ska institutet beräkna det belopp av exponeringen som ska betraktas som säkrat i enlighet med bestämmelserna om behandlingen av valutaobalanser för obetalt kreditskydd i del tre, om garantin är uttryckt i en annan valuta än den som gäller för exponeringen,

b) ska institutet behandla en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet i enlighet med bestämmelserna om behandling av löptidsobalanser i del tre avdelning II kapitel 4,

c) får institutet beakta partiell täckning i enlighet med den behandling som fastställs i del tre avdelning II kapitel 4.

3. Vad gäller punkt 1 b får ett institut ersätta beloppet i led a i den här punkten med beloppet i led b i denna punkt, förutsatt att villkoren som fastställs i leden c, d och e i denna punkt uppfylls:

a) Det totala beloppet för institutets exponering mot en emittent av säkerheter till följd av återköpsavtal med tre parter som anordnats av en trepartsagent,

b) Det fullständiga beloppet för de gränsvärden som institutet ålagt den trepartsagent som avses i led a att tillämpa på de värdepapper som emitterats av den emittent av säkerheter som avses i det ledet.

c) Institutet har kontrollerat att trepartsagenten har lämpliga skyddsåtgärder för att de gränsvärden som avses i led b inte ska överskridas.

d) Den behöriga myndigheten har inte meddelat några väsentliga farhågor till institutet.

e) Summan av beloppet för det gränsvärde som avses i led b i denna punkt och övriga exponeringar som institutet kan ha mot emittenten av säkerheter överstiger inte det gränsvärde som fastställs i artikel 395.1.

4. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA utfärda riktlinjer med villkor för tillämpning av den behandling som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet villkoren och frekvensen för fastställande, övervakning och översyn av de gränsvärden som avses i led b i den punkten.

EBA ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 31 december 2019."

105. I del sex ska rubriken på avdelning I ersättas med följande:

"**DEFINITIONER OCH LIKVIDITETSKRAV**".

106. Artikel 411 ska ersättas med följande:

"*Artikel 411*

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

1. *finansiell kund*: en kund, även en finansiell kund som ingår i en icke-finansiell företagsgrupp, som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller som är något av följande:

   a) Ett kreditinstitut.

   b) Ett värdepappersföretag.

   c) Ett specialföretag för värdepapperisering.

   d) Ett företag för kollektiva investeringar (fond).

   e) En fond med fast andelskapital.

   f) Ett försäkringsföretag.

   g) Ett återförsäkringsföretag.

   h) Ett finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.

   i) Ett finansiellt institut.

   j) Ett pensionssystem enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. *inlåning från allmänheten*: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om ett sådant litet eller medelstort företag skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk, eller en skuld till ett företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 och där de sammanlagda insättningarna till ett sådant litet eller medelstort företag eller ett sådant företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 på gruppbasis inte överstiger 1 miljon EUR.

3. *privat investeringsbolag*: ett företag eller en fond vars ägare eller verkliga ägare antingen är en fysisk person eller en grupp av nära anknutna fysiska personer som inrättats med det enda syftet att förvalta ägarnas förmögenhet och som inte bedriver någon annan kommersiell, industriell eller professionell verksamhet och som grundades med det enda syftet att förvalta ägarens eller ägarnas förmögenhet, inbegripet andra underordnade verksamheter, som att avskilja ägarnas tillgångar från bolagets tillgångar, främja överföringen av tillgångar inom en familj eller förhindra en delning av tillgångarna efter ett dödsfall i familjen, under förutsättning att dessa verksamheter är förknippade med huvudsyftet att förvalta ägarnas förmögenhet.

4. *Inlåningsförmedlare*: en fysisk person eller ett företag som placerar inlåning från tredje parter, däribland inlåning från allmänheten och företag, men exklusive inlåning från finansiella institut, hos kreditinstitut i utbyte mot en avgift.

5. *ointecknade tillgångar*: tillgångar som inte omfattas av några rättsliga, kontraktsenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar institutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller repor.

6. *icke-obligatoriskt övervärde i säkerhetsmassan*: alla tillgångar som institutet inte är skyldigt att koppla till en emission av säkerställda obligationer enligt rättsliga eller regleringskrav eller kontraktsenliga förpliktelser eller av marknadsdisciplinskäl, särskilt när tillgångarna tillhandahålls utöver miniminivån enligt rättsliga, lagstadgade eller regleringskrav avseende övervärde i säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeland.

7. *tillgångstäckningskrav*: kvoten tillgångar mot skulder som bestämts i kreditförstärkningssyfte avseende säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeland.

8. *marginallån*: lån med säkerhet till kunder i syfte att ta handelspositioner med hög belåning.

9. *derivatkontrakt*: de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.

10. *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett instituts solvens- eller likviditetsposition på grund av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att institutet inte kan uppfylla sina åtaganden när de löper ut inom nästföljande 30 dagar.

11. *tillgångar på nivå 1*: tillgångar med extremt hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket.

12. *tillgångar på nivå 2*: tillgångar med hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket i denna förordning; tillgångar på nivå 2 indelas ytterligare i tillgångar på nivå 2A och nivå 2B som anges i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

13. *likviditetsbuffert*: beloppet av tillgångar på nivå 1 och nivå 2 som institutet innehar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

14. *nettolikviditetsutflöden*: det belopp som kvarstår efter avdrag av ett instituts likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden.

15. *rapportvaluta*: valutan i den medlemsstat där institutets huvudkontor är beläget.

16. *factoring*: ett avtal mellan ett företag (*överlåtaren*) och en finansiell enhet (*factorn*), där överlåtaren överlåter eller säljer sina fordringar till factorn och factorn i gengäld tillhandahåller överlåtaren en eller flera av följande tjänster för de fordringar som överlåtits:

    a) En förskottsbetalning av den andel av de överlåtna fordringarna, vanligtvis kortsiktiga, utan åtaganden och utan automatisk förlängning.

    b) Kundreskontrahantering, indrivning och kreditskydd, där factorn vanligtvis administrerar överlåtarens kundreskontra och driver in fordringarna i factorns eget namn.

    Vid tillämpning av del IV ska factoring hanteras som handelsfinansiering.

17. *beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet*: en kredit- eller likviditetsfacilitet som är oåterkallelig eller får återkallas på vissa villkor.”

107. Artikel 412 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Instituten ska inte räkna dubbla likviditetsutflöden, likviditetsinflöden och likvida tillgångar.

Såvida inte annat specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en post, om den kan räknas i mer än en utflödeskategori, räknas i den utflödeskategori som ger största avtalsenliga utflöde för den posten.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag som avses i artikel 6.4.”

108. Artiklarna 413 och 414 ska ersättas med följande:

”*Artikel 413*

Krav på stabil finansiering

1. Instituten ska säkerställa att långsiktiga tillgångar och poster utanför balansräkningen tillgodoses på ett tillfredsställande sätt med hjälp av en varierad uppsättning finansieringsinstrument som är stabila både under normala förhållanden och i stressituationer.

2. Bestämmelserna i avdelning III ska uteslutande tillämpas i samband med specificeringen av de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415, fram till dess att de rapporteringsskyldigheter som anges i den artikeln för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten.

3. Bestämmelserna i avdelning IV ska gälla i samband med specificeringen av kravet på stabil finansiering enligt punkt 1 i den här artikeln och rapporteringsskyldigheterna för institut i artikel 415.

4. Innan bindande minimistandarder för kraven på stabil nettofinansiering enligt punkt 1 blir tillämpliga får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om krav på stabil finansiering.

Artikel 414

Uppfyllande av likviditetskraven

Ett institut som inte uppfyller, eller som inte väntar sig uppfylla, de krav som avses i artikel 412 eller i artikel 413.1, även under stressperioder, ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och ska utan onödigt dröjsmål lägga fram en plan för de behöriga myndigheterna över hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven i artikel 412 eller artikel 413.1, beroende på vad som är lämpligt. Till dess att institutet åter uppfyller kraven ska det rapportera de poster som avses i avdelning III, avdelning IV, i den genomförandeakt som avses i artikel 415.3 eller 415.3a eller i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, dagligen vid slutet av varje bankdag, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre svarstid för rapportering. Behöriga myndigheter ska endast bevilja sådana tillstånd med utgångspunkt i ett instituts enskilda situation och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i institutets verksamhet. Behöriga myndigheter ska övervaka genomförandet av denna återställningsplan och vid behov kräva en snabbare återställning.”

109. Artikel 415 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Instituten ska rapportera de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 till de behöriga myndigheterna i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering. Fram till dess att rapporteringskravet och rapporteringsformatet för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten ska institut till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelning III i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering.

Rapporter ska lämnas minst en gång i månaden för de poster som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och minst en gång per kvartal för de poster som avses i avdelningarna III och IV.

2. Instituten ska rapportera separat till de behöriga myndigheterna om de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning III tills den rapporteringsskyldighet och det rapporteringsformat för den stabila nettofinansieringskvoten som beskrivs i avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, i enlighet med följande:

a) Om posterna är denominerade i en annan valuta än rapportvalutan och institutet har samlade skulder som är denominerade i denna valuta och som uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppens totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i den denominerade valutan.

b) Om posterna är denominerade i valutan i en värdmedlemsstat där institutet har en betydande filial enligt artikel 51 i direktiv 2013/36/EU och denna värdmedlemsstat använder en annan valuta än rapportvalutan ska rapporteringen göras i valutan i den medlemsstat där den betydande filialen är belägen.

c) Om posterna är denominerade i rapportvalutan och det sammanlagda beloppet av skulder i andra valutor än rapportvalutan uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppen totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i rapportvalutan.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

a) Enhetliga format och it-lösningar med tillhörande instruktioner för frekvens och referens- och överföringsdatum, rapporteringsformat och -frekvenser ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutens olika verksamheter och ska omfatta den rapportering som krävs enligt punkterna 1 och 2.

b) Ytterligare likviditetsövervakningsmått som krävs för att de behöriga myndigheterna ska få en grundlig förståelse över ett instituts likviditetsriskprofil, i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i ett instituts verksamhet.

EBA ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande avseende de element som anges i led a senast den 28 juli 2013, och led b senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera vilka ytterligare likviditetsövervakningsmått som avses i punkt 3 som ska gälla små och icke-komplexa institut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

110. Artikel 416 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I enlighet med punkt 1 ska instituten som likvida tillgångar endast rapportera de tillgångar som uppfyller följande villkor:

a) Tillgångarna är ointecknade eller tillgängliga inom säkerhetspooler som ska användas för att erhålla ytterligare finansiering inom ramen för beviljade eller, om poolen förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu ej finansierade kreditlimiter som är tillgängliga för institutet.

b) Tillgångarna är inte emitterade av institutet självt eller av dess moderinstitut eller dotterinstitut eller något annat dotterföretag till institutets moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag.

c) Tillgångarnas pris är föremål för en allmän överenskommelse mellan marknadsdeltagare och kan lätt observeras på marknaden, eller kan fastställas med en formel som är lätt att beräkna på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och är inte beroende av starka antaganden vilket brukar vara fallet för strukturerade eller exotiska produkter.

d) Tillgångarna är noterade på en erkänd börs eller de är överlåtbara genom direkt försäljning eller via en enkel repa på repomarknader; dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad.

De villkor som avses i första stycket c och d ska inte gälla för de tillgångar som avses i punkt 1 a, e och f."

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Aktier eller andelar i fonder får behandlas som likvida tillgångar upp till ett absolut belopp på 500 miljoner EUR eller motsvarande belopp i den nationella valutan av varje enskilt instituts portfölj av likvida tillgångar, under förutsättning att kraven som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda och att fonden, utöver derivat för att reducera ränterisk, kreditrisk eller valutarisk, enbart investerar i likvida tillgångar enligt punkt 1 i den här artikeln.

En fonds användning eller potentiella användning av derivatinstrument för att säkra risker i tillåtna placeringar ska inte hindra fonden från att godtas för den behandling som avses i första stycket i denna punkt. När fondens aktier eller andelar inte regelbundet marknadsvärderas av sådana tredje parter som avses i artikel 418.4 a och b och den behöriga myndigheten inte är övertygad om att institutet har utvecklat robusta metoder och processer för sådana värderingar enligt artikel 418.4, ska aktier eller andelar i fonden inte behandlas som likvida tillgångar.

6. Om en likvid tillgång upphör att uppfylla de krav för likvida tillgångar som anges i denna artikel får ett institut ändå fortsätta att betrakta den som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar. Om en likvid tillgång i en fond upphör att vara godtagbar för den behandling som anges i punkt 5, kan aktier eller andelar i fonden ändå betraktas som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar, förutsatt att dessa tillgångar inte överskrider 10 % av fondens samlade tillgångar."

c) Punkt 7 ska utgå.

111. Artikel 419 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. När det motiverade behovet av likvida tillgångar mot bakgrund av kravet i artikel 412 överskrider tillgängligheten av dessa likvida tillgångar i en valuta ska ett eller flera av följande undantag tillämpas:

a) Genom undantag från artikel 417 f får den likvida tillgångens denominering avvika från fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för likviditetsinflöden.

b) För valutor i medlemsstater eller tredjeländer får de likvida tillgångar som krävs ersättas med kreditlimiter från centralbanken i medlemsstaten eller tredjelandet som enligt avtal oåterkalleligen lämnas för de närmaste 30 dagarna till ett rimligt pris, oberoende av det belopp som för närvarande utnyttjas, förutsatt att medlemsstatens eller tredjelandets behöriga myndigheter gör detsamma och att den medlemsstaten eller tredjelandet har jämförbara rapporteringskrav.

c) Om det finns ett underskott av tillgångar på nivå 1 får ytterligare tillgångar på nivå 2A innehas av institutet, med förbehåll för högre nedsättningar, och eventuella tak som är tillämpliga på dessa tillgångar i enlighet med den delegerade akt som avses i 460.1 får ändras."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de undantag som avses i punkt 2, inbegripet villkoren för tillämpningen av dessa.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

112. Artikel 422 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller andra motsvarande tjänster som avses i punkt 3 a och d ska endast gälla sådana tjänster i den utsträckning som tjänsterna utförs inom ramen för en etablerad relation som insättaren i väsentlig grad är beroende av. Tjänsterna ska inte enbart bestå i korrespondentbankverksamhet eller prime brokerage-tjänster och instituten ska ha belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas.

I väntan på en enhetlig definition av etablerad operativ relation enligt punkt 3 c ska instituten själva fastställa kriterier för vad som betecknar en etablerad operativ relation för vilken de har belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas, och rapportera kriterierna till de behöriga myndigheterna. I avsaknad av en enhetlig definition får de behöriga myndigheterna tillhandahålla generell vägledning som instituten ska följa när de identifierar inlåning som bibehålls av insättaren inom ramen för en etablerad operativ relation."

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Behöriga myndigheter får tillåta att en lägre utflödesprocentandel tillämpas från fall till fall på de skulder som avses i punkt 7, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är något av följande:

i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag,

ii) motparten är knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU,

iii) ett institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7, eller

iv) det centrala institutet eller medlem i ett nätverk i enlighet med artikel 400.2 d.

b) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde under de närmaste 30 dagarna även vid ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stresscenario.

c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt inflöde tillämpas av motparten genom undantag från artikel 425.

d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat."

113. I artikel 423 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. Ett institut ska inom 30 dagar efter en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet underrätta de behöriga myndigheterna om alla avtal som det har ingått vilkas avtalsvillkor leder till likviditetsutflöden eller ytterligare behov av att ställa säkerheter. Om de behöriga myndigheterna anser dessa att avtal är väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, som ska motsvara de ytterligare behoven att ställa säkerheter som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att dess externa kreditvärdering sänks med tre steg. Institutet ska regelbundet se över omfattningen av den väsentliga försämringen mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått, och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.

3. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som ska motsvara de behov att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar under vilka villkor begreppet väsentlighet får tillämpas och som specificerar metoderna för att mäta ytterligare utflöde.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

114. I artikel 424 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Det beviljade beloppet för en likviditetsfacilitet som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för det specialföretaget att förvärva andra tillgångar än värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder ska multipliceras med 10 %, förutsatt att det beviljade beloppet överstiger summan av nuvarande tillgångar förvärvade från kunder och om det högsta belopp som kan tas ut är avtalsenligt begränsat till summan av de nuvarande förvärvade tillgångarna."

115. I artikel 425.2 ska led c ersättas med följande:

"c) Lån med obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med ett 20-procentigt inflöde, förutsatt att institutet enligt avtalet har rätt att ta ut och begära betalning inom 30 dagar."

116. I del sex ska följande avdelning läggas till efter artikel 428:

"AVDELNING IV

STABIL NETTOFINANSIERINGSKVOT

KAPITEL 1

Stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428a

Tillämpning på gruppnivå

Om den stabila nettofinansieringskvot som avses i denna avdelning tillämpas på gruppnivå i enlighet med artikel 11.4, ska följande bestämmelser tillämpas:

a) När det gäller tillgångar och poster utanför balansräkningen i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten gäller högre krav på stabil nettofinansiering för de faktorer som appliceras vid beräkningen av stabil finansiering än vad som anges i kapitel 4, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de högre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.

b) När det gäller skulder och kapitalbas i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten om tillgänglig nettofinansiering gäller lägre faktorer som tillämpas vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering än vad som anges i kapitel 3, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de lägre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.

c) Tillgångar i tredjeland vilka uppfyller kraven i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och innehas av ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland ska inte anses vara likvida tillgångar på gruppnivå om de inte uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt det berörda tredjelandets nationella rätt om likviditetstäckningskrav.

d) Sådana värdepappersföretag inom gruppen som enligt artikel 6.4 inte omfattas av denna avdelning ska omfattas av artiklarna 413 och 428b på gruppnivå. Om inget annat anges i denna punkt ska sådana värdepappersföretag omfattas av de närmare krav på stabil nettofinansiering som anges i nationell rätt.

Artikel 428b

Stabil nettofinansieringskvot

1. Det krav på stabil nettofinansiering som avses i artikel 413.1 ska beräknas som kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 4, uttryckt i procent. Instituten ska beräkna sin stabila nettofinansieringskvot enligt följande formel:

$$\frac{\text{tillgänglig stabila finansiering}}{\text{krav på stabil finansiering}} = \text{stabil nettofinansieringskvot } (\%)$$

2. Instituten ska, avseende alla transaktioner oavsett den faktiska valutan, bibehålla en stabil nettofinansieringskvot på minst 100 % som beräknats i rapportvalutan.

3. Om den stabila nettofinansieringskvoten för ett institut i något skede sjunker till under 100 % eller rimligen kan förväntas göra det ska kravet i artikel 414 tillämpas. Institutet ska då sträva efter att återställa sin stabila nettofinansieringskvot till den nivå som avses i punkt 2 i denna artikel. Innan de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder ska de utvärdera orsakerna till att institutet inte efterlever punkt 2 i denna artikel.

4. Instituten ska för alla sina transaktioner beräkna och övervaka sin stabila nettofinansieringskvot i rapportvalutan, oavsett den faktiska valutan, samt separat för transaktioner i var och en av de valutor som omfattas av separat rapportering i enlighet med artikel 415.2.

5. Instituten ska säkerställa att fördelningen av deras finansieringsprofil per valuta generellt sett väl återspeglar fördelningen av deras tillgångar per valuta. Där så är lämpligt får de behöriga myndigheterna kräva att instituten begränsar sina valutaobalanser genom att fastställa gränser för den andel av den obligatoriska stabila finansieringen i en viss valuta som får täckas genom tillgänglig stabil finansiering i en annan valuta. Denna begränsning får bara tillämpas på valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2.

För att bestämma nivån på begränsningar av valutaobalanser som tillämpas i kraft av denna artikel ska de behöriga myndigheterna åtminstone ta hänsyn till

a) huruvida institutet har möjlighet att överföra tillgänglig stabil finansiering mellan olika valutor, jurisdiktioner och juridiska personer inom gruppen samt att växla valutor och anskaffa medel i utländsk valuta under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten,

b) vilken inverkan ogynnsamma växelkursrörelser har på befintliga obalanserade valutapositioner och på effektiviteten hos eventuella åtgärder för valutasäkring som vidtagits.

Alla begränsningar av valutaobalanser enligt denna artikel ska betraktas som likviditetskrav för specifika institut enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Allmänna regler för beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428c

Beräkning av stabil nettofinansieringskvot

1. Om inget annat anges i denna avdelning ska instituten utgå från bruttobeloppen för tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.

2. För att beräkna stabil nettofinansieringskvot ska instituten använda sig av de faktorer för stabil nettofinansiering som anges i kapitel 3 och 4, och tillämpa den faktor som är lämplig på de bokförda värdena av sina tillgångar, skulder respektive poster utanför balansräkningen, om inte annat anges i denna avdelning.

3. Instituten ska inte dubbelräkna obligatorisk stabil finansiering respektive tillgänglig stabil finansiering.

Om en post kan tilldelas mer än en kategori av obligatorisk stabil finansiering ska den tilldelas den kategori av obligatorisk stabil finansiering som ger största avtalsenliga utflöde för den posten, om inget annat anges i denna avdelning.

Artikel 428d

Derivatkontrakt

1. Instituten ska tillämpa denna artikel vid beräkningen av värdet för obligatorisk stabil finansiering i samband med derivatkontrakt i enlighet med kapitlen 3 och 4.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2, ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som nettobelopp i de fall dessa positioner ingår i samma nettningsmängd, vilken uppfyller kraven i artikel 429c.1. I övriga fall ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som bruttobelopp, och dessa derivatpositioner ska betraktas som tillhörande de egna nettningsmängderna vid tillämpningen av kapitel 4.

3. Vid tillämpningen av denna avdelning ska *nettningsmängdens verkliga värde* anses vara lika med summan av de verkliga värdena av alla de transaktioner som ingår i nettningsmängden.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2 ska alla derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II punkt 2 a–e och där hela kapitalbeloppet överförs på samma dag beräknas netto för samtliga valutor, inklusive för rapportering i valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2 och även om dessa transaktioner inte ingår i samma nettningsmängd som uppfyller kraven i artikel 429c.1.

5. Likvida medel som mottagits som säkerhet för att minska den exponering som en derivatposition utgör ska betraktas som en säkerhet, och inte som en insättning som omfattas av kapitel 3.

6. Behöriga myndigheter får, efter godkännande från den berörda centralbanken, besluta att undanta effekterna av derivatkontrakt vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten – bland annat genom de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering och de värden på avsättningar och förluster som fastställs – förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kontrakten har en återstående löptid på mindre än sex månader.

b) Motparten är ECB eller centralbanken i en medlemsstat.

c) Derivatkontrakten bidrar till den monetära politik som förs av ECB eller en centralbank i en medlemsstat.

Om ett dotterföretag med huvudkontor i ett tredjeland åtnjuter det undantag som anges i första stycket i kraft av det berörda tredjelandets nationella rätt om stabil nettofinansieringskvot, ska undantaget så som det är utformat i den nationella rätten tas med i beräkningen på gruppnivå.

Artikel 428e

Nettning av utlåningstransaktioner täckta av säkerhet och kapitalmarknadstransaktioner

Tillgångar och skulder som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering där det finns en enda motpart ska beräknas netto, förutsatt att tillgångarna och skulderna i fråga uppfyller villkoren för nettning i artikel 429b.4.

Artikel 428f

Inbördes beroende tillgångar och skulder

1. Efter godkännande från de behöriga myndigheterna får ett institut betrakta en tillgång och en skuld som inbördes beroende, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet agerar endast som en pass through-enhet som kanaliserar finansiering från den skuld till den tillgång som är inbördes beroende av varandra.

b) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende går att identifiera tydligt och uppgår till samma kapitalbelopp.

c) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende har i stort sett samma löptid, det vill säga förfaller med högst 20 dagars mellanrum.

d) Den berörda skulden har följt av ett åtagande enligt lag, förordning eller avtal, och används inte för att finansiera andra tillgångar.

e) De huvudsakliga betalningsflödena från tillgången används inte för några andra ändamål än för att återbetala den skuld av vilken tillgången är inbördes beroende.

f) Motparten är inte densamma för den tillgång och den skuld som är inbördes beroende.

2. Tillgångar och skulder ska anses uppfylla de krav som anges i punkt 1 och alltså räknas som inbördes beroende om de är direkt kopplade till följande produkter eller tjänster:

a) Centraliserat, reglerat sparande, förutsatt att institut är skyldiga enligt lag att överföra medel från den reglerade inlåningen till en central fond som inrättas och kontrolleras av medlemsstatens nationella regering och har till uppgift att bevilja lån för att främja mål av allmänt intresse, och förutsatt att överföringarna av insättningar till den centrala fonden sker minst en gång i månaden.

b) Subventionerade lån och kredit- och likviditetsfaciliteter som uppfyller villkoren i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, i fråga om institut som enbart fungerar som mellanhänder och inte exponeras för någon finansieringsrisk.

c) Säkerställda obligationer som uppfyller samtliga följande villkor:

i) De är sådana obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller de uppfyller kraven för att kunna behandlas enligt artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.

ii) De underliggande lånen matchas helt och hållet av de säkerställda obligationer som emitterats eller löptiden för de säkerställda obligationerna förlängs på givna villkor automatiskt med ett år eller mera fram till slutet av de underliggande lånens löptid, i det fall refinansiering inte visat sig möjlig i slutet av den säkerställda obligationens ursprungliga löptid.

d) Derivat som används vid clearing för kunders räkning, förutsatt att institutet inte ställer några garantier till kunderna avseende de resultat som uppnås av den centrala motparten, och alltså inte exponeras för någon finansieringsrisk.

3. EBA ska övervaka de tillgångar och skulder samt de produkter och tjänster som betraktas som inbördes beroende tillgångar och skulder enligt punkterna 1 och 2, för att fastställa huruvida och i vilken utsträckning lämplighetskriterierna i punkt 1 är uppfyllda. EBA ska rapportera till kommissionen om resultaten av denna övervakning och ska bistå kommissionen med råd om huruvida en ändring av villkoren i punkt 1 eller en ändring av förteckningen över produkter och tjänster i punkt 2 skulle vara nödvändig.

Artikel 428g

Insättningar i institutionella skyddssystem och kooperativa nätverk

Om ett institut ingår i ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7, i ett nätverk som uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 10 eller i ett kooperativt nätverk i en medlemsstat ska den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet och som det institut som gör insättningen betraktar som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 omfattas av följande:

a) Det institut som gör insättningen ska tillämpa den faktor för stabil finansiering som krävs enligt kapitel 4 avsnitt 2, beroende på om avistainlåningen utgör tillgångar på nivå 1, nivå 2A eller 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och beroende på de nedsättningar som eventuellt tillämpas på denna avistainlåning vid beräkning av likviditetstäckningskvoten.

b) Det centrala institut som tar emot insättningen ska tillämpa en symmetrisk faktor för beräkning av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428h

Förmånsbehandling inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem

1. De behöriga myndigheterna får, genom undantag från kapitel 3 och 4, och om artikel 428g inte är tillämplig, från fall till fall bevilja en högre faktor för beräkningen av den tillgängliga stabila finansieringen eller en lägre faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar, skulder eller beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är något av följande:

   i) Institutets moder- eller dotterföretag.

   ii) Ett annat dotterföretag till samma moderföretag.

   iii) Ett företag som är närstående institutet i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU.

   iv) En medlem i ett sådant institutionellt skyddssystem som det hänvisas till i artikel 113.7, där även det berörda institutet är medlem.

   v) Det centrala organet eller ett underställt kreditinstitut i ett nät eller en kooperativ grupp, som avses i artikel 10 i denna förordning.

b) Det är rimligt att förvänta sig att skulden eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet tagit emot utgör en stabilare källa till finansiering eller att tillgången eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet beviljat kräver en lägre nivå av stabil finansiering över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten än en motsvarande skuld, tillgång eller beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet som tagits emot eller beviljats av andra motparter.

c) Motparten tillämpar en faktor för kravet på stabil finansiering som är lika hög eller högre än den högre faktorn för tillgänglig stabil finansiering, eller en faktor för tillgänglig stabil finansiering som är lika låg eller lägre än den lägre faktorn för kravet på stabil finansiering.

d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.

2. Om institutet och motparten är etablerade i olika medlemsstater får de behöriga myndigheterna göra undantag från villkoret i punkt 1 d, förutsatt att nedan angivna kriterier – utöver kriterierna i punkt 1 – också är uppfyllda:

a) Enheterna inom gruppen har ingått rättsligt bindande överenskommelser och åtaganden om den berörda tillgången, skulden eller kredit- eller likviditetsfaciliteten.

b) Den som bidrar med finansieringen har en låg riskprofil med avseende på finansieringsrisk.

c) Finansieringsriskprofilen för den part som tar emot finansieringen har bedömts med tillräcklig noggrannhet som ett led i hanteringen av likviditetsrisk hos den part som bidrar med finansieringen.

Vid bedömningen av huruvida de ytterligare kriterierna i denna punkt är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna samråda inbördes i enlighet med artikel 20.1 b.

KAPITEL 3

Tillgänglig stabil finansiering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428i

Beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto får behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428j

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.

2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder eller kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.

3. Instituten ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.

4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, ska instituten betrakta alla delar av skulder som har en återstående löptid på ett år eller mera som löper ut om mindre än sex månader och alla delar av sådana skulder som löper ut om minst sex månader men mindre än ett år såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428k

Faktorn 0 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i artiklarna 428l–428o ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:

a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.

b) Minoritetsintressen, som ska behandlas enligt villkoren för det enskilda instrumentet.

2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:

a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än sex månader.

b) 50 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är minst sex månader men mindre än ett år.

c) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.

3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:

a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.

c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader, där långivaren är någon av följande:

i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.

ii) Centralbanken i ett tredjeland.

iii) Finansiella kunder.

d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i artiklarna 428l–428o.

4. Instituten ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelsen, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.

b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428l

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:

i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.

ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.

v) Icke-finansiella företagskunder.

vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att skulderna inte omfattas av led a i denna punkt.

c) Skulder med en återstående avtalsenlig löptid på minst sex månader men mindre än ett år, där långivaren är:

i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.

ii) Centralbanken i ett tredjeland.

iii) Finansiella kunder.

d) Alla övriga skulder som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, och som inte avses i artiklarna 428m, 428n och 428o.

Artikel 428m

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för annan inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428n

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428o

Faktorn 100 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.

b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428k–428n.

KAPITEL 4

Krav på stabil finansiering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428p

Beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas enligt avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering om dessa tillgångar tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet inte är förmånstagare.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska vara föremål för de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2 om dessa tillgångar inte tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet är förmånstagare.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, för vilka instituten förblir förmånstagare ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av detta kapitel och ska vara föremål för omräkning genom lämpliga faktorer enligt avsnitt 2 även om de inte tas upp i institutets balansräkning. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är intecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var intecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämpliga på dessa intecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de intecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad.

Tillgångar som förblir intecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit intecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion i förhållande till vilken tillgången har inlånats behandlas som intecknad, förutsatt att denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:

a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimiter, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimiter. Dessa tillgångar ska innefatta tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Instituten ska anta att tillgångar i poolen är intecknade respektive likvida i stigande grad enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finanseringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.

c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

a) Genom undantag från artikel 428ad f och från artikel 428ah.1 a, tillgångar som intecknats för de operationer som avses i detta stycke.

b) Genom undantag från artikel 428ad d i och d ii, från artikel 428af b och från artikel 428ag c, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana intecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit intecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna noga övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. För att undvika att samma tillgång tas upp två gånger ska instituten från övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel undanta tillgångar som är kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artiklarna 428k.4 b och 428ah.2 b, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b.

9. Instituten ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Instituten ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering undanta finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att instituten bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutens anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. I den rapporten ska de behöriga myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428q

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Instituten ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i linje med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara intecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska instituten också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga löptiden för en tillgång. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att lösa in ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att instituten ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med avsnitt 2 ska, i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år, delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering

Artikel 428r

Faktorn 0 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven som fastställs i den delegerade akten.

b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 0 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning som fastställs i den delegerade akten.

c) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.

d) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.

e) Fordringar som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från försäljning av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror, och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

f) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld i enlighet med artikel 428f.

g) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, om dessa transaktioner har en återstående löptid på mindre än sex månader och fordringarna är säkrade med tillgångar som uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges däri, och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja dessa tillgångar under transaktionens löptid.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i led g i första stycket i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. Genom undantag från punkt 1 c får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna minimikraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt det krav på stabil nettofinansiering som avses i det tredjelandets nationella rätt, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428s

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 5 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

b) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, när de transaktionerna har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g.

c) Den outnyttjade delen av beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

d) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i första stycket led b i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

Artikel 428t

Faktorn 7 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enlighet den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 7 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428u

Faktorn 7,5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, ska en faktor på 7,5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

Artikel 428v

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Fordringar från transaktioner med finansiella kunder som har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g och artikel 428s.1 b.

b) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsposter inom balansräkningen och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.

c) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst ett år.

Artikel 428w

Faktorn 12 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 12 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 12 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428x

Faktorn 15 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 15 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428y

Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 20 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428z

Faktorn 25 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 25 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428aa

Faktorn 30 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 30 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 30 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428ab

Faktorn 35 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 35 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 35 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428ac

Faktorn 40 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 40 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 40 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428ad

Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, dock ej värdepapperiseirngar på nivå 2B och säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning enligt den delegerade akten.

b) Tillgångar som institutet håller som insättning vid ett annat finansiellt institut, och som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

c) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på mindre än ett år med någon av följande:

i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.

ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.

v) Stora företag utanför finanssektorn, hushåll eller små och medelstora företag.

vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag och kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att tillgångarna inte omfattas av led b i detta stycke.

d) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år med någon av följande:

i) Europeiska centralbanken eller centralbanken i en medlemsstat.

ii) Centralbanken i ett tredjeland.

iii) Finansiella kunder.

e) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.

f) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ae–428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

g) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428r–428ac.

Artikel 428ae

Faktorn 55 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 55 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428af

Faktorn 65 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 65 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning säkrad genom panträtt i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd i enlighet med artikel 129.1 e, förutsatt att lånet har en återstående löptid på minst ett år och har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

b) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån enligt artiklarna 428r–428ad, förutsatt att dessa lån har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Artikel 428ag

Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artikel 428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

b) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som använts som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn för beräkning av stabil finansiering tillämpas.

c) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån som avses i artiklarna 428r–428af, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar och har åsatts en riskvikt på över 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

d) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.

e) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

f) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

g) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.

h) Tillgångar som förblir intecknade med en återstående löptid på minst ett år i en säkerhetspool som finansieras genom sådana säkerställda obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller sådana säkerställda obligationer som uppfyller de krav på godtagbarhet som anges i artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.

Artikel 428ah

Faktorn 100 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Om inget annat anges i detta kapitel, alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.

b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428r–428ag, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

2. Instituten ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelsen, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.

b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

KAPITEL 5

Undantag för små och icke-komplexa institut

Artikel 428ai

Undantag för små och icke-komplexa institut

Genom undantag från kapitlen 3 och 4 får små och icke-komplexa institut, efter förhandstillstånd från deras behöriga myndighet, välja att beräkna kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 6 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 7, uttryckt i procent.

En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplext institut uppfyller det krav på stabil nettofinansiering som grundar sig på ett instituts tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och kravet på stabil finansiering enligt kapitel 4, om den anser att den förenklade metoden inte är lämplig för att fånga upp institutets finansieringsrisker.

KAPITEL 6

Tillgänglig stabil finansiering för förenklad beräkning av den förenklade stabila nettofinansieringskvoten

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aj

Förenklad beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillgängliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.

2. Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto kan behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428ak

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.

2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder och kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.

3. Instituten ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.

4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, för skulder som har en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera ska alla delar som löper ut om mindre än sex månader och alla delar som löper ut mellan sex månader och mindre än ett år behandlas såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428al

Faktorn 0 % vid tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta avsnitt ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:

a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.

b) Minoritetsintressen, som ska behandlas i enlighet med villkoren för det enskilda instrumentet.

2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:

a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än ett år.

b) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.

3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:

a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.

c) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:

i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.

ii) Centralbanken i ett tredjeland.

iii) Finansiella kunder.

d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i denna artikel och artiklarna 428am–428ap.

4. Instituten ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelsen, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat i enlighet med artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler gälla:

a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.

b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428am

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:

i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.

ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.

iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.

v) Icke-finansiella företagskunder.

vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, såvida det inte rör sig om inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

Artikel 428an

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för annan inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ao

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ap

Faktorn 100 % vid tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.

b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.

e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428al–428ao.

KAPITEL 7

Krav på stabil finansiering för förenklad beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aq

Förenklad beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska för små och icke-komplexa institut det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas i enlighet med avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som tas upp i deras balansräkning men för vilka de inte är förmånstagare ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som inte tas upp i deras balansräkning men för vilka de är förmånstagare ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, och för vilka de förblir förmånstagare även om de inte tas upp i deras balansräkning, ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel, och ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är intecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var intecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämplig på dessa intecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de intecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad.

Tillgångar som förblir intecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit intecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion genom vilken tillgången har inlånats behandlas som intecknad i den mån som denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:

a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimiter, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimiter, inklusive tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem.;

b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finanseringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.

c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

Vid tillämpning av led a i det första stycket i denna punkt ska instituten anta att tillgångar i poolen är intecknade i ökande likviditetsordning enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

a) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428az.1 a, tillgångar som intecknats för de operationer som avses i detta stycke.

b) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428ay b, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana intecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit intecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna noga övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. Instituten ska från alla övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel exkludera tillgångar kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artikel 428k.4 b och artikel 428ah.2, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b, för att undvika att samma tillgång tas upp två gånger.

9. Instituten ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Instituten ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering exkludera finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att instituten bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutens anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. Vid rapporteringen ska myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428ar

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Instituten ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i enlighet med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara intecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska instituten också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga tillgångens löptid. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att lösa in ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att instituten ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år ska delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år.

Avsnitt 2

Kravet på stabil finansiering

Artikel 428as

Faktorn 0 % vid kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, och oavsett om de uppfyller de operativa kraven i den delegerade akten.

b) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.

c) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.

d) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld enligt artikel 428f.

2. Genom undantag från punkt 1 b får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna kraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid kravet på stabil finansiering enligt kravet på stabil nettofinansiering som fastställs i den nationella rätten i det tredjelandet, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428at

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På den outnyttjade del av beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

Artikel 428au

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

b) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen.

Artikel 428av

Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akten ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428aw

Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Lån, med respektive utan säkerhet, med en återstående löptid på mindre än ett år, förutsatt att de är intecknade i mindre än ett år.

b) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428as–428av.

c) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ax, 428ay och 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

Artikel 428ax

Faktorn 55 % vid kravet på stabil finansiering

För tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akten ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten, förutsatt att de är intecknade mindre än ett år.

Artikel 428ay

Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

b) Icke intecknade lån med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar.

c) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.

d) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

e) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

f) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.

Artikel 428az

Faktorn 100 % vid kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid kravet på stabil finansiering:

a) Alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.

b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428as–428ay, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

2. Instituten ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelsen, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.

b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde."

117. Del sju ska ersättas med följande:

"DEL SJU

BRUTTOSOLIDITET

Artikel 429

Beräkning av bruttosoliditetsgraden

1. Institut ska beräkna sin bruttosoliditetsgrad i enlighet med den metod som anges i punkterna 2, 3 och 4.

2. Bruttosoliditetsgraden ska beräknas som ett instituts kapitalmått dividerat med institutets totala exponeringsmått och ska uttryckas i procent.

Instituten ska beräkna bruttosoliditetsgraden vid referensdatumet för rapportering.

3. Vid tillämpning av punkt 2 ska kapitalmåttet vara primärkapitalet.

4. Vid tillämpning av punkt 2 ska vidare det totala exponeringsmåttet vara summan av exponeringsvärdena för

a) tillgångar, exklusive de derivatskontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat och sådana positioner som avses i artikel 429e, beräknade enligt artikel 429b.1,

b) derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II samt kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artiklarna 429c och 429d,

c) tillägg för motpartskreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artikel 429e,

d) poster utanför balansräkningen, exklusive derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och sådana positioner som avses i artiklarna 429d och 429g, beräknade i enlighet med artikel 429f,

e) avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling, beräknade i enlighet med artikel 429g.

Instituten ska behandla transaktioner med lång avvecklingscykel i enlighet med de bestämmelser i leden a–d i första stycket som är tillämpliga i det enskilda fallet.

Instituten får från de summor som avses i leden a och d i första stycket subtrahera motsvarande belopp för alla allmänna kreditriskjusteringar av poster på respektive utanför balansräkningen, varvid den lägsta slutsumma som godtas är 0, om kreditriskjusteringarna har minskat primärkapitalet.

5. Genom undantag från punkt 4 d ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Ett derivatinstrument som räknas som en post utanför balansräkningen i enlighet med punkt 4 d men som behandlas som ett derivat i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen ska behandlas som fastställs i den punkten.

b) Om en kund till ett institut som fungerar som clearingmedlem deltar i en derivattransaktion med en central motpart direkt, och institutet garanterar resultaten av de handelsexponeringar gentemot den centrala motparten som kunden tar på sig som en följd av denna transaktion, ska institutet beräkna sin exponering till följd av garantin i enlighet med punkt 4 b, på samma sätt som om transaktionen skett direkt mellan institutet och kunden, också med avseende på mottagna eller ställda variationsmarginaler.

Ett institut som fungerar som kund på högre nivå och som garanterar resultaten av sin kunds handelsexponeringar ska behandlas på samma sätt som i första stycket b.

Vid tillämpningen av första stycket b och andra stycket i den här punkten får instituten bara räkna en anknuten enhet som kund om enheten i fråga ligger utanför den lagstadgade konsolideringen på den nivå där kravet enligt artikel 92.3 d tillämpas.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 e i denna artikel och artikel 429g ska *avistaköp eller avistaförsäljning* avse ett köp eller en försäljning av ett värdepapper enligt ett kontrakt som kräver att värdepapperet ska levereras inom den period som generellt tillämpas enligt lag eller praxis på den berörda marknaden.

7. Om inget annat uttryckligen föreskrivs i denna del ska instituten beräkna det totala exponeringsmåttet i enlighet med följande principer:

a) Fysisk eller finansiell säkerhet, garantier eller kreditriskreducering som köpts får inte användas för att minska det totala exponeringsmåttet.

b) Tillgångar får inte nettas mot skulder.

8. Genom undantag från punkt 7 b får institut minska exponeringsvärdet av ett förfinansieringslån eller en mellankredit med det positiva saldot på sparkontot tillhörande den gäldenär till vilken lånet beviljades och endast inkludera det resulterande beloppet i det totala exponeringsmåttet, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Lånet beviljas på villkor att sparkontot öppnas vid det institut som beviljar lånet och både lånet och sparkontot styrs av samma sektorspecifika rätt.

b) Gäldenären kan inte ta ut hela eller del av saldot på sparkontot under lånets hela löptid.

c) Institutet kan ovillkorligt och oåterkalleligt använda saldot på sparkontot till att avveckla alla fordringar som uppstår inom ramen för låneavtalet i fall som omfattas av den sektorspecifika rätt som avses i led a, däribland om gäldenären inte betalar eller blir insolvent.

Med *förfinansieringslån* eller *mellankredit* avses ett lån med begränsad löptid som beviljas låntagaren i syfte att överbrygga låntagarens finansieringsunderskott tills det slutliga lånet beviljas i enlighet med kriterierna i den sektorspecifika rätt som styr dessa transaktioner.

Artikel 429a

Exponeringar som får undantas från det totala exponeringsmåttet

1. Genom undantag från artikel 429.4 får ett institut undanta följande typer av exponeringar från det totala exponeringsmåttet:

a) Belopp som avräknas från kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 36.1 d.

b) Tillgångar som räknas av vid beräkningen av det kapitalmått som avses i artikel 429.3.

c) Exponeringar som åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 113.6 eller 113.7.

d) Om institutet är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: exponeringar till följd av fordringar på nationella regeringar, delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter eller offentliga organ i samband med offentliga investeringar och subventionerade lån.

e) Om institutet inte är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: de delar av exponeringar som följer av att institutet på pass through-basis vidarebefordrar ett subventionerat lån till ett annat kreditinstitut.

f) De garanterade delarna av exponeringar till följd av exportkrediter, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

i) Garantin är utfärdad av en godtagbar tillhandahållare av ofinansierat kreditriskskydd i enlighet med artiklarna 201 och 202, inbegripet av exportkreditorgan eller nationella regeringar.

ii) En riskvikt på 0 % tillämpas på den garanterade delen av exponeringen i enlighet med artikel 114.2 eller 114.4 eller artikel 116.4.

g) Om institutet är clearingmedlem för en kvalificerad central motpart: detta instituts handelsexponeringar, förutsatt att de clearas med samma kvalificerade centrala motpart och uppfyller villkoren i artikel 306.1 c.

h) Om institutet är en kund på hög nivå i en kundstruktur med flera nivåer: handelsexponeringar mot clearingmedlemmen eller mot en enhet som är kund på en högre nivå än institutet självt, förutsatt att villkoren i artikel 305.2 är uppfyllda och att institutet inte är skyldigt att ersätta sin kund för eventuella förluster till följd av att clearingmedlemmen eller den kvalificerade centrala motparten fallerar.

i) Förvaltningstillgångar som uppfyller samtliga följande villkor:

i) De ska tas upp i institutets balansräkning i linje med nationell god redovisningssed, med stöd av artikel 10 i direktiv 86/635/EEG.

ii) De uppfyller kriterierna för icke upptagande i balansräkningen enligt International Financial Reporting Standard (IFRS) 9, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

iii) De uppfyller i tillämpliga fall kriterierna för icke-konsolidering enligt IFRS 10, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

j) Exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor:

i) Det rör sig om exponeringar mot ett offentligt organ.

ii) De behandlas i enlighet med artikel 116.4.

iii) De avser insättningar som institutet är rättsligt skyldigt att överföra till det offentliga organ som avses i led i, och syftar till att finansiera investeringar av allmänt intresse.

k) De medel i överskjutande säkerhet som deponerats hos en trepartsagent och som inte har lånats ut.

l) En mottagbar tillgång, förutsatt att en variationsmarginal som betalats kontant till motparten redovisas som mottagbar tillgång enligt den gällande redovisningsramen och att villkoren i artikel 429c.3 a–e är uppfyllda.

m) Värdepapperiserade exponeringar som följer av traditionell värdepapperisering som uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 244.2.

n) Följande exponeringar till institutets centralbank som ingåtts efter att undantaget fick verkan och med förbehåll för de villkor som fastställs i punkterna 5 och 6:

i) Mynt och sedlar som är lagligt betalningsmedel i centralbankens jurisdiktion.

ii) Tillgångar som motsvarar fordringar på centralbanken, inbegripet reserver som hålls vid centralbanken.

o) Om institutet är auktoriserat i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster som anges i avsnitten A och B i den bilagan.

p) Om institutet har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster, tillhandahållna av en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den förordningen, som anges i avsnitten A och B i den bilagan.

Vid tillämpningen av led m i första stycket ska instituten i exponeringsmåttet inbegripa alla behållna exponeringar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 d och e ska med ett *offentligt utvecklingskreditinstitut* avses ett kreditinstitut som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Det har etablerats av den nationella regeringen eller av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i en medlemsstat.

b) Dess verksamhet är begränsad till att på icke-konkurrensutsatt basis bidra till specifika offentliga politiska mål av finansiell, ekonomisk eller social karaktär, i enlighet med de lagar och bestämmelser som gäller för institutet, inbegripet bolagsordning.

c) Dess mål är inte att maximera vinst eller marknadsandelar.

d) Med förbehåll för unionens regler om statligt stöd är den nationella regeringen eller berörda delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter skyldiga att skydda kreditinstitutets bärkraft eller att direkt eller indirekt skydda minst 90 % av institutets kapitalbaskrav, finansieringsbehov eller beviljade subventionerade lån.

e) Det tar inte emot garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU eller i nationell rätt som har antagits i syfte att genomföra det direktivet som kan klassas som inlåning med fast löptid eller sparinlåning från konsumenter enligt definitionen i artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG (*).

Vid tillämpningen av led b i första stycket kan offentliga politiska mål omfatta finansiering av marknadsföringsåtgärder eller utveckling av specifika ekonomiska sektorer eller geografiska områden inom den berörda medlemsstaten.

Vid tillämpningen av led d och e i första stycket, och utan att det påverkar unionens regler om statligt stöd och medlemsstaternas skyldigheter enligt dessa regler, får behöriga myndigheter på begäran av ett institut behandla en organisatoriskt, strukturellt och finansiellt oberoende och autonom enhet av det institutet som ett offentligt utvecklingskreditinstitut, förutsatt att enheten uppfyller de villkor som anges i det första stycket och att en sådan behandling inte påverkar effektiviteten i tillsynen av det institutet. Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta kommissionen och EBA om varje beslut om att vid tillämpningen av detta stycke behandla en enhet i ett institut som ett offentligt utvecklingskreditinstitut. Den behöriga myndigheten ska se över ett sådant beslut varje år.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d och e och punkt 2 d ska med *subventionerade lån* avses sådana lån som har beviljats av ett offentligt utvecklingskreditinstitut eller en enhet som inrättats av en nationell regering, delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat, direkt eller av ett förmedlande kreditinstitut, på icke konkurrensutsatt och icke vinstdrivande grund, i syfte att främja offentliga politiska mål för den nationella regeringen, delstatligt självstyrelseorgan eller lokal myndighet i en medlemsstat.

4. Instituten får inte undanta de handelsexponeringar som avses i punkt 1 g och h i denna artikel om inte villkoret i artikel 429.5 tredje stycket är uppfyllt.

5. Instituten får undanta de exponeringar som anges i punkt 1 n om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutets behöriga myndighet har efter samråd med relevant centralbank fastställt och offentligt förklarat att det förekommer exceptionella omständigheter som föranleder undantaget för att underlätta genomförandet av penningpolitiken.

b) Undantaget är beviljat för en begränsad tidsperiod på högst ett år.

6. De exponeringar som undantas enligt punkt 1 n ska uppfylla båda följande villkor:

a) De är denominerade i samma valuta som institutets inlåning.

b) Deras genomsnittliga löptid överstiger inte i betydande grad den genomsnittliga löptiden för institutets inlåning.

7. Genom undantag från artikel 92.1 d ska ett institut som undantar de exponeringar som avses i punkt 1 n i denna artikel alltid uppfylla följande krav på justerad bruttosoliditetsgrad så länge undantaget varar:

$$aLR = 3\,\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

där

aLR = justerad bruttosoliditetsgrad,

EM_{LR} = institutets totala exponeringsmått enligt definitionen i artikel 429.4, inbegripet de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel, och

CB = beloppet av de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel.

Artikel 429b

Beräkning av exponeringsvärdet för tillgångar

1. Instituten ska fastställa tillgångars exponeringsvärde utan att räkna med derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II, kreditderivat eller sådana positioner som avses i artikel 429e, och i enlighet med följande principer:

a) Med tillgångars exponeringsvärde avses ett exponeringsvärde så som avses i artikel 111.1 första meningen.

b) Transaktioner för värdepappersfinansiering får inte nettas.

2. Poolningssystem för kontanta medel som ett institut ställer till förfogande ska inte anses stå i strid med villkoret i artikel 429.7 b, förutsatt att systemet uppfyller båda följande villkor:

a) Institutet som ställer poolningssystemet till förfogande sammanför kredit- och debetsaldona från ett antal enskilda konton som tillhör enheter som ingår i poolningssystemet (*ursprungliga konton*) till ett enda separat konto, på så sätt att saldona på de ursprungliga kontona nollställs.

b) Institutet vidtar de steg som anges i led a i detta stycke dagligen.

Vid tillämpningen av denna punkt och punkt 3 ska med poolningssystem för kontanta medel, avses ett system genom vilket kredit- och debetsaldona för ett antal enskilda konton sammanförs för att underlätta betalningshantering eller likviditetsförvaltning.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska ett poolningssystem för kontanta medel som inte uppfyller det villkor som fastställs i led b i den punkten, men som uppfyller det villkor som fastställs i led a i den punkten, inte anses stå i strid med det villkor som fastställs i artikel 429.7 b, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har laglig rätt att i vilket skede som helst räkna av saldona på de ursprungliga kontona genom att överföra dem till ett enda konto.

b) Det finns inga löptidsobalanser mellan saldona på de ursprungliga kontona.

c) Institutet betalar eller uppbär ränta på grundval av det kombinerade saldot av alla de ursprungliga kontona.

d) Den myndighet som är behörig för institutet bedömer att saldona från de ursprungliga kontona sammanförs med lämpliga tidsintervall, så att det räcker att ta upp det kombinerade saldo som fastställs genom poolningssystemet för kontanta medel när man ska beräkna institutets totala exponeringsmått.

4. Genom undantag från punkt 1 b får instituten beräkna exponeringsvärdet för kontantfordringar och kontantskulder inom ramen för en transaktion för värdepappersfinansiering med samma motpart på nettobasis, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Transaktionerna har samma explicita sista avvecklingsdag.

b) Det är, vid normala affärsförhållanden och i händelse av obestånd, insolvens eller konkurs, en laglig rätt att kvitta det belopp som skulden till motparten uppgår till mot det belopp som motparten är skyldig.

c) Motparterna avser att avveckla netto eller avveckla samtidigt, eller transaktionerna är föremål för en avvecklingsmekanism som leder till en funktionell motsvarighet till en nettoavveckling.

5. Vid tillämpning av punkt 4 c får instituten anse att en avvecklingsmekanism leder till en funktionell motsvarighet till nettoavveckling endast i de fall nettoresultatet för kassaflödena avseende transaktionerna enligt denna mekanism, på avvecklingsdagen, är likvärdigt med det enda nettobeloppet enligt nettoavvecklingen, och förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Transaktionerna avvecklas inom samma avvecklingssystem eller avvecklingssystem som använder en gemensam avvecklingsinfrastruktur.

b) Avvecklingssystemen understöds genom kontantfaciliteter eller intradagskrediter som garanterar att avvecklingen fullbordas senast i slutet av handelsdagen.

c) Eventuella problem som beror på värdepapperskomponenten inom en transaktion för värdepappersfinansiering inverkar inte på nettoavvecklingen av kontantfordringarna och kontantskulderna.

Det villkor som fastställs i första stycket c ska anses vara uppfyllt endast om effekten på avvecklingsmekanismen när en transaktion för värdepappersfinansiering inte kan genomföras är begränsad till en eventuell försening av motsvarande kontantkomponent eller eventuellt ger upphov till en förpliktelse för avvecklingsmekanismen, till vilken en kreditfacilitet i så fall ska vara kopplad.

Om värdepapperskomponenten i en transaktion för värdepappersfinansiering som ingår i avvecklingsmekanismen inte har fullbordats vid utgången av avvecklingsperioden, ska instituten avskilja denna transaktion och dess motsvarande kontantkomponent från nettningsmängden och i stället behandla dem på bruttobasis.

Artikel 429c

Beräkning av exponeringsvärdet för derivat

1. Instituten ska beräkna exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II och för kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, i enlighet med den metod som anges i avsnitt 3 i del tre avdelning II kapitel 6.

Vid beräkningen av exponeringsvärdet får instituten beakta effekterna av kontrakt om novation och andra nettningsavtal i enlighet med artikel 295. Instituten får inte ta upp belopp på grundval av produktövergripande nettning, men får däremot netta inom den produktkategori som anges i artikel 272.25 c samt med kreditderivat om dessa omfattas av sådana avtal om produktövergripande nettning som avses i artikel 295 c.

Instituten ska inkludera sålda optioner i det totala exponeringsmåttet även om optionernas exponeringsvärde kan fastställas till noll enligt artikel 274.5.

2. Om tillhandahållandet av säkerhet med anknytning till derivatkontrakt minskar mängden tillgångar enligt den tillämpliga redovisningsramen ska instituten omvända denna minskning.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 får instituten – när de beräknar ersättningskostnaden för derivatkontrakt i enlighet med artikel 275 – enbart ta upp säkerheter som erhållits i kontanter från motparten så som variationsmarginal i den mening som avses i artikel 275, i fall där variationsmarginalen i fråga inte redan har redovisats som en minskning av exponeringsvärdet enligt den tillämpliga redovisningsramen, och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

a) Vad gäller transaktioner som inte clearats genom en kvalificerad central motpart avskiljs inte de kontanter som den mottagande motparten erhåller.

b) Variationsmarginalen beräknas och växlas minst dagligen, på grundval av marknadsvärderingen av derivatpositioner.

c) Den variationsmarginal som tagits emot är ställd i en valuta som anges i derivatkontraktet, i det styrande ramavtalet om nettning eller i kreditstödsbilagan till det kvalificerade ramavtalet om nettning eller i något annat avtal om nettning som slutits med en kvalificerad central motpart.

d) Den variationsmarginal som tagits emot utgör det hela belopp som skulle krävas för att helt och hållet utsläcka marknadsexponeringen för derivatkontraktet, med förbehåll för de tröskelvärden och minsta transfereringsbelopp som gäller för motparten.

e) Derivatkontraktet och variationsmarginalen mellan institutet och motparten för detta kontrakt omfattas av ett enda nettningsavtal som institutet kan hantera som riskreducerande i enlighet med artikel 295.

Om ett institut ställer en kontant säkerhet till en motpart och denna säkerhet uppfyller villkoren i leden a–e i första stycket, ska institutet betrakta denna säkerhet som den variationsmarginal som ställs till motparten och räkna in den vid beräkningen av ersättningskostnaden.

Ett institut ska anses ha uppfyllt det villkor som fastställs i första stycket b om variationsmarginalen växlas på morgonen den handelsdag som följer på den handelsdag då derivatkontraktet ingås, förutsatt att variationsmarginalen växlas enligt det värde på kontraktet som gäller i slutet av den handelsdag då kontraktet ingås.

Vid tillämpningen av första stycket d får instituten, i fall där det uppstår en tvist om marginalsäkerheten, ta upp den del av säkerheten som växlats och som inte berörs av tvisten.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten, då de beräknar NICA så som den definieras i artikel 272.12a, bortse från alla eventuella säkerheter som tagits emot, utom om säkerheterna gäller derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten fastställa den multiplikator som ska användas vid beräkning av potentiell framtida exponering enligt artikel 278.1 till värdet 1, utom i fråga om derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten använda den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i punkterna 1 och 2 i bilaga II uteslutande om de också använder denna metod för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.

Om ett institut tillämpar en av de metoder som anges i första stycket ska det inte minska det totala exponeringsmåttet med det belopp det har mottagit i marginal.

Artikel 429d

Ytterligare bestämmelser om beräkningen av exponeringsvärdet för skriftliga kreditderivat

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska *skriftligt kreditderivat* avse alla former av finansiella instrument som innebär att institutet tillhandahåller ett effektivt kreditriskskydd genom bland annat kreditswappar, totalavkastningsswappar och sådana optioner som innebär att institutet är skyldigt att tillhandahålla kreditriskskydd enligt villkoren i optionsavtalet.

2. Utöver den beräkning som anges i artikel 429c ska instituten i fråga om skriftliga kreditderivat i exponeringsvärdet inbegripa de effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i de skriftliga kreditderivaten, minus eventuella negativa förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i primärkapitalet med avseende på dessa skriftliga kreditderivat.

Instituten ska beräkna de effektiva teoretiska beloppen för skriftliga kreditderivat genom att justera de teoretiska beloppen för dessa derivat så att de speglar den verkliga exponeringen för derivatkontrakt med hävstång eller andra uppväxlingseffekter som transaktionen genom sin struktur ger upphov till.

3. Instituten får minska värdet på en exponering som beräknats i enlighet med punkt 2 med hela eller delar av det effektiva teoretiska beloppet av köpta kreditderivat, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det köpta kreditderivatets återstående löptid är likvärdig med eller överstiger det skriftliga kreditderivatets återstående löptid.

b) De materiella villkoren för det köpta derivatet ska vara minst lika strikta ur försiktighetssynpunkt som dem som gäller för det motsvarande skriftliga kreditderivatet.

c) Det köpta kreditderivatet får inte vara köpt av en motpart som skulle exponera institutet för en specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.1 b.

d) Om det effektiva teoretiska beloppet av det skriftliga kreditderivatet minskas vid eventuella negativa förändringar av det verkliga värde som har införlivats i institutets primärkapital ska det effektiva teoretiska värdet av det köpta derivatet minskas vid eventuella positiva förändringar av det verkliga värde som har införlivats i primärkapitalet.

e) Det köpta derivatet ingår inte i någon transaktion som institutet har clearat för en kunds räkning eller som institutet har clearat i egenskap av kund på högre nivå i en kundstruktur med flera nivåer och där det effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i det motsvarande skriftliga kreditderivatet undantas från det totala exponeringsmåttet i enlighet med artikel 429a.1 första stycket g eller h, beroende på vilket som är tillämpligt.

Vid beräkningen av den potentiella framtida exponeringen i enlighet med artikel 429c.1 får instituten från värdet av nettningsmängden undanta den del av ett skriftligt kreditderivat som inte har kvittats enligt första stycket i denna punkt och för vilket det effektiva teoretiska beloppet ingår i exponeringsvärdet.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 b ska *materiella villkor* avse alla egenskaper hos kreditderivatet som är relevanta för dess värdering, inklusive efterställningsnivå, optionalitet, kredithändelser, underliggande referensenheter eller pool av referensenheter, underliggande referensförpliktelse eller pool av referensförpliktelser, men exklusive kreditderivatets teoretiska belopp och återstående löptid. Två referensnamn ska behandlas som ett och samma endast om de syftar på samma juridiska person.

5. Genom undantag från punkt 3 b får instituten använda sig av köpta kreditderivat avseende en pool av referensnamn för att kvitta skriftliga kreditderivat avseende enskilda referensnamn som ingår i samma pool, förutsatt att poolen av referensenheter och efterställningsnivån är densamma för båda transaktionerna.

6. Instituten ska inte minska det skriftliga kreditderivatets effektiva teoretiska belopp när de köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar de mottagna nettobetalningarna som nettoinkomst, men inte redovisar någon notsvarande värdeminskning avseende det skriftliga kreditderivat som ingår i primärkapitalet.

7. Vad gäller köpta kreditderivat avseende en pool av referensförpliktelser får instituten minska det effektiva teoretiska beloppet för skriftliga kreditderivat som avser individuella referensförpliktelser med det effektiva teoretiska beloppet för köpta kreditderivat enligt punkt 3 endast under förutsättning att det skydd som köpts är ekonomiskt likvärdigt med att köpa skydd separat för var och en av de individuella förpliktelserna i poolen.

Artikel 429e

Tillägg för motpartskreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Utöver beräkningen av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, även sådana som ligger utanför balansräkningen i enlighet med artikel 429b.1, ska instituten i det totala exponeringsmåttet inkludera ett tillägg för motpartskreditrisk som beräknas i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel, beroende på vilket som är tillämpligt.

2. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som inte täcks av något ramavtal om nettning som uppfyller villkoren i artikel 206 ska tillägget beräknas separat för varje transaktion enligt följande formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som betecknar transaktionen,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten som en del av transaktionen i, och

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som en del av transaktionen i.

Instituten får fastställa värdet på E_i^* till noll om E_i motsvarar kontantbelopp som lånats ut till motparten och den därtill kopplade kontantfordran inte uppfyller villkoren för nettning enligt artikel 429b.4.

3. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som täcks av ett ramavtal om nettning som uppfyller kraven i artikel 206 ska tillägget beräknas för varje avtal i enlighet med följande formel:

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som anger avtalet om nettning,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten för de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning i.

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som omfattas av ramavtalet om nettning i.

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska termen motpart även omfatta trepartsagenter som tar emot en säkerhet i form av en insättning och som förvaltar denna säkerhet vid eventuella trepartstransaktioner.

5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten tillämpa metoden i artikel 222 vid beräkningen av tillägg för transaktioner för värdepappersfinansiering, inklusive sådana som ligger utanför balansräkningen, dock med en riskvikt på minst 20 %. Instituten får bara använda den metoden om de också använder den vid beräkningen av exponeringsvärdet för dessa transaktioner med avseende på kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 a, 92.1 b och 92.1 c.

6. Om försäljningsredovisning görs av en repa enligt tillämplig redovisningsram ska instituten omvända alla försäljningsrelaterade bokföringsposter.

7. Om ett institut fungerar som agent mellan två parter i en transaktion för värdepappersfinansiering, inklusive en transaktion som ligger utanför balansräkningen, ska följande bestämmelser tillämpas vid beräkningen av institutets totala exponeringsmått:

a) Om institutet tillhandahåller en av parterna i transaktionen för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, och denna ersättning eller garanti är begränsad till eventuella skillnader i värde mellan det värdepapper eller belopp i kontanter som parten har lånat ut och värdet på den säkerhet som låntagaren har ställt, ska institutet i det totala exponeringsmåttet bara ta med det tillägg som beräknas enligt punkt 2 eller 3, beroende på vilket som är tillämpligt.

b) Om institutet inte tillhandahåller någon av parterna någon ersättning eller garanti ska transaktionen inte tas med i det totala exponeringsmåttet.

c) Om institutet har en ekonomisk exponering mot det underliggande värdepapperet eller mot kontantbeloppet inom transaktionen som överstiger den exponering som täcks av tillägget, ska institutet i det totala exponeringsmåttet även ta med hela beloppet av det värdepapper eller det belopp i kontanter mot vilket det är exponerat.

d) Om institutet, när det fungerar som agent mellan två parter, tillhandahåller båda parterna i en transaktion för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, ska det beräkna sitt totala exponeringsmått i enlighet med leden a, b och c separat för var och en av parterna i transaktionen.

Artikel 429f

Beräkning av exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

1. Instituten ska, i enlighet med artikel 111.1, beräkna exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen, utom om exponeringarna gäller derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och positioner som avses i artikel 429d.

Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande ska artikel 166.9 tillämpas.

2. Genom undantag från punkt 1 får instituten minska det belopp som motsvarar kreditriskexponeringen i fråga om en post utanför balansräkningen med motsvarande belopp i specifika kreditriskjusteringar. Resultatet av subtraktionen får inte understiga noll.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska instituten tillämpa en konverteringsfaktor på 10 % på sådana lågriskposter utanför balansräkningen som avses i artikel 111.1 d.

Artikel 429g

Beräkning av exponeringsvärde för avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling

1. Instituten ska behandla kontanta medel kopplade till avistaförsäljning och värdepapper kopplade till avistaköp som kvarstår på balansräkningen fram till avvecklingsdagen som tillgångar enligt artikel 429.4 a

2. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar handelsdagsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska omvända all kvittning mellan kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning och kontantskulder kopplade till avistaköp som väntar på avveckling, trots att sådan kvittning i sig är tillåten enligt samma redovisningsram. Efter att de har omvänt all sådan kvittning i redovisningen får de emellertid kvitta dessa kontantfordringar och kontantskulder mot varandra när både den avistaförsäljning och det avistaköp det gäller har avvecklats genom leverans mot betalning.

3. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar avvecklingsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska låta det fulla nominella värdet av de åtaganden att betala som följer av avistaköpen ingå i det totala exponeringsmåttet.

Instituten får endast kvitta det fulla nominella värdet av betalningsåtaganden kopplade till avistaköp mot det fulla nominella värdet av kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning i väntan på avveckling, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

a) Både avistaköpen och avistaförsäljningarna i fråga avvecklas genom leverans mot betalning.

b) Köpta och sålda finansiella tillgångar som är knutna till kontantskulder och kontantfordringar värderas till verkligt värde genom resultatet och ingår i institutets handelslager.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).”

118. Följande del ska införas efter artikel 429g:

"DEL SJU A

RAPPORTERINGSKRAV

Artikel 430

Rapportering av tillsynskrav och finansiell information

1. Instituten ska till de behöriga myndigheterna lämna in rapporter om

a) kapitalbaskrav, inbegripet bruttosoliditetskrav, i enlighet med artikel 92 och del sju,

b) de krav som anges i artiklarna 92a och 92b när det gäller institut som omfattas av dessa krav,

c) stora exponeringar i enlighet med artikel 394,

d) likviditetskrav i enlighet med artikel 415,

e) de aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad som avses i artikel 430a.1,

f) de krav och den vägledning i direktiv 2013/36/EU som kommer ifråga för standardiserad rapportering, förutom eventuella ytterligare rapporteringskrav enligt artikel 104.1 j i det direktivet,

g) nivån på tillgångsinteckning, inbegripet en uppdelning efter typ av tillgångsinteckning, t.ex. efter repor, värdepapperslån, värdepapperiserade exponeringar eller lån,

Institut som undantas i enlighet med artikel 6.5 ska inte omfattas av det rapporteringskrav i fråga om bruttosoliditet som anges i led a i första stycket i denna punkt på individuell nivå.

2. Utöver den rapportering av bruttosoliditetsgraden som avses i led a i första stycket i punkt 1 ska stora institut till sina behöriga myndigheter rapportera om specifika komponenter av bruttosoliditetsgraden baserat på genomsnittsvärden över rapporteringsperioden och de uppgifter som använts för att beräkna dessa genomsnittsvärden, så att de behöriga myndigheterna kan övervaka bruttosoliditetsgradens volatilitet, särskilt kring rapporteringens referensdatum.

3. Utöver rapportering av de tillsynskrav som avses i punkt 1 i denna artikel ska instituten rapportera finansiell information till sina behöriga myndigheter om de är något av följande:

a) Ett institut som omfattas av artikel 4 i förordning (EG) nr 1606/2002.

b) Ett kreditinstitut som förbereder sin sammanställda redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 5 b i förordning (EG) nr 1606/2002.

4. De behöriga myndigheterna får kräva att kreditinstitut som fastställer sin kapitalbas på gruppnivå i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 rapporterar finansiell information i enlighet med denna artikel.

5. De rapporter med finansiell information som avses i punkterna 3 och 4 ska endast innehålla den information som krävs för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemrisker som institutet innebär för den finansiella sektorn eller den reala ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Rapporteringskraven i denna artikel ska tillämpas proportionerligt på instituten med hänsyn tagen till den rapport som avses i punkt 8, med beaktande av deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för rapporteringen, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i punkt 1–4.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader efter att de trätt i kraft.

Vid tillämpningen av punkt 2 ska det i förslagen till tekniska standarder för genomförande anges vilka komponenter av bruttosoliditetsgraden som ska rapporteras med användning av värdena vid dagens slut eller månadens slut. EBA ska i det syftet ta hänsyn till både

a) hur mottaglig en komponent är för betydande tillfälliga minskningar av transaktionsvolymer som skulle kunna leda till att risken för alltför låg bruttosoliditet är underrepresenterad vid referensdatumet för rapporteringen, och

b) utveckling och rön på internationell nivå.

EBA ska lämna in förslagen till tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt till kommissionen senast den 28 juni 2021, utom när det gäller

a) bruttosoliditetsgraden, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020,

b) skyldigheterna som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska i överensstämmelse med denna punkt bedöma de kostnader och den nytta som följer av de rapporteringskrav som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (*) och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020. Den bedömningen ska i synnerhet göras för små och icke-komplexa institut. För dessa syften ska rapporten

a) dela in instituten i kategorier efter deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå,

b) för varje kategori av institut beräkna de kostnader som under den relevanta perioden uppstått på grund av rapporteringskraven som fastställs i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, med beaktande av ett antal principer, nämligen

   i) att rapporteringskostnaderna ska beräknas som kvoten av rapporteringskostnaderna och institutets totala kostnader under den relevanta perioden,

   ii) att rapporteringskostnaderna ska omfatta alla kostnader som kan hänföras till genomförandet och den löpande driften av rapporteringssystemen, inbegripet kostnader för personal, it-system, juridiska tjänster, bokförings-, redovisnings- och konsulttjänster,

   iii) att den relevanta perioden ska avse varje räkenskapsår då institutet har haft rapporteringskostnader för att förbereda genomförandet av rapporteringskraven enligt genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 och för att fortsätta den löpande driften av rapporteringssystemen,

c) bedöma huruvida rapporteringskostnaderna för varje kategori av institut var proportionerliga med avseende på den nytta som rapporteringskraven gav upphov till i samband med tillsynen,

d) bedöma effekterna av minskade rapporteringskrav på kostnader och tillsynseffektivitet, och

e) ge rekommendationer om hur rapporteringskraven kan minskas åtminstone för små och icke-komplexa institut, i vilket syfte EBA ska eftersträva en förväntad genomsnittlig kostnadsminskning på minst 10 % men helst på 20 %. EBA ska särskilt bedöma huruvida

   i) de rapporteringskrav som avses i punkt 1 g skulle kunna upphävas för små och icke-komplexa institut om tillgångens inteckning ligger under ett visst tröskelvärde,

   ii) den rapporteringsfrekvens som krävs i enlighet med punkt 1 a, c och g skulle kunna minskas för små och icke-komplexa institut.

EBA ska till den rapporten bifoga de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 7.

9. De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om huruvida andra institut än de som avses i punkterna 3 och 4 bör lämna in rapporter om finansiella uppgifter på gruppnivå i enlighet med punkt 3, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De relevanta instituten rapporterar inte redan på gruppnivå.

b) De relevanta instituten omfattas av en redovisningsram i enlighet med direktiv 86/635/EEG.

c) Finansiell rapportering anses nödvändigt för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemrisker som den innebär för den finansiella sektorn och den reala ekonomin enligt förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de format och mallar som de institut som avses i första stycket ska använda för de syften som anges där.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Om den behöriga myndigheten anser att information som inte omfattas av den tekniska standard för genomförande som avses i punkt 7 är nödvändig för de syften som anges i punkt 5, ska den underrätta EBA och ESRB om den ytterligare information som den anser behöver ingå i den tekniska standarden för genomförande i den punkten.

11. De behöriga myndigheterna får upphäva kravet på att lämna in någon av uppgiftsposterna i de rapporteringsmallar som anges i de tekniska standarder för genomförande som avses i denna artikel om dessa uppgiftsposter överlappar varandra. I detta syfte ska uppgiftsposter som överlappar varandra referera till sådana uppgiftsposter som redan är tillgängliga för de behöriga myndigheterna på annat sätt än genom insamling av rapporteringsmallarna, inbegripet i fall då dessa uppgiftsposter kan erhållas från uppgifter som redan finns tillgängliga för de behöriga myndigheterna i olika format eller på olika detaljnivåer. Den behöriga myndigheten får endast bevilja de undantag som avses i denna punkt om de uppgifter som erhålls, insamlas eller aggregeras genom sådana alternativa metoder är identiska med de uppgiftsposter som annars skulle behöva rapporteras enligt respektive tekniska standard för genomförande.

Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och utsedda myndigheter ska alltid använda sig av utbyte av uppgifter när detta är möjligt för att minska rapporteringskraven. Bestämmelserna om utbyte av information och tystnadsplikt i direktiv 2013/36/EU avdelning VII kapitel I avsnitt II ska vara tillämpliga.

Artikel 430a

Specifika rapporteringsskyldigheter

1. Instituten ska årligen till sina behöriga myndigheter rapportera följande aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:

a) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter, upp till det lägre av det intecknade beloppet och 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats enligt artikel 124.2.

b) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.

c) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.

d) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till det lägre av det intecknade beloppet och 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats i enlighet med artikel 124.2.

e) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

f) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska rapporteras till den behöriga myndigheten i det relevanta institutets hemmedlemsstat. Om ett institut har en filial i en annan medlemsstat, ska de uppgifter som rör denna filial även rapporteras till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. Uppgifterna ska rapporteras separat för varje fastighetsmarknad inom unionen mot vilken det relevanta institutet är exponerat.

3. De behöriga myndigheterna ska årligen på aggregerad nivå offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 1 a–f, tillsammans med historiska uppgifter om sådana finns. En behörig myndighet ska, på begäran från en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat eller på begäran från EBA, till denna behöriga myndighet eller till EBA översända mer detaljerade uppgifter om bostadsmarknaden eller den kommersiella fastighetsmarknaden i den medlemsstaten.

Artikel 430b

Särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Från och med dagen för tillämpning av den delegerade akt som avses i artikel 461a ska institut som varken uppfyller villkoren i artikel 94.1 eller villkoren i artikel 325a.1, för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.

2. Institut som avses i punkt 1 i den är artikeln ska separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325c.2 a, b och c för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.

3. Utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln ska instituten, från slutet av en treårsperiod som följer efter dagen för ikraftträdandet av de senaste tekniska tillsynsstandarder som avses i artiklarna 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, för de positioner som har tilldelats handlarbord för vilka de har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden i enlighet med artikel 325az.2, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på metoden i del tre avdelning IV kapitel 1b på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.

4. Vid tillämpning av rapporteringskravet i punkt 3 i den här artikeln ska instituten separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325ba.1 leden a i, a ii, b i och b ii för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk som tilldelats handlarbord för vilka institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden, i enlighet med artikel 325az.2.

5. Instituten får inom en grupp använda de metoder som avses i punkterna 1 och 3 i kombination, förutsatt att beräkningen enligt de metoder som avses i punkt 1 inte överskrider 90 % av den totala beräkningen. I annat fall ska instituten använda den metod som avses i punkt 1 för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i denna artikel.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader från och med den dag de trätt i kraft.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

Artikel 430c

Genomförbarhetsrapport om det integrerade rapporteringssystemet

1. EBA ska utarbeta en rapport om genomförbarheten avseende utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för att samla in uppgifter om statistik, resolution och tillsyn och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020.

2. Vid utarbetandet av genomförbarhetsrapporten ska EBA involvera behöriga myndigheter och myndigheter som ansvarar för insättningsgarantisystem, resolution och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Rapporten ska beakta ECBS tidigare arbete avseende integrerad uppgiftsinsamling och ska baseras på en övergripande kostnadsnyttoanalys som minst innehåller följande:

a) En översikt över mängden och omfattningen av de aktuella uppgifter som samlats in av de behöriga myndigheterna inom deras jurisdiktioner samt deras härkomst och detaljnivå.

b) Inrättandet av ett standardlexikon för de uppgifter som ska samlas in i syfte att öka rapporteringskravens konvergens vad gäller de reguljära rapporteringsskyldigheterna och att undvika överflödiga förfrågningar.

c) Inrättandet av en gemensam kommitté, som minst utgörs av EBA och ECBS, för utveckling och genomförande av det integrerade rapporteringssystemet.

d) Genomförbarhet och möjlig utformning av en central uppgiftsinsamling för det integrerade rapporteringssystemet, inbegripet krav för att säkerställa sträng sekretess för de uppgifter som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet, som

   i) innehåller ett centralt dataregister med alla uppgifter om statistik, resolution och tillsyn med nödvändig detaljnivå och frekvens för institutet i fråga och som uppdateras så ofta som det krävs,

   ii) fungerar som kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, genom att ta emot, handlägga och samla alla uppgiftsförfrågningar från de behöriga myndigheterna, jämföra förfrågningarna med redan befintliga rapporterade uppgifter och ge de behöriga myndigheterna snabb tillgång till de begärda uppgifterna,

   iii) ger ytterligare stöd till de behöriga myndigheterna för överföring av uppgiftsförfrågningar till instituten och för in de efterfrågade uppgifterna i det centrala dataregistret,

   iv) har en samordnande roll för informationsutbytet och uppgiftsutbytet mellan de behöriga myndigheterna, och

   v) tar hänsyn till de behöriga myndigheternas förfaranden och processer och överför dessa till ett standardiserat system.

3. Senast ett år efter det att den rapport som avses i denna artikel har lagts fram ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om inrättandet av ett standardiserat och integrerat rapporteringssystem för rapporteringskrav.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).”

119. Del åtta ska ersättas med följande:

”DEL ÅTTA

INSTITUTENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 431

Krav och policy för offentliggörande av information

1. Instituten ska offentliggöra den information som avses i avdelningarna II och III i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning, med förbehåll för de undantag som anges i artikel 432.

2. Institut som i enlighet med del tre har beviljats tillstånd av de behöriga myndigheterna för de instrument och metoder som avses i avdelning III i denna del ska offentliggöra de uppgifter som anges där.

3. Ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska anta en formell policy för uppfyllandet av kraven på offentliggörande i denna del samt inrätta och upprätthålla interna processer, system och kontrollrutiner för att kunna bedöma om den information som institutet offentliggör är lämplig och uppfyller kraven i denna del. Minst en medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska skriftligen intyga att institutet i fråga har fullgjort kraven på offentliggörande i denna del, i enlighet med formella riktlinjer och interna processer, system och kontroller. Det skriftliga intyget och de viktigaste delarna av institutets formella riktlinjer för uppfyllande av kraven på offentliggörande ska ingå i den information som institutet offentliggör.

Den information som ska offentliggöras i enlighet med denna del ska vara föremål för samma nivå av intern verifiering som gäller för den förvaltningsberättelse som ingår i institutets redovisning.

Varje institut ska också ha infört riktlinjer för kontroll av att den information det offentliggör ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av institutets riskprofil. Om ett institut bedömer att den information som ska offentliggöras enligt bestämmelserna i denna del inte är tillräcklig för att ge en sådan heltäckande bild, ska det offentliggöra ytterligare information utöver den som är obligatorisk enligt denna del. Trots detta ska instituten enligt artikel 432 bara vara skyldiga att offentliggöra information som är väsentlig och som inte utgör företagshemligheter eller är konfidentiell.

4. Kvantitativ information som offentliggörs ska alltid åtföljas av kvalitativ och annan kompletterande information som kan behövas för att användarna ska förstå den kvantitativa informationen, och det ska särskilt anges om det finns väsentliga skillnader jämfört med när motsvarande information senast offentliggjordes.

5. Instituten ska på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån och på begäran göra detta i skriftlig form. Institutens administrativa kostnader för detta ska stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 432

Icke väsentlig information, företagshemligheter eller konfidentiell information

1. Med undantag av offentliggörande enligt artiklarna 435.2 c, 437 och 450 får instituten utelämna en eller flera av de upplysningar som förtecknas i avdelningarna II och III om den information som tillhandahålls genom sådant offentliggörande inte anses vara väsentlig.

Information ska för detta ändamål anses väsentlig om ett utelämnande eller en förvrängning av den skulle kunna förändra eller påverka bedömningar eller beslut hos en användare som förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma väsentlighet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

2. Instituten får också utelämna en eller flera av de uppgifter som anges i avdelningarna II och III om dessa uppgifter omfattar information som betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information enligt denna punkt, med undantag för offentliggörande som föreskrivs i artiklarna 437 och 450.

Information ska betraktas som ett instituts företagshemligheter om ett offentliggörande av den skulle undergräva institutets konkurrensställning. Företagshemligheter kan omfatta information om produkter eller system, som – om den spreds till konkurrenterna – skulle göra att institutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

Information ska betraktas som konfidentiell om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser som gör att institutet måste behandla informationen konfidentiellt.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma företagshemligheter och konfidentialitet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 ska de berörda instituten ange i den offentliggjorda informationen att vissa specifika uppgifter inte offentliggörs samt skälet till detta; de ska också offentliggöra mer allmän information om föremålet för kravet på offentliggörande, förutom i fall där föremålet för kravet på offentliggörande i sig utgör en företagshemlighet eller konfidentiell information.

Artikel 433

Frekvens för offentliggörande av information och informationens innehåll

Instituten ska offentliggöra den information som krävs enligt avdelningarna II och III på det sätt som anges i artiklarna 433a, 433b och 433c.

Information som offentliggörs på årsbasis ska göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter.

Information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis ska där så är tillämpligt göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sin redovisning för samma period, eller så snart som möjligt därefter.

Om informationen enligt denna del offentliggörs senare än räkenskaperna för den berörda perioden ska fördröjningen däremellan, för att kunna godtas, vara rimlig och i alla händelser inte gå utöver den tidsram som de behöriga myndigheterna fastställt enligt artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a

Stora instituts offentliggörande av information

1. Stora institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: den information som avses i

i) artikel 437 a,

ii) artikel 438 e,

iii) artikel 439 e–l,

iv) artikel 440,

v) artikel 442 c, e, f och g,

vi) artikel 444 e,

vii) artikel 445,

viii) artikel 448.1 a och b,

ix) artikel 449 j–l,

x) artikel 451.1 a och b,

xi) artikel 451a.3,

xii) artikel 452 g,

xiii) artikel 453 f–j,

xiv) artikel 455 d, e och g.

c) På kvartalsbasis: den information som avses i

i) artikel 438 d och h,

ii) de nyckeltal som avses i artikel 447,

iii) artikel 451a.2.

2. Genom undantag från punkt 1 ska stora institut som inte tillhör kategorin globala systemviktiga institut och som ej är börsnoterade offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

3. Stora institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra den information som krävs enligt artikel 437a på halvårsbasis, med undantag för nyckeltalen i artikel 447 h som ska offentliggöras kvartalsvis.

Artikel 433b

Små och icke-komplexa instituts offentliggörande av information

1. Små och icke-komplexa institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: den information som avses i

i) artikel 435.1 a, e och f,

ii) artikel 438 d,

iii) artikel 450.1 a–d, h, i och j.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska små och icke-komplexa, ej börsnoterade institut offentliggöra de nyckeltal som avses i artikel 447 på årsbasis.

Artikel 433c

Övriga instituts offentliggörande av information

1. Institut som inte omfattas av artikel 433a eller 433b ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska andra ej börsnoterade institut offentliggöra följande information på årsbasis:

a) Artikel 435.1 a, e och f.

b) Artikel 435.2 a, b och c.

c) Artikel 437 a.

d) Artikel 438 c och d.

e) De nyckeltal som anges i artikel 447.

f) Artikel 450.1 a–d och h–k.

Artikel 434

Metoder för offentliggörande

1. Instituten ska offentliggöra all den information som krävs enligt avdelningarna II och III på elektronisk väg via samma medium eller på samma plats. Kravet på offentliggörande via samma medium eller på samma plats ska innefatta att tillsynsinformationen görs lätt tillgänglig för användarna i ett fristående dokument eller i ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutets räkenskaper eller redovisning, och där all information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med, och lätt kan identifieras av användarna.

2. Varje institut ska lagra den information det offentliggjort i enlighet med kraven i denna del, och hålla den fortsatt tillgänglig på sin webbplats eller – om institutet saknar webbplats – på annat lämpligt ställe. Den lagrade informationen ska förbli tillgänglig för minst lika lång tid som föreskrivs för lagring av innehållet i institutets redovisning enligt den gällande nationella rätten.

Artikel 434a

Enhetliga format för offentliggörande av information

Med avseende på kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, samt instruktioner för detta.

Dessa enhetliga format ska utformas så att användarna ges tillräckligt uttömmande och jämförbar information för att bedöma varje instituts riskprofil samt hur väl institutet uppfyller kraven i delarna ett till sju. I fråga om formaten för offentliggörande av information ska de tekniska standarderna för genomförande syfta till största möjliga enhetlighet i förhållande till internationella standarder, för att göra det lättare att jämföra information.

Enhetliga format ska där så är lämpligt offentliggöras i tabellformat.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING II

TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 435

Offentliggörande av riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

1. Institut ska offentliggöra riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy för varje enskild riskkategori, inbegripet de risker som avses i denna avdelning. Informationen ska omfatta följande:

a) Strategier och processer för att hantera dessa riskkategorier.

b) Den relevanta riskhanteringsfunktionens struktur och organisation, inbegripet information om grunden för dess behörighet, dess befogenheter och dess ansvar enligt institutets stiftelseurkund och styrdokument.

c) Riskrapporterings- och riskmätningssystemens omfattning och karaktär.

d) Riktlinjerna för risksäkring och riskreducering, och strategier och processer för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.

e) En deklaration godkänd av ledningsorganet om att det relevanta institutets arrangemang för riskhantering är tillfredsställande, där det försäkras att de riskhanteringssystem som införts är ändamålsenliga i förhållande till institutets profil och strategi.

f) En kortfattad riskförklaring godkänd av ledningsorganet, där det ges en kort beskrivning av institutets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin; den förklaringen ska innehålla

   i) nyckeltal och siffror som ger externa intressenter en heltäckande bild av institutets riskhantering, inbegripet hur dess riskprofil samverkar med den risktolerans som ledningsorganet har fastställt,

   ii) information om gruppinterna transaktioner och transaktioner med närstående parter som kan ha en väsentlig inverkan på den konsoliderade gruppens riskprofil.

2. Instituten ska offentliggöra följande information om sina styrformer:

a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.

b) Rekryteringspolicy för medlemmar i ledningsorganet och deras faktiska kunskaper, kvalifikationer och sakkunskap.

c) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess syften och eventuella mål som ska uppnås enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa syften och mål har uppnåtts.

d) Huruvida institutet har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt.

e) Beskrivning av informationsflödet avseende risk till ledningsorganet.

Artikel 436

Offentliggörande av tillämpningsområde

Instituten ska offentliggöra följande information om tillämpningsområdet för denna förordning:

a) Namnet på det institut på vilket denna förordning tillämpas.

b) En avstämning mellan de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med gällande redovisningsregler och de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3; den avstämningen ska visa skillnaderna mellan konsolideringen enligt redovisningsreglerna och konsolideringen enligt tillsynskraven samt vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskrav om det inte är samma som i konsolideringen enligt redovisningsregler; av beskrivningen av vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskraven ska det framgå vilken metod som använts för denna konsolidering om det inte är samma som för konsolideringen enligt redovisningsregler, om dessa juridiska personer ingår helt eller i proportionerlig grad i konsolideringen och om innehaven i dessa juridiska personer dras av från kapitalbasen.

c) Tillgångar och skulder i de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, uppdelade per risktyp i enlighet med denna del.

d) En avstämning som visar de viktigaste orsakerna till skillnader mellan de bokförda värdebeloppen i räkenskaperna i konsolideringen enligt tillsynskrav i enlighet med definitionen i del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, och det exponeringsbelopp som används för tillsynsändamål; denna avstämning ska kompletteras med kvalitativ information om dessa huvudsakliga orsaker till skillnader.

e) För exponeringar i eller utanför handelslagret som justerats i enlighet med artiklarna 34 och 105: beloppen för de olika beståndsdelarna av ett instituts försiktiga värderingsjustering, uppdelade per risktyp, och beståndsdelarnas totalbelopp separat för positioner i och utanför handelslagret.

f) Eventuella nuvarande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till sina dotterföretag.

g) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger kravet i alla de dotterföretag som inte ingår i konsolideringen och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.

h) I tillämpliga fall, under vilka omständigheter undantaget i artikel 7 eller den individuella konsolideringsmetoden i artikel 9 utnyttjas.

Artikel 437

Offentliggörande av kapitalbas

Instituten ska offentliggöra följande information om sin kapitalbas:

a) En fullständig avstämning mellan kärnprimärkapitalposter, primärkapitaltillskottsposter, supplementärkapitalposter samt filter och avdrag som tillämpats på institutets kapitalbas enligt artiklarna 32–36, 56, 66 och 79 och balansräkningen i institutets reviderade räkenskaper.

b) En beskrivning av huvuddragen hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av institutet.

c) De fullständiga villkoren för samtliga kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument.

d) Separat information om följande i fråga om beskaffenhet och belopp:

i) Varje filter som har tillämpats enligt artiklarna 32–35.

ii) Poster som dragits av enligt artiklarna 36, 56 och 66.

iii) Poster som inte har dragits av enligt artiklarna 47, 48, 56, 66 och 79.

e) En beskrivning av samtliga begränsningar som har tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument, filter och avdrag som dessa begränsningar ska tillämpas på.

f) En uttömmande förklaring av på vilken grund kapitalrelationer beräknas om dessa beräknas utifrån delar av kapitalbasen som fastställs på annan grund än den som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 437a

Offentliggörande av kapitalbas och kvalificerade skulder

Institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra följande information om kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) Kapitalbasens och de kvalificerade skuldernas sammansättning, löptid och huvuddrag.

b) Kvalificerade skulders rangordning i borgenärshierarkin.

c) Det totala värdet av varje emission av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b och det värde av emissionerna som ingår i kvalificerade skuldposter upp till de tak som fastställs i artikel 72b.3 och 72b.4.

d) Det totala värdet av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.

Artikel 438

Offentliggörande av kapitalbaskrav och riskvägda exponeringsbelopp

Institut ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller artikel 92 i denna förordning och kraven i artiklarna 73 och 104.1 a i direktiv 2013/36/EU:

a) En sammanfattning av hur de bedömer om det interna kapitalet är tillräckligt för nuvarande och framtida verksamhet.

b) Beloppet av ytterligare kapitalbaskrav som är en följd av den tillsynsprocess som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och dess sammansättning vad gäller kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument.

c) På den relevanta behöriga myndighetens begäran, resultatet av institutets interna bedömning av kapitaltäckningen.

d) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet och motsvarande totala kapitalbaskrav som fastställts i enlighet med artikel 92, indelat i de olika riskkategorier som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av effekten på beräkningen av kapitalbas och riskvägt exponeringsbelopp som följer av tillämpningen av kapitalgolv och att inga poster dras av från kapitalbasen.

e) Exponeringarna inom och utanför balansräkningen, de riskvägda exponeringsbeloppen och tillhörande förväntade förluster för varje kategori av specialutlåning som anges i tabell 1 i artikel 153.5 samt exponeringarna i och utanför balansräkningen och de riskvägda exponeringsbeloppen för de kategorier av aktieexponeringar som beskrivs i artikel 155.2.

f) Exponeringsvärde och riskvägt exponeringsbelopp för innehav av kapitalbasinstrument i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag som instituten inte drar av från kapitalbasen i enlighet med artikel 49 vid beräkning av sina kapitalkrav på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.

g) Det extra kapitalbaskrav och den kapitaltäckningsgrad för ett finansiellt konglomerat som beräknas i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/87/EG och bilaga I till det direktivet om metod 1 eller 2 i den bilagan tillämpas.

h) De variationer vad gäller riskvägda exponeringsbelopp för innevarande offentliggörandeperiod jämfört med den omedelbart föregående offentliggörandeperioden som blir följden av användning av interna modeller, samt en beskrivning av de viktigaste orsakerna till dessa variationer.

Artikel 439

Offentliggörande av exponeringar för motpartskreditrisk

Ett institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för den motpartskreditrisk som avses i del tre avdelning II kapitel 6:

a) En beskrivning av den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för exponeringar för motpartskreditrisk, inbegripet metoder för fastställa sådana limiter för exponeringar mot centrala motparter.

b) En beskrivning av policyn när det gäller garantier och andra riskreduceringsmetoder, t.ex. policyn för att ta emot säkerheter och upprätta kreditreserver.

c) En beskrivning av policyn när det gäller allmän korrelationsrisk och specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.

d) Värdet på säkerheter som institutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg sänktes.

e) Värdet på separerade och osepararede säkerheter som tagits emot och ställts, fördelat på typ av säkerheter och därefter på säkerheter använda för derivat respektive transaktioner för värdepappersfinansiering.

f) För derivattransaktioner, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3–6, beroende på vilken metod som är tillämplig, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av lämplig metod.

g) För transaktioner för värdepappersfinansiering, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 4 och 6, beroende på vilken metod som används, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av tillämplig metod.

h) Exponeringsvärden efter effekterna av kreditriskreducering och de tillhörande riskexponeringarna för kapitalkrav för kreditvärdighetsjustering separat för varje metod som beskrivs i del tre avdelning VI.

i) Exponeringsvärdet mot centrala motparter och de tillhörande riskexponeringar som omfattas av avsnitt 9 i del tre avdelning II kapitel 6, separat för kvalificerade och icke-kvalificerade centrala motparter och uppdelat per exponeringstyp.

j) Kreditderivattransaktioners teoretiska och verkliga värden; kreditderivattransaktioner ska fördelas på produkttyper; inom varje produkttyp ska kreditderivattransaktioner vidare fördelas på köpt respektive sålt kreditriskskydd.

k) Skattning av alfa om institutet har fått tillstånd av behöriga myndigheter att använda sin egen skattning av alfa i enlighet med artikel 284.9.

l) Separat, den information som avses i artiklarna 444 e och 452 g.

m) För institut som använder metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 4–5, storleken på deras derivatverksamhet i och utanför balansräkningen, beräknat enligt artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt.

Om centralbanken i en medlemsstat ger likviditetsstöd i form av säkerhetsswappar får den behöriga myndigheten undanta institut från kraven i första stycket leden d och e om den anser att offentliggörandet av den informationen skulle kunna avslöja att akut likviditetsstöd har getts. Den behöriga myndigheten ska i detta syfte ange lämpliga tröskelvärden och objektiva kriterier.

Artikel 440

Offentliggörande av kontracykliska kapitalbuffertar

Institut ska offentliggöra följande information om sitt uppfyllande av kravet på den kontracykliska kapitalbuffert som avses i avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU:

a) Den geografiska fördelningen av exponeringsbeloppen och de riskvägda exponeringsbelopp avseende deras kreditexponeringar som används som underlag för beräkning av deras kontracykliska kapitalbuffert.

b) Värdet på deras institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

Artikel 441

Offentliggörande av indikatorer för global systemvikt

Globala systemviktiga institut ska årligen offentliggöra information om värden avseende de indikatorer som används för att bestämma institutens poäng enligt identifieringsmetoden i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 442

Offentliggörande av exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk

Institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk:

a) Vilka definitioner av begreppen *förfallen* och *nedskriven* de använder vid redovisning och eventuella skillnader mellan definitionerna av *förfallen* och *fallerad* vid redovisning och vid tillsyn.

b) En beskrivning av tillvägagångssätt och metoder som har antagits för att fastställa specifika och allmänna kreditriskjusteringar.

c) Information om värde och kvalitet på säkra exponeringar, osäkra exponeringar och exponeringar med anstånd för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen, inbegripet ackumulerade nedskrivningar, avsättningar och negativa förändringar av verkligt värde till följd av kreditrisk och värdet på mottagna säkerheter och finansiella garantier.

d) En förfalloanalys av redovisningen av förfallna exponeringar.

e) Bokförda bruttovärden för både fallerade och icke-fallerade exponeringar, ackumulerade särskilda och allmänna kreditriskjusteringar och ackumulerade nedskrivningar som gjorts avseende dessa exponeringar och det bokförda nettovärdet och deras geografiska fördelning och fördelning över branscher samt för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen.

f) Eventuella förändringar av bruttovärdet för fallerade exponeringar i och utanför balansräkningen, inbegripet åtminstone information om ingående och utgående saldon avseende dessa exponeringar, bruttovärdet för någon av dessa exponeringar som återgått till icke-fallerad status eller varit föremål för nedskrivning.

g) Fördelning av lån och räntebärande värdepapper på återstående löptid.

Artikel 443

Offentliggörande av intecknade och ointecknade tillgångar

Institut ska offentliggöra information om intecknade och ointecknade tillgångar. De ska för detta ändamål utgå från det bokförda värdet per exponeringsklass fördelat på tillgångskvalitet och den totala andel av det bokförda värdet som är intecknat respektive ointecknat. Akut likviditetsstöd som beviljats av centralbanker ska inte ingå i informationen om intecknade och ointecknade tillgångar.

Artikel 444

Offentliggörande av användning av schablonmetoden

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 ska offentliggöra följande information för var och en av exponeringsklasserna i artikel 112:

a) Namn på utsedda externa ratinginstitut och exportkreditorgan och skäl till eventuella ändringar av dessa under offentliggörandeperioden.

b) Exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut eller exportkreditorgan används.

c) Beskrivning av den process som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslagret.

d) Sambandet mellan kreditbetyg från varje utsett externt ratinginstitut eller exportkreditorgan och riskvikterna som motsvarar kreditkvalitetsskalan i del tre avdelning II kapitel 2, varvid hänsyn ska tas till att denna information inte behöver offentliggöras om instituten följer den inplacering som offentliggjorts av EBA.

e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducering för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 2 per exponeringsklass samt de exponeringsvärden som dragits av från kapitalbasen.

Artikel 445

Offentliggörande av exponeringar för marknadsrisk

Institut som beräknar kapitalbaskrav enligt artikel 92.3 b och c ska lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa led. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

Artikel 446

Offentliggörande av operativ riskhantering

Institut ska offentliggöra följande information om sin hantering av operativ risk:

a) Bedömningsmetoder för kapitalbaskraven för operativ risk som institutet får tillämpa.

b) En beskrivning av den metod som anges i artikel 312.2, om institutet använder den metoden, samt en diskussion om relevanta interna och externa faktorer som beaktas i institutets internmätningsmetod.

c) Om metoden bara används delvis ska räckvidd och omfattning anges för de olika metoder som används.

Artikel 447

Offentliggörande av nyckeltal

Institut ska offentliggöra information om följande nyckeltal i tabellformat:

a) Sammansättning av kapitalbas och kapitalbaskravet beräknat i enlighet med artikel 92.

b) Total riskexponering beräknad i enlighet med artikel 92.3.

c) I tillämpliga fall belopp och sammanställning av supplementärt kapital som instituten är skyldiga att hålla i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.

d) Deras kombinerade buffertkrav, vilka instituten är skyldiga att hålla i enlighet med kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.

e) Deras bruttosoliditetsgrad och det totala exponeringsmåttet, beräknat i enlighet med artikel 429.

f) Följande information avseende deras likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:

i) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av deras likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

ii) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

iii) Genomsnitten av deras likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

g) Följande information om kravet på stabil nettofinansiering, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV:

i) Stabil nettofinansieringskvot i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

ii) Tillgänglig stabil finansiering i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

iii) Den stabila finansiering som krävs i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

h) Kvoterna för kapitalbas och kvalificerade skulder och deras komponenter, täljare och nämnare, beräknat i enlighet med artiklarna 92a och 92b, i tillämpliga fall fördelat på enskild resolutionskoncern.

Artikel 448

Offentliggörande av exponering för ränterisk för positioner som inte ingår i handelslagret

1. Från och med den 28 juni 2021 ska institut offentliggöra följande kvantitativa och kvalitativa information om de risker till följd av de potentiella ränteförändringar som avses i artiklarna 84 och 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som påverkar både det ekonomiska värdet av eget kapital och nettoränteintäkterna från verksamhet utanför handelslagret.

a) Förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital, beräknade för de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.

b) Förändringar av nettoränteintäkterna, beräknade för de två chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.

c) En beskrivning av andra grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden än de som avses i artikel 98.5a b och c i direktiv 2013/36/EU, vilka används för att beräkna de förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter som krävs enligt leden a och b i denna punkt.

d) En förklaring av innebörden av de riskmått som ska offentliggöras enligt leden a och b i denna punkt och av eventuella betydande variationer i dessa riskmått sedan föregående referensdatum för offentliggörande.

e) En beskrivning av hur institut definierar, mäter, minskar och begränsar ränterisk i sin verksamhet utanför handelslagret för behöriga myndigheters granskning vid tillämpningen av artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, däribland följande:

i) En beskrivning av de särskilda riskmått som instituten använder för att värdera förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter.

ii) En beskrivning av grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden i institutens interna mätsystem, om de skiljer sig från de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som avses i artikel 98.5a i direktiv 2013/36/EU, som används vid beräkning av förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter, samt av skälen till dessa skillnader.

iii) En beskrivning av de räntechockscenarier som institut använder för att skatta ränteriskerna.

iv) Redovisning av effekten av säkringar mot dessa ränterisker, inbegripet interna säkringar som uppfyller kraven i artikel 106.3.

v) En beskrivning av hur ofta ränterisken värderas.

f) Beskrivningen av allmänna strategier för hantering och reducering av dessa risker.

g) Genomsnittlig och längsta räntejusteringsperiod som tilldelats inlåningar utan avtalad löptid.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska kraven i punkt 1 c och e i–e iv i den här artikeln inte tillämpas på institut som använder den schablonmetod eller den förenklade schablonmetod som avses i artikel 84.1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 449

Offentliggörande av exponeringar för värdepapperiseringspositioner

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5 eller kapitalbaskrav enligt artikel 337 eller 338 ska offentliggöra följande information separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

a) En beskrivning av deras värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, inbegripet riskhanterings- och investeringsmål i samband med denna verksamhet, deras roll i värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringstransaktioner, huruvida de använder enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering) enligt definitionen i artikel 242.10, i vilken utsträckning de använder värdepapperiseringstransaktioner för att överföra kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna på tredje part samt, i förekommande fall, en separat beskrivning av deras policy för risköverföring genom syntetisk värdepapperisering.

b) Typen av risker som de är exponerade mot i sin värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, fördelat på de relevanta värdepapperiseringspositionernas förmånsrätt, varvid åtskillnad ska göras mellan STS-positioner och andra positioner och

i) kvarvarande risk i transaktioner där instituten själva är originatorer,

ii) risk som instituten ådragit sig i samband med transaktioner där tredje parter är originatorer,

c) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som de tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, däribland de slag av värdepapperiseringspositioner på vilka varje metod tillämpas och med åtskillnad mellan STS-positioner och andra positioner.

d) En förteckning över specialföretag för värdepapperisering som tillhör någon av följande kategorier, med en beskrivning av deras typer av exponeringar mot dessa specialföretag för värdepapperisering, inklusive derivatkontrakt:

i) Specialföretag för värdepapperisering som förvärvar exponeringar i vilka instituten varit originatorer.

ii) Specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.

iii) Specialföretag och andra juridiska personer för vilka instituten tillhandahåller värdepapperiseringsrelaterade tjänster, t.ex. rådgivning och tillgångsförvaltning.

iv) Specialföretag för värdepapperisering som ingår i institutens konsolidering enligt tillsynskrav.

e) En förteckning över juridiska personer som instituten enligt den information som de har offentliggjort har gett stöd i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5.

f) En förteckning över juridiska personer som är anknutna till instituten och som investerar i värdepapperiseringar i vilka instituten är originatorer eller i värdepapperiseringspositioner som emitteras av specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.

g) En sammanfattning av deras redovisningsprinciper för värdepapperiseringsverksamhet, i relevanta fall med åtskillnad mellan värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner.

h) Namnen på de externa ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.

i) I tillämpliga fall en beskrivning av internmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 5, inklusive den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och det relevanta externa ratinginstitutets externa värderingar, vilka har offentliggjorts i enlighet med led h, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen, med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, typer av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning.

j) Separat för handelslager respektive övrig verksamhet: bokfört värde för värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet information om huruvida instituten har överfört en betydande kreditrisk i enlighet med artiklarna 244 och 245 för vilken institut fungerar som originator, medverkande eller investerare, separat för traditionella och syntetiska värdepapperiseringar och för STS-transaktioner och andra transaktioner och fördelat per typ av värdepapperiseringsexponeringar.

k) Följande information redovisad för verksamhet utanför handelslagret:

i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som originator eller medverkande och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsmetod, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering och på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, separat för STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på varje utnyttjad metod för att beräkna kapitalkrav.

ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som investerare och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsmetod, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering, värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner, och STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på metoder som utnyttjas för att beräkna kapitalkraven.

l) För exponeringar som värdepapperiserats av institutet: belopp för fallerande exponeringar och belopp för de specifika kreditriskjusteringar som institutet gjort under löpande period, båda uppdelade på exponeringsslag.

Artikel 449a

Offentliggörande av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

Från och med den 28 juni 2022 ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, däribland fysiska risker och övergångsrisker enligt definitionen i den rapport som avses i artikel 98.8 i direktiv 2013/36/EU.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras årsvis det första året och därefter halvårsvis.

Artikel 450

Offentliggörande av ersättningspolicy

1. Institut ska offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis för personalkategorier vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil:

a) Information om den beslutsprocess genom vilken ersättningspolicyn fastställs samt antal möten i det organ som är huvudansvarigt för övervakning av ersättningen under räkenskapsåret, i tillämpliga fall inbegripet uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, den externa konsult som anlitats för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.

b) Information om kopplingarna mellan personalens lön och resultat.

c) Ersättningssystemets viktigaste kännetecken, bl.a. information om kriterier för resultatmätning och riskjustering, policy för uppskjuten ersättning och intjäningskriterier.

d) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 94.1 g i direktiv 2013/36/EU.

e) Information om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.

f) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga ersättningsdelar och andra, icke-kontanta förmåner.

g) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på affärsenhet.

h) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på den verkställande ledningen och den personal vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil, med angivande av följande:

   i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.

   ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.

   iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den del där äganderätten övergår påföljande år.

   iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.

   v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.

   vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalats ut under räkenskapsåret.

   vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.

i) Antal personer som har fått ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, med ersättning mellan 1 miljon EUR och 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 500 000 EUR, och med ersättning på minst 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 1 miljon EUR.

j) På begäran av den relevanta medlemsstaten eller behöriga myndigheten, den totala ersättningen för varje medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen.

k) Information om huruvida institutet omfattas av ett undantag enligt artikel 94.3 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av led k i första stycket i denna punkt ska institut som omfattas av ett sådant undantag ange om de omfattas av undantaget är på grundval av artikel 94.3 a eller b i direktiv 2013/36/EU. De ska även ange för vilken av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget/undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget/undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast och rörlig ersättning.

2. För stora institut ska även kvantitativ information om ersättning till det kollektiva ledningsorgan i institut som avses i denna artikel offentliggöras, fördelat på verkställande och icke-verkställande styrelseledamöter.

Institut ska uppfylla kraven i denna artikel på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation och deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

Artikel 451

Offentliggörande av bruttosoliditetsgraden

1. Institut som omfattas av del sju ska offentliggöra följande information om sin bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429 och om sin hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet:

a) Bruttosoliditetsgraden och information om hur institutet tillämpar artikel 499.2.

b) En uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4 samt en avstämning av det sammanlagda exponeringsmåttet mot den relevanta information som lämnas i offentliggjorda räkenskaper.

c) I tillämpliga fall beloppet för exponeringar beräknat i enlighet med artiklarna 429.8 och 429a.1 och den justerade bruttosoliditetsgraden beräknad i enlighet med artikel 429a.7.

d) En beskrivning av vilka åtgärder som vidtas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

e) En beskrivning av de faktorer som har påverkat bruttosoliditetsgraden under den period som den offentliggjorda bruttosoliditetsgraden avser.

2. Offentliga utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 ska offentliggöra bruttosoliditetsgraden utan de justeringar av det totala exponeringsmåttet som fastställs i enlighet med artikel 429a.1 första stycket d.

3. Utöver punkt 1 a och 1 b i denna artikel ska stora institut offentliggöra bruttosoliditetsgraden och en uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4 på grundval av genomsnittsvärden som beräknats i enlighet med den genomförandeakt som avses i artikel 430.7.

Artikel 451a

Offentliggörande av likviditetskrav

1. Institut som omfattas av del sex ska offentliggöra information om likviditetstäckningsgraden, den stabila nettofinansieringskvoten och hanteringen av likviditetsrisk i enlighet med denna artikel.

2. Instituten ska offentliggöra följande information avseende sin likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:

a) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av sin likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

b) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och en beskrivning av denna likviditetsbufferts sammansättning.

c) Genomsnitten av sina likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och beskrivningen av dessa flödens sammansättning.

3. Instituten ska offentliggöra följande information avseende sin stabila nettofinansieringskvot, beräknad i enlighet med del sex avdelning IV:

a) Kvartalssiffror över den stabila nettofinansieringskvoten, beräknade i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 2 för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.

b) En översikt över värdet av den tillgängliga stabila finansieringen, beräknad i enlighet med del 6 avdelning IV kapitel 3.

c) En översikt över det belopp av stabil finansiering som krävs, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 4.

4. Instituten ska offentliggöra de arrangemang, system, processer och strategier som inrättats för att identifiera, mäta, hantera och övervaka deras likviditetsrisk i enlighet med artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING III

KRAV SOM ÄR VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV SÄRSKILDA INSTRUMENT ELLER METODER

Artikel 452

Offentliggörande av användning av internmetoden för kreditrisk

Institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt internmetoden för kreditrisk ska offentliggöra följande information:

a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.

b) För var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147: procentandelen av det totala exponeringsvärdet för varje exponeringsklass som är föremål för schablonmetoden i del tre avdelning II kapitel 2 eller för internmetoden i del tre avdelning II kapitel 3 samt den del av varje exponeringsklass som omfattas av en genomförandeplan, om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de separat offentliggöra procentandelen av det totala exponeringsvärdet av varje exponeringsklass som omfattas av det tillståndet.

c) Kontrollmekanismerna för riskklassificeringssystemen i de olika skedena av modellutveckling, kontroller och förändringar, vilket ska innehålla information om

   i) förhållandet mellan riskhanteringsfunktionen och internrevisionsfunktionen,

   ii) granskningen i riskklassificeringssystemet,

   iii) förfarandet för att säkerställa oberoendet för den funktion som leder granskningen av modellerna från de funktioner som ansvarar för utarbetandet av modellerna,

   iv) förfarandet för att säkerställa ansvarsskyldigheten för de funktioner som utarbetar och granskar modellerna.

d) De uppgifter som funktioner som är involverade i utveckling, godkännande och senare ändringar av kreditriskmodellerna har.

e) Omfattning och huvudsakligt innehåll i rapporteringen avseende kreditriskmodeller.

f) En beskrivning av den interna riskklassificeringsmetoden per exponeringsklass, inbegripet antalet nyckelmodeller som används för varje portfölj och en kort redogörelse för de viktigaste skillnaderna mellan modellerna i samma portfölj, med uppgifter om följande:

   i) Definitioner, metoder och data för skattning och validering av PD-värde, med information om hur PD-skattningar beräknas för lågfallissemangsportföljer, om det finns lagstadgade golv och drivkrafterna bakom skillnader som observerats mellan PD och den faktiska andelen fallissemang under de tre senaste perioderna.

   ii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av LGD, däribland metoder för beräkning av LGD vid konjunkturnedgångar, hur LGD beräknas för lågfallissemangsportföljer och den tid som förflyter mellan fallissemanget och avslutandet av exponeringen.

   iii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av konverteringsfaktorer, däribland de antaganden som användes vid härledningen av dessa variabler.

g) I tillämpliga fall, följande information avseende var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147:

   i) Deras bruttoexponeringar i balansräkningen.

   ii) Deras exponeringsvärden utanför balansräkningen före relevant konverteringsfaktor.

   iii) Deras exponeringsvärden efter tillämpning av relevant konverteringsfaktor och kreditriskreducering.

   iv) Alla modeller, parametrar eller indata som är av relevans för förståelsen för riskviktningen och de därav följande riskexponeringsbelopp som offentliggörs för ett tillräckligt antal gäldenärsklasser (däribland fallissemang) för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk.

v) Separat för de exponeringsklasser för vilka institut som fått tillstånd att använda sig av egna LGD och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och för exponeringar för vilka instituten inte använder sådana skattningar: de värden som avses i leden i–iv och som omfattas av tillståndet.

h) Institutens skattningar av PD-värde i förhållande till den faktiska andelen fallissemang för varje exponeringsklass under en längre period, med separat offentliggörande av variationsvidden för PD-värden, motsvarande externa kreditbetyg, viktat genomsnittligt och aritmetiskt genomsnittligt PD-värde, antal gäldenärer i slutet av närmast föregående år och det år som granskas, antal fallerade gäldenärer inbegripet nya fallerade gäldenärer samt årlig genomsnittlig historisk andel fallissemang.

Instituten ska vid tillämpningen av led b i denna artikel använda de exponeringsvärden enligt definitionen i artikel 166.

Artikel 453

Offentliggörande av användning av kreditriskreduceringsmetoder

De institut som använder kreditriskreduceringsmetoder ska offentliggöra följande information:

a) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för nettning i och utanför balansräkningen samt upplysningar om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.

b) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för bedömning och hantering av godtagbara säkerheter.

c) En beskrivning av de viktigaste typer av säkerheter som institutet accepterar för att reducera kreditrisk.

d) För garantier och kreditderivat som används som kreditriskskydd: information om de huvudsakliga typer av garantigivare och motparter för kreditderivat och deras kreditvärdighet som används för att minska kapitalkraven, utom de som används som en del av strukturer för syntetisk värdepapperisering.

e) Information om koncentrationer med avseende på marknads- eller kreditrisk inom de kreditreducerande åtgärder som vidtagits.

f) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller internmetoden: det totala exponeringsvärdet som inte omfattas av något godtagbart kreditriskskydd och det totala exponeringsvärdet som omfattas av godtagbart kreditriskskydd efter volatilitetsjusteringar; den information som avses i detta led ska lämnas separat för lån och skuldförbindelser och omfatta en uppdelning av fallerade exponeringar.

g) Den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med exponeringen samt förekomst av kreditriskreduceringsmetoder med och utan substitutionseffekt.

h) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: exponeringsvärde i eller utanför balansräkningen per exponeringsklass före och efter tillämpning av konverteringsfaktorer och eventuell tillhörande kreditriskreducering.

i) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet och kvoten mellan det riskvägda exponeringsbeloppet och det exponeringsvärde efter tillämpning av den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med den exponeringen; informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass.

j) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet före och efter redovisning av kreditriskreduceringseffekterna av kreditderivat, om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de lämna den information som föreskrivs i denna punkt separat för de exponeringsklasser som omfattas av detta tillstånd.

Artikel 454

Offentliggörande av användning av internmätningsmetoder för operativ risk

Institut som använder de internmätningsmetoder som anges i artiklarna 321–324 för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ska offentliggöra en beskrivning av användningen av försäkringar och andra former av risköverföring för att reducera sådana risker.

Artikel 455

Användning av interna modeller för marknadsrisk

Institut som beräknar sina kapitalkrav i enlighet med artikel 363 ska offentliggöra följande information:

a) För varje underportfölj

i) särdrag hos de använda modellerna,

ii) i tillämpliga fall, för de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk samt korrelationshandel, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av intern modell, inklusive en beskrivning av den metod institutet använder för att fastställa likviditetshorisonter, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,

iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen,

iv) en beskrivning av de metoder som används för att göra utfallstest och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är noggranna och konsekventa.

b) Den behöriga myndighetens godkännandespann.

c) En beskrivning av i vilken utsträckning och med vilka metoder kraven i artiklarna 104 och 105 uppfylls.

d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:

i) De dagliga Value-at-Risk-värdena under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.

ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.

iii) Riskvärdena för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för den specifika risken för korrelationshandelsportföljen under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.

e) Elementen i kapitalbaskravet i enlighet med artikel 364.

f) Det vägda genomsnittet av likviditetshorisonterna för varje underportfölj som omfattas av de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för korrelationshandel.

g) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid utgången av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapportperioden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).”

120. I artikel 456 ska följande led läggas till:

”k) Ändringar av de krav på offentliggörande som föreskrivs i del åtta avdelningarna II och III för att ta hänsyn till utveckling eller ändringar av internationella standarder för offentliggörande av information.”

121. I artikel 457 ska led i ersättas med följande:

”i) Del två och artikel 430 endast till följd av utveckling av redovisningsstandarder eller redovisningskrav, där unionsrättsakter beaktas.”

122. Artikel 458 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln identifierar förändringar i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga

negativa konsekvenser för det finansiella systemet och realekonomin i en specifik medlemsstat och som enligt den myndigheten inte kan hanteras genom andra verktyg för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU lika effektivt som genom genomförande av strängare nationella åtgärder, ska den underrätta kommissionen och ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till Europaparlamentet, rådet och EBA.

Underrättelsen ska åtföljas av följande dokument och, om så är lämpligt, inbegripa relevanta kvantitativa eller kvalitativa uppgifter om:

a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker.

b) Orsakerna till att dessa förändringar skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten på nationell nivå eller mot realekonomin.

c) En förklaring till varför myndigheten anser att verktygen för makrotillsyn i artiklarna 124 och 164 i denna förordning och i artiklarna 133 och 136 i direktiv 2013/36/EU skulle vara mindre lämpliga och effektiva för att hantera dessa risker än de föreslagna nationella åtgärder som avses i led d i denna punkt.

d) Förslag till nationella åtgärder för nationellt auktoriserade institut, eller en undergrupp av dessa institut, vilka syftar till att mildra förändringarna i riskintensiteten och avser

   i) nivån på kapitalbasen enligt artikel 92,

   ii) kraven avseende stora exponeringar enligt artikel 392 och artiklarna 395–403,

   iii) likviditetskrav som anges i del sex,

   iv) riskvikter mot tillgångsbubblor i bostadsfastighetssektorn och sektorn för kommersiella fastigheter,

   v) kraven på offentliggörande enligt del åtta,

   vi) nivån på den kapitalkonserveringsbuffert som anges i artikel 129 i direktiv 2013/36/EU, eller

   vii) exponeringar inom den finansiella sektorn.

e) En förklaring till varför den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 anser att förslagen till åtgärder är lämpliga, effektiva och proportionella för att hantera situationen.

f) En bedömning av de föreslagna åtgärdernas sannolika positiva eller negativa inverkan på den inre marknaden på grundval av den information som den berörda medlemsstaten har tillgång till."

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Befogenheten att anta en genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärder som avses i punkt 2 d delegeras till rådet, som ska anta den med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen.

Inom en månad efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 2 ska ESRB och EBA överlämna sina yttranden om de frågor som nämns i leden a–f i den punkten till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten.

Med största beaktande av de yttranden som avses i andra stycket får kommissionen, om det föreligger robusta, starka och detaljerade bevis för att åtgärden kommer att ha en negativ inverkan på den inre marknaden som uppväger de effekter för den finansiella stabiliteten som blir resultatet av en minskad makrotillsynsrisk eller systemrisk, inom en månad föreslå rådet en genomförandeakt som avvisar de föreslagna nationella åtgärderna.

Om kommissionen inte lägger fram ett förslag inom perioden på en månad, får den berörda medlemsstaten omedelbart anta de föreslagna nationella åtgärderna för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

Rådet ska fatta beslut om kommissionens förslag inom en månad efter det att förslaget mottagits och motivera varför de föreslagna nationella åtgärderna har avvisats eller inte.

Rådet ska enbart avvisa de föreslagna nationella åtgärderna, om det anser att ett eller flera av följande villkor inte uppfylls:

a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsriskerna eller systemriskerna är av sådan karaktär att de utgör en risk för den finansiella stabiliteten på nationell nivå.

b) Verktygen för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är mindre lämpliga eller effektiva än de föreslagna nationella åtgärderna för att hantera den identifierade makrotillsynsrisken eller systemrisken.

c) De föreslagna nationella åtgärderna medför inga oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet, och utgör eller skapar därmed inga hinder för en väl fungerande inre marknad.

d) Frågan berör endast en medlemsstat.

Rådet ska i sin bedömning beakta ESRB:s och EBA:s yttranden och grunda sig på de belägg som lagts fram i enlighet med punkt 2 av den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1.

Om rådet inte antar någon genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärderna inom en månad efter att ha mottagit kommissionens förslag, får den berörda medlemsstaten anta åtgärderna och tillämpa dem för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

5. Andra medlemsstater kan erkänna de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel och tillämpa dem på nationellt auktoriserade institut, som har filialer eller exponeringar som är belägna i den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärden.”

c) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. Innan det tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 4 löper ut ska den berörda medlemsstaten, i samråd med ESRB och EBA, se över situationen och får i enlighet därmed, enligt det förfarande som avses i punkt 4, anta ett nytt beslut om förlängning av tillämpningsperioden för de nationella åtgärderna med högst två år varje gång. Efter den första förlängningen ska kommissionen i samråd med ESRB och EBA minst vartannat år därefter se över situationen.

10. Utan hinder av förfarandet enligt punkterna 3–9 i denna artikel ska medlemsstaterna tillåtas att öka riskvikterna så att de överstiger dem som fastställs i denna förordning med upp till 25 %, för de exponeringar som anges i punkt 2 d iv och d vii i denna artikel, och skärpa den gräns för stora exponeringar som fastställs i artikel 395 med upp till 15 % för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare, förutsatt att villkoren i och kraven på underrättelse enligt punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.”

123. Artikel 460 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att i detalj specificera det allmänna krav som anges i artikel 412.1. Delegerade akter som antas i enlighet med den här punkten ska grundas på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, och ska specificera under vilka omständigheter behöriga myndigheter ska ålägga instituten specifika in- och utflödesnivåer för att fånga upp de specifika risker de är exponerade för och ska respektera de trösklar som anges i punkt 2 i den här artikeln.

I synnerhet ska kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter för att specificera likviditetskraven för tillämpningen av artiklarna 8.3, 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j, 428k–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak och 451a.”

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra förteckningen över produkter eller tjänster i artikel 428f.2, om den anser att tillgångar och skulder som är direkt kopplade till andra produkter eller tjänster uppfyller kraven i artikel 428f.1.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast den 28 juni 2024."

124. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 461a*

Alternativ schablonmetod för marknadsrisk

Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.1 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 i syfte att ändra denna förordning genom att göra tekniska justeringar av artiklarna 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av och 325ax, och specificera riskvikten för undergrupp 11 i tabell 4 i artikel 325ah och riskvikterna för säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325ah samt korrelationen av säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325aj och den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a, med beaktande av utvecklingen av internationella tillsynsstandarder.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 1 senast den 31 december 2019."

125. Artikel 462 ska ersättas med följande:

"*Artikel 462*

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6, artiklarna 456–460 och artikel 461a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

126. I artikel 471 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Genom undantag från artikel 49.1 får instituten under perioden från och med den 31 december 2018 till och med den 31 december 2024 välja att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag, om följande villkor är uppfyllda:

a) Villkoren i artikel 49.1 a och e.

b) De behöriga myndigheterna är nöjda med nivån på den riskkontroll och de förfaranden för finansiell analys som specifikt används av institutet för att övervaka investeringen i företaget eller holdingbolaget.

c) Institutets andelar i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget överstiger inte 15 % av kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av försäkringsenheten den 31 december 2012 och under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2024.

d) Det andelsbelopp som inte dras av överstiger inte det belopp som innehades i kärnprimärkapitalinstrument i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget den 31 december 2012."

127. Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den första meningen ersättas med följande:

"Bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)."

b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag eller kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaserade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland, exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part."

128. Artikel 494 ska ersättas med följande:

"*Artikel 494*

Övergångsbestämmelser – krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 92a, ett institut som försatts i resolution och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant, vid varje tidpunkt uppfylla följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) En riskbaserad kvot på 16 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

b) En icke riskbaserad kvot på 6 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4.

2. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 72b.3, den omfattning i vilken sådana kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 får inkluderas i kvalificerade skulder motsvara 2,5 % av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

3. Genom undantag från artikel 72b.3 ska skulderna, till dess att resolutionsmyndigheten för första gången bedömer att villkoren som fastställs i led c i den punkten är uppfyllda, räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som till och med den 31 december 2021 inte överstiger 2,5 %, och därefter 3,5 %, av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, förutsatt att skulderna fullgör villkoren som fastställs i artikel 72b.3 a och b."

129. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 494a*

Tillämpning av äldre regler avseende emissioner via specialföretag för värdepapperisering

1. Genom undantag från artikel 52 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som primärkapitaltillskottsinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Villkoren i artikel 52.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.

b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

2. Genom undantag från artikel 63 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som supplementärkapitalinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Villkoren som fastställs i artikel 63.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.

b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.

c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

Artikel 494b

Tillämpning av äldre regler avseende kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

1. Genom undantag från artiklarna 51 och 52 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som primärkapitaltillskottsinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren som fastställs i artiklarna 51 och 52, med undantag av de villkor som avses i artikel 52.1 p, q och r.

2. Genom undantag från artiklarna 62 och 63 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som supplementärkapitalinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren i artiklarna 62 och 63, med undantag av de villkor som avses i artikel 63 n, o och p.

3. Genom undantag från artikel 72a.1 a får skulder som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som kvalificerade skuldposter om de uppfyller villkoren i artikel 72b, med undantag av de villkor som avses i artikel 72b.2 leden b ii och f–m."

130. Artikel 497 ska ersättas med följande:

"*Artikel 497*

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter

1. Om en central motpart från tredjeland ansöker om godkännande i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 får instituten betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart från och med det datum då den lämnade in sin ansökan om godkännande till Esma, till och med ett av följande datum:

a) Om kommissionen redan har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad och denna genomförandeakt har trätt i kraft: två år efter dagen då ansökan lämnades in.

b) Om kommissionen ännu inte har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad eller om denna genomförandeakt ännu inte har trätt i kraft: det av följande datum som infaller först:

i) Två år efter dagen för genomförandeaktens ikraftträdande.

ii) För centrala motparter som lämnade in ansökan efter den 27 juni 2019: två år efter dagen då ansökan lämnades in.

iii) För de centrala motparter som lämnade in ansökan före den 27 juni 2019: 28 juni 2021.

2. Om en sådan central motpart som avses i punkt 1 i denna artikel, fram till utgången av den tidsfrist som anges i den punkten, inte har en obeståndsfond och inte har något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den vore förfinansierade bidrag, ska institutet ersätta formeln för beräkning av kapitalbaskravet i artikel 308.2 med följande formel:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}\,;\, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

där

K_{CM_i} = kapitalbaskravet,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital som meddelats institutet av den kvalificerade centrala motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_{CCP} = den centrala motpartens förfinansierade finansiella resurser som meddelats institutet av motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

i = index som anger clearingmedlemmen,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten, och

IM = det totala värde av den initiala marginalsäkerhet som den centrala motparten rapporterat till institutet i enlighet med artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Om det under exceptionella omständigheter, för att undvika störningar på internationella finansmarknader, är nödvändigt och proportionellt, får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut för att förlänga övergångsbestämmelserna i punkt 1 i denna artikel en gång, med tolv månader."

131. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Bestämmelserna om kapitalbaskrav i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punktera 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av direktiv 2004/39/EG."

132. Artikel 499.3 ska utgå.

133. Artiklarna 500 och 501 ska ersättas med följande:

"*Artikel 500*

Justeringar för massiva försäljningar

1. Genom undantag från artikel 181.1 a får ett institut justera sina LGD-estimat genom att helt eller delvis räkna av effekten av massiva försäljningar av fallerade exponeringar på realiserade LGD-värden upp till skillnaden mellan de genomsnittliga skattade LGD-värden för jämförbara fallerande exponeringar som inte har realiserats slutgiltigt och de genomsnittliga realiserade LGD-värdena, inbegripet på grundval av de förluster som realiserats på grund av de massiva försäljningarna, så snart samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet har underrättat den behöriga myndigheten om en plan med angivande av omfattningen av, sammansättningen av och datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar.

b) Datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar infaller efter den 23 november 2016 men senast den 28 juni 2022.

c) Det kumulativa värde av fallerade exponeringar som sålts sedan datumet för den första försäljningen i enlighet med den plan som avses i led a har överskridit 20 % av det kumulativa värdet av alla observerade fallissemang från och med datumet för den första försäljningen som avses i leden a och b.

Den justering som avses i första stycket får enbart utföras till och med den 28 juni 2022, och dess effekter får vara lika länge som de motsvarande exponeringarna ingår i institutets egna LGD-estimat.

2. Instituten ska underrätta den behöriga myndigheten utan dröjsmål när det villkor som fastställs i punkt 1 c är uppfyllt."

Artikel 501

Justering för riskvägda icke-fallerade exponeringar mot små och medelstora företag

1. Instituten ska justera de riskvägda exponeringsbeloppen (RWEA) för icke-fallerade exponeringar mot ett litet eller medelstort företag, vilka beräknas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, enligt följande formel:

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{\min\{E^{*}; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

där

RWEA* = RWEA justerat med en stödfaktor för små och medelstora företag, och

E* = Det totala skuldbeloppet till institutet, dess dotterföretag, moderföretag och andra dotterföretag till dessa moderföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, men exklusive fordringar eller villkorade fordringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter, av det lilla eller medelstora företaget eller gruppen av kunder med anknytning till det lilla eller medelstora företaget.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

a) Exponeringen mot ett litet eller medelstort företag inkluderas i hushålls- eller företagsklassen eller är säkrad genom panträtt i fast egendom.

b) Små och medelstora företag ska definieras i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG (*); bland de kriterier som förtecknas i artikel 2 i bilagan till den rekommendationen ska enbart årsomsättningen beaktas.

c) Instituten ska vidta rimliga åtgärder för att korrekt bestämma E* och erhålla den information som krävs under b.

(*) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)."

134. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 501a*

Justeringar av kapitalbaskraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster

1. Kapitalkrav för kreditrisk som beräknas i enlighet med del III avdelning II ska multipliceras med en faktor på 0,75, förutsatt att exponeringen uppfyller samtliga följande kriterier:

a) Exponeringen ingår antingen i klassen för företagsexponeringar eller i tillgångsklassen specialutlåning, med undantag för fallerande tillgångar.

b) Exponeringen är mot en enhet som är särskilt inrättad för att finansiera eller driva fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster.

c) Finansieringskällan för återbetalningen av lånet utgörs till minst två tredjedelar av beloppet av den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet, eller av subventioner, bidrag eller finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.

d) Gäldenären kan fullgöra sina finansiella åtaganden även under starkt stressade förhållanden, som är relevanta för projektets risk.

e) Gäldenärens kassaflöden är förutsägbara och täcker alla framtida låneåterbetalningar under lånets löptid.

f) Exponeringens återfinansieringsrisk är låg eller har reducerats på lämpligt sätt med beaktande av eventuella subventioner eller bidrag eller eventuell finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.

g) De avtalsmässiga arrangemangen ger långivarna ett omfattande skydd, inbegripet följande:

   i) Om gäldenärens inkomster inte utgörs av betalningar från ett stort antal användare ska de avtalsmässiga arrangemangen innehålla bestämmelser som effektivt skyddar långivare mot förluster som uppstår till följd av att projektet avslutas av den part som åtagit sig att köpa de varor eller tjänster som gäldenären tillhandahåller.

   ii) Gäldenären har tillräckliga reservfonder helt i kontanter eller andra finansiella arrangemang med högt rankade garantigivare för att täcka kraven på reserver för oförutsedda utgifter och rörelsekapital under hela livslängden för de tillgångar som avses i led b i denna punkt.

   iii) Långivarna har betydande kontroll över tillgångarna och den inkomst som gäldenären genererar.

   iv) Långivarna har, i den omfattning som tillämplig rätt medger, säkerheter i tillgångar och avtal som är kritiska för infrastrukturbranschen eller alternativa mekanismer på plats för att säkra sina positioner.

   v) Eget kapital ställs som säkerhet till långivarna så att de har möjlighet att ta kontroll över enheten om den fallerar.

   vi) Användningen av nettokassaflöden från den löpande verksamheten efter obligatoriska betalningar från projektet i andra syften än att betala skulder är begränsad.

   vii) Det finns kontraktsmässiga begränsningar avseende gäldenärens möjligheter att bedriva verksamhet som kan vara till nackdel för långivaren, inbegripet begränsningar som innebär att nya skuldinstrument inte får emitteras utan befintliga kreditgivares medgivande.

h) Förpliktelsen är prioriterad före alla andra fordringar utom lagstadgade fordringar och fordringar från motparter för derivat.

i) Om gäldenären befinner sig i konstruktionsfasen ska följande kriterier uppfyllas av investeraren, och om det finns mer än en investerare ska följande kriterier uppfyllas av en grupp av investerare som helhet:

   i) Investerarna har tidigare framgångsrikt övervakat infrastrukturprojekt samt har finansiell styrka och relevant sakkunskap.

   ii) Investerarna har en låg fallissemangsrisk, alternativt föreligger en låg risk för betydande förluster för gäldenären om investerarna fallerar.

   iii) Det finns lämpliga mekanismer för att sammanjämka investerarnas och långivarnas intressen.

j) Gäldenären har tillräckliga skyddsåtgärder för att säkerställa att projektet slutförs i enlighet med specifikationer, budget eller datum för slutförande, inbegripet starka slutförandegarantier eller medverkan av en erfaren leverantör och lämpliga avtalsbestämmelser för avtalsvite.

k) Om driftsriskerna är betydande hanteras de korrekt.

l) Gäldenären använder beprövad teknik och konstruktion.

m) Alla nödvändiga tillstånd och godkännanden har erhållits.

n) Gäldenären använder endast derivat i riskreduceringssyfte.

o) Gäldenären har bedömt huruvida de finansierade tillgångarna bidrar till följande miljömässiga mål:

i) Begränsning av klimatförändringar.

ii) Klimatanpassning.

iii) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.

iv) Övergång till en cirkulär ekonomi, förebyggande och återvinning av avfall.

v) Förebyggande och begränsning av föroreningar.

vi) Skydd av sunda ekosystem.

2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de kassaflöden som genereras endast anses förutsägbara om en betydande del av inkomsterna uppfyller följande kriterier:

a) Ett av följande kriterier är uppfyllt:

i) Intäkterna är tillgänglighetsbaserade.

ii) Intäkterna omfattas av en avkastningsreglering.

iii) Intäkterna omfattas av ett take-or-pay-avtal.

iv) Nivån på produktionen eller användningen och prisnivån ska var och en för sig uppfylla följande kriterier:

— De ska vara reglerade.

— De ska vara fastställda i avtal.

— De ska till följd av låg efterfrågerisk vara tillräckligt förutsägbara.

b) Om gäldenärens intäkter inte hänför sig till ett stort antal användare ska den part som åtar sig att köpa de varor eller tjänster som gäldenären tillhandahåller vara en av följande:

i) en centralbank, en nationell regering, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, förutsatt att de har åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artiklarna 114 och 115 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.

ii) Ett offentligt organ som åsatts en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 116 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.

iii) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2.

iv) En internationell organisation enligt artikel 118.

v) Ett företag som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.

vi) En enhet som kan ersättas utan att det leder till en betydande förändring av intäktsnivåerna eller till en betydande ändring av tidpunkten för intäkterna.

3. Instituten ska var sjätte månad rapportera till de behöriga myndigheterna om det totala exponeringsbeloppet mot infrastrukturprojektenheter, beräknat i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

4. Kommissionen ska senast den 28 juni 2022 rapportera om hur de kapitalbaskrav som fastställs i denna förordning har påverkat utlåning till infrastrukturprojektenheter och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska EBA förelägga kommissionen följande:

a) En analys av utvecklingen av trender och villkor på marknaderna för infrastrukturutlåning och projektfinansiering under den period som avses i punkt 4.

b) En analys av den effektiva risken hos de enheter som avses i punkt 1 b under en fullständig konjunkturcykel.

c) Uppgifter om hur kapitalbaskravet i denna förordning överensstämmer med resultaten av analysen enligt leden a och b i denna punkt.

Artikel 501b

Undantag från rapporteringskrav

Genom undantag från artikel 430 får en behörig myndighet under perioden mellan dagen då de relevanta bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas och det första överföringsdatumet för rapporter som specificeras i de tekniska standarder för genomförande som avses i den artikeln frångå kravet att rapportera information i det format som fastställts i mallarna i den genomförandeakt som avses i artikel 430.7, om dessa mallar inte har uppdaterats för att återspegla bestämmelserna i denna förordning."

135. I del tio ska följande artikel införas efter avdelning II: RAPPORTER OCH GRANSKNINGAR

"*Artikel 501c*

Tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på miljömässiga och/eller sociala mål

EBA ska efter samråd med ESRB, på basis av tillgängliga data och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp om hållbar finansiering, bedöma huruvida det skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål. EBA ska framför allt bedöma följande:

a) Metoder för bedömning av den effektiva risken hos exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål jämfört med risken hos annan exponering.

b) Utarbetandet av lämpliga kriterier för bedömning av fysiska risker och övergångsrisker, inbegripet risker i samband med avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.

c) De effekter som en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar och verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål kan komma att få för den finansiella stabiliteten och bankernas utlåning i unionen.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 28 juni 2025

På grundval av den rapporten ska kommissionen, om det är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet."

136. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 504a*

Innehav av kvalificerade skuldinstrument

Senast den 28 juni 2022 ska EBA rapportera till kommissionen om beloppen och fördelningen av innehav av kvalificerade skuldinstrument bland institut som identifierats som globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut och om potentiella hinder för resolution och spridningsrisken i samband med dessa innehav.

På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen senast den 28 juni 2023 rapportera till Europaparlamentet och rådet om den lämpliga behandlingen av sådana innehav, åtföljt av ett lagstiftningsförslag om så är lämpligt."

137. Artikel 507 ska ersättas med följande:

"*Artikel 507*

Stora exponeringar

1. EBA ska övervaka tillämpningen av undantagen i artikel 390.6 b, artikel 400.1 f–m och artikel 400.2 a, c–g, i, j och k och senast den 28 juni 2021 lämna in en rapport till kommissionen med en bedömning av vilken kvantitativ påverkan ett upphävande eller en begränsning av dessa undantag skulle ha. Rapporten ska för vart och ett av undantagen i dessa artiklar särskilt bedöma

a) antalet stora exponeringar i varje medlemsstat som omfattas av undantaget,

b) antalet institut i varje medlemsstat som använder undantaget,

c) det aggregerade exponeringsbelopp som undantas i varje medlemsstat.

2. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av de undantag som avses i artiklarna 390.4 och 401.2 beträffande metoderna för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, och i synnerhet behovet av att beakta ändringar av internationella standarder där metoderna för denna beräkning fastställs."

138. I artikel 510 ska följande punkter läggas till:

"4. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten, i synnerhet den framtida finansieringsrisken för dessa derivatkontrakt enligt artiklarna 428s.2 och 428at.2, och senast den 28 juni 2024 lämna in en rapport till kommissionen om möjligheten att anta en högre faktor för beräkning av stabil finansiering eller ett mer riskkänsligt mått. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

a) Möjligheten att skilja mellan derivatkontrakt med respektive utan ställda marginalsäkerheter.

b) Möjligheten att upphäva, höja eller ersätta kravet i artiklarna 428s.2 och 428at.2.

c) Möjligheten att på ett mer övergripande sätt ändra behandlingen av derivatkontrakt vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten, enligt artiklarna 428d, 428k.4 och 428s.2, artikel 428ag a och b, artiklarna 428ah.2, 428al.4 och 428at.2 och artikel 428ay a och b för att bättre fånga upp den finansieringsrisk som är förbunden med dessa kontrakt under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.

d) De föreslagna ändringarnas påverkan på beloppet av stabil finansiering som krävs för institutens derivatkontrakt.

5. Om internationella standarder påverkar behandlingen av derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 4, ändringarna av internationella standarder samt mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur behandlingen av bestämmelserna om derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV kan ändras för att bättre beakta de finansieringsrisker som är kopplade till de transaktionerna.

6. EBA ska övervaka vilket belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som är kopplad till transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i dessa transaktioner, och till transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, och senast den 28 juni 2023 lämna in en rapport till kommissionen om hur lämplig denna behandling är. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

a) möjligheten att tillämpa högre eller lägre stabila nettofinansieringsfaktorer på transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder och på transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid kortare än sex månader med finansiella kunder, för att bättre ta hänsyn till deras finansieringsrisk under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv och till potentiella spridningseffekter mellan finansiella kunder,

b) möjligheten att tillämpa behandlingen i artikel 428r.1 g på transaktioner för värdepappersfinansiering för vilka säkerhet ställts i form av andra typer av tillgångar,

c) möjligheten att tillämpa stabila finansieringsfaktorer på poster utanför balansräkningen som används i transaktioner för värdepappersfinansiering som ett alternativ till behandlingen i artikel 428p.5,

d) lämpligheten i den asymmetriska behandlingen mellan skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader där långivarna är finansiella kunder, som omfattas av en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % i enlighet med artikel 428k.3 c, och tillgångar som uppstår från transaktioner med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder som omfattas av ett krav på en faktor för stabil finansiering på 0 %, 5 % eller 10 % i enlighet med artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b,

e) den effekt som införandet av högre eller lägre faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering för transaktioner för värdepappersfinansiering, i synnerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, har på marknadslikviditeten för de tillgångar som erhållits som säkerhet i de transaktionerna, särskilt för stats- och företagsobligationer,

f) den effekt som de föreslagna ändringarna har på det stabila finansieringsbelopp som krävs för dessa instituts transaktioner, särskilt för transaktioner för värdepappersfinansiering med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder där statsobligationer erhålls som säkerhet i de transaktionerna.

7. Senast den 28 juni 2024 ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 6, eventuella internationella standarder och mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur en ändring kan göras av bestämmelserna om behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i de transaktionerna, samt av behandlingen av transaktioner utan säkerhet med en kortare löptid än sex månader med finansiella kunder, för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på effekten av befintlig behandling av institutens stabila nettofinansieringskvot och för att bättre ta hänsyn till finansieringsrisken i de transaktionerna.

8. Senast den 28 juni 2025 ska de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på de transaktioner som avses i artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b höjas från 0 % till 10 %, från 5 % till 15 % respektive från 10 % till 15 % såvida inte annat anges i en lagstiftningsakt som antagits på grundval av ett förslag från kommissionen i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.

9. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med instituts innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt. EBA ska rapportera om behandlingens lämplighet senast den 28 juni 2023. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

a) Behandlingens eventuella inverkan på investerarnas förmåga att åstadkomma exponering mot tillgångar och behandlingens inverkan på kredittillgången i kapitalmarknadsunionen.

b) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som antingen helt eller delvis finansieras genom initial marginalsäkerhet.

c) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som inte finansieras genom initial marginalsäkerhet.

10. Senast den 28 juni 2023 eller ett år efter en överenskommelse om internationella standarder som utarbetats av BCBS, beroende på vilket som infaller först, ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av den rapport som avses i punkt 9, eventuella internationella standarder som utarbetats av BCBS, mångfalden inom unionens banksektor och kapitalmarknadsunionens syften, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur man skulle kunna ändra bestämmelserna om behandlingen av institutens innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt för beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på den befintliga behandlingens inverkan på institutens stabila nettofinansieringskvot och för att ta bättre hänsyn till den finansieringsrisk som hänger samman med dessa transaktioner.

11. EBA ska bedöma huruvida det skulle vara motiverat att sänka faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar som används för att tillhandahålla clearing- och avvecklingstjänster för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium eller tillgångar som används för att tillhandahålla finansieringstransaktioner för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium med en löptid på 180 dagar eller mindre. EBA ska överlämna sin rapport till kommissionen senast den 28 juni 2021.”

139. Artikel 511 ska ersättas med följande:

"*Artikel 511*

Bruttosoliditet

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om huruvida

a) det är lämpligt att införa ett påslag på bruttosoliditetskravet för andra systemviktiga institut, och

b) definitionen och beräkningen av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4, inbegripet behandlingen av centralbanksreserver, är lämplig.

2. För den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder. Den rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

140. Artikel 513 ska ersättas med följande:

"*Artikel 513*

Makrotillsynsregler

1. Senast den 30 juni 2022 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter att ha samrått med ESRB och EBA, se över huruvida makrotillsynsreglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är tillräckliga för att minska systemrisker i sektorer, regioner och medlemsstater och bland annat bedöma

a) huruvida de nuvarande verktygen för makrotillsyn i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är verksamma, effektiva och genomblickbara,

b) huruvida täckningen och de tänkbara graderna av överlappning mellan de olika verktygen för makrotillsyn mot liknande risker i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är adekvata och vid behov föreslå nya makrotillsynsregler,

c) hur internationellt överenskomna standarder för systemviktiga institut samspelar med bestämmelserna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, och vid behov föreslå nya regler, med beaktande av dessa internationellt överenskomna standarder,

d) huruvida andra typer av instrument, såsom låntagarbaserade instrument, bör läggas till de verktyg för makrotillsyn som föreskrivs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU för att komplettera kapitalbaserade instrument och möjliggöra harmoniserad användning av instrumenten på den inre marknaden, med beaktande av huruvida harmoniserade definitioner av dessa instrument samt rapportering av respektive data på unionsnivå ska vara en förutsättning för införandet av sådana instrument,

e) huruvida det krav på bruttosoliditetsbuffert som avses i artikel 92.1a bör utvidgas till systemviktiga institut som inte är globala systemviktiga institut, huruvida dess kalibrering bör skilja sig från kalibreringen för globala systemviktiga institut samt huruvida dess kalibrering bör vara beroende av institutets systemvikt,

f) huruvida de nuvarande frivilliga ömsesidiga makrotillsynsåtgärderna bör omvandlas till obligatorisk ömsesidighet och huruvida den nuvarande ESRB-ramen för frivillig ömsesidighet är en lämplig grund för detta,

g) hur behöriga makrotillsynsmyndigheter inom unionen och på nationell nivå kan förses med verktyg för att hantera nya systemrisker som uppstår från exponering av kreditinstitut utanför banksektorn, framför allt på derivat- och värdepappersfinansieringsmarknaderna och inom kapitalförvaltnings- och försäkringssektorn.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 och vart femte år därefter, på grundval av samråd med ESRB och EBA, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i punkt 1 och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet."

141. Artikel 514 ska ersättas med följande:

"*Artikel 514*

Metod för beräkningen av exponeringsvärdet för derivattransaktioner

1. EBA ska senast den 28 juni 2023 rapportera till kommissionen om inverkan och den relativa kalibreringen av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 för beräkning av exponeringsvärdena för derivattransaktioner.

2. På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av de metoder som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5."

142. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 518a*

Översyn av korsvisa fallissemangsklausuler

Senast den 28 juni 2022 ska kommissionen se över och bedöma huruvida det är lämpligt att kvalificerade skulder kan skrivas ned utan att korsvisa fallissemangsklausuler i andra kontrakt utlöses, i syfte att i största möjliga utsträckning effektivisera skuldnedskrivningsverktyget och bedöma huruvida en bestämmelse som utesluter korsvisa fallissemangsklausuler som avser kvalificerade skulder bör ingå i de villkor eller kontrakt som reglerar andra skulder. Översynen och bedömningen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

143. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 519b*

Kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Senast den 30 september 2019 ska EBA lämna en rapport om hur internationella standarder för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk påverkar instituten i unionen.

2. Senast den 30 juni 2020 ska kommissionen, med beaktande av resultaten av den rapport som avses i punkt 1 och de internationella standarder och metoder som beskrivs i del tre, avdelning IV, kapitel 1a och 1b, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport och ett lagförslag, om så är lämpligt, om hur man internationella standarder om lämpliga kapitalbaskrav för marknadsrisk ska genomföras."

144. I del tio ska följande avdelning införas:

"AVDELNING IIA

GENOMFÖRANDE AV REGLER

Artikel 519c

Verktyg för efterlevnad

1. EBA ska utveckla ett elektroniskt verktyg vars syfte ska vara att förenkla institutens efterlevnad av denna förordning och av direktiv 2013/36/EU samt av sådana tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antagits för genomförandet av denna förordning och det direktivet.

2. Det verktyg som avses i punkt 1 ska åtminstone göra det möjligt för instituten att

a) snabbt identifiera de bestämmelser som är relevanta för institutet med tanke på dess storlek och affärsmodell,

b) följa de ändringar som görs i lagstiftningsakter och i relaterade genomförandebestämmelser, riktlinjer och mallar."

145. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 50a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En central motpart ska beräkna sitt hypotetiska kapital på följande sätt:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \cdot \text{kapitalrelation}$$

där

K_{CCP} = hypotetiskt kapital,

i = index som anger clearingmedlemmen,

EAD_i = den centrala motpartens exponeringsbelopp mot clearingmedlem i, inbegripet clearingmedlemmens egna transaktioner med den centrala motparten, kundtransaktioner som garanteras av clearingmedlemmen och värdet av alla säkerheter som ställts till den centrala motparten, inbegripet clearingmedlemmens förfinansierade bidrag, mot de transaktionerna, till obeståndsfonden, med avseende på värderingen vid slutet av tillsynsrapporteringsperioden innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats,

RW = en riskvikt på 20 %, och

kapitalkvot = 8 %”.

2. Artikel 50b ska ersättas med följande:

”*Artikel 50b*

Allmänna regler för beräkning av K_{CCP}

Vid beräkning av K_{CCP} enligt artikel 50a.2 ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Centrala motparter ska beräkna värdet av de exponeringar de har mot sina clearingmedlemmar på följande sätt:

i) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 a och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet i enlighet med den metod som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 i den förordningen genom att använda en marginalriskperiod på 10 bankdagar.

ii) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet (EAD_i) i enlighet med följande formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

där

EAD_i = exponeringsvärdet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskbegränsning, vilket är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i till följd av alla kontrakt och transaktioner med denna clearingmedlem, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

DF_i = clearingmedlem i:s förfinansierade bidrag till obeståndsfonden.

Alla värden i denna formel ska avse värderingen vid slutet av dagen innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

iii) Vid sådana situationer som avses i artikel 301.1 andra stycket tredje meningen i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet för de transaktioner som avses i första meningen i det stycket i enlighet med formeln i led a ii) i den här artikeln, och fastställa $EBRM_i$ i enlighet med del tre avdelning V i den förordningen.

b) Nettningsmängderna för institut som omfattas av (EU) nr 575/2013 är desamma som de som definieras i artikel 272.4 i den förordningen.

c) En central motpart som har exponeringar mot en eller flera centrala motparter ska behandla dessa exponeringar som om de vore exponeringar mot clearingmedlemmar och ta med eventuella marginalsäkerheter eller förfinansierade bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP}.

d) En central motpart som har ett bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska vid beräkningen enligt punkt 1 betrakta denna initiala marginalsäkerhet som förfinansierade bidrag och inte som en initial marginalsäkerhet.

e) Om en säkerhet hålls för ett konto som innehåller mer än en typ av de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 301.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de centrala motparterna allokera den initiala marginalsäkerhet som tillhandahållits av deras clearingmedlemmar eller kunder, beroende på vad som är tillämpligt, proportionerligt i förhållande till de fallerade exponeringarna för respektive typ av kontrakt och transaktioner som beräknas i enlighet med led a i denna punkt, utan att ta med den initiala marginalsäkerheten i beräkningen.

f) Centrala motparter som har mer än en obeståndsfond ska utföra beräkningen för var och en av obeståndsfonderna separat.

g) Om en clearingmedlem tillhandahåller kundclearingtjänster, och clearingmedlemmens transaktioner och säkerheter hålls på underkonton som är separerade från de för clearingmedlemmens egna affärsverksamhet ska den centrala motparten utföra beräkningen för EAD_i för varje underkonto separat, och beräkna clearingmedlemmens totala EAD_i som summan av fallerade exponeringar på kundens underkonton och fallerade exponeringar på underkonton i förhållande till clearingmedlemmens affärsverksamhet.

h) Om DF_i inte är delat mellan kundens underkonton och clearingmedlemmens underkonton för den egna affärsverksamheten ska de centrala motparterna, vid tillämpning av led f, allokera DF_i per underkonto enligt respektive del som den initiala marginalsäkerheten för det underkontot har i förhållande till den totala initiala marginalsäkerhet som clearingmedlemmen ställt eller som ställts för clearingmedlemmens räkning.

i) Centrala motparter får inte utföra beräkningarna enligt artikel 50a.2 om obeståndsfonderna endast omfattar kontanttransaktioner.

Vid tillämpning av led a ii) i denna artikel ska den centrala motparten använda den metod som anges i artikel 223 i förordning (EU) nr 575/2013 med de schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artikel 224 i den förordningen för att beräkna exponeringsvärdet."

3. I artikel 50c.1 ska leden d och e utgå.

4. I artikel 50d ska led c utgå.

5. I artikel 89 ska punkt 5a ersättas med följande:

"5a. Under den övergångsperiod som anges i artikel 497 i förordning (EU) nr 575/2013 ska en central motpart som avses i den artikeln, i den information som den ska rapportera i enlighet med artikel 50c.1 i den här förordningen rapportera det totala värdet av den initiala marginalsäkerhet, enligt definitionen i artikel 4.1.140 i förordning (EU) nr 575/2013, som den har erhållit från sina clearingmedlemmar, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

a) Den centrala motparten har ingen obeståndsfond.

b) Den centrala motparten har inte något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller delar av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från dessa clearingmedlemmar som om den vore förfinansierade bidrag."

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 28 juni 2021, med de undantag som förtecknas i punkterna 3–8.

3. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med 27 juni 2019.

a) Led 1 som innehåller bestämmelserna om tillämpningsområde och om tillsynsbefogenheter.

b) Led 2 som innehåller definitionerna, såvida de inte enbart avser bestämmelser som i enlighet med denna artikel gäller från och med ett annat datum i enlighet med denna artikel, varvid de ska gälla från och med detta andra datum.

c) Leden 3 b, 6 c, 8, 9 avseende artikel 13 i förordning (EU) nr 575/2013, led 12, avseende artikel 18.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013, leden 14–17, 19–44, 47, 128 och 129 som innehåller bestämmelserna om kapitalbas och bestämmelserna om införande av de nya kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder.

d) Led 9 avseende de bestämmelser om effekten av nya värdepapperiseringsregler, som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) nr 575/2013.

e) Led 57, som innehåller bestämmelserna om riskvikter för multilaterala utvecklingsbanker, och led 58, som innehåller bestämmelserna om riskvikterna för internationella organisationer.

f) Led 53, avseende artikel 104b i förordning (EU) nr 575/2013, leden 89 och 90, led 118, avseende artikel 430b i förordning (EU) nr 575/2013, och led 124 som innehåller bestämmelserna om rapporteringskraven för marknadsrisker.

g) Led 130 som innehåller bestämmelserna om kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter.

h) Led 133, avseende bestämmelserna om massiva försäljningar som avses i artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013.

i) Led 134, avseende artikel 501b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelserna om undantag från rapportering.

j) Led 144 som innehåller bestämmelserna om verktyget för efterlevnad.

k) De bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESRB lägger fram förslag till tekniska standarder och rapporter för kommissionen, de bestämmelser i denna förordning som kräver att kommissionen utarbetar rapporter samt de bestämmelser i denna förordning som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter, de bestämmelser om översyn och lagstiftningsförslag och de bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärdar riktlinjer, nämligen leden 2 b, led 12 avseende artikel 18.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 18 b, led 31, avseende artikel 72b.7 i förordning (EU) nr 575/2013, led 38, avseende artikel 78a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 57 b, led 60, avseende artikel 124.4 och 124.5 i förordning (EU) nr 575/2013, led 63, avseende artikel 132a.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 67, avseende artikel 164.8 och 164.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 74, avseende artiklarna 277.5 och 279a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 89, avseende artikel 325.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 90, avseende artikel 325u.5, 325w.8, 325ap.3, 325az.8 och 325az.9, 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, 325bh.3, 325bk.3, 325bp.12 i förordning (EU) nr 575/2013, led 93, avseende artikel 390.9 i förordning (EU) nr 575/2013,

led 94, led 96 avseende artikel 394.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 98 b, led 104, avseende artikel 403.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 109 b, led 111 b, led 118, avseende artiklarna 430.7 och 430.8, 430b.6 och 430c i förordning (EU) nr 575/2013, led 119, avseende artiklarna 432.1 och 431.2 och 434a i förordning (EU) nr 575/2013, led 123, led 124, led 125, led 134, avseende artikel 501a.4 och 501a.5 i förordning (EU)

nr 575/2013, led 135, led 136, led 137, led 138, led 139, led 140, led 141, avseende artikel 514.1 i förordning (EU) nr 575/2013, led 142 och led 143.

Utan att det påverkar första stycket led f, ska bestämmelserna om offentliggörande och om rapportering tillämpas från och med dagen för tillämpning av det krav som offentliggörandet eller rapporteringen rör.

4. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med den 28 december 2020.

a) Leden 6 a, 6 b och 6 d, 7 samt 12, avseende artikel 18.1 första stycket och artikel 18.2–18.8 i förordning (EU) nr 575/2013 som innehåller bestämmelserna om konsoliderad tillsyn.

b) Led 60, som innehåller bestämmelserna om exponeringar genom panträtt i fast egendom, led 67, som innehåller bestämmelserna om förlust vid fallissemang, och led 122 som innehåller bestämmelserna om makrotillsynsrisker eller systemrisker identifierade på medlemsstatsnivå.

5. Artikel 1.46 b i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om införande av det nya kapitalbaskravet för globalt systemviktiga institut, ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

6. Led 53, avseende artikel 104a i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 1.55 och 1.69, som innehåller bestämmelserna om införande av nya kapitalbaskrav för marknadsrisk, ska tillämpas från och med den 28 juni 2023.

7. Artikel 1.18 i denna förordning, avseende artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelsen om undantaget från avdrag för försiktigt värderade programvarutillgångar, ska tillämpas från och med tolv månader efter den dag då de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 36.4 i förordning (EU) nr 575/2013 träder i kraft.

8. Artikel 1.126 i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om undantag från avdrag av kapitalandelar, ska tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Bilaga II ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

   ”e) Ränteoptioner.”

2. I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

   ”d) Valutaoptioner.”

3. Punkt 3 ska ersättas med följande:

   ”3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d i denna bilaga avseende andra referensposter eller referensindex. Detta ska som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4–7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2014/65/EU vilka inte ingår i punkterna 1 eller 2 i denna bilaga.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/877

av den 20 maj 2019

om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standarden*), som därefter antogs på G20 i november 2015. Syftet med TLAC-standarden är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i unionsramverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar, dvs. offentliga medel eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015 *Mot ett fullbordande av bankunionen* åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standarden i unionsrätten inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.

(2) Vid genomförandet av TLAC-standarden i unionsrätten behöver de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder beaktas som gäller för samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) etablerade i unionen samt för varje annan enhet (nedan kallade *enheter*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([4]). Eftersom kravet på TLAC-standarden och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut och enheter som är etablerade i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för en gemensam ram. I operativt hänseende bör den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standarden för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) införas

([1]) EUT C 34, 31.1.2018, s. 17.
([2]) EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 ([5]), medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([6]).

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, i fråga om instituts och enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas på ett sätt som är förenligt med dem i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([7]) och 2014/59/EU.

(3) Om det inte finns några harmoniserade regler för genomförandet av TLAC-standarden i de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsöverskridande institut och enheter. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens och enheternas kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden skulle kunna variera avsevärt mellan de medlemsstaterna som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknadens funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade regler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning är således artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(4) I linje med TLAC-standarden bör förordning (EU) nr 806/2014 fortsätta att möjliggöra både resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs till den enhet som försätts i resolution. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter skulle fler än en koncernenhet kunna försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt at de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) tydligt identifieras och enheter mot vilka resolutionsåtgärder skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionsgrupper*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas som institut och enheter bör tillämpa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen *resolutionsenhet* och *resolutionsgrupp* och att ändra förordning (EU) nr 806/2014 i fråga om koncernresolutionsplanering, så att den gemensamma resolutionsnämnden (nedan kallad *nämnden*) omfattas av ett uttryckligt krav att identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom hela koncernen för att säkerställa ändamålsenlig resolution på koncernnivå.

(5) Nämnden bör se till att instituten och enheterna har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering vid resolution med minimala effekter för skattebetalarna och för den finansiella stabiliteten. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i förordning (EU) nr 806/2014.

(6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens och enheternas förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarden bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets eller enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets eller enhetens totala exponeringsmått, och instituten eller enheterna bör samtidigt uppfylla måtten från de två mätningarna.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(7) För att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen, inklusive på global nivå, bör kriterierna för att nedskrivningsbara skulder ska kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, men omfattas av de kompletterande justeringar och krav som införs i den här förordningen. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, med förbehåll för vissa särskilda villkor, kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till den derivatkomponenten och beror på referenstillgångens resultat. Med hänsyn till dessa villkor förväntas dessa skuldinstrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution. Om institut eller enheter har en kapitalbas som överstiger kapitalbaskravet bör inte det i sig påverka de beslut som rör fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör det vara möjligt för institut och enheter att uppfylla alla delar av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen.

(8) Bland de skulder som kan medräknas för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie oprioriterade borgenärer (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i denna förordning. För att öka möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör nämnden kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och andra kvalificerade skulder uppnås med kapitalbas och andra efterställda skulder, särskilt där det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga de förluster de skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden. Nämnden bör bedöma behovet av att kräva att instituten och enheterna uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen och andra efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut och enheter bör uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen och andra efterställda skulder i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer åsamkas förluster som överstiger de som dessa borgenärer i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden.

(9) Om nämnden begär efterställning av skuldinstrument i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med icke-efterställda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter i globala systemviktiga institut, resolutionsenheter som ingår i resolutionsgrupper med tillgångar överstigande 100 miljarder EUR (toppnivåbanker), och för resolutionsenheter som ingår i resolutionsgrupper med tillgångar understigande 100 miljarder EUR som av den nationella resolutionsmyndigheten anses utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang, och med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, en begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och ett beroende av kärnprimärkapital vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör nämnden kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som är lika med den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artikel 27.7 i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, uppfylls med kapitalbas och andra efterställda skulder, inbegripet den kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som anges i direktiv 2013/36/EU.

(10) På begäran av en resolutionsenhet bör nämnden ha möjlighet att sänka den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som uppnås med av kapitalbas och andra efterställda skulder till en gräns som motsvarar den andel av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. Nämnden bör kunna kräva, i enlighet med proportionalitetsprincipen, att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med kapitalbas och andra efterställda skulder i den mån den totala nivån av den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter till följd av institutens och enheternas skyldighet att efterleva TLAC-minimikravet, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artikel 27.7 i förordning (EU) nr 806/2014, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, eller den formel som fastställs i denna förordning baseras på tillsynskraven enligt pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade buffertkravet.

(11) För särskilda toppnivåbanker bör nämnden, på vissa villkor som bedöms av nämnden, begränsa nivån för minimikravet för efterställning till en viss tröskel, och även beakta den eventuella risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka dessa instituts affärsmodell. Den begränsningen bör inte påverka möjligheten att fastställa ett efterställningskrav över denna gräns genom krav på efterställning inom pelare 2, med förbehåll även för de

villkor som gäller för pelare 2, på grundval av alternativa kriterier, nämligen resolutionshinder, resolutionsstrategins genomförbarhet och tillförlitlighet eller institutets risknivå.

(12) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut och enheter möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut eller en enhet inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att rekapitalisera sig efter genomförandet av de åtgärder som anges i resolutionsplanen eller efter resolutionsgruppens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi som de har valt bör nämnden vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och den bör utan onödigt dröjsmål se över den nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Den införda nivån för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara summan av de förluster som väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets eller enhetens kapitalbaskrav och det rekapitaliseringsbelopp som möjliggör för institutet eller enheten att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna uppfylla sina kapitalbaskrav så att det kan få auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin. Nämnden bör justera rekapitaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen.

(13) Nämnden bör kunna höja rekapitaliseringsbeloppet för att säkerställa ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten efter genomförandet av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen. Den nivå som krävs i fråga om marknadsförtroendebufferten bör göra det möjligt för institutet eller enheten att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period, bland annat genom att möjliggöra för institutet eller enheten att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU. Nämnden bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende eller bör justera denna nivå uppåt, om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.

(14) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 ([8]) bör nämnden granska investerarbasen för ett enskilt instituts eller enheters instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare som eventuellt inte har erhållit en lämplig hänvisning till relevanta risker skulle detta i sig kunna utgöra ett hinder för resolution. Om en stor del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av andra institut eller enheter kan även systemeffekterna hos en nedskrivning eller konvertering även utgöra ett hinder för resolution. Om nämnden konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas bör den kunna rekommendera att ett institut eller en enhet åtgärdar detta hinder.

(15) För att öka möjligheterna till resolution bör nämnden kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas när nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.

(16) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör nämnden beakta institutets eller enhetens grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. Nämnden bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan globala systemviktiga institut

([8]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

och andra jämförbara institut eller enheter med systemrelevans i de deltagande medlemsstaterna. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte är globala systemviktiga institut men vars systemrelevans i de deltagande medlemsstaterna är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.

(17) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut eller enheter som identifierats som resolutionsenheter omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enbart på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned i händelse av att resolutionsenheten försätts i resolution.

(18) Institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts eller enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitteras av dessa institut eller enheter och genom att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten eller enheterna inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på för resolutionsenheter. Därmed bör nämnden kunna försätta en resolutionsgrupp i resolution utan att vissa av dess dotterföretagsenheter försätts i resolution, vilket gör att potentiellt störande effekter på marknaden undviks. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin. Den bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten eller enheterna och deras resolutionsgrupp efter att dessa institut har rekapitaliserats.

(19) Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionsgrupp bör nämnden kunna få bevilja ett undantag från tillämpningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på institut dessa dotterföretag som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med säkerställda garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara höglikvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk.

(20) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna kan bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet (nedan kallade *nätverk för samarbete*) om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att nämnden ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och den centrala företagsenheten på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och den centrala företagsenheten är etablerade i samma medlemsstat. Nämnden bör också kunna behandla kreditinstituten och den centrala företagsenheten som en helhet när de bedömer villkoren för en resolution, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper. Nämnden bör kunna säkerställa efterlevnaden av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsgruppen som helhet på olika sätt beroende på egenskaperna hos respektive koncerns solidaritetsmekanism, genom att räkna de kvalificerade skulderna tillhörande de enheter som, i enlighet med resolutionsplanen, enligt nämndens krav måste emittera instrument som medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utanför resolutionsgruppen.

(21) De behöriga myndigheterna, de nationella resolutionsmyndigheterna och nämnden bör behandla och på lämpligt sätt åtgärda alla underlåtelser att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom underlåtelser att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att underlåtelserna kan behandlas ändamålsenligt. Nämnden bör också kunna kräva att institut eller enheter ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav. Nämnden bör också kunna förbjuda vissa utdelningar om den anser att ett institut eller en enhet underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

(22) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till egendom och näringsfriheten, och måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

(23) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga regler för tillämpning av unionens regelverk för återhämtning och resolution för institut och enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta denna förordning i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(24) För att medge en tillräcklig tid innan denna förordning ska börja tillämpas, bör den tillämpas från och med den 28 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 806/2014

Förordning (EU) nr 806/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 21 ska ersättas med följande:

"21) *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013, och vid tillämpning av artiklarna 8, 10.10, 12–12k, 21 och 53 i denna förordning på resolutionsgrupper som avses i punkt 24b b i denna punkt inbegripet, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, själva den centrala företagsenheten och deras respektive dotterföretag, med beaktande av på vilket sätt sådana resolutionsgrupper uppfyller artikel 12f.3 i denna förordning.

21a) *större dotterföretag*: ett större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013."

b) Följande punkter ska införas:

"24a) *resolutionsenhet*: en i deltagande medlemsstat etablerad juridisk person som, i enlighet med artikel 8, av nämnden identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.

24b) *resolutionsgrupp*:

a) en resolutionsenhet som tillsammans med dess dotterföretag

i) själva inte är resolutionsenheter,

ii) inte är dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller

iii) inte är enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen enligt resolutionsplanen samt deras dotterföretag, eller

b) kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet och själva den centrala företagsenheten, när minst ett av dessa kreditinstitut eller den centrala företagsenheten är en resolutionsenhet, och deras respektive dotterföretag.

24c) *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1 133 i förordning (EU) nr 575/2013."

c) Följande punkt ska införas:

"45a) *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013."

d) I punkt 48 ska orden "kvalificerade skulder" ersättas med orden "nedskrivningsbara skulder".

e) Punkt 49 ska ersättas med följande:

"49) *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte uppfyller kraven för kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument för en enhet som avses i artikel 2 och som inte är uteslutna från omfattningen av skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 27.3."

f) Följande punkter ska införas:

"49a) *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 12c eller artikel 12g.2 a i den här förordningen samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

49b) *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen."

g) Följande punkt ska läggas till:

"55) *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU."

2. I artikel 7.3 ska led d ersättas med följande:

"d) Fastställa nivån på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, i enlighet med artiklarna 12–12k."

3. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Resolutionsplanen ska beskriva alternativa sätt att tillämpa de resolutionsverktyg och utöva de resolutionsbefogenheter som avses i denna förordning på sådana enheter som avses i punkt 1."

b) I punkt 6 ska första och andra styckena ersättas med följande:

"Resolutionsplanen ska redogöra för de resolutionsåtgärder som nämnden får vidta när en enhet som avses i punkt 1 uppfyller villkoren för resolution.

Den information som avses i punkt 9 a ska meddelas den berörda enheten."

c) I punkt 9 ska leden o och p ersättas med följande:

"o) De krav som avses i artiklarna 12f och 12g, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 12k.

p) Om nämnden tillämpar artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, en tidsplan för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 12k."

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. Koncernresolutionsplaner ska inbegripa en plan för resolution av den koncern som avses i punkt 1, ledd av moderföretaget inom unionen vilket är etablerat i en deltagande medlemsstat, och ska identifiera åtgärder som ska vidtas när det gäller

a) moderföretaget inom unionen,

b) de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen,

c) de enheter som avses i artikel 2 b, och

d) om inte annat följer av artikel 33, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna, och resolutionsgrupperna."

e) I punkt 11 ska leden a och b ersättas med följande:

"a) beskriva de resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på resolutionsenheter, enligt de scenarier som avses i punkt 6, och effekterna av dessa resolutionsåtgärder för andra koncernenheter, moderföretaget och dotterinstitut som avses i punkt 1,

aa) om en koncern som avses i punkt 1 inbegriper mer än en resolutionsgrupp, beskriva de resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för

i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,

ii) andra resolutionsgrupper,

b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter, i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen, på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,".

f) I punkt 12 ska följande stycken läggas till:

"Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska göras efter genomförandet av resolutionsåtgärder eller utövandet av befogenheter som avses i artikel 21.

När sådana tidsfrister som avses i punkt 9 o och p i den här artikeln fastställs, ska nämnden, under de omständigheter som avses i tredje stycket i denna punkt, beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU."

4. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Det ska anses vara möjligt att försätta en koncern i resolution om det är rimligt och trovärdigt att nämnden antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta dem i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter med avseende på resolutionsenheter i den gruppen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks i de medlemsstater där koncernenheter är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

Nämnden ska informera EBA i tid när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.

I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska nämnden bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution."

b) I punkt 9 ska följande stycken läggas till:

"Inom två veckor efter mottagandet av en rapport som skickats i enlighet med punkt 7 i den här artikeln ska enheten föreslå nämnden möjliga åtgärder och en tidsplan för deras genomförande i syfte att säkerställa att enheten eller moderföretaget efterlever artikel 12f eller 12g och uppfyller det kombinerade buffertkrav, om ett väsentligt hinder för möjlighet till resolution beror på

i) antingen att enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i den här förordningen, eller

ii) att enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning.

När den föreslår tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna som avses i andra stycket ska enheten ta hänsyn till orsakerna till de väsentliga hindren. Nämnden ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, bedöma huruvida dessa åtgärder effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren."

c) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I punkterna i och j ska orden "artikel 12" ersättas med orden "artiklarna 12f och 12g".

ii) Följande led ska läggas till:

"k) Kräva att en enhet lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 12f och 12g i den här förordningen, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkrav och av de krav i artikel 12f eller 12g i den här förordningen, uttryckt i procent av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

l) För att säkerställa fortgående efterlevnad av artikel 12f eller 12g kräva att en enhet ändrar löptidsprofilen för:

i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, och

ii) kvalificerande skulder som avses i artikel 12c och artikel 12g.2 a."

5. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 10a*

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet befinner sig i ett läge där den uppfyller det kombinerade buffertkrav, när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i den här förordningen, ska nämnden, i enlighet med villkoren i punkterna 2 och 3 i den här artikeln, ha befogenhet att förbjuda den enheten att dela ut mer än det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*), beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner, eller att betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.

c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottsinstrument.

Om en enhet befinner sig i ett sådant läge som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta den nationella resolutionsmyndigheten och nämnden därom.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, utan onödigt dröjsmål med beaktande av samtliga följande aspekter bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1:

a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid uppfyller det villkor som avses i artikel 18.1 a.

c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.

d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 12c eller artikel 12g.2 i den här förordningen, om denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.

e) Huruvida utövandet av den befogenhet som avses i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkor och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Nämnden ska upprepa sin bedömning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge som enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om nämnden bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att enheten lämnat en underrättelse om situationen ska nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där nämnden bedömer, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:

a) Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.

b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.

c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.

d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen.

e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket därigenom potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i första stycket är tillämpligt ska nämnden underrätta de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB i tillämpliga fall, om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Nämnden ska varje månad upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 multipliceras med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som är ett resultat av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som är ett resultat av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle erlagts i form av skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska bestämmas enligt följande:

a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 12d och 12e i den här förordningen, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där 'Q_n' anger ordningstalet för den berörda kvartilen."

6. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"*Artikel 12*

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden ska efter samråd med behöriga myndigheter, inbegripet ECB, fastställa de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 12a–12i, med förbehåll för nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, som alltid måste uppnås av de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och, av de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5, när villkoren för tillämpning av dessa punkter är uppfyllda.

2. De enheter, som avses i punkt 1, däribland enheter som ingår i koncerner, ska rapportera informationen i enlighet med artikel 45i.1, 45i.2 och 45i.4 i direktiv 2014/59/EU till den nationella resolutionsmyndigheten i den deltagande medlemsstat där de har sitt säte.

Den nationella resolutionsmyndigheten ska översända den information som avses i första stycket till nämnden utan onödigt dröjsmål.

3. Vid utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artikel 9 ska nationella resolutionsmyndigheter, efter samråd med behöriga myndigheter, fastställa de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 12a–12i som de enheter som avses i artikel 7.3 alltid måste uppnå, med förbehåll för nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I det avseendet ska det förfarande som fastställs i artikel 31 tillämpas.

4. Nämnden ska göra det fastställande som avses i punkt 1 i den här artikeln parallellt med utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplaner enligt artikel 8.

5. Nämnden ska rikta sitt fastställande till de nationella resolutionsmyndigheterna. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29. Nämnden ska kräva att de nationella resolutionsmyndigheterna kontrollerar och säkerställer att enheter och koncerner upprätthåller de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.

6. Nämnden ska informera ECB och EBA om de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som den för varje enhet och koncern har fastställt enligt punkt 1.

7. För att säkerställa en ändamålsenlig och enhetlig tillämpning av denna artikel ska nämnden utfärda riktlinjer och ge instruktioner till de nationella resolutionsmyndigheterna med avseende på särskilda enheter eller koncerner.

Artikel 12a

Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 alltid uppnår kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt och i enlighet med den här artikeln och artiklarna 12b–12i.

2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 12d.3, artikel 12d.4 eller artikel 12d.6, beroende på vad som är tillämpligt, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av

a) det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

b) det totala exponeringsmåttet för den berörda enhet som avses i punkt i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 12b

Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 12a ska nämnden från kravet enligt artikel 12a.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Instituten kommer att avvecklas genom nationella insolvensförfaranden eller andra typer av förfaranden som fastställts för dessa institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42 i direktiv 2014/59/EU.

b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.

2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 12.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 12f.1.

Artikel 12c

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:

a) Artikel 72a.

b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.

c) Artikel 72c.

Med avvikelse från första stycket i den här punkten ska kvalificerade skulder, när det i den här förordningen hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställas i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. De skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, och som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, förutom artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet är känt vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av en inbäddad derivategenskap, och det totala belopp av skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen med hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Skuldinstrumentet inbegriper ett avtalsvillkor som anger att värdet på fordringen i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande och inte överstiger det ursprungligen betalda skuldbeloppet.

De skuldinstrument som avses i första stycket, inklusive deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal, och dessa instruments värdering ska inte omfattas av artikel 49.3 i direktiv 2014/59/EU.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder vad gäller den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i första stycket led a eller det fasta eller ökande belopp som avses i första stycket led b.

3. Om skulder emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och detta dotterföretag ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De emitteras i enlighet med artikel 12g.2 a.

b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 med avseende på dessa skulder inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

c) Dessa skulder inte överskrider ett belopp som fastställts genom att subtrahera

   i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av eget kapital som emitteras i enlighet med artikel 12g.2 b från

   ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 12g.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artiklarna 12d.4 eller 12e.1 a, ska nämnden, på eget initiativ efter samråd med den nationella resolutionsmyndigheten eller på förslag av en nationell resolutionsmyndighet, säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 12f och som är lika med 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbas, ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument, eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Nämnden får tillåta att en lägre nivå än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som blir resultatet av formeln (1-(X1/X2)) × 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppnås av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen,

X1 = 3,5 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

X2 = summan av18 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för de resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 ska nämnden för den berörda resolutionsenheten begränsa den del av kravet som avses i artikel 12f som ska uppfyllas med kapitalbasen, med efterställda kvalificerade instrument eller med de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln till ett belopp som motsvarar 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om nämnden harbedömt att

a) tillgång till fonden inte ses som en lösning för att försätta den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och

b) i de fall då led a inte är tillämpligt, det krav som avses i artikel 12f gör att den resolutionsenheten kan uppfylla kravet som anges i artikel 27.7.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska nämnden även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt tillämpas inte för de resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.5.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 får nämnden, antingen på eget initiativ efter samråd med den nationella resolutionsmyndigheten eller på förslag av en nationell resolutionsmyndighet, besluta att en del av det krav som avses i artikel 12f upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 i den här artikeln ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5.

b) Det finns en risk för att en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 leder till att borgenärer varsfordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

c) Beloppet av kapitalbasen och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om nämnden konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som undantas eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska nämnden bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpningen av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på basis av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 3 i den här artikeln får nämnden besluta att det krav som avses i artikel 12f i den här förordningen ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 i den här förordningen med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller de skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 12d.4 och 12f i den här förordningen, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det största av

a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller

b) det belopp som blir resultatet av formeln A × 2 + B × 2 + C, där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013.

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Nämnden får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 och som uppfyller ett av villkoren som anges i andra stycket i den här punkten, upp till en gräns på 30 % av det totala antalet av alla resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 och för vilka nämnden fastställer det krav som avses i artikel 12f.

Nämnden ska beakta kraven på följande sätt:

a) I den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har väsentliga hinder för möjligheten till resolution identifierats och antingen

i) så har inga korrigerande åtgärder vidtagits efter utövandet av de åtgärder som avses i artikel 10.11 inom den tidsfrist som krävs av nämnden, eller

ii) så kan det identifierade väsentliga hindret inte åtgärdas genom användning av någon av de åtgärder som avses i artikel 10.11, och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln skulle helt eller delvis kompensera för det väsentliga hindrets negativa effekter på möjligheten till resolution,

b) så bedömer nämnden att den resolutionsstrategi som enheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek och enhetens sammanlänkningar, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

c) så återspeglar det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 i denna förordning i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka nämnden fastställer det krav som avses i artikel 12a.1 i den här förordningen.

Vid tillämpningen av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska nämnden avrunda det uträknade antalet uppåt till närmaste heltal.

9. Efter att ha hört de behöriga myndigheterna, däribland ECB, ska nämnden fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När nämnden fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, om de förekommer, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.

b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i det punkterna 5 och 7 i denna artikel.

c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.

d) Huruvida det skuldbelopp som är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 27.3 eller 27.5 och som, enligt normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under den högsta klassen av kvalificerade skulder är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Ovanför det tröskelvärdet ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av nämnden.

e) Resolutionsenhetens verksamhetsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Artikel 12d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Nämnden ska efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, fastställa det krav som avses i artikel 12a.1 på grundval av följande kriterier:

a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i tillämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.

b) Behovet av att, i lämpliga fall, säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna kan återställas till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 27.5 i denna förordning eller överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå av kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till en nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.

e) I vilken utsträckning ett fallissemang för den enheten skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammanlänkningar med dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 ska utövas, i enlighet med det relevanta scenariot som avses i artikel 8.6, ska kravet enligt artikel 12a.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:

a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (’förlustabsorbering’).

b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut, eller enheter som avses i artikel 12.1 eller 12.3, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än ett år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska nämnden bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 12a.1 för den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket led a.

Nämndens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket vara följande:

a) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 a summan av

i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och

ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återställa uppfyllandet av kravet på sin totala kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter att den föredragna resolutionsstrategin har genomförts.

b) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 enligt artikel 12a.2 b summan av

i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och

ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter att den föredragna resolutionsstrategin har tillämpats.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 a ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 b ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket led b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställande av det enskilda krav som anges i första stycket led b i denna punkt ska nämnden beakta de krav som avses i artikel 27.7.

När nämnden fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i föregående stycken ska den

a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet efter justering för eventuella förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och

b) efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU uppåt eller nedåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter det att den föredragna resolutionsstrategin har genomförts.

Nämnden ska kunna höja det krav som anges i led a ii) i första stycket med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte ska överstiga ett år.

I de fall då sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som anges i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att bibehålla marknadsförtroende och för att säkerställa institutets eller enhetens som avses i artikel 12.1 fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3 efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att ett högre belopp krävs för att bibehålla tillräckligt marknadsförtroende och för att säkerställa institutets eller enhetens som avses i artikel 12.1 tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3, under en lämplig period som inte ska överstiga ett år.

4. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 a och

b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 b.

Genom undantag från artikel 12c ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 12c.3 i den här förordningen.

5. På begäran av en resolutionsenhets nationella resolutionsmyndighet ska nämnden tillämpa de krav som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013, och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR och som av den nationella resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När den nationella resolutionsmyndigheten fattar ett beslut om att lämna en sådan begäran som avses i första stycket i denna punkt ska den ta följande i beaktande:

a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.

b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapitalet för att uppfylla det krav som avses i artikel 12f.

Avsaknaden av en begäran av den nationella resolutionsmyndigheten enligt första stycket i denna punkt påverkar inte eventuella beslut av nämnden enligt artikel 12c.5.

6. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande:

a) För beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 a summan av

i) det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav på enheten som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, och

ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återställa uppfyllandet av kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i den här förordningen eller resolutionsgruppens resolution, och

b) för beräkning av det krav som avses i artikel 12a.1 i enlighet med artikel 12a.2 b summan av

i) det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, och

ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återställa uppfyllandet av kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i den här förordningen eller efter resolutionsgruppens resolution.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 a ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Vid tillämpning av artikel 12a.2 b ska det krav som avses i artikel 12a.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket led b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställande av det enskilda krav som anges i första stycket led b i denna punkt ska nämnden beakta de krav som avses i artikel 27.7.

När nämnden fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska nämnden

a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet justerat för eventuella förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och

b) efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 i denna förordning eller efter resolutionsgruppens resolution.

Nämnden ska kunna höja det krav som anges i led a ii) i första stycket i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21 kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte ska överstiga ett år.

I de fall då sjätte stycket i den här punken tillämpas ska det belopp som anges i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 21 i den här förordningen eller efterresolutionsgruppens resolution, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som avses i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroende och säkerställa fortsatt tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner för institutet eller enheten som avses i artikel 12.1 och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3 efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 21 eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om

nämnden, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, bedömer att ett högre belopp krävs för att bibehålla tillräckligt marknadsförtroende och för att säkerställa tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner för institutet eller enheten som avses i artikel 12.1 och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från fonden, i enlighet med artiklarna 27.7 och 76.3, under en lämplig period som inte ska överstiga ett år.

7. Om nämnden förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 27.5 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 12a.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att

a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 27.5,

b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

8. Nämndens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–7 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av nämnden för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

9. Vid tillämpning av punkterna 3 och 6 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlen 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 12e

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter i globala systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Det krav som avses i artikel 12a.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Varje av nämnden fastställt ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2. Det krav som avses i artikel 12a.1 på ett unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska bestå av följande:

a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Varje av nämnden, specifikt vad gäller det större dotterföretaget fastställt ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artikel 12g och artikel 92b.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Nämnden ska ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart

a) om det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 12d, och

b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 12d är uppfyllda.

4. Beslut av nämnden att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b i denna artikel eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av nämnden för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

Artikel 12f

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 12c–12e på gruppnivå på resolutionsgruppsnivå.

2. Nämnden, efter samråd med resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är nämnden, och den samordnande tillsynsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 12a.1 på en i en deltagande medlemsstat etablerad resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån på grundval av kraven i artiklarna 12c–12e och på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.

3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 3.1.24b led b ska nämnden, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som ska vara skyldiga att iaktta bestämmelserna i artikel 12d.3, 12d.4 och artikel 12e.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet iakttar bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel samt på vilket sätt sådana enheter ska göra det i enlighet med resolutionsplanen.

Artikel 12g

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i tredjeland, men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 12d på individuell basis.

Nämnden får, efter samråd med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, besluta att tillämpa det krav som fastställs i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 2 b och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som inte själv utgör en resolutionsenhet.

Med avvikelse från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter men som är dotterföretag till enheter i tredjeland efterleva kraven i artiklarna 12d och 12e på gruppnivå.

För resolutionsgrupper som identifierats i enlighet med artikel 3.1.24b led b ska kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, men som själva inte utgör resolutionsenheter, en central företagsenhet som själv inte utgör en resolutionsenhet samt resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav i enlighet med artikel 12f.3 följa artikel 12d.6 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 12a.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas på grundval av kraven i artikel 12d.

2. Det krav som avses i artikel 12a.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,

ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen,

iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 21 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,

v) som vid förvärvet av ägarskap inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,

vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna skulle lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,

vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,

viii) där den nivå av utbetalning av ränta eller betalning av utdelning som i tillämpliga fall ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbasposter enligt följande

i) Kärnprimärkapital och

ii) annan kapitalbas som

— emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller

— emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 21 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

3. Nämnden får tillåta att kravet som avses i artikel 12a.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:

a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Resolutionsenheten uppfyller det krav som avses i artikel 12f.

c) Garantibeloppet är minst ett belopp som är lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.

d) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 21.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.

e) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG (*) till en andel på minst 50 % av dess belopp.

f) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det belopp som säkerställs enligt vad som avses i led e.

g) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.

h) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som de som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

i) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Vid tillämpningen av första stycket led i ska resolutionsenheten, på nämndens begäran, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sätt, styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

Artikel 12h

Undantag från tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Nämnden får bevilja ett undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om ett dotterföretag till en resolutionsenhet som etablerats i en deltagande medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:

a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 12f.

c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 21.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

2. Nämnden får bevilja ett undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om ett dotterföretag till en resolutionsenhet som etablerats i en deltagande medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:

a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Moderföretaget uppfyller på gruppnivå det krav som avses i artikel 12a.1 i den deltagande medlemsstaten.

c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till dotterföretaget, för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 21.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om moderföretaget.

Artikel 12i

Undantag för en central företagsenhet och kreditinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet

Nämnden får bevilja helt eller delvis undantag från tillämpningen av artikel 12g i fråga om en central företagsenhet eller för ett kreditinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kreditinstituten och den centrala företagsenheten omfattas av tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) För åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare kreditinstitutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.

c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och för solvens och likviditet för den centrala företagsenheten och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet på grundval av den sammanställda redovisningen från dessa institut.

d) Vid undantag för ett kreditinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet är den centrala företagsenhetens ledning bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för de permanent underställda instituten.

e) Den berörda resolutionsgruppen efterlever det krav som avses i artikel 12f.3.

f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att den centrala företagsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten vid händelse av en resolution.

Artikel 12j

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. All underlåtelse att uppnå det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 12f eller artikel 12g ska åtgärdas på grundval av åtminstone något av följande:

a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artikel 10.

b) Befogenheter som avses i artikel 10a.

c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 13.

e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111 i direktiv 2014/59/EU.

Nämnden eller ECB får dessutom genomföra en bedömning av om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med artikel 18.

2. Nämnden och deltagande medlemsstaters resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

Artikel 12k

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

1. Genom undantag från artikel 12a.1 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder då enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 ska uppnå kraven enligt artikel 12f eller 12g, eller enligt krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för enheter att uppfylla kraven i artikel 12f eller 12g, eller krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, ska vara den 1 januari 2024.

Nämnden ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 12f eller 12g, eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, som enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 ska uppfylla från och med den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.

Nämnden får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024 om så är vederbörligen motiverat och lämpligt i enlighet med de kriterier som avses i punkt 7 och genom att ta följande i beaktande:

a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.

b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad, inom en rimlig tidsram, av kraven i artikel 12f eller 12g eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7.

c) Huruvida enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 12c eller artikel 12g.2 i den här förordningen, och om så är fallet, huruvida denna oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

2. Tidsfristen för resolutionsenheter att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 12d.4 och 12d.5 ska vara den 1 januari 2022.

3. De minimikrav som avses i artikel 12d.4 och 12d.5 ska inte tillämpas under den tvåårsperiod som följder den dag då

a) nämnden eller den nationella resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller

b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 18.1 b genom vilken kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 21 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

4. De krav som avses i artikel 12c.4 och 12c.7 samt i artikel 12d.4 och 12d.5, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte tillämpas inom den treårsperiod som följder den dag då resolutionsenheten eller koncernen som resolutionsenheten ingår i har identifierats som ett globalt systemviktigt institut, eller i då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 12d.4 eller 12d.5.

5. Genom undantag från artikel 12a.1 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 12f eller 12g, eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, för enheter på vilka resolutionsverktyg eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 21 har tillämpats.

6. Vid tillämpning av punkterna 1–5 ska nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna meddela enheten ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 12c.4, 12c.5, 12c.7, 12d.4, 12d.5, 12f eller 12g, beroende på vad som är tillämpligt.

7. När nämnden fastställer övergångsperioderna ska den beakta följande:

a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.

b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 12f.

8. Nämnden ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrad att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelats enligt punkt 6.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).”

7. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Nämnden ska vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett moderföretag som avses i artikel 2 b, om villkoren i artikel 18.1 är uppfyllda.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Trots att ett moderföretag inte uppfyller villkoren i artikel 18.1 får nämnden besluta om en resolutionsåtgärd med avseende på moderföretaget, om det utgör en resolutionsenhet och ett eller flera av dess dotterföretag som är institut men själva inte är resolutionsenheter uppfyller villkoren som anges i artikel 18.1, under förutsättning att deras tillgångar och skulder är sådana att ett fallissemang hotar ett institut eller koncernen som helhet, och resolutionsåtgärder med avseende på det moderföretaget är nödvändiga antingen för resolution av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den relevanta resolutionsgruppen som helhet.”

8. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorn, inbegripet åtgärder av ett institutionellt garantisystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i enlighet med artikel 21.1, avseende enheten inom rimlig tid skulle kunna förhindra enhetens fallissemang.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Nämnden får anta en resolutionsordning i enlighet med punkt 1 med avseende på en central företagsenhet och alla kreditinstitut som är permanent underställda denna som ingår i samma resolutionsgrupp, om resolutionsgruppen som helhet uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket.”

9. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

b) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

ii) Leden c och d ersättas med följande:

”c) När befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21.7 tillämpas, ska den fungera som underlag för beslutet om i vilken omfattning äganderättsinstrument ska dras in eller späs ut och i vilken omfattning berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras.

d) När skuldnedskrivningsverktyget används ska den fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av nedskrivningsbara skulder.”

iii) I led g ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

c) I punkterna 6, 13 och 15 ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 21”.

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder**”.

b) I punkt 1 inledningen, och i punkt 1 b ska ordet ”kapitalinstrument” ersättas med orden ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a”.

c) I punkt 3 b ska orden ”det berörda kapitalinstrumenten” ersättas med orden ”berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a”.

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om ett eller flera av de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda ska nämnden enligt förfarandet i artikel 18 fastslå huruvida befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska utövas självständigt eller i kombination med en resolutionsåtgärd i enlighet med förfarandet i artikel 18.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera dessa berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå i den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till och den berörda enheten rekapitaliseras av resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 20.16 utföras och artikel 76.1 e ska tillämpas.”

e) Följande punkter ska införas:

”7a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 12g.2 a i den här förordningen, utom villkoret avseende skulders återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

När denna befogenhet utövas ska nedskrivningen eller konverteringen genomföras i enlighet med den princip som avses i artikel 15.1 g.

7b. Om en resolutionsåtgärd vidtas med avseende på en resolutionsenhet eller, i undantagsfall med avvikelse från resolutionsplanen, med avseende på en enhet som inte är en resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 21.10 på en sådan enhets nivå tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 27.7 a och som gäller för den berörda enheten."

f) I punkt 8 andra stycket ska ordet "kapitalinstrument" ersättas med orden "kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a".

g) I punkt 10 ska följande led läggas till:

"d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i punkt 7a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 14 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst."

11. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden "kvalificerade skulder" ersättas med orden "nedskrivningsbara skulder".

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt f ska ersättas med följande:

"f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar som hänför sig till system eller operatörer av system som har betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (*) eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som auktoriserats i unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45)."

ii) Följande led ska läggas till:

"h) Skulder till enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c eller d i direktiv 2014/59/EU som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätten i den deltagande medlemsstaten, som styr normala insolvensförfaranden som gäller den 28 december 2020, i de fall när det undantaget är tillämpligt ska nämnden bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 12g.2 är tillräckligt för att stödja genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin."

c) I punkt 4 ska orden "kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg" ersättas med orden "nedskrivningsbara skulder".

d) Punkt 5 andra stycket ska ersättas med följande:

"Nämnden ska noga bedöma huruvida skulder till institut eller enheter som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 3 h bör undantas eller delvis undantas enligt leden a–d i det första stycket för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

När en nedskrivningsbar skuld eller klass av nedskrivningsbara skulder är undantagen eller delvis undantagen enligt denna punkt, får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen som fastställs i artikel 15.1 g."

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. I de fall en nedskrivningsbar skuld eller klass av nedskrivningsbara skulder undantas eller delvis undantas enligt punkt 5, och de förluster som skulle ha burits av dessa skulder inte har överförts fullt ut till andra fordringsägare, får ett bidrag från fonden ges till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

a) Täcka eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med punkt 13 a.

b) Köpa äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution, i syfte att rekapitalisera institutet i enlighet med punkt 13 b."

f) I punkt 7 a ska orden "kvalificerade skulder" ersättas med orden "nedskrivningsbara skulder".

g) I punkt 13 ska orden "kvalificerade skulder" ersättas med orden "nedskrivningsbara skulder".

12. I artikel 31.2 ska orden "artikel 45.9–45.13" ersättas med orden "artikel 45h".

13. I artikel 32.1 ska ordet "12" ersättas med orden "12–12k".

Artikel 2

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 28 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

7.6.2019 SV Europeiska unionens officiella tidning L 150/253

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/878

av den 20 maj 2019

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([5]) antogs som svar på den finanskris som bröt ut 2007–2008. Dessa lagstiftningsåtgärder har avsevärt bidragit till att stärka unionens finansiella system och gjort instituten mer motståndskraftiga mot eventuella framtida chocker. Även om dessa åtgärder var extremt omfattande kom de inte tillrätta med alla identifierade brister som påverkar instituten. Vissa av de ursprungligen föreslagna åtgärderna omfattas dessutom av översynsklausuler eller var inte tillräckligt detaljerade för att möjliggöra ett smidigt genomförande.

(2) Detta direktiv syftar till att ta itu med problem som rör bestämmelser i direktiv 2013/36/EU som har visat sig vara otydliga och därför har varit föremål för olika tolkningar eller som har visat sig vara alltför betungande för vissa institut. Det innehåller också sådana anpassningar av direktiv 2013/36/EU som krävs efter antagandet av antingen andra relevanta unionsrättsakter, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([6]), eller de ändringar som föreslås parallellt av förordning (EU) nr 575/2013. Slutligen kommer de föreslagna ändringarna att bättre anpassa det nuvarande regelverket till den internationella utvecklingen i syfte att främja konsekvens och jämförbarhet mellan olika jurisdiktioner.

(3) Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag för bankgrupper, och tillsynskraven måste tillämpas på grundval av sådana holdingföretags konsoliderade situation. Eftersom institut

([1]) EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.
([2]) EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

som kontrolleras av sådana holdingföretag inte alltid kan säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå i hela den konsoliderade situationen är det nödvändigt att vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag förs in i det direkta tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa att kraven uppfylls på gruppnivå. Därför bör ett särskilt godkännandeförfarande och direkta tillsynsbefogenheter över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag fastställas så att det kan säkerställas att sådana holdingföretag kan hållas direkt ansvariga för att säkerställa efterlevnad av tillsynskrav på gruppnivå, utan att de blir föremål för ytterligare tillsynskrav på individuell nivå.

(4) Godkännandet av och tillsynen över vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag bör inte hindra grupper från att besluta om de särskilda interna arrangemang och den särskilda interna fördelning av uppgifter inom gruppen som de anser vara lämpliga för att säkerställa att kraven på gruppnivå uppfylls, och bör inte hindra direkta tillsynsåtgärder riktade mot de institut inom gruppen som är delaktiga i att säkerställa att tillsynskraven på gruppnivå uppfylls.

(5) Under vissa omständigheter skulle kunna ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har inrättats för att inneha ägarintressen i företag undantas från godkännande. Även om ett undantaget finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag skulle kunna fatta beslut inom ramen för sin normala verksamhet, bör det inte fatta ledningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut. De behöriga myndigheterna bör när de bedömer efterlevnaden av det kravet ta hänsyn till de tillämpliga kraven enligt den bolagsrätt som det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget omfattas av.

(6) Den samordnande tillsynsmyndigheten har anförtrotts huvudansvaret när det gäller gruppbaserad tillsyn. Det är därför nödvändigt att den samordnande tillsynsmyndigheten är involverad på lämpligt sätt i godkännandet av och tillsynen över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat bör detta godkännande beviljas genom ett gemensamt beslut från dessa två myndigheter. Europeiska centralbanken bör, när den utför sin uppgift att utöva gruppbaserad tillsyn över kreditinstituts moderföretag enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ([7]), också utföra sina uppgifter vad gäller godkännande av och tillsyn över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

(7) Kommissionens rapport av den 28 juli 2016 om bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallad *kommissionens rapport av den 28 juli 2016*) visade att vissa av principerna i direktiv 2013/36/EU, nämligen kraven gällande uppskjuten ersättning och utbetalning i instrument, är alltför betungande och inte står i proportion till deras tillsynsmässiga fördelar när de tillämpas på små institut. Den konstaterade på liknande sätt att kostnaden för att tillämpa dessa krav överstiger deras tillsynsmässiga fördelar när det gäller personal med låga nivåer av rörlig ersättning, eftersom sådana rörliga ersättningsnivåer ger svaga eller inga incitament för personalen att ta överdrivna risker. Samtidigt som alla institut, generellt sett, bör vara skyldiga att tillämpa alla principer på alla anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, är det därför nödvändigt att undanta små institut och personer med låga rörliga ersättningsnivåer från de principer om uppskov och utbetalning i instrument som fastställs i direktiv 2013/36/EU.

(8) Tydliga, enhetliga och harmoniserade kriterier för identifiering av sådana små institut samt låga nivåer vad gäller rörlig ersättning är nödvändiga för att säkerställa samstämmighet i tillsynen och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten och ett tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Samtidigt är det lämpligt att ge medlemsstaterna viss flexibilitet att inta ett striktare förhållningssätt om de anser det nödvändigt.

(9) Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete fastställs i artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den principen måste tillämpas konsekvent av instituten. De bör därför tillämpa en könsneutral ersättningspolicy.

([7]) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

(10) Syftet med ersättningskraven är att främja en sund och effektiv riskhantering vid instituten genom att de långsiktiga intressena för både instituten och de anställda vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil (väsentliga risktagare) anpassas till varandra. Samtidigt skulle dotterföretag som inte är institut och som således inte på individuell nivå omfattas av direktiv 2013/36/EU kunna omfattas av andra ersättningskrav enligt de relevanta sektorsspecifika rättsakter som bör ha företräde. Därför bör i regel de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv inte tillämpas på sådana dotterföretag på gruppnivå. I syfte att förhindra eventuellt arbitrage bör dock de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv tillämpas på gruppnivå på personal som är anställd vid dotterföretag som tillhandahåller specifika tjänster, såsom kapitalförvaltning, portföljförvaltning eller fullgörande av order, varigenom denna personal har fått mandat, oavsett formen för detta mandat, att bedriva sådan yrkesutövning som klassificerar dessa anställda som väsentliga risktagare på bankgruppsnivå. Dessa mandat bör inbegripa sådana arrangemang för delegering eller utkontraktering som ingås mellan det dotterföretag där personalen är anställd och ett annat institut i samma grupp. Medlemsstaterna bör inte hindras från att på gruppnivå tillämpa de ersättningskrav som fastställs i detta direktiv på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal.

(11) Enligt direktiv 2013/36/EU ska en betydande del, och under alla omständigheter minst 50 %, av all rörlig ersättning bestå av en avvägning av aktier eller motsvarande ägarintressen, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, instrument som är kopplade till institutets aktier eller andra likvärdiga icke-kontanta instrument, ifall institutet inte är börsnoterat, och, om möjligt, alternativa primärkapitalinstrument eller supplementärkapital-instrument som uppfyller vissa villkor. Denna princip begränsar användningen av instrument som är kopplade till institutets aktier till icke-börsnoterade institut och kräver att börsnoterade institut använder aktier. I kommissionens rapport av den 28 juli 2016 konstaterades att användningen av aktier kan leda till betydande administrativa bördor och kostnader för börsnoterade institut. Samtidigt kan motsvarande tillsynsmässiga fördelar uppnås genom att tillåta att börsnoterade institut använder instrument kopplade till aktier som följer värdet av aktierna. Möjligheten att använda sådana instrument bör därför utvidgas till börsnoterade institut.

(12) Översynen och utvärderingen bör ta hänsyn till institutens storlek, struktur och interna organisation samt deras verksamhets art, omfattning och komplexitet. När olika institut har likartade riskprofiler, till exempel därför att de har liknande affärsmodeller eller liknande geografisk belägenhet för exponeringar eller därför att de är underställda samma institutionella skyddssystem, bör de behöriga myndigheterna kunna anpassa den metod som används för översyns- och utvärderingsprocessen för att ta hänsyn till de gemensamma kännetecknen och riskerna för institut med sådana likartade riskprofiler. En sådan anpassning bör dock varken förhindra de behöriga myndigheterna från att vederbörligen beakta de specifika risker som påverkar varje institut eller förändra de införda åtgärdernas institutspecifika karaktär.

(13) Det ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter är en viktig pådrivande faktor för ett instituts totala kapitalbasnivå och är relevant för marknadsaktörerna, eftersom nivån på det ålagda ytterligare kapitalbaskravet påverkar den utlösande faktorn för begränsningar av utdelningar, bonusutbetalningar och utbetalningar från primärkapitaltillskottsinstrument. En tydlig definition av de omständigheter under vilka det ytterligare kapitalbaskravet ska åläggas bör tillhandahållas för att säkerställa att reglerna tillämpas konsekvent i alla medlemsstater och för att säkerställa en väl fungerande inre marknad.

(14) Det ytterligare kapitalbaskrav som ska åläggas av behöriga myndigheter bör fastställas i förhållande till ett instituts specifika situation och vederbörligen motiveras. Ytterligare kapitalbaskrav kan åläggas för att hantera risker eller riskelement som uttryckligen undantas eller inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 endast i den omfattning detta anses nödvändigt mot bakgrund av ett instituts specifika situation. Dessa krav bör i den relevanta rangordningen av kapitalbaskrav placeras över de relevanta minimikraven på kapitalbas och under det kombinerade buffertkravet eller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Ytterligare kapitalbaskravs institutspecifika karaktär bör förhindra att de används som ett verktyg för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker. Detta bör dock inte förhindra de behöriga myndigheterna från att, bland annat genom ytterligare kapitalbaskrav, hantera de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana risker som återspeglar inverkan av en viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

(15) Kravet på bruttosoliditetsgrad är en parallell bestämmelse till de riskbaserade kapitalbaskraven. Varje ytterligare kapitalbaskrav som åläggs av behöriga myndigheter för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet bör därför läggas till det lägsta kravet på bruttosoliditetsgrad och inte till det lägsta riskbaserade kapitalbaskravet. Vidare bör instituten även kunna använda det kärnprimärkapital som de använder för att uppfylla sina bruttosoliditetskrav för att uppfylla de riskbaserade kapitalbaskraven, inbegripet det kombinerade buffertkravet.

(16) Det bör vara möjligt för de behöriga myndigheterna att meddela ett institut i form av riktlinjer varje justering av det kapital som överstiger de relevanta minimikraven på kapitalbas, det relevanta ytterligare kapitalbaskravet och, beroende på vad som är tillämpligt, det kombinerade buffertkrav eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som de förväntar sig att institutet ska uppfylla för att hantera framtida stresscenarier. Eftersom dessa riktlinjer utgör ett kapitalmål bör de betraktas som liggande över de relevanta minimikraven på kapitalbas, de relevanta ytterligare kapitalbaskravet och det kombinerade buffertkravet eller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, beroende på vad som är tillämpligt. Underlåtelse att uppfylla ett sådant mål bör inte utlösa de utdelningsrestriktioner som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU. Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas återspeglar tillsynsmässiga förväntningar, bör direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 varken fastställa obligatoriska informationskrav vad gäller riktlinjerna eller förbjuda de behöriga myndigheterna från att begära att riktlinjerna görs tillgängliga. Om ett institut upprepade gånger underlåter att uppfylla kapitalmålet bör den behöriga myndigheten ha rätt att vidta tillsynsåtgärder och vid behov ålägga ytterligare kapitalbaskrav.

(17) Bestämmelserna i direktiv 2013/36/EU om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är kopplade till de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, vilka kräver en längre genomförandeperiod för instituten. För att anpassa tillämpningen av bestämmelserna om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör de bestämmelser som krävs för att följa relevanta bestämmelser i detta direktiv tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.

(18) I syfte att harmonisera beräkningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret när institutens interna system för att mäta denna risk inte är tillfredsställande, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten (EBA)), vilken inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([8]), för utarbetande av en schablonmetod för utvärdering av denna risk. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(19) För att förbättra de behöriga myndigheternas identifiering av de institut som skulle kunna komma att drabbas av alltför stora förluster i sin verksamhet utanför handelslagret till följd av potentiella ändringar i räntesatser, bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som utarbetats av EBA. Dessa tekniska tillsynsstandarder bör specificera de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som alla institut måste tillämpa för att beräkna förändringar i det ekonomiska värdet på eget kapital, de allmänna antaganden som instituten måste införliva i sina interna system för att beräkna det ekonomiska värdet på eget kapital och för att fastställa eventuellt behov av specifika kriterier för att identifiera de institut för vilka tillsynsåtgärder skulle kunna komma i fråga till följd av en minskning av nettoränteintäkter beroende på ränteförändringar och vad som utgör en stor minskning. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(20) Bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är nödvändigt för att kunna upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och integritet. Om det framkommer att ett institut är inblandat i penningtvätt och finansiering av terrorism skulle detta kunna få följder för dess bärkraft och för det finansiella systemets stabilitet. Tillsammans med de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([9]) spelar de behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation och tillsyn en viktig roll när det gäller att identifiera och beivra brister. Därför bör dessa behöriga myndigheter i sin relevanta tillsynsverksamhet, bland annat översyns- och utvärderingsprocesser, bedömningar av lämpligheten hos institutens styrningsformer, processer och rutiner och bedömningar av lämpligheten hos medlemmarna i ledningsorganet, konsekvent beakta frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med detta informera de berörda myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnad av reglerna om bekämpning av penningtvätt om eventuella resultat samt vid behov vidta tillsynsåtgärder i enlighet med sina befogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Information bör tillhandahållas på grundval av resultat som framkommit i de auktorisations-, godkännande- eller översynsprocesser som dessa behöriga myndigheter ansvarar för och på grundval av den information som mottagits från de myndigheter och organ som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av direktiv (EU) 2015/849.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(21) En av de viktigaste lärdomarna från finanskrisen i unionen var att det behövs en adekvat institutionell och politisk ram för att förhindra och hantera obalanser inom unionen. Mot bakgrund av den senaste tidens institutionella utveckling i unionen, krävs en omfattande översyn av den politiska ramen för makrotillsyn.

(22) Direktiv 2013/36/EU bör inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt genomföra åtgärder som är avsedda att öka det finansiella systemets motståndskraft, bland annat men inte enbart genom begränsningar i belåningsgraden, begränsningar av skuldkvoten, begränsningar av skuldbetalningskvoten och andra instrument som är inriktade på utlåningsnormer.

(23) För att kunna säkerställa att de kontracykliska kapitalbuffertarna verkligen återspeglar den risk som banksektorn utsätts för vid en alltför stor kredittillväxt, bör instituten beräkna sina institutspecifika buffertar som det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som tillämpas i de länder där de har sina kreditexponeringar. Varje medlemsstat bör därför utse en myndighet med ansvar för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet för exponeringar i den medlemsstaten. Detta buffertvärde bör beakta ökningar i kreditgivningsnivåerna och förändringar i kreditgivningen som andel av bruttonationalprodukten (BNP) i den medlemsstaten, liksom andra variabler som är relevanta vid bedömning av risker som hotar finanssystemets stabilitet.

(24) Utöver en kapitalkonserveringsbuffert och en kontracyklisk kapitalbuffert, bör medlemsstaterna kunna kräva att vissa institut har en systemriskbuffert för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av direktiv 2013/36/EU, nämligen en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och den reala ekonomin i en viss medlemsstat. Systemriskbuffertens värde bör tillämpas på alla exponeringar eller på en grupp av exponeringar och alla institut, eller på en eller flera grupper av institut, om instituten uppvisar liknande riskprofiler i sin affärsverksamhet.

(25) Det är viktigt att förbättra samordningsmekanismen mellan myndigheterna, säkerställa en tydlig ansvarsfördelning, förenkla aktiveringen av de politiska makrotillsynsverktygen och bredda verktygslådan för makrotillsyn för att säkerställa att myndigheterna snabbt och effektivt kan hantera systemrisker. Europeiska systemrisknämnden (ESRB) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ([10]) förväntas spela en central roll i samordningen av makrotillsynsåtgärder och i överföringen av information om planerade makrotillsynsåtgärder i medlemsstaterna, särskilt genom att offentliggöra antagna makrotillsynsåtgärder på sin webbplats och genom informationsutbyte mellan myndigheterna efter anmälningar av planerade makrotillsynsåtgärder. I syfte att säkerställa lämpliga politiska åtgärder i medlemsstaterna förväntas ESRB övervaka tillräckligheten och samstämmigheten i medlemsstaternas makrotillsynspolitik, inbegripet genom att övervaka huruvida verktygen används på ett enhetligt och icke-överlappande sätt.

(26) De relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika överlappande eller icke samstämmig tillämpning av de makrotillsynsåtgärder som fastställs i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU är överlappande eller icke samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013.

(27) Behöriga eller utsedda myndigheter bör, på grundval av arten hos och fördelningen av de risker som är förbundna med gruppens struktur, kunna fastställa tillämpningsnivån eller tillämpningsnivåerna för bufferten för andra systemviktiga institut. Under vissa omständigheter skulle det kunna vara lämpligt att den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten inför en buffert för andra systemviktiga institut enbart på en nivå under den högsta gruppnivån.

(28) I enlighet med den metod för bedömning av globala systemviktiga banker som offentliggjorts av Baselkommittén för banktillsyn utgör ett instituts jurisdiktionsöverskridande fordringar och skulder indikatorer på dess globala systemviktighet och på de konsekvenser som institutets fallissemang skulle kunna ha för det globala finansiella systemet. Dessa indikatorer återspeglar särskilda farhågor vad gäller, till exempel, den ökade svårigheten med att samordna resolution av institut med betydande gränsöverskridande verksamheter. De framsteg som gjorts när det gäller det gemensamma tillvägagångssätt för resolution som är ett resultat av förstärkningen av det enhetliga regelverket och inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har i betydande utsträckning utvecklat

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

förmågan till välordnad resolution av gränsöverskridande grupper inom bankunionen. Därför bör ett alternativt poängtal som återspeglar dessa framsteg beräknas, utan att det påverkar de behöriga eller utsedda myndigheternas förmåga att utöva sin tillsynsbedömning, och behöriga eller utsedda myndigheter bör beakta det poängtalet när de bedömer kreditinstituts systemviktighet, utan att det påverkar de uppgifter som lämnas till Baselkommittén för banktillsyn för fastställande av internationella nämnare. EBA bör utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger den kompletterande metoden för identifiering av globala systemviktiga institut så att hänsyn kan tas till särdragen i den integrerade europeiska resolutionsramen mot bakgrund av den gemensamma resolutionsmekanismen. Denna metod bör enbart användas för kalibreringen av bufferten för globala systemviktiga institut. Kommissionen bör anta dessa tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(29) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([11]), har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(31) Direktiv 2013/36/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.5 och 2.6 ska ersättas med följande:

”5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

1. Behörighet att utöva verksamhet i värdepappersföretag i den mån detta regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*).

2. Centralbanker.

3. Postgiroinstitut.

4. I Danmark, Eksport Kredit Fonden, Eksport Kredit Fonden A/S, Danmarks Skibskredit A/S och KommuneKredit.

5. I Tyskland, Kreditanstalt für Wiederaufbau, Landwirtschaftliche Rentenbank, Bremer Aufbau-Bank GmbH, Hamburgische Investitions- und Förderbank, Investitionsbank Berlin, Investitionsbank des Landes Brandenburg, Investitionsbank Schleswig-Holstein, Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank, Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank, LfA Förderbank Bayern, NRW.BANK, Saarländische Investitionskreditbank AG, Sächsische Aufbaubank – Förderbank, Thüringer Aufbaubank, företag som med stöd av Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.

6. I Estland, hoiu-laenuühistud, som kooperativa företag som är erkända enligt hoiu-laenuühistu seadus.

([11]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

7. I Irland, the Strategic Banking Corporation of Ireland, credit unions och friendly societies.

8. I Grekland, Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion).

9. I Spanien, Instituto de Crédito Oficial.

10. I Frankrike, Caisse des dépôts et consignations.

11. I Kroatien, kreditne unije och Hrvatska banka za obnovu i razvitak.

12. I Italien, Cassa depositi e prestiti.

13. I Lettland, krājaizdevu sabiedrības, företag som är erkända enligt krājaizdevu sabiedrību likums som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.

14. I Litauen, kredito unijos förutom centrinės kredito unijos.

15. I Ungern, MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság och Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság.

16. I Malta, Malta Development Bank.

17. I Nederländerna, Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering, Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV och kredietunies.

18. I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och Österreichische Kontrollbank AG.

19. I Polen, Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe och Bank Gospodarstwa Krajowego.

20. I Portugal, Caixas Económicas som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, Caixa Económica Montepio Geral.

21. I Slovenien, SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana.

22. I Finland, Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB och Finnvera Oyj/Finnvera Abp.

23. I Sverige, Svenska Skeppshypotekskassan.

24. I Förenade kungariket, National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions och municipal banks.

6. De enheter som avses i punkt 5.1 och punkt 5.3–5.24 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”60) *resolutionsmyndighet*: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

61) *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.

62) *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

63) *grupp*: grupp enligt definitionen i artikel 4.1.138 i förordning (EU) nr 575/2013.

64) *grupp från tredjeland*: en grupp vars moderföretag är etablerat i ett tredjeland.

65) *könsneutral ersättningspolicy*: en ersättningspolicy som grundas på lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa att krav eller tillsynsbefogenheter som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas på gruppnivå eller undergruppsnivå i enlighet med detta direktiv och den förordningen, ska termerna *institut*, *moderinstitut i en medlemsstat*, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag* också innefatta

a) finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a i detta direktiv,

b) utsedda institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat där det berörda moderföretaget inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i detta direktiv, och

c) finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller institut som utsetts enligt artikel 21a.6 d i detta direktiv.”

3. Artikel 4.8 ska ersättas med följande:

”8. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om andra myndigheter än behöriga myndigheter har resolutionsbefogenhet, dessa andra myndigheter har ett nära samarbete och samråder med de behöriga myndigheterna vid utarbetandet av resolutionsplaner och i alla andra fall där sådant samarbete och samråd krävs enligt detta direktiv, direktiv 2014/59/EU eller förordning (EU) nr 575/2013.”

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) de uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen, organisationsstrukturen och styrningsformerna enligt artikel 10,

b) de krav som är tillämpliga på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav eller, om inga kvalificerade innehav finns, på de 20 största aktieägarna eller medlemmarna, enligt artikel 14, och”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 till de behöriga myndigheterna i syfte att fastställa en gemensam bedömningsmetod för beviljande av auktorisation i enlighet med detta direktiv.”

5. I artikel 9 ska följande punkter läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA anmäla de nationella lagar som uttryckligen tillåter andra företag än kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar och andra återbetalbara medel.

4. Enligt denna artikel får medlemsstaterna inte undanta kreditinstitut från tillämpningen av detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.”

6. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”*Artikel 10*

Verksamhetsplan, organisationsstruktur och styrningsformer

1. Medlemsstaterna ska kräva att det till varje ansökan om auktorisation fogas en verksamhetsplan i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivs, inbegripet angivelse av moderföretag, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom gruppen. Medlemsstaterna ska också kräva att det till ansökningar om auktorisation fogas en beskrivning av de styrningsformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1.

2. De behöriga myndigheterna ska neka ett kreditinstitut auktorisation att inleda sin verksamhet, såvida de inte bedömer att styrningsformerna, processerna och metoderna enligt artikel 74.1 på ett tillfredsställande sätt gör det möjligt för det institutet att hantera risker på ett sunt och ändamålsenligt sätt."

7. Artikel 14.2 ska ersättas med följande:

"2. Behöriga myndigheter ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande i enlighet med kriterierna i artikel 23.1. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas."

8. I artikel 18 ska led d ersättas med följande:

"d) inte längre uppfyller tillsynskraven i del tre, fyra eller sex, utom för de krav som anges i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv, eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och särskilt inte längre har säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,".

9. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 21a*

Godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som där avses förse den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade med följande uppgifter:

a) Organisationsstruktur för den grupp i vilken det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår, med tydligt angivande av dess dotterföretag och i förekommande fall moderföretag, samt lokalisering och typ av verksamhet för alla enheter inom gruppen.

b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de krav som anges i artikel 121 om ledningens kvalifikationer.

c) Uppgifter om efterlevnad av de kriterier som anges i artikel 14 om aktieägare och medlemmar, om det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har ett kreditinstitut som dotterföretag.

d) Den interna organisationen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen.

e) Alla andra uppgifter som kan vara nödvändiga för genomförandet av de bedömningar som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag sker samtidigt som den bedömning som avses i artikel 22 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av den artikeln på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska den bedömningsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket upphävas under en period som överstiger 20 arbetsdagar, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.

3. Ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får beviljas godkännande enligt denna artikel endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De interna arrangemangen och fördelningen av arbetsuppgifter inom gruppen är lämpliga för att uppfylla de krav som fastställs genom detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå eller undergruppsnivå och, i synnerhet, ändamålsenliga för att

   i) samordna alla det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets dotterföretag, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dotterinstitut,

ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och

iii) genomföra de policyer på gruppnivå som det finansiella moderholdingföretaget eller blandade finansiella moderholdingföretaget har fastställt för hela gruppen.

b) Organisationsstrukturen för den grupp som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över dotterinstituten eller moderinstituten vad gäller de skyldigheter de omfattas av på enskild nivå, gruppnivå och, i förekommande fall, undergruppsnivå. Vid bedömningen av detta kriterium ska särskild hänsyn tas till

i) det finansiella holdingföretagets eller blandade finansiella holdingföretagets ställning inom en grupp med flera nivåer,

ii) aktieägarstrukturen, och

iii) den roll som det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

c) De kriterier som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda.

4. Godkännande av det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget enligt denna artikel ska inte krävas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det finansiella holdingföretagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva innehav i dotterföretag eller, då det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag, dess huvudsakliga verksamhet vad gäller institut eller finansiella institut är att förvärva innehav i dotterföretag.

b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inte utsetts till resolutionsenhet i någon av gruppens resolutionsgrupper i enlighet med den resolutionsstrategi som fastställts av den berörda resolutionsmyndigheten enligt direktiv 2014/59/EU.

c) Ett dotterkreditinstitut har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.

d) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är inte delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar gruppen eller de dotterföretag i gruppen som är institut eller finansiella institut.

e) Det finns inget som hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen på gruppnivå.

Finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande i enlighet med denna punkt ska inte vara undantagna från avgränsningen av konsolidering enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

5. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kontinuerligt övervaka efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska förse den samordnande tillsynsmyndigheten med de uppgifter som krävs för att kontinuerligt övervaka gruppens organisationsstruktur och efterlevnaden av de villkor som anges i punkt 3 eller, när så är tillämpligt, punkt 4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska dela de uppgifterna med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

6. När den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som fastställs i punkt 3 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller återställa, beroende på vad som är tillämpligt, kontinuitet och integritet i den gruppbaserade tillsynen och säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna i synnerhet ta effekterna på det finansiella konglomeratet i beaktande.

De tillsynsåtgärder som avses i första stycket får omfatta:

a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier eller andelar i dotterinstituten som innehas av det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

b) Utfärdande av föreläggande eller sanktioner gentemot det finansiella holdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmar i ledningsorganet och den verkställande ledningen, om inte annat följer av artiklarna 65–72.

c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina dotterinstitut.

d) Tillfälligt utseende av ett annat finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa efterlevnaden av de krav som föreskrivs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå.

e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.

f) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska avyttra eller minska sina innehav i institut eller andra enheter i finansiella sektorn.

g) Krav på att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan på hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

7. Om den samordnande tillsynsmyndigheten har fastställt att de villkor som anges i punkt 4 inte längre är uppfyllda ska det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel.

8. I de fall den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat ska de båda myndigheterna samarbeta i fullständigt samråd när de fattar beslut om det godkännande och undantag från godkännande som avses i punkt 3 respektive punkt 4 och de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utarbeta en bedömning om de ärenden som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och ska överlämna den bedömningen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen.

Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget det gemensamma beslutet.

Vid eventuell oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat avstå från att fatta ett beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet till EBA. De berörda behöriga myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

9. När det gäller blandade finansiella holdingföretag ska det, i de fall den samordnande tillsynsmyndighet eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat är en annan än den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG, krävas samtycke av samordnaren för de beslut eller gemensamma beslut som avses i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln, beroende på vad som är tillämpligt. När samordnarens samtycke krävs ska tvister lösas av de relevanta europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen EBA eller den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*), som ska fatta sitt beslut inom en månad från mottagandet av hänskjutandet. Varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt ska inte påverka skyldigheterna enligt direktiv 2002/87/EG eller 2009/138/EG.

10. Om godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen i detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet.

Under alla förhållanden ska beslut att bevilja eller neka godkännande fattas inom sex månader från mottagandet av ansökan. Ett nekande kan vid behov åtföljas av någon av de åtgärder som anges i punkt 6.

Artikel 21b

Intermediärt moderföretag inom EU

1. Två eller flera institut i unionen som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett enda intermediärt moderföretag inom EU som är etablerat i unionen.

2. De behöriga myndigheterna får tillåta att de institut som avses i punkt 1 har två intermediära moderföretag inom EU om de fastställer att etableringen av ett enda intermediärt moderföretag inom EU skulle

a) vara oförenlig med ett obligatoriskt krav om åtskillnad av verksamheterna som fastställs i reglerna eller av tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där det yttersta moderföretaget från gruppen från tredjelandet har sitt huvudkontor, eller

b) leda till att möjligheterna till resolution blir mindre effektiva än med två intermediära moderföretag inom EU enligt en bedömning som utförs av den behöriga resolutionsmyndigheten för det intermediära moderföretaget inom EU.

3. Ett intermediärt moderföretag inom EU ska vara ett kreditinstitut som är auktoriserat i enlighet med artikel 8, eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a.

Om inget av de institut som avses i punkt 1 i den här artikeln är ett kreditinstitut eller om ett andra intermediära moderföretag inom EU måste etableras i samband med investeringsverksamhet för att uppfylla ett obligatoriskt krav i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln, får det intermediära moderföretaget inom EU respektive det andra intermediära moderföretaget inom EU med avvikelse från första stycket i den här punkten vara ett värdepappersföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/65/EU och som omfattas av direktiv 2014/59/EU.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte tillämpas om det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland är lägre än 40 miljarder EUR.

5. Vid tillämpning av denna artikel ska det totala värdet av tillgångar i unionen för gruppen från tredjeland anses vara summan av

a) värdet av de totala tillgångarna hos varje institut i unionen för gruppen från tredjeland enligt dess konsoliderade balansräkning eller deras individuella balansräkning om institutets balansräkning inte är konsoliderad och

b) värdet av de totala tillgångarna hos varje filial för gruppen från tredjeland som är auktoriserad i unionen i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (**).

6. De behöriga myndigheterna ska anmäla följande information om varje grupp från tredjeland som är verksam inom deras jurisdiktion till EBA:

a) Namnen på och totala värdet av de tillgångarna för institut under tillsyn som tillhör en grupp från tredjeland.

b) Namnen på och totala värdet av tillgångarna för de filialer som är auktoriserade i den medlemsstaten i enlighet med detta direktiv, direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 samt den typ av verksamhet som de är auktoriserade att bedriva.

c) Namnet på och formen enligt punkt 3 för varje intermediärt moderföretag inom EU som har etablerats i den medlemsstaten och namnet på den grupp från tredjeland som det ingår i.

7. EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla grupper från tredjeland som är verksamma inom unionen och i förekommande fall deras intermediära moderföretag inom EU.

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att varje institut under deras jurisdiktion som ingår i en grupp från tredjeland uppfyller ett av följande villkor:

a) Det har ett intermediärt moderföretag inom EU.

b) Det är ett intermediärt moderföretag inom EU.

c) Det är det enda institutet i unionen för gruppen från tredjeland.

d) Det ingår i en grupp från tredjeland med totala värdet av tillgångarna i unionen som är lägre än 40 miljarder EUR.

8. Med avvikelse från punkt 1 ska grupper från tredjeland vilka bedriver verksamhet via fler än ett institut i unionen och som har ett totalt värde av tillgångar på 40 miljarder EUR eller högre den 27 juni 2019 ha ett intermediärt moderföretag inom EU eller, om punkt 2 är tillämplig, två intermediärt moderföretag inom EU senast den 30 december 2023.

9. Senast den 30 december 2026 ska kommissionen, efter samråd med EBA, se över de krav som införs för institut genom denna artikel och lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det åtminstone övervägas

a) huruvida de krav som föreskrivs i denna artikel är genomförbara, nödvändiga och proportionella, eller om andra åtgärder skulle vara lämpligare,

b) huruvida de krav som införs för institut genom denna artikel bör revideras för att återspegla internationell bästa praxis.

10. Senast den 28 juni 2021 ska EBA översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om behandlingen av filialer från tredjeland enligt medlemsstaternas nationella rätt. I rapporten ska det åtminstone övervägas

a) huruvida och i vilken utsträckning tillsynspraxis enligt nationell rätt för filialer från tredjeland skiljer sig åt mellan medlemsstaterna,

b) huruvida en annorlunda behandling av filialer från tredjeland enligt nationell rätt skulle kunna leda till regelarbitrage,

c) huruvida en ytterligare harmonisering av nationella system för filialer från tredjeland skulle vara nödvändig och lämplig, i synnerhet med tanke på betydande filialer från tredjeland.

Kommissionen ska, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet på grundval av rekommendationer från EBA.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).
(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).”

10. I artikel 23.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, enligt artikel 91.1, för de medlemmar i ledningsorganet som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.”

11. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. En medlemsstat ska kräva att filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland åtminstone en gång per år rapporterar följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:

a) De totala tillgångar som motsvarar verksamheten för den filial som är auktoriserad i den medlemsstaten.

b) Uppgifter om de likvida tillgångar som filialen har tillgång till, i synnerhet tillgången till likvida tillgångar i medlemsstaternas valutor.

c) Den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande.

d) De arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialen.

e) Arrangemangen för riskhantering.

f) Styrningsformerna, inbegripet personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet.

g) De planer för återhämtning som filialen omfattas av.

h) Alla övriga uppgifter som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att den ska kunna övervaka filialens verksamheter på ett heltäckande sätt.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om följande:

a) Alla de auktorisationer för filialer som beviljas kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland samt alla påföljande ändringar av sådana auktorisationer.

b) Totala tillgångar och skulder hos de auktoriserade filialerna till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland, enligt regelbundna rapporter.

c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial hör till.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen, med uppgift om medlemsstaten där de är auktoriserade att bedriva verksamhet."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland och de behöriga myndigheterna för institut som ingår i samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att all verksamhet som den gruppen från tredjeland bedriver i unionen är föremål för heltäckande tillsyn, för att förhindra att de krav som gäller för grupper från tredjeland enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 kringgås och för att förhindra negativa effekter på unionens finansiella stabilitet.

EBA ska underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna för de ändamål som avses i första stycket i denna punkt, inbegripet vid kontrollen av huruvida det tröskelvärde som avses i artikel 21b.4 är uppfyllt."

12. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

"g) myndigheter som ansvarar för tillsynen av de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) vad gäller efterlevnaden av det direktivet, samt finansunderrättelseenheter,

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

b) Följande led ska läggas till:

"h) behöriga myndigheter eller organ som ansvarar för tillämpningen av regler om strukturell åtskillnad inom en bankgrupp."

13. I artikel 57.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Utan hinder av artiklarna 53, 54 och 55 ska medlemsstaterna säkerställa att informationsutbyte kan ske mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsyn över".

14. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 58a*

Överlämnande av information till internationella organ

1. Utan hinder av vad som sägs i artiklarna 53.1 och 54 får behöriga myndigheter, med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, överlämna eller utbyta viss information med följande organ:

a) Internationella valutafonden och Världsbanken med avseende på bedömningar för programmet för granskning av finanssektorn.

b) Banken för internationell betalningsutjämning för kvantitativa konsekvensbedömningar.

c) Rådet för finansiell stabilitet för dess tillsynsfunktion.

2. De behöriga myndigheterna får endast utbyta konfidentiell information efter en uttrycklig begäran från det berörda organet och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför i enlighet med dess lagstadgade mandat.

b) Begäran är tillräckligt exakt vad gäller arten, omfattningen och formatet hos den information som begärs samt metoden för dess utlämnande eller överföring.

c) Den begärda informationen är strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och går inte går utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats.

d) Informationen överlämnas eller utlämnas enbart till de personer som direkt deltar i utförandet av den särskilda uppgiften.

e) De personer som har tillgång till informationen är föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 53.1.

3. Om begäran görs av någon av de enheter som anges i punkt 1 får de behöriga myndigheterna endast överlämna aggregerade eller anonymiserade uppgifter och endast utbyta annan information i den behöriga myndighetens lokaler.

4. I den mån utlämnande av information innefattar behandling av personuppgifter ska all behandling av personuppgifter av det begärande organet uppfylla de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).”

15. I artikel 63.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska föreskriva att behöriga myndigheter får kräva att den person som avses i första stycket ersätts om den personen agerar i strid med sina skyldigheter enligt första stycket.”

16. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsynsbefogenheter att ingripa i institutens, de finansiella holdingföretagens och de blandade finansiella holdingföretagens verksamhet som de behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet i synnerhet rätten att återkalla en auktorisation i enlighet med artikel 18, de befogenheter som avses i artiklarna 18, 102, 104 och 105 och befogenheter att vidta de åtgärder som avses i artikel 21a.6.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. De beslut som de behöriga myndigheterna fattar vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner ska innehålla grunderna för beslutet.”

17. I artikel 66.1 ska följande led läggas till:

”e) Underlåtenhet att ansöka om godkännande i strid med artikel 21a eller någon annan överträdelse av de krav som anges i den artikeln.”

18. I artikel 67.1 ska följande led läggas till:

”q) Ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag underlåter att vidta någon åtgärd som kan komma att krävas för att säkerställa efterlevnad av de tillsynskrav som anges i del tre, fyra, sex eller sju i förordning (EU) nr 575/2013 eller som åläggs enligt artikel 104.1 a eller artikel 105 i detta direktiv på gruppnivå eller undergruppsnivå.”

19. Artikel 74 ska ersättas med följande:

”*Artikel 74*

Planer för intern styrning, återhämtning och resolution

1. Instituten ska ha en robust företagsstyrning, i vilket ingår en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade, genomlysta och konsekventa ansvarskedjor, effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för, tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner, samt ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutrala.

2. De styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska vara heltäckande och stå i proportion till karaktären, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet. De tekniska kriterier som fastställs i artiklarna 76–95 ska beaktas.

3. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de styrformer, processer och metoder som avses i punkt 1 i den här artikeln, med beaktande av punkt 2 i den här artikeln.

EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om en könsneutral ersättningspolicy för institut.

Inom två år från dagen för offentliggörandet av de riktlinjer som avses i andra stycket och på grundval av den information som samlats in av de behöriga myndigheterna ska EBA utfärda en rapport om institutens tillämpning av en könsneutral ersättningspolicy."

20. I artikel 75 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med de kriterier för offentliggörande som fastställs i artikel 450.1 g, h, i och k i förordning (EU) nr 575/2013 samt den information som instituten lämnar om lönegapet mellan kvinnor och män och ska använda den informationen för att jämföra ersättningstrender och ersättningspraxis. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA."

21. Artikel 84 ska ersättas med följande:

"*Artikel 84*

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

1. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför interna system och använder en schablonmetod eller en förenklad schablonmetod för att identifiera, utvärdera, hantera och reducera risker från potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

2. Behöriga myndigheter ska säkerställa att instituten genomför system för att bedöma och övervaka risker från potentiella förändringar i kreditspreadar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret.

3. En behörig myndighet får kräva att ett institut använder den schablonmetod som avses i punkt 1 när de interna system som genomförts av det institutet för att utvärdera de risker som avses i den punkten inte är tillfredsställande.

4. En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplext institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 använder schablonmetoden om den anser att den förenklade schablonmetoden inte är lämplig för att fånga upp ränterisker som följer av institutets verksamhet utanför handelslagret.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att, vid tillämpningen av denna artikel, specificera den schablonmetod som instituten får använda för att utvärdera de risker som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet en förenklad schablonmetod för små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 som är minst lika konservativ som schablonmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast 28 juni 2020

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar kriterier för följande:

a) Utvärdering genom ett instituts interna system av de risker som avses i punkt 1.

b) Institutens identifiering, hantering och reducering av de risker som avses i punkt 1.

c) Institutens bedömning och övervakning av de risker som avses i punkt 2.

d) Avgörande av vilka av institutens interna system som inte är tillfredsställande för syftet i punkt 1 enligt vad som anges i punkt 3.

EBA ska utfärda dessa riktlinjer senast den 28 juni 2020."

22. I artikel 85 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringarna för operativa risker, även i fråga om modellrisk och risker som följer av utkontraktering, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituten ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer."

23. I artikel 88.1 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om lån till medlemmar i ledningsorganet och till deras närstående parter dokumenteras korrekt och på begäran görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

I denna artikel avses med termen *närstående part*

a) make, registrerad partner i enlighet med nationell rätt, barn eller förälder till en medlem i ledningsorganet,

b) kommersiell enhet i vilken en medlem i ledningsorganet eller dennes nära familjemedlem som avses i led a har ett kvalificerat innehav på minst 10 % av kapitalet eller rösträtterna i den enheten, eller i vilken dessa personer kan utöva ett betydande inflytande, eller i vilken dessa personer innehar ledande befattningar eller är medlemmar i ledningsorganet."

24. I artikel 89 ska följande punkt läggas till:

"6. Kommissionen ska senast den 1 januari 2021, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, kontrollera huruvida den information som avses i punkt 1 a–f fortfarande är lämplig, samtidigt som hänsyn tas till tidigare konsekvensbedömningar, internationella avtal och utvecklingen på lagstiftningsområdet i unionen, och huruvida ytterligare relevanta informationskrav kan läggas till i punkt 1.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2021, på grundval av samråd med EBA, Eiopa och Esma, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i denna punkt och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet."

25. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Institut, finansiella holdingbolag och blandade finansiella holdingbolag, ska ha det främsta ansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet alltid har ett tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina plikter. Ledamöter i ledningsorganet ska i synnerhet uppfylla de krav som anges i punkterna 2–8.

Om en ledamot i ledningsorganet inte uppfyller de krav som anges i denna punkt ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att avsätta denna ledamot från ledningsorganet. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida de krav som anges i denna punkt fortfarande är uppfyllda, om de har rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta."

b) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

"7. Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå institutets verksamhet inklusive de främsta riskerna. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

8. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Medlemskap i närstående företag eller närstående enheter utgör inte i sig ett hinder för att agera med självständigt tänkande."

c) I punkt 12 ska följande led läggas till:

"f) Den enhetliga tillämpningen av den befogenhet som avses i punkt 1 andra stycket."

26. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att instituten, när de fastställer och tillämpar sin totala ersättningspolicy, inklusive löner och diskretionära pensionsförmåner för olika personalkategorier vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, iakttar följande krav på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet."

ii) Följande led ska införas:

"aa) Ersättningspolicyn är en könsneutral ersättningspolicy."

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska de personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil åtminstone omfatta följande:

a) Alla medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen.

b) Anställda med ledningsansvar för institutets kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.

c) Anställda som hade rätt till betydande ersättning under det föregående räkenskapsåret, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Den anställdes ersättning är lika med eller är högre än 500 000 EUR och lika med eller är högre än den genomsnittliga ersättningen till de medlemmar av institutets ledningsorgan och verkställande ledning som avses i led a.

ii) Den anställde bedriver sin yrkesutövning inom en väsentlig affärsenhet och yrkesutövningen är av ett slag som har en betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil."

27. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led l i ska ersättas med följande:

"i) Aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, motsvarande ägarintressen, eller instrument som är kopplade till institutets aktier eller, beroende på det berörda institutets rättsliga struktur, likvärdiga icke-kontanta instrument."

ii) Led m ska ersättas med följande:

"m) En betydande del, dock under alla omständigheter minst 40 % av den rörliga ersättningsdelen ska skjutas upp för en tidsperiod som omfattar minst fyra till fem år och är korrekt anpassad till affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet. För medlemmar av ledningsorganet och den verkställande ledningen för ett institut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet bör uppskovsperioden inte vara kortare än fem år.

Ersättning som betalas enligt ett uppskovsförfarande ska inte erhållas snabbare än den som betalas på proportionell grund. För en rörlig ersättningsdel på ett särskilt högt belopp ska minst 60 % av beloppet skjutas upp. Uppskovsperiodens längd ska fastställas i enlighet med konjunkturcykeln, affärsverksamhetens art, dess risker och den berörda personalens verksamhet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de instrumentklasser som uppfyller villkoren enligt punkt 1 l ii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

I syfte att identifiera personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil som avses i artikel 92.3 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som innehåller kriterier:

a) Ledningsansvar och kontrollfunktioner.

b) Väsentliga affärsenheter och betydande inverkan på den berörda affärsenhetens riskprofil.

c) Andra kategorier av personal som inte uttryckligen anges i artikel 92.3 och vars yrkesutövning har en inverkan på institutets riskprofil som är lika väsentlig som de personalkategorier som avses däri.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska de krav som anges i leden l och m i den punkten och i andra stycket i led o i den punkten inte tillämpas på följande:

a) Ett institut som inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR över den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.

b) En anställd vars årliga rörliga ersättning inte överstiger 50 000 EUR och inte motsvarar mer än en tredjedel av den anställdes totala årliga ersättning.

4. Genom undantag från punkt 3 a får en medlemsstat sänka eller höja det tröskelvärde som anges i den punkten förutsatt att

a) det institut avseende vilket medlemsstaten tillämpar denna bestämmelse inte är ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013 och att, vid en höjning av tröskelvärdet,

i) institutet uppfyller de kriterier som anges i artikel 4.1.145 c, d och e i förordning (EU) nr 575/2013, och

ii) tröskelvärdet inte överstiger 15 miljarder EUR,

b) det är lämpligt att ändra tröskelvärdet i enlighet med denna punkt med hänsyn till institutets verksamhet och dennas art och omfattning samt institutets interna organisation eller, om så är tillämpligt, särdragen för den grupp som det tillhör.

5. Genom undantag från punkt 3 b får en medlemsstat besluta att anställda som har rätt till en årlig rörlig ersättning som understiger det tröskelvärde och den andel som avses i den punkten inte ska omfattas av det undantag som där anges på grund av nationella marknadsegenskaper vad gäller ersättningspraxis, eller på grund av dessa personers typ av ansvarsområden och arbetsuppgifter.

6. Senast den 28 juni 2023 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 3–5 och lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

7. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att underlätta genomförandet av punkterna 3, 4 och 5 och säkerställa deras enhetliga tillämpning.”

28. Artikel 97 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b utgå.

b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

"När de behöriga myndigheterna genomför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med de kriterier som offentliggjorts enligt artikel 143.1 c."

c) Följande punkt ska införas:

"4a. De behöriga myndigheterna får skräddarsy metoderna för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil, såsom likartade affärsmodeller eller likartat geografiskt område för exponeringar. Sådana skräddarsydda metoder får omfatta riskorienterade riktmärken och kvantitativa indikatorer, ska möjliggöra vederbörligt beaktande av de specifika risker som varje institut kan exponeras för och ska inte inverka på den institutspecifika karaktären hos åtgärder som åläggs i enlighet med artikel 104.

Om de behöriga myndigheterna använder skräddarsydda metoder enligt denna punkt ska de underrätta EBA om detta. EBA ska övervaka tillsynsmetoderna och utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att ange hur liknande riskprofiler ska bedömas enligt denna punkt och för att säkerställa en enhetlig och proportionerlig tillämpning av metoder i hela unionen vilka är skräddarsydda för liknande institut."

d) Följande punkt ska läggas till:

"6. Om en översyn, särskilt utvärderingen av ett instituts styrformer, affärsmodell eller verksamhet, ger de behöriga myndigheterna rimlig anledning att misstänka att institutet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet. I händelse av potentiell ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och som har behörighet att säkerställa efterlevnaden av det direktivet samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vid behov vidta åtgärder i enlighet med det här direktivet."

29. Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led j utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska omfatta institutens exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Tillsynsbefogenheterna ska utövas åtminstone i följande fall:

a) Om ett instituts ekonomiska värde på eget kapital enligt artikel 84.1 minskar med mer än motsvarande 15 % av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de sex tillsynsrelaterade chockscenarier som gäller räntor.

b) Om ett instituts nettoränteintäkter enligt artikel 84.1 blir föremål för en stor minskning till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntenivåerna enligt beskrivningen i något av de två chockscenarier som ska tillämpas på räntor.

Utan hinder av andra stycket ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att utöva tillsynsbefogenheter om de, på grundval av den översyn och utvärdering som avses i denna punkt, anser att institutets hantering av ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med termen 'tillsynsbefogenheter' de befogenheter som avses i artikel 104.1, eller befogenheten att specificera andra modellantaganden och parametriska antaganden än de som fastställts av EBA enligt punkt 5a b i denna artikel, som instituten ska återspegla i sin beräkning av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt artikel 84.1."

c) Följande punkt ska införas:

”5a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som för tillämpningen av punkt 5 specificerar följande:

a) De sex tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket a och de två tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkt 5 andra stycket b som ska tillämpas på räntesatser för varje valuta.

b) Mot bakgrund av internationellt överenskomna tillsynsstandarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital enligt punkt 5 andra stycket a och som ska vara begränsade till

i) behandlingen av institutets egna kapital,

ii) införande, sammanställning och diskontering av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,

iii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner.

c) Mot bakgrund av internationellt överenskomna standarder, de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden, utom beteendeantaganden, som institut ska återspegla i sina beräkningar av nettoränteintäkterna enligt punkt 5 andra stycket b och som ska vara begränsade till

i) införande och sammanställning av räntekänsliga kassaflöden som härrör från institutets tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inbegripet behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter,

ii) användningen av dynamiska eller statiska balansräkningsmodeller och därav följande behandling av avskrivna och förfallna positioner,

iii) den period under vilken framtida nettoränteintäkter ska mätas.

d) Vad som utgör en stor minskning enligt punkt 5 andra stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”8. EBA ska bedöma huruvida risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-relaterade risker) eventuellt ska inbegripas i den översyn och utvärdering som genomförs av de behöriga myndigheterna.

Med avseende på tillämpningen av första stycket ska bedömningen från EBA åtminstone innehålla följande:

a) Utarbetande av en enhetlig definition av ESG-relaterade risker, inbegripet fysiska risker och övergångsrisker, det sistnämnda ska omfatta risker som är relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.

b) Utarbetande av lämpliga kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens finansiella stabilitet på kort, medellång och lång sikt, sådana kriterier ska inbegripa stresstestprocesser och scenarioanalyser för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan i scenarier av olika allvarlighet.

c) De styrformer, processer, metoder och strategier som ska genomföras av instituten för att identifiera, bedöma och hantera ESG-relaterade risker.

d) Analysmetoder och analysverktyg för att bedöma de ESG-relaterade riskernas inverkan på institutens utlåningsverksamhet och finansförmedlingsverksamhet.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 28 juni 2021.

På grundval av resultatet av rapporten får EBA vid behov utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, avseende ett enhetligt inbegripande av ESG-relaterade risker i den översyns- och utvärderingsprocess som genomförs av de behöriga myndigheterna."

30. Artikel 99.2 b ska utgå.

31. Artikel 103 ska utgå.

32. Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.4, 98.5, 101.4 och 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att

a) kräva att institut har en ytterligare kapitalbas som överstiger de krav som anges i förordning (EU) nr 575/2013 enligt de villkor som fastställs i artikel 104a i detta direktiv,

b) kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74,

c) kräva att institut lägger fram en plan för att återställa efterlevnad av tillsynskraven i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 och fastställer en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist,

d) kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild avsättningspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt,

e) begränsa instituts verksamhet, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,

f) kräva reduktion av den inneboende risken i institutens verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet,

g) kräva att institut begränsar den rörliga ersättningen till en viss procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,

h) kräva att institut använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,

i) begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från ett institut till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang från institutets sida,

j) ålägga ytterligare krav eller krav på mer frekvent rapportering, inklusive rapporter om kapitalbas, likviditet och bruttosoliditet,

k) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar för löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder,

l) kräva ytterligare upplysningar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 j får behöriga myndigheter endast ålägga ytterligare eller mer frekvent rapportering för institut där det relevanta kravet är lämpligt och proportionellt i förhållande till det ändamål för vilket informationen krävs och de uppgifter som begärs inte överlappar varandra.

Vid tillämpning av artiklarna 97–102 ska eventuella ytterligare uppgifter som kan krävas av instituten anses vara överlappande om samma eller i huvudsak samma uppgifter annorledes redan har rapporterats till den behöriga myndigheten eller kan tas fram av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten får inte kräva att ett institut rapporterar ytterligare uppgifter om den tidigare har erhållit dem i ett annorlunda format eller på annorlunda detaljnivå och detta annorlunda format eller denna annorlunda detaljnivå inte hindrar den behöriga myndigheten från att framställa uppgifter med samma kvalitet och tillförlitlighet som de som framställts på grundval av de ytterligare uppgifter som annars skulle rapporteras."

b) Punkt 3 ska utgå.

33. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 104a

Krav på ytterligare kapitalbas

1. Behöriga myndigheter ska ålägga de krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a om de, på grundval av de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 101, konstaterar någon av följande situationer för ett enskilt institut:

a) Institutet är exponerat för risker eller riskelement som, enligt punkt 2 i denna artikel, inte täcks av eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 (*).

b) Institutet uppfyller inte kraven i artiklarna 73 och 74 i detta direktiv eller i artikel 393 i förordning (EU) nr 575/2013 och det är osannolikt att andra tillsynsåtgärder skulle vara tillräckliga för att säkerställa att dessa krav kan uppfyllas inom en lämplig tidsram.

c) De justeringar som avses i artikel 98.4 bedöms som otillräckliga för att institutet under normala marknadsförhållanden ska kunna avyttra eller säkra sina positioner inom kort tid utan att drabbas av betydande förluster.

d) Den utvärdering som genomförts i enlighet med artikel 101.4 visar att en bristande efterlevnad av kraven för tillämpningen av den tillåtna metoden sannolikt kommer att leda till otillräckliga kapitalbaskrav.

e) Institutet underlåter vid upprepade tillfällen att upprätta eller bibehålla tillräckligt med ytterligare kapitalbas för att täcka den riktlinje som meddelats i enlighet med artikel 104b.3.

f) Andra situationer som är specifika för det enskilda institutet och som enligt den behöriga myndigheten ger anledning till väsentliga tillsynsmässiga betänkligheter.

De behöriga myndigheterna får endast ålägga det krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a för att täcka de risker som enskilda institut löper på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar inverkan av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling på ett enskilt instituts riskprofil.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i den här artikeln ska risker eller riskelement endast anses inte täckas av eller inte i tillräcklig omfattning täckas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 där beloppen, slagen och fördelningen av det kapital som anses tillräckligt av den behöriga myndigheten, med beaktande av en översyn av den bedömning som utförts av instituten i enlighet med artikel 73 första stycket i detta direktiv, är större än kapitalbaskraven enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska de behöriga myndigheterna, med beaktande av varje enskilt instituts riskprofil, bedöma de risker som institutet är exponerat för, inbegripet

a) institutspecifika risker eller element av sådana risker som uttryckligen undantas från eller som inte uttryckligen omfattas av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402,

b) institutspecifika risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

I den mån risker eller riskelement omfattas av övergångsarrangemang eller bestämmelser om undantag för äldre regler som fastställs i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 575/2013, ska de inte betraktas som risker eller element av sådana risker som sannolikt kommer att underskattas trots efterlevnad av de tillämpliga kraven i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Vid tillämpningen av första stycket ska det kapital som anses tillräckligt täcka alla risker eller riskelement som identifierats som väsentliga enligt bedömningen i andra stycket i denna punkt och som inte täcks eller inte i tillräcklig omfattning täcks av de kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret får betraktas som väsentlig åtminstone i de fall som avses i artikel 98.5, såvida inte de behöriga myndigheterna, när de gör översynen och utvärderingen, konstaterar att institutets hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är tillfredsställande och att institutet inte är alltför exponerat för ränterisker till följd av verksamhet utanför handelslagret.

3. Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i denna artikel som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i denna artikel och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Institut ska uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som åläggs av de behöriga myndigheterna enligt artikel 104.1 a med en kapitalbas som uppfyller följande villkor:

a) Minst tre fjärdedelar av den ytterligare kapitalbasen ska bestå av primärkapital.

b) Minst tre fjärdedelar av primärkapitalet i a ska bestå av kärnprimärkapital.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten kräva att ett institut uppfyller kravet på ytterligare kapitalbas med en större andel primärkapital eller kärnprimärkapital om så är nödvändigt och med beaktande av de särskilda omständigheter som gäller för institutet.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det kombinerade buffertkravet.

c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

Den kapitalbas som används för att uppfylla det krav på ytterligare kapitalbas som anges i artikel 104.1 a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 får inte användas för att uppfylla något av följande:

a) Det kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Den riktlinje för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3 i detta direktiv, om risken för alltför låg bruttosoliditet hanteras genom den riktlinjen.

5. Den behöriga myndigheten ska för varje institut skriftligen motivera beslutet att ålägga ett krav på ytterligare kapitalbas enligt artikel 104.1 a, åtminstone genom att tydligt redovisa den fullständiga bedömningen av de faktorer som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln. Den motiveringen ska inbegripa, i det fall som anges i punkt 1 e i den här artikeln, en särskild redogörelse för motiven till att införandet av en riktlinje om ytterligare kapitalbas inte längre anses tillräckligt.

Artikel 104b

Riktlinje för ytterligare kapitalbas

1. Enligt de strategier och processer som avses i artikel 73 ska instituten fastställa sitt interna kapital till en tillfredsställande kapitalbasnivå som är tillräcklig för att täcka alla de risker som ett institut är exponerat för och för att säkerställa att institutets kapitalbas kan absorbera potentiella förluster till följd av stresscenarier, inbegripet sådana som identifierats vid det stresstest inom ramen för tillsynen som avses i artikel 100.

2. Behöriga myndigheter ska regelbundet se över den nivå på det interna kapitalet som fastställs av varje institut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, som en del av de översyner och utvärderingar som utförs i enlighet med artiklarna 97 och 101 och inbegripet resultaten av de stresstester som avses i artikel 100.

Enligt den översynen ska de behöriga myndigheterna för varje institut fastställa den totala kapitalbasnivå som de anser vara lämplig.

3. Behöriga myndigheter ska meddela instituten sin riktlinje för ytterligare kapitalbas.

Riktlinjen för ytterligare kapitalbas ska avse den kapitalbas som överstiger det relevanta kapitalbasbelopp som krävs enligt delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013, kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, artiklarna 104.1 a och 128.6 i detta direktiv eller enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013, beroende på vad som är relevant, för att nå den totala kapitalbasnivå som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Behöriga myndigheters riktlinje för ytterligare kapitalbas enligt punkt 3 i den här artikeln ska vara institutspecifik. Riktlinjen får täcka risker som omfattas av det krav på ytterligare kapitalbas som ålagts enligt artikel 104.1 a endast i den mån den täcker aspekter av dessa risker som inte redan täcks enligt de kraven.

5. Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats enligt punkt 3 i denna artikel för hantering av andra risker än alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla något av följande:

a) De kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och det kombinerade buffertkravet.

Den kapitalbas som används för att följa den riktlinje om ytterligare kapitalbas som meddelats i enlighet med punkt 3 i denna artikel för hantering av alltför låg bruttosoliditet ska inte användas för att uppfylla kapitalbaskravet i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, det krav som fastställs i artikel 104a i detta direktiv och som åläggs av de behöriga myndigheterna för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013.

6. Om ett institut uppfyller de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402, det relevanta krav på ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104.1 a samt, beroende på vad som är relevant, det kombinerade buffertkravet eller det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte underlåtande att följa den riktlinje som avses i punkt 3 i den här artikeln utlösa de restriktioner som avses i artikel 141 eller 141b i detta direktiv.

Artikel 104c

Samarbete med resolutionsmyndigheter

Behöriga myndigheter ska underrätta relevanta resolutionsmyndigheter om de krav på ytterligare kapitalbas som de ålägger institut enligt artikel 104.1 a och om eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som de meddelar institut i enlighet med artikel 104b.3.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

34. Artikel 105 d ska utgå.

35. I artikel 108 ska punkt 3 utgå.

36. Artikel 109 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i avsnitt II i detta kapitel på gruppnivå eller undergruppsnivå för att säkerställa att deras

styrformer, processer och rutiner enligt avsnitt II i detta kapitel är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. De ska särskilt se till att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv genomför dessa styrformer, processer och rutiner i sina dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv, inbegripet de som är etablerade i finansiella offshore-center. Dessa styrformer, processer och rutiner ska också vara enhetliga och väl integrerade, och dotterföretagen ska också kunna ta fram alla data och upplysningar som är av betydelse för tillsynen. Dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska uppfylla sina sektorspecifika krav på individuell nivå.

3. Skyldigheter enligt avsnitt II i detta kapitel rörande dotterföretag som inte själva omfattas av detta direktiv ska inte tillämpas om moderinstitutet inom EU kan påvisa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av avsnitt II strider mot lagen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. De ersättningskrav som föreskrivs i artiklarna 92, 94 och 95 ska inte tillämpas på gruppnivå för något av följande:

a) Dotterföretag som är etablerade i unionen om de omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter.

b) Dotterföretag som är etablerade i ett tredjeland och som skulle omfattas av särskilda ersättningskrav i enlighet med andra unionsrättsakter om de vore etablerade i unionen.

5. Genom undantag från punkt 4 i den här artikeln och för att undvika kringgående av de bestämmelser som anges i artiklarna 92, 94 och 95 ska medlemsstaterna säkerställa att de krav som fastställs i artiklarna 92, 94 och 95 tillämpas på anställda vid dotterföretag som inte omfattas av detta direktiv på individuell nivå om

a) dotterföretaget antingen är ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som förtecknas i avsnitt A punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, och

b) dessa anställda har fått uppdraget att bedriva yrkesutövning som har direkt väsentlig inverkan på riskprofilen för instituten i gruppen.

6. Utan hinder av punkterna 4 och 5 i den här artikeln får medlemsstaterna på gruppnivå tillämpa artiklarna 92, 94 och 95 på en bredare uppsättning dotterföretag och deras personal."

37. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"*Artikel 111*

Utnämning av samordnande tillsynsmyndighet

1. Om ett moderföretag är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det moderkreditinstitutet i medlemsstaten eller det moderkreditinstitutet inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över det modervärdepappersföretaget i medlemsstaten eller det modervärdepappersföretaget inom EU på individuell nivå.

Om ett moderföretag är ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat eller ett modervärdepappersföretag inom EU och minst ett av dess dotterföretag är ett kreditinstitut, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för kreditinstitutet eller, om det rör sig om flera kreditinstitut, det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. Om moderföretaget till ett institut är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över institutet på individuell nivå.

3. Om två eller flera institut som är auktoriserade i unionen har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, ska gruppbaserad tillsyn utövas av

a) den behöriga myndigheten för kreditinstitutet, om det bara finns ett kreditinstitut i gruppen,

b) den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, om det finns flera kreditinstitut i samma grupp, eller

c) den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen.

4. Om konsolidering krävs enligt artikel 18.3 eller 18.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska gruppbaserad tillsyn utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen eller, om det inte ingår något kreditinstitut i gruppen, av den behöriga myndigheten för det värdepappersföretag som har den största totala balansomslutningen.

5. Genom undantag från punkt 1 tredje stycket, från punkt 3 b och från punkt 4, ska, i sådana fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett kreditinstitut i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som på individuell nivå utövar tillsyn över ett eller flera kreditinstitut i gruppen, om summan av de totala balansomslutningarna för dessa kreditinstitut under tillsyn är högre än den för de kreditinstitut som står under tillsyn på individuell nivå av någon annan behörig myndighet.

Genom undantag från punkt 3 c, ska, i fall där en behörig myndighet utövar tillsyn på individuell nivå över mer än ett värdepappersföretag i en grupp, den samordnande tillsynsmyndigheten vara den behöriga myndighet som utövar tillsyn på individuell nivå över ett eller flera värdepappersföretag i gruppen med sammantaget den största totala balansomslutningen.

6. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna efter gemensam överenskommelse göra undantag från de kriterier som avses i punkterna 1, 3 och 4 och utse en annan behörig myndighet att utöva tillsyn på gruppnivå om tillämpningen av de kriterier som avses i dessa punkter vore olämplig, med hänsyn tagen till de berörda instituten och den relativa betydelsen av deras verksamhet i de berörda medlemsstaterna, eller behovet av att säkerställa kontinuitet i tillsynen på gruppnivå av samma behöriga myndighet. I sådana fall ska moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller institutet med den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ha rätt att höras innan de behöriga myndigheterna fattar sitt beslut.

7. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 6."

38. Artikel 113 ska ersättas med följande:

"*Artikel 113*

Gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut om följande:

a) Tillämpning av artiklarna 73 och 97 för att avgöra om den konsoliderade nivån på kapitalbasen för gruppen av institut är tillräcklig med hänsyn till gruppens finansiella ställning och riskprofil och den kapitalbasnivå som krävs i enlighet med artikel 104.1 a för såväl enskilda enheter inom gruppen som gruppen som helhet.

b) Åtgärder för att hantera eventuella viktiga frågor och väsentliga resultat som följer av likviditetstillsynen, inbegripet frågor om huruvida organisationen och riskhanteringen är tillfredsställande enligt artikel 86 och frågor om behovet av likviditetskrav för specifika institut i enlighet med artikel 105.

c) Eventuella riktlinjer för ytterligare kapitalbas som avses i artikel 104b.3.

2. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska

a) för tillämpning av punkt 1 a i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104a till övriga relevanta behöriga myndigheter,

b) för tillämpning av punkt 1 b i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en bedömning av likviditetsriskprofilen för gruppen av institut i enlighet med artiklarna 86 och 105,

c) för tillämpning av punkt 1 c i denna artikel fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskbedömning för gruppen av institut i enlighet med artikel 104b.

I de gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 73, 97, 104a och 104b.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 a och b ska redovisas i dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderinstitutet inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Vid oenighet ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med EBA. Den samordnande tillsynsmyndigheten får också samråda med EBA på eget initiativ.

3. Om de behöriga myndigheterna sinsemellan inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom den tidsperiod som anges i punkt 2 i denna artikel ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv för gruppen som helhet efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till relevanta behöriga myndigheters riskbedömning för dotterföretagen. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105 i detta direktiv ska fattas av de respektive behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU på individuell nivå eller undergruppsnivå, med vederbörligt beaktande av synpunkter och reservationer som har uttryckts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid utgången av någon av de tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA ska fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta ett beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. De tidsperioder som anges i punkt 2 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till övriga behöriga myndigheters riskbedömningar, synpunkter och reservationer som har uttryckts under de tidsperioder som anges i punkt 2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska skicka dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EU.

Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

4. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 och de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 3 ska erkännas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig

myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om uppdatering av ett beslut om tillämpning av artiklarna 104.1 a, 104b och 105. I sådana undantagsfall kan uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den gemensamma beslutsprocess som avses i denna artikel rörande tillämpningen av artiklarna 73, 86, 97, 104.1 a, 104b och 105, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

39. I artikel 115 ska följande punkt läggas till:

"3. Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat, ska de ordningar för samordning och samarbete som avses i punkt 1 i den här artikeln även ingås med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat."

40. Artikel 116 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. För att underlätta de uppgifter som avses i artiklarna 112.1, 114.1 och 115.1 i detta direktiv ska den samordnande tillsynsmyndigheten även inrätta tillsynskollegier om alla gränsöverskridande dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU har sina huvudkontor i tredjeländer, förutsatt att tredjeländernas tillsynsmyndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som är likvärdiga med de krav som fastställs i kapitel 1 avsnitt II i det här direktivet och, i tillämpliga fall, i artiklarna 76 och 81 i direktiv 2014/65/EU."

b) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

"Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har beviljats godkännande i enlighet med artikel 21a är etablerat får delta i det berörda tillsynskollegiet."

41. I artikel 117 ska följande punkter läggas till:

"5. Behöriga myndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som har anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som anges i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 med avseende på efterlevnaden av det direktivet ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och förse varandra med information som är relevant för deras respektive uppgifter enligt detta direktiv, förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv (EU) 2015/849 förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande i enlighet med straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten eller myndigheten som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som förtecknas i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 är belägen.

EBA får i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna vid oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel.

6. Senast den 1 januari 2020 ska EBA utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om samarbetssättet och informationsutbytet mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i den här artikeln, i synnerhet för gränsöverskridande grupper och när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av reglerna om bekämpning av penningtvätt."

42. I artikel 119 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Om inte annat sägs i artikel 21a ska medlemsstaterna besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av gruppbaserad tillsyn."

43. I artikel 120 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. När ett blandat finansiellt holdingföretag är föremål för likvärdiga bestämmelser i detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller riskbaserad tillsyn, får den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupptillsynsmyndigheten för försäkringssektorn, på det blandade finansiella holdingföretaget tillämpa endast bestämmelserna i det direktiv som gäller den mest betydande finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG."

44. I artikel 125.1 ska följande stycke läggas till:

"Om den samordnande tillsynsmyndigheten för en grupp med ett blandat finansiellt moderholdingföretag enligt artikel 111 i detta direktiv är en annan än den samordnare som fastställts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren samarbeta i syfte att tillämpa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå. För att underlätta och upprätta ett effektivt samarbete ska den samordnande tillsynsmyndigheten och samordnaren skriftligen fastställa ordningar för samordning och samarbete."

45. I artikel 128 ska följande stycken införas efter första stycket:

"Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla det kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013, de ytterligare kapitalbaskrav som ålagts enligt artikel 104a i detta direktiv för att hantera andra risker än alltför låg bruttosoliditet samt den riktlinje som meddelats enligt artikel 104b.3 i detta direktiv för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som upprätthålls för att tillgodose en av beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav i syfte att tillgodose de andra tillämpliga beståndsdelarna i dess kombinerade buffertkrav.

Instituten får inte använda kärnprimärkapital som används för att uppfylla de kombinerade buffertkrav som avses i punkt 6 i första stycket i denna artikel för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU."

46. Artiklarna 129 och 130 ska ersättas med följande:

"*Artikel 129*

Krav på att upprätthålla en kapitalkonserveringsbuffert

1. Utöver det kärnprimärkapital som upprätthålls för att uppfylla något eller några av de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska medlemsstaterna kräva att instituten också upprätthåller en kapitalkonserveringsbuffert i kärnprimärkapital motsvarande 2,5 % av deras totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen.

2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslutet om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana underrättelser till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.

4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små eller medelstora i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG (*).

5. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

Artikel 130

Krav på att upprätthålla en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprätthåller en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffert motsvarande deras totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och multipliceras med det viktade genomsnittet av de kontracykliska buffertvärden som ska beräknas i enlighet med artikel 140 i detta direktiv på individuell nivå och på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt enligt del ett avdelning II i den förordningen. Den bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

2. Med avvikelse från punkt 1 får en medlemsstat undanta små och medelstora värdepappersföretag från att uppfylla kraven i punkt 1, om inte ett sådant undantag utgör ett hot mot stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten.

Beslut om tillämpning av det undantag som avses i första stycket ska vara fullständigt motiverat och innehålla en förklaring till varför undantaget inte hotar stabiliteten i det finansiella systemet i den medlemsstaten och en exakt definition av de små och medelstora värdepappersföretag som omfattas av undantaget.

De medlemsstater som beslutar att tillämpa det undantag som avses i första stycket ska underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna utse en myndighet som ska ansvara för tillämpningen av denna artikel. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.

4. Vid tillämpningen av punkt 2 ska värdepappersföretag kategoriseras som små och medelstora i enlighet med rekommendation 2003/361/EG.

5. Om ett institut underlåter att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner enligt artikel 141.2 och 141.3.

(*) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).”

47. Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska ansvara för att på gruppnivå identifiera globala systemviktiga institut och, på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, andra systemviktiga institut som är auktoriserade inom deras jurisdiktion. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet.

Globala systemviktiga institut ska vara något av följande:

a) En grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

b) Ett institut som inte är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

De andra systemviktiga instituten får antingen vara ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. En kompletterande metod för identifiering av globala systemviktiga institut ska bygga på följande kategorier:

a) De kategorier som anges i punkt 2 a–d i denna artikel.

b) Gruppens gränsöverskridande verksamhet, med undantag för gruppens verksamheter i deltagande medlemsstater enligt vad som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (*).

Varje kategori ska ha samma viktning och bestå av kvantifierbara indikatorer. För de kategorier som avses i första stycket a i den här punkten ska indikatorerna vara desamma som de motsvarande indikatorer som fastställts enligt punkt 2.

Den kompletterande identifieringsmetoden ska innebära att varje bedömd enhet som avses i punkt 1 ges ett kompletterande totalt poängtal på grundval av vilket behöriga eller utsedda myndigheter får vidta en av de åtgärder som anges i punkt 10 c.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).”

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA ska senast den 1 januari 2015, efter samråd med ESRB, utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för de kriterier som ska fastställa villkoren för tillämpning av denna punkt i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut. I dessa riktlinjer ska de internationella ramarna för nationella systemviktiga institut samt unionens särdrag och nationella särdrag beaktas.

EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 31 december 2020 rapportera till kommissionen om den lämpliga metoden för utformning och kalibrering av buffertvärden för globala systemviktiga institut.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Den behöriga eller den utsedda myndigheten får på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på upp till 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av kriterierna för identifiering av det andra systemviktiga institutet. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.”

e) Följande punkt ska införas:

”5a. Med förbehåll för kommissionens godkännande, som avses i tredje stycket i denna punkt, får den behöriga eller den utsedda myndigheten på gruppnivå, undergruppsnivå eller individuell nivå kräva att varje annat systemviktigt institut har en buffert för andra systemviktiga institut på över 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013. Bufferten ska bestå av kärnprimärkapital.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från det att ESRB skickat den anmälan som avses i punkt 7 till kommissionen ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att bufferten för andra systemviktiga institut inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.”

f) I punkt 7 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”7. Innan en buffert för andra systemviktiga institut fastställs eller ändras ska den behöriga eller den utsedda myndigheten anmäla det till ESRB en månad innan det beslut som avses i punkt 5 offentliggörs och tre månader innan det beslut av den behöriga myndigheten eller utsedda myndigheten som avses i punkt 5a

offentliggörs. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana meddelanden till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana meddelanden ska i detalj redogöra för följande:".

g) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 133 och punkt 5 i den här artikeln, och om det andra systemviktiga institutet är ett dotterföretag till antingen ett globalt systemviktigt institut eller ett annat systemviktigt institut som är antingen ett institut eller en grupp ledd av ett moderinstitut inom EU och på gruppnivå omfattas av en buffert för andra systemviktiga institut, ska den buffert som tillämpas på individuell nivå eller undergruppsnivå för det andra systemviktiga institutet inte överstiga det lägsta av följande två värden:

a) Summan av det högsta av antingen buffertvärdet för globala systemviktiga institut eller buffertvärdet för andra systemviktiga institut som ska tillämpas för gruppen på gruppnivå och 1 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) 3 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 eller den sats som kommissionen har godkänt för att tillämpas för gruppen på gruppnivå i enlighet med punkt 5a i denna artikel."

h) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

"9. Globala systemviktiga institut ska delas in i minst fem underkategorier. Den undre gränsen och gränserna mellan de olika underkategorierna ska bestämmas av det poängtal som fastställts i enlighet med den identifieringsmetod som anges i punkt 2 i denna artikel. Gränsvärdena mellan intilliggande underkategorier ska tydligt anges och ska följa principen om en konstant linjär ökning av systembetydelse mellan varje underkategori som innebär en linjär ökning av kravet på ytterligare kärnprimärkapital, med undantag av underkategori fem och eventuella ytterligare högre underkategorier. Vid tillämpning av denna punkt avses med systembetydelse den inverkan som ett globalt systemviktigt institut i kris väntas få på den globala finansiella marknaden. Den lägsta underkategorin ska tilldelas en buffert för globala systemviktiga institut på 1 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och den buffert som tilldelas varje underkategori ska stiga i gradienter om minst 0,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 9 och med användning av de underkategorier och gränsvärden som avses i punkt 9 får den behöriga eller den utsedda myndigheten vid utövandet av sund tillsynsbedömning

a) flytta ett globalt systemviktigt institut från en lägre till en högre underkategori,

b) placera en enhet som avses i punkt 1 med ett totalt poängtal enligt punkt 2 som är lägre än gränsvärdet för den lägsta underkategorin i den underkategorin eller en högre underkategori, och därmed fastställa att enheten är ett globalt systemviktigt institut,

c) med beaktande av den gemensamma resolutionsmekanismen och på grundval av det kompletterande totala poängtal som avses i punkt 2a flytta ett globalt systemviktigt institut från en högre till en lägre underkategori."

i) Punkt 11 ska utgå.

j) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska till ESRB anmäla namnen på de globala systemviktiga instituten och andra systemviktiga institut och den underkategori där varje globalt systemviktigt institut har placerats. Anmälan ska innehålla en fullständig motivering till varför tillsynsbedömning har utövats eller inte i enlighet med punkt 10 a, b och c. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen och EBA och ska offentliggöra namnen på de systemviktiga instituten. De behöriga eller utsedda myndigheterna ska offentliggöra i vilken underkategori som varje globalt systemviktigt institut placeras.

Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska varje år se över identifieringen av globala och andra systemviktiga institut och de globala systemviktiga institutens placering i respektive underkategori och meddela resultatet till det berörda systemviktiga institutet och till ESRB som utan dröjsmål ska vidarebefordra resultatet till kommissionen och EBA. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska offentliggöra en uppdaterad förteckning över identifierade systemviktiga institut samt i vilken underkategori som varje identifierat globalt systemviktigt institut har placerats."

k) Punkt 13 ska utgå.

l) Punkterna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”14. Om en grupp på gruppnivå omfattas av en buffert för globala systemviktiga institut och av en buffert för andra systemviktiga institut ska den högsta av buffertarna tillämpas.

15. Om ett institut omfattas av en systemriskbuffert fastställd i enlighet med artikel 133 ska den bufferten vara kumulativ med den buffert för andra systemviktiga institut eller den buffert för globala systemviktiga institut som ska tillämpas i enlighet med denna artikel.

Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel tillämpas.”

m) Punkterna 16 och 17 ska utgå.

n) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, vid tillämpning av denna artikel, specificera de metoder enligt vilken den behöriga eller den utsedda myndigheten ska identifiera ett institut eller en grupp som leds av ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU som ett globalt systemviktigt institut och specificera metoden för fastställande av underkategorier och placeringen av globala systemviktiga institut i underkategorier på grundval av deras systembetydelse och med beaktande av eventuella internationellt överenskomna standarder.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

48. Artikel 132 ska utgå.

49. Artiklarna 133 och 134 ska ersättas med följande:

”*Artikel 133*

Krav på att upprätthålla en systemriskbuffert

1. Varje medlemsstat får införa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat.

2. Instituten ska beräkna systemriskbufferten enligt följande:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

där:

B_{SR} = systemriskbufferten,

r_T = det buffertvärde som är tillämpligt på ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp,

E_T = ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013,

i = det index som anger undergruppen av exponeringar enligt punkt 5,

r_i = det buffertvärde som är tillämpligt på det riskvägda exponeringsbeloppet för undergruppen av exponeringar 'i', och

E_i = ett instituts riskvägda exponeringsbelopp för undergruppen av exponeringar 'i', beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna utse den myndighet som ska ansvara för att fastställa systemriskbufferten och identifiera de exponeringar och delar av institut på vilka den är tillämplig. Denna myndighet ska vara antingen den behöriga eller den utsedda myndigheten.

4. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får den berörda behöriga eller utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, kräva att institut upprätthåller en systemriskbuffert i kärnprimärkapital beräknad i enlighet med punkt 2 i denna artikel på individuell nivå, gruppnivå eller undergruppsnivå i enlighet med del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013.

5. En systemriskbuffert får gälla följande:

a) Alla exponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs.

b) Följande sektorexponeringar i den medlemsstat där den bufferten fastställs:

   i) Alla hushållsexponeringar mot fysiska personer som är säkrade genom bostadsfastigheter.

   ii) Alla exponeringar mot juridiska personer som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

   iii) Alla exponeringar mot juridiska personer utom de som anges i led ii.

   iv) Alla exponeringar mot fysiska personer utom de som anges i led i.

c) Alla exponeringar i andra medlemsstater om inte annat följer av punkterna 12 och 15.

d) Sektorexponeringar enligt led b i denna punkt som är belägna i andra medlemsstater endast för att det ska vara möjligt att erkänna ett buffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

e) Exponeringar i tredjeländer.

f) Undergrupper av de exponeringskategorier som anges i led b.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, senast den 30 juni 2020 utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om lämpliga undergrupper av exponeringar för vilka den behöriga eller den utsedda myndigheten får tillämpa en systemriskbuffert i enlighet med punkt 5 f i denna artikel.

7. En systemriskbuffert ska tillämpas på alla exponeringar, eller en undergrupp av exponeringar som avses i punkt 5 i denna artikel, hos alla institut, eller en eller flera delar av dessa institut, för vilka myndigheterna i den berörda medlemsstaten är behöriga i enlighet med detta direktiv, och ska fastställas genom justeringar i steg om 0,5 procentenheter eller multiplar därav. Olika krav får införas för olika delar av institut och undergrupper av exponeringar. Systemriskbufferten ska inte hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

8. När den behöriga eller den utsedda myndigheten kräver att en systemriskbuffert upprätthålls ska den iaktta följande:

a) En systemriskbuffert får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.

b) Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska se över systemriskbufferten åtminstone vartannat år.

c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera risker som omfattas av artiklarna 130 och 131.

9. Den behöriga eller den utsedda myndigheten ska, beroende på vad som är tillämpligt, innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs anmäla detta till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och de behöriga och utsedda myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Om det institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten även anmäla detta till myndigheterna i den medlemsstaten.

Om ett systemriskbuffertvärde tillämpas på exponeringar i tredjeländer ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, också underrätta ESRB om detta. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra underrättelsen till tillsynsmyndigheterna i dessa tredjeländer.

Underrättelsen ska innehålla detaljerade upplysningar om

a) makrotillsynsriskerna eller systemriskerna i medlemsstaten i fråga,

b) orsakerna till att makrotillsynsrisker eller systemrisker hotar stabiliteten i det finansiella systemet på nationell nivå som motiverar systemriskbuffertvärdet,

c) de bakomliggande skälen till varför det anses att systemriskbufferten sannolikt är tillräckligt effektiv och proportionell för att minska risken,

d) en bedömning av systemriskbuffertens sannolika positiva eller negativa effekter på den inre marknaden, på grundval av information som medlemsstaten har tillgång till,

e) det eller de systemriskbuffertvärden som den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, avser att införa och de exponeringar på vilka dessa värden ska tillämpas och de institut som ska omfattas av dessa värden,

f) i det fall systemriskbuffertvärdet gäller alla exponeringar, en motivering till varför myndigheten anser att systemriskbufferten inte innebär en dubblering av funktionen av den buffert för andra systemviktiga institut som föreskrivs i artikel 131.

Om beslutet att fastställa systemriskbuffertvärdet medför en minskning eller ingen förändring jämfört med det tidigare fastställda buffertvärdet ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, endast rätta sig efter denna punkt.

10. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar inte medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, anmäla detta till ESRB i enlighet med punkt 9 en månad innan det beslut som avses i punkt 13 offentliggörs.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av tröskelvärdet på 3 %.

11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära ett yttrande av kommissionen i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9. Kommissionen ska avge sitt yttrande inom en månad från mottagandet av anmälan.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska den behöriga eller den utsedda myndigheten begära en rekommendation från kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Kommissionen och ESRB ska tillhandahålla var sin rekommendation inom sex veckor från mottagandet av anmälan.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har utfärdat en negativ rekommendation, får den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagande av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Inom tre månader från den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

13. Varje behörig myndighet eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, ska offentliggöra fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden på lämplig webbplats. Det offentliggörandet ska åtminstone innehålla följande information:

a) Systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.

b) De institut på vilka systemriskbufferten tillämpas.

c) De exponeringar på vilka systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena tillämpas.

d) En motivering till fastställandet eller ändringen av systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena.

e) Det datum då instituten ska börja tillämpa den fastställda eller ändrade systemriskbufferten.

f) Namnen på de länder där exponeringar i dessa länder erkänns i systemriskbufferten.

Om offentliggörandet av den information som avses i led d i första stycket skulle kunna äventyra stabiliteten i det finansiella systemet ska den informationen inte anges i offentliggörandet.

14. Om ett institut inte klarar att fullt ut uppfylla det krav som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska det omfattas av utdelningsrestriktioner i enlighet med artikel 141.2 och 141.3.

Om tillämpningen av utdelningsrestriktionerna leder till en otillfredsställande förstärkning av institutets kärnprimärkapital mot bakgrund av den relevanta systemrisken, får de behöriga myndigheterna vidta ytterligare åtgärder i enlighet med artikel 64.

15. Om den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i förekommande fall beslutar att fastställa systemriskbufferten på grundval av exponeringar i andra medlemsstater ska samma buffert fastställas för alla exponeringar inom unionen, såvida inte bufferten fastställs i syfte att erkänna det systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134.

Artikel 134

Erkännande av ett systemriskbuffertvärde

1. Andra medlemsstater får erkänna ett systemriskbuffertvärde som fastställts i enlighet med artikel 133 och får tillämpa det värdet för nationellt auktoriserade institut för exponeringar i den medlemsstat som fastställt det värdet.

2. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut i enlighet med punkt 1,ska den medlemsstaten anmäla det till ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra sådana anmälningar till kommissionen, EBA och den medlemsstat som fastställer det värdet.

3. Vid beslut om erkännande av ett systemriskbuffertvärde i enlighet med punkt 1,ska en medlemsstat beakta den information som framlagts av den medlemsstat som fastställt det värdet i enlighet med artikel 133.9 och 133.13.

4. Om en medlemsstat erkänner ett systemriskbuffertvärde för nationellt auktoriserade institut får denna systemriskbuffert vara kumulativ med den systemriskbuffert som gäller i enlighet med artikel 133 förutsatt att olika risker hanteras genom buffertarna. Om buffertarna hanterar samma risker ska endast den högre av buffertarna gälla.

5. Den medlemsstat som fastställt ett systemriskbuffertvärde i enlighet med artikel 133 i detta direktiv får uppmana ESRB att utfärda en rekommendation som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 till en eller flera medlemsstater som kan erkänna systemriskbuffertvärdet."

50. Artikel 136 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"3. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis bedöma intensiteten i cykliska systemrisker och lämpligheten hos det kontracykliska buffertvärdet för sin medlemsstat och vid behov fastställa eller justera det kontracykliska buffertvärdet. Varje utsedd myndighet ska därvid beakta".

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Varje utsedd myndighet ska på kvartalsbasis offentliggöra åtminstone följande information på sin webbplats:

a) Det gällande kontracykliska buffertvärdet.

b) Den aktuella kredittillväxtnivån som andel av BNP och dess avvikelse från den långsiktiga utvecklingstrenden.

c) Det buffertriktvärde som beräknats i enlighet med punkt 2.

d) De bakomliggande skälen till det buffertvärdet.

e) Vid en höjning av buffertvärdet, den dag från och med vilken instituten ska tillämpa det höjda buffertvärdet vid beräkningen av sin institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

f) När den dag som avses i led e infaller mindre än 12 månader från dagen för offentliggörandet enligt denna punkt, en hänvisning till de exceptionella omständigheter som motiverar en kortare tidsfrist för tillämpningen.

g) Vid en sänkning av buffertvärdet, den preliminära tidsperiod under vilken ingen höjning av buffertvärdet väntas tillsammans med en motivering avseende denna period.

De utsedda myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att tidsmässigt samordna offentliggörandet.

De utsedda myndigheterna ska anmäla varje ändring av det kontracykliska buffertvärdet samt den begärda information som anges i leden a–g i första stycket till ESRB. ESRB ska offentliggöra alla anmälda buffertvärden och tillhörande information på sin webbplats."

51. I artikel 141 ska punkterna 1–6 ersättas med följande:

"1. Ett institut som uppfyller det kombinerade buffertkravet får inte göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess kärnprimärkapital till en nivå där det kombinerade buffertkravet inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.

c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt kombinerade buffertkrav får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

4. Instituten ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet genom att multiplicera den summa som beräknas enligt punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i leden a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Faktorn ska bestämmas enligt följande:

a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla några kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 b och c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet i artikel 104.1 a i detta direktiv, uttryckt i procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 i den förordningen, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas som

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen."

52. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 141a*

Underlåtenhet att uppfylla det kombinerade buffertkravet

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141 anses underlåta att uppfylla det kombinerade buffertkrav om det inte har kapitalbas i en mängd och av den kvalitet som behövs för att samtidigt uppfylla det kombinerade buffertkravet och vart och ett av följande krav:

a) Artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

b) Artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

c) Artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och det ytterligare kapitalbaskravet för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet enligt artikel 104.1 a i detta direktiv.

Artikel 141b

Utdelningsrestriktioner vid underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

1. Ett institut som uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 får inte göra utdelningar kopplade till primärkapitalet i en utsträckning som skulle minska dess primärkapital till en nivå där buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden inte längre är uppfyllt.

2. Ett institut som inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräkna sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden i enlighet med punkt 4 och anmäla detta till den behöriga myndigheten.

Om första stycket är tillämpligt får institutet inte vidta någon av nedanstående åtgärder utan att först ha beräknat sitt högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då institutet underlät att uppfylla det kombinerade buffertkravet.

c) Göra utbetalningar avseende primärkapitaltillskottinstrument.

3. Om ett institut underlåter att uppfylla eller överskrida sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden får det inte göra utdelningar som överstiger det högsta utdelningsbara belopp med avseende på bruttosoliditetsgraden som beräknats i enlighet med punkt 4 genom någon av de åtgärder som anges i punkt 2 andra stycket a, b och c.

4. Instituten ska beräkna det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden ska minskas med det belopp som är resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 netto efter vinstutdelning eller betalningar som rör de åtgärder som avses i punkt 2 andra stycket a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle bli skattepliktiga om de poster som specificeras i led a och b i denna punkt skulle balanseras.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

a) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den första (dvs. lägsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0.

b) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den andra kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,2.

c) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av en risk för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den tredje kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,4.

d) När det primärkapital som upprätthålls av institutet och som inte används för att uppfylla kraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och enligt artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, uttryckt i procent av det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artikel 429.4 i den förordningen, ligger inom den fjärde (dvs. högsta) kvartilen i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden ska beräknas som

$$\text{Undre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gräns i kvartilen} = \frac{\text{Buffertkrav avseende bruttosoliditetsgrad}}{4} \cdot Q_n$$

där

Q_n = ordningstalet för den berörda kvartilen.

7. De restriktioner som införs genom denna artikel ska endast tillämpas på betalningar som leder till en minskning av primärkapitalet eller en vinstminskning, och endast i fall där ett inställande av betalning eller en utebliven betalning inte innebär fallissemang eller utgör ett villkor för att inleda det insolvensförfarande som är tillämpligt för institutet.

8. När ett institut inte uppfyller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden och har för avsikt att ge utdelning på utdelningsbar vinst eller vidta en åtgärd som avses i punkt 2 andra stycket a, b och c i denna artikel ska det underrätta den behöriga myndigheten och lämna den information som anges i artikel 141.8 med undantag för led a iii däri, samt information om det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

9. Instituten ska vidta åtgärder för att se till att beloppet för utdelningsbar vinst och det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på bruttosoliditetsgraden beräknas på ett riktigt sätt, och ska på begäran kunna styrka riktigheten för den behöriga myndigheten.

10. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska en utdelning kopplad till primärkapital omfatta de punkter som anges i artikel 141.10.

Artikel 141c

Underlåtenhet att uppfylla buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden

Ett institut ska vid tillämpning av artikel 141b i detta direktiv anses underlåta att uppfylla det buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden i detta direktiv om det inte har primärkapital i en mängd som behövs för att samtidigt uppfylla det krav som fastställs i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 samt kravet i artikel 92.1 d i den förordningen och i artikel 104.1 a i detta direktiv vid hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013."

53. I artikel 142.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. När ett institut inte uppfyller sitt kombinerade buffertkrav eller, i förekommande fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden ska det utarbeta en kapitalkonserveringsplan och lägga fram den för den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter den dag då det konstaterade att det inte uppfyllde kravet, om inte den behöriga myndigheten beviljar en längre frist upp till tio dagar."

54. I artikel 143.1 ska led c ersättas med följande:

"c) De allmänna kriterier och metoder som de använder för den översyn och utvärdering som avses i artikel 97, inbegripet kriterierna för tillämpningen av proportionalitetsprincipen enligt artikel 97.4."

55. Artikel 146 ska ersättas med följande:

"*Artikel 146*

Genomförandeakter

Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 12 och avdelning IV i syfte att beakta utvecklingen på det ekonomiska och monetära området ska antas som genomförandeakter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 147.2."

56. Följande kapitel ska införas efter artikel 159:

"*KAPITEL 1A*

Övergångsbestämmelser om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Artikel 159a

Övergångsbestämmelser om godkännande av finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

Finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som redan finns den 27 juni 2019 ska ansöka om godkännande i enlighet med artikel 21a senast den 28 juni 2021. Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag underlåter att ansöka om godkännande senast den 28 juni 2021 ska lämpliga åtgärder vidtas enligt artikel 21a.6.

Under den övergångsperiod som avses i första stycket i denna artikel ska de behöriga myndigheterna ha alla de nödvändiga tillsynsbefogenheter som tilldelats dem genom detta direktiv med avseende på finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som omfattas av godkännande i enlighet med artikel 21a vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn."

57. I artikel 161 ska följande punkt läggas till:

"10. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen se över och rapportera om genomförandet och tillämpningen av de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 104.1 j och l och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 december 2020 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 29 december 2020. Emellertid, de bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artikel 1.21 och 1.29 a, b och c i detta direktiv avseende artiklarna 84, 98.5 och 98.5a i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den 28 juni 2021 och de bestämmelser som är nödvändiga för att iaktta ändringarna i artikel 1.52 och 1.53 i detta direktiv avseende artiklarna 141b, 141c och 142.1 i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/879

av den 20 maj 2019

om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standarden*), som därefter antogs på G20 i november 2015. Syftet med TLAC-standarden är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i unionsramverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar, dvs. offentliga medel, eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015, *Mot ett fullbordande av bankunionen*, åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standarden i unionsrätten inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.

(2) Vid genomförandet av TLAC-standarden i unionsrätten behöver de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder beaktas som gäller för samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) som är etablerade i unionen, samt för varje annan enhet (nedan kallade *enheter*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([4]). Eftersom TLAC-standarden och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut och enheter som är etablerade i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för ett gemensamt ramverk.

I operativt hänseende bör den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standarden för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) införas i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 ([5]), medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([6]). Bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU, ändrat genom det här direktivet,

([1]) EUT C 34, 31.1.2018, s. 17.
([2]) EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

i fråga om instituts och enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas på ett sätt som är förenligt med dem i förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 806/2014 samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([7]).

(3) Om det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden i unionen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsöverskridande institut och enheter. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens och enheternas kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden skulle kunna variera avsevärt mellan olika länder i unionen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknadens funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för det här direktivet är således artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(4) I linje med TLAC-standarden bör direktiv 2014/59/EU fortsätta att möjliggöra resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs till den enhet som försätts i resolution. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter skulle mer än en koncernenhet kunna försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt att de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) tydligt identifieras och mot vilka resolutionsåtgärder alltså skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionsgrupper*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas som institut och enheter bör följa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen *resolutionsenhet* och *resolutionsgrupp* och att ändra direktiv 2014/59/EU i fråga om koncernresolutionsplanering, så att resolutionsmyndigheterna uttryckligen får ett krav på sig att identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom koncernen, för att säkerställa en effektiv resolution på koncernnivå.

(5) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten och enheterna har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter för skattebetalarna och den finansiella stabiliteten. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i direktiv 2014/59/EU.

(6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens och enheternas förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarden bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets eller enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets eller enhetens totala exponeringsmått, och institutet eller enheter bör samtidigt uppfylla måtten från de två mätningarna.

(7) För att underlätta långsiktig planering för emittering av instrument och skapa säkerhet med avseende på de nödvändiga buffertarna behöver marknaderna klarhet i god tid om de kriterier som krävs för att instrument ska erkännas som TLAC eller minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.

(8) I syfte att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen, inbegripet på global nivå, bör kriterierna för att skulder ska kunna betraktas som nedskrivningsbara och medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, med förbehåll för de kompletterande justeringar och krav som införs i det här direktivet. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, med förbehåll för vissa särskilda villkor kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till den derivatkomponenten och

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

beror på referenstillgångens resultat. På grund av dessa villkor förväntas dessa skuldinstrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution. Om institut eller enheter innehar en kapitalbas som överstiger kapitalbaskravet bör detta faktum inte i sig påverka beslut om fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör det vara möjligt för institut och enheter att fullgöra varje del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen.

(9) Bland de skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i detta direktiv. För att öka möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder fullgörs med kapitalbas och andra efterställda skulder, särskilt där det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga de förluster de i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma behovet av att kräva att instituten och enheterna uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut och enheter bör uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer åsamkas förluster som överstiger de förluster som borgenärer i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden.

(10) Om resolutionsmyndigheterna begär att minimikravet ska fullgöras med efterställda skulder i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med icke-efterställda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter som hör till globala systemviktiga institut, resolutionsenheter i resolutionsgrupper som har tillgångar överstigande 100 miljarder EUR (toppnivåbanker) och för resolutionsenheter i vissa mindre resolutionsgrupper som sannolikt skulle kunna utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang, med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, en begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och ett beroende av kärnprimärkapital vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, uppfylls med kapitalbasen och andra efterställda skulder, inbegripet den kapitalbas som används för att efterleva det kombinerade buffertkrav som anges i direktiv 2013/36/EU.

(11) Resolutionsmyndigheterna bör, på begäran av en resolutionsenhet, kunna minska den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppfyllas med kapitalbasen och andra efterställda skulder upp till en gräns som motsvarar andelen för den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. Resolutionsmyndigheterna bör kunna kräva, i enlighet med proportionalitetsprincipen, att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med kapitalbasen och efterställda skulder i den utsträckning att den totala nivån för den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter som härrör från kravet på att instituten och enheterna uppfyller TLAC-minimikravet, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, eller resultatet av den formel som fastställs i detta direktiv baseras på tillsynskraven enligt pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade buffertkravet.

(12) För särskilda toppnivåbanker bör resolutionsmyndigheterna, på vissa villkor som bedöms av resolutionsmyndigheten, begränsa nivån för minimikravet för efterställning till en viss tröskel och också beakta den eventuella risken för att i oproportionell utsträckning påverka dessa instituts affärsmodell. Den begränsningen bör inte påverka möjligheten att fastställa ett efterställningskrav över denna gräns genom krav på efterställning inom pelare 2, med förbehåll för de villkor som gäller för pelare 2, på grundval av alternativa kriterier, nämligen resolutionshinder, eller resolutionsstrategins genomförbarhet och tillförlitlighet eller institutets risknivå.

(13) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut och enheter möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut eller en enhet inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att bli rekapitaliserat efter genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen eller efter resolutionsgruppens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi som de har valt bör resolutionsmyndigheterna vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och de bör, utan onödigt dröjsmål, se över den nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Denna införda nivå för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara summan av de förluster som

väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets eller enhetens kapitalbaskrav och det rekapitaliseringsbelopp som möjliggör för institutet eller enheten att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna uppfylla nödvändiga kapitalbaskrav för auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheten bör justera rekapitaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen.

(14) Resolutionsmyndigheten bör också kunna höja rekapitaliseringsbeloppet för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten efter genomförandet av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen. Den nivå på marknadsförtroendebufferten som krävs bör möjliggöra för institutet eller enheten att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period, bland annat genom att möjliggöra för institutet eller enheten att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU. Resolutionsmyndigheterna bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende eller bör justera denna nivå uppåt om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.

(15) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 ([8]) bör resolutionsmyndigheterna granska investerarbasen för ett enskilt instituts eller en enskild enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare som eventuellt inte har fått lämplig information om relevanta risker, skulle detta i sig kunna utgöra ett hinder för resolution. Om dessutom en stor del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av andra institut eller enheter kan även systemeffekterna hos en nedskrivning eller konvertering utgöra ett hinder för resolution. Om en resolutionsmyndighet konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas bör den kunna rekommendera att ett institut eller en enhet åtgärdar detta hinder.

(16) För att säkerställa att icke-professionella investerare inte i alltför stor utsträckning investerar i vissa skuldinstrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör medlemsstaterna säkerställa att minimibeloppet för denomineringen är relativt högt satt för sådana instrument eller att investeringen i sådana instrument inte motsvarar en alltför stor andel av investerarnas portföljer. Detta krav bör endast tillämpas på instrument som emitterats efter dagen för detta direktivs införlivande. Detta krav omfattas inte i tillräcklig omfattning av direktiv 2014/65/EU och bör därför vara verkställbart i enlighet med direktiv 2014/59/EU, utan att det påverkar de regler om investerarskydd som föreskrivs i direktiv 2014/65/EU. Om resolutionsmyndigheterna under utförandet av sitt uppdrag hittar bevis för potentiella överträdelser av direktiv 2014/65/EU bör de kunna utbyta konfidentiella uppgifter med marknadskontrollmyndigheter för tillämpning av det direktivet. Dessutom bör det även vara möjligt för medlemsstaterna att ytterligare begränsa marknadsföringen och försäljningen n av vissa andra instrument till vissa investerare.

(17) För att öka möjligheterna till resolution bör resolutionsmyndigheterna kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas om nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.

(18) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör resolutionsmyndigheterna beakta institutets eller enhetens grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. Resolutionsmyndigheterna bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan

([8]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

globala systemviktiga institut och andra jämförbara institut eller enheter med systemrelevans inom unionen. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte är globala systemviktiga institut men vars systemrelevans i unionen är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.

(19) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut eller enheter som identifierats som resolutionsenheter enbart omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på den konsoliderade resolutionsgruppnivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned i händelse av att resolutionsenheten försätts i resolution.

(20) Institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts eller enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitteras av dessa institut eller enheter och genom att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten eller enheterna inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på resolutionsenheter. Därmed bör resolutionsmyndigheterna kunna försätta en resolutionsgrupp i resolution utan att några av dess dotterföretag försätts i resolution, vilket gör att potentiellt störande effekter på marknaden undviks. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin och bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten eller enheterna och deras resolutionsgrupp efter att dessa institut har rekapitaliserats.

(21) Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionsgrupp bör resolutionsmyndigheten kunna få bevilja ett undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på dessa dotterföretag som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med säkerställda garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara höglikvida och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk.

(22) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna får bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ (nedan kallat *nätverk för samarbete*) om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete, bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och för det centrala organet på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och det centrala organet är etablerade i samma medlemsstat. Resolutionsmyndigheterna bör även kunna behandla kreditinstituten och det centrala organet som en helhet när de bedömer villkoren för resolution på grundval av solidaritetsmekanismens utformning. Resolutionsmyndigheterna bör kunna säkerställa efterlevnad av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsgruppen som helhet på olika sätt, beroende på hur solidaritetsmekanismen för varje koncern är utformad, genom att räkna kvalificerade skulder hos enheter som, i enlighet med resolutionsplanen, av resolutionsmyndigheterna har ålagts att emittera instrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utanför resolutionsgruppen.

(23) För att säkerställa lämpliga nivåer på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsändamål bör de myndigheter som ska ansvara för fastställandet av nivån på minimikravet vara resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, dvs. resolutionsmyndigheten för det yttersta moderföretaget, och resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom resolutionsgruppen. Alla tvister mellan myndigheterna bör ingå i Europeiska bankmyndighetens (EBA) befogenhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([9]), med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställs i detta direktiv.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(24) De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör behandla och på lämpligt sätt åtgärda alla underlåtelser att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom underlåtelser att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att sådana underlåtelser kan behandlas ändamålsenligt. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna kräva att institut eller enheter ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna förbjuda vissa utdelningar om de anser att ett institut eller en enhet underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

(25) För att säkerställa transparent tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör instituten och enheterna till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheterna rapportera och för allmänheten regelbundet offentliggöra sina minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, nivåerna på sina kvalificerade och nedskrivningsbara skulder och sammansättningen av dessa skulder, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden. För institut eller enheter som omfattas av TLAC-minimikravet bör frekvensen för tillsynsrapportering och offentliggörande av det institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt detta direktiv vara förenlig med de frekvenser som anges i förordning (EU) nr 575/2013 för TLAC-minimikravet. I vissa fall som anges i detta direktiv bör det vara tillåtet att göra totala eller delvisa undantag från skyldigheterna i fråga om rapportering och offentliggörande för vissa institut eller enheter, men sådana undantag bör inte begränsa resolutionsmyndigheternas befogenhet att begära upplysningar för att fullgöra sina skyldigheter enligt direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet.

(26) Ett krav på att ta med avtalsenligt erkännande av effekterna av skuldnedskrivningsverktyget i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjelands rätt bör underlätta och förbättra processen för nedskrivning av dessa skulder i fall av resolution. Avtalsgrundade arrangemang kan erbjuda en genomförbar lösning, om de formuleras korrekt och antas i bred omfattning i fall av gränsöverskridande resolution, fram till dess att det utformas en lagbaserad metod enligt unionsrätten eller att det utformas incitament att välja en medlemsstats rätt för avtal som utarbetas eller lagstadgade ramar som möjliggör att effektiv gränsöverskridande resolution antas i alla tredjelandsjurisdiktioner.. Även när lagstadgade ramar för erkännande har införts bör avtalsenliga arrangemang för erkännande bidra till att förstärka medvetenheten hos borgenärer enligt avtalsenliga arrangemang som inte regleras av en medlemsstats rätt om rörande potentiella resolutionsåtgärder vad gäller institut eller enheter som regleras av unionsrätten. Det kan dock finnas fall där institut eller enheter inte kan ta med sådana avtalsgrundade villkor i avtal eller instrument som upprättar vissa typer av skulder, särskilt skulder som inte undantas från skuldnedskrivningsverktyget enligt direktiv 2014/59/EU, garanterade insättningar eller kapitalbasinstrument.

Till exempel skulle det under vissa omständigheter kunna anses vara ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i skuldavtal, för det fall att det enligt tredjelandets rätt är olagligt för ett institut eller en enhet att införa sådana klausuler i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjeländers rätt, när ett institut eller en enhet på individuell nivå inte har makt att ändra avtalsvillkoren, eftersom de införs genom internationella protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor, eller där skulden som skulle omfattas av avtalsvillkoret för erkännande är beroende av ett avtalsbrott eller härrör från garantier, motgarantier eller andra instrument som används i samband med operationer för handelsfinansiering. Om motparten inte vill gå med på att vara bunden av en avtalsenlig bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning, bör detta emellertid inte i sig betraktas som orsak till ogörlighet. EBA bör utarbeta förslag till teknisk standard för tillsyn som kommissionen ska anta i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att mer exakt identifiera fall av ogörlighet. När den tillämpar dessa tekniska standarder för tillsyn, och med beaktande av särdragen på den berörda marknaden, bör resolutionsmyndigheten, om den anser det vara nödvändigt, specificera klasser av skulder där det kan finnas skäl för ogörlighet. Inom dessa ramar bör det vara upp till institutet eller enheten att avgöra om det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning i ett avtal eller en klass av avtal. Instituten och enheterna bör lämna regelbundna uppdateringar till resolutionsmyndigheterna för att hålla dem underrättade om framstegen med att genomföra avtalsvillkor för erkännande.

I detta sammanhang bör instituten och enheterna ange de avtal eller klasser av avtal i vilka det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning och förklara skälen till denna bedömning. Resolutionsmyndigheterna bör inom rimlig tid bedöma ett instituts eller en enhets fastställande att det är ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i ett skuldavtal och vidta åtgärder för att avhjälpa eventuella felaktiga bedömningar och hinder för möjlighet till resolution till följd av att formuleringar om avtalsenligt erkännande inte är införda. Instituten och enheterna bör vara beredda att motivera sitt fastställande på begäran av resolutionsmyndigheten om att göra detta. För att säkerställa att möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution inte påverkas bör vidare skulder, som inte inkluderar de relevanta avtalsbestämmelserna, inte kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

(27) Det är lämpligt och nödvändigt att anpassa resolutionsmyndigheternas befogenheter att för en begränsad period tillfälligt upphäva vissa av institutens och enheternas avtalsförpliktelser. I synnerhet bör det vara möjligt för en resolutionsmyndighet att utöva denna befogenhet innan ett institut eller en enhet försätts i resolution och från och med det ögonblick då det avgörs att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera, om någon åtgärd från den privata sektorn som resolutionsmyndigheten anser skulle, inom rimlig tid, förhindra att institutet eller enheten fallerar inte finns omedelbart tillgänglig och utövande av den befogenheten anses nödvändig för att undvika ytterligare försämring av institutets eller enhetens finansiella villkor. Resolutionsmyndigheterna bör i det sammanhanget kunna utöva denna befogenhet om de inte är nöjda med den föreslagna åtgärd från den privata sektorn som är omedelbart tillgänglig. En befogenhet att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser skulle också göra det möjligt för resolutionsmyndigheterna att fastställa huruvida en resolutionsåtgärd är i allmänhetens intresse, välja ut de lämpligaste resolutionsverktygen eller säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg. Det tillfälliga upphävandets varaktighet bör begränsas till högst två bankdagar. Så länge denna längsta frist varar kan upphävandet fortsätta gälla efter det att resolutionsbeslutet har fattats.

(28) För att befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser ska kunna användas på ett proportionerligt sätt bör resolutionsmyndigheterna ha möjlighet att beakta omständigheterna i varje enskilt fall och att bestämma det tillfälliga uppskjutandets omfattning därefter. De bör vidare kunna godkänna vissa betalningar – särskilt, men inte begränsat till, det berörda institutets eller den berörda enhetens administrativa utgifter – från fall till fall. Det bör även vara möjligt att tillämpa befogenheten rörande tillfälligt upphävande på kvalificerade insättningar. Resolutionsmyndigheten bör dock noggrant bedöma om det är lämpligt att tillämpa befogenheten på vissa kvalificerade insättningar, särskilt garanterade insättningar som innehas av fysiska personer och mikro-, små- och medelstora företag, och bedöma risken för att tillämpningen av ett tillfälligt upphävande på sådana insättningar allvarligt skulle kunna störa de finansiella marknadernas funktion. Om befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser utövas med avseende på garanterade insättningar bör dessa insättningar inte anses vara indisponibla vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ([10]). I syfte att säkerställa att insättare inte råkar i finansiella svårigheter under perioden för upphävande bör medlemsstaterna kunna föreskriva att de ska beviljas ett visst uttag per dag.

(29) Under perioden för upphävande bör resolutionsmyndigheterna, utifrån bland annat resolutionsplanen för institutet eller enheten, också beakta möjligheten att institutet eller enheten i slutändan inte försätts i resolution utan i stället avvecklas enligt nationell rätt. I sådana fall bör resolutionsmyndigheterna vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att uppnå lämplig samordning med berörda nationella myndigheter och säkerställa att det tillfälliga upphävandet inte hindrar en effektiv avveckling.

(30) Befogenheten att tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet bör inte tillämpas på skyldigheter som hänför sig till betecknade system eller operatörer av betecknade system i enlighet med direktiv 98/26/EG, centralbanker, auktoriserade centrala motparter eller centrala motparter från tredjeland som godkänts av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma). Direktiv 98/26/EG

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

minskar den risk som är förknippad med att delta i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att de skydden tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av betalningssystem och system för värdepappersavveckling och andra marknadsaktörer upprätthålls, bör direktiv 2014/59/EU ändras så att en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd inte ensam anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet fortsätter att fullgöras. Direktiv 2014/59/EU bör dock inte inkräkta på driften av ett betecknat system enligt direktiv 98/26/EG eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet.

(31) En viktig aspekt i en effektiv resolution är att, med avseende på finansiella avtal, säkerställa att motparter till ett institut eller en enhet enligt artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, när institut eller enheter väl försätts i resolution, inte kan säga upp sina positioner enbart till följd av att dessa institut eller enheter försätts i resolution. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal med ett institut under resolution och bör ha befogenhet att, för en begränsad tidsperiod, begränsa motparters rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal. Dessa krav är inte direkt tillämpliga på avtal som regleras av tredjelands rätt. I avsaknad av en lagstadgad ram för gränsöverskridande erkännande bör medlemsstaterna kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i direktiv 2014/59/EU tar med ett avtalsvillkor i berörda finansiella avtal som erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt och att vara bunden av kraven i artikel 68, som om det finansiella avtalet reglerades av den berörda medlemsstatens rätt. En sådan skyldighet bör föreskrivas i den utsträckning avtalet omfattas av dessa bestämmelser. Skyldigheten att införa avtalsklausulen uppkommer således inte med anledning av artiklarna 33a, 69, 70 och 71 i direktiv 2014/59/EU i dess lydelse enligt det här direktivet vad gäller bland annat avtal med centrala motparter eller operatörer av betecknade system enligt direktiv 98/26/EG, eftersom resolutionsmyndigheterna med avseende på sådana avtal inte har de befogenheter som anges i dessa artiklar, även om avtalet regleras i den berörda medlemsstatens rätt.

(32) Möjligheten att undanta vissa av institutens eller enheternas skulder från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget eller från befogenheten att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt som anges i direktiv 2014/59/EU bör också omfatta skulder till centrala motparter som är etablerade i unionen och till centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma.

(33) För att få en gemensam förståelse av de begrepp som används i olika rättsakter bör de definitioner och begrepp som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ([11]) avseende *central motpart* och *deltagare* införas i direktiv 98/26/EG.

(34) Direktiv 98/26/EG minskar den risk som är förknippad med instituts och andra enheters deltagande i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. I skäl 7 i det direktivet klargörs att medlemsstaterna har möjligheten att tillämpa bestämmelserna i det direktivet på sina inhemska institut, som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Med beaktande av den globala storleken på och de globala verksamheterna inom vissa system som regleras av rätten i tredje land och det ökande deltagandet av enheter etablerade i unionen i sådana system bör kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar den möjlighet som anges i skäl 7 i det direktivet och bedöma behovet av ytterligare ändringar av det direktivet vad gäller sådana system.

(35) För att möjliggöra en ändamålsenlig tillämpning av befogenheterna att minska, skriva ned och konvertera kapitalbasposter som inte bryter mot skyddsåtgärderna för borgenärer enligt detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att fordringar som härrör från kapitalbasposter vid normala insolvensförfaranden har en lägre rangordning än andra efterställda fordringar. Instrument som endast delvis betraktas som kapitalbas bör

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

fortfarande behandlas som fordringar som härrör från kapitalbasen med avseende på hela beloppet. Ett sådant delvis betraktande skulle exempelvis kunna vara resultatet av tillämpning av äldre regler som delvis tar bort instrumentet från balansräkningen eller som ett resultat av tillämpningen av den kalender för avskrivning av supplementärkapitalinstrument som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013.

(36) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enhetligt regelverk för instituts och enheters återhämtning och resolution, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(37) För att ge medlemsstaterna en tillräcklig period för införlivande och tillämpning av detta direktiv i deras nationella rätt bör de ha arton månader på sig från och med dagen för dess ikraftträdande att göra detta. Bestämmelserna i detta direktiv om offentliggörande bör emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2024 för att säkerställa att instituten och enheterna i unionen får tillräckligt med tid på sig för att uppnå den nivå som krävs när det gäller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett ordnat sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

"5. *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013 och vid tillämpning av artiklarna 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 och 92 i detta direktiv på resolutionsgrupper som avses i led 83b b i denna punkt inbegriper, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och dessas respektive dotterföretag, med beaktande av hur dessa resolutionsgrupper uppfyller kravet i artikel 45e.3 i detta direktiv.

5a. *större dotterföretag*: större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013."

b) Följande led ska införas:

"68a. *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013."

c) I led 70 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

d) Led 71 ska ersättas med följande:

"71. *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.2.

71a. *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45f.2 a i detta direktiv samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

71b. *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen."

e) Följande led ska införas:

"83a. *resolutionsenhet*:

a) en i unionen etablerad juridisk person som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller

b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, för vilken resolutionsplanen som utarbetats enligt artikel 10 i det här direktivet föreskriver resolutionsåtgärder.

83b. *resolutionsgrupp*:

a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör

i) resolutionsenheter,

ii) dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller

iii) enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag, eller

b) kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.

83c. *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013."

f) Följande led ska införas:

"109. *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU."

2. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6 ska följande stycken läggas till:

"Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska genomföras efter genomförandet av resolutionsåtgärderna eller utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.

När, under de omständigheter som avses i tredje stycket i den här punkten, sådana tidsfrister som avses i punkt 7 o och p i denna artikel fastställs, ska resolutionsmyndigheten beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU."

b) I punkt 7 ska leden o och p ersättas med följande:

"o) De krav som avses i artiklarna 45e och 45f, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 45m.

p) Om en resolutionsmyndighet tillämpar artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, en tidsfrist för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 45m."

3. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för betydande filialer i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. I koncernresolutionsplanen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om:

a) Moderföretaget inom unionen.

b) De dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen.

c) De enheter som avses i artikel 1.1 c och d.

d) Om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ersättas med följande:

"a) fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheter enligt de scenarier som avses i artikel 10.3 och effekterna av dessa resolutionsåtgärder avseende de andra koncernenheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, moderföretaget och dotterinstitutet,

aa) om en koncern inbegriper mer än en resolutionsgrupp, fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för båda av följande

i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,

ii) andra resolutionsgrupper.

b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,".

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som de relevanta resolutionsmyndigheterna har för avsikt att vidta med avseende på enheterna inom respektive resolutionsgrupp,".

4. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Om en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska planeringen av de resolutionsåtgärder som avses i artikel 12.3 aa ingå i ett gemensamt beslut enligt första stycket i den här punkten."

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

"Om ett gemensamt beslut inte har antagits av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag och som invänder mot koncernresolutionsplanen fatta sitt eget beslut och, i tillämpliga fall, identifiera resolutionsenheten och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för resolutionsgruppen innefattande enheter under dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut som fattas av resolutionsmyndigheter som invänder mot koncernresolutionsplanen ska vara fullt underbyggt, ange skälen till att myndigheten invänder mot den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta de synpunkter och reservationer som förs fram av andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet."

5. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta den koncernen i resolution med tillämpning av resolutionsverktyg eller resolutionsbefogenheter i förhållande till resolutionsenheter inom den koncernen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, i de medlemsstater där koncernenheter eller filialer är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska i god tid meddela EBA när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska medlemsstaterna säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 ska bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket i den här punkten ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution och ska ske inom ramen för den beslutsprocess som anges i artikel 13."

6. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 16a*

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet befinner sig i en situation där den uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, ska resolutionsmyndigheten för den enheten ha befogenhet, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, att förbjuda en enhet att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*) som beräknas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:

a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.

b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.

c) Göra utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument.

Om en enhet befinner sig i en situation som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten därom.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska enhetens resolutionsmyndighet, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med beaktande av samtliga följande aspekter:

a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kommer att uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a.

c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.

d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013 eller i artikel 45b eller artikel 45f.2 i detta direktiv, huruvida denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.

e) Huruvida utövandet av den befogenhet som anges i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande särskilt av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om resolutionsmyndigheten bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att underrättelse om situationen lämnats av enheten ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där resolutionsmyndigheten finner, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:

a) Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.

b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.

c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.

d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen.

e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i första stycket tillämpas ska resolutionsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Varje månad ska resolutionsmyndigheten upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle ha erlagts som skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det kapitalbaskrav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där ’Q_n’ = ordningstalet för den berörda kvartilen.”

7. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet, enligt en bedömning av resolutionsmöjligheterna för en enhet i enlighet med artiklarna 15 och 16, efter samråd med den behöriga myndigheten, slår fast att det finns väsentliga hinder för möjligheten att försätta den enheten i resolution, ska den resolutionsmyndigheten skriftligen meddela det fastställandet till den berörda enheten, till den behöriga myndigheten och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna.”

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande i enlighet med punkt 1, ska enheten till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

Enheten ska inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att enheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv och det kombinerade buffertkravet, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där antingen

a) enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, eller

b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärder som föreslås enligt första och andra styckena effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande väsentliga hindren.

4. Om resolutionsmyndigheten finner att de av en enhet föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågavarande hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att enheten vidtar alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela enheten dessa åtgärder, vilket inom en månad ska föreslå en plan för att genomföra dem.

När resolutionsmyndigheten identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de av enheten föreslagna åtgärderna inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionerliga för att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheten ska beakta det hot som de hindren för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på enhetens verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin."

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) I leden a, b, d, e, g och h ska "institut" ersättas med "enhet".

ii) Följande led ska införas:

"ha) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, samt av de krav som avses i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013."

iii) Leden i, j och k ska ersättas med följande:

"i) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar kvalificerade skulder för att uppfylla kraven i artiklarna 45e eller 45f.

j) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtar andra åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 45e och 45f, inbegripet att inte minst försöka omförhandla eventuella kvalificerade skulder, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som det eller den har utfärdat, för att säkerställa att resolutionsmyndighetens eventuella beslut om att skriva ned eller konvertera den skulden eller det instrumentet verkställs enligt rätten i den jurisdiktion som skulden eller instrumentet omfattas av.

ja) I syfte att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av artikel 45e eller artikel 45f, kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för

i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och

ii) sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b och i artikel 45f.2 a.

k) Om en enhet är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera enheten, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av enheten och för att undvika att tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbefogenheter som avses i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen."

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella åtgärder enligt punkt 4, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och i förekommande fall den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten, noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på enheten i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster, och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet."

8. I artikel 18 ska punkterna 1–7 ersättas med följande:

"1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, överväga den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har identifierats i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga resolutionsenheter och deras dotterföretag som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 och ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA och i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och även resolutionsgrupper när en koncern består av mer än en resolutionsgrupp. Rapporten ska beakta effekterna på koncernens affärsmodell och rekommendera proportionerliga och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

Om ett hinder för möjligheten att försätta koncernen i resolution har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela sin bedömning av det hindret till moderföretaget inom unionen efter samråd med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och resolutionsmyndigheterna för dess dotterinstitut.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket i detta direktiv ska moderföretaget inom unionen inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 2 andra stycket i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten på koncernnivå möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att koncernenheten uppfyller kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, och de krav som avses i artiklarna 45e och 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar det väsentliga hindret.

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävts av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter. Om moderföretaget inom unionen inte har inkommit med synpunkter ska det gemensamma beslutet nås inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3 första stycket.

Det gemensamma beslutet rörande ett resolutionshinder med grund i en situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska nås inom två veckor efter att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna till moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 andra stycket c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som andra resolutionsmyndigheter har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i denna artikel till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6a. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den berörda resolutionsenhetens resolutionsmyndighet fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på resolutionsgruppsnivå.

Det beslut som avses i första stycket ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheter för andra enheter i samma resolutionsgrupp och resolutionsmyndigheten på koncernnivå har fört fram. Berörda resolutionsmyndighet ska lämna beslutet till resolutionsenheten.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsenhetens resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsenhetens resolutionsmyndighet tillämpas.

7. Om ett gemensamt beslut inte nås ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte är resolutionsenheter fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp, till den resolutionsenhetens resolutionsmyndighet och, om denna inte är densamma, till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten för dotterföretaget tillämpas.”

9. I artikel 32.1 ska led b ersättas med följande:

"b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar."

10. Följande artiklar ska införas:

"*Artikel 32a*

Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla kreditinstitut som är permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp om denna resolutionsgrupp som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

Artikel 32b

Insolvensförfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som resolutionsmyndigheten anser uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset i enlighet med artikel 32.1 c, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt."

11. I artikel 33 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

3. Om dotterinstituten till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det i resolutionsplanen föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte vidtar resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Om inte annat sägs i punkt 3 i denna artikel och trots att en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en sådan enhet som avses i artikel 1.1 c eller d om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Enheten är en resolutionsenhet.

b) Ett eller flera av de dotterföretag till den enheten som är institut, men inte resolutionsenheter, uppfyller villkoren i artikel 32.1.

c) De dotterföretags tillgångar och skulder som avses i led b är sådana att ett fallissemang för dotterföretagen hotar resolutionsgruppen som helhet, och resolutionsåtgärder gentemot enheten är nödvändiga för resolution av de av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den berörda resolutionsgruppen som helhet."

12. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 33a*

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med de behöriga myndigheterna, som ska svara i tid, har befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter, enligt ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Det har fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a.

b) Det finns ingen omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som avses i artikel 32.1 b som skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar.

c) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva bedöms vara nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten.

d) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva är antingen

i) nödvändigt för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c, eller

ii) nödvändigt för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

2. Den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- eller leveransskyldigheter för följande:

a) System eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG.

b) Centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.

c) Centralbanker.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

4. Perioden för tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska vara så kort som möjligt och får inte överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara nödvändig för de syften som avses i punkt 1 c och d, och får under inga omständigheter vara längre än den period som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande enligt punkt 8 till och med midnatt den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

Vid utgången av den period för tillfälligt upphävande som avses i första stycket ska det tillfälliga upphävandet upphöra att ha verkan.

5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheter ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att tillämpa nationella insolvensförfaranden på institutet eller enheten till följd av fastställandet i artikel 32.1 c och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

6. Om betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för eventuella motparter till samma avtal tillfälligt upphävas under samma tidsperiod.

7. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för tillfälligt upphävande ska fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av det beslut eller det instrument som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet av skyldigheter enligt den här artikeln samt villkoren och perioden för det tillfälliga upphävandet genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

9. Den härartikeln ska inte påverka de bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt som ger befogenheter att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut och enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln innan det har fastställts att dessa institut eller enheter fallerar eller sannolikt kommer att fallera i enlighet med artikel 32.1 a, eller att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut eller enheter som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden och som överskrider den räckvidd och varaktighet som föreskrivs i den här artikeln. Sådana befogenheter ska utövas i enlighet med den räckvidd och varaktighet och de villkor som föreskrivs i relevant nationell rätt. De villkor som anges i den här artikeln ska inte påverka de villkor som gäller sådan befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att en resolutionsmyndighet som enligt punkt 1 i den här artikeln utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också har möjlighet att utöva befogenhet under den perioden att

a) införa restriktioner för det institutets eller den enhetens borgenärer att göra säkerhetsrätter gällande beträffande det institutets eller den enhetens tillgångar, under samma period i vilket fall artikel 70.2, 70.3 och 70.4 ska tillämpas,

b) tillfälligt upphäva uppsägningsrätter som institutets eller enhetens avtalsparter har under samma period i vilket fall artikel 71.2–71.8 ska tillämpas.

11. Om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera enligt artikel 32.1 a, har utövat befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter under någon av de omständigheter som anges i punkt 1 eller 10 i den här artikeln, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut eller denna enhet ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet eller den enheten."

13. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59".

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Ordet "kapitalinstrument" ska ersättas med "kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59".

ii) I led d ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

c) I punkterna 5, 12 och 13 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59".

14. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument och kvalificerade skulder".

b) I punkt10 a ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

15. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led f ersättas med följande:

"f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen."

ii) Följande led ska läggas till:

"h) Skulder till institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden som är tillämplig dagen för detta direktivs införlivande, i de fall när det undantaget är tillämpligt, ska resolutionsmyndigheten för det berörda dotterföretag som inte är en resolutionsenhet bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin."

iii) I femte stycket ska "kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Resolutionsmyndigheterna ska noga bedöma huruvida skulder till de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 2 h i denna artikel bör undantas eller delvis undantas enligt första stycket a–d i den här punkten för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att inom ramen för denna punkt helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen i artikel 34.1 g."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder enligt denna artikel, och de förluster som skulle ha tillkommit de skulderna inte fullt ut har överförts på andra borgenärer, får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

a) Absorbera eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med artikel 46.1 a.

b) Förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution för att i enlighet med artikel 46.1 b rekapitalisera institutet."

d) I punkt 5 a ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

16. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 44a*

Försäljning av efterställda kvalificerade skulder till icke-professionella kunder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en säljare av kvalificerade skulder som uppfyller samtliga de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, undantaget artikel 72a.1 b, och i artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen säljer sådana skulder till icke-professionella kunder enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Säljaren har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.

b) Säljaren har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvissat sig om att sådana kvalificerade skulder är lämpliga för den icke-professionella kunden.

c) Säljaren har dokumenterat lämpligheten i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna föreskriva att de villkor som fastställs i leden a–c i det stycket ska gälla säljare av andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att båda av följande villkor är uppfyllda:

a) Den icke-professionella kunden investerar totalt inte mer än 10 % av sin portfölj i sådana skulder som avses i punkt 1.

b) Det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument som avses i punkt 1 är minst 10 000 EUR.

3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i skulder som avses i punkt 1.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 i direktiv 2014/65/EU och genom undantag från kraven i punkterna 1–4 i den här artikeln får medlemsstaterna fastställa ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 EUR för skulder som avses i punkt 1, med beaktande av medlemsstatens marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder som faller inom medlemsstatens jurisdiktion.

6. Om värdet av totala tillgångar för enheter som avses i artikel 1.1 och som är etablerade i en medlemsstat och omfattas av det krav som avses i artikel 45e inte överstiger 50 miljarder EUR får den medlemsstaten genom undantag från kraven i punkterna 1–5 i den här artikeln tillämpa endast det krav som anges i punkt 2 b i den här artikeln.

7. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa denna artikel på skulder som avses i punkt 1 och som emitterats före den 28 december 2020."

17. Artikel 45 ska ersättas med följande artiklar:

"*Artikel 45*

Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt den här artikeln och artiklarna 45a–45i och i enlighet med dessa artiklar.

2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 45c.3, 45c.5 eller 45c.7, i tillämpliga fall, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av följande:

a) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det totala exponeringsmåttet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 45a

Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 45 ska resolutionsmyndigheterna från kravet enligt artikel 45.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Dessa institut kommer att avvecklas vid nationella insolvensförfaranden eller vid andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42.

b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.

2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 45.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 45e.1.

Artikel 45b

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:

a) Artikel 72a.

b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.

c) Artikel 72c.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska kvalificerade skulder, när det i detta direktiv hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställda i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, undantaget artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av någon inbäddad derivategenskap, och det totala belopp för skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet av fordran i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande, och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skulden.

Skuldinstrument som avses i första stycket, inbegripet deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal och deras värdering av sådana instrument ska inte omfattas av artikel 49.3.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i led a i det stycket eller det fasta eller ökande belopp som avses i led b i det stycket.

3. Om skulder emitteras av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och det dotterföretaget ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i den resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att de uppfyller samtliga följande villkor:

a) De emitteras i enlighet med artikel 45f.2 a.

b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på dessa skulder i enlighet med artikel 59 eller 62 inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.

c) Dessa skulder överskrider inte ett belopp som fastställts genom att subtrahera

i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med artikel 45f.2 b från

ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 45e motsvarande 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Resolutionsmyndigheten får tillåta att en nivå som är lägre än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln (1-X1/X2) x 8 % på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen

X1 = 3,5 % av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

X2 = summan av 18 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 för den berörda resolutionsenheten ska resolutionsmyndigheten begränsa den del av kravet i artikel 45e som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, till ett belopp motsvarande 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om resolutionsmyndigheten har bedömt att

a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och

b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.6.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 får resolutionsmyndigheten besluta att en del av det krav som avses i artikel 45e upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i denna artikel, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3.

b) Det finns en risk för att, till följd av en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3, borgenärer vars fordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

c) Beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska resolutionsmyndigheten bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpning av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla det krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 4 i den här artikeln får resolutionsmyndigheten besluta att det krav som avses i artikel 45e i detta direktiv ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i detta direktiv med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c.5 och 45e i detta direktiv, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det som är högst av

a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller

b) det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln Ax2+Bx2+C, där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Resolutionsmyndigheterna får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och som uppfyller ett av de villkor som anges i andra stycket i denna punkt, upp till ett tröskelvärde på 30 % av det totala antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e.

De villkor som resolutionsmyndigheterna ska beakta är

a) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och

i) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 17.5 inom den tidsfrist som krävs av resolutionsmyndigheten, eller

ii) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som avses i artikel 17.5 och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i denna artikel helt eller delvis skulle kompensera för väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till resolution,

b) resolutionsmyndigheten bedömer att den resolutionsstrategi som resolutionsenheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

c) det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU återspeglar det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i det här direktivet i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45.1 i det här direktivet.

Vid tillämpning av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska resolutionsmyndigheten avrunda det uträknade talet uppåt till närmaste heltal.

Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor, särskilt inbegripet antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka den nationella resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e, fastställa den procentandel som avses i första stycket till en nivå som överstiger 30 %.

9. Efter samråd med den behöriga myndigheten ska resolutionsmyndigheten fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När resolutionsmyndigheterna fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, i förekommande fall, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.

b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i punkterna 5 och 7 i denna artikel.

c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.

d) Huruvida det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärdet ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.

e) Resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Artikel 45c

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten fastställa det krav enligt artikel 45.1 som ska gälla på grundval av följande kriterier:

a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i lämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.

b) Behovet av att i lämpliga fall säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 a, c och d men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att det är möjligt att återgå till den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 i detta direktiv eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå vad gäller kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till den nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.

e) I vilken utsträckning enhetens fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammankoppling med dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ska utövas i enlighet med ett relevant scenario som avses i artikel 10.3 ska det krav som avses i artikel 45.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:

a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (förlustabsorbering).

b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än 1 år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket a.

Resolutionsmyndighetens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket bestå av följande belopp:

a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av

i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och

ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av

i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppnivå, och

ii) ett kapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter det att den föredragna resolutionsåtgärden har genomförts.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i första stycket b i denna punkt, ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer det rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet, efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och

b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som avses i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1 b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs ett högre belopp för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1.b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 samt artikel 101.2, under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som regleringsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a, och

b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Genom undantag från artikel 45b ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i detta direktiv.

6. En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa de krav som fastställs i punkt 5 i denna artikel på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, och som resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När resolutionsmyndigheten fattar det beslut som avses i första stycket i denna punkt ska den även beakta följande:

a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen.

b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Om inget beslut fattas enligt första stycket i denna punkt påverkar detta inte eventuella beslut enligt artikel 45b.5.

7. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande belopp:

a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av följande:

i) Det belopp av enhetens förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av följande:

i) Det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.

ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet, justerat för förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och

b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i det här direktivet, eller efter resolutionsgruppens resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59, kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska beloppet som avses i det stycket fastställas till samma som i det kombinerade buffertkravet som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 i detta direktiv eller efter resolutionsgruppens resolution minus det belopp som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

Beloppet som avse i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroendet och säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från finansieringsarrangemang för resolution, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59, eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8, samt artikel 101.2 under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

8. Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 45.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att

a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 44.3,

b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

9. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–8 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. Vid tillämpning av punkterna 3 och 7 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlen 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 45d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter inom globala systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2. Det krav som avses i artikel 45.1 på ett större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska utgöras av följande:

a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det eventuella ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsmyndigheten fastställt specifikt vad gäller det större dotterföretaget i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artiklarna 45f och 89.2.

3. Resolutionsmyndigheten ska ålägga ett ytterligare krav gällande kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart

a) när det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c, och

b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.

4. Vid tillämpningen av artikel 45h.2, i de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska de berörda resolutionsmyndigheterna beräkna det belopp som avses i punkt 3

a) för respektive resolutionsenhet,

b) för moderenheten inom unionen som om den utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.

5. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

Artikel 45e

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 45b–45d på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.

2. Resolutionsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån i enlighet med artikel 45h och på grundval av kraven i artiklarna 45b–45d samt på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.

3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 2.1.83b b ska den relevanta resolutionsmyndigheten, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som måste följa artiklarna 45c.3, 45c.5 och 45d.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet efterlever punkterna 1 och 2 i denna artikel samt hur sådana enheter ska göra detta i överensstämmelse med resolutionsplanen.

Artikel 45f

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis.

En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa kravet i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis.

För resolutionsgrupper som identifieras i enlighet med artikel 2.1.83b b ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, men som själva inte utgör resolutionsenheter, ett centralt organ som själv inte utgör en resolutionsenhet samt alla resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 45e.3, efterleva artikel 45c.7 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 45.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas i enlighet med artiklarna 45h och 89, i tillämpliga fall, och på grundval av kraven i artikel 45c.

2. Kravet enligt artikel 45.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,

ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,

iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,

v) som vid förvärvet av äganderätten inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,

vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,

vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,

viii) där storleken på den ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbas enligt följande

i) Kärnprimärkapital och

ii) annan kapitalbas som

— emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller

— emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

3. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 45e.

c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.

e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.

f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

4. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får även bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) Moderföretaget uppfyller det krav som avses i artikel 45.1 på konsoliderad basis, i den medlemsstaten.

c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter som avses i artikel 59.1 vidtas i fråga om resolutionsenheten.

d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.

e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.

f) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

5. Om villkoren i punkt 3 a och b är uppfyllda får resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag tillåta att det krav som avses i artikel 45.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:

a) Garantibeloppet är minst ett belopp som lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.

b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.

c) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 % av dess belopp.

d) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda belopp som avses i led c.

e) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.

f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Vid tillämpningen av första stycket led g ska resolutionsenheten, på begäran av resolutionsmyndigheten, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sättstyrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar metoder för att undvika att instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel och som i sin helhet eller delvis indirekt tecknas av resolutionsenheten hindrar ett smidigt genomförande av resolutionsstrategin. Sådana ska i synnerhet säkerställa en korrekt överföring av förluster uppåt till resolutionsenheten och korrekt överföring av kapital från resolutionsenheten till enheter som ingår i resolutionsgruppen men som själva inte är resolutionsenheter, och tillhandahålla en mekanism för att undvika dubbelräkning av kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel. De ska bestå av en ordning för avdrag eller en likvärdig robust metod och de ska för enheter som själva inte är resolutionsenheten säkerställa ett resultat som är likvärdigt med resultatet av att kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel fullt ut tecknas direkt av resolutionsenheten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45g

Undantag för centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis bevilja undantag från tillämpning av artikel 45f för ett centralt organ eller ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Kreditinstituten och det centrala organet är underkastade tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de permanent underställda kreditinstitutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.

c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.

d) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje permanent underställt institut, i det fall undantaget beviljas för ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ.

e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 45e.3.

f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten vid händelse av en resolution.

Artikel 45h

Förfarande för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är densamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionsgrupp som omfattas av det krav som anges i artikel 45f på individuell basis ska göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om

a) beloppet av det krav som ska tillämpas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, för respektive resolutionsenhet, och

b) beloppet av det krav som ska tillämpas på individuell basis för respektive enhet i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

Det gemensamma beslutet ska säkerställa efterlevnad av artiklarna 45e och 45f, och det ska vara fullständigt motiverat och lämnas till

a) resolutionsenheten av dess resolutionsmyndighet,

b) enheterna i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet av resolutionsmyndigheterna för dessa enheter,

c) koncernens moderföretag inom unionen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, när det moderföretaget självt inte utgör en resolutionsenhet inom samma resolutionsgrupp.

I det gemensamma beslut som fattas enligt denna artikel får det föreskrivas att, i de fall detta står i överensstämmelse med resolutionsstrategin och resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckliga instrument som uppfyller kraven i artikel 45f.2, dotterföretaget i enlighet med artikel 45f.2 delvis kan uppfylla de krav som avses i artikel 45c.7 genom instrument som emitterats till och förvärvats av enheter som inte tillhör resolutionsgruppen.

2. I de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter ska de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 diskutera och, i tillämpliga fall och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för det globala systemviktiga institutet, komma överens om att tillämpa artikel 72e i förordning (EU) nr 575/2013 och om justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter och summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

Sådana justeringar får göras med förbehåll för följande:

a) Justeringar får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna genom att justera kravets nivå.

b) Justeringar får inte tillämpas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

Summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter får inte vara lägre än summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader ska ett beslut fattas i enlighet med punkterna 4–6.

4. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade resolutionsgruppskrav som avses i artikel 45e ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, efter vederbörlig hänsyn till följande:

a) Den bedömning av enheter i resolutionsgruppen som inte är en resolutionsenhet, som utförts av relevanta resolutionsmyndigheter.

b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut.

EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten tillämpas.

5. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det krav som avses i artikel 45f och som ska tillämpas på en enhet i en resolutionsgrupp på individuell basis, ska beslutet fattas av de respektive resolutionsmyndigheterna för den enheten om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten har vederbörligen beaktats.

b) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten på koncernnivå har vederbörligen beaktats, om resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell basis skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till EBA för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

a) faller inom 2 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende det krav som avses i artikel 45e, och

b) uppfyller artikel 45c.7.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen tillämpas.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

6. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det konsoliderade resolutionsgruppskravet och nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens enheter på individuell basis ska följande tillämpas:

a) Ett beslut ska fattas om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens dotterföretag på individuell basis i enlighet med punkt 5.

b) Ett beslut ska fattas på nivån för det konsoliderade resolutionsgruppskravet i enlighet med punkt 4.

7. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och alla beslut som i avsaknad av ett gemensamt beslut fattas av resolutionsmyndigheterna enligt punkterna 4, 5 och 6 ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

8. Resolutionsmyndigheterna ska i samordning med de behöriga myndigheterna kräva och kontrollera att enheter uppnår det krav som avses i artikel 45.1 och ska fatta alla beslut enligt denna artikel parallellt med att de utarbetar och upprätthåller resolutionsplaner.

Artikel 45i

Tillsynsrapportering och offentliggörande avseende kravet

1. Enheter som avses i artikel 1.1 ska, om inte annat följer av kravet i artikel 45.1, rapportera följande till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter:

a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b i detta direktiv, och beloppen av kvalificerade skulder samt dessa belopp uttryckta i enlighet med artikel 45.2 i detta direktiv efter eventuellt tillämpligt avdrag i enlighet med artiklarna 72e–72j i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder.

c) För sådana poster som avses i leden a och b:

i) Deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil.

ii) Deras rangordning vid normala insolvensförfaranden.

iii) Huruvida de regleras av rätten i tredje land och, i så fall, vilket tredjeland samt huruvida de innehåller de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i detta direktiv samt artiklarna 52.1 p, 52.1 q, 63 n och 63 o i förordning (EU) nr 575/2013.

Den skyldighet att rapportera beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder som avses i första stycket b i denna punkt b ska inte tillämpas på enheter som vid tidpunkten för rapporteringen av den informationen innehar belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 % av det krav som avses i artikel 45.1, som har beräknats i enlighet med första stycket a i denna punkt.

2. De enheter som avses i punkt 1 ska rapportera

a) den information som avses i punkt 1 a minst en gång i halvåret,

b) den information som avses i punkt 1 b och c minst en gång per år.

På begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet ska dock de enheter som avses i punkt 1 rapportera den information som avses i punkt 1 oftare.

3. Enheter som avses i punkt 1 ska offentliggöra följande information minst en gång per år:

a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b samt kvalificerade skulder.

b) Sammansättningen av de poster som avses i led a, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden.

c) Tillämpligt krav som avses i artikel 45e eller artikel 45f uttryckt i enlighet med artikel 45.2.

4. Punkterna 1 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas på enheter vars resolutionsplaner föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den tillsynsrapportering som avses i punkterna 1 och 2.

Sådana förslag till tekniska genomförandestandarder ska specificera ett standardiserat sätt att tillhandahålla information om klassificering av sådana poster som avses i punkt 1 c som är tillämpliga i nationella insolvensförfaranden i varje medlemsstat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 430 i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Med avseende på kraven på offentliggörande i punkt 3 ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, intervall samt instruktioner för detta.

Sådana enhetliga format ska ge tillräckligt omfattande och jämförbar information för att bedöma riskprofilen för de enheter som avses i artikel 1.1 och deras grad av överensstämmelse med de tillämpliga krav som avses i artikel 45e eller 45f. Där så är lämpligt ska informationen offentliggöras i tabellformat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 434a i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Om resolutionsåtgärder har genomförts eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 har utövats ska de krav på offentliggörande som avses i punkt 3 tillämpas från den dag då tidsfristen för att uppfylla de krav i artikel 45e eller 45f som avses i artikel 45m har löpt ut.

Artikel 45j

Rapportering till EBA

1. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts, i enlighet med artikel 45e eller 45f, för varje enhet inom deras jurisdiktion.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information, i samordning med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45k

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Om en enhet underlåter att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f ska detta åtgärdas av de berörda myndigheterna på grundval av åtminstone något av följande:

a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.

b) Befogenheter som avses i artikel 16a.

c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.

e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.

Relevanta myndigheter får även göra en bedömning av om institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d fallerar eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med artikel 32, 32a eller 33 vilket som är tillämpligt.

2. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

Artikel 45l

Rapporter

1. EBA ska i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna varje år lägga fram en rapport för kommissionen med bedömningar av åtminstone följande:

a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45e eller 45f har genomförts på nationell nivå, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater.

b) Hur den befogenhet som avses i artikel 45b.4, 45b.5 och 45b.7 har utövats av resolutionsmyndigheterna och huruvida det har förekommit skillnader i utövandet av denna befogenhet mellan olika medlemsstater.

c) Den totala nivån och sammansättningen av kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter, beloppet för de instrument som emitterats under perioden, och de ytterligare belopp som behövs för att uppfylla tillämpliga krav.

2. Utöver den årliga rapport som föreskrivs i punkt 1 ska EBA vart tredje år inför kommissionen lägga fram en rapport med bedömning av följande:

a) Effekten av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och av alla föreslagna harmoniserade nivåer för minimikravet, på följande:

   i) Finansiella marknader i allmänhet och marknader för osäkrade skulder och derivat i synnerhet.

   ii) Instituts affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och verksamhetsstruktur.

   iii) Institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader.

   iv) Flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn.

   v) Finansiella innovationer.

   vi) Hur utbrett kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument t är och hur de är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem.

   vii) Riskbeteende för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.

   viii) Hur mycket av tillgångar som är intecknade för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.

   ix) Vilka åtgärder som instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d vidtar för att uppnå minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning instituten uppnår minimikraven genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristiga skulder och anskaffa kapital.

   x) Kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och i fråga om finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.

b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, bruttosoliditetskrav och likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.

c) Kapacitet för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla föreslagna harmoniserade minimikrav.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september året efter datumet för tillämpning av detta direktiv.

Den rapport som avses i punkt 2 ska omfatta tre kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 31 december kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2022.

Artikel 45m

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

1. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder d att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska uppnå kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för institut och enheter att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 ska vara den 1 januari 2024.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 45e och 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska efterleva den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024, i de fall detta är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 7, och genom att ta följande i beaktande:

a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.

b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad inom en rimlig tidsram av kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7.

c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 45b eller 45f.2 i detta direktiv, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

2. Tidsfristen för resolutionsenheter för att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 ska vara den 1 januari 2022.

3. Det minimikrav som avses i artikel 45c.5 och 45c.6 ska inte tillämpas inom två år från dagen då

a) resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller

b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 59 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 ska, beroende på vad som är tillämpligt, inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som ett globalt systemviktigt institut, eller resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.

5. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d på vilka resolutionsverktyg eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenhet som avses i artikel 59 har tillämpats.

6. Vid tillämpningen av punkterna 1–5 ska resolutionsmyndigheterna meddela det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c och d ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e eller 45f, beroende på vad som är tillämpligt.

7. När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de beakta följande:

a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.

b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

8. Resolutionsmyndigheterna ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelas enligt punkt 6."

18. I artikel 46 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

19. I artikel 47.1 b ii ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

20. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

"e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder enligt leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de nedskrivningsbara skulder inbegripet skuldinstrument som avses i artikel 108.3, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a–d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c."

b) I punkt 2 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

c) Följande punkt ska läggas till:

"7. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

Vid tillämpningen av första stycket ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbas och ska ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter."

21. Artikel 55 ska ersättas med följande:

"*Artikel 55*

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättar en skuld går med på att den skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att skulden uppfyller samtliga följande villkor:

a) Skulden är inte undantagen enligt artikel 44.2.

b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108 a.

c) Skulden regleras av rätt i ett tredjeland.

d) Skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Resolutionsmyndigheterna får besluta att skyldigheten i första stycket i denna punkt inte ska tillämpas på institut eller enheter för vilka kravet enligt artikel 45.1 är lika med det belopp för förlustabsorbering som fastställts i artikel 45c.2 a, förutsatt att de skulder som uppfyller de villkor som anges i första stycket och vilka inte inbegriper det avtalsvillkor som anges i det stycket räknas med i detta krav.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, ska detta institut eller denna enhet underrätta resolutionsmyndigheten om sitt fastställande samt ange vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Institutet eller enheten ska förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit underrättelsen för att resolutionsmyndigheten ska bedöma vilken inverkan en underrättelse av sådant slag har på möjligheterna att försätta det institutet eller den enheten i resolution.

I de fall underrättelse lämnas enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att skyldigheten att i avtalsvillkor ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, automatiskt upphör att gälla från och med den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen.

För den händelse att resolutionsmyndigheten konstaterar att det inte är rättsligt eller av annan anledning ogörligt att i avtalsbestämmelserna ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, ska den inom en rimlig tidsfrist efter underrättande enligt första stycket, kräva införande av ett sådant avtalsvillkor. Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att institutet eller enheten ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

De skulder som avses i första stycket i denna punkt får inte innefatta övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1 punkt 48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. De skulder som avses i första stycket i denna punkt ska också rangordnas före de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av den möjlighet att försätta ett institut eller en enhet i resolution som avses artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med artiklarna 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som i enlighet med första stycket i denna punkt inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1, tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska den omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpning av skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder.

Om resolutionsmyndigheten på grundval av den bedömning som avses i femte stycket i denna punkt konstaterar att de skulder som enligt första stycket inte innehåller det avtalskrav som avses i punkt 1, skapar ett väsentligt hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som anges i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder mot resolution.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i avtalsbestämmelserna inte inkluderar ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller för vilket det kravet i enlighet med den här punkten inte är tillämpligt, får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d lämnar ett rättsutlåtande till myndigheterna om den rättsliga verkställbarheten hos och verkan av det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de avtalsregler som reglerar en viss skuld inte tar med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska det inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på den skulden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av den förteckning över skulder för vilka uteslutningen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i avtalsvillkoret enligt den punkten, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att för vissa kategorier av skulder ta med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln,

b) de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket,

c) den rimliga tidsramen för resolutionsmyndigheten att kräva införande av ett avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln utifrån de villkor som närmare fastställts som ett resultat av tillämpningen av punkt 6.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för underrättelsen till resolutionsmyndigheterna enligt punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

22. I avdelning IV ska rubriken till kapitel V ersättas med följande:

"Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder".

23. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Krav på nedskrivning eller konvertering av berört kapitalinstrument och kvalificerade skulder**".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder får utövas antingen

a) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller

b) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera de berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten rekapitaliseras av, resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 ska tillämpas."

c) Följande punkter ska införas:

"1a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 a i detta direktiv, med undantag för villkoret avseende skulders återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid utövandet av denna befogenhet ska medlemsstaterna säkerställa att nedskrivningen eller konverteringen görs i enlighet med den princip som avses i artikel 34.1 g.

1b. Om en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 på nivån för en sådan enhet tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a, eller artikel 44.8 a som gäller för den berörda enheten."

d) I punkt 2 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a".

e) I punkt 3 ska inledningen och leden a och b ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, som emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) Om det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.

b) Den berörda myndigheten fastställer att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte befogenheten utövas avseende de tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a."

f) I punkterna 4 och 10 ska "kapitalinstrument" ersättas med "kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a".

24. Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"**Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder**".

b) I punkt 1 ska följande led läggas till som led d:

"d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst."

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller en tillämplig kvalificerad skuld som avses i artikel 59.1a skrivs ned

a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med ersättningsmekanismen i artikel 46.3,

b) får inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av den tillämpliga kvalificerade skuld som avses i artikel 59.1a kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten,

c) betalas ingen ersättning till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av de tillämpliga skulder som avses i artikel 59.1a annat än i enlighet med punkt 3 i den här artikeln."

d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"Resolutionsmyndigheterna får, i syfte att utföra en konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a, enligt punkt 1 b, c och d i den här artikeln, kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrumenten och de kvalificerade skulderna. Tillämpliga kapitalinstrument och sådana skulder får endast konverteras om följande villkor är uppfyllda:".

ii) I led d ska "varje tillämpligt kapitalinstrument" ersättas med "varje tillämpligt kapitalinstrument eller varje tillämplig skuld som avses i artikel 59.1a".

25. I artikel 61.3 ska följande stycke läggas till:

"Om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna som avses i artikel 59.1a i det här direktivet bedöms uppfylla det krav som avses i artikel 45f.1 i detta direktiv ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU."

26. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ersättas med följande:

"1. Innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45f på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis ska medlemsstaterna säkerställa att en berörd myndighet uppfyller följande krav:

a) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e ska den, efter samråd med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar från samrådet med den resolutionsmyndigheten, underrätta

i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,

ii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45f.2 från den enhet som omfattas av artikel 45f.1.

b) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c ska den, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrument med avseende på vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som skulle utövas om ett fastställande gjordes, och, om det är andra myndigheter, de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns."

b) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:

"Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats i enlighet med leden a i eller b i den punkten bedöma följande frågor:".

27. I artikel 63.1 e, f och j ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

28. I artikel 66.4 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

29. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

”Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande av skyldigheten enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd ensam, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte göra det möjligt för någon att”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artiklarna 33a, 69 eller 70 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och av artikel 71.1.”

30. Artikel 69 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ett tillfälligt uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter som hänför sig till

a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen,

c) centralbanker.”

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

”Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.”

31. I artikel 70 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Resolutionsmyndigheterna får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel med avseende på följande:

a) säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, och

c) centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit som marginalsäkerhet eller full säkerhet.”

32. I artikel 71 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på

a) system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012, centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, eller

c) centralbanker."

33. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 71a*

Avtalsenligt erkännande av befogenhet att medge anstånd med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som de har ingått och som regleras av tredje lands rätt tar med villkor enligt vilket parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 samt erkänner att de är bundna av kraven i artikel 68.

2. Medlemsstaterna får också kräva att unionsmoderföretag säkerställer att deras dotterföretag i tredjeländer i de finansiella avtal som avses i punkt 1 tar med villkor för att utesluta att resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget inom unionen i enlighet med punkt 1 används som ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.

Kravet i första stycket kan tillämpas på dotterföretag i tredjeländer som är

a) kreditinstitut,

b) värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat), eller

c) finansinstitut.

3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som

a) medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,

b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.

4. Om ett institut eller en enhet inte tar med det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln. ska detta inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 på det finansiella avtalet ifråga.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av innehållet i avtalsvillkoret enligt punkt 1, med beaktande av institutens och enheternas olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den … 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

34. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"Om inte annat sägs i artikel 89 ska resolutionsmyndigheterna på koncernnivå inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 och 92 och, i tillämpliga fall, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer."

b) I punkt 1 andra stycket led i ska "artikel 45" ersättas med "artiklarna 45–45h".

35. Artikel 89 ska ersättas med följande:

"*Artikel 89*

Europeiska resolutionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag etablerade i unionen eller moderföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheterna är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna inrätta ett gemensamt europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegium som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på deras filialer.

De uppgifter som avses i första stycket i denna punkt ska inbegripa fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h.

Vid fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h ska medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om dotterföretag etablerade inom unionen eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut i enlighet med den globala resolutionsstrategin inte utgör resolutionsenheter och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet går med på den strategin ska dotterföretagen som är etablerade inom unionen eller på konsoliderad basis moderföretaget inom unionen efterleva kravet enligt artikel 45f.1 genom att emittera sådana instrument som avses i artikel 45f.2 a och b till deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma tredjeland eller till andra enheter enligt de villkor som anges i artikel 45f.2 a i och artikel 45f.2 b ii.

3. Om enbart ett moderföretag inom unionen innehar samtliga dotterföretag inom unionen till ett institut eller moderföretag från tredjeland ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är etablerat vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för det moderföretag eller dotterföretag inom unionen som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bevilja undantag från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om en annan grupp eller ett annat kollegium utför samma funktioner och uppgifter som anges i den här artikeln och iakttar alla de villkor och förfaranden, även de som rör medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som fastställs i den här artikeln och i artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till dessa andra grupper eller kollegier.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet fullgöra uppgifter i enlighet med artikel 88."

36. I avsnitt B punkt 6 och avsnitt C punkt 17 i bilagan ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

Artikel 2

Ändringar av direktiv 98/26/EG

Direktiv 98/26/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012."

b) Led f ska ersättas med följande:

"f) *deltagare*: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 648/2012."

2. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 12a*

Senast den 28 juni 2021 ska kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar detta direktiv på de av sina inhemska institut som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Kommissionen ska särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare med avseende på system som regleras av rätten i tredje land. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till revidering av detta direktiv."

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 december 2020. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen, vilket ska ske senast den 28 december 2020.

Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU från och med den 1 januari 2024. Om resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 45m.1 i direktiv 2014/59/EU har fastställt en tidsfrist för efterlevnad som löper ut efter den 1 januari 2024 ska tillämpningsdatumet för artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU vara detsamma som tidsfristen för efterlevnad.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

Parallelluppställning över genomförandet av direktiv (EU) 2019/878 (ändringar i kapitaltäckningsdirektivet) i svensk rätt

Artikel som förändras genom ändringsdirektivet	Svenska bestämmelser
2.5–6	1 kap. 2 och 5 §§ tillsynslagen, se prop. 2013/14:228 s. 131 f.
3.1.60	1 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen
3.1.61	15 kap. 1 § LBF
3.1.62	Kräver inte några genomförandeåtgärder
3.1.63	1 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen, se även avsnitt 2.2.3
3.1.64	1 kap. 2 § första stycket 8 tillsynslagen
3.1.65	1 kap. 2 § andra stycket tillsynslagen
3.3	3 kap. 1–4 §§ tillsynslagen
4.8	28 kap. 5 § LOR
8.2 och 5	(Eba och kommissionen)
9.3	Förordning, se avsnitt 6.3
9.4	Se avsnitt 6.3
10.1	Föreskrifter med stöd av 2 kap. 2 § och 5 kap. 2 § 1 förordningen om bank- och finansieringsrörelse
10.2	3 kap. 2 § 2 samt 6 kap. 2 och 5 §§ förordning om bank- och finansieringsrörelse
14.2	3 kap. 2 § LBF

18 d	15 kap. 1 § LBF
21a.1	1 kap. 2 § 9 och 10 samt 1 a kap. 1 och 8 §§ tillsynslagen
21a.2	1 a kap. 1 § tillsynslagen, 14 kap. 2 c § LBF samt förordning
21a.3	1 a kap. 2 § tillsynslagen
21a.4	1 a kap. 3 § tillsynslagen
21a.5	4 kap. 11 §, 6 kap. 1 och 3 §§ tillsynslagen
21a.6	8 kap. 2 § tillsynslagen
21a.7	1 a kap. 1 § tillsynslagen, se också avsnitt 7.1.7
21a.8	1 a kap. 4–6 §§ samt 6 kap. 3 § tillsynslagen
21a.9	1 a kap. 4 och 6 §§ tillsynslagen
21a.10	1 a kap. 7 § tillsynslagen
21b.1	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.2	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.3	7 kap. 6 § tillsynslagen
21b.4	7 kap. 4 § tillsynslagen
21b.5	7 kap. 5 § tillsynslagen
21b.6	7 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
21b.7	8 kap. tillsynslagen, 15 kap. LBF och 25 kap. LVM
21b.8	Övergångsbestämmelse 3 tillsynslagen
21b.9	(Kommissionen)
21b.10	(Eba)
23.1	14 kap. 2 § andra stycket 1 LBF
47.1a	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 16 LBF
47.2 första sub-paragraf	7 § förordning om bank- och finansieringsrörelse
47.2 andra sub-paragraf	(Eba)
47.2a första sub-paragraf	13 kap. 6 a § LBF
47.2a andra sub-paragraf	(Eba)

56 g	8 kap. 3 § och 30 kap. 4 § OSL samt 13 kap. 6 a § LBF, 23 kap. 5 § LVM, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 4 kap. 4 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism
56 h	8 kap. 3 § 3 och 30 kap. 4 § OSL samt 6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM
57.1	8 kap. 3 § och 10 kap. 27 § OSL
58a.1–3	13 kap. 8 a § LBF, 23 kap. 6 b § LVM och 6 kap. 6 § andra stycket tillsynslagen
58a.4	Dataskyddsförordningen
63.1	13 kap. 10 a § LBF och 23 kap. 9 a § LVM
64.1	8 kap. 2 och 2 a §§ tillsynslagen
64.3	32 § förvaltningslagen
66.1	8 kap. 2–3 §§ tillsynslagen
67.1	15 kap. LBF, lagen om näringsförbud, 8 kap. 2 a § tillsynslagen och 3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
74.1–2	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
74.3	(Eba)
75.1	Förordning, se avsnitt 6.8.1
84.1, 3 och 4	6 kap. 2 a § LBF och 8 kap. 4 a § tredje stycket LVM
84.2	6 kap. 2 § andra stycket LBF och 8 kap. 4 § tredje stycket LVM samt föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
84.5	(Eba och kommissionen)
84.6	(Eba)
85.1	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
88.1	8 kap. 6 § LBF och 9 kap 45 § LVM
89.6	(Kommissionen)

91.1	3 kap. 2 § 4, 13 kap. 2 § och 15 kap. 2 § LBF, 3 kap. 1 § 5, 23 kap. 1 § och 25 kap. 4 § LVM samt 3 kap. 5 § och 8 kap. 2 § tillsynslagen
91.7	3 kap. 2 § 4 och 5 LBF samt 3 kap. 1 § 5 och 6 LVM
91.8	3 kap. 2 § 4 LBF och 3 kap. 1 § 5 LVM
91.12	(Eba)
92.1–3	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
94.1	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
94.2	(Eba)
94.3–5	Föreskrifter med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 kap. 35 § 1 LVM
94.6	(Kommissionen)
94.7	(Eba)
97.1, 4, 4a och 6	9 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
98.1 och 5	9 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
98.5a och 8	(Eba)
99.2	9 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
103	Se artikel 97.4a
104.1	2 kap. 1 § tillsynslagen, 15 kap. 1 § LBF och 25 kap. 1 § LVM
104.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.1	2 kap. 1 § tillsynslagen
104a.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.3	2 kap. 1 § tillsynslagen och föreskrifter med stöd av 10 kap. 2 § 4 tillsynslagen
104a.4	2 kap. 1 a och 1 b §§ tillsynslagen
104a.5	2 kap. 1 § tillsynslagen och 32 § förvaltningslagen

104b.1	6 kap. 2 § andra stycket LBF och 8 kap. 4 § tredje stycket LVM
104b.2–4	2 kap. 1 c § tillsynslagen
104b.5	2 kap. 1 d § tillsynslagen
104b.6	8 kap. 1 och 7 §§ buffertlagen
104c	2 kap. 1 e § tillsynslagen
105	2 kap. 2 § tillsynslagen
109.2–3	3 kap. 4 § tillsynslagen
109.4–6	Nationellt val utnyttjas inte
111.1–5	4 kap. 1 § tillsynslagen
111.6	4 kap. 2 och 3 §§ tillsynslagen
111.7	7 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
113.1–4	4 kap. 5 § tillsynslagen
113.5	(Eba)
115.3	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM (prop. 2006/07:5 s. 349 f.)
116.1a och 6	6 kap. 3 § tillsynslagen, 13 kap. 6 a § LBF och 23 kap. 5 § LVM (prop. 2010/11:110 s. 85)
117.5	10 kap. 27 §, 18 kap. 1 och 2 §§ och 30 kap. 4 § OSL samt 13 och 14 §§ förordningen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism
117.6	(Eba)
119.1	8 kap. 2 § tillsynslagen
120.2	4 kap. 10 § tillsynslagen
125.1	6 kap. 3 § tillsynslagen
128	2 kap. 1 § buffertlagen
129.1	3 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
129.2	Förordning, jfr 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
129.3	1 kap. 3 § buffertlagen
129.4	9 kap. 1 § FFFS 2014:12
129.5	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
130.1	6 kap. 1 § buffertlagen

130.2	Förordning, jfr 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
130.5	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
131.1	5 kap. 1 och 3 §§ buffertlagen
131.2a	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
131.3	(Eba)
131.5	5 kap. 4 § första stycket buffertlagen
131.5a	5 kap. 4 § andra stycket bufferlagen
131.7	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
131.8	5 kap. 5 § buffertlagen
131.9	5 kap. 2 § buffertlagen
131.10	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 4 buffertlagen
131.12	7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
131.14	5 kap. 6 § buffertlagen
131.15	2 kap. 2 § och 5 kap. 7 § buffertlagen
131.18	(Eba och kommissionen)
133.1	4 kap. 1 § buffertlagen
133.2	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 13 buffertlagen
133.3	4 kap. 1 § buffertlagen
133.4	4 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
133.5	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 13 buffertlagen
133.6	(Eba)
133.7–8	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 2 buffertlagen
133.9–12	4 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen, 6 kap. 3 § tillsynslagen och 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
133.13	Förordning, jfr 3 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
133.14	8 kap. 6 § buffertlagen
133.15	4 kap. 5 § buffertlagen
134.1	4 kap. 7 § buffertlagen

134.2	Förordning, jfr 7 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
134.3	15 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
134.4	4 kap. 7 § buffertlagen
134.5	15 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
136.3	7 kap. 1 och 2 §§ buffertlagen
136.7	7 kap. 8 § buffertlagen
141.1	8 kap. 3 § buffertlagen
141.2	8 kap. 1, 3 och 4 §§ buffertlagen
141.3	8 kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
141.4–6	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 10
141a	8 kap. 7 § buffertlagen
141b.1	8 a kap. 3 § buffertlagen
141b.2	8 a kap. 1, 3 och 4 §§ buffertlagen
141b.3	8 a kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
141b.4–6	Föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 10
141b.7	8 a kap. 3 och 4 §§ buffertlagen
141b.8	8 a kap. 5 § buffertlagen samt föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 12
141b.9	6 kap. 7 § buffertlagen
141b.10	1 kap. 2 § 16 buffertlagen
141c	8 a kap. 7 § buffertlagen
142.1	8 a kap. 1 och 2 §§ samt föreskrifter med stöd av 10 kap. 1 § 11 buffertlagen
143.1	3 § förordning om särskild tillsyn och kapitalbuffertar
146	Riktar sig inte till medlemsstaterna
159a	Övergångsbestämmelse 2 tillsynslagen
161.10	(Kommissionen)

Parallelluppställning över genomförandet av direktiv 2019/879 (ändringar i krishanteringsdirektivet) i svensk rätt

Artikel som förändras genom ändringsdirektivet	Svenska bestämmelser
Direktiv 2014/59/EU	
2.1.5	Inget genomförande (centralt organ)
2.1.5a	2 kap. 1 § LOR
2.1.68a	2 kap. 1 § LOR
2.1.70	Kräver inga genomförandeåtgärder
2.1.71	2 kap. 2 § LOR
2.1.71a	2 kap. 2a § LOR
2.1.71b	2 kap. 2b § LOR
2.1.83a	2 kap. 1 § LOR
2.1.83b	2 kap. 1 § LOR
2.1.83c	2 kap. 1 § LOR
2.1.109	2 kap. 1 § LOR
10.6	Föreskrifter enl. bef. bemyndigande (29 kap. 2 § 1) LOR
10.7	Föreskrifter enl. bef. bemyndigande (29 kap. 2 § 1) LOR
12.1	3 kap. 2 § LOR
12.3	Föreskrifter enl. bef. bemyndigande (29 kap. 2 § 1) LOR
13.4	Föreskrifter enl. bef. bemyndigande (29 kap. 2 § 1) LOR
13.6	3 kap. 5 § LOR
16.4	3 kap. 11 § LOR

16a.1	3 kap. 26 och 27 §§ LOR
16a.2	3 kap. 28 § LOR
16a.3	3 kap. 29 och 30 §§ LOR
16a.4	29 kap. 1 § 1 LOR
16a.5	29 kap. 1 § 1 LOR
17.1	3 kap. 12 § LOR
17.3	3 kap. 12 § LOR
17.4	3 kap. 13 § LOR
17.5	3 kap. 24 § LOR
17.7	3 kap. 13 § LOR
18.1	3 kap. 15 § LOR
18.2	3 kap. 16 § LOR
18.3	3 kap. 17 § LOR
18.4	28 kap. 5 § och 29 kap. 1 § 10 LOR
18.5	3 kap. 18 § och 28 kap. 8 § LOR
18.6	3 kap. 21 § LOR LOR
18.6a	3 kap. 21 § och 28 kap. 7 § LOR
18.7	3 kap. 21 och 22 §§ LOR
32.1	8 kap. 5 § första stycket b LOR
32a	Avser centralt organ. Begreppet i art. 2.1.5 genomförs ej.
32b	Konkurslagen, 25 kap. aktiebolagslagen, 6 kap. sparbankslagen, 17 kap. lagen om ekonomiska föreningar, 9 kap. lagen om medlemsbanker, 10 kap. 31 § LBF samt förmånsrättslagen
33.2	8 kap. 7 § LOR
33.3	3 kap. 2 § och 8 kap. 9 § LOR
33.4	8 kap. 8 § LOR
33a.1	7 a kap. 1 § LOR
33a.2	2 kap. 1 § och 7 a kap. 4 § LOR
33a.3	7 a kap. 6 § LOR
33a.5	7 a kap. 1 § LOR
33a.6	7 a kap. 1 § LOR
33a.7	7 a kap. 3 § LOR
33a.8	7 a kap. 2 § och 29 kap. 2 § 4 LOR
33a.9	7a kap. LOR
33a.10	7 a kap. 7 § LOR

33a.11	13 kap. 18 § LOR
36.1	6 kap. 1 § LOR
36.4	6 kap. 1 § LOR
36.5	6 kap. 1 § LOR
36.12	6 kap. 1 § LOR
36.13	6 kap. 1 § och 30 kap. 2 § LOR
37.2	Behövs ingen genomförandeåtgärd, se avsnitt 6.2
37.10	22 kap. 1 och 2 §§ LOR
44.2 f	2 kap. 2 § LOR
44.2 h	2 kap. 2 § och 21 kap. 28 § LOR
44.2 femte stycket	2 kap. 2 § LOR
44.3	21 kap. 28 (och 29) §§ LOR
44.4	21 kap. 30 § LOR
44.5	21 kap. 30 § LOR
44a.1	9 kap. 25 a § LVM
44a.2	9 kap. 25 b § LVM
44a.3	9 kap. 25 b § LVM
44a.4	9 kap. 25 b § LVM
44a.5	Nationellt val utnyttjas inte
44a.6	Nationellt val utnyttjas inte
44a.7	9 kap. 25 a § LVM
45.1	4 kap. 1 § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45.2	4 kap. 1 § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45a.1	Behövs ingen genomförandeåtgärd
45a.2	Ibid
45b.1	4a kap. 1 § och 29 kap. 1 § 2 LOR
45b.2	4a kap. 2 § LOR
45b.3	4a kap. 3 § LOR
45b.4	4a kap. 4 och 5 §§ och nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 11 LOR
45b.5	4a kap. 7 och 8 §§ LOR
45b.6 1st	4a kap. 5–7 §§ LOR
45b.6 2st	4a kap. 4 §
45b.7	4a kap. 6 och 8 §§ LOR
45b.1	4a kap. 1 § och 29 kap. 1 § 2 LOR

45b.8	4a kap. 6 § och nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 12 LOR
45b.9	4a kap. 6–8 §§ LOR
45c.1	4 kap. 3 § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.2	4 kap. 3 § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.3	4 kap. 3, 3 a och 3 b §§ samt föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.4	(Eba)
45c.5 1st	4 kap. 3 c § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.5 2st	4 kap. 3 c § föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.6	4 kap, 4 § föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.7	4 kap. 3, 3 a och 3 b §§ samt föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.8	4 kap. 3 § föreskrifter bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45c.9	4 kap. 3 § LOR
45c.10	4 kap. 3 § LOR (FörvL 32 §)
45d.1	4 kap. 2, 3 och 3 c §§ och föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45d.2	4 kap. 2 och 3 §§ och föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45d.3	4 kap. 2 och 3 §§ och föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45d.4	4 kap. 2 § + föreskrifter enligt nytt bemyndigande i 29 kap. 1 § 2 LOR
45d.5	4 kap. 2 och 12 §§ LOR (FörvL 32 §)
45e.1	4 kap. 1 a § LOR
45e.2	4 kap. 3 § LOR
45e.3	Genomförs ej, (centralt organ)

45f.1	4 kap. 1 b § LOR
45f.2	4a kap. 9 § LOR
45f.3	4 kap. 10 § LOR
45f.4	4 kap. 10 § LOR
45f.5	4 kap. 11 § LOR
45f.6	(Eba)
45g	Genomförs ej – centralt organ
45h.1	4 kap. 5 § LOR
45h.2	Bemyndigande 29 kap. 1 § 2 LOR
45h.3	4 kap. 6 § LOR
45h.4	4 kap. 6 och 7 §§ 28 kap. 7 § LOR
45h.5	4 kap. 6 och 7 §§ 28 kap. 7 § LOR
45h.6	4 kap. 6 § LOR
45h.7	4 kap. 8 § LOR
45h.8	4 kap. 9 och 12 §§ LOR
45i.1	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.2	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.3	28 kap. 1 § och 29 kap. 2 § 4 LOR
45i.4	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.5	(Eba)
45i.6	(Eba)
45i.7	4a kap. 10 §, 28 kap. 1 §, 29 kap. 1 § 10. LOR
45j.1	(28 kap. 5 § LOR)
45h.7	4 kap. 8 § LOR
45h.8	4 kap. 9 och 12 §§ LOR
45i.1	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.2	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.3	28 kap. 1 § och 29 kap. 2 § 4 LOR
45i.4	(28 kap. 1 § LOR och 29 kap. 1 § 10 LOR)
45i.5	(Eba)
45i.6	(Eba)

45i.7	4a kap. 10 §, 28 kap. 1 §, 29 kap. 1 § 10. LOR
45j.1	(28 kap. 5 § LOR)
45j.2	–
45k.1	3 kap. 17, 24 samt 26–30 §§, 4 kap. 13 § LOR samt 15 kap. LBF och 25 kap. LVM
45k.2	3 kap. 13 och 26 §§ och 4 kap. 13 § LOR,
45l.1	(28 kap. 5 § LOR)
45l.2	Ibid
45l.3	Ibid
45m.1	Övergångsbestämmelser
45m.2	Övergångsbestämmelser
45m.3	4a kap. 10 § LOR
45m.4	4a kap. 10 § LOR
45m.5	4a kap. 10 § LOR
45m.6	4a kap. 10 § LOR och övergångsbestämmelser
45m.7	4a kap. 10 § LOR och övergångsbestämmelser
45m.8	4a kap. 10 § LOR
46	21 kap 13 och 14 §§ LOR
47.1 b ii	16 kap. 3 § LOR
48.1	21 kap. 15 § och bemyndigande i 29 kap. 1 § 13 LOR
48.2	21 kap. 15 § och bemyndigande i 29 kap. 1 § 13 LOR
48.7	21 kap. 15 § och bemyndigande i 29 kap. 1 § 13 LOR
55.1	5 kap. 2 § LOR
55.2	3 kap. 12–14 och 24 §§, 4 a kap. 1 §, 5 kap. 3 a–3 b §§ samt 29 kap. 1 § 4 LOR
55.3	5 kap. 2 § LOR
55.4	5 kap. 2 och 3 §§ LOR
55.5	(Eba)
55.6	(Eba)
55.7	29 kap. 1 § 4 LOR

55.8	(Eba)
59.1	6 kap. 19 och 21 §§ LOR
59.1a	6 kap. 20 § och 1 kap. 4 och 8 §§ LOR
59.1b	6 kap. 21 § och 16 kap. 6 § LOR
59.2	6 kap. 1 och 16 §§ 21 kap. 16 § LOR
59.3	6 kap. 2 och 5 §§ LOR
59.4	6 kap. 2 § LOR
59.10	6 kap. 1 § LOR
60.1 d	6 kap. 14 § LOR
60.2	6 kap. 14 § LOR
60.3	6 kap. 15 § LOR
61.3	6 kap. 2 § LOR
62.1	6 kap. 7 § LOR
62.4	6 kap. 8 § LOR
63.1	21 kap, 16 § LOR
66.4	6 kap. 1 § LOR
68.3	5 kap. 1 § LOR
68.5	11 kap. 3 § och 13 kap. 11 § LOR
69.4	2 kap. 1 § och 13 kap. 5 § LOR
69.5	13 kap. 6 a § LOR
70.2	2 kap. 1 § och 13 kap. 9 § LOR
71.3	2 kap. 1 § och 13 kap. 14 § LOR
71a.1	5 kap. 1 a § LOR
71a.2	5 kap. 1 b § LOR
71a.3	5 kap. 1 a § LOR
71a.4	5 kap. 1 a § LOR
71a.5	(Eba)
88.1	28 kap. 5 § LOR
89.1	28 kap. 5 § LOR
89.2	28 kap. 5 § LOR
89.3	28 kap. 5 § LOR
89.4	28 kap. 5 § LOR
89.5	28 kap. 5 § LOR
Bilagan	–

Direktiv 98/26/EG	
2.c	2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden
2.f	2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finans-marknaden
12a	Inga genomföringsåtgärder nödvändiga
Övergångsregler	Övergångsregler + 28 kap 1 §, 29 kap. 1 10

Statens offentliga utredningar 2019

Kronologisk förteckning

1. Santiagokonventionen mot organhandel. S.
2. Ingen regel utan undantag – en trygg sjukförsäkring med människan i centrum. S.
3. Effektivt, tydligt och träffsäkert – det statliga åtagandet för framtidens arbetsmarknad. A.
4. Framtidsval – karriärvägledning för individ och samhälle. U.
5. Tid för trygghet. A.
6. En långsiktig, samordnad och dialogbaserad styrning av högskolan. U.
7. Skogsbränderna sommaren 2018. Ju.
8. Kamerabevakning i kollektivtrafiken – ett enklare förfarande. Ju.
9. Privat initiativrätt – planintressentens medverkan vid detaljplaneläggning. N.
10. Stöd för validering eller kompetensåtgärder i samband med korttidsarbete. Fi.
11. Biojet för flyget. M.
12. Nya befogenheter på konsumentskyddsområdet. Fi.
13. Agenda 2030 och Sverige: Världens utmaning – världens möjlighet. Fi.
14. Ett säkert statligt ID-kort – med e-legitimation. Ju.
15. Komplementär och alternativ medicin och vård – säkerhet, kunskap, dialog. S.
16. Ny kärntekniklag – med förtydligat ansvar. M.
17. Bebyggelse- och transportplanering för hållbar stadsutveckling. N.
18. För flerspråkighet, kunskapsutveckling och inkludering. Modersmålsundervisning och studiehandledning på modersmål. U.
19. Belastningsregisterkontroll i arbetslivet – behovet av utökat författningsstöd. A.
20. Stärkt kompetens i vård och omsorg. S.
21. Effektivt investeringsfrämjande för hela Sverige. UD.
22. Sveriges miljöövervakning – dess uppgift och organisation för en god miljöförvaltning. M.
23. Styrkraft i funktionshinderspolitiken. S.
24. Stärkt integritet i idrottens antidopningsarbete. Ku.
25. Genomförande av ändringar i utstationeringsdirektivet. A.
26. Organbevarande behandling för donation. S.
27. Rasistiska symboler. Praxisgenomgång och analys. Ju.
28. Komplementär och alternativ medicin och vård – ny lagstiftning. S.
29. God och nära vård. Vård i samverkan. S.
30. Moderna tillståndsprocesser för elnät. I.
31. F-skattesystemet – en översyn. Fi.
32. Straffrättsligt skydd för barn som bevittnar brott mellan närstående samt mot uppmaning och annan psykisk påverkan att begå självmord. Ju.
33. Ökad statlig närvaro i Härnösand. Fi.
34. Förbättrat skydd för totalförsvaret. Fö.
35. Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället.
    + Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället. Vägledning för handläggare. Ku.
36. Skattelättnad för arbetsresor. En avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor. Fi.
37. Kontroller vid högskoleprovet – ett lagförslag om åtgärder mot fusk. U.

38. Stora brottmål
– nya processrättsliga verktyg. Ju.
39. En moderniserad radio- och tv-lag
– genomförande av ändringar
i AV-direktivet. Ku.
40. Jämlikhet i möjligheter
och utfall i den svenska skolan. Fi.
41. Företagare i de sociala trygghets-
systemen. N.
42. Digifysiskt vårdval. Tillgänglig
primärvård baserad på behov
och kontinuitet. S.
43. Med tillit följer bättre resultat
– tillitsbaserad styrning och ledning
i staten. Fi.
44. Ett bättre premiepensionssystem. S.
45. Framtidens kemikaliekontroll.
Hantering av kombinationseffekter
och gruppvis bedömning av ämnen. M.
Future chemical risk management.
Accounting for combination effects
and assessing chemicals in groups. M.
46. En ny riksbankslag.
Volym 1, 2 och 3. Fi.
47. Jobbpolarisering på svensk
arbetsmarknad. Fi.
48. Kan utbildning för vuxna påverka
jobbchanser och inkomster? Fi.
49. En ny terroristbrottslag. Ju.
50. Fusk vid antagning till
högskoleutbildning
– vad händer sen? U.
51. Näringslivets roll inom totalförsvaret.
Fö.
52. Sverige och bankunionen. Fi.
53. Grundpension. S.
54. Inequality and economic
performance. Fi.
55. Utvecklingen av intergenerationell
rörlighet i Sverige. Fi.
56. Idéburen välfärd. Fi.
+ Idéburet offentligt partnerskap.
Vägledning.
57. Inkomstfördelningen 2035 vid olika
scenarier. Fi.
58. Härifrån till evigheten.
En långsiktig arkivpolitik för
förvaltning och kulturarv. Ku.
59. Samlade åtgärder för korrekta
utbetalningar från välfärdssystemen.
Fi.
60. EU:s bankpaket om riskreducerande
åtgärder. Ändringar i regelverken
om kapitaltäckning och hantering av
banker i kris. Fi.

Statens offentliga utredningar 2019

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

Effektivt, tydligt och träffsäkert – det statliga åtagandet för framtidens arbetsmarknad. [3]

Tid för trygghet. [5]

Belastningsregisterkontroll i arbetslivet – behovet av utökat författningsstöd. [19]

Genomförande av ändringar i utstationeringsdirektivet. [25]

Finansdepartementet

Stöd för validering eller kompetensåtgärder i samband med korttidsarbete. [10]

Nya befogenheter på konsumentskyddsområdet. [12]

Agenda 2030 och Sverige: Världens utmaning – världens möjlighet. [13]

F-skattesystemet – en översyn. [31]

Ökad statlig närvaro i Härnösand. [33]

Skattelättnad för arbetsresor. En avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor. [36]

Jämlikhet i möjligheter och utfall i den svenska skolan. [40]

Med tillit följer bättre resultat – tillitsbaserad styrning och ledning i staten. [43]

En ny riksbankslag. Volym 1, 2 och 3. [46]

Jobbpolarisering på svensk arbetsmarknad. [47]

Kan utbildning för vuxna påverka jobbchanser och inkomster? [48]

Sverige och bankunionen. [52]

Inequality and economic performance. [54]

Utvecklingen av intergenerationell rörlighet i Sverige. [55]

Idéburen välfärd. + Idéburet offentligt partnerskap. Vägledning. [56]

Inkomstfördelningen 2035 vid olika scenarier. [57]

Samlade åtgärder för korrekta utbetalningar från välfärdssystemen. [59]

EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder. Ändringar i regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris. [60]

Försvarsdepartementet

Förbättrat skydd för totalförsvaret. [34]

Näringslivets roll inom totalförsvaret. [51]

Infrastrukturdepartementet

Moderna tillståndsprocesser för elnät. [30]

Justitiedepartementet

Skogsbränderna sommaren 2018. [7]

Kamerabevakning i kollektivtrafiken – ett enklare förfarande. [8]

Ett säkert statligt ID-kort – med e-legitimation. [14]

Rasistiska symboler. Praxisgenomgång och analys. [27]

Straffrättsligt skydd för barn som bevittnar brott mellan närstående samt mot uppmaning och annan psykisk påverkan att begå självmord. [32]

Stora brottmål – nya processrättsliga verktyg. [38]

En ny terroristbrottslag. [49]

Kulturdepartementet

Stärkt integritet i idrottens antidopningsarbete. [24]

Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället.
+ Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället. Vägledning för handläggare. [35]

En moderniserad radio- och tv-lag – genomförande av ändringar i AV-direktivet. [39]

Härifrån till evigheten. En långsiktig arkivpolitik för förvaltning och kulturarv. [58]

Miljö- och energidepartementet

Biojet för flyget. [11]

Ny kärntekniklag – med förtydligat ansvar. [16]

Sveriges miljöövervakning – dess uppgift och organisation för en god miljöförvaltning. [22]

Framtidens kemikaliekontroll. Hantering av kombinationseffekter och gruppvis bedömning av ämnen. [45]

Future chemical risk management. Accounting for combination effects and assessing chemicals in groups. [45]

Näringsdepartementet

Privat initiativrätt – planintressentens medverkan vid detaljplaneläggning. [9]

Bebyggelse- och transportplanering för hållbar stadsutveckling. [17]

Företagare i de sociala trygghetssystemen. [41]

Socialdepartementet

Santiagokonventionen mot organhandel. [1]

Ingen regel utan undantag – en trygg sjukförsäkring med människan i centrum. [2]

Komplementär och alternativ medicin och vård – säkerhet, kunskap, dialog. [15]

Stärkt kompetens i vård och omsorg. [20]

Styrkraft i funktionshinderspolitiken. [23]

Organbevarande behandling för donation. [26]

Komplementär och alternativ medicin och vård – ny lagstiftning. [28]

God och nära vård. Vård i samverkan. [29]

Digifysiskt vårdval. Tillgänglig primärvård baserad på behov och kontinuitet. [42]

Ett bättre premiepensionssystem. [44]

Grundpension. [53]

Utbildningsdepartementet

Framtidsval – karriärvägledning för individ och samhälle. [4]

En långsiktig, samordnad och dialogbaserad styrning av högskolan. [6]

För flerspråkighet, kunskapsutveckling och inkludering. Modersmålsundervisning och studiehandledning på modersmål. [18]

Kontroller vid högskoleprovet – ett lagförslag om åtgärder mot fusk. [37]

Fusk vid antagning till högskoleutbildning – vad händer sen? [50]

Utrikesdepartementet

Effektivt investeringsfrämjande för hela Sverige. [21]